

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

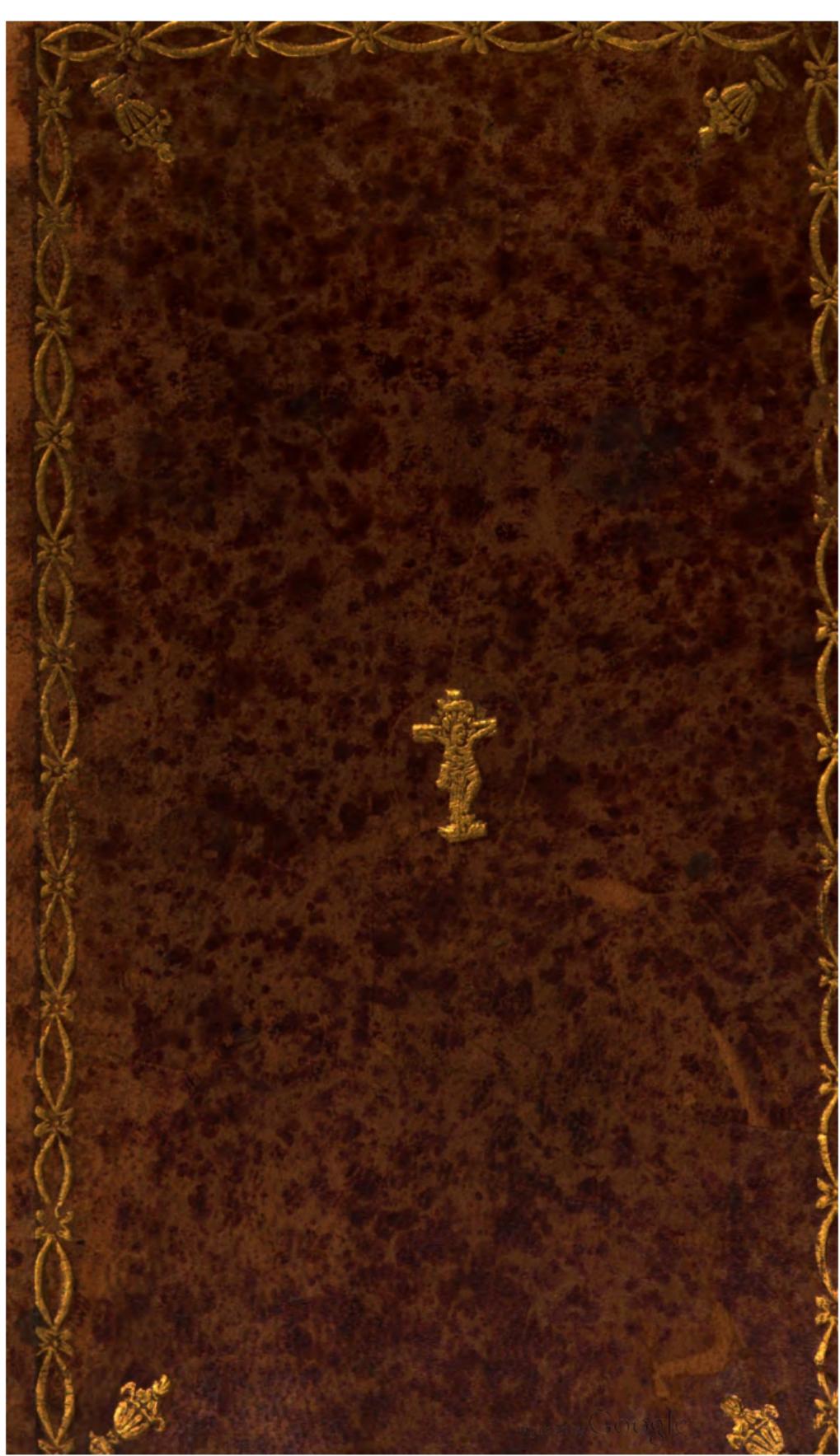
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Digitized by Google

Bibliothèque de la Faculté
de Théologie

Les Fontaines - CHANTILLY

L 53 b/34

114

De Linckx *Baron*

6 - G

a

H

D-26-2

Todd G. 1825.01.02
B. 1825.01.02 Kargari
Tengro ayurvedadis 20:
yekh sangamit Kargari
B. 1825.01.02 K. 1825.01.02
On 1825: 1825: 8:

On 1825: 1825.
ayurvedadis
K. 1825.01.02
B. 1825.01.02

Nous gentille Dame, siens,
je t'attends, de toi je réclame
la foi du dimanche le 6 septembre
1726 à Paris

En chapelet avec mon amie
Zéphée le 4e,
Mme de Berry,

τη Βίβλην καί τον γε
επόδιο της θρησκείας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας
θάνατον του Χαλούσα.

Στην ανανέωση τούτης της πρώτης
ανάγνωση. ἐν παρούσαις της Εκκλησίας

την επόμενην εποχήν αναχύρωσι
ο Αρχιεπίσκοπος Καθολικούς επόδιον την
παρίστανταν θάνατον του Οδησσαρίου.

Περὶ τῶν δέκα Ἀγίων Ἐντολῶν.
Ἐξοδ. Κεφ. 1δ'. χ'. κά.'

gravé par Colombe

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΑΠΑΣΑΝ

Ημερούκτιον Ἀκολυθίαν, τὰ Τροπά-
εια καὶ Κοντάκια τῆς Τελωδίας, τοῦτα
Παντόκοσαείς, καὶ τῷ β'. Μήνῳ.

Τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα, καὶ τὸν Οἶκον τῆς Θεοτό-
κα, τὴν Ἀγίαν Μετάληψιν, τὸν Ἀκάθιτον "Τυμον
αῖς τὸν Ζωοτοιὸν Σπαυρὸν, καὶ Παχάλιον· εἴδε καὶ

Μετὰ προδίκης τῆς Ἱερᾶ Συμβόλου, καὶ
τῆς ὄρθης Χρονολογίας τῷ β'. Ἀγίων
οὐ τῷ Μίκολογίῳ.

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ τῷ ἐπέρε πῆς Θεοτόκου Πα-
ρακλητικὸν Κανόνος, καὶ ἀλλων χριστίμων
κοσμιδῶν καὶ προσανέγδει.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ

Ἐν σῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκή.

1820.

Ms. 3 J. 4. fol. 17, n° 109 à Mme de Staélle, 1826

Notre amie Mrs.

à Paris le 5 Septembre 1826.

ΣΤΜΒΟΛΟΝ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ο στις βέλεται σφράγιαι, ωρὸ παύτῳ
χεὶς ἀντὶ τῶν καθολικῶν κρατῆσαι Πίσιν·
ἴων εἰμὶ τις σώμαν γὰρ ἄμωμον τηρήσειν,
αὖτος δισαγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται·
Πίσις δὲ καθολικὴ αὕτη ἐσὶν, ἵνα σὺν
Θεῷ ὁν Τριάδι, καὶ Τελάδα σὺν μονάδι σε-
βάμεθα, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποσάσεις,
μήτε τῶν ἔστιν μεείζοντες· ἀλλι γάρ ἐσιν

que de la Faculté
de Théologie
aines - CHANTILLY

L 53 b/34

~~De Linck~~ 16
~~Gavins~~

66

97

66

66

66

66

66

66

66

66

ପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ର
 କର୍ମଚାରୀ ଏକ କର୍ମଚାରୀ
 ଯେତେ ଆଧୁନିକ କର୍ମଚାରୀ
 ଯେତେ ଏକ କର୍ମଚାରୀ
 ୧୮୨୫ ଶତାବ୍ଦୀ
 ଓ ଜ୍ଞାନପତ୍ର
 ୧୮୨୫ ଶତାବ୍ଦୀ

ପାତ୍ର ୧୨: ପାତ୍ର ୧୮୨୫
 ପାତ୍ର ୧୨: ପାତ୍ର ୧୮୨୫
 ପାତ୍ର ୧୨: ପାତ୍ର ୧୮୨୫

Mes gentilles Dames, Sieurs,
je t'attends de toi je réclame
la fin de mon sermon le 6 septembre
1426 à Paris

La Chapelle avec grace
et aisance.

Από την πατρίδα την οποίαν
έπειτα έπειτα η Λευκίδης ήταν
θάνατος του Αλέξανδρου.

Ιδία συνέχιστη σύζητη θεωρήσεων
απότιμη. Η πατρίδα της Ελλάδος.

Την ίδια αύγουστον του 1826 απεγύρισε
ο αρχιεπίσκοπος Καλόπος και την
πατρίδα στην Βατούσα.

Περὶ τῶν δέκα Ἀγίων Ἐντολῶν.
Ἐξοδ. Κεφ. 18. ἡ. κα'

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΑΠΑΣΑΝ

Ημερούχτιον Ἀκολυθίαν, τὰ Τροπά-
εια καὶ Κοντάκια τῆς Τελωδίας, τοῦτα
Πεντηκοσαέις, καὶ τῷ β'. Μίκων.

Τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα, καὶ τὸν Οἶκος τῆς Θεοτό-
κα, τὴν Ἅγιαν Μετάληψιν, τὸν Ἀκάθιτον Ὅμιον
εἰς τὸν Ζωοτοιόν Σπειρόν, καὶ Παχάλιον· εἴδε καὶ

Μετὰ προδῆμος τῆς Ἱερᾶς Συμβόλου, καὶ
τῆς ὄρθδης Χρονολογίας τῷ β'. Ἅγιον
ἐν τῷ Μίκωλογίῳ.

Τριῶν δὲ καὶ μετὰ αὐτῆς τῆς Θεοτόκα Πα-
ρακλητικὸν Κανόνος, καὶ ἀλλων χριστίμων
κοσμιδεύ καὶ προσανέκδει.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκύ.

1820.

میں کوئی نہیں پہنچا
کیونکہ میرے بھائیوں کو
کوئی نہیں پہنچا۔

à Paris le 5 Septembre 1866.

ΣΤΜΒΟΛΟΝ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Oς τις βέλεται σφράγισαι, πρὸ παύποι
 γεὴ ἀντὶ τῶν καθολικῶν κρατῆσαι Πίσιν·
 οὐ εἰμὶ τις σώαν ηγὶ ἄμωμον τηρήσειν,
 αὖδε δισαγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται·
 Πίσις δὲ καθολικὴ αὕτη ἐστὶν, ἵνα σὺν
 Θεὸν ὡν Τριάδι, καὶ Τετράδα σὺ μονάδι σε-
 βωμεῖται, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποσάσεις,
 μήτε τῶν ἁστίων μερίζοντες· ἂλλη γάρ ἐστιν

η τῷ Πατέρες ὑπόσασις, ἀλλι· τῷ Τίτῳ, καὶ
ἄλλῃ τῷ Ἀγίᾳ Πνεύματος ἀλλὰ Πατέρες καὶ
Τίτος καὶ Ἀγίου Πνεύματος, μία ἐσὶ Θεό-
πτος, ἵση δόξα, συναίδιος οὐ Μεγαλειότης.
οὗτος ὁ Πατήρ, τοιχτὸς καὶ ὁ Τίτος, τοιοῦτο
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον. Ἀκτισος ὁ Πα-
τήρ, ἀκτισος ὁ Τίτος, ἀκτισον καὶ τὸ Ἀγιον
Πνεῦμα. ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάλη-
πτος ὁ Τίτος, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἀγιον. αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Τίτος,
αἰώνιον καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα. πλὴν οὐ
τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἴς αἰώνιος. ὥστερ γένε
τρεῖς ἀκτισοι, γένε τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλ-
λ' εἴς ἀκτισος, καὶ εἴς ἀκατάληπτος. Ο-
μοίως, παυτοκράτωρ ὁ Πατήρ, παυτοκράτωρ
οὐ Τίτος, παυτοκράτωρ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον.
πλὴν γένεται τρεῖς παυτοκράτορες, ἀλλ' εἴς πα-
τοκράτωρ. οὕτω, Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ
Τίτος, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον. πλὴν
γένεται τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἴς Θεός. ὡσαύπως, Κύ-
ριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Τίτος, Κύρεον καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον. πλὴν οὐ γένεται Κύ-
ριοι, ἀλλ' εἴς εἰς Κύρεος. ὅτι ὥστερ μονα-
δικῶς ἐκάστην ὑπόσασιν, Θεὸν καὶ Κύρεον
όμολογεῖν Χειρισιακῇ ἀληθείᾳ αὐταγκαζό-
μεντα, γένεται Θεός, η γένεται Κυρέας λέ-
γειν, καθολικῇ δύσεβείᾳ καλυσόμεντα. Ο
Πατήρ απ' οὐδενὸς εἰς πεποιημένος, οὕτε
δεδημιαργημένος, γένεται γεγεννημένος. ὁ Τίτος
απὸ μόνη τῷ Πατέρος εἶναι, γένεται πεποιημένος,
οὐδὲ δεδημιαργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος

εκ

ἐκ τοῦ Πατρός· τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιημένον, ὃτε δεδημιύρηγμέον, οὔτε γεγυενημένον, ἀλλ' ἐκπορθότον· εἰς δὲν ἐστι Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες· εἰς Τίδες, καὶ βέτες Τιοὶ, σὺ Πνεῦμα "Αγιον, καὶ τελα Πνεύματα "Αγια· καὶ δὲν πάυτῃ τῇ Τελαδὶ, ὃδεν περῶτον, ή ὕπερον, ὃδεν μετέχον, ή ἔλαττον· ἀλλ' ὅλαι αἱ τρεῖς ὑποσάστεις συμδιαιωνίζεσται ἑαυταῖς εἰσι καὶ ἴσαι. ὥσε κατὰ πάντα, ως ἔριται, καὶ Τελαδὲν μονάδι, καὶ μονάδες δὲν Τελαδὶ λατρούνται· Οἱ θέλων δὲν σωθήσαι, ὅπω πεεὶ τῆς Αγίας Τελαδὸς φρονείτω, πλὴν αὐτογκαῖόν εῖτι περὸς αἰώνιασ σωτηρία, ὅπως καὶ τὰ διαθρώπησιν τὰ Κυρίες ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρεῖται ὄρθως. πιειδύη· Ἐειν δὲν πίσις ὄρθη, ίνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ τὰ Θεες Τίδες, Θεὸς καὶ αὐθρωπός εἶτι. Θεός εἶτιν ἐκ τῆς ζοσίας τοῦ Πατρὸς, περὸς αἰώνων γεννηθεῖς, καὶ αὐθρωπός εἶτιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, σὺ χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεὸς, καὶ τέλειος αὐθρωπος, ἐκ φυχῆς λογικῆς, καὶ αὐθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατέρι, κατὰ τὰ Θεότητα, ἐλάττων τῷ Πατέρος, κατὰ τὰ αὐθρωπότητα· ὅτι, εἰ καὶ Θεὸς ὑπάρχει καὶ αὐθρωπος, ὅμως οὐ δύο, ἀλλ' εἰς εἶτι Χριστός. εἰς δὲ, καὶ βοπῆ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ περοσλήψει αὐθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἰς πάντας, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποσάστεων· ὥστερ δὲν

ΣΥΜΒΟΛΩΝ.
 Φυχὴ λογικὴ καὶ σάρξ εἰς εἶναι αὐθρωπος,
 ἐπω Θεὸς καὶ αὐθρωπος, εῖς εῖσι Χειτός.
 Ο' παθῶν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ
 κατελθῶν εἰς τὸν ἄδην, καὶ τῇ βίτῃ ἡμέρᾳ
 αὐταῖς ἐκ τῷ νεκρῶν, καὶ αἰτελθῶν εἰς τὰς
 ἡρωὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ καὶ
 Πατέρι, τῷ Παντοκράτορις, ὅπου ἐλθύσεται
 κεῖται ζῶντας καὶ νεκράς· οὐ τῇ παρεστίᾳ
 παντες αὐθρωποι αὐταίσθονται σὺν τοῖς ἑαυ-
 τῷ σώμασιν, ἀποδώσοντες περὶ τῷ ἴδιῳ
 ἔργῳ λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ φρά-
 ξαντες, πορθύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ
 δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη
 εἶναι ἡ Καθολικὴ Πίσις, ἵνα εἰ μή τις πι-
 σῶς τε καὶ βεβαίως πισθύσῃ, σφεδίωαι οὐ
 θωνήσεται.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ Σύμβολὸν τὸτε τὰ μεγάλου Ἀθανασίου, συγκειθεὶ τοῖς ἀρχαιοτέτοις Χειρογέάφοις τοῖς σωζόμενοις ἐν τῇ τοῦ Ἅγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον δίρεθεν, γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνῶν τῇ γνώμῃ τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τυπωθῆναι· τὰ δὲ τυπωθέατα ἐν Παρισίαις καὶ ἄλλοσι, διαφέρουσι κατάπε τινὶ φράσιν καὶ τινὶ σύνοιαι, τὸτε δὲ ἀπαράλλακτον ηγετοῦ τοῦ ἐν Μοσχοβίᾳ τυπωθέντος, δύσιβεν γνώμῃ ἐνταῦθα προστέθη.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΤΗ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχον τὸν ἀπαστὸν Ἀκολυθίαν,

Κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἅγιων σὺν εὐαγγῶν
Μοναστηρίων τῆς Ἱεροσολύμων.

Ἐξεγειρόμενος τῇ ὑπνου, ἀναχώρησον
τῆς κλίνης, καὶ εἰπέ·

Δέσποτα χῶν τῷ Ἅγιῳ Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἄμην.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, "Ἄγιος ἴχυρός, "Ἄγιος ἀ-
θαύματος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ τείτη.

Δόξα Πατερί, καὶ Τιῷ, καὶ Ἅγιῳ Πνούμα-
τι· καὶ νῦν, καὶ δέ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ
αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τεράς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλαδόπτει ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσ-
ποτε, συγχώρησον ταῖς αἰώνιας ἡμῖν. "Α-
γκε, επίσκεψαι, καὶ ἵσται τὰς ἀσθετείας
ἡμῶν σύειν τῷ ὀνόματός σε. Κύριε ἐλέη-
σορ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέήσον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· "Α-
γιαδήπο τὸ ὄνομά σε. Ἐλθέτω ἡ Βα-

ΙΔ ΜΕΣΩΝΤΚΤΙΚΟΝ

σιλείασυ. Γενηθήπω το Θελημάσυ, ώς ἐν
Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπικέσπιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφες
ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσ-
ενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πουνιρᾶ. Ἀμήν.

Οτι σὺ ἔσιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ διάδ-
μις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Τιχίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνύματος, νυῦ, καὶ
ἄλλα, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρβιτα. Τροπάρια. **Ηχος α'.**
Eξεγερθεῖτες τοῦ ὑπνου, φροσιπτομέν
σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τὸν
ὑμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ. "Αγιος, "Αγιος,
Αγιος εἶ ὁ Θεός. διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Δόξα. Ηχος β'.

Tῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἐξήγειράς με
Κύει τὸν νὺν μου φάτισον, καὶ τὴν
καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου αἴσιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε Ἀγία Τειλας, "Αγιος, "Αγιος,
Αγιος εἶ ὁ Θεός. διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Καὶ νυῦ. Ηχος γ'.

Aπρόσιν ὁ Κερτῆς ἐπελούσεται, καὶ ἐκά-
τον αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλ-
λα φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκ-
τός. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.
διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Το, Κύει ελέησον, β'.

Καὶ

Καὶ τὸν Εἰχιών ταύτην.

Εκ τοῦ ὑπνου ἔξανισάμενος, δέχαειται
σὺ σὺν Ἀρίᾳ Τελές ὅτι διὰ τὸν πολλὸν
τοῦ ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, ἢν αρ-
γίσθης μοι τῷ φρεσμῷ καὶ ἀμαρτωλῷ, γ-
δὲ συναπάλεστας με ταῖς αἰσθήσεσι με. ἀλ-
λά ἐφιλαυθρωπόσω συνίθως, καὶ πρὸς ἀ-
πόγνωσιν κείμενον ἕγειράς με, εἰς τὸ ὄρ-
θρίσαι, καὶ δοξαλογῆσαι τὸν αράτος σὺ. Καὶ
νῦν φάτισθν μοι τὰ ὅμιλα τῆς διανοίας,
αὐτοῖς ὁν μου τὸ σόμα τῷ μελετᾷν τὰ λόγια
σὺ, καὶ συνιώμε τὰς ἐντολάς σὺ, καὶ ποιεῖν
τὸ θέλημά σὺ, καὶ φάλλειν σοι τὸν ἔξομο-
λογήσει καρδίας, καὶ αὐτομνεῖν τὸ πανάγιον
ὄνομά σὺ, τῷ Πατέρᾳ, καὶ τῷ Χιττί, καὶ τοῦ
Ἄγίας Πνεύματος, νῦν, καὶ δέ, καὶ εἰς τὰς
αἰώνας τῷ μέλισσαν. Ἄμιν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξασοι Βασιλεῦ, Θεοῖς Παντοκράτορ, ὅτι
τῇ θείᾳ σὺ καὶ φιλαυθρωπῷ προνοίᾳ
ἵξισθας με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ αἰάξιον ἔξ
ὑπνος αἴσθιωμε, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου της
Ἄγίας Οἰκίας. Δέξαι Κύριε καὶ τὸν φωνὴν
τῆς δεήσεώς με, ὡς τῷ Αγίῳ καὶ νοερῶν σὺν
Δυνάμεσσιν, καὶ δέδοκησον τὸν καρδίαν καθαρῆ,
καὶ πνεύματι παπεινώσεως, προσενεχθεῖν
τοι τῷ μέλισσαν τῷ φρεσμῷ χειλέων μου αἰνε-
σιν, ἥπως καὶ γὰρ κοινωνὸς γενέσθαι τῷ μέλισσαν
Παρθένων, ἐν φαιδρῷ λαμπτιδόνι τῆς
Φυχῆς με, καὶ δοξάζω σὲ τὸν τὸν Πατέρα, καὶ
Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἄμην.

A 6

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Καὶ εἰ μὲν ἐσιν· Ἱεροῦς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πατέτοτε. Εἰ δὲ μὴ υπάρχει Ἱεροῦς, λέγει· Διὸς χῶν τῷ Αγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύρει Ἰησοῦ Χειστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Δόξασοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξασοι.

Βασιλεῦ Οὐρανίε, Παράκλητε τῷ Πρεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ παύτα πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῷ ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκιάσσον ὃν ἡμεῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς φυχὰς ἡμῶν. Τελαγιον, Μετανοίας γ'. Εἰ ἔστιν Ἀλληλεϊσ. Δόξα, καὶ νιᾶ. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν εἰ ἐσιν Ἱεροῦς, "Οτισου ἐσιν ἡ Βασιλεία. Κύρις ἐλέησον, β'. Δόξα Πατρί. Καὶ νιᾶ, καὶ φει, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προστέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προστέσωμεν Χεισῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦ-

Δεῦτε φροσκυνήσωμεν, καὶ φροσέσωμεν ἀν-
τῷ Χειρῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας γ'. Καὶ διδύς, τὸ,

Φ Α Λ Μ Ο Σ. ν. 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς καπὲ τὸ μέγα ἔλεός
συ, καὶ καπὲ τὸ πλῆθος τοῦ οἰκτιρμῶν
σὺ ἔξαλειφον τὸ αἴόμημά με.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς αὐομίας
με, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας με καθάρισον με.
Οὕτι τὴν αὐομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ή
ἀμαρτία με σκάπιόν με ἐσὶ διαπαυτός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν σκάπιόν
σὺ ἐποίησα. ὅπως αὖ δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοισσυ, καὶ νικήσῃς σύ τῷ κείνεθαί σε.

Ιδὼ γὰρ σὺ αὐομίας σωελήφθης, καὶ σὺ
ἀμαρτίας ἐκβαστέ με ή μίτρη με.

Ιδὼ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα,
καὶ τὰ κρύψια τῆς σοφίας σὺ εδήλωσάς μοι·
Ράντιεις με ψασάπω, καὶ καθαειδήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χρόνα λύκωθίσομαι.
Αἴστιεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ δύρροσταν,
ἀγαλλιάσονται ὄσεα τεπτενώμενα.

Ἄποστρεψον τὸ φρέσκωπόν σου ἀπὸ τοῦ ἀ-
μαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς αὐομίας μου
ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς,
καὶ πνεῦμα διδέεις ἐγκαίνιον ἐν τοῖς ἐγκά-
τοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆς φροσώπου συ, καὶ τὸ
Πνεῦμά συ τὸ "Αγιον μὴ αἴτανέληξ' ἀπ' ἐμοῦ-

Α' πο-

Απόδος μοι τών ἀγαλλίασιν τὰ σωτεῖου,
σὺ, καὶ πνύματι ἡγεμονικῷ σήμερόν με.

Διδάξω αὐόμας τὰς ὁδάς σα, καὶ ἀστεβῆς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψος.

Ρῦσαι με ὅτις αἴματων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς
σωτείας μου· ἀγαλλιάσεται· ἡ γλῶσσά μου
τῶν δικαιοσιών σα.

Κύρε τὰ χεῖλη με αὐοίξεις, καὶ τὸ σόμα
με αἴαγγελεῖ τῶν αἰνεσίν σα.

Οτι εἰ ἥθέλησας Θυσίαν, ἔδωκε αὐτόν, ὁ
λοκαυτώματα ωκεὶ δύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα σωτετεμμισόν,
καρδίαν συντετεμμισόν, καὶ τεπαπεινωμέσόν
ὁ Θεὸς ωκεὶ ὅχδοσιώσει.

Αγάθυνον Κύριε ἐν τῇ δύδοκίᾳ σα τὸν Σιών,
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε δύδοκήσεις Θυσία δικαιοσιών,
αναφοραν, καὶ ὅλοκαυτώματα.

Τότε αὐοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστέον σου
μόχρας.

Εἰπε τὸν "Αμωμον, ὅλον τὸ Κάθισμα εζ."

ΨΑΛΜΟΣ ρικ. 118.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάρειοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πο-
ρθόμενοι ἐν Νόμῳ Κυρίε.

Μακάριοι οἱ ὅχερβυνῶντες τὰ μαρτύρια ἀν-
τῶ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσοντιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τῶν αἵομάν, ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορθέησαν.

Στ

Σὺ ἔνετείλω τὰς ἐντολάς σα, τῷ φυλάξασθαι σφόδρα.

Οὐφελον κατεύθυνθείησαν αἱ ὁδοὶ με, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σα.

Τότε ό μὴ αἰχμαλῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σα.

Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν δύναμι καρδίας,
ὅτι τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κείματα τῆς δικαιοσύνης σα.

Τὰ δικαιώματά σα φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἔως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὸν ὁδὸν ἀντῖ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τὰς λόγυς σα.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τοῦ ἐντολῶν σα.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔχρυψα τὰ λόγια σου,
ὅπως αὐτὸν μὴ ἀμάρτωσοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν ταῖς χείλεσί μου ὅξεζήγειλα πάστα τὰ κείματα τῷ σόματός σα.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθημ,
ώς ἐπὶ παντὶ πλάτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σα ἀδολεχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδάς σα.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σα μελετήσω, ώκ ἐπιλήσομαι τοῦ λόγων σα.

Ἄνταπόδος τῷ δάλῳ σα· ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰς λόγυς σα.

Ἄποκάλυψον τὰς ὄφεις αλμάτες με, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάτια ἐκ τοῦ Νόμου σα.

Πάροικος ἐγώ είμα τὸν τῷ γῇ, μηδὲ ἀποκρύψαις αἴτιος τὰς συντολὰς σας.

Ἐπεπόθησεν οὐτοῦ με τὴν ἐπιθυμῆσαν τὰ κείματά σας ὃν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπεριφανοῖς· ἐπικατέρατος αἵκηλινοτες αἴτιος τῆς συντολῶν σας.

Περίειλε αἴτιος συνειδος καὶ ἔξαδένωσεν, ὅτι τὰ μαρτύρια σας ὀξεῖταισα.

Καὶ δῆλον ἐκάθισαν Ἀρχοντες, καὶ κατέθελαν· οὐδὲ δοῦλος σου ηὔλεχεις ὃν τοῖς δικαιώμασι σας.

Καὶ δῆλον τὰ μαρτύρια σας μελέτη με εἶναι, καὶ αἱ συμβολίαι με τὰ δικαιώματά σας.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει οὐτοῦ με. Ζησάν με κατὰ τὸν λόγον σας.

Τὰς ὁδούς με ὀξεῖταισα, καὶ ἐπίκυσσας με διδαξόν με τὰ δικαιώματά σας.

Οὐδὲν δικαιωρεῖτων σας σωτηρίον με, καὶ αἰδολεχήσω ὃν τοῖς θαυμασίοις σας.

Ἐνυσαξεν οὐτοῦ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ὃν τοὺς λόγοις σας.

Οὐδὲν ἀδικίας ἀπόστολον αἴτιος, καὶ τῷ Νόμῳ σας ἐλένοσόν με.

Οὐδὲν ἀληθείας ἡρετισάριων, καὶ τὰ κείματά σας ωκεὶ ἐπελαθόμεν.

Ἐκολλήθη τοῖς μαρτυείοις σας Κύριε, μηδὲ με καταιχώῃς.

Οὐδὲν συντολῶν σας ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τοὺς καρδίας με.

Νομοθέτοσόν με Κύριε τὸν οὐδὲν τῇδε δικαιωμάτων σας, καὶ ἐκζητήσω αὐτῶν διαπαντός.

Σ ΟΙΓ-

Συνέτισόν με, καὶ ἔξερθκήσω τὸν Νόμον
σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου.

Οδήγησόν με ἐν τῇ ἕιβω τῷ ἀντολῶν σα,
ὅτι αὐτεὶ ἥθελησα.

Κλῖνον τέλος καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύεια
σα, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Α πόσρεψον τὰς ὄφθαλμάς με, τὰ μὴ ἰδεῖν
ματαιώπτα. ἐν τῇ ὁδῷ σας ζῆσόν με.

Στᾶσον τῷ δόλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν
φόβον σα.

Περίειλε τὸν ὀνειδισμόν με, ὃν ὑπάπτομσα,
ὅτι τὰ κείματά σα χρησά.

Γ' δὲ ἐπεθύμησα τὰς ἀντολάς σα, ὅτι τῇ δι-
καιοσύνῃ σας ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σα Κύριε, τὸ
σωτήριόν σα κατὰ τὸν λόγον σα.

Καὶ ἀποκευθήσομαι τοῖς ἐνειδίζουσι μοι
λόγον, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σα.

Καὶ μὴ περέληψ ἐκ τὰ σόματός με λόγον
ἀληθείας ἔως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κεί-
μασι σας ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν Νόμον σου διαπαντὸς εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὴν αἰώνος.

Καὶ ἐπορθόμεν ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἀντολάς σα ἔξεζήτησα.

Καὶ ἔλαλην ἐν τοῖς μαρτυείοις σα ἀναγίον
Βασιλέων, καὶ ωκηθυμόμεν.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἀντολαῖς σα, ἃς ἥ-
γάπησα σφόδρα.

Καὶ γέρα τὰς χειράς μου πορὸς τὰς ἀντολάς
σου,

σα, ἃς ἡγάπησα, καὶ ἥδολέρχεν ἐν τοῖς δικαιώμασί συ.

Μνήθητι τῷ λόγων σου τῷ δέλωσα, ὃν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει με, ὅτι τὸ λόγιόν συ ἔζησέ με.

Τοι περίφανοι παρέισμαν ἔως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τῆς Νόμου σα ωκεάνης.

Ἐμνήθησα τῷ κειμάτων σα ἀπ' αἰῶνος Κύρει, καὶ παρεκλήθησα.

Αὐτοί αἱ κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῷ ἐγκαταλιμπανθντων τὸν Νόμον σα.

Ψαλτὰ ἱσαύμοι τὰ δικαιώματά σα ἐν τόπῳ παροκίας με.

Ἐμνήθησα ἐν υπερτίᾳ τῆς ὄνθματός σα Κύρει, καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σα.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔζεζήτησα.

Μερέις με ἐν Κύρει, εἴπα τῷ φυλάκεσθαι τὸν Νόμον σα.

Ἐδείθησα τοῦ προσώπου σα ἐλησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σα.

Διελογισάμησα τὰς ὁδός σα, καὶ ἐπέρεψα τὰς πόδας με εἰς τὰ μαρτύρια σα.

Ητοιμάθησα, καὶ ωκεάνης ταράχθησα, τοῦ φυλάκεαθαι τὰς ἐντολάς σα.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησαν μοι, καὶ τῆς Νόμου σα ωκεάνης.

Μεσονύκτιον ἔζηγειρόμησα, τῆς ἔζομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κείματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Mé-

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ. 19

Μέτοχος ἐγώ είμι πατῶν τῷ φοβουμεῖσθαι
σε, καὶ τῷ φυλασσόντων τὰς ἔντολάς σε.

Ταῦτα ἐλέγεις σου Κύρε πλήρης οὐ γῆ, τὰ δι-
καιώματά συ δίδαξόν με.

Χριστόπτα εποίησας μετὰ τὸ δάλας τοῦ Κύ-
ριε, καὶ τὸν λόγον συ.

Χριστόπτα, καὶ παρέσταν, καὶ γνῶσιν δίδα-
ξόν με, ὅτι ταῖς ἔντολαῖς συ ἐπίστεισα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθεῖσαι, ἐγὼ ἐπλημμέ-
λησα, διὰ τότο τὸ λόγιόν συ ἐφύλαξα.

Χριστὸς εἰ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χριστόπτιστῃ
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά συ.

Ἐπληθεύθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφανῶν,
Ἄγω δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με σέρερθνόσω τὰς
ἔντολάς συ.

Ἐγιρώθη ὡς γάλα οὐ καρδία ἀντῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν Νόμον συ ἐμελέτησα.

Αγαθός μοι ὅτι ἐπαπείνωσάς με, ὅπως αὖ
μάθω τὰ δικαιώματά συ.

Αγαθός μοι ὁ Νόμος τὸ σόματός συ, ὑπὲρ
χιλιαδας χρυσίας καὶ ἀργυρίων.

Δόξα, καὶ νῦν. Άλληλεια, ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρες συ ἐποίησά με, καὶ ἐπλασα-
με· σωμάτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰ
ἔντολάς σου.

Οἱ φοβόμενοί σε ὄφονται με, καὶ δέφρανθή-
σονται, ὅτι εἰς τὰς λόγιας συ ἐπίλπισα.

Ἐγνών Κύρε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κείματά
συ, καὶ ἀληθεία ἐπαπείνωσάς με.

Τευ-

20 ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ.

Γενθήτω δὴ τὸ ἔλεός σα τῷ παρακαλέσαι
με, κατὰ τὸ λόγιόν σα τῷ δέλφισα.

Ἐλθέπωσαί μοι οἱ οἰκτίρμοι σα, καὶ ζῆσο-
μαι, ὅτι ὁ Νόμος σα μελέτη με ἐστίν.

Αἰσχωθήπωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
ιώμησαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν
ταῖς ἀντολαῖς σα.

Ἐπιστρέψατωσαν με οἱ φοβάμυνοί σε, καὶ οἱ
γνώσκοντες τὸ μαρτύριόν σα.

Γενθήτω ἡ καρδία με ἄμωμος ἐν τοῖς δι-
καιώμασι σα, ὅπως ἀν μὴ αἰχμαλῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή με,
εἰς τὰς λόγιες σα ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὄφελοι μου εἰς τὸ λόγιόν
σα, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με;

Οὐ τι ἐγκαίθιω ὡς ἀσπόδης ἐν πάχυῃ, τὰ
δικαιάματά σα ἢν ἐπελαθόμιω.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῷ δέλφισα; πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τοῦ καταδιωκόντων με κρίσιν.
Διηγήσαντό μοι παραβομοις ἀδολεσχίας, ἀλ-
λ' όχι ὡς ὁ Νόμος σα Κύρε.

Πᾶσαι αἱ ἀντολαίσαντες ἀλήθειαν ἀδίκως κα-
τεδίωξαν με, βούθησόν μοι.

Παρὰ βραχὺ σωμετέλεσαν με ἐν τῇ γῇ, ἐ-
γὼ δὲ ωκεανού τὰς ἀντολαῖς σα.

Κατὰ τὸ ἔλεός σα ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὸ
μαρτύρια τῷ σόματός σα.

Ἐις τὸν αἰῶνα, Κύρε, ὁ λόγος σα διαρέ-
νει ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ἐις γνεαν καὶ γνεαν ἡ ἀλήθειά σα· ἔθε-
μελίωσας τινὰ γηῶν, καὶ διαμένει.

T. 7

Τῇ διαπάξεισου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δἰλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ Νόμος σὺ μελέτη με εἶ, πότε αὐτὸν ἀπωλόμενον τῇ παπεινώσει με.

Εἰς τὸν αἰῶνα ό μὴ ἐπιλάθωμαι τῷ δικαιωμάτων σὺ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

ΣΤΑΣΙΣ ΜΕΣΗ.

Σέ είμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιωμάτα σὺ σέξεζήτοσα.

Ε μὲν ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τῷ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύρια σὺ σωῆκα.

Πάσις σωτελείας εἴδον πέρας· πλατεῖα ἢ ἐντολή σὺ σφόδρα.

Ως ἡγάπισα τὸν Νόμον σὺ Κύρε. ὅλις τὸν ἡμέραν μελέτη με εἶσίν.

Τῷ πέρ τὰς ἐχθράς μου ἐσόφισάς με τὸν ἐντολιών σύ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή εἶσιν.

Τῷ πέρ παιώνας τὰς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύρια σὺ μελέτη με εἶσίν.

Τῷ πέρ περεσβυτέρας συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σὺ σέξεζήτοσα.

Ε καὶ πάσις οὐδὲ πονηρᾶς ἐκώλυσα τὰς πόδας με, ὅπως αὐτὸν φυλάξω τὰς λόγιας σύ.

Α πὸ τῷ κειμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ως γλυκέα τῷ λάρυγγί με τὰ λόγιά σύ, ὑπὲρ μέλι τῷ σόματί με.

Α πὸ τῷ ἐντολῶν σὺ συνῆκα, διὰ τότο εμίσησα πᾶσαν οὐδὲν ἀδικίας.

Λύ-

Λύχνος τοῖς ποσί με ὁ Νόμος σύ, καὶ φᾶς
ταῖς τείβοις με.

Ωὐ μοσα, καὶ ἔσησα τῷ φυλάξαδαι τὰ κεί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σύ.

Ἐπαπεινώθης ἔως σφόδρα Κύρε, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σύ.

Τὰ ἐκάστα τοῦ σώματός μου δύδοκησον δὴ
Κύρε, καὶ τὰ κείματά σύ διδαξόν με.

Ηὐ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σύ διαπαντός,
καὶ τῷ Νόμῳ σύ ωκε ἐπελαθόμεν.

Ἐπειτα ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῷ
ἐντολῶν σύ ωκε ἐπλανήθης.

Ἐκλιρονόμησα τὰ μαρτύριά σύ εἰς τὸν αἰῶ-
να, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας με εἰσίν.

Ἐκλινα τὴν καρδίαν με τῷ ποιῆσαι τὰ δε-
καιώματά σύ εἰς τὸν αἰῶνα δὶ αὐτάμειψιν.

Παραόμεις ἐμίσησα, τὸν δὲ Νόμον σου ἡ-
γόπησα.

Βοηθός με, καὶ αὐτιλήπτωρ με εἴ σὺ, εἰς
τὰς λόγυς σύ ἐπήλπισα.

Ἐκλίνατε ἀπ' ἐμοῖς πονηρούμενοι, καὶ ἐξε-
ρδεῖνσοτε τὰς ἐντολὰς τῷ Θεῷ με.

Ἄντιλαβε με κατὰ τὸ λόγιόν σύ, καὶ ζῆ-
σόν με, καὶ μὴ καταχυμένης με ἀπὸ τῆς
φροσδοκίας με.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετή-
σω ὃν τοῖς δικαιώμασί σύ διαπαντός.

Ἐξεδείωσας πάντας τὰς ἀποστάτας ἀπὸ
τοῦ δικαιωμάτων σύ, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμη-
μα ἀντῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμεν πάντας τὰς ἀ-
μαρ-

μαρτωλής τῆς γῆς· διὸ τόπο ήγάπησα τὰ
μαρτύειά σου.

Καθήλωσον ἐκ τῆς φόβου σὺ τὰς σάρκας με·
ἀπὸ δὲ τοῦ κειμένου σου ἐφοβήθης.

Εποίησα κεῖμα, καὶ δικαιοσύνη· μὴ πα-
ραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Εἴ κατεξαι τὸν δελόν σὺ εἰς ἀγαθὸν, μὴ συ-
κοφαντοσάτωσαν με ὑπερίφανοι.

Οἱ ὄφειλμοί με ἔχει λιπού εἰς τὸ σωτήριόν
σὺ, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σὺ.

Ποίησον μετὰ τοῦ δέλτας σου κατὰ τὸ ἔλεός
σὺ, καὶ τὰ δικαιώματά σὺ δίδαξόν με.

Δελός σὺ εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώ-
σομαι τὰ μαρτύειά σὺ.

Καιρὸς τῷ ποιῆσαι τῷ Κυείῳ· διεσκέδασα
τὸν Νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ
χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τόπο φρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κα-
πωρθύμειν· πᾶσαν ὄδον ἀδίκου ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ μαρτύειά σου, διὰ τόπο οὐ-
ρούνησον ἀντὶ ή ψυχή με.

Η δήλωσις τοῦ λόγων σὺ φωτιεῖ, καὶ σωε-
τιεῖ νηπίας.

Τὸ δέ σόμα με λεοίξα, καὶ εἴλησα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σὺ ἐπεκόθη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλεια, ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ
τὸ κεῖμα τοῦ ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σὺ.

Τὰ

24 ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ.

Τὰ διαβήματά με κατέθυνον καπά τὸ λόγιον
σὺ, καὶ μὴ κατακυρίσαπτο με πᾶσα αὔρματα.
Λύστρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας αὐτρώπων,
καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σὺ.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δῆλόν
σὺ, καὶ διδαξόν με τὰ δικαιώματά σὺ.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὄφθαλμοί
με, ἐπὶ τοῦ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σὺ.

Δικαιος εἰς Κύριε, καὶ δέδεις αἱ κείσεις σὺ.
Ἐντείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύειά σὺ, καὶ
ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέπηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο
τοῦ λόγων σὺ οἱ ἔχθροί με.

Πειρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ
δῆλός σὺ ἤγαπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ σέχεδυμακός, τὰ
δικαιώματά σὺ τοῦ ἐπελαθόμην.

Η δικαιοσύνη σὺ δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ὁ Νόμος σὺ ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ αἰάγκαι εὔροσαν με, αἱ ἐντο-
λαί σὺ μελέτη με.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύειά σου εἰς τὸν αἰῶ-
να, συμέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκένραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με, ἐπάκυσόν με
Κύριε, τὰ δικαιώματά σὺ ἐκζητήσω.

Ἐκένραξά σοι, σῷσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύειά σὺ.

Προέφθασα ἐν ἀωείᾳ, καὶ ἐκένραξα, εἰς
τὰς λόγιας σὺ ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὄφθαλμοί μου πρὸς Ὀρ-
θρον, τὰ μελετᾶν τὰ λόγιά σὺ.

Τὴς

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ.

25

Τ οὗ φωνῆς μια ἀκοστον Κύριε κατά τὸ ἔλεῖς
σὺ, κατὰ τὸ κεῖμά σὺ ζῆσόν με.

Π ροσήγγισαν οἱ καταδιάκοντές με αὐτομίχη
ἀπὸ δὲ τῷ Νόμῳ σὺ ἐμακριάθησαν.

Ε γγὺς εἶ σὺ Κύρε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σὺ
ἀλίθεια.

Κ ατ' ἀρχὰς ἔγραψον ἐκ τοῦ μαρτυρίων σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας ἀντέ.

Ι δε τὸν παπείνωσίν μι, καὶ σέξελος με, ὅτι
τῷ Νόμῳ σὺ ἀκριβώτατον.

Κ εῖνον τὸν κείσιν μου, καὶ λύθωσαί με,
διὰ τὸν λόγον σὺ ζῆσόν με.

Μ ακραὶ ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὸ
δικαιώματά σὺ ἀκριβήτησαν.

Οἱ οἰκτίρμοι σὺ πολλοὶ Κύρε, κατὰ τὸ
κεῖμά σὺ ζῆσόν με.

Π ολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με·
ἐκ τοῦ μαρτυρίων σὺ ἀκριβήτησα.

Ε ἴδον ἀσωμετώντας, καὶ σέξεπτομένι, ὅτι τὸ
λόγιά σὺ ἀφορεῖται.

Ι δε, ὅτι τὰς ἀντολάς σὺ ἤγάπησα, Κύρε,
σὺ τῷ ἐλέει σὺ ζῆσόν με.

Α ρχὴ τοῦ λόγων σου ἀλίθεια, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα πάντα τὸ κείματα τῆς δικαιοσύ-
νης σου.

Α ρχοντες κατεδίωξαν με δωρεαν, καὶ ἀπὸ
τοῦ λόγων σὺ ἐδειλίασαν ἡ καρδία μι.

Α γαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὸ λόγιά σὺ, ὡς
ὁ διείσκων σκῦλα πολλά.

Α δικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμεν, τὸν
δὲ Νόμον σὺ ἤγάπησα.

Orologio.

B

E π-

26 ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ

Ἐπάκις τῆς ἡμέρας ἔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κεῖματα τῆς δικαιοσύνης σε.

Εἰρίγη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον σε, καὶ ἂν ἔτιν αὐτοῖς σκανδαλού.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε Κύρε, καὶ τὰς ἐντλάσσεις σε ἡγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ Φυχή με τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἡγάπησαν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντλάσσεις σε, καὶ τὰ μαρτύριά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί με ἐναντίον σε Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς με ἐνώπιον σε Κύρε, κατὰ τὸ λόγιόν σε σωάτισθν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμά με ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε ρῦσαι με.

Εξερδέξαιντο τὰ χεῖλη με ὑμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά με τὰ λόγιά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντλαίσεις σε δικαιοσύνη.

Γνέθω ἡ χείρ σου τοῦ σῷσαι με, ὅτι τὰς ἐντλάσσεις σε ἥρετισάμει.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σε Κύρε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη με ἔστι.

Ζήσεται ἡ Φυχή με, καὶ αἰνέσεισε, καὶ πείματά σε βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθησεν ἡ φρόβατον ἀπολωλός. Ζήτοι τὸν δὔλον σε, ὅτι τὰς ἐντλάσσεις σε ωκείης ἐπελαθόμει.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ δύναμις.

ἀ. Τισδέω εἰς σὲ Θεὸν Πατέρα παῦτον κράτορα, ποιητὴν Οὐρανὸν καὶ Γῆς, ὁρατῶν τε παντωγ καὶ αἰοράπων.

β'. Καὶ

- β'. Καὶ εἰς ἐνα Κύριον Ἰησὸν Χριστὸν, τὸν
Τίὸν τὸ Θεῖ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τῆς Πα-
τέρος γεννηθέα παρὸ πατῶν τῷ αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ Θεοῦ
ἀληθινόν, γεννηθέα πατερὸν, καὶ ποιηθέα πατερὸν, δό-
μος σιον τῷ Πατερὶ, διὸ τὰ πάντα ἔγένετο.
- γ'. Τὸν δὲ ἡμᾶς τοὺς αὐτοράπους, καὶ διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εἰκ τῷ
Οὐρανῷ, καὶ σαρκωθέα πατερὸν Πυρόμα-
τος Ἀγίας, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένους, καὶ
σωτηρωπήσαται.
- δ'. Σπαυρωθέα περὶ ἡμῶν ἐπὶ Πουτία
Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφόντα.
- ε'. Καὶ ανασάντα τῇ βίτῃ ἡμέρᾳ καπά τὰς
γεαφάδες.
- ϛ'. Καὶ αὐτοθόντα εἰς τὰς Οὐρανάς, καὶ κα-
θεζόμενον ἐκ δεξιῶν τῆς Πατέρος.
- ζ'. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κεῖ-
ναι ζῶντας, καὶ νεκρός· καὶ τῆς Βασιλείας
οὐκ ἔσαι τέλος.
- * Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύ-
ριον, τὸ Ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τῆς Πατέρος ἐκ-
πορθόμενον, τὸ σὺν Πατέρι καὶ Υἱῷ συμ-
ποροσκυνέμενον, καὶ σωδοξαζόμενον, τὸ
λαλῆσαν διὰ τοῦ Προφητῶν.
- ϟ'. Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικῶν, καὶ Ἀ-
ποστολικῶν Εκκλησίαν.
- ι'. Όμολογῶν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀ-
μαρτιῶν.

* Εἰς τὴν δάπεδεν Σινάοδαν.

ιά. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν.

ιβ'. Καὶ ζωὴν τὸ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Γειτάγιον. Μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς.
Πάπερ ήμῶν. Καὶ δύνατος ὁ Ιερός εκφωνεῖ.
Οὕτι σὺ εἶνας οὐ Βασιλεία.

Εἶπε τὰ Τροπ. πάντα, φρός Ἡχ. Πλ. δ'.

Ιδὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτὸς· καὶ μακάριος ὁ λύλος, ὃν δέρν-
σει χειροσύνη· αὐδέξιος δὲ πάλιν, ὃν δέ-
ρνσει ράθυμόν τα. Βλέπε δὲ θυχή με, μή
τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μή τῷ Θανάτῳ
παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισ-
θῆς· ἀλλὰ αἰώνιον κράζεσθα· "Ἄγιος, "Α-
γιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός, διὸ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ήμᾶς.

Δόξα.

Τινὲς ημέρων ἐκείνῃς τινὲς φοβεραῖς, ἐνυπο-
σα θυχή μου γρηγόρησον, αὐτάπτυσα
λαμπτίδασσα, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνυσσα· ότι
οἱδας πότε φρός σὲ ἐπελθεῖσται οὐ φωνὴ οὐ
λέγυσσα, ιδὺ ὁ Νυμφίος. Βλέπε δὲ θυχή
με, μή νυσάξῃς, καὶ μείνης ἔξωθεν κρεου-
σσα, ως αἱ πάντες Παρθένοι· ἀλλ' ἀγέύπνως
καρτέρησον, ἵνα ὑπανθῆσης Χριστῷ ἐν ἐλαίῳ
πίονι, καὶ δώμασοι τὸν νυμφῶνα τὸν Θεῖον
τῆς δόξης αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ εἴ τε ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτη-
ρίας ὄχυρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἴχε-
τελθομεν· τὰς τῇδις ἐναντίων βγλάς διασκέ-
δασον· τὰς λαζσου τινὲς λύπτινες εἰς χαραν
μετάβαλε· τὴν πόλιν σὺ πεειτείχισον· τῷ
Βα-

Βασιλεῖ συμμάχησον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ
Κέσμου φρέσβολε· ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ
ἔλπις ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Κύρε εὐλέπον, μ'.

Καὶ τίνι Εὐχῇ παύτω.

Οὐ πατή καιρῷ καὶ πᾶσῃ ὥρᾳ, ἐν
Οὐραῷ καὶ ἐπὶ γῆς φροσυνώμνος καὶ
δοξαζόμενος Χειρὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυ-
μος, ὁ πολυέλθος, ὁ πολυδύσλαγχος, ὁ
τὰς δικαίας ἀγαπῶν, καὶ τὰς ἀμαρτωλούς
ἔλεων· ὁ παντας καλῶν φρός σωτηρίαν δια-
τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν·
ἀυτὸς Κύρε, φρόσεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥ-
ρᾳ παύτῃ τὰς ἐντεξεις, καὶ Ἰησοῦν τίνι
ζώει ἡμῶν φρός τὰς ἐντολας σα. Τὰς φυ-
χὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον,
τὰς λογισμὰς διδράσον, τὰς ἐννοίας κά-
θαρον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
κακῶν, καὶ ὁδῶν· Τείχισον ἡμᾶς Ἀγίοις
σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρερβολῇ αυτῶν
φρύρώμενοι καὶ ὁδηγόμνοι, καταπτώμενοι
εἰς τίνι ἐνόπται τῆς πίσεως, καὶ εἰς τίνι ε-
πίγνωσιν τῆς ἀφροσίτησας δόξης, ὅτι δύλο-
γητὸς εἴ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνῳ· Αμήν.
Το, Κύρε εὐλέπον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τέλι τιμιωτέραν τῷ Χερεβίμ.

Ἐν ὀνόματι Κυρία δύλογησον Πάτερ.

Οἱερός. Ο Θεός οἰκτειρίσαι ἡμᾶς, καὶ
δύλογησαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ φρόσωπον
δυτῶν ἐφ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

B 3

Καὶ

30 ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ

Καὶ εἰς μεῖσιν, Ἀληθεῖα, πολὺμεν Μετανοίας γ'. μεγάλως εἴδ' ὅτῳ λέγομεν τὴν Εὐχὴν πάτερν μυσικῶς.

Τῷ Ἀγίᾳ Εφραίμ.

Kύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μν, πνεῦμα ἀργίας, πειρεργείας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μήμοι δός.

Μετανοία Α'.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὄπομονῆς, καὶ αγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Μετανοία Β'.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρισά μοι ὁρᾶν τὰ ἔματα πταισμάτα, καὶ μὴ κατακείνειν τὸν ἀδελφόν μν· ὅτι δύλογητίς εἶ εἰς τὸς αἰώνας τῷ αἰώνῳ. Ἄμιλ.

Λέγε δὲ πάτερν εκ γ'. ποιῶν Μετανοίας μεγάλας μν, γ'. μικρὰς δὲ, ιβ'. λέγων καθ' ἐκάστῳ τῷ, Ο Θεὸς ἴλαθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. Καὶ πάλιν ὑστερον τῷ Ευχῇ, καὶ Μετανοίαν μίαν μεγάλην.

Εἶτα τῷ Εὐχῇ πάτερν.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παυτοκράτορ, Κύριε Τιὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χειρέ, καὶ Αἴγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία διάκριτις, ἐλέησον με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵτις ἐπίσασαι κείμασι σῷσόν με τὸν ανάξιον δόλόν σου· ὅτι δύλογητές εἶ εἰς τὸς αἰώνας τῷ αἰώνῳ. Ἄμιλ.

Εἰδὲ καὶ ἔσιν. Ἀληθεῖα, καταληπταίτε τῷ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μν, καὶ αἱ

Με-

Μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ, Δίκαιοτα Θεῖ, Πάπερ Παντοκράτωρ.

Καὶ τὰς Εὐχαῖς ταύτας.

Ἴστεον, ὅτι οὐ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ωβῆς. τῷ Σεπτεμβρείᾳ Μηνὸς, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῷ Βαΐων.

Βασιλείᾳ τῷ Μεγάλῳ.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δικαιώμεων καὶ πάσι σαρκὸς, ὁ ς υψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ τεπεινὰ εφορῶν· καρδίας τε καὶ νοφρᾶς ὁ ἐπάζων, καὶ τὰ χρυπτὰ τῷ αὐθρώπων σαρφῶς ἐπισάμενος· τὸ αὐταρχον καὶ αἴδιον φῶς, παρὸ δὲ οὐκ ἔσι παραλαγή, οὐ τροπῆς ἀποσκίασμα. Αὐτὸς ἀθανάτε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῷ πληθεῖ τῇ σῶν οἰκτιρμῶν θαρρήσυτες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σὲ χειλέων ποιουμεθα. Καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἔργα, καὶ λόγω, καὶ διανοίᾳ, γνώσεως, οὐ αγνωσίας πλημμεληθέτα ἡμῖν· καὶ καθάρισμον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος. Καὶ δώρισαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ γνούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τὴν παρόντος βίαν τὴν υὔκτην ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένας τὸν παρεσίαν τῆς λαμπτῆς καὶ ἐπιφανεῖς ἡμέρας τὴν μονογενῆς σὺ Τίς, τῷ Κυρίᾳ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ μετὰ δόξης Κευτῆς τῷ ἀπάντων ἐλέσθεται, ἐκάστῳ ἀποδοῶν κατὰ τὰ ἔργα αὐτῷ· ἵνα μὴ αὐτεπτακότες, καὶ διο-

3^ο ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ.

μηνύτες, ἀλλ' ἐχενγορῆντες, καὶ διεγηγερμένοις
ἐν τῇ ἑργασίᾳ, δύρεθείμενοι ἔτοιμοι εἰς τὸν
χαρᾶν, καὶ εἰς τὸν Θεῖον νυμφῶνα τῆς δόξης
αὐτῷ σωμετέλεωμενοι, εὑδα ὁ τοῦ ἑορτα-
ζάντων ἥχας ὁ ἀκαπάπαινος, καὶ οὐκέκφρα-
στος ἡδονὴ τοῦ καθορώντων τὰ στεφοσώπα
τὸ κάλλος τὸ ἄρρενον. Σὺ δὲ εἰς τὸ ἀληθι-
νὸν φῶς, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰ σύμ-
ποντα, καὶ σὲ υμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς
τὰς αἰώνας τοῦ αἰώνων.

Εἴτε ύποι ὁ Ἱερός τὰς χεῖρας, λέγων·
Ταῦτα.

Σε μύλογόμενον ὑψίε Θεέ, καὶ Κύρε τὰ
ἔλένες, τὸν ποιεῦντα δεὶ μεθ' ήμῶν με-
γάλα τε καὶ αὔξειχνίασα, εὑδοξάτε καὶ σέξα-
στα, ὃν ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὐτοθμός· τὸν παραγόντα
ήμιν τὸν ὑπνον εἰς αὐτάπαινον τῆς αδυνείας
ήμῶν, καὶ αὔτοιν. τοῦ κόπων τῆς πολυμόχθη
σαρκός· σύχαειτεμένσοι, ὅτι τὸ σωματώ-
λεσας ήμᾶς ταῖς αἰομίαις ήμῶν· ἀλλ' ἐφι-
λανθρωπόσω σωμάτως, καὶ πρὸς ἀπόγνω-
σιν κειμένες ήμᾶς ἕγειρας, εἰς τὸ δοξολο-
γῆσαι τὸ κράτος σου. Δύο δυστοπήμενοι τιλί¹
αὐτέκαστόν σου ἀγαθόπιτα, φώτισον ήμῶν
τὰς τῆς διαινοίας ὀφθαλμάς παῦ τὸν οὐκον ή-
μῶν ἐκ τῆς βαρέος ὑπνικῆς τῆς ράδυμίας ἀ-
κάστησον. Αὔνοιξον ήμῶν τὸ σόμα, καὶ πλή-
ρωσον αὐτὸν τῆς σῆς αἰνέστεως, ὅπως αὖ δυ-
νηθῶμεν ἀπειρωσάσως ἀδειντε καὶ φάλλειν,
καὶ σέξομελογεῖθαι σοι τῷ ἐν πᾶσι, καὶ αὐτὸ-
παίπων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ αὐτάρχῳ πα-

ξι,

Ἐτι, σὺν τῷ μανογενεῖ σὺ Τίῳ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πυδίματι, ρωᾶ, καὶ φει καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὔλι.

Εἶπε. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τέτου.
Μετανοίας γ'. καὶ τὰς Φαλμάς.

ΦΑΛΜΟΣ ρχ'. 120.

Ηρα τὰς ὄφθαλμάς με εἰς τὰ ὅρη, ὅπερ
ῆξει ἡ βούθειά με.

Η βούθειά μου παρὰ Κυρία, τῷ ποιήσα-
τος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδασα, μὴ δὲ
νυσάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ιδὼς γένεσι, οὐδὲ ὑπνάσει ὁ φυλάσσων
τοῦ Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπη σοι. ἐπὶ¹
χεῖρα δεξιῶν σε.

Η μέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σεληνὴ τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παιτὸς κακοῦ, φυ-
λάξοι τὴν τυχὴν σὺν ἡ Κύριος.

Κύριος φυλάξοι τὴν εἰσόδον σου, καὶ τὴν
εξόδον σου, ἀπὸ τοῦ ναῶν, καὶ ἕως τοῦ
αἰώνος.

ΦΑΛΜΟΣ ρλγ'. 133.

Iδού δὴ δύλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ
δύλοι Κυρία.

Οἱ ἑώτες ἐν οἴκῳ Κυρίᾳ, ἐν ἀνθαῖς οἴκῳ
Θεῶν ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
εἰς τὰ "Αγια, καὶ δὲλογεῖτε τὸν Κύελον.

Εὐλογήσατε Κύελος ἐκ Σιών, ὁ ποίησας
τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεϊα. Τελεάγιον.
Μετανοίας γ. π., Παραγία Τελές. Πάτερ
ἡμῶν. Καὶ τὰ Γροπαελα ταῦτα.

Ηχος Πλ. δ.

Mνήμητι Κύελε ὡς ἀγαθὸς τῷ δούλων
σα, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτοι, συγ-
χώρησον· εἰδεὶς γὰρ αὐτούς, εἰμὶ σὺ
ὁ διωάμυνος, καὶ τοῖς μετατάσι δῶναι τὴν
αἰάσταυσιν.

O βάδει σοφίας φιλανθρώπως παύτε
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συρφέρον πᾶσιν ἀ-
πονέμων, μόνε Δημιτργὲ, αἱδπαυσον Κύ-
ελε τὰς φυχὰς τῷ δόλων σα· ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ανέθειτο, πῷ Ποιητῇ καὶ Πλά-
τῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Mετὰ τῷ Ἀγίων αἱδπαυσον Χριστὸς τὰς
φυχὰς τῷ δόλων σα, αἴθα οὐκ ἔστι
πόνος, ἀλύπη, οὐ σκαραμάς, ἀλλὰ ζωὴ
ἀπελδύτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mακαεῖζομενίσε πᾶσα αὲ γενεαί, Θεο-
τκε Παρθενίε· ἐν σοὶ δῷ ὁ ἀχώρι-
τος Χεισὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωριθεῖσαι ηὐ-
δόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, περοσα-
στανσε ἔχοντες ἡμέρας δῷ καὶ νυκτὸς περεσ-
βόύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βα-

στ-

σιλείας ταῖς αὐτὶς ἵκεσθαις προτιμῶνται.
διὸ αὐτοιςτοις βοῶμοι σοι· χαῖρε πεχθερῷ
πωμού, οἱ Κύρεος μετὰ σὺ.

Κύρει εἰλέησον, εβ'. Καὶ η Εὔχη αὕτη.

Mηδὲντι Κύρει τῷ ἐπ' ἐλπίδες αὐταῖς
σεως ζωῆς αἰώνιας πεκοιμημένοις Πα-
τέρων, καὶ Αδελφῶν ήμῶν, καὶ πατέων τῷ
ἐν δύσεβεστίᾳ, καὶ πίστει τελειωθεύσουτων· καὶ
συγχώρισον αὐτοῖς πᾶν πλημμελητεῖον ἐκά-
σιόν τε καὶ ἀκέστιον, ὃν λόγῳ, οὐ ἔργῳ, οὐ
κατὰ διαίσθεν πλημμελητεῖν ύπ' αὐτῷ. Καὶ
κατασκηνώσον αὐτοὺς ὃν τόποις φωτεινοῖς,
ἢν τόποις χλωροῖς, ὃν τόποις αἰακτίζεσθαι,
εἴδεα ἀπέδρα πᾶσα οὖσαν, λύπη, καὶ σε-
ναγμός· ὅπερ η ἐπισκοπὴ τῷ προσώπῳ σου
δύφραινει πάντας τὰς ἀπ' αἰώνος Αγίας. Χαρίσαι
ἀυτοῖς καὶ ήμεῖν τὴν Βασιλείαν σου,
καὶ τὴν μέθεξιν τῷ ἀφράτων καὶ οἰωνίων
στὸ ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεραύτη, καὶ μα-
καρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γάρ εἶ
η ζωὴ, η αὐδαστίς καὶ η αὐάπαυσις τῷ κε-
νοιμημένῳ δούλων σου, Χειρὶς οἱ Θεοῦ η-
μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτούμπομον,
σιω τῷ αὐάρχῳ σου Πατεῖ, καὶ τῷ πανα-
γίῳ, καὶ αὐτῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύμα-
τι, νωῖ, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ
αἰώνων. Αμείν.

Tηρεύδοξε, Αειπάρθσε, δύλογημεόν
Θεοπόκε, προσάγαγε τὴν ήμετέραν προσ-
δίκην τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ήμῶν, καὶ αἴπε-
ται, ίνα σώσῃ διὰ σὺ τὰς φυχὰς ήμῶν-

Εὐχὴ τῆς Ἀγίας Ἰωαννίκια.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή με ἡ
Τιδεῖς, σκέπη με τὸ Πρεῦμα τὸν Ἀγιον,
Τελεῖς Ἀγία, δόξα σοι.

Τινὶ πᾶσαιν ἐλπίδα μητέρεις σὲ αὐτίθη-
μι, Μήτρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξσόν με ὑπὸ^{τίνι} σκέπαιν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, δίλογησον.
Οἱ Ιερεὺς. Χεισός ὁ ἀληθιγός Θεός.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Καὶ λαμβάνοντες συγχώρισιν τὴν συνήθη,
‘Οἱ Ιεροί λέγει:

Αγέτες, ἄφετε, συγχώρισον ὁ Θεός τὰ πα-
ραπτόματα ἡμῶν, τὰ ἔκβατα, καὶ τὰ
ἀκάστα, τὰ δὲ ἔργω, καὶ λόγω, τὰ ἐν γνώ-
σει, καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ δὲ νυκτὶ, καὶ δὲ ἡμέ-
ρᾳ, τὰ κατὰ νῦν, καὶ διανοίαν, τὰ πάντα
ἡμῶν συγχώρισον, ως ἀγαθὸς καὶ φιλά-
Θρωπος.

Εὑξώμενα ὑπὲρ τοῦ πραταιῶν καὶ Ἀγίων
ἡμῶν Αὐθεντῶν καὶ Βασιλέων.

Καὶ ημεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, σωσεχῶς.
Τὸ πέρι δύοδώσεως, καὶ διηγήσεως τῆς φιλο-
γρίσις σρατῆ.

Τὸ πέρι τῆς πατέρος ἡμῶν, (τῆς Δεῖνος) καὶ πά-
της τῆς δὲ Χεισῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Τὸ πέρι τοῦ μισθίτων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Τὸ πέρι τοῦ ἐλεέντων, καὶ διακονέντων ἡμῖν.

Τὸ πέρι τοῦ συτελαμένων ἡμῖν τοῖς αἰτ-
ξίοις, εὔχεδαι ὑπὲρ ἀντῶν.

Τὸ πέρι αναρρύσεως τοῦ αἰχμαλώτων.

Τὸ πέρι

Τῷ πέρ τῷ ἀπολειφθεῖται Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τῷ πέρ τῷ ἐν Θαλάσσῃ γαλῆς πλεόντων.

Τῷ πέρ τῷ ἐν ἀδυνατίᾳ παταχειμούσι.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ σύφροντας τῷ καρπῶν
τῆς γῆς.

Καὶ ὑπέρ πάσιν. Φυλῆς Χεισιανῶν ὄρθο-
δόξων.

Μακαρίσωμεν τὰς δισεβεῖς Βασιλεῖς.

Τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀρχιερεῖς.

Τοὺς Κτήτορας τῆς Ἅγιας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς Γονεῖς ἡμῶν, καὶ Διδασκάλους, καὶ
πάντας τοὺς ψροαπελθόντας Πατέρας, καὶ
Αδελφοὺς ἡμῶν, τὰς ὄντας κειμονίας, καὶ
ἀπανταχῇ Ὁρθοδόξας.

Οἱ Προεσταῖς. Εἴπωμεν καὶ ὑπέρ αὐτῶν, τὸ,
Κύριε ἐλέησον, εἰκ γ'.

Δι σύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησὺ Χεισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ-
λέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόχει, ὅτι ὅτας ὄφείλεις φάλλεθαι ἐν ὅ-
λῃ τῇ Ἐβδομάδι τῷ Μεσογυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ως εἰς Φύλ. 12.

Μετά τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Βασιλεῦ Οὐρανίου. Τεισάγιον. Παναγία Τελάς. Πάπερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔσιν. Τὸ Κύρει εἰδένεσσον. Β'. Δεῦτε φροσκιωήσωμεν, γ'. εἴπε ὁ Ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ. Φύλ. 13.

Μεσονύκτιος Εὐχὴ, ή τῷ Σαββάτῳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ. 64.

Σοὶ πρέπει ὅμινος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθῆσεται δέκατη ἐν Ἱερυσαλήμ. Εἰσάκεσσον φροσευχῆς με, φρός σὲ πᾶσα σάρξ ἥξει. Λόγοι αὐόμων ὑπερεδυμάμωσαν ὑμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσγη. Μακάρειος, ὃν ἔξελέξω, καὶ φροσελάβου, κατασκινώσει ἐν ταῖς ἀνταῖς σα. Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σα. Ἄγιος ὁ Ναός σου, Θαυματὸς ἐν δικαιοσιᾷ. Εἰ πάκεσσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ή ἐλπὶς παντων τῷ περάτων τῆς γῆς, καὶ τῷ ἐν θαλάσσῃ μακραῖ.

Ε' πτι-

Ε' τοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἰχύῃ αὐτῷ, περιε-
ζωσμένος ἐν δικαιείᾳ.

Ο' σιαταράσων τὸ κῦτος τῆς Θαλάσσης, ἢ
χειροπέδων αὐτῆς τίς ὑποσήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβιθήσονται
οἱ κατοικῶντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῆς σημείων
συγκέζοδυς φράξεις, καὶ ἐσφέρας πέρφεις.

Ε' πεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτὸν
ἐπλήθυσώσας τὰ πλατύσας αὐτὴν.

Ο' ποταμὸς τῷ Θεῷ ἐπλιρώθη ὑδάτων· ἡ-
τοί μασας τὴν ἔοφλι αὐτὸν, ὅτε γάρ οὐκ ε-
τοιμαστία.

Τὰς αὖλακας αὐτῆς μεθύσον, πλήθυσον
τὰ γαυκήματα αὐτῆς. Καὶ ταῖς σαγόσιν αὐ-
τῆς δέφρανθήσεται αὐταπέλλυσσα.

Εὐλογήσεις τὸν σέφανον τὰ ἐνιαυτὰ τῆς χρη-
στότος σε, καὶ τὰ πεδία σα πληθήσονται
ποιότητος.

Πανθήσονται τὰ ὄραια τῆς ἕρμου, καὶ α-
χαλλίασιν οἱ βενοὶ περιζώσονται.

Εὐεδύσαντο οἱ κειοὶ τῆς φροβάτων καὶ αἱ
κοιλάδες πληθυσάσαι σῖτον· κεκράξονται,
καὶ θῶ ὑμνήσασιν.

ΨΑΛΜΟΣ Ξέ. 65.

Αλαλάξατε πᾶς Κυείω πᾶσα οὐ γῆ, λά-
λατε δὲ πᾶς ὄνόματι αὐτῶν, δότε δόξαν
ὅν αἰνέστε αὐτῶν.

Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὸς τὰ ἔργα σε,
ἐν τῷ πλήθει τῆς δικαιομένως σε. Φύσονται
τε οἱ ἐχθροί σε.

Π α-

Πᾶσα ἡ γῆ προσκινησάπωσαί σοι, καὶ φαλάπωσαί σοι· φαλάπωσαί δὲ τῷ ἀνόματέ σα "Τύπισε".

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ· ως φοβερὸς ἐν βαλαῖς ὑπέρ τὰς γῆς τὴν αὐθρώπων.
Οἱ μετατρέψαν τὴν θάλασσαν εἰς ἔρη·
ἐν ποταμῷ διελθόσατε πέδι· ἐκεῖ δύφραγμασάμεθα ἐπ' αὐτῷ.

Τῷ δε απόζορτι ἐν τῇ διωασείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὄφεις αὐτῷ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίγοντες μὴ ὑφέδωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεόν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέστεως αὐτῶν.

Τῷ θεμούντι τὴν φυχὴν μας εἰς ζωὴν, μὴ μὴ δόντος εἰς σάλον τὰς πόδας μας.

Οὕτι εδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ως πυρῆται τὸ ἀργύρειον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας αὐθρώπης ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διῆλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς αὐταφυχίων.

Εἰσελθόσομαι εἰς τὸν οἰκάντα σὸν ὄλοκαυπόμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς δέχας μου, ἃς διετείλε τὰ χείλη μας, καὶ ἐλάπησε τὰ σόματα σὸν τῇ θλίψει μας.

Οἱ λοκαυπόματα μεμυελωμέσθαι αἴσισσω σοι μετὰ θυμιάματος, καὶ κελῶν, αἴσισσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε, ἀκουσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν,
παν-

πάντες οἱ φοβόμενοι τὸ Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ φυχῇ μν.

Πρὸς ἀντὸν τῷ σόματὶ μου ἐκέραξα, καὶ ὑψώσα ἀπὸ τῶν χλῶσαν μν.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρεν ὃν καρδίᾳ μν, μὴ εἰσακεσάπω μν Κύριος.

Διὸ τοῦτο εἰσήκαστέ μου ὁ Θεὸς προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μν.

Ἐνύλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τῶν προσδιχιῶν μν, καὶ τὸ ἔλεος ἀντοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΦΑΛΜΟΣ ξ'. 66.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ δύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον ἀντοῦ ἐφ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τὰ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὸν ὄδόν σα, δὲ πᾶσιν ἐθνεῖς τὸ σωπειόν σα.

Ἐξομολογησάθωσαν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ὃξομολογησάθωσαν σοι λαοὶ πάντες.

Ἐύφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάθωσαν ἐθνη. ὅτι κεινεῖς λαὸς δὲ δύτητε, καὶ ἐθνη δὲ τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάθωσαν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ὃξομολογησάθωσαν σοι λαοὶ πάντες. γῆ ἐδωκε τὸν καρπὸν ἀντῆς.

Ἐνύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. δύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν ἀντὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία, ἐκ τοίν.

Ανασήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπιῶσαι
οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαι ἀπὸ
φροσώπου αὐτῷ οἱ μισθύτες αὐτόν.

Ως ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαι· ὡς
πήκεται κηρὸς ἀπὸ φροσώπου πυρὸς, οὕτως
ἀπολύγνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ φροσώπου τῆς
Θεᾶς, καὶ οἱ δίκαιοι δύφρανθήσωσαι.

Αγαλλιάδωσαι χρώπιον τῆς Θεοῦ, περφθή-
τωσαι όν δύφρασιμή.

Ασατε τῷ Θεῷ, τάλατε τῷ ὄνόματι αὐ-
τῷ, ὅδοις ιέσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσ-
μῶν. Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιάδες
χρώπιον αὐτῷ.

Ταραχθήσωσαι ἀπὸ φροσώπου αὐτῷ, τοῦ
Πατέρος τοῦ ὄρφανῶν, καὶ Κερτές τοῦ χηρῶν.
Ο Θεὸς όν τόπῳ ἀγίῳ αὐτῷ· ὁ Θεὸς κα-
ποκίζει μονοθόπικες όνοικα.

Εξάγων πεπεδημένες όν αὑδρείᾳ, ὁμοίως
τοὺς παραπικραίνοντας, τὰς κατοικήντας όν-
ταφοις.

Ο Θεὸς όν τῷ ἐκπορθέδαι σε χρώπιον τῆς
λαζσά, όν τῷ διαβαίνειν σε όν τῇ ἐρήμῳ.
Γῆ ἐσείδη, καὶ γὰρ οἱ Οὐρανοὶ ἔσαξαν ἀπὸ
φροσώπου τῆς Θεᾶς τῆς Σινᾶ, ἀπὸ φροσώπου
τῆς Θεᾶς Ἰσραήλ.

Βροχῶν ἑκούσιον ἀφορεῖς ὁ Θεὸς τῇ κλη-
ρονομέᾳ σου, καὶ ἥδενησε, σὺ δὲ κατηρτί-
σω αὐτῶν.

Τὰ ζῶά σα κατοικοῦσιν όν αὐτῇ· ἥποιμα-
σας

σας ἐν τῇ γεννόπτι σου τῷ πτωχῷ δ
Θεός.

Κύριος δάσει ρῆμα τοῖς διαγγελιζομένοις
διωρίμει πολλῷ.

Οὐασιλεὺς τῷ δυνάμεω τῇ ἀγαπῇ, τῷ
αραιόττι τῇ οἴκῃ διελέθαι σκῦλα.

Εαν κομιδῆτε αὐτούς τῷ κλήρῳ, πτέ-
ρυγες πεινερᾶς πεινηρυρωμέναι, ηγή τα
μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρόττε χρυσίν.

Ἐν πῷ διαβέλλειν τὸν ἐπουρανίον Βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμῶν.

Οὐρος τῷ Θεῷ, ὄρος πίον, ὄρος τετυρωμέ-
νος, ὄρος πίον. Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη.
τετυρωμένα;

Τὸ ὄρος ὃ σδόκησαν ὁ Θεός κατοικεῖτο ἐν
αὐτῷ· ηγή δύο ὁ Κύριος κατασκήνωσε εἰς
τέλος.

Τὸ ἅρακ τοῦ Θεοῦ μυειτηλάσιον, χιλιά-
δες δύναμεντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σι-
ναΐν ἐν τῷ Αγίῳ.

Αὐτῆς εἰς ὕψος, ἥχμαλώτοσας αὐχμα-
λωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· ηγή
δύο ἀπειδηντας τὴν κατασκήνωσας.

Κύριος ὁ Θεός δύλογητός, δύλογητός Κύ-
ριος ἡμέρων καθ' ἡμέραν· κατενοδώσαι η-
μῖν ὁ Θεός τῷ φωτείᾳ ἡμῶν.

Οὐασιλεὺς, ὁ Θεός τῇ σωζειν, ηγή τῷ
Κυρίᾳ Κυρίᾳ αὲ διέξοδαι τῇ Θανάτῳ.

Πλινία ὁ Θεός συνδλάσει κεφαλὰς ἔχθρων
αὐτοῦ, κορυφαὶ τειχὸς διαπορθομένων ἐπ-
πληριμελεῖταις αὐτῶν.

Εἰπε

Εἰπε Κύρος, ἐκ Βασιλέως ἐπιστέψας, ἐπιστέψας
ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Οὐ πως αὖ βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἷματι, οὐ
γλῶσσα τῇδε κινῶν σὺ δέξεαι θρῶν παράντα.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πόρεται σου ὁ Θεὸς, αἱ
πόρεται τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν
τῷ Ἀγίῳ.

Προέφθασαν Ἀρχούτες ἔχόμενοι φαλλόντων,
ἐν μέσῳ νεανίδαν τυμπανοσελῶν.

Ἐν Ἐκκλησίαις δὲ λογεῖτε τὸν Θεόν, Κύ-
ριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμίν νεώτερος ἐν ἐκσάσει· ἄρχο-
χούτες Ἰάδα ἡγεμόνες ἀυτῶν, ἄρχοχτες Ζα-
βύλων, ἄρχοχτες Νεφθαλείμ.

Ἐγείλατε ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σὺ, δυνάμει-
σον ὁ Θεὸς τῷ, ὁ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τῆς Ναῶς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴ-
συσι Βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θη-
ρίαις τὴν καλάμην.

Ησυναγωγὴ τῷ ταύρῳ ἐν ταῖς δαμάλεσι
τῷ λαῶν, τοῦ ἑγκλεισθεῖσα τὰς δεδοκιμασ-
μένας τῷ ἀργυρείῳ.

Πιασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέ-
λοντα· ἕξουσι φρέσβεις δέξεαι Αἰγύπτου· Αἰ-
γιοπία φροφθάσει χεῖρα ἀυτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ Βασιλεῖαι τῆς γῆς ἀσατε τῷ Θεῷ· φά-
λατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβεβικότι ἐπὶ τῷ
Οὐρανὸν τῷ Οὐρανοῦ κατὰ αἰατολάς.

Ιδέ δώσει τῷ φωνῇ ἀυτῷ φωνὴν δυνάμεως,
δότε δόξαν τῷ Θεῷ.

Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἵ μεγαλοφρέπεια ἀντοῦ·
ησί

ΤΟΤ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 45

καὶ ἡ διάθημις ἀντὸς τῶν ταῖς υεφέλαις. Θαυ-
μασθεὶς ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς Ἀγίοις ἀντοῦ, ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ.

Αὕτης δόσεις διάθημιν, καὶ κραταιώσιν πε-
λαῖς ἀντὸς διλογιστὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ ων. Αληθεία, ἐκ τείτης.

ΦΑΛΜΟΣ ξη. 68.

Σωσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὑδαπέ-
ζως φυχῆς μου.

Ἐνεπάγων εἰς ἴλιαν βυθοῦ, γὰρ οὐκ ἔσιν
ὑπόσασις.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κα-
ταγίς κατεπόντισέ με.

Ἐκποιάσα κράζων· ἐβραυχίασε ὁ λά-
ρυγξ μου.

Ἐξέλιπον οἱ ὄφεις μοί μου ἀπὸ τῆς ἐλπί-
ζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν με.

Ἐπληθώθησαν ὑπὲρ τὰς τείχας τῆς κε-
φαλῆς με οἱ μισθυντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἔχθροί με, οἱ ἐκδιώ-
κοντές με ἀδίκως, ἀλλὰχα ἕρπαζον, τότε ἀ-
πετίνυσον.

Οὐ Θεὸς, σὺ ἔγνως τὸν ἀφροσύνην με, καὶ αἱ
πλημμέλειαι με ἀπὸ σῆς τοῦ ἀπεκρύβισαν.

Μή αἰχματίσῃσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομνήσοντές
σε Κύρε, Κύρε τῷ διωμεων, μηδὲ ὀκ-
ταπείσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητωμένες σε ὁ Θεός
τῆς Ἰσραὴλ.

Οὐτι σύειά σας ὑπιώεγκα σύνειδισμὸν, ἐκά-
λυψας ἐρῆσον τὸ πρόσωπόν με.

Απιλ-

46 ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ

Α' πιλλοτελωμασύος ἐγενήθημ τοῖς ἀδελφοῖς
μν, καὶ ξεύος τοῖς γόης τῆς μηβός μν.
Οὐτι ὁ ζῆλος τοῦ οἰκου σα κατέφαγέ με, καὶ
οἱ ὄνειδισμοὶ τῷ ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον
ἐπ' ἐμέ.

Καὶ σωκάλυτα ἐν νηστείᾳ τινὶ φυχιῇ
μν, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμὸς ἐμοὶ.

Καὶ εὐθέμην τὸ αὔδυμά μν σάκκον, καὶ ἐ-
γενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν.

Κατ' ἐμοῦ ἥδολέχνην οἱ καθήμενοι ἐν πύ-
λαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔφαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ φροσύνῃ μου πρὸς σὲ Κύρε,
καιρὸς δύδοκίας.

Οὐ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τῷ ἐλέγεσσου ἐπά-
κυσόν μν, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτείας σα.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ,
ρύθείν με ἐκ τῷ μισθντων με, καὶ ἐκ τῷ βα-
θέαν τῷ υδάπων.

Μή με καταποντισάτω καταγῆς ὑδατος, μη-
δὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συχέτω ἐπ'
ἐμὲ φρέαρ τὸ σόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκησόν μν Κύρε, ὅτι χριστὸν τὸ ἔλεός
σα, κατὰ τὸ πλῆθος τῷ οἰκτιρμῶν σα ἐ-
πίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μή ἀποσρέψης τὸ φρόσωπόν σα ἀπὸ τῷ πα-
δός σα, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόν μν.
φρόχες τῇ φυχῇ μν, καὶ λύθωσαι αὐτὸν.

Ἐνεκα τῷ ἔχθρῶν μου ρῦσαι με· σὺ γάρ
γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μν, καὶ τινὶ αἰχύ-
νῃ μν, καὶ τινὶ ἐνέργοιτο μν.

Ἐναντίον σα πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνει-
δισ-

δισμὸν ἡροσεδόκησεν ἡ Φυχὴ μου, καὶ τελαιπωρέας.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλέντας, καὶ οὐχ εὔροι.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά με χολιὰ, καὶ εἰς τὴν δίφαν με ἐπότισαν με ὅξος.

Γεννηθήτω ἡ Φάπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς αὐταπόδοσιν, καὶ εἰς σκανδαλον.

Σκοτιδήτωσαν οἱ ὄφεις αὐτὸν τοῦ μη βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἐκκενοῦσιν ἐπ' αὐτὸς τὴν ὄργιλον σα, καὶ ὁ Θυμὸς τῆς ὄργις σα καταλάβοι αὐτὸς.

Γεννηθήτω ἡ ἐπαυλις αὐτῶν ἡρημαμένη, καὶ σὺ τοῖς σκηνώμασιν αὐτῷ μηδὲν ὀκατοικῶν.

Οὕτις ὁν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξας, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῷ ξαυμάπων με ἡροσέθηκας.

Πρόδεις αὐομίσιων ἐπὶ τῇ αὐομίᾳ αὐτῶν, καὶ μηδὲν εἰσελθέτωσαν σὺ δικαιοσυνὴ σα.

Εξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλων ζώντων, καὶ μετὰ δικαιῶν μηδὲ φέγγιτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ· οὐ σωτηρία σα ὁ Θεός αὐτιλάβοιτο με.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὠδῆς, μεγαλιώδης αὐτὸν σὺ αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόχου νέον, περιπτετε ἐκφέροντα, καὶ ὀπλάς.

Ιδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ σύφραγθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ Φυχὴ μῶν.

Οὕτις

Ο τι εἰσήκουσε τῇ πεντητῶν ὁ Κύριος, καὶ τὰς πεπεδημένας ἀυτὰς ωκεανοῖς στέγασεν.

Αἱ νεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοί, καὶ οὐ γῆ,
Θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ο τι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰudeᾶς, καὶ κατοκητήσονται ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσονται αὐτικὲν.

Καὶ τὸ ασέρμα τῇ δούλων σὺ καθέξουσιν αὐτικὲν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σὺ κατακλειώσονται ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΦ'. 69.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου φρόσχες.
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι απεῦσον.
Αἰχμαθήτωσαν, καὶ ἐνέκαπήτωσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μα.

Α ποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ κατασχημαθήτωσαν οἱ βαλόμενοί μοι κακά.

Α ποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰχμαλόμενοί, οἵ λέγοντες μοι· εὔγε, εὔγε.

Α γαλλιάθωσαν καὶ διφραγμήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντες σε ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σα.

Ἐγὼ δὲ πιωχός είμι καὶ πενίς, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

Βοηθός μα καὶ ρύσις μα εἰ σὺ, Κύριε μή χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νυῦ. Καὶ, δέδυς τὸ, Πιστόν
εἰς τὰ Θεόν. Εἶπα, Τευσάγιον. Παναγία
Τεύάς. Πάτερ ήμων. "Οτι σὺ εἶνι.

Καὶ

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἡχος β'.

Ακτισε φύσις, ἡ τῷ ὅλων δημιουργὸς,
τὰ χείλη ἡμῶν αὔσιξον, ὅπως αὐτογ-
γέλλωμεν τὴν αἰνεσίν σα βοῶντες. "Αγιος,
Αγιος, "Αγιος εῖ ὁ Θεός διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ταῦτα αὖτις Διωάμεις μιμέμενοι ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιον ὑμνον προσφέρομεν σοι αγα-
θέ· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εῖ ὁ Θεός, διὰ
τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἀξένγειράς με
Κύριε, τὸν νὺν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν, καὶ τὰ χείλη με αὔσιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε Αγία Τριάς. "Αγιος, "Αγιος,
Αγιος εῖ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Οὐέντα παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ. Φύλ. 29.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Εἴ οὐόματι Κυείς δύλογησον Πάτερ.

Οἱ Ιεροίς Ο Θεός οἰκτερήσαις ἡμᾶς.

Δέσποτε Θεέ, Πάτερ, Φύλ. 30.

Καὶ η παράστα Εὐχὴ τοῦ Αγίου
Ευστρατίου.

Μεγαλιών μεγαλιώσε Κύριε, ὅτι
ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν παπείνωσίν μου, καὶ
εἰ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν, ἀλλ'
ἔσωσας ἐκ τῷ αὐαγκῶν τὴν φυχήν μου.
Καὶ νῦν Δέσποτα, σκεπασάπω με ἡ χείρ
Orologio. C σα,

50 ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

συ, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός συ, ὅτι τε-
πάρακται ἡ φυχή μν, καὶ κατώδυνθς ἐσιν, ἐν
τῷ ἐκπορσίεδαι αὐτῶν ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ
ρυπαρᾶ σώματος τάτου· μήποτε ἡ πανηρὰ τῷ
αὐτικειμένῳ βελή σωματόσῃ αὐτῇ, καὶ πα-
ρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς ἐν αγνοίᾳ
καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γνομένας μοι
ἀμαρτίας." Ιλεως γενεὴ μοι Δέσποτα, καὶ μὴ
ἰδέπω ἡ φυχή μου τηλὺ ζεζοφωμένη ὅπιν
τοῦ πονηρῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ παραλαβέτω-
σαι αὐτὸν" Αγγελοί σὺ φαιδροὶ καὶ φωτεινοί.
Δοὺς δόξαν τῷ ὄνοματί σὺ τῷ αγίῳ, καὶ τῷ
σῇ δωμάτει αὐτάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου
βῆμα. Ἐν τῷ κείνεδαι με, μὴ καταλάβοις
με ἡ χεὶρ τῷ ἄρχοντος τῷ Κοσμού τάτου, εἰς
τὸ καταστῆσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βιθὸν
Αἴδου. Ἀλλὰ παράστη μοι, καὶ γνοῦ μοι
σωπὴ καὶ αὐτιλίπτωρ· αἱ γὰρ σωματικαὶ
αὗται τιμωρέα, δέρφοσταί εἰσὶ τοῖς δού-
λοις συ. Ἐλέησον Κύρε τηλὺ ρύπωθεῖσαν
τοῖς πάθεσι τῷ βίῳ φυχιῶ μν, καὶ καθα-
ρὰν αὐτῶν, διὰ μετανοίας καὶ σέζομολογή-
σεως περόσδεξαι· ὅτι δύλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αιῶνας τοῦ αἰώνων. Αμιλ.

Ἐπὶ τῷ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.
Ηρα τοὺς ὄφθαλμάς μου εἰς τὰ ὄρη. τὸ,
Ἄδου δὴ δύλογεῖτε τὸν Κύρεον. Φυλ. 33.

Δόξα, καὶ νῦν. Τελσάγιον. Μετανοίας, γ'.
Τὸ, Παναγία Τελάς. Πάχερ ἥμῶν.
Καὶ τὰ Γροπάελα.

Μηδόητε Κύρε εἰς ἀγαθός.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μ επά τῷ Ἀγίων αἴτιαν Χειτέ.

Καὶ νῦν.

Μ ακαεῖσθαι σε πᾶσαι αἱ γυναικεῖς. Κύριο
ἐλέησον, Ἰησοῦ.

Μ υἱὸντι Κύριοι τῷ ἐπ' ἐλπίδε.

Αὐτέρ παῖτα προεγράφησαν εἰς τὸ ἔτερον
Μεσονικτικὸν, εἰς Φύλλ. 38. 39. Ἀπόλυ-
σις παρὰ τῇ Λερέως, καὶ ἡ Συγχώρησις.

ΕΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸν Βασιλεῦ Οὐρανίε.
Τέλσαγιον. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.
Οὐτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον, Ἰησοῦ. Δόξα, καὶ
νῦν. Δεῦτε προσκινήσωμεν, γέ. Ο Ν.
καὶ σὺν σὺν λέγομεν τὸν Τελαδικὸν Κανόνα
τῇ ἀνεσῶτος ἡχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα,
ψάλτομεν τὰ Τελαδικὰ ταῦτα.

Αὕτοις ἐσὶν ὡς ἀληθῶς, τίνῳ ὑπέρθεον
ὑμνεῖν Τελάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ πα-
τουργὸν, σωματάρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων
εἰς τὸν Πατέρα, αρρόστως τεχθεῖτα, καὶ
τὸν Ἀγίον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀγένως
ἐκπορθόμενον.

C 2

Αὕτοις

Α"ξιον ἐσὶν ὡς ἀληθῶς, τῷ δοξάζειν σε
τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φεύγει καὶ τρέ-
μει τὰ Χεργβίμ, καὶ δοξολογεῖσιν αἱ Δυνά-
μεις τῆς Οὐρανῶν, τὸν ἔχανασαντα τριήμε-
ρον ἐκ πάφου, Χεισὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ
δοξάσωμεν.

Υμήσωμεν πάντες Θεοφεπῶς, ἄσμα-
σιν ἐγένεις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Γίδον,
καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον Τεισυπόσατον κράτος,
τιλί μίαν Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Ην ὑμνῶσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξο-
λογεῖσιν αἱ Δυνάμεις τῆς Οὐρανῶν,
τὴν ὑπὸ τῆς πάντων πιστῶν φροσκυνημένην,
Μονάδα κατ' ςτίαν τιλί έισυπόσατον.

Τιλί Κυελαρχίαν τῆς Χεργβίμ, καὶ τιλί¹
Θεαρχίαν αἰσυγκείτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαιρέτως Τειάδα ἐν Μονάδι, τιλί ὄν-
τως Θεαρχίαν σὲ μεγαλώμενον.

Πατέρα τὸν αὐταρχὸν καὶ Θεὸν, σωματί-
χον Λόγον, σωὶς τῷ Πνεύματι φροσ-
κυνῶ· ἀχώρισον μίαν ἐνυμούντην ςτίαν, έισ-
άειθμον Μονάδα ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ταῖς ἀκτινοβόλες σου ἀστραπὰς, λάμψον
μοὶ Θεέ μου, τεισυπόσατε παντρυέ·
καὶ οἰκόν με δεῖξον σῆς αὐτοσίτου δόξης,
φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον καὶ αναλοίωτον.

Ον φεύγει καὶ τρέμει τὰ Χεργβίμ, καὶ
δοξολογοῦσι, τῆς Αγγέλων αἱ σρα-
τιαι, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου ἀφράσως σαρ-
κωθεῖτα, Χεισὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δο-
ξάσωμεν.

Kai

Καὶ τὸ παρόν.

Ε καὶ νεκρῶν ἴδεσσα τὸν σὸν Τίον, Ἀχαιτε -
Παρθένε, αὐταῖς ταῖς Θεομητρῶς, χα-
ρᾶς αὐτοφράτας, ἢ πτίσις ἐπληρώτο, αὐτὸν
δοξολογῆσσα, καὶ σὲ γεραιρόσσα.

Τρισάγιον. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.
Οὕτι σὺ. Καὶ ἡ Τπακοὴ τοῦ ὥχου, ἢ τὸ
Ελένσον ἡμᾶς Κύρει.

Καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

Ιστον ὅτι σὺ τῷ αὐτῷ ὄρει τῷ Ἀθω, με-
τὰ τὸν Τελαδικὸν Κανόνα. Φάλλουσι, Τιὼ
τιμιωτέραν, δίχορον. Εἰς τὸν, Τρισάγιον,
Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.

Οὕτι σὺ εἶνι. Τιὼ Τπακοὶ τῷ ὥχᾳ, τὸ
Κύρει ελένσον.

Δόξα, καὶ νιᾶ.

Τιὼ τιμιωτέραν τῷ Χερυβίμ.
Καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰ μονέσι μεγάλη Τσαρακοσῆ, φρῶτον,
Τεισάγιον, Κύρε ελέησον, β'. Δεῦτε
προσκυρήσωμεν, γ'. Καὶ τὰς β'. Φαλμάς.
Εἰδ' ς, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Δεῦτε προσ-
κυρήσωμεν, γ'. Καὶ τὰς Φαλμάς.

Φ Α Δ Μ Ο Σ . 2'. 19.

Επακόσμιος Κύριος ἐν ἡμέρᾳ Θλίψεως.
Περασίσαι σὺ τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ Ιακώβ.
Εξαποσείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἀγίου, καὶ
ἐκ Σιών αὐτιλάβοιτό σύ.

Μηδείν πάσις θυσίας σύ, καὶ τὸ ὄλοκαύ-
παμά σύ πιανάτω.

Δώησοι Κύριος καὶ τῷ καρδίᾳ σύ, καὶ
πᾶσαι τῷ βγλιώ σύ πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτείῳ σύ, καὶ
ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθη-
σόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σὸν·
νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ.

Ἐπακόσμεται ἀντὶ ἐξ Οὐρανοῦ Ἀγίας ἀντὶ·
ἐν δυναστείαις ἡ σωτεία τῆς δεξιᾶς ἀντὶ·
Οὐ-

Οὗτοι ἐν ἄρμάσι, καὶ ὅτοις ἐν ἵπποις· ἡ-
μεῖς δὲ ἐν ὄνόματι Κυελού Θεῦ ἡμῶν ἐπι-
καλεσθέα.

Δύτοις συνεποδίθησας, καὶ ἐπεισον· ἡμεῖς
δὲ αὐτέσημοι καὶ αὐτοφθάτημοι.

Κύριε σῷσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ᾧ αὖ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΤΑΛΜΟΣ κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ διωάμεισου δύφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτείῳ
σὺ αγαλλιάσεται σφόδρα.

Τιλι ἐπιθυμήσω τῆς καρδίας ἀυτοῦ ἔδωκας
ἀυτῷ, καὶ τιλι θέλησην τῷ χειλέων ἀυτοῦ
ἢ ἐσέρησας ἀυτόν.

Οὐτι περοέφθασας ἀυτὸν ἐν δύλογίαις χρη-
σόμενος· ἔθηκας ἐπὶ τιλι κεφαλὴν ἀυτοῦ
σέφανον ἐκ λίθου τιμία.

Ζωιλι ὑπήσατό σε, καὶ ἔδωκας ἀυτῷ μακρό-
τητε ἡμερῶν εἰς αἰώνα αἰώνος.

Μεγάλη ή δόξα ἀυτῷ ἐν τῷ σωτείῳ σου·
δόξαν καὶ μεγαλοφρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ'
ἀυτόν.

Οὐτι δώνις ἀυτῷ δύλογίαν εἰς αἰώνα αἰώ-
νος· δύφρανεῖς ἀυτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τῆς προ-
σώπου σὺ.

Οὐτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ
ἐν τῷ ἐλέει τῆς ὑψίσεως μὴ σαλδάθῃ.

Εὑρεθείη ή χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου· ή δεξιάσου εὕροι πάντας τοὺς μισθυ-
τάς σε.

Οὐ τι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πύρος εἰς
καιρὸν τοῦ φροσώπου σου. Κύριος ἐν ὄργῳ
αὐτοῦ σωταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται
αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ ἀσέρμα αὐτῶν ἀπὸ γῆς αὐθρώπων.
Οὐ τι ἔκλινε εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο
βλαὰς, αἷς ό μὴ διώωνται σκέψαι.

Οὐ τι θήσεις αὐτὸς νῶτον ἐν τοῖς πειραλοί-
ποις σὺ, ἐποιμάσεις τὸ φρόσωπον αὐτῶν.

Τὸν θάνατον Κύριε ἐν τῇ δωάμει σὺ, ἀσω-
μένοι, καὶ φαλάμην τὰς δυνατείας σὺ.

Δόξα, καὶ νῦν. εἴτα Τελσάγιον. Παναχία
Τελάς. Πάτερ ήμῶν. Ὁτι σὲ.

Καὶ τὰ Τροπάεμα ταῦτα.

Σὺ ὁσον Κύριε τὸν Λαὸν σὺ, καὶ δύλογησον
τὴν κληρονομίαν σὺ, νίκας τοῖς Βασι-
λεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων διὰ τῆς Σπαυρᾶς πολίτευρα.

Δόξα.

Οὐ οὐτωθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ ἐκεστίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σὺ κανῇ πολιτείᾳ, τὰς οἰκ-
τιρμάς σὺ δώρησαι Χριστὸν Θεόν· εὔφρανον
ἐν τῇ δυνάμει σὺ τὰς πιεστὰς Βασιλεῖς ή-
μῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τὴν πο-
λεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοισι τὴν σὲν,
ὅπλον εἱρέωντος, αἵτητον βόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσαστία φοβερὰ τῷ ἀκαταιχιστε μὴ
παείδης ἀγαθὴ τὰς ικεσίας ήμῶν,
Πανύμυνη Θεοτόκε· στήειξον Ὀρθοδόξων

πολιτείαν· σφίζε ός εκέλδυσας βασιλεύειν,
καὶ χορήγει αὐτοῖς ψρανόθεν τὸν νίκην· διότι
ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη δύλογημεσά.

Οἱ Ιεράρχαι.

Ἐ λέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καπὲ τὸ μέγα ἔλεος
σὺ, δεόμενά συ, ἐπάκυσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις. Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρωπος.

Οἱ Λαβῖ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, δύλογημον
Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὄμορσίῳ, καὶ ζωο-
ποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἅδει, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας, τῷδε αἰώ-
νων. Αμήν.

Καὶ ἀρχόμενα τῷ Ἐξαψάλμῳ, πάσῃ σιω-
πῇ καὶ κατανύξει ἀκροάμενοι· ὁ δὲ παχθεὶς
Ἀδελφὸς, ἢ ὁ Προετώς, μετ' δύλαβεῖας καὶ
φόβῳ Θεῷ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίσιοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
νη, σὺν αὐθρώποις δύδοκία. Ἐκ γ'.
Κύριε τὰ χείλη με ανοίξεις, καὶ τὸ σόμα με
αναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν συ. Ἐκ β'.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 3.

Kύριε, τί ἐπλιθύνθησαν οἱ Θλίβοντές
με; πολλοὶ ἐπανίσανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγοντες τῇ ψυχῇ με· όκ ἔσι σωτη-
ρία ἀντών σὺ πᾶς Θεῷ ἀντεῖ.

Σὺ δὲ Κύριε, αὐτὶς ἀπτωρ με εἶ, δόξα με,
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν με.

Φωνῇ με πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπί-
κυσέ με ὅξε δύρας ἀγίας ἀντεῖ.

Ο τι εἰσῆκουσε τῷ πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τὰς πεπεδημένας ἀυτὰς ψήφες ἔδειχνεν αὐτοῖς.
 Αἱ νεσάπωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοί, καὶ οὐ γῆ,
 θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.
 Ο τι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιάν καὶ οἰκοδομη-
 θήσοιται αἱ πόλεις τῆς Ἰεδαιίας, καὶ κατοι-
 κήσεται ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσεται αὐτὴν.
 Καὶ τὸ ασέρμα τῷ δούλων σὺ καθέξουσιν
 αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά συ κα-
 τασκευάσεται ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΦ. 69.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου πρόσχεις.
 Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι απεῦσον.
 Αἰχμαθήτωσαν, καὶ ἐνέβαπτήτωσαν οἱ ζη-
 τῶντες τὴν φυχήν με.
 Α ποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ καταισ-
 χμαθήτωσαν οἱ βελόμενοί μοι κακά.
 Α ποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰχμώμενοι,
 οἵ λέγοντες μοι· εὔγε, εὔγε.
 Α γαλλιάθωσαν καὶ σύφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ
 πάντες οἱ ζητῶντες σε ὁ Θεός.
 Καὶ λεγέπωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ
 Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν συ.
 Ε γὰρ δὲ πιωχός είμι καὶ πάντις, ὁ Θεὸς
 βοήθησόν μοι.
 Βοηθός με καὶ ρύσις με εἰ σὺ, Κύριε μὴ
 χρονίσῃς.
 Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ, δέθυς τὸ, Πιστόν
 εἰς τὴν Θεόν. Εἶπε, Τεισάγιον. Παναγία
 Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σὺ εἶνις.
 Καὶ

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἡχος β'.

Ακτισε φύσις, ἡ τῷ ὅλων δημιουργὸς,
τὰ χείλη ἡμῶν αὔσιξον, ὅπως αὐταγ-
γέλλωμεν τὴν αἰνεσίν σὺ βοῶντες. "Αγιος,
Αγιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεὸς διὰ τῆς Θεοτόκος
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς αὖτις Διωάμεις μιμέμενοι ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιον ὑμενον ἀφοσφέρομεν σοι αὐτοῖς.
Φέ. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεὸς, διὰ
τῆς Θεοτόκος ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ὀξήγειράς με
Κύριε, τὸν νῦν μου φώτισον, καὶ τὸν
καρδίαν, καὶ τὰ χείλη με αὔσιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε Αγία Τριάς. "Αγιος, "Αγιος,
Αγιος εἰς ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέη-
τον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ἐν πατὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ. Φύλ. 29.
Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Οὐ ὄνόματι Κυείς δύλογησον Πάτερ.

Ιεροῦ. Ο Θεὸς οἰκτειρίσαι ἡμᾶς.

ἔσσοτε Θεῷ, Πάτερ, Φύλ. 30.

Καὶ η παρεστα Εὐχὴ τῷ Αγίᾳ

Εὐστρατίῳ.

VIεγαλιών μεγαλιώσε Κύριε, ὅτι
ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν πατείνωσίν μου, καὶ
συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν, ἀλλ'
ωσας ἐκ τῷ αὐαγκῶν τὴν φυχήν μου.
ἐ νῦν Δέσσοτα, σκεπασάπω με ἡ χείρ
σα,

Orologio.

συ, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός συ, ὅτι πε-
τάρακται ἡ Φυχή μν, καὶ καπώδυμος ἐσιν, ἐν
τῷ ἐκποροῦνται αὐτῶν ἐκ τῆς ἀδλίγυμας καὶ
ρύπαρχος σώματος τάτης· μήποτε ἡ πανηρὰ τῷ
αὐτικειμένῳ βελή συναστήσῃ αὐτῇ, καὶ πα-
ρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς ἐν αγνοίᾳ
καὶ γνώσεις τῷ βίῳ τούτῳ γνομένας μοι
ἀμαρτίας." Ιλεως γεννᾷ μοι Δέσποτα, καὶ μὴ
ἰδέτω ἡ Φυχή μου τινὰ ζεζοφωμένην ὅφιν
τῷ πονηρῷ Δαιμόνων, ἀλλὰ παραλαβέτω-
σαι αὐτὸν" Αγγελοί σὺ φαιδροὶ καὶ φωτεινοί.
Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί συ τῷ ἄγιῳ, καὶ τῇ
σῇ διωάμει αὐταγαγέ με εἰς τὸ Θεῖον του
βῆμα. Εν τῷ κείνεσθαι με, μὴ καταλάβοι
με ἡ χεὶρ τῷ ἄρχοντος τῷ Κοσμος τάτη, εἰς
τὸ καταστῆσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βυθὸν
Αἴδου. Ἀλλὰ παράσηθι μοι, καὶ γνοῦ μοι
σωπήρ καὶ αὐτιλύπτωρ· αἱ γὰρ σωματικαὶ
αὗται τιμωρέα, δέροσθαί εἰσι τοῖς δού-
λοις συ. Ἐλέησον Κύρε τινὰ ρύπωθεῖσαν
τοῖς πάθεσι τῷ βίᾳ Φυχίω μν, καὶ καθα-
ρὰ αὐτῶν, διὰ μετανοίας καὶ σέζομολογή-
σεως περόσθεξαι· ὅτι δύλογοπός εἶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῷ αἰώνων. Αμιλ.

Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ.

Ηρα τοὺς ὄφθαλμάς μου εἰς τὰ ὄρη. τὸ,
Ιδού δὴ δύλογεῖτε τὸν Κύρον. Φῦλ. 33.
Δόξα, καὶ νῦν. Τελσάγιον. Μετανοίας, γ.
Τὸ, Παναγία Τελάς. Πάπερ ἥμῶν.

Καὶ τὰ Γροπαελα.

Μηδέποτε Κύρε ὡς ἀγαθός.

Ο' βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μετὰ τῷ Ἀγίων αὐτοῖς Χειρέ.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομεν σε πᾶσαι αἱ γυναικεῖαι. Κύριο
ἐλέησον, ἡ β'.

Μανθάνει Κύριε τῷ ἐπ' ἐλπίδι.

Ἄπερ παντας προεγράφησαν εἰς τὸ ἔτερον
Μεσογιγτικὸν, εἰς Φύλ. 38. 39. Απόλυ-
σις παρὰ τῷ Λερέως, καὶ ἡ Συγχώρησις.

ΕΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Βασιλεῦ Οὐρανίε.
Τελσάγιον. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν.
Οὐτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον, ἡ β'. Δόξα, καὶ
νῦν. Δεῦτε προσκινήσωμεν, γ'. Ο Ν.
καὶ συνὸς λέγομεν τὸν Τελαδικὸν Κανόνα
τὸ ἀνεστῶτος ἥχου. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα,
ἡλλομεν τὰ Τελαδικὰ ταῦτα.

Αγίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, τῶν ὑπέρθεον
ὑμνεῖν Τελάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ πα-
τουργὸν, σωματάρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων
ἔκ τοῦ Πατέρος, αρρόστως τεχθείτα, καὶ
τὸ "Αγίου Πνεύμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχόνως
ἐκπορθόμενον."

C 2

Αγίον

Αξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, τῷ δοξάζειν σε
τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φείασε καὶ τρέ-
μει τὰ Χερύβιμ, καὶ δοξολογεῖσιν αἱ Δυνά-
μεις τῷ Οὐρανῷ, τὸν ἄξανασαντα τριήμε-
ρον ἐκ τάφου, Χεισὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ
δοξάσωμεν.

Τριήμοσιν πάντες Θεοφεπῶς, ἀσμα-
σιν ἀρθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν,
καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον Τεισυπόσατον κράτος,
τιλὴ μίαν Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Ην δύμνησι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξο-
λογεῖσιν αἱ Δυνάμεις τῷ Οὐρανῷ,
τὴν ὑπὸ τῷ πάντων πιστῶν φροσκυνημένην,
Μονάδα κατ' ὑστίαν τιλὴ θεισυπόσατον.

Τιλὴ Κυειαρχίαν τῷ Χερύβιμ, καὶ τιλὴ¹
Θεαρχίαν ἀσυγκείπτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαιρέτως Τειάδα ἐν Μονάδι, τιλὴ ὄν-
τως Θεαρχίαν σὲ μεγαλιώμενον.

Πατέρα τὸν ἀναρχον καὶ Θεὸν, σωμαίαρ-
χον Λόγον, σωὶ τῷ Πνεύματι φροσ-
κυνῶ· ἀχώρισον μίαν ἐνυμείην ὑστίαν, θει-
άρεθμον Μονάδα ύμνοις τιμήσωμεν.

Ταὶς ἀκτινοβόλες σου ἀστραπαὶ, λάμψον
μοὶ Θεέ μου, τεισυπόσατε παντοργέ·
καὶ οἰκόν με δεῖξον σῆς ἀφορσίτου δόξης,
φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον καὶ αναλλοίωτον.

Ον φείασε καὶ τρέμει τὰ Χερύβιμ, καὶ
δοξολογοῦσι, τῷ Αγγέλων αἱ σρα-
πιαὶ, τὸν ἐκ τῆς Παρθέσου ἀφράσως σαρ-
κωθεῖτα, Χεισὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δο-
ξάσωμεν.

Kai

Καὶ τὸ παρόν.

Ε καὶ νεκρῶν ἴδεσσα τὸν σὸν Τίὸν, Ἀχαϊτε -
Παρθένε, αὐτούται Θεοφρεπῶς, χα-
ρᾶς αὐτοφράτε, οὐ πτίσις ἐπληρώτο, αὐτὸν
δοξολογεῖσα, καὶ σὲ γεραίρεσσα.

Τρισάγιον. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.

Οὕτι σὺ. Καὶ οὐ Υπακοὴ τοῦ ἥχου, οὐ τὸ
Εὐλέποντον ἡμᾶς Κύρε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ιστον ὅτι σὺ τῷ ἀγίῳ ὄρει τῷ Ἀθω, με-
τὰ τὸν Τελαδικὸν Κανόνα, φάλλουσι, Τιλ
τιμιωτέραν, δίχορον. Εἰς γάπω, Τρισάγιον,
Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.

Οὐ τι σὺ εἶνι. Τιλ Υπακοὴ τῷ ἥχῳ, τὸ
Κύρε εὐλέποντον.

Δόξα, καὶ νιᾶ.

Τιλ τιμιωτέραν τῷ Χερυβίμ.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰ μονέσι μεγάλη Τραγαρακοσῆ, ἀφῶτον,
Τεισάγιον, Κύρε εἰλέησον, β'. Δεῦτε
προσκυρήσωμεν, γ'. Καὶ τὰς β'. Φαλμάς.
Εἰδ' ς, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Δεῦτε προσ-
κυρήσωμεν, γ'. Καὶ τὰς Φαλμάς.

Φ Α Λ Μ Ο Σ . 2'. 19.

Επακόσμισκ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ Θλίψεως.
Περασίσαισκ τὸ διορα τῷ Θεῷ Ιακώβ.
Εξαποσείλαισοι βοΐθειαν ὅξ Αγίου, καὶ
ἐκ Σιών αὐτιλάβοισκ σκ.

Μηδείν πάσης θυσίας σκ, καὶ τὸ ὄλοκαύ-
τωμά σκ πιανάτῳ.

Δώησοι Κύριος κανὲ τινὶ καρδίαι σκ, καὶ
πᾶσαι τινὶ βαλιώσκ πληρώσαι.

Αγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτείῳ σκ, καὶ
ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθη-
σόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος παντα τὰ αἰτήματά σὸν·
νιν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν
αὐτὸν.

Ἐπακόσμεται ἀυτῷ ὅξ Οὐρανὸς Αγίας ἀυτῷ·
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτεία τῆς δεξιᾶς ἀυτῷ.

Οὐ-

Οὗτοι δὲ ἄρμάσι, καὶ ἔτοι δὲ ἵπποις· ἡ-
μεῖς δὲ δὲ ἐν ὀνόματι Κυελού Θεῦ ἡμῶν ἐπι-
καλεσθεῖσα.

Ἄυτοὶ σωμεποδίθησαν, καὶ ἐπεισον· ἡμεῖς
δὲ αὐτέσημοι καὶ αὐτορθώθημοι.

Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον
πημῶν, δὲν γὰρ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμενά σε.

ΨΑΛΜΟΣ κ'. 20.

Κύριε, δὲν τῇ δωάμει σου δύφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλέας, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σὺ αγαλλιάσεται σφόδρα.

Τιλιον ἐπιθυμήσαν τῆς χαρδίας ἀντοῦ ἑδωκας
αὐτῷ, καὶ τιλιον θέλησιν τῷ χειλέων ἀντοῦ
ἢ καὶ ἐσέρησας ἀντόν.

Οὐτι περοέφθασας ἀντὸν δὲν δύλογίαις χρη-
σόμπτος· ἑθηκας ἐπὶ τιλιον κεφαλῶν ἀντοῦ
σέφανον ἐκ λίθων τιμίων.

γωνιαὶ γήπεδον σε, καὶ ἑδωκας ἀντῷ μακρό-
τητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη νί δόξα ἀντὸν δὲν τῷ σωτηρίῳ σου·
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ'
ἀντόν.

Οὐτι δώνις ἀντῷ δύλογίαιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
νος· δύφρανεῖς ἀντὸν δὲν χαρᾶ μετὰ τῶν περο-
σώπων σὺ.

Οὐτι ὁ Βασιλέας ἐλπίζει ἐπὶ Κύριου, καὶ
δὲν τῷ ἐλέει τὰ υψίστα καὶ μὴ σαλαθῆ.

Εὑρεθείη νί χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
σου· νί δεξιάσου εὔροι πάντας τοὺς μισθυ-
τάς σε.

Οὐ τι Θήσεις ἀυτοὺς ὡς κλίβαρον πύρὸς εἰς
καιρὸν τοῦ φροσώπου σου. Κύριος δὲ ὁργῇ
ἀυτοῦ σωτηράξει ἀυτοὺς, καὶ καταφάγεται
ἀυτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν ἀυτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ ασέρμα ἀυτῶν ἀπὸ οἴων αὐθρώπων.

Οὐ τι ἔκλιναι εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο
βγλάς, αἷς καὶ μὴ διώωνται σκέψαι.

Οὐ τι Θήσεις ἀυτὸς νῶτον δὲν τοῖς περιλοί-
ποις σὺ, ἐπομάσεις τὸ φρόσωπον ἀυτῶν.

Τὸ Φῶθιτι Κύριε δὲν τῇ διωάμεισα, ἀσω-
μα, καὶ φαλάμα τὰς διωασείας σὺ.

Δόξα, καὶ νῦν. εἴτα Τερτάγιον. Παναγία
Τεράς. Πάτερ ήμῶν. Οτι σῇ.

Καὶ τὰ Τροπάεμα ταῦτα.

Σὺ ὅσον Κύριε τὸν Λαὸν σὺ, καὶ δύλογον
τῶν κληρονομίαν σὺ, νίκας τοῖς Βασι-
λεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων διὰ τὰ Σταυρὰ σὺ πολίτευρα.
Δόξα.

Οὐ οὐτούς δὲν τῷ Σταυρῷ ἐκσιώσεις, τῇ
ἐπωνύμῳ σὺ κανῇ πολιτείᾳ, τὰς οἰκ-
τιρμάς σὺ δώρισαι Χριστὸν Θεόν· εὔφρανον
δὲν τῇ διωάμεισα τὰς πιστὰς Βασιλεῖς ή-
μῶν, νίκας χορηγῶν ἀυτοῖς κατὰ σῆρα πο-
λέμων· τῶν συμμαχίαν ἔχοισι τῶν στῶν,
ὅπλον εἵρεώντος, αἴτητον βόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσαστα φοβερὰ καὶ ἀκαταίχωτε μὴ
παείδης ἀγαθὴ τὰς ἵκεσίας ήμῶν,
Πανύμνητε Θεοτόκε· στήειξον Ορθοδόξων

πολιτείαν· σῶζε γές ἐκέλδυσας βασιλέειν,
καὶ χορήγει αὐτοῖς ὑρανόθν τὸν νίκην· διότι
ἐτεκεις τὸν Θεὸν, μόνη δύλογημεσόν.

Οἱ Ιεράρχες.

Ἐ λέισον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καπὲ τὸ μέγα ἔλεος
σὺ, δεόμεθά συ, ἐπάκυσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις. Ὁτι ἐλεῆμων καὶ φιλανθρωπος.
Οἱ Λαδεῖ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, δύλογησον
Πάτερ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, τῷ ὁμοστίῳ, καὶ ζωο-
ποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, παντοτε,
τιῷ, καὶ φειδί, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας, τῷ αἰώ-
νων. Αμήν.

Καὶ ἀρχόμενα τῷ Ἐξατάλμε, πάσῃ σιω-
πῇ καὶ πατανύξει ἀκροάμενοι· ὁ δὲ παχθεὶς
Ἄδελφος, οὐδὲ Προετώς, μετ' δύλαβετας καὶ
φόβῳ Θεῷ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίσις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
νη, ἐν αὐθρώποις δύδοκία. Ἐκ γ'.
Κύριε τὰ χείλη μας αἴοιξεις, καὶ τὸ σόμα μα
αὐαγγελεῖ τῷν αἰνεσίν συ. Ἐκ β'.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 3.

Kύριε, τί ἐπλιθύνθησαν οἱ Θλίβοντές
με; πολλοὶ ἐπανίσανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγοντες τῇ θυχῇ μας· όκη ἔστι σωτη-
ρία ἀντὶ τοῦ Θεῷ αυτῷ.

Σὺ δὲ Κύριε, αὐτιλήπτωρ μας εἶ, δόξα μας,
καὶ ὑψῶν τῷν κεφαλεύ μας.

Φωνῇ μας πορθὲς Κύριον ἐκέντραξα, καὶ ἐπή-
κυσέ μας ἐξ ὄρες ἀχέτων αυτῷ.

Εγώ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα, οἱ ξηρές
θῆναι, ὅτι Κύριος αὐτιλήφεται με.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυελάδων λαῶν, τῷ
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι· αὐτάστα Κύριε,
εὐσόν με ὁ Θεός με.

Οὕτι σὺ ἐπάταξας πάντας τὰς ἐχθραίνον-
τάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συ-
έριθας.

Ταῦτα Κυρίε οὐ σωτεία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σα-
νὸν δίλογία σα.

Εγώ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα, οἱ ξηρέθην,
ὅτι Κύριος αὐτιλήφεται με. Ἐκ β'.

ΦΑΛΜΟΣ ΛΥ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θαραῦσου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὄργῃ σας πανδούσῃς με.

Οὕτι τὰ βέλη σας συνεπάγησαν μοι, παῦε
επίειξας ἐπ' ἐμὲ τινὰ χειρά σα.

Οὐκ ἔσιν ἴασις ὃν τῇ σαρκὶ με ἀπὸ φρο-
σώπου τῆς ὄργης σα. ωὐκ ἔσιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ἐξέσις με ἀπὸ φροσώπου τῷ ἀμαρτιῶν μοι.

Οὕτι αἱ αἰομίαι με υπερῆραν τινὰ κεφαλίων
μου, ωσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαριώθησαν ἐπ'
ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μάλιστές με
ἀπὸ φροσώπου τῆς ἀφροσώμης με.

Ἐπαλαιπώρησα, καὶ πατεκάμφθην ἔως τέ-
λες, ὅλην τινὰ ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπο-
ρθομένων.

Οὕτι αἱ φόαι μου ἐπλήθησαν ἐμπαγμά-
των· καὶ ωὐκ ἔσιν ἴασις ὃν τῇ σαρκὶ με.

Ἐκ α-

Ἐπακώδην, καὶ ἐπειρώθημι ἔως σφόδρα,
ῷρούμεν ἀπὸ συναγμέτης καρδίας με.

Κύριε, συντίσον πᾶσα οὐ ἐπιθυμία με,
καὶ οὐ συναγμός με ἀπὸ σὲ ωκεανούβη.

Ηὐ καρδία μου ἐπεράχθη, ἐγκατέλιπέ με οὐ
ἰδύς με, καὶ τὸ φῶς τῆς ὁφθαλμῶν με, τῷ
αὐτὸν ωκεανῷ εἶτι μετέμετο.

Οἱ φίλοι με, καὶ οἱ πλησίον με εἴξει συντίας.
με ἕγγισαν, καὶ ἔσπασαν· καὶ οἱ ἕγγισά με
ἀπὸ μακρόθεα ἔσπασαν.

Καὶ σύζεβιάζοντο οἱ ζητῶντες τὴν φυχήν με,
καὶ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν μα-
ταιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἔμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥστε κωφός ωκεανού, καὶ ὥστε
ἄλαλος ωκεανού αὐτοῖς τὸ σόμα ἀντεῖ.

Καὶ ἐγνόμεν ὥστε αἴθρωπος ωκεανού,
καὶ ωκεανού ἔχων τὸ σόματι ἀντεῖ ἐλεγμάτες.

Οὕτις ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα· σὺ εἰσακού-
σῃ, Κύρε οὐ Θεός με.

Οὕτις εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχ-
θροί με, καὶ σὺ τῷ σαλβωθῆναι πόδας μου
ἐπεὶ ἐμὲ εμεγαλορρημόνησαν.

Οὕτις ἐγὼ εἰς μάστιγας ἐτοιμος, καὶ οὐ ἀλγη-
δῶν με ἐνώπιον με εἶτι δεαπαντός.

Οὕτις τὴν αἵρομίαν μου ἐγὼ αἴσαγγελῶ, καὶ
μεειμνήσω υπὲρ τῆς ἀμαρτίας με.

Οἱ δέ ἐχθροί με ζῶσι, καὶ πεκραταίωνται
υπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθωρίων σαν οἱ μισθῶντες
με αἰδίκως.

Οἱ αἴπαποδίδοντές μοι κακά αἵτις ἀγαθῶν,

60. ΑΚΟΛΟΤΟΙΑ
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεῖσκον ἀγαθω-
σιών.

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μν, μὴ
ἀποσῆς ἀπ' ἐμῦ· πορόχες εἰς τὴν βούθειαν
μν, Κύριε τῆς σωτείας μν. Πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μν, μὴ
ἀποσῆς ἀπ' ἐμῦ· πορόχες εἰς τὴν βούθειαν
μν, Κύριε τῆς σωτείας μν.

* ΑΛΜΟΣ ΞΒ'. 62.

Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὄρθείζω·
ἔδιψόσεις οὐτὸς οὐ ψυχή μου, ποσαπλῶς
σοι οὐτὸς σάρξ μν.

Ἐν γῇ ερήμῳ, καὶ αβάτῳ, καὶ αὐδρῷ, ὅ-
πως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφελισαι, τῷ ἰδεῖν τὴν
διώαμιν σὺ καὶ τὰ δόξαν σα.

Οὕτι κρεῖσον τὸ ἔλεός σου ὑπέρ ζωᾶς, τὸ
χεῖλον μν ἐπαινέσασί σε.

Οὕτως δίλογήσωσε ἐν τῇ ζωῇ μν, καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί συ ἀρῷ τὰς χεῖρας μν.

Ως ἐκ σέατος γὰρ πιόπτος ἐμπλισθείη οὐτὸς
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσεις
τὸ σόμα μν.

Εἰ ἐμημόνεύσον σου ἐπὶ τῆς σρωμυῆς μου,
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Οὕτι ἐγκυνθίς βοηθός μν, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τοῦ πτερύγων σὺ ἀγαλλιάσομαι.

Εἰ πολλήθη οὐτὸς ψυχή μου ὀπίσωσα, ἐμῦ δὲ
αὐτελάβετο οὐτὸς δεξιά σα.

Αὕτοὶ δὲ εἰς μάτιν ἐζήτουσαν τὸν ψυχήν μν·
εἰσελθόσον ταὶ εἰς τὰ καπώπατα τῆς γῆς.

Π α-

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας· με-
ρίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Οὐ δὲ Βασιλὸς δύφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ·
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμυνών ὅν αὐτῷ, ὅτι
ἐνεφράγη σόμα λαλάντων ἄδικα. Δίξ.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέπων εἰς σὲ, ὅτι ἐ-
γνώθης βοηθός με, καὶ ἐν τῷ σκέπῃ τῷ
πτερύγων σας ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ φυχή μου ὥπισσω σας, ἐμεῖς δὲ
απέλαβετο ἡ δεξιά σας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αλληλεϊα, γ'. Αὐτοὶ Μετανοοῦν.

Καὶ ὅξερχεται οἱ Ιερὸς ἐκ τῆς Βίματος, καὶ
λέγει τὰς ἑωθινὰς Εὐχὰς, ἐμπροσθῶν τῆς
Εἰκόνος τῷ Δεσπότᾳ Χριστῷ, μυσικῶς.

ΦΑΛΜΟΣ πζ. 87.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτείας με, ἡμέρας
ἐκένραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναυτίον σου.
Ἐισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ φροσύχη μου,
πλινθούν τὸ ζῆσσας εἰς τὴν δέησίν με.

Οτε ἐπλήθη κακῶν ἡ φυχή με, καὶ ἡ ζωή
με τῷ "Ἄδη" ἤγγισε.

Προσελογίθω μετὰ τῷ καταβανόντων εἰς
λάκκον· ἐγνώθην ὡσεὶ αὐθωπος ἀβοή-
θητος, ἐν νεκροῖς ἐλαβέθερος.

Ωσεὶ βαυματίαι καθόδουτες ἐν τάφῳ, ὡς
ὅπερ εμνήθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σας
ἀπώθησαν.

Ἐνθυτό με ὁ λάκκων κατωτάτω, ἐν σκο-
τεινοῖς, καὶ ἐν σκιῇ θανάτω.

Ε. π'

Επ' ἐμὲ ἐπεσπείχθη ὁ Θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Εὐάκρυνας τὰς γνωσάς με ἀπ' ἐμῦ, ἔθατό με βδέλυμα θαυτοῖς.

Παρεδόθη, καὶ οὐκ ὅξεπορθόμην· οἱ ὄφθαλμοί με πάντας αἴπερ πικράς.

Ἐκένραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς με.

Μὴ πῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, οὐδὲ φέροις ανασήσεσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις εν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν αἰλίθειαν σὺ ἐν τῷ αἰώνει;

Μὴ γνωσθήσῃς ἐν τῷ σπότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐ δικαιοστάθησύ εἰς γῆς ἐπιλελισμού;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκένραξα, καὶ τὸ πρωτότοτο σοῦ προφθάσεισε.

Ιγνα τί Κύριε ἀπωθῇ τὴν φυχήν με; οὐ ποσρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῦ;

Πικρός είμι ἐγώ, καὶ σὺ κόποις ἐκ νεότητος με. οὐ φωθεὶς δέ επαπεινάθη, καὶ ἐξηπορήθη.

Επ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβεροί σου ὅξεπάραξαν με.

Εὐκλωσάω με ὥσει ὕδωρ, ὅλων τὴν ἡμέραν περιέχον με ἄμα.

Εὐάκρυνας ἀπ' ἐμῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τὰς γνωσάς με ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δίς:

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτείας με, ἡμέρας ἐκένραξα, καὶ σὺ νυκτὶ ἀνατίον σου.

Εἰσελθέντω χωπιόν σου ἡ προσδιχή μου,
πλίνον τὸ ζεῖσα εἰς τὴν δέησίν με.

ΦΑΛΜΟΣ β'. 102.

Εὐλόγει ἡ φυχή με τὸν Κύρον, καὶ πάσῃ
τὰ πάντας με τὸ δύναμα τὸ ἄγιον ἀντεῖ.
Εὐλόγει ἡ φυχή με τὸν Κύρον, καὶ μὴ ἐ-
πιλανθάνε πάσας τὰς αὐταποδόσεις ἀντεῖ.
Τὸν διῆλατδόντα πάσας τὰς αἵματας σε,
τῷ ιώμαντον πάσας τὰς υἱότητας σε.

Τὸν λυτρώμαντον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου,
τὸν τεφανῶντα σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
μίαν σου, αἴσκανιδήσεται ὡς ἀετός ἡ νεό-
της σου.

Ποιῶν ἐλεημοσῶντας ὁ Κύρος, καὶ κεῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικημάτοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδὸς ἀντεῖ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς
ψυχαῖς Ἰσραὴλ τὸ Θεοῦματα ἀντεῖ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύρος, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος· όκτε εἰς τέλος ὄργιαδή-
σεται, όδε εἰς τὸν αἰῶνα μίσιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς αἵματας ἡμῶν ἐποίησεν ἡ-
μῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αἴτα-
πέδωκεν· ἡμῖν.

Οὕτε κατὰ τὸ ὑψός τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἐκραταίωσε Κύρος τὸ ἔλεος, ἀντεῖ ἐ-
πὶ τὰς φοβυμάτων ἀπόντα.

Καθ' ὅσον ἀπέχεστιν αὐτολαλί ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρινε αὐτὸν τὰς αἵματας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατήρ ύψες, φάτείρησε Κύ-

ριν

ριος τὰς φοβημούς ἀυτὸν· ὅτι ἀυτὸς ἔγινε
τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμήδιη ὅτι χειρὶ σφρέν.
Αὐθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι ἀυτοῦ,
ὡσεὶ αὔθος τῷ ἀγεῖ, πτώς σέξαρθήσει.

Οὐτι πνεῦμα διῆλθον ἐν ἀυτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει, καὶ εἰκὸν ἐπιγνώσεται ἔτει τὸν τό-
πον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τῷ Κυρίᾳ ἀπὸ τῷ αἰῶνος, καὶ
ἔως τῷ αἰώνος ἐπὶ τὰς φοβημούς ἀυτὸν.

Καὶ οὐδὲ δικαιοσύνη ἀυτῷ ἐπὶ οἵτις εἴων, τοῖς
φυλάσσεσι τὴν διαθήκην ἀυτῷ, καὶ μεμνημέ-
νοις τῷ συτολῶν ἀυτῷ, τῷ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος δὲ πᾶς Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν Θρό-
νον ἀυτοῦ, καὶ οὐδὲ βασιλεία ἀυτοῦ παντων
δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι
ἀυτῷ, δυνατοὶ ἴχυι ποιῶντες τὸν λόγον ἀυ-
τῷ, τῷ ἀκεσαι τῆς φωνῆς τῷ λόγῳ ἀυτῷ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
ἀυτῷ, λειτουργοὶ ἀυτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ Θέ-
λημα ἀυτῷ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ἀυ-
τῷ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας ἀυτοῦ.
δύλογει οὐδὲ φυχή μικρὸν Κύριον.

Εἰ παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας ἀυτῷ. δύ-
λογει οὐδὲ φυχή μικρὸν Κύριον.

ΦΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε εἰσάκεσον τῆς προσδοχῆς με, ἐνώ-
τισαι τινὶ δέσποιν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ
με, εἰσάκεσόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε.

Καὶ

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κείσιν μετὰ τοῦ δάλωσου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οὐ τι κατέδιωξαν ὁ ἔχθρος τινὲς φυχιές μα, ἐπαπέινωσαν εἰς γλῶς τινὲς ζωκιές μα.

Εἶπάδισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρός αἰώνος, καὶ ἦκποδίασαν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μα, οὐ όμοιος ἐπαράχθη ἢ καρδία μα.

Εἰ μνήσθω ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σα, ἐν ποιήμασι τῷ χειρῶν σα ἐμελετῶν.

Διεπέτασα πρόσσ σὲ τὰς χεῖράς μα. ἢ φυχή μα ὡς γῆ αἷνδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅξελιπε τὸ πνεῦμά μα.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σα ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβάνουσιν εἰς λάκκον.

Δικαγόν ποίησόν μοι τὸ πρωτὲ τὸ ἔλεός σα, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε ὄδον, ἐν ᾧ παρδέσομαι, ὅτι πρόσσ σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μα.

Τὸ πνεῦμά σα τὸ ἀγαθόν ὄδηγήσει με ὡς γῆ δύναται. σένεκν τοῦ ὄνόματός σα Κύρε ζήσεις με.

Εἰ τῇ δικαιοσύνῃ σα ὅξαξεις ἐκ Θλίψεως τινὲς φυχιές μα. καὶ ἐν τῷ ἔλεει σα, ὅξολα-θροδέσεις τὰς ἔχθράς μου.

καὶ

καὶ ἀπόλεῖς πάντας τοὺς Θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μις, ὅτι ἐγὼ δεῖλος σὺ εἶμι.

Ἐισάκουσόν μου Κύριε ὡν τῇ δικαιοσύνῃ
του, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς χείσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐισάκουσόν μου Κύριε ὡν τῇ δικαιοσύνῃ
σὺ, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς χείσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ὡν
γῇ διδεῖσα.

Δοξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεϊα γ'.

Εἴπε Σωαπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ εὐ-
θὺς λέγεται τὸ, Θεὸς Κύριος, κατὰ τὸν
ῆχον τοῦ Τροπαείου κατὰ τὴν ἡμέραν
Ἀγίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖθε τῷ Κυείῳ, ὅτι
αγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ.
Στίχος β'. Καὶ τῷ ὀνόματι Κυείᾳ ἡμινά-
μιν αὐτούς.

Στίχος γ'. Παρὸ Κυείᾳ ἐγένετο αὕτη, καὶ
εἰς Σαυματὴν ὡν ὄφελμοῖς ἡμῶν.

Εἴπε λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσις
Ἐορτῆς, ἢ τὸ Ἀγία, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τῆς
τυχόντος ἔχου.

Τῇ δὲ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσαρακοστῇ,
μετὰ τὴν μικρὰν Σωαπτὴν, φάλλομεν τὸ,

Ἀλληλεϊα, ἐκ γ'. κατ' ἔχον. Εἴπε,
Στίχος α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθειται τὸ πνεῦμα
μις περδος σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ περσάγ-
ματά σὺ ἐπὶ τῆς γῆς.

Στί-

Στίχος β. Δικαιοσύνη μάθετε οἱ ἔργα κατετέσσες επὶ τῆς γῆς.

Στίχος γ. Ζῆλος λήψεται λαδὺ ἀπαΐδευτην, καὶ ταῦτα πῦρ τὰς υπεναντίας ἔδεται.

Στίχος δ. Πρόσθετες αὐτοῖς κακὰ Κύρει, πορρᾶτες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Καὶ μετέτο, Ἀληλύτια, τάλαριμεν τὸ Τριάδικα τὰ ἕχα, καθ' αὑτόν, ἀπαξ.

* * * * *

ΤΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

Ηχος α.

Σωματικαῖς μορφώσεσθε τῷ Ἀσωμάτων Διωάμεων, πρὸς νοεραθ, καὶ ἄϋλον ἐναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ ἔισαγγίῳ μελωδίματι ἔισαυτοσάτε Θεόπτος, ἐκδεχόμενοι ἐλαμψίν, Χερυβικῶς βοήσωμεν. "Αγιος," Αγιος, "Αγιος, εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον. ἡμᾶς.

Δέξα.

Μετὰ πασῶν τῷ οὐρανίων Διωάμεων, Χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίσιοις βοήσωμεν, τῷ ἔισάγγιον αὐταμέλποντες αἶνον, "Αγιος," Αγιος, "Αγιος, εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου. Καὶ ναῦ.

Εξεγερθεῖτες τῷ ὑπνῳ, προσπίπτομέν σοι σοι ἀγαθοῖ, καὶ τῷ Αγγελῳ τὸν ὅμνον βοῶμεν σοι δυνατέ. "Αγιος," Αγιος, "Αγιος εἰ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου.

"Τμνος

"Τμοι Τριαδικοί. Ἡχος β'.

Α κτισθ φύσις, ή τῷ ὅλῳ δημιουργὸς,
τὰ χεῖλη ἡμῶν αἴσιξον, ὅπως αὐτο-
γέλλωμεν τινὶ αἰνεσίν σὺ βοῶντες. "Αγιος,
Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Τ ἀς αὕτη Διαάμετης μιμέμενος ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιον ὑμνον φροσφέρομεν σοι αὐτο-
τέ· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τ ἡς κλίνης, καὶ τοῦ ὑπνυ ἔξηγειράς με
Κύρε, τὸν νῦν μου φάτισον, καὶ τινὶ¹
καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου αἴσιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε Ἀγία Τελάς. "Αγιος, "Αγιος,
Αγιος εἶ ὁ Θεός.

"Τμοι Τελαδικοί. Ἡχος γ'.

Π απέρα αὐταρχον, Τίδυ συναύταρχον, Πνεῦ-
μα συναΐδιον, Θεόπιτα μίαν Χερύβι-
κῶς δοξάσωμεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ
ὁ Θεός. Δόξα.

Τ ριάς ὁμούσιε καὶ αδιαιρετε, Μονάς τε
συπόσατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ᾧς Θεῷ,
τῷ Ἀγγέλων τὸν ὑμνον κραυγάζομεν. "Α-
γιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Α θρόον ὁ Κευτής ἐπελάσσεται, καὶ ἐκά-
την αἱ φράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ
φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.
Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

"Τμοι Τελαδικοί. Ἡχος δ'.

Τ δὺ αὐταρχὸν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χεισθ
ὁ Θεός, καὶ τὸ Πανάγιόν σὺ Πνεῦμα,

χε-

χερυβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν·
Ἄγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ως αἱ πάξεις νῦν τῷ Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ, καὶ σάστεις φόβῳ αἰθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὑμνον ψροσφέρομενοι ἀγαθέ· "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Tῶν νοερῶν σὺν Λειτηργῶν, ψροσφέρειν οἱ Θυτοί, τὸν ὑμνον τολμῶντες λέγομεν·
Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

"Τυμοι Τειαδικοί. Ἡχος Πλ. α.

Υμνῳδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα,
ἐκτενῶς βοῶμοι σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Eικονίζειν τολμῶντες, τὰ νοερά σὺν στρατόματα Τειάς αὐτοχε, σόμασιν αὐτοῖς βοῶμοι σοι· "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Oὐ μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῷ κόλπων τῷ Πατέρος μὴ χωριθεῖς,
σὺν Αγγέλοις καὶ ἡμᾶς ψρόσδεξαι Χειρεῖς
ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

"Τυμοι Τειαδικοί. Ἡχος Πλ. β'.

Aσωμάτοις σόμασιν, αἴσιγάτοις δοξολογίαις,
τὰ Εξαπτέρυγα ἄδεστοι σοι τὸν Τεισάγιον ὑμνον ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς
οἱ ἐπὶ γῆς, αὐτοῖς χείλεσιν αἰνον αὐτούς πέμπομεν· "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Δό-

Δόξα.

Π αειτάμνα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, ὅξι-
σάμενα βόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν Τρισ-
άγιον ὑμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ.
μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί.
Ἄγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τ ειαδικῆς μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῇ Ἀγγελικῇ
τὸν ὑμνον βοήσωμεν. "Αγιος, "Αγιος, "Α-
γιος εἰς ὁ Θεός. Υμνοι Τειαδικοί. Ἡχος Βαρύς.

Ο υψίσω διαάμει Χερυβικῶς αὐνητού-
μνος καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ Ἀγγελικῶς
φροσκιαύμνος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τὰς ἀ-
μαρτωλὰς αὐαξίως τολμῶντας κραυγάζειν
σοι. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀφροσίτῳ Θεότητι, τῇ ᾧ μονάδε
Τειαδί, τῶν Σεραφίμ τὸν τεισάγον
ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσω-
μεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὑπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμάσῃ ψυχὴ,
διόρθωσικ πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ
Κειτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον. "Αγιος, "Α-
γιος, "Αγιος εἰς ὁ Θεός. Υμνοι Τειαδικοί. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορῶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἴ-
ππάμνα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ
ἔθεον μέλος τῆς τεισαγίας φωνῆς. μεθ'
ῶν

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

αὖ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί."Αγιος,
Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς Οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, 'Αγ-
γελικὴν μημοσάμεθα τάξιν· καὶ ἐν φό-
βῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, επινίκιον
ανακράζοντες αἴνον· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος
εῖ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Καπανηπτόμενοι τῷ πλήθει τοῦ πταισ-
μάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενί-
σαι τῷ ὕψει σὺ, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώ-
ματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὑμνού
βοῶμεν σοι· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ
Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τέλος τῷ Γειαδικῶν Τμῶν.

Εἶπε ή Στιχολογία τῷ Φαλτείου· καὶ τὰ
Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν ἀντῶν. Καὶ μετὰ
ταῦτα λέγομεν τὸν Παντικοσὸν Φαλμὸν, καὶ
οὗθὺς ἀρχόμεθα τῷ Ωδῶν. Ισέον δὲ ὅτι
εἰ μέν εἴς Κυριακήν, ή ἑορταζόμενος "Αγιος,
οὐ στιχολογοῦμεν τὰς Ωδὰς, ἀλλ' οὕθεως
ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος, καὶ λέγομεν σὺ στι-
χηρὸν σίχα, εἴ εἴς Κυριακήν. Εἰ δὲ Δεσ-
ποτικὴν Εορτὴν, μετὰ τὸν Είρμον, εὐθὺς
τὴν Ωδὴν, "Ασωμέν τῷ Κυρίῳ.
Καὶ λέγομεν τὰς Γροπαῖα, καὶ θαλλομε-
σίχα. β. Εἰδέ εἰς ιδ. σίχ. ὄφείλεις θάλ-
λειν, ἀρχα τῆς Στιχολογίας γάπω.

ΩΔΗ

Ω ΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ωδὴ Μωϋσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. 16.

Α'ρδεια βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·
Τῷ Κυείῳ ἀσωμαν ὑδόξως δὸν δεδόξασαι.
Ασωμαν τῷ Κυείῳ, ὑδόξως γὰρ δεδόξασαι, ἵππον, γὰρ αὐτάλαιον ἔρριψεις θάλασσαν.

Βοηθὸς, καὶ σκεπαστής ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός με Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τῷ Πατέρι με, καὶ υπώσω αὐτόν.

Κύριος συντείβων πολέμους, Κύριος ὄντα αὐτῷ ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὸν διώματον αὐτῷ ἔρριψεις θάλασσαν.

Ἐπιλέκτους αὐτάλατας τρισάτας κατεπόνττοσι ἐν ἐρυθρῷ θαλάσσῃ.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὸς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Η δεξιά σου Κύριε δεδόξασαι ἐν ἰχνῷ· ή δεξιά σε χεὶρ Κύρε εἴθραυσαν ἐχθρός· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σε συνέβιψας τὸν υπναυτίχοις.

Α πέσειλας τὸν ὄργκον σε, κατέφαγεν αὐτὸς ὡσεὶ καλάμῳ, γὰρ διὰ πνομάτος τοῦ θυμοῦ σε διέση τὸ ὕδωρ.

Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσω τῆς θαλάσσης.

Εἶπον ὁ ἐχθρός· διώξας καταλίθομας, μεειῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχήν με, αὐελῶ τῇ μαχαίρᾳ με, κυειδόσει ἡ χεὶρ με.

Απέ-

Απέτειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψο ἀυτὸς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος· ὃν ὕδατι σφοδρῷ..

Τίς ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἀγίοις, θαυματός, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα.

Εξέτεινας τὴν δεξιὰν σὺ, κατέπικρο ἀυτοὺς γῇ· ἀδίγησας τῇ δικαιοσιᾷ σου τὸ λαόν σὺ τῶν, ὃν ἐλυτρώσω.

Περικάλεσας τῇ ἰσχύι σου εἰς καπάλυμα ἄγιον σὺ.

Ηάκησαν ἔθνη, καὶ ὠργίσανται, ὁδῖνες ἐλαύονται κατοικῶντας Φιλισκέρι.

Εἰς Η.

Θέτε ἔστισαν Ἡγεμόνες Ἐδὼν, καὶ Ἀρχούτες Μωαβίτων, ἐλαβον ἀυτοὺς τρόμος, ἐτάκισαν πάπτες οἱ κατοικῶντες Χαναάν.

Επιπέσοι ἐπ' αὐτὸς φόβος, καὶ βόμος, μεγέθει βραχίονός σὺ ἀπολιθωθῆσαν.

Εἰς Σ.

Ἐώς αὖ παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἔως αὖ παρέλθῃ ὁ λαός σὺ οὗτος; ὃν ἐκπίσω.

Εἰσαγαγὼν, καταφύτευσον αὐτὸς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητέον σου, ὁ κατεργάσω Κύρε, ἀγίασμα, ὃντούμασσαν αἱ χεῖρές σὺ.

Εἰς Δ.

Κύρεος βασιλεύων τὴν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰώνα, καὶ ἔτι, ὅτε εἰσῆλθος ἐππος Φαραώ σὺν ἄρμασι, καὶ παράγαις εἰς θάλασσαν. Καὶ ἐπήγαγος ἐπ' αὐτοὺς Κύρεος τὸ ὕδωρ

Orelogio.

D

πᾶς

πῆς Θαλάσσης. Οἱ δὲ Τίοι Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ Εὐρᾶς, ἢν μέσῳ πῆς Θαλάσσης.
Δόξα, καὶ τινῶν.

Ω ΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ιστέον ὅτι ἡ β'. Ὡδὴ οὐδέποτε σιχολογεῖται, εἰμὶ δὲ μόνη τῇ μεγάλῃ Τεασαρακοστῇ μετὰ δὲ τινὶ ἀ. σιχολογοῦμεν ἀυτὴν ἔως τέλους.

Εἰς δὲ τὸ Τροπάρια λέγομεν.

Δόξασι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξασι. εἰνὶ ἑκάστῳ.

Ωδὴ Μωϋσέως εν πῷ Δευτερ. Κεφ. λβ'.

Νόμος χαρακότος, αὖθις Ὡδὴ Μωϋσέως.

Πρόστεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκε-

πω γῇ ρύματα ἐκ σόματός με;

Προσδοκάμω ὡς οὔτος τὸ ἀπόφθεγμά με,

καὶ πατεβότω ὡς δρόσος τὰ ρύματά με.

Ως ὅμιλος ἐπ' ἄγρασιν, καὶ ὡσεὶ νιφετός

ἐπὶ χόρτου.

Οὐτὶ τὸ ὄνομα Κυείου ἐκάλεσα. Δότε με-

γαλωσιών τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς ἀληθινά τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι

αἱ ὄδοι αὐτῷ κείσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ ωκεὶ ἐξιν αδικίᾳ δὲ αὐτῷ,

δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ Κύειος.

Ημάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωροιτά. γε-

νεα σκολιά καὶ διεγραμμένη, ταῦτα Κυείῳ

αἴταποδίδοτε;

Ἄτος λαὸς μωρός, καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ

ἀυτὸς ἐπόστη Πατήρ ἐκπίστατο σε, καὶ ἐποίη-

σέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;

Μη-

Μυήθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύρετε δὲ ἐπὶ γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν Πατέρα σὺ, καὶ αὐτογελεῖ σοι, τὰς πρεσβυτέρυς σὺ, καὶ ἐρψί σοι.

Οὐτε διεμέριζεν ὁ ὑψίστος ἐθνη, ὡς διέσωπερος ὡς Ἀδάμ.

Ἐτισσός ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεῶν· καὶ ἐγεννήθη μετέστις Κυείς, λαὸς ἀυτῷ Ἰακὼβ, χοίνισμα κληρονομίας ἀυτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτόρκησον ἀυτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίφει καύματος ἐν αὐδρῷ.

Ἐκύκλωσον ἀυτὸν, καὶ ἐπαιδεύσοντα ἀυτὸν καὶ διεφύλαξον ἀυτὸν, ὡς κόρκεα ὄφθαλμος.

Ως αἴτος σκεπάσαι νοσιὰν ἐαυτῷ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοαστῖς ἀυτῷ ἐπεπόθησε.

Δεῖς τὰς πτέρυγας ἀυτῷ, ἐδέξατο ἀυτὰς, καὶ αὐλαῖσθο ἀυτοὺς ἐπὶ τῷ μεταφρεσθεῷ αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν ἀυτὸς, καὶ εἰκὼν μετ' αὐτῷ Θεὸς ἀλλότριος.

Ἄρεβίβασον ἀυτὸς ἐπὶ τῷ ἰχαῷ τῆς γῆς, ἐλώμισον ἀυτὸς γεννήματα ἀχεῶν.

Ἐθύλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σερεᾶς πέτρας.

Βάτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάπτων, μετὰ σέατος ἀρνῶν καὶ κελῶν, καὶ ὕδωρ παύρων, καὶ τράγων, μετὰ σέατος νεφρῶν πυρῶν, καὶ αἷμα σαφυλῆς ἐπινον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ, καὶ ἐνεπλήθη, καὶ ἀπελάκτισον ὁ ἥγαπημένος.

Ελιπάνθη, ἐπαχανάθη, ἐπλατιάθη, καὶ
ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ
ἀπέβη ἀπὸ Θεῶν σωτῆρος αὐτῆς.

Παρέξων με ἐπ' ἀλλοτερίοις, καὶ τὸν βδε-
λύγμασιν αὐτῷ σύζεπτίκραναν με.

Ἐθυσαν δαιμονίοις, καὶ τὸν Θεῶν Θεοῖς, οἵς
εἰκόνας ἦδεισαν, καὶνοὶ καὶ φρόσφατοι ἤκαστοι,
οἵς εἰκόνας οἱ Πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
ἐπελάθε Θεῶν τὴν ἔρεφοντό σε.

Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρεξήν-
θη διὰ ὄργου τὸν γάνναν αὐτῷ, καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ φρόσωπόν μου
ἀπὸ αὐτῶν, καὶ δείξω, τί ἔσαι αὐτοῖς ἐπ' ἐ-
χάπτων.

Οὕτι γενεὰ σύζεπτραμυριών ἔσιν, ύσοι οἵς εἰκό-
νει πίσις τὸν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσαν με ἐπ' οὐ Θεῶν, πα-
ρώργισαν με τὸν τοὺς εἰδώλους αὐτῶν.

Καὶ τὸ παραζήλωσαν αὐτοὺς ἐπ' εἰκόνει,
ἐπὶ εἰκόνει ασωμέτῳ παροργιῶν αὐτός.

Οὕτι πῦρ ἐκκένωται ἐκ τῆς θυμῆς μα, καὶ
θήσεται ἔως "Ἄδει κατωπάτη.

Καταφάγεται γάννη, καὶ τὰ γεννήματα αὐ-
τῆς, φλέξει θεμέλια ὄρέων.

Σκαράξω εἰς αὐτές κακά, καὶ τὰ βέλη μου
σωματελέσω εἰς αὐτές.

Τικόμενοι λιμῷ, καὶ βρώσει ὄρνεων, καὶ ὁ-
πιδότονος αὐτοῖς.

Οδόντας θηρίων σύζεπτραλῶν εἰς αὐτοὺς,
μετὰ θυμῆς συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

"Εἴω-

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἴωθεν ἀτεκνώσει ἀυτὲς μάχαιρα, καὶ ἐκ
τοῦ παμείων φόβος.

Νανίσκος σὺν παρθένῳ, Θηλάζων μετὰ
καθεικότος πρεσβύτε.

Εἰπον· διαστρῶ ἀυτοὺς, παύσω δὲ ἔξ
αὐθρώπων τὸ μνημόσιον ἀυτῶν.

Φίδης μὴ διόργινε ἔχθρων, ἵνα μὴ μακρο-
χονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ
ὑπεραιντίοι.

Μή εἴποισαν, οὐδὲ τὸ νῦν οὐ φηλή, καὶ
χρή Κύρος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Οὐ τι ἔθνος ἀπολωλεκός βαλίνει, καὶ οὐκ
ἔσιν ἐν αὐτοῖς ἐπισήμητο.

Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι παῦτα πάντα κα-
ταδεξάμενοι εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίες; καὶ δύο μετακι-
νήσυσι μυελάδας;

Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύ-
ριος παρέδωκεν αὐτές.

Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, οὓς ὁ Θεὸς
νῦν· οἱ δὲ ἔχθροι νῦν αἰόντος.

Εκ δὲ ἀμπέλων Σοδόμων οὐ ἀμπελος αὐ-
τῶν, καὶ οὐκ ιληματίς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας.

Ηταφυλὴ αὐτῶν, ταφυλὴ χολῆς, βότρυς
πικείας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς
ἀστιδῶν αἰάτος.

Οὐκ ἴδεται παῦτα πάντα συνῆκτα παρέμοι,
καὶ ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς με;

Ἐν νήμέρᾳ ἐκδικήσεως αὐταποδώσω, ἐν κα-
ρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πεῖς αὐτῶν.

Οὐ τι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπελεῖταις ἀυτῷ, οὐ πάρεστιν ἔτοιμα υἱόν.

Οὐ τι κεντεῖ Κύριος τὸν λαὸν ἀντεῖ, οὐ ἐπὶ τοῖς δάζλοις ἀντεῖ παρακληθήσεται.

Εἰδε δῶ αὐτοὺς παραλειψόμενος, οὐ ἐκλελοιπόταις δὲ ἐπαγωγῇ, οὐ παρεμείνονται.

Καὶ εἴπει Κύριος· ποῦ εἰστὲ οἱ Θεοὶ αὖτῶν, εἴθ' οἵτις ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ως γε τὸ σέαρ τὴν θυσίαν ἀντῶν ἴδετε, οὐ επίνετε τὸν οἶνον τὴν απονδῶν ἀντῶν;

Ἄναστάσης καὶ βοηθησάτωσαν υἱῷν, οὐ δομηθήσασαν ημῶν σκηνωσαί.

Ιδετε, ιδετε, ὅτι ἐγώ είμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεός, πλὴν ἐμός.

Εγὼ ἀποκτενώ, καὶ ζῆν ποιήσω· πάπαξ, καὶ γὰρ ιάσομαι, καὶ ἐκ ἔστιν δές σχελεῖται ἐκ τοῦ χειρῶν μου.

Οὐ τι ἄρω εἰς τὸν Οὐρανὸν τινὰ χειρά μου, καὶ θύμματα τῇ δεξιᾷ μου, οὐδὲ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Οὐτι παροξυσῶ οἷς αστραπτεῖ τινὰ μάχαιρά μου, καὶ αὐθέξεται κείματος ἢ χείρ μου.

Καὶ αὐταποδώσω δίκιων τοῖς ἐχθροῖς, οὐδὲ τοῖς μισθσί με αὐταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, οὐδὲ μάχαιρά με φάγεται κρέα.

Αφ' αἵματος ἑαυματιῶν, καὶ αὐχμαλωσίας, απὸ κεφαλῆς ἀρχέντων ἐθνῶν.

Εὑφρανθῆτε Οὐρανοί ἄμα ἀυτῷ, καὶ προσκινησάτωσαν ἀυτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ.

Εὗ-

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ε ὁφρασθηκε ἔθυν μετὰ τὸ λαῖς ἀντοῦ, καὶ
ἐνιχυσάτωσαν ἀντῷ παύτες γῆρας Θεῶν.

Οὐ τι τὸ αἷμα τῶν γένων ἀντοῦ ἐκδικεῖται,
καὶ ἐκδικήσει, τῷ αὐταποδώσει δίκαιον τοῖς
έχθροῖς, τῷ τοῖς μισθύσιν ἀντὸν αὐταπο-
δώσει.

Καὶ ἐκκαθαρεῖται Κύριος τὰ γένη τὸ λαοῦ
ἀντοῦ.

Δόξα, καὶ ωᾶς.

Ω ΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Προσδοχὴ Ἀννίς τῆς Μητρὸς Σαμψὼνίας,
τῷ Προφήτᾳ ἀ. Βασιλ.

Θεὸν γεραέρες σείρα τίκτουσα ξενίως.

Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ώρινεῖ τὸ πνεῦμά με.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία με τὸ Κυείω, υψώθη
τὸ σόμα με ἐπ' ἑχθρός μου, πυρφρεάθη τὸ^{τὸ}
σωματεῖό μου.

Οὐ τι ἔκ τοῦ Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἔκ
ἔτι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔτι
Ἄγιος πλέον σὺ.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε υψηλά εἰς
ὑπεροχὴν, μηδὲ εξελθέτω μεγαλορρήμασύ-
νη ἐκ τὸ σόματος ἡμῶν.

Οὐ τι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐπο-
μάζων ἐπιπόδιματος ἀντός.

Τὸ δόξον διωκτῶν ἥδειντε, καὶ οἱ ἀδιεγέντες
περιεζώσαντο διώκειν.

Πληρεῖς ἄρτων ἥλαττοθίσαν, καὶ οἱ πε-
γῶντες παρῆκαν γῆν.

D 4

O' τι

Οὐ τι σεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ οὐ πολλὴ ἡ
τέκνοις οὐδείνησε.

Κύριος Θανατοῦ, καὶ ζωογονεῖ, κατάγεται εἰς
Ἄδη, καὶ αἴρεται.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλευτίζει, ταπεινοῖ,
καὶ αὖτοῖ.

Αὐτῷ ἀπὸ γῆς παύπτει, καὶ ἀπὸ κοσμήσεως
ἐγείρει πτωχόν.

Ταῦτα καθίσαι ἀπὸν μετὰ διωματῶν λαῖς, καὶ
Θρόνος δόξης κατακληρονομῶν ἀπὸν.

Εἰς ί.

Διδάσκαλος τῷ δίκαιομάνθρωπῳ, καὶ δίλογησεν
τοῦ δικαίου.

Οὐ τι ἐνιχύει διωματὸς ἀπὸ τῆς ἴδεύσεως
ἀυτῶν. Κύριος ἀδενῆ παιάσει τὸν αντίδικον
ἀυτῶν, Κύριος Ἀχιος.

Εἰς 5'.

Μή καυχάσθω ὁ σοφός ἢν τῇ σοφίᾳ ἀντεῖ,
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ διωματὸς ἢν τῇ διωμάσει
ἀντεῖ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλάστιος ἢν τῷ
πλάστῳ ἀντεῖ.

Αἱ λόγοι ἢν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχάμενος,
ἢν τῷ σωματεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύρεον,
καὶ ποιεῖν κεῖμα καὶ δικαιοσύνην ἢν μέ-
σω τῆς γῆς.

Εἰς 6'.

Κύριος ανέβη εἰς Οὐρανὸς, καὶ ἐβρόκτισεν
ἀυτὸς κενεῖ. ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν,
καὶ υπάσει κέρας γριζῶν ἀντεῖ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

Ω ΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσδιχὴ Ἀββακὺμ τὸν Προφήτην. Κεφ. γ'.
Τινὲς τὸν Λόγον καὶ ὀντὸν Ἀββακὺμ φράζεται.
Διότι τῇ διηγέμενῃ σὐ, Κύρει.

Kύρει εἰσακῆκος τινὲς ἀκοῦν σὺ, καὶ ἐφορθήθει. Κύρει κατενόησα τὰ ἔργα σὺ, καὶ ἐξέστω.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔπι γνωθήσῃ.

Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν αὐδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆσαι τινὲς φυχιῶντα, ἐν ὅργῳ ἐλέγεις μυηθήσῃ.

O Θεὸς ἀπὸ Θαιμαδίου ἔξει, καὶ ὁ Ἄγιος ὁ ὄρφες κατασκηνώσεις.

Ἐν κάλυψει Οὐρανὸς οὐ πρετήσεται, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτῆς πλήρης οὐ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῆς ὡς φῶς ἔσται, κέρατος χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔδειτο ἀγάπησιν κρατᾶντας ἰχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορθήσεται λόγος, καὶ ὁ ἔρελθεται εἰς παδεῖαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἐντελέθη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐπάκνησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰώνιους αὐτοῦ αὐτὸν κόπων εἴδον.

Σκληράτα Αἰνιδίόπων ποιῶνται, καὶ αἱ σκληραὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ δὲ ποταμοῖς ὄργισθῆς; Κύρει; μηδὲ δι-

ποταμοῖς ὁ Θεμός σου, καὶ τὸ θαλάσσην τὸ
ὅρμημά σου;

Οὐ τι εἰπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, τῷ δὲ οὐ
ἱππασίασκε σωτείρα.

Ἐγενέντοντο δὲ τόξον σου ἐπὶ σκῆ-
πτρα, λέγει Κύρος.

Ποταμῶν ράγησται γῇ δύονταί σε, καὶ
ωδινῆστεσι λαοί.

Σκορπίζων ὑδάτα πορείας· ἔδωκεν δὲ
βυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὑψός φωνασίας αὐτῆς·
Ἐπύρθη ὁ "Ηλιος, καὶ οὐ Σελήνη ἔστη ἐν
τῇ τάξει αὐτῆς.

Εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πορεύονται, εἰς
φέγγος ἀσραπῆς ὄπλων σκ.

Ἐν απειλῇ ὀληγώσεις γλῶς, καὶ ἐν θυμῷ
πατέξεις ἐθνοῦ.

Ἐγγῆλθες εἰς σωτείαν λαῆσκε, τὰ σῶσα
τὰς χριστὰς σκελήλυθας.

Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς αὐτῶν θανάτου, ἐ-
ξήγειρας δεσμὺς τῶν ἔρχοντος τέλος.

Δέκανος δὲ τὸν ἐκσάσει κεφαλὰς Δικασθοῦ,
σειδήσονται τὸν αὐτοῖς, διανοίξοτε χαλινές
αὐτῶν, ὡς ὁ ἐδίων πιωχὸς λάθρα.

Καὶ εἰπεβίβαστας εἰς θάλασσαν τὰς ἵππους
σκ, παράσοντας ὑδάτα πολλά.

Ἐφυλαξάμεν, καὶ ἐπτοῦθη οὐ παρδίσεις α-
πὸ φωνῆς περσόδυχῆς τῆς χειλέων με.

Καὶ εἰσῆλθε ἕρμος εἰς τὰ ὄσαρις, καὶ τὸ
ομοίον ἐπαράχθη οὐ ιχύς με.

Ἄναπαύσομαι ἐν ημέρᾳ Θλίψεώς με, τοῦ
ἀσβεντιαλ με εἰς λαὸν παροικίας με.

Εἰς

Εἰς ἡ.

Διότι συκῆ σύ καρποφορήσει, καὶ τὸν ἔσας
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψύσεται ἕργον ἐλαῖας, καὶ τὰ πεδία οὐ
ποιήσει βρῶσιν.

Εἰς 5'.

Εἴξελιπον ἀπὸ βρῶσεως ἀρόβατα, καὶ τὸν
ὑπάρχυσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Εἴ γὰρ δὲ ἐν τῷ Κυείῳ ἀγαλλιάσομαι, κα-
ρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί με.

Εἰς 6'.

Κύριος δὲ Θεός με δύναμις με, καὶ τάξει τὰς
πόδας με εἰς σωτέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆ-
σαι με ἐν τῇ φύῃ ἀντί.

Δόξα, καὶ υἱός.

Ω ΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσδιχὴ Ἡσαΐς τοῦ Προφήτου.

Κεφ. κε. 9.

Ἡσαΐς ἀρρένησις, δέχητο πλεον.

Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἰρίων δός ἡμῖν.

Ἐστὶν ὁ Θεός, διότι φῶς τὸν αροττάγμα-
τά σας ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνης μάθετε οἱ ἐνοικεῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς πέπαυται γάρ ὁ ἀσεβῆς, καὶ μὴ μά-
θῃ δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλέτειαν καὶ
μὴ ποιήσῃ.

Ἄρετῷ ὁ ἀσεβῆς, ἵνα μὴ τοι τὰς δόξας
Κυείου.

D 6

K 6.

Κύριε, ὑψηλός σὺ ὁ βραχίων, καὶ ἐκ τῶν
σταυροῦ γνόντες δὲ αἰχμαθήπωσαν.

Στὸν λόγον λίγοντες λαὸν ἀπαΐδεστον, καὶ ταῦ
πῖρ τὰς ὑπεναντίας ἔδεκται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνης δός ὑμῖν,
πάντα δὲ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν πτῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐκπόσις ἄλλον ἐκ οἴδαμος, τὸ ὄνο-
μά σὺ ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωοὶ τὸ μὴ ιδώσιν, ψύχει
τοῖς τὸ μὴ αναστάσι.

Διὰ τῦτο ἐπίγαρες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ γί-
ρας πᾶν ἄρσον αὐτῶν.

Εἰς Η.

Πρόδεις αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθεις αὐ-
τοῖς κακὰ πᾶς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμοῦ θημούσι σὺ, ἐν θλί-
ψει μικρῷ ἡ παρείσασθε ἡμῖν.

Εἰς Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνυσσα ἔγγιζε τὸ τεκτῖνον· καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι ἀυτῆς ἐκέραγεν, ὅπως ἔγε-
ιθημεν τῷ ἀγαπητῷ σύ.

Διὸ τὸν φόβον σὺ Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβο-
μεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομοι πνεῦμα
σωτείας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσόμεθα, ἀλλὰ πεσεῖται οἱ ἐνοικεύ-
τες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Δ'.

Αἱ σειρήσουται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσουται
οἱ ἐν ταῖς μνήμεσί, καὶ σύφραγθήσουται οἱ
ἐν τῇ γῇ.

Η δρόσος ἡ παρὰ σὺ, ταμα ἀυτοῖς ἐ-
σω, οὐδὲ γῆ τῷ αὐτεβῶν πεσεῖται.

Ε ἀδίζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ παμεῖόν
σὺ, απόκλεισον τὴν Θύραν σὺ.

Α ποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσαν, ἔως αὖ πα-
ρέλθῃ οὐργὴ Κυρία. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω ΔΗ. ΕΚΤΗ.

Προσδιχῇ Ἰωνᾶ τῷ Προφήτᾳ. Κεφ. β'. 2.
Ἐκ Θυρῶν εἰκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων.

Ως τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ε βόησα ἐκ Θλίψεως με πρὸς Κύρεον τὸν
Θεόν με, καὶ εἰσῆκασέ με.

Ἐκ ποιδίας ἀδειάς κραυγῆς με, ἤκυσας φω-
νῆς μου.

Απέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας Θαλάσ-
σης, καὶ ποταμοῖς εκύκλωσαί με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σὺ, καὶ τὰ κύματά
σὺ ἐπέέμε διῆλθον.

Καγώ εἶπον, απῶσμαι δέ ὁ φραλμῶν σὺ-
ἄρα προδήσω τῷ ἐπιβλέψαι με πρὸς Ναὸν
τὸν "Αγιούσια." Εἰς ί.

Πειλεχύθημοι ύδωρ ἔως φυχῆς μου, δι-
βυσσος εκύκλωσέ με ἐγκάτη.

Εἶδος οὐ κεφαλή με εἰς χιστὰς ὄρέων, κα-
τέβην εἰς γῆν, οἵσι οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτο-
χοι αἰώνιοι.. Εἰς 5'.

Καὶ αναβήτω ἐκ φθορᾶς οὐ ζωῆ μου πρὸς
τὸν Κύρειον Θεός με.

Εἰ τῷ εἰλείπειν δέ ἐμοῦ τὴν φυχῶν με
τῷ Κυρίᾳ ἐμνήθην.

Καὶ

Καὶ ἔλθοις πρός σέν τὸ προσδέχοντος πρός
Ναὸν τὸν Ἀγιόν σα.

Εἰς δὲ

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φύλακες, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ σέξομολογίσεως θύσωσι.

Οὐ σα ποζάμιν, ἀποδώσωσι εἰς σωτείαν με τῷ Κυρίῳ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω ΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσδέχοντος τὸν Ἀνίων τοιῶν Παΐδων.
Αὕτης φλόγα σβέσσυσι τὸν τελῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν Θεός σύλογοπός εἰ.
Εύλογοπός εἰς Κύρειον οὐ Θεός τὸν Πατέρων
ήμῶν, καὶ αἰγετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά συ εἰς τὰς αἰσθάνασι.
Οὐ τι δίκαιος εἴ επὶ πᾶσιν, σῖς ἐποίησας
ἥμιν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ δέ-
δεῖαι εἰς ὅδοις σα.

Καὶ πᾶσαι τὰ κείσεις σα ἀληθεῖς, καὶ κεί-
ματα ἀληθεῖας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἀ-
πήγαγες ήμιν.

Καὶ ἐπὶ τῶν Πόλιν τῶν Ἀγίων, τῶν τοῦ
Πατέρων ήμῶν Ἱερασταλήρων.

Οὐ τι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κείσεις ἐπήγαγες
πάντα πάντα ἐφ ήμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἥμων.

Οὐ τι ήμάρτομεν, καὶ ίωμοισαμεν ἀποβιώσα-
ἀπὸ σας, καὶ σέξιμάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τὸ
ἔντολῶν σα τὰ ηκέσαμεν.

Οὐ-

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ουδὲ συνεπήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν,⁸⁷
καθὼς ἔνετείλω ἡμῖν, ὅνα τὸν ἡμῖν, γένει,
ται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα
ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, διὸ αἰλιθεῇ κείσεται
ἐποίησας.

Καὶ παρεδώκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αἵρων, ἐχθίσων, ἀποσπειῶν, καὶ Βασιλεῖ
ἀδίκω, καὶ πουροπάτω παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν αὔστηξαι τὸ στόμα
ἡρῶν· αἰχμῶν ποὺ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς
δάλοις σὺν καὶ τῷτοις σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῷνες ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ δύ-
ναμά σου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην συν, καὶ μὴ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεος συ-
νάρτημα, διὰ Αἴθραδμος τὸν ηγαπητικόν ε-
πὸ συ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δελόντα, καὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸν Ἀγιόν συ.

Οἱς ἐλάθησας πληθῦνα τὸ αὐτέρρα αὐτῶν
ώς τὰ ἄστρα τὰ Οὐρανά, καὶ ως τὴν ἄμμον
τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς Θαλάσσης.

Οὕτοι Δέσποτα εσμικρύνθημεν παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη, καὶ εσμούτα παπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ σῆμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ τὴν ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ Ἀρχαν,
καὶ Προφῆτης ποὺ Ἡγάμισις, οὐδὲ ὀλοκάν-
τωσις, όδε Θυσία, όδε φροσφορά, όδε Θυ-
μίαμα, ό τόπος τὰ καρπῶσαι ἐνώπιον συ, καὶ
δύρεῖν ἔλεσσ.

Αλλὰ ἐν ψυχῇ συντελεμισθήτη πνόμα-

τι τακεινώσεως φροσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὁ-
λοκαιωμάσι κελῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν
μυειάσιν ἀρνῶν πιόνων.

Οὕπω γενέθω ἡ θυσία ἡμῶν διωρόσδεκτος
ἐνώπιον σου σήμερον, καὶ ἐκτελέθω ὅπι-
θεν σὺ. ὅτι οὐκ ἔσιν αἰχμῶν τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ὅξακολυθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
καὶ φοβόμεθάσε, καὶ ζητήμε τὸ θρόσωπόν-
συ, μὴ καταιχμῆς ἡμᾶς.

Αὐτὰρ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
κειαν σὺ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέγεσσυ,
ὅξελῇ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιάσυ, καὶ δὸς
δόξαν τῷ ὄνοματί συ. Κύρε.

Καὶ ἐνθαπείσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι
τοῖς δούλοις συ κακὰ, καὶ καταιχμαθείησαν
ἀπὸ πάσις διωασείας, καὶ οὐκέτι ἴχυς. ἀυτῶν
συντειβείη.

Καὶ γνώτωσαι, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς
μόνος, καὶ αὐτόξος ἐφ' ὅλῃ τὴν Οἰκουμένην.
Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάτλοντες αὐτοὺς υ-
πηρέται τῆς Βασιλεώς, καίοντες τὴν κάμ-
ιον νάφθη, καὶ πίση, καὶ στυππίῳ, καὶ
χληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο οὐ φλόξ ἐπαύω τῆς καμίνου-
ἐπὶ πήχεις πεωπάρακοντας ἐννέα.

Καὶ διώδεσε, καὶ ἐνεπύρισεν ὃς εὗρε περὶ
τὴν κάμινον τῆς Χαλδαίων.

Οὐ δέ" Αγγελος Κυρία συγκατέβη ἀμα τοῖς
πεεὶ τὸν Αζαείαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐ-
ξετίναξε τὸν φλόγα τῆς πυρὸς τῆς καμίνου
καὶ.

καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνως ὡς πρεῦ-
μα δρόσου διασυεῖζον.

Καὶ εὐχὴ ἦφατο ἀυτῶν καθέλε τὸ πῦρ, εὐ-
δεῖ ἐλύπησαν, εὐδεῖ παρέκαθλησαν ἀυτές.
Τόπε οἱ τρεῖς ὡς τέξτη ἐνδεικόματος ὑμνων,
καὶ δύλογον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν δὲ τῇ
καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ τέλειαν ὑμνησις, λαῦ ἥδον Νέοι.

Εἰς ι.

Ἐντονοῦσιν οἱ Κύρει, ὁ Θεός τῷ Πατέρων
ὑμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος
εἰς τὰς αἰῶνας.

Καὶ δύλογημάτων τὸ ὄνομα τῆς δόξης σὺν τῷ
Ἄγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψήμνον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ξ.

Ἐντονοῦσιν οἱ Κύρει Ναῶν τῆς ἀγίας δό-
ξης σὺν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος
εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐντονοῦσιν οἱ οἱ βλέπων Αβύσους, ὁ
καθήμνος ἐπὶ τῷ Χερύβιμ, ὁ ὑπερύμνη-
τος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς δ.

Ἐντονοῦσιν οἱ επὶ θρόνου δόξης τῆς
Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυ-
ψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐντονοῦσιν οἱ επὶ τῷ σερεώματι τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς
τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

Οὐ τι σεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ οὐ πολλή ἐστέκνοις ἡδείησε.

Κύριος Θανατοῦ, καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς Αἴδην, καὶ αὐάγει.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλατύζει, ταπεινοῖ, καὶ αἰνιζοῖ.

Αὕτη ἀπὸ γῆς παύπτει, καὶ ἀπὸ κοσμήτας ἐγείρει πτωχόν.

Τοῦ καθίσαι ἀυτὸν μετὰ δυωατῶν λαῖς, καὶ θρόνους δόξης κατακλυρονομῶν ἀυτόν.

Εἰς ί.

Διδάσκει δίχων τῷ δίχομον, καὶ διλόγησεν ἐπι δικαίων.

Οὐ τι οὐκ ἐνιχύει διωατὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἴδει τοῦ αὐτοῦ. Κύριος ἀδειῆ παίσει τὸν αντίδικον αὐτοῦ, Κύριος "Ἄχιος".

Εἰς 5'.

Μὴ καυχάδω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῷ, καὶ μὴ καυχάδω ὁ διωατὸς ἐν τῇ διωάμετρῳ αὐτῷ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλάστιος ἐν τῷ πλάστῳ αὐτῷ.

Αἱ λλαγές ἐν τούτῳ καυχάδω ἡ καυχάμενος, ἐν τῷ σωματεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κεῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μεσῷ τῆς γῆς.

Εἰς 6'.

Κύριος αἰέβη εἰς Οὐρανὸς, καὶ ἐβρόκησεν αὐτὸς κενεῖν ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχυῶν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ υπάσει κέρας χριστῶν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ ταῦτα.

ΩΔΗ

Ω ΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσδιχὴ Ἀββακὺμ τὸν Προφήτην. Κεφ. γ'. 1.
Τιλί τὸν Λόγυν καὶ αὐτὸν Ἀββακὺμ φράζετο.
Δέξα τῇ δικαιοσύνῃ, Κύριε.

Kύριε εἰσακήκοα τιλί ἀκοήν σα, καὶ ἐφορθεῖται. Κύριε κατανόησα τὸν ἔργον σα, καὶ ἀξέστω.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωθήσῃ, ὃν τῷ ἐγγίζειν τὰς ἔπι γνωθήσῃ.

Ἐν πολὺ παρεῖναι τὸν καιρὸν αὐτοῦ χρήσησῃ,
ὅν τῷ παραχθῆσαι τιλί φυχιώμενον, ὃν ὅργῳ ἐλέγεις μνηθήσῃ.

O Θεὸς απὸ Θαυματοῦ ἔξει, καὶ ὁ Ἄγιος ὁ Ἁράς καπασιτός δασέος.

Ἐκάλυψεν Οὐρανὸς ἡ ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτῶν πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῶν ὡς φῶς ἔσται, κέρατα δὲ
χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιαῖς
ἰχνοῖς αὐτοῦ.

Ιπρὸ προσώπου αὐτοῦ πορθήσεται λόγος,
καὶ ὁ ἄγελος δέστεται εἰς παιδεῖαν κατὰ πόδας
αὐτοῦ.

Ἐσπερί, καὶ ἐσαλαθὴν ἡ γῆ ἐπέβλεψε, καὶ
ἐτάκη ἔθυνο.

Σετείβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοῖς
αιώνιοι, πορείας αἰώνιους αὐτοῦ αὐτὶ κόπων εἶδον.

Σκιαγράματα Αἰθιόπων πτοιθήσονται, καὶ
αἱ σκιαναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μηδὲν ποταμοῖς ὄργισθῆς. Κύριε; μηδὲν ὅπερ

ποταμοῖς ὁ Θεμός σου, καὶ ἐν Θαλάσῃ τῷ
ὅρμημά σου;

Οὐ τι εἰπιβίθηρ εἰπὶ τοὺς ἵππους σου, τῷ δὲ
ἱππασίασι σωτερίᾳ.

Εἰ μτέίνων ἀντενῆις τὸ τόξον σου εἰπὶ σκῆ-
πτρα, λέγει Κύρος.

Ποταμῷν ράγησεται γῇ διφορτασε, καὶ
ἀδινήσεσι λαοί.

Σχορπίζων ὑδατα πορείας· ἔδωκεν δὲ ἄ-
βυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὑψος φωνασίας αὐτῆς.
Ἐπύρθη ὁ Ἡλιος, καὶ δὲ Σελήνη ἔστη ὃν
τῷ τάξει αὐτῆς.

Εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πορεύσονται, εἰς
φέγγος ἀσραπῆς ὅπλων σα.

Ἐν ἀπειλῇ ὀληγώσεις γλῶς, καὶ δὲ θυμῷ
πατάξεις ἔθυη.

Ἐξηλθεῖς εἰς σωτείαν λαβεῖσα, τὰ σῶσα
τὰς χριστὰς σα ἐλήλυθας.

Ἐβαλεις εἰς κεφαλὰς αἵρμων Θάνατον, ἐν
ξήγειρας δεσμὺς ἔως ἕταχτὸν τέλος.

Δέκινοφας δὲ ἐκτάσει κεφαλὰς Διωνασῶν,
σειδήσονται δὲ αὐτοῖς, διαισθέσις χαλινάς
αὐτῶν, ὡς ὁ ἐδίων πτωχός λάθρα.

Καὶ επεβίβασας εἰς Θάλασσαν τὰς ἵππας
σα, παράσοντας ὑδατα πολλά.

Ἐφυλαξάρμησ, καὶ ἐπτοῦθη δὲ καρδίαμεν α-
πὸ φωκῆς περοσθέχης τῷ χειλέων με.

Καὶ εἰσῆλθε ἕδρος εἰς τὰ ὄσαρμα, καὶ δὲ
ομοὶ ἐπαράχθη δὲ ιχύς με.

Ἄναπαυσομεν δὲ οἵμερφ Θλίψεώς με, τοῦ
αναβίνατε εἰς λαὸν παροικίας με.

Εἰς

Εἰς ἥ.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσαι
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Τὸ μέσηται ἔργον ἐλαῖας, καὶ τὰ πεδία οὐ
ποιήσει βρῶσιν.

Εἰς 5'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρῶσεως περόβατα, καὶ οὐκ
ὑπάρξεις βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυείῳ ἀγαλλιάσομαι, κα-
ρύσσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί με.

Εἰς 6'.

Κύριος δὲ Θεός με δύναμίς με, καὶ τάξει τὰς
πόδας με εἰς σωτέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ υἱιλᾶ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆ-
σαι με ἐν τῇ φύῃ αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νιᾶ.

Ω ΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσδιχὴ Ἡσαΐς τοῦ Προφήτου.

Κεφ. κε. 9.

Ἡσαΐς περρήνοις, δίχη τὸ πλέον.

Κύριος δὲ Θεός ἡμῶν εἰρίσθια δός ἡμῖν.

Εἰς τοὺς νυκτὸς ὄρθεῖται τὸ πνεῦμα μου περὸς
σὲ δὲ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγμα-
τά σα ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύναις μάθετε οἱ ἐνοικεῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς πέπαυται γάρ δὲ ασεβῆς, καὶ μὴ μά-
θη δικαιοσύναις ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλέτειαν καὶ
μὴ ποιήσῃ.

Ἄρθητο δὲ ασεβῆς, οὐα μὴ τοῦτο δοξα
Κυείου.

D 6

Κε.

Κύριε, ύψηλός σα ὁ βραχίων, καὶ ἐκ τῶν
σαυτῶν, γνώντες δὲ αἰχμαθήτωσαν.

Σὺ πᾶς λύγεται λαὸν ἀπαΐδελτον, καὶ ταῦ
πῦρ τὰς ὑπεναυτίκες ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνης δός ὑμῖν
πάντα τὸν ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐκτός σαῦ ἄλλοι τὴν οἰδαμόν, τὸ δύνα-
μά σα ὄνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν τὴν μὴ τίθωσιν, καὶ δὲ τα-
ῦροι τὴν μὴ αἰτήσωσι.

Διὸ τὸ επίγαγρες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ πε-
ρας πᾶν ἄρσην ἀντῶν.

Εἰς Η.

Πρόθες αὐτοῖς κακὰ Κύρε, πρόσθες αὐ-
τοῖς κακὰ πῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμούθημοις σα, ἐν θλί-
ψει μικρῆς ἡ παιδείασα ἡμῖν.

Εἰς Σ'.

Καὶ ὡς ή ὠδίνυσα εγγίζει τῷ τεκτῷ καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέραγεν, ὥτως ἐγέ-
νηθημεν τῷ ἀγαπητῷ σα.

Διὸ τὸν φόβον σα Κύρε ἐν γαστρὶ ἐλάβο-
μεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα
σωτείας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσγμέθα, ἀλλὰ πεσθνται οἱ ἐνοικεύ-
τες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Δ'.

Ἄνασσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ σύφρωνθήσονται αἱ
ἐν τῇ γῇ.

Η γὰρ δρόσος· ἡ παρὰ σὺ, τὰμα ἀντοῖς ἐ-
σω, ἡ δὲ γῆ τῷ ἀστεβῶν πεσεῖται.

Β αδίζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ παμέόν
συ, ἀπόκλεισον τὴν θύραν συ·

Α ποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἔως αὐτὸν πα-
ρέλθῃ ἡ ὄργὴ Κυρία. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω ΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσδίχῃ Ἰωνᾶ τῷ Προφήτᾳ. Κεφ. β'. 2.
Εἰς Θηρός εκράγγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·

Ως τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς Κύρτε-

Ε βόνσα ἐκ Θλίψεω με πορὸς Κύρου τὸν
Θεόν με, καὶ εἰσήκασέ με.

Εἰς κοιλίας ἀδειας κραυγῆς με, ἕκκαστας φω-
νῆς μου.

Αἱ πέρριφάς με εἰς βάθη καρδίας Θαλάσ-
σης, καὶ ποταμοὶ εκύκλωσά με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί συ, καὶ τὰ κύματά
συ ἐπέμε διῆλθον.

Καὶ γὰρ εἶπον, ἀπῶσμαι ὃς ὁ φθεραλμῶν συ-
ἄρα πορθήσω τῷ ἐπιβλέψαι με πορὸς. Ναὸν
τοῦ "Αγιοῦ συ·" Εἰς δέ.

Πειρεχύθη μοι ὑδωρ ἔως φυχῆς μου, ἀ-
βυαστὸς εκύκλωσέ με ἐδάκτη.

Εἶδος δέ τοι κεφαλή με εἰς χιστὰς ὄρέων, κα-
τέβησεν εἰς γῆν, ἵστοι μοχλοὶ ἀντῆς κάτο-
χοι αἰώνιοι. Εἰς δέ.

Καὶ αναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πορὸς
σὲ Κύρει σὲ Θεός με.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν δέ ἐμοῦ τὴν φυχὴν με,
τῷ Κυρίῳ ἐμνήσθη.

Καὶ

Καὶ ἔλθοις πρός σέ οὐ προσδέχεται μου πρός
Ναὸν τὸν Ἀγιόν σα. Εἰς δὲ

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φοιδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ε' γὰρ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ σχέσιμολογίσεως θύσια σοι.

Ο σα πύξάμεν, ἀποδέσσωσοι εἰς σωτείαν
μι τῷ Κυρίῳ. Δόξα, καὶ γαῖα.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η.

Προσδική τῆς Ἀγίων τοιῶν Παιδῶν.

Αὗτος φλόγα σβέννυσι τὴν τελῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός σύλογητὸς εἴ-

Εύλογητος εἰς Κύριε ὁ Θεὸς τῷ Πατέρῳ
ἡμῶν, καὶ αἴγετόν, καὶ δεδοξασμένον τῷ
ὑνομά σῃ εἰς τὰς αἰώνας.

Οὐτε δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, σῖς ἐποίησας
τὸν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, τὰ δὲ
φεῖαι αἱ ὄδοι σα.

Καὶ πᾶσαι αἱ κείσεις τῶν ἀληθεῖς, καὶ κεί-
ματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, οὐ
ἐπήγαγες πῆμα.

Καὶ ἐπὶ τῷ Πόλιν τῷ Ἀγραν, τῷ τῷ
Πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ.

Οὐτε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ νείσει ἐπίγαγες
ταῦτα πάντα ἐφ ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν.

Ο τι ἡμάρτομεν, καὶ πώμησαμεν ἀποστιῶσαι
ἀπὸ σέν, καὶ οὐκαρπομεν εἰν πᾶσι, καὶ τοῦ
εἰπολῶν σε τον ηκέσαμεν.

05

Οὐδὲ συμετρίσαμε, οὐδὲ ἐποίησαμε, καθὼς ἔνετείλω ἡμῖν, ὥνα τὸν ἡμῖν γένεται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, διὰ αἰλούρης κείσεται ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐόμων, ἐχθίσων, ἀποσπεπῶν, καὶ Βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔτιν ἡμῖν αἴσιξε τὸ στόμα τὴν γῆν· αἰχμῶν καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δύλοις σας καὶ τοῖς σεβομενοῖς σε.

Μὴ δὴ παραδῷτε ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ δυρμάσου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασπεδάσῃς τὴν διαθήκην σας, καὶ μὴ αποσήσῃς τὸ ἐλεός σας ἀφ' ἡμῶν, διὰ Αἰβραδού τὸν ὑγαπηρόσον ἐπὸ σας, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δύλόν σας, καὶ Ἰσραὴλ τὸν "Ἄγιον σας.

Οἱς ἐλάλησας πληθῦντες τὸ αὐτέρρα αὐτῶν ὡς πᾶς ἄστρος τὸ Οὐρανός, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς Θαλάσσης.

Οὕτι Δέσποτε ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντας τὸν ἐθνότητα, καὶ ἐσμούτοις ταπεινοῖς ὃν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ τόκον ἔτιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ "Αρχαί, καὶ Προφῆτες καὶ Ἡγεμονοί, οὐδὲ ὅλοκαυτώσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ φροσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, τὸν τόπος τὸν καρπῶσαι ἐνώπιόν σας, καὶ δύρειν ἐλεσσός.

Αλλὰ τοῦ ψυχῆς σωτηρεμένη, καὶ πυδμα-

τι παπεινώσεως φροσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὁλοκαιτόμασι κελῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυελάσιν ἀρνῶν πιόνων.

Οὕτω γένεθλω ἡ Θυσία ἡμῶν δὲ φρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σύμερον, καὶ ἐκτελεῖθλω ὅπιδει σὺ. ὅτι οὐκ ἔσιν αἰχμῶν τοῖς πεπονθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἔξακολυθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβέμεθά σε, καὶ ζητεῦμεν τὸ φρόσωπόν συ, μὴ καταιχμῆς ἡμᾶς.

Αὐτὰς ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τηνὲπιεικεύσιν συ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέυσιν, ἔξελῃ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά συ, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὄνόματί συ. Κύρε.

Καὶ ἐνθαπείησαν πάντες οἱ ἐνδεκτούμενοι τοῖς δούλοις συ κακὰ, καὶ καταιχμαθείησαν ἀπὸ πάσης διωδείας, καὶ η Ἰητος. ἀυτῶν σωτειρεύειν.

Καὶ γνώπωσαν, ὅτι τὸ εἶ Κύρος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ σὺνδρεξος ἐφ' ὅλων τηνὲοἰκειμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάτλοντες ἀντούς υπηρέται τῆς Βασιλέως, καίσοντες τηνὲ κάμινον νάφθη, καὶ πίστη, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο η φλόξ ἐπαίνω τῆς καμίνου. ἐπὶ πύχεις πεαγαράκοντα ἐννέα.

Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν ὃς εὗρε περὶ τηνὲ κάμινον τῇ Χαλδαίων.

Ο δέ^τ Αγγελος Κυρία συγκατέβη ἀμα τοῖς περὶ τὸν Αζαείαν εἰς τηνὲ κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τῆς πυρὸς τῆς καμίνων,

καὶ

καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμβύς ὡς πνεῦμα δρόσου διασυεῖζον.

Καὶ εἰχεὶς ἦφατο ἀυτῶν καθέλε τὸ πῦρ, γέδε ἐλύπησεν, γέδε παρίωσε χλιδησεν ἀυτάς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς τέξεις ἐνδε σόματος ὕμνεν, καὶ δύλογον, τῷ δέδοξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμβύᾳ λέγοντες.

Η τρίτη τελῶν ὕμνησις, ἡνὶ ἥδον Νέοι.

Εἰς ή.

Ἐν ὑλογηπός εἶ Κύρε, ὁ Θεός τῷ Πατέρων ὑμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Καὶ δύλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σα τὸ Αἴγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψήμνον εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς ξ'.

Ἐν ὑλογημένος εἶ τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σα, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐν ὑλογημένος εἶ ὁ βλέπων Αβύσους, ὁ καθήμνος ἐπὶ τῷ Χερεβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς δ'.

Ἐν ὑλογημένος εἶ ὁ επὶ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐν ὑλογημένος εἶ τῷ σερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

Οὐ τι σεῖρα ἔτεκεν ἐπιτά, ηγὸνος πολλὴ ἐπέκυνοις ἡδείησε.

Κύριος Θανατοῦ, καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς Αἴθα, καὶ αἰώνει.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλακτίζει, ταπεινοῖ, καὶ αἰνυτοῖ.

Αὐτιστὴ από γῆς παύπτει, καὶ από κομφτάς ἐγείρει πτωχόν.

Τοῦ καθίσαι ἀυτὸν μετὰ διωασῶν λαῖς, καὶ θρόνος δόξης κατακληρονομῶν ἀυτόν.

Εἰς ή.

Διδὺς δίχων τῷ δίχομον, καὶ διλόγησεν ἐπιδικαίων.

Οὐ τι όκον ἐνιχύει διωατὸς αὐτὸρ ἐπει τῇ ἴδειται ἀυτός. Κύριος ἀδειῆ παίσει τὸν αντίδικον ἀυτοῦ, Κύριος Ἀχιος.

Εἰς 5'.

Μηδὲ καυχάδω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ ἀντεῖ, καὶ μηδὲ καυχάδω ὁ διωατὸς ἐν τῇ διωάμεστῃ, καὶ μηδὲ καυχάσθω ὁ πλάστιος ἐν τῷ πλάντῳ ἀντεῖ.

Αἱ λόγοι ἐν τούτῳ καυχάδω ἐν καυχάμενος, ἐν τῷ σωματεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κεῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐπει μέσω πᾶς γῆς.

Εἰς 6'.

Κύριος αὐτέβη εἰς Οὐρανὸν, καὶ εἰβρόκυπτεκατατος κεινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὁν.

Καὶ δώσει ἰσχυν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χρισῶν ἀντεῖ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

Ω ΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσδιχή Ἀββακύμ τῷ Προφήτῃ. Κεφ. γ'.
Τιλ τῷ Λόγῳ κανωσιν Ἀββακύμ φράζεται.
Δέξα τῇ δυνάμει σὺ, Κύρε.

Kύρε εἰσακήκοα τιλ ἀκοήν σα, καὶ ἐφοβήθησαι. Κύρε πατερόν σα τὸ ἔργα σα, καὶ δέξεσθαι.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωθήσῃ, σὺ πᾶς ἐγκίζειν τὰ ἔπι γνωθήσῃ.

Ἐν πᾶς παρεῖναι τὸν παιρὸν αὐτοῦ, σὺ τῷ παραχθῶσαι τιλ φυχλώμα, σὺ ὄργῇ ἐλέγεις μνηθήσῃ.

Ο Θεὸς ἀπὸ Θαυματοῦ δέξει, καὶ ὁ Ἅγιος δέξεις πατασκήνης δωσέος.

Ἐκάλυψαν οὐρανὸς οὐρανὸς οὐρανὸς, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτῷ πλήρις οὐ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτῷ ως φῶς ἔισαι, κέρατα στεφανίου, κέρατα στεφανίου, κέρατα στεφανίου.

Τρόπος περισώπου αὐτοῦ πορθμέται λόγος, καὶ δέξειλαμέται εἰς πανδέιαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἐστι, καὶ ἐσαλεύθη οὐ γῆ ἐπέβλεψε, καὶ τόκη ἐθνη.

Ιετεέβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐπάκησαν βουνοὶ ιώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ αὐτὴ κόκκων εἶδον.

πλεύματα Αἰθιόπων πνωθήσονται, καὶ σκλευαὶ γῆς Μαδιάμ.

καὶ σὺ ποταμοῖς ὄργισθῆς Κύρε; μηδὲ σὺ

ποταμοῖς ὁ Θυμός σου, καὶ ἐν Θαλάσῃ τῷ
ὅρμημά σου;

Οὐ τι επιβίσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, παῦ νί^τ
ἱππασία σὺ σωτεία.

Εἰπείνων ἀντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆ-
πτρᾳ, λέγει Κύρος.

Ποταμῶν ράγησεται γῇ ὄφοντας, καὶ
ἀδινήσεσθι λαοί.

Σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν δὲ ἀ-
βύσσος φωνὴν αὐτῆς, ὑψός φωνασίας αὐτῆς.

Ἐπύρθη ὁ "Ηλιος, καὶ δὲ Σελήνη ἔστη ὃν
τῷ τάξει αὐτῆς.

Εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πορεύονται, εἰς
φέγγος ἀσρωπῆς ὅπλων σὺ.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλυμώσεις γλῶς, καὶ ἐν Θυμῷ
πατάξεις ἔθυη.

Ἐνῆλθες εἰς σωτείαν λαῶν σα, τὰ σφύσα-
τας χριστάς σὺ ἐλήλυθας.

Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς αὐόμων Θανάτου, ἐ-
ξήγειρας δεσμὺς ἔως ἔπαχύλια εἰς τέλος.

Δέκενοφας δὲ ἐκσάσει κεφαλὰς Δικαστῶν,
σειδήσονται δὲ αὐτοῖς, διασοίξεις χαλινάς
ἀυτῶν, ὡς ὁ ἐθίων πιωχός λάθρα.

Καὶ επεβίβασας εἰς Θάλασσαν τὰς ἵππας
σα, παράσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμεν, καὶ ἐπτοῦθη δὲ καρδία μνεία
πὸ φωνῆς περοσδύχης τῷ χειλέων μνείᾳ.

Καὶ εἰσῆλθε ἔρμος εἰς τὰ ὄσαμα, καὶ δέ
σμοὶ ἐπαράχθη δὲ ἴχυς μνεία.

Ἄναπαυσομαι δὲ ἡμέρᾳ Θλίψεώς μνεία, τοῦ
αναβίωσαί με εἰς λαὸν παροικίας μνεία.

Εἰς

Εἰς ἡ.

Διότι συκῆ σύ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔται
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψέσεται ἕργον ἐλαῖας, καὶ τὰ πεδία οὐ
ποιήσει βρῶσιν.

Εἰς 5'.

Εἴδελιπον ἀπὸ βρῶσεως αρδβατα, καὶ οὐχ
ὑπάρξησι βόες ἐπὶ φάτναις.

Εἴ γώ δὲ ἐν τῷ Κυείῳ ἀγαλλιάσομαι, χα-
ρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι με.

Εἰς 6.

Κύριος ὁ Θεός με δύναμίς με, καὶ τάξει τὰς
πόδας με εἰς σωτέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆ-
σαι με ἐν τῇ φύῃ ἀντῖ.

Δόξα, καὶ νιᾶ.

Ω ΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσδοχὴ Ἡσαΐς τοῦ Προφήτου.

Κεφ. κε'. 9.

Ἡσαΐς αρρόρησις, δέχη τὸ πλέον.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνης δός ἡμῖν.

Eκεῖνος ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ αροστάγμα-
τά σα ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνης μάθετε οἱ ἀναικεντες ἐπὶ τῆς
γῆς πέπαυται γάρ ὁ ἀσεβής, καὶ μή μά-
θη δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλέταιος καὶ
μή ποιήσῃ.

Αρθήτω ὁ ἀσεβής, οὐα μὴ τοι τὰς δόξας
Κυείου.

D 6

K 6-

Κύριε, ὑψηλός σας ὁ βραχίων, καὶ ἐκ τῶν
σαν, γνόντες δὲ αἰχμαθήποσταν.

Σὺ ἄλλος λήψεται λαὸν ἀπαΐδελτον, καὶ τοῦ
πῦρ τὰς ὑπεναυτίχες ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ὑμῖν·
πάντα δὲ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν πτῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐκπόστας ἄλλον ἐκ σίδαμαν, τὸ ὅνο-
μά σας ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωῶν καὶ μὴ θίωσιν, καὶ δὲ οἴ-
τοι καὶ μὴ αὐτήσωσι.

Διὰ τῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἔ-
ρας πᾶν ἄρσην ἀντῶν.

Εἰς Η.

Πρόδεις αὐτοῖς κακὰ Κύρε, πρόσθετες αὐ-
τοῖς κακὰ πῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήθημεν σας, ἐν θλί-
ψει μικρῷ καὶ παρείσασας ἡμῖν.

Εἰς Σ'.

Καὶ ὡς οὐδίνυσσα εὑγίζει τῷ τεκτῖνῳ καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέραγεν, ὥπος ἐγέ-
νθημεν τῷ ἀγαπητῷ σας.

Διὰ τὸν φόβον σας Κύρε ἐν γαστὶ ἐλάβο-
μεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα
σωτείας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσθμεθα, ἀλλὰ πεσθνται οἱ ἐνοικεύ-
ζεις ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Δ'.

Ἄνασσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ σύφρωνθήσονται οἱ
ἐν τῇ γῇ.

Η τῷ δρόσος ἡ παρὰ σὺ, λαμα ἀντοῖς ἐ-
σω, οὐδὲ γῆ τῷ ἀσεβῶν πεσεῖται.

Β ἀδίζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ παμεῖόν
σὺ, ἀπόκλεισον τὴν Θύραν σὺ.

Α ποκρύβητι μικρὸν ὅσον ὅσαν, ἔως αὐτὸν πα-
ρέλθῃ οὐδὲν Κυείς. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω ΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσδιχῇ Ἰωνᾶ τῷ Προφήτᾳ. Κεφ. β'. 2.
Ἐκ Θυρῶν εἰκραυγάζειν Ἰωνᾶς, λέγων·

Ως τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε·

Ε βόητα ἐκ Θλίψεως με τῷ Κύρου τὸν
Θεόν με, καὶ εἰσήκαστέ με.

Ἐκ ποιλίας ἄδει κραυγῆς με, ἤκαστας φω-
νῆς μου.

Αἱ πέρριψά με εἰς βάθη καρδίας θαλάσ-
σης, καὶ ποταμοὶ εκύκλωσαν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σὺ, καὶ τὰ κύματά
σὺ ἐπέέμε διηλθον.

Καὶ γὰρ εἶπον, ἀπῶσμα σὲ ὄφελμῶν σὺ·
ἄρα προδήσω τὸ ἐπιβλέψαν με πρός. Ναὸν
τοῦ "Ἄγιον σὺ". Εἰς οὐ.

Πειλεχύθη μοι ὑδωρ ἔως φυχῆς μου, κα-
βυασος εκύκλωσέ με ἐχάπτη.

Εὖδυ οὐ κεφαλῆ με εἰς χισμάς ὄρέων, κα-
τέβλις εἰς γῆν, οὓς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάπο-
χοι αἰώνιοι.. Εἰς σ'.

Καὶ αὐτοῦ τῷ φθορᾶς οὐ ζωή μου πρός
τε Κύρειον Θεός με.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν σὲ ἐμοῦ τὴν φυχήν με,
τῷ Κυείς ἐμνήσθη.

Καὶ

Καὶ ἔλθοις πρός σὸν οὐ προσδέχεται μου πρός
Ναὸν τὸν Ἀγιόν σα.   Εἰς δὲ.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φοβοῦ, ἔλεον ἀν-
τοῖς ἐγκατέλιπον.

Εἶναι δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ σέξομολο-
γήσεως Θύσωσι.

Οὐ σα πυξάμενοι, ἀποδέσσωσι εἰς σωτείαν
με τῷ Κυρίῳ.   Δόξα, καὶ νῦν.

Ω ΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσδέχητε τὸν Ἀνίων τοιῶν Παΐδων.

Αὗτοις φλόγα σβέννυσι τὴν τελῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ήμῶν Θεοὺς σύλογητὸς εἴ.

Εὐλογητὸς εἰς Κύρειον οὐ Θεοὺς τὴν Πατέρων
ήμῶν, καὶ αὐτοῖς, καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σα εἰς τὰς αἰσθνας.

Οὐ τι δίκαιος εἴ εἰπει πᾶσιν, σοὶς ἐποίησας
ήμιν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ δι-
δεῖαι αἱ ὁδοί σα.

Καὶ πᾶσαι αἱ κείσεις σα ἀληθεῖς, καὶ κεί-
ματα ἀληθεῖας ἐποίησας κατὰ πάντα, αἱ
ἐπήγαγες ήμιν.

Καὶ ἐπὶ τῶν Πόλιν τῶν Ἀγίων, τῶν τὴν
Πατέρων ήμῶν Ιερυσαλήμ.

Οὐ τι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κείσεις ἐπήγαγες
πάντα πάντα ἐφ ήμᾶς διὸ τὰς ἀμαρτίας
ήμῶν.

Οὐ τι ήμάρτομεν, καὶ λιώμησαμεν ἀποστιῶστε
ἀπὸ σας, καὶ σέξιμάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τὴν
ἔπολῶν σα εἴκεσαμεν.

Οὐ-

Οὐδὲ συμετρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν,
καθὼς ἀνετείλω ἡμῖν, ἵνα τὸν ἡμέραν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα
ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ὃν ἀληθεύη κείσεται
ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αἵρματων, ἐχθρίσων, ἀποστατῶν, καὶ Βασιλεῖ
ἀδίκων, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν αὔσιξαι τὸ στόμα
ἡμῶν· αἰχμῶν καὶ ὄγειδος ἐγκυρίων τοῖς
δελοῖς σὺ καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μή διτί παραδώντες ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ δυ-
ναμά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην συ, καὶ μὴ ἀποσήσῃς τὸ ἐλεός συ
ἀφ' ἡμῶν, διὰ Αἴβραδμος τὸν ηγαπητασθόν ἐ-
πὸ σὺ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δεῖλόν συ, καὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸν Ἀγιόν συ.

Οἵς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ αὐτέρρεα αὐτῷ,
ώς τὸ ἄσρα τῆς Οὐρανῆς, καὶ ὡς τὴν ἄμμον
τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς Θαλάσσης.

Οὕτι Δέσποτα εὐμετρύνθημεν παρὰ πάντας
τὸ ἔθνη, καὶ εὐμενοὶ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ εἰκὸν ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ Ἀρχῶν,
καὶ Προφήτης καὶ Ἡγεμονος, οὐδὲ ὀλοκάν-
τωσις, ὁδὲ Θυσία, ὁδὲ φροσφορά, ὁδὲ Θυ-
μιάματα, τὸ τόπος τῆς καρπῶσαι ἐνώπιόν συ,
καὶ δύρεῖν ἐλεσσ.

Αὖτις δὲ ψυχῇ συντελεμενίγη, καὶ πυδμα-

τι ταπεινώσεως φροσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κελῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυράσιν ἀρνῶν πιόνων.

Οὕτω γένεθλω ή θυσία ἡμῶν δύωρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελεῖθλω ὅπιδει σγ· ὅτι οὐκ ἔσιν αἰχακῆ τοῖς πεπονθόσιν ἐπὶ σέ·

Καὶ νῦν ἔξακολυθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβόμεθά σε, καὶ ζητόμεν τὸ φρόσωπόν σγ, μὴ καταιχακῆς ἡμᾶς.

Αἱ τὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τινὲς ἐπιεικεῖσιν σγ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέγεσσιν, ἔξελος ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σγ, καὶ δόςδοξα τῷ ὄνόματί σγ. Κύρε.

Καὶ σφέαπείσαν πάντες οἱ ἐνδεκαύμενοι τοῖς δούλαισιν κακὰ, καὶ καταιχακείσαντος απὸ πάσις διωασείας, καὶ η ἵχυς αὐτῶν σωτειβείη·

Καὶ γνώτωσαι, ὅτι σὺ εἶ Κύρος ὁ Θεός μόνος, καὶ σύδοξος ἐφ' ὅλην τινὰ Οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάττοντες ἀντούς υπηρέται τῆς Βασιλέως, καίσοντες τινὰ κάμινον νάφθη, καὶ πίση, καὶ στυπτίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο η φλόξ ἐπανῶ τῆς καμίνου ἐπὶ πύχεις πεσαράκοντας ἐννέα.

Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν θάς εὗρε περὶ τινὰ κάμινον τῇδε Χαλδαίων.

Οὐ δὲ Ἀγγελος Κυρίς συγκατέβη ἄμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαείαν εἰς τινὰ κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τῆς πυρὸς τῆς καμίνων,

καὶ

ΤΟΥ ΟΡΟΡΟΥ. 89

καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμβύς ὡς πιεῦ-
μα δρόσου διασυεῖζον.

Καὶ αὐτὸς ἦφατο αὐτῶν καθέλε τὸ πῦρ, ἀ-
δὲ ἐλύπησεν, ἀδὲ παρίωχλησεν αὐτάς.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς σχετοῦσεν εἶδος σόματος ὑμνεῖ,
καὶ δύλογον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν δὲ τῇ
καμβύᾳ λέγοντες.

Ἡ τῇ τελῶν ὑμνησις, λῷ ἥδον Νέοι.

Εἰς ι.

Ἐύλογηπός εἴτε Κύρε, ὁ Θεός τῇ Πατέρων
ὑμῶν, καὶ ὑπερύμνηπος, καὶ ὑπερυψήμνος
εἰς τὰς αἰῶνας.

Καὶ δύλογημάνον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σα τὸ
Ἄγιον, τὸ ὑπερύμνηπον, καὶ ὑπερυψήμνον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς ξ'.

Ἐύλογημάνος εἴτε τῷ Ναῷ τῆς αγίας δό-
ξης σα, ὁ ὑπερύμνηπος, καὶ ὑπερυψήμνος
εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐύλογημάνος εἴτε ὁ βλέπων Ἀβύσους, ὁ
καθήμνος επὶ τῷ Χερεβίμ, ὁ ὑπερύμνη-
πος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς δ'.

Ἐύλογημάνος εἴτε ὁ επὶ θρόνου δόξης τῆς
Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνηπος, καὶ ὑπερυ-
ψήμνος εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐύλογημάνος εἴτε τῷ σερεώματι τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ὁ ὑπερύμνηπος, καὶ ὑπερυψήμνος εἰς
τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

"Τυμνος τῇδε Ἀγίων Τελῶν Παιδῶν.
Τὸν Δεσπότιων ὄμρησον ἢ κτισῶν φύσις.
Ἄδη Κύρειον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυφάντες εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου; τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε Ὅρανοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε Ὅδατα πάντα τὰ ὑπεραύω τῶν Οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δαμάσμεις Κυρίου, τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε Ἡλιος καὶ Σελήνη, Ἄτρα τοῦ Οὐρανῶν τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε πᾶς ὅμβρος καὶ δρόσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, φύχος καὶ καύσων, τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ σιρέτοι, πάγοι καὶ φύχος, τὸν Κύρειον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Εω-

Εὐλογεῖτε φᾶς καὶ σπότος, τύκτες τῷ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη, καὶ βλαστοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ηγέρητε ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πηγαὶ, Θάλασσαι, καὶ ποταμοὺς, κάτι, καὶ πάντα τὰ κινέματα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εἰς ή.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεῖτα τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θνετά, καὶ πάντα τὰ κτίση, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ύδοι τρέβας αὐθράπων, δὲλογεῖτε Γισραήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εἰς 5'.

Εὐλογεῖτε Ιερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ φυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ παπεινοί τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εἰς 8.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαεία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε ἀντὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογέμενοι Πατέρα, Τίδι, καὶ Ἄγιον Πνεύμα,

μα, τὸν Κύριον ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψώμεν
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Αὐτόματον, δύλογοῦμεν, προσκακοῦμεν τὸν
Κύριον, ὑμνοῦτες, καὶ ὑπερυψώντες αὐ-
τὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ σιη.

Ω ΔΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Ωδὴ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς κατὰ Λεκάνην
Ἄγίας Εὐαγγελίας. Κεφ. δ.

Τὸν Τίὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτρα Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον δὲ ὑμνοῖς μεγαλιώμεν.

Mεγαλιώνει ή θυχή μις τὸν Κύριον, καὶ
προσκακοῦσε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ
περὶ τῷ σωτῆρί μι.

Οὐ τι ἐπέβλεψαν ἐπὶ τὴν παπείνωσιν τῆς
δόλιης ἀντᾶ· ἦδον δὲ ἀπὸ τῆς νυν̄ μακαριοῦ-
σι με πᾶσαι αἱ γυνεῖς.

Οὐ τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὡς δωματοῖς, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα ἀυτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος ἀν-
τῆς εἰς γυνεῖς καὶ γυνεῖς τοῖς φεβουρισταῖς
ἀυτόν.

Εἶ ποίησε κράτος ἐν βραχίονι ἀντᾶ, διεσκόρ-
πισεν ὑπεριφαύς διανοίᾳ καρδίας ἀντῶν.

Καθεῖλε Δωμάσας ἀπὸ Θρένων, καὶ ὑψώ-
σε παπεινύς· πειρῶντας ἐνέπλισεν ἀγα-
θῶν, καὶ πλυτῶντας ὅξαπέτειλε καυάς.

Αὐτελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς ἀντᾶ, μυιδῆ-
ναι ἐλέγεις, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς Πα-
τέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ απέρμα-
τι ἀντᾶ ἔως αἰῶνος.

Προ-

Προσδέχη Ζαχαρίου, Πατρὸς
τῷ Προδρόμῳ.

Ο Ζαχαρίας δύλογεῖ Παιδὸς τόκον:

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτῷ.

Καὶ ἔγειρε κέρας σωτείας ἡμῖν ἐν τῷ οἴ-
κῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτῷ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ σόματος τῷ Ἀγίῳ
τῷ ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτῷ σωτείαν
ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῷ
μισεύντων ἡμᾶς.

Διῆσαι ἔλεος μετὰ τῷ Πατέρων ἡμῶν, καὶ
μηδὲναι διαθήκης ἀγίας αὐτῷ.

Ορκον, ὃν ἔμοσε υἱὸς Ἀβραὰμ τὸν Πα-
τέρα ἡμῶν, τοῦ δουῶντος ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῷ ἐχθρῷ ἡμῶν ρύθμεντας.

Ἄρξονται αὐτῷ ἐν ὀστόπτι καὶ δικαιοσύ-
νη ἐμάρτιον αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Eis 5.

Καὶ σὺ Παιδίον, Μεροφήτης ὑψίστης κληθή-
σῃ· περιπορᾶσῃ δὲ υἱὸν προσώπης Κυρίου
ἔτοιμάσαι οδὺς αὐτῷ.

Ἐθέλονται γνῶσιν σωτείας τῷ λαῷ αὐτῷ·
ἐν αφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ στλάγχη
ἐλέες Θεοῦ ἡμῶν.

Eis 6.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς αὐτολή ὡς ὑ-
ψίστης, ἐπιφανεῖ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ Θα-
νάτῳ καθημεῖσθαις.

Ἐν κατεύθυνσι τὸς πόδας ἡμῶν εἰς οδὸν
εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ei

Εἰ μὲν ὡς ἔσι Κυριακὴ, τὸν Ἀξιον ἔστιν.
εἰ δέ ἔσι Κυριακὴ, μετὰ τὸν Εἰρμόν, Συνα-
πή· τὸν, "Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Τ-
ίτα Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ φροσκινεῖ-
τε τῷ ὑπαποδίῳ τῷδε ποδῶν αὐτῶν. ὅτε "Α-
γιός ἔσι. τὸν Εωθινὸν Εξαποσειλάσιον.

Εἰ δέ ἔσι Τεαταρακοσῆ, λέγομεν τὸ Φωτι-
γωγικὸν καὶ τὸν τυχόντα ἥχον. Εἰς δὲ τὸν
συμπλήρωσιν τῷ φωταγωγικῷ λέγομεν γέτω.

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ.

Προσασίαις Κύριε τῷ Ἀσωμάτῳ, καὶ σῷ-
σόν με. Τῇ δὲ Τεττῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Προδρόμῳ, καὶ σῷσόν με.
Τῇ Δ. καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Δυνάμετ Κύριε τῷ Σταυρῷ σα, καὶ σῷσόν με.
Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Ἀποστόλων, καὶ σῷ-
σόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δίς.

Ἐν μὲν τῷ Πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῷ Ἀγίων σα, καὶ σῷσόν με.
Ἐν δὲ τῷ Δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκης, καὶ σῷσόν με.
Καὶ τὰ Φωταγωγικά ομοιώς κατ ηχον,
ἐκ τείχου. Φωταγωγικά. Ἡχος α'.

Οτὸν φῶς αὐτοτέλλων Κύριε, τῷδε τύχην
με καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας,
φροσασίαις τῷ Ἀσωμάτῳ, καὶ σῷσόν με.
Ἡχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἔξαποσειλον Κύριε,
καὶ φώτισον τὰ δημιατα τὰ κρυπτὰ τῆς καρ-
δίας

δίας μι, προσασίαις τῷ Ἀσωμάτῳ, καὶ σῶσόν με.

Ηχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου Χειτὲ ὁ Θεός,
καὶ φότισον τὴν καρδίαν μου, προσασίαις
τῷ Ἀσωμάτῳ, καὶ σῶσόν με.

Ηχος δ'.

Ο τὸ φῶς αὐτέλλων τῷ Κόσμῳ σα, τὴν
ἐν σκότει φυχήν μι ύπάρχοσα, ἀπὸ πά-
σης ἀμαρτίας καθάρισον, προσασίαις τῷ
Ἀσωμάτῳ, καὶ σῶσόν με.

Ηχος Πλ. ᾱ.

Φωτοδότα Κύρε, εξαπόστειλον τὸ φῶς σα,
καὶ φότισον τὴν καρδίαν μι, προσασίαις τῷ
Ἀσωμάτῳ, καὶ σῶσόν με.

Ηχος Πλ. β̄.

Προσασίαις Κύρε τῷ Ἀσωμάτῳ, κατάπεμ-
ψον ταῖς φυχαῖς ήμῶν, τὸ φῶς σα τὸ αἴδιον.

Ηχος Βαρύς.

Προσασίαις Κύρε τῷ Ἀσωμάτῳ, φῶς
κατάπεμψον ταῖς φυχαῖς ήμῶν, διὸ τὸ
μέγα σα ἔλεος.

Ηχος Πλ. δ̄.

Φῶς ύπάρχων Χριστὲ, φότισόν με ἐν σοὶ,
προσασίαις τῷ Ἀσωμάτῳ, καὶ σῶσόν με.

Εξαπόστειλας της ὅλης Εκουμανος.

Αὐτόμελον, τῇ Διόπερᾳ.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας
ώς Θεός, καὶ διὸ τῷ σῶν Ἀγγέλων,
πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὸς τῷ
ἀπαύτων, τὰς αἰνμινύντας σε σῶζε.

Θεο-

Θεοτοκίου.

Ο'γλυκασμός τῷ Αγγέλων, τῷ Θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χεισιανῶν ἡ φροστάτις; Παρθένε Μήτρ Κυείου, αὐτιλαβοῦ ἡμᾶς ρῦσαι, τῷ αἰωνίων βασανῶν.

Τῇ Τείτη.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννη, καὶ Βαπτιστὴν τὸν Σωτῆρος, τὸν δὲ Προφήτας Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμας τὸ Θρέμμα, τῆς Ελισάβετ τὸ γόνον, αὐδηφημόσωμα πάντες.

Θεοτοκίου.

Ο'γλυκασμός τῷ Αγγέλων,

Ως αὖ.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσις τῆς Οἰκουρεύνης, Σταυρὸς ἡ ὄραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πισῶν τὸ σήκειγμα, Σταυρὸς Αγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῷ Δαιμόνων τὸ βαῦμα.

Σταυροθεοτοκίου.

Εὺ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, ἡ σὲ ἀσθερωας τεκχσα, καὶ Θρηνῳδεῖσα ἐβόα, οἵμοι γλυκύτατον Τέκνουν, πῶς ἔδυς ὅξει ὀφθαλμῶν με; πῶς δὲ νεκροῖς ἐλογίδης;

Τῇ Ε'. Γυναικες ἀκτίδητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν Υφύλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα Παρθένου, Αγίας Σάρκωσιν ὅντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ παύτας ἐκδιδάσκοντες, Τειλᾶσσεβειν Αγίαν, Απόσολοι τὸν Σωτῆρος.

Ο-

"Ομοιου.

Τὸν μέγαν Ἀρχιποίμαντα, καὶ Ἱεράρχην
ἀπαρτεῖς, τὸν Πρόεδρον τῆς Μυρέων, Νι-
κόλαον δύφημιμον πολλὸς ἦν αὐδρας ἐσω-
σαν, ἀδίκως Θυησκεν μέλλοντας, καὶ Βασι-
λεῖς ὀπταίεται, σωδὸν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄντα,
λέων τινὶ ἀδίκον φῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαζία καθαρώπατον, χρυσῷν θυμιατή-
ριον, τῆς ἀχωρίτου Τελαδος δοχεῖον
γεγονημέσῃ. Σὺ φῶν Πατήρ πύδοχησαν, ὁ δὲ
Τίδης ἐσκιλώσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον,
ἐπισκιάσαντος Κόρην; αὐτεῖξε Θεοτόκουν.

Τῷ Σαββατῷ.

Οὐαὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἔξασιάζων τὸς
Θεοῦ, καὶ διὰ τῆς σῶν Αγίων, πᾶσαν
τινὶ γλυκοταχεγῶν, Δημιαργεὶ τῷ ἀπά-
πον, τὰς αἰνμυνήτας σε σωζε.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς δὲ σοὶ καυχῶμεντα Θεοτόκε, καὶ
περὸς Θεόν σε ἔχομεν περοσάσιαν ἐκ-
τενόν σα τὸν χεῖρα τινὶ ἀμαχον, καὶ θραυ-
σον τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν· σοῖς ἔξαπόσειλον
δύλοις, βοήθειαν ἔξι Αγίᾳ.

Καὶ οἱ Αἶνοι παπὲ τινὶ τάξιν αὐτῶν.
Εἴ μοι ἔστι Κύριακή, ἢ Δεκατοπτή Εορτή,
ἢ Αγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, φάλ-
λεται ἐτώ, τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα
ἴχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάπω τὸν Κύριον. Αἰ-
νεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Ούρανῶν, αἰ-
Orologio. E uēi-

νεῖτε ἀυτὸν ἐν τοῖς ὑψίσοις· σοὶ πρέπει
ὑμνος τῷ Θεῷ.

Εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, ὥπος.

ΦΑΛΜΟΣ ρμ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Οὐρανῶν· σοὶ πρέπει
ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Οὐρανῶν, αἰνεῖ-
τε ἀυτὸν ἐν τοῖς ὑψίσοις· σοὶ πρέπει ὑμνος
τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν πάντες οἱ "Ἄγγελοι ἀυτοῦ,
αἰνεῖτε ἀυτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἀυτῶν· σοὶ
πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν "Ηλιος καὶ Σελήνη, αἰνεῖτε
ἀυτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῆς Οὐρανῶν, καὶ
τὸ ὅδωρ τὸ ὑπερανός τῆς Οὐρανῶν, αἰνεστά-
πασαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

Οὕτις ἀυτὸς εἶπε, καὶ ἐγκύθισαν, ἀυτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίθισα.

Ἐγκύσι αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ αἰώνος· πρόσαγμα ἔθετο, καὶ
παρελθύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες,
καὶ πᾶσαι ἄβυσοι· πῦρ, χάλαζα, χιῶν,
χρύσαλλος, πνεῦμα καταγύδος, τὰ ποιῶν-
τα τὸν λόγον ἀυτῶν.

Γὰρ ὅρη καὶ πάντες οἱ βυνοί, ξύλα καρπο-
φόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Γὰρ θνεάτα καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔριξτα,
καὶ πετεινὰ πτερωτά.

B. -

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάπτες λαοί, ἄρχοι·
τες, καὶ πάπτες κειται γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθέσοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αινεσάπτωσαν τὸ ὄνομα Κυείς ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῷ μόνη.

Η ἔξομολόγησις αὐτῷ ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανῷ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαῶς αὐτῷ.

Τοῦ μνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, τοῖς ύσις
Ισραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντες αὐτῷ.

ΦΑΛΜΟΣ ριθ'. 149.

Α"σατε τῷ Κυείῳ ἀσμα καινόν· οὐδὲνε-
σίς αὐτῷ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὑφρανθήτῳ Ισραὴλ ἐπὶ τῷ ποιῆσαντι αὐ-
τὸν, καὶ οἱ ύσις Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ¹
τῷ Βασιλεῖ αὐτῷ.

Αἰνεσάπτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ φαλτερῷ φαλάπτωσαν αὐτῷ.

Οὐ τι δύδοκει Κύειος ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ, καὶ
ὑψώσει προφεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὁσιοὶ ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιά-
σονται ἐπὶ τῷ κοιτῶν αὐτῷ.

Αἱ ὑψώσεις τῇ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῷ,
καὶ ρόμφαιαι δίσομοι ἐν τοῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ταῦτα ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ε-
λεγμάτες ἐν τοῖς λαοῖς.

Ταῦτα δῆσαι τὰς Βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τὰς ὄνδρούς αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σι-
δηραῖς.

Ταῦτα ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κεῖμα ἐγχειριστον·
Δόξα αὐτῷ ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῷ.

Ε 3

ΦΑΛ-

ΦΑΛΜΟΣ ρύ. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις ἀυτοῦ,
αἰνεῖτε ἀυτὸν ἐν σερεώματι τῆς διωά-
μεως ἀυτῆς.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν ἐπὶ ταῖς διωασείαις ἀυτοῦ,
αἰνεῖτε ἀυτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγα-
λωσιῶς ἀυτῆς.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
ἀυτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν ἐν τυμπανῷ καὶ χορῷ, αἰνεῖ-
τε ἀυτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε ἀυτὸν ἐν κυμβάλοις δύήχοις, αἰ-
νεῖτε ἀυτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῷ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δὲ εἰσὶ Κυριακὴ, λέγε ἀλλαγές δύο
Στίχος, ἦγεν

Αὐάσηθι Κύριε ὁ Θεός μα, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ
σα, μὴ ἐπιλάθῃ τῷ πενήπονσα εἰς τέλος.
Ἐξομολογήσομαι σοι Κύρε εἰς ὅλην καρδίαν
μα, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σα.

Δόξα. Ἔωθινόν. Καὶ νῦν.

τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Γε' περιδιλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε· διὰ γὰρ τῆς ἐκ σὺν σαρκωθέστος
ὁ Ἄδης γέχμαλώτισαι, ὁ Ἄδαμ αὐτακέκλη-
ται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἤλσθέ-
ρωται, ὁ θάνατος πεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ αὐτοῦντες βοῶμεν·
δύλογητὸς Χεισὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔπως δύ-
δοκήσας, δόξασοι.

Δό-

Δόξα σοι περιέχεται τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ εἰπὲ γῆς εἰρήνη, ἃν αὐτῷ ποιεῖται μέδοντα.

Τὸ μνημόνιον σε, δύλογόν μονιον σε, προσκαθάρμον σε, δοξολογόν μονιον σε, δύχαειτόν μονιον σοι διὸ τὴν μεγάλων συνδόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπικράντε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Τίκε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἀμυντής τῷ Θεῷ, ὁ Τίδες τῷ Πατέρᾳ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τῷ Κόσμῳ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τῷ Κόσμῳ.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τῷ Πατέρᾳ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οὐτι σὺ εἶ μάνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησός Χειτός, εἰς δόξαν Θεῷ Πατέρας, Αμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν δύλογόν σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, αὐταμαρτίτης φυλαχθεῖσαι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμόν τὸ ὄνομά μονεμώτα σε. Αμήν.

Γενόμενος Κύριε τὸ ἐλεός συνέφεντος ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπισαμεν ἐπὶ σοί.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά συν. Ἐκ τείτο.

Κύριε, καταφυγή εὔερήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ,

καὶ γενεᾶ· ἐγὼ εἰπαί· Κύριε ἐλέησόν με,
τασσὲ τὴν φυχὴν μή, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πορὸς σὲ κατέφυγον, διδαξόν με τὸ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός με.
Οὕτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτίσῃ
οὐφώμιεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός συ τοῖς γινώσκεσι σε.

Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος ἴχυρός, "Αγιος
ἀδανάτος, ἐλέησον ἡμᾶς. Εκ γ'.
Δόξα, καὶ νῦν. "Αγιος ἀδανάτος, ἐλέησον
ἡμᾶς. Εἴπα γεγονωτέρα φωνῇ.

Αγιος ὁ Θεός, "Αγιος ἴχυρός, "Αγιος
ἀδανάτος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ εἴτε Τεωραραιοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα,
μή τὴν ἔχεσσα Δοξολογίαν Μεγάλην, μετὰ τὸ
εἰς τὰς Αἴνυνς Δόξα, καὶ νῦν, λέγει ὁ τα-
χθεὶς Μοναχὸς ψῶ.

Σοὶ δόξα φρέπει Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτοπέμπομεν, τῷ
Πατέρι, καὶ τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύμα-
τι, νῦν, καὶ φέτι καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώ-
νων. Αμήν.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ. (ἔως τό;) Καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά συ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰώνος.

Εἴπα ύπέρβιθι εἰς τό, Κύριε καταφυγὴ ἐ-
γενήθης ἡμῖν.

Παράτεινον τὸ ἔλεός συ τοῖς γινώσκεσι σε.
Εἴπε τό, Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. Μέχρι τέλας. Οἱ ιεροὶ τό,
ΙΔΗ-

Πληρωσώμεν τὸν δέποιτον ἡμῶν τῷ Κυείῳ.
Εἶπε τὰ τῆς Ὀκτωήχες Στιχυρά, εἰς τὴν εἰς
Δεαποτικὴν Ἐορτήν.

Καὶ τὰ παρόντα σιχυρὰ Καπανικτικά,
Ἡχος Πλ. β'.

Γυμνὸν δύρων με τῷ ἀρετῶν ὁ ἔχθρος,
τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔβωσεν· ἀλλὰ
σὺ ὡς ῥαΐδος τῷ φυχῶν καὶ τῷ σωμάτων,
τὰ βαύματα τῆς φυχῆς μου θεράπονσον ὁ
Θεός, καὶ ἐλέησόν με. Στίχος α'.

Εγεπλήδημεν τὸ περώτην ἐλέγεσσα, Κύ-
ριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ δύφραέθη-
μεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. δύφρα-
θείημεν, αὐτὸν ὧν ἡμερῶν ἐπατείγωσας ἡ-
μᾶς, ἐπῶν ὧν εἴδομεν κακό· καὶ ἵδε ἐπὶ
ταῖς δάλαςσα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργασσα, καὶ ὅδη-
γησον τὰς γύψας αὐτῶν.

Τὰ τῆς καρδίας μις βαύματα, ἐκ πολ-
λῶν ἀμαρτημάτων φυσάται μοι, ῥαΐδη-
σον Σωτήρ, ὁ τῷ φυχῶν καὶ τῷ σωμάτων
ῥαΐδος· ὁ παρέχων τοῖς αἰτοῖς, πτασμά-
των τῶν συγχώρησιν φει, παράχθει μοι δά-
κρυα μπανοίας, διδους μοι τῶν λύσιν τῷ
օφλημάτων Κύρε, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχος β'.

Καὶ ἔσω οὐ λαμφορότης Κυείου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῷ χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔρ-
γον τῷ χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κύριε εἰ μὴ ταῖς Αγίασσα ἐχόμεν πρεσ-
βυτάς, καὶ τὰς ἀγαθότητά σα συμ-

παθόσαι ήμεῖ, πῶς ἐπολυτάχει Σωτὴρ υ-
μηῖσαι σε; ὃν δύλογόσιν ἀπαύσως Ἀγιε-
λοι. Καρδιογνῶστα φεῖσαι τῷ φυχῶν ήμῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἰδιόμ. Θεοτοκίον.

Εὐαστλαζχίας ὑπάρχουσα πιγή, συμ-
παθέσιας αἰξίωσον ήμᾶς Πανομιητε Θεο-
τόκη, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτίσαντα,
δεῖξον αἰς ἀεὶ τὴν διωγμούσαν σου· εἰς σὲ
γὰρ ἐλπίζοντες, τῷ χαῖρε βοῶμοι σοι, ὡς
ποτὲ ὁ Γαβειὴλ, ὁ τῷ Ἀσωμάτων Ἀρχι-
στάτηος. . . . . Εἴτα τό.

Αχαθὸν τὸ σκέομαλογεῖσθαι τῷ Κυείῳ,
καὶ τάλλειν τῷ ὄνόματί σε ὑψίσε, τοῦ
ἀναγγέλλειν τὸ φροντὶ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν
ἀληθειῶν σε κατὰ νύκτα.

Ἐκ γ'. "Ἄνθι μετανοιῶν. Μεθ' ὁ, Τεισά-
γιον, σω τῷ, Πάτερ ήμῶν. Ο' Ιερός.
Οὐτι σὺ οἶσιν. Τροπάρεον τῆς ήμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' Ιερός. Ἐλέησον ήμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγατον ἔλεός σε.. . . . . Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Σοφία..

Ο' ἀν δύλογοτός, Χεισός, ὁ Θεὸς ήμῶν..

Καὶ ήμεῖς σερεῖμον τὰς Βασιλεῖς.

Η"τοι, Σπερέωσει ὁ Θεὸς τὴν Ἀγίαν, καὶ
Ορθόδοξον πίσιν τῷ δύσεβῶν, καὶ Ορθο-
δόξων Χεισιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ ταύ-
τῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων..

Ο' Ιερός. Υπεραγία Θεοτόκη σῶσον ήμᾶς..

Ο' Λαός. Τὴν τιμιωτέραν..

Ο' Ιερός. Χρισός ἡ ἀληθινὸς Θεὸς ήμῶν..

Εἰ-

Εἴτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τὸν
ά. "Ωραν.

Εἰ δέ ἔσι Τεωταρακοσὴν, μετὰ τὸ, Ἀχαθὸν
τὸ ἔξομολογεῖθαι τῷ Κυεῖῳ, καὶ τὸ Τε-
σάγιον. Θ' Ἱερός." Οτε σὺ εἶν, θ., Κύ-
ριε ἐλέησον, μ'. Τινὲς ὅνταῦθα λέγουσιν
Αὐτούς.

Εν τῷ Ναῷ ἔστωτες τῆς δόξης σου, σφ-
ερανῷ ἔσταθαι νομίζομεν Θεοτόκε,
πύλῃ ἐπιτραπεῖε, αἵριξον ἡμῖν τὸν Θύραν τὰ
ἐλέας σα.

Εἴτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Τινὶ τιμιωτέ-
ρῳ τῷ Χερουβίμ. Ἐν σούρπατι Κυείς δι-
λόγησον Πάτερ. Θ' Ἱερός. Θ' ὁν δύλο-
γητὸς Χειρὸς ο Θεὸς. ήμῶν, παντοτε, υἱῷ,
καὶ φέρε.

Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ,

Επτρανίε Βασιλεῦ, τὰς πιεύς Βασιλεῖς
ἡμῶν σερέωσον, τινὶ Πίστιν σήειξον,
τὰ Ἔθνη πράγματα, τὸν Κόσμον εἰρίνησον,
τινὶ ἀγίαν Μονίαν παύτιν καλῶς διαφύλα-
ξον, τὰς προαπελθόντας Πατέρας, καὶ Ἀδελ-
φὰς ἡμῶν σκλιώτις Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς σὺ μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παρά-
λαβε, ως ἀχαθός, καὶ φιλανθρωπος.

Εἰδ' όπω, Μετανοίας μεγάλας γ'. λέγον-
τες καθ' ἑαυτούς σφι ἐκάστη Μετανοία, τινὶ
Εὐχήιν τῷ Οσίᾳ Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μν.

Μετὰ δὲ παύτις, ἐτέρας μικρὰς 1β'. Εἴτα
αὖθις ἐτέραν μετανοίαν μεγάλην μίαν, λέ-

γοντες καὶ ἐν ταύτῃ τινὶ φροντεραφθεῖσαι Εὐ-
χλώ. Μετὰ δὲ τὸ αναστῆαι ἡμᾶς, ἀρχεται
οἱ Προετώς. Δεῦτε φροσκυνήσωμεν, γ. Με-
τακοῖας γ'. καὶ Φάλλοις τὸν Πρωτίων "Ω-
ραν. Εἰ δέ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς
Δοξολογίας, καὶ τῇ Τρισαγίᾳ, λέγομεν Τρο-
πάρια Ἀναστοσιμα· εἰς μὲν τὸν ἀ. ἥχον, β'.
γ'. καὶ δ'. λέγομεν τὸ παρόν Ἀναστοσιμον.
Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Σήμερον σωπεῖται τῷ Κόσμῳ γέγονοι,
ἄστωμι τῷ αναστάντι ἐκ τάφων, καὶ ἀρ-
χηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελῶν γάρ τῷ
Θανάτῳ τὸν Θανάτον, τὸ γῆκος ἔδωκεν ο-
μῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δέ τὸν Πλ. ἀ. Ἡχον Πλ. β'. βαριῶ,
καὶ Πλ. δ'. λέγομεν τοδε, Ἡχος Πλ. δ'.

Αναστέσ ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά
διαρρήξας τῇ "Ἄδε, ἔλυσας τὸ κατά-
κειμα τοῦ Θανάτου Κύψει, παύτας ἐκ τοῦ
παγίδων τῇ ἔχθρᾳ ρύσαμενος, ἐμφανίσας
σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σὺ, ἔξαπέστειλας
αὐτὲς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τινὲς
εἰρίσθησαν παρέσχεις τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πο-
λυέλεε.

'Εκτεινές, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΡΧΗ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ἐν καπανύξει ἄρχε.

Βασιλεῦ Οὐρανίε. Τεισάγιον. Μετανοίας γ'. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν. Ο Ιερός. "Οτι σὺ ἔσιν. τὸ Κύριε ἐλέησον εβ'. Δεῦτε φροσκιμήσωμεν, εἰκ γ'.

ΦΑΛΜΟΣ Έ. 5.

Τὰ ρήματά μου ἀγώτισαι Κύριε, σωύες τῆς κραυγῆς με· πρόφεις τῇ φωνῇ τῆς δεῖσεώς με, ὁ Βασιλός με, καὶ ὁ Θεός με.

Οὕτις σὲ φροσδέξομαι Κύριε, τὸ φρωτεῖσακόσῃ τῆς φωνῆς με, τὸ φρωτὸν παρασήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεός θέλωθ αἴρειν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσεισοι πονηρόβομενος, οὐδὲ διαμεροῦσι παράκομοι κατοικεῖτε τῷ ὀφθαλμῶν σα.

Ἐμίσησας πάντας τὰς ἔργαζομενάς τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τὰς λαλούωτας τὸ κλεῦδος.

Ἄνδρες αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύασται Κυρίος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῆς ἐλέγεση, εἰσελθεῖ-

λαύσαμαι εἰς τὸν οἰκόν σου, φροντιζώσω
ωρὸς Ναὸν Ἀγίου σὺν φόβῳ σε.

Κύρε, ὁδηγησόν με σὺ τῇ δικαιοσύνῃ σε..
σέεκα τὴν ἐχθρῶν με κατόπιν θων σὺνώπιόν
σε τῷ ὁδῷ με.

Οὐτὶ γὰρ ἔσιν σὺ τῷ σόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
ἢ καρδίᾳ αὐτῶν ματαία.

Τάφος αὐθιγυμνός ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιέσσαν· κεῖνον αὐτὸς ὁ
Θεός.

Αὐτοπεσάτωσαν ἀπὸ τῷ διαβολιῶν αὐτῶν.
κατὰ τὸ πλῆθος τῷ ἀσεβεῶν αὐτῶν ἔξω-
σαν αὐτὰς, ὅτι παρεπίκρανά σε Κύρε.

Καὶ δύφρανθείσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κα-
ταπινασθεῖσι· σὺ αὐτοῖς.

Καὶ καυχήσονται σὺ σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά συ· ὅτι σὺ δύλογόστεις δίκαιον Κύ-
ρε, ως ὅπλῳ δύοχίας ἐγεφαύωσας ἡμᾶς.

ΦΑΛΜΟΣ π. 89.

Kύρε, καταφυγή ἐγκυθίνης ἡμῖν· σὺ γε-
νεᾶ καὶ γενεᾶ.

Πρὸ τῷ ὄρι τυφωθεῖσα, τῷ πλευθεῖσα τὸ
χλῖον, καὶ τῷ Οἰκυμείῳ, καὶ ἀπὸ τῆς αἰών-
νος, καὶ ἔως τῆς αἰώνος σὺ εἶ.

Μὴ αἴτοσρέψῃς αὐτῶν πονούσιν,
καὶ εἰπας ἐπιστρέψατε οἵ τε αὐτῶν παν.

Οὐτε χλιδία ἔτι σὺ ὀφθαλμοῖς σὺ Κύρε, ως
ἡμέρα η ἐχθρός, ητις διήλθε, καὶ φυλακή
σὺ νυκτί.

Τα

Τὰ ὅξεδαινώματα ἀυτῷ ἐπὶ ἔσονται τὸ
φρᾶι ὡσεὶ χλόν παρέλθοι, τὸ φρᾶι αὐθί-
σαι καὶ παρέλθοι· τὸ ἑστέρας ἀποπέσσοι,
σκληρωθείη, καὶ ἔπρανθείη.

Οὕτις ὁξελίπομεν εἰς τῇ ὄργῃ σὺ, καὶ εἰ τῷ
Θυμῷ σὺ ἐπαράχθημεν.

Εἴδοι τὰς αὐομίας ἡμῶν σκιαστίας σου· οἱ
αὐτὸν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῷ φροσώπῳ σὺ.

Οὕτις πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὁξελίποι, καὶ
εἰ τῇ ὄργῃ σὺ ὁξελίπομεν.

Τὰ ἐπὶ ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέπων· αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ ἐπῶν ἡμῶν. εἰς αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἐπι..

Εἴ αν δὲ εἰ δυνατείας, οὐδούκοντα ἐπι, καὶ
τὰ πλεῖον ἀυτῷ μόπος, καὶ πόνος.

Οὕτις ἐπῆλθε φραότης εφ' ἡμᾶς, καὶ παι-
θεῖσθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργης σὺ; καὶ
ἀπὸ τῷ φέβεσσον τὸν Θυμόν σὺ. ὁξελεθμή-
σθαι;

Τίς δεξιαύ σὺ ἕπω γνωμεισόν με, καὶ ταῦς
πεπαιδευμένες τῇ καρδίᾳ εἰς σοφία.

Ἐπίστρεψον Κύριε, ἔως πότε; καὶ παρακλή-
θητι ἐπι· τοῖς δύλοις σὺ..

Ἐνεπλέθημεν τὸ φρᾶι τὸ ἐλέγεσσον Κύριε,
καὶ ἦγαδασθημεθα, καὶ διφρανθημεν εὐ πά-
σαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθεῖμεν, αὐθῶν ἡμερῶν ἐταπείνω-
σας ἡρᾶς, ἐπῶν ἀνι εἶδομεν κακό.

Καὶ ἴδε ἐπι· τὰς δύλιας σὺ, καὶ ἐπι· τὰ ἔργα
σὺ, καὶ ὅδηγησον τὰς γύρες αὐτῶν.

Καὶ εἴσω ἡ λαμπρότης Κυρίε τῷ Θεῷ ἡμῶν.

εφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τοῦ χειρῶν ἡμῶν κατέδιωσον εφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τοῦ χειρῶν ἡμῶν κατέδιωσον.

ΦΑΛΜΟΣ β. 100.

Ε"λεον καὶ κείσιν ἀσοματοῖσι Κύειε, Φαλῶν καὶ σωκόσω ἐν ὅδῷ ἀμάρμῳ, πότε·
ἵξεις πορός με;

Διεπορθόμην ἐν ἀκαίᾳ καρδίας μιχ ἐν μέσῳ τῷ οἴκῳ μιχ.

Οὐ πορετιθέμην πορὸν ὄφθαλμῶν μιχ πρᾶγμα παρακόμον· ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσισα.

Οὐκ ἐκολλήθημοι καρδία σκαμβῇ· ἐκκλινοντος ἀπ' ἐμῷ τῷ πονηρῷ, όπου ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλεῦντα λάθρα τοῦ πλησίον ἀντῖ, τῷτον σέξεδίωκον· ὑπεριφανῶν ὄφθαλμῷ,
καὶ ἀπλήσω καρδίᾳ, τάτῳ ωστὸν σωκόσιον.

Οἱ ὄφθαλμοί μιχ ἐπὶ τῆς πιεύς τῆς γῆς,
τῷ συγκαθῆται αὐτός μετ' ἐμῷ.

Πορθόμενος ἐν ὅδῷ ἀμάρμῳ, οὗτός μοι ἐλειτέρης.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μιχ ποιῶν
ὑπεριφανίαν.

Λαλῶν ἀδικα, ωστὸν κατέδιωσον ἐνώπιον τοῦ
ὄφθαλμῶν μιχ.

Εἰς τὰς πορώιας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς
ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς· τῷ σέξολοθερεῦσαι ἐκ
πόλεως Κυείου, πάντας τὰς ἔργαζομενούς
τιλιανούς.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλητεία, ἐπ' γ'.

Me-

Μετανοίας, γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύρος,
ἔφαλται, λέγομεν, Δόξα, τὸ Τροπάειον
τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε παλέσωμεν,
ῳ κεχαριτωμένῳ; Εἰ δὲ Ἀλητά, λέγο-
μεν Τροπάειον, εἰς ἥχον Πλ. β.

Τὸ πρώτιον εἰσάκυσσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βα-
σιλές με, καὶ ὁ Θεός με.

Στίχ. α. Τὰ ρήματά με ἀνώτισαι Κύρε.

Στίχ. β."Οτι πρός σὲ προσδέξομαι Κύριε.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίσε παλέσωμεν, ὡς κεχαριτωμένῳ; Οὐ-
ρανόν; ὅτι αἴτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δι-
καιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάσποντας τὸ
αἷθος τῆς ἀφθαρσίας, Παρθενόν; ὅτι ἔμει-
νας ἀφθορος. Ἄγνω Μητέρα; ὅτι ἔσχες
σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Τίον, τὸν παύτων
Θεόν. Αὐτὸν ἴκετενε σωθῆναι τὰς φυχὰς
ἡμῶν.

Τὰ διαβήματά μου πατέθωσον κατὰ τὸ
λόγιόν σε, καὶ μὴ πατακυειδεσάτω με
πᾶσα αὐομία.

Λύρωσάι με ἀπὸ συκοφαντίας αὐτρώπων,
καὶ φυλάξω τὰς ἀντολάς σε.

Τὸ πρόσωπόν σε ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δεῖλόν
σε, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Πληρωθήτω τὸ σόμα με αἰνέσεώς σε Κύ-
ρε, ὅπως ὑμνήσω τὸν δόξαν σε, ὅλει τὴν
ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειαν σε.

'Εκ γ'.

Τεισάγιον. Παναγία Τεάς. Σὺ τῷ,
Πάπερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἔστιν. Καὶ εἰ οὐκ!

ἔστι

ΤΕΤΡΑ ΠΡΩΤΗ.

ἐσι Τεαχαράκοση, λέγε τὸ ποῦ Ἀγία Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ τῆς τυχούσης Ἔορτῆς. Καὶ τῇ μοι Δούτερᾳ, τῇ Τείτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τίνῳ υπερέδοξον τῷ Θεῷ Μητέρᾳ, καὶ τῷ Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀγιωτέρᾳ, αὐτογένης ύμνόσωμα καρδίᾳ καὶ σόματι, Θεοτοκον ἀντικαὶ ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ φρεσβόλγσαν ἀπάντως υπέρ τοῦ θυχῶν ήμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ, λέγε τότε.

Ταχὺ φρονκατάλαβε, φρίν δελωθῆναι ήμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημώσι σε, καὶ απειλώσιν ήμῖν, Χεισὲ ὁ Θεὸς ήμῶν· αἴετε τῷ Σταυρῷ σου τὰς ήμᾶς πολεμεῦντας, γνώπωσαν πῶς ἴχύει Ὁρθοδόξων ή Πίσις, φρεσβείας τῆς Θεοτόκης μόνη φιλαθθρωπε.

Τῷ Σαββάτῳ, τότε.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκουμενὴ φροσφέρεσσοι Κύρε τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς ἀντῶν ἵκεσθαις σὸν εἰρίων βαθείᾳ τὸν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου σωτήρισσον παλυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τίνῳ Ὑπακοῶ τῷ τυχόντος ἥχε. Κύρε εἰλέπον, μή.

Ος σὸν παντὶ καιρῷ· τὸν, Κύρε εἰλέπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τίνῳ τιμιωτέραν..

Ἐν ὄνόματι. Κυρία δύλογησον Πάτερ.

Οἱ Ιεροὺς ἐκφωνεῖσθαι οἱ Θεὸς οἰκτειρήσαι ήμᾶς. Εἰ ἔστι Τεαχαράκοση, ποιούμεν τὰς

ΜΕΣΩΡ. ΤΗΣ Α'. ΩΡΑΣ. 113.

Ἐτεῖς μεγάλας Μεταγοίας, λέγοντες τὸν
προγεαφθεῖσαν Εὐχήν.

Κύρει καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς με.

Οἱ μοίως καὶ τὰς ἔτερας μικρὰς 1β'. εἶτα καὶ
τὴν πελδαταίνην γινομένην ὅμοιαν 1έ. εἶτα,
Τερσάγιον. Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν.
Οτις σὺ· τὸ, Κύρει εἰλέπον, 1β'.

Καὶ τὴν παράπτωσιν Εὐχήν.

Χρυσέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθικόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα τὸ θρωπόν ἐρχόμε-
νον εἰς τὸν Κόσμον. σημειωθήτω ἐφ ἡμᾶς
τὸ φῶς τῆς περοσώπους; ἵνα δὲ αὐτῷ ὁ φω-
μενὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατέθεισαν
τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῷ ἀν-
τελῶν σου, πρεσβείας τῆς παναγίατον σου
Μητρὸς, καὶ παύπον σὺ τῷ Αγίῳ, Αμήν.
Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται Απόλυτος.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α'. ΩΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον. Παναγία
Τειάς. Πάτερ ἡμῶν.

Οἱ Ιεροίς. "Οτισὺ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν,
γ'. Καὶ τὰς Φαλμάς.

ΦΑΛΜΟΣ μέ. 45.

ΟΘεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ διάφανος,
βοηθὸς δὲ Θλίψει, ταῖς δύρσασις ἡμᾶς
σφόδρα.

Διδ. τότο. εἰ φαβηθησόμενον εἰ τῷ περάσε-
σται

θαῖ πὰν γένει, καὶ μετατίθεμαι ὅρη ἐν καρδίαις Θαλασσῶν.

Ηχησαν, καὶ ἐπαράχθησαν τὰ ὕδατα ἀντοῦ, ἐπαράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ πραταιότητι αὐτῶν.

Τῷ ποταμῷ τὰ ὄρμήματα δύφραινησι τὸν Πόλιν τὸν Θεόν· ἡγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ "Γάτισος".

Ο' Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ σαλβαθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεός τὸν φροντίδαν.

Ἐπαράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν Βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ ὁ "Γάτισος", ἐσαλβάθη ἦ γῆ.

Κύειος τῷ διωάμεων μεθ' ἡμῶν, αὐτιλίππωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ιακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἰδετε τὰ ἔργα τὸν Θεόν, ἂν ἔθετο τέργατα ἐπὶ τῆς γῆς· αὐταναιρῶν πολέμους μέχρι τοῦ περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συνέβιτε, καὶ σωθλάσει ὅπλον, καὶ Συρεῖτε, κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· Γάτωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑγιαθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύειος τῷ διωάμεων μεθ' ἡμῶν, αὐτιλίππωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ιακώβ.

ΨΑΛΜΟΣ γά. 91.

Αγαθὸν τὸ ὄξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,

καὶ τάλλειν τῷ ὀνόματί σα "Γάτιε".

Τῷ αναγγέλλειν τὸν φροντίδαν τὸν ἔλεός σα, καὶ

τιλ ἀλήθειαί συ καπέ τύπαι· ἐν δεκαχόρη
δῳ φαλτείω, μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Οὕτι εὐφράνας με Κύρει ἐν τῷ ποιήματι
συ, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῇ χειρῶν συ ἀγαλ-
λιάσομαι.

Ως ἐμεγαλιώθη τὰ ἔργα συ Κύρει, σφό-
δρα ἐβαθυώθησαν οἱ διαλογισμοί συ.

Αὐτὸς ἄρρων καὶ γνώσεται, καὶ ἀσώτος καὶ
σωτήσει ταῦτα.

Εν τῷ αὐτεῖλαι ἀμαρτωλὸς ὥστε χόρτον,
καὶ διέκυψα πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τιλ
αὔριαν.

Οπως αὖ ὅξιολοθρούθωσιν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὑψίσθις εἰς τὸν αἰῶνα
Κύρει.

Οὕτι ἴδε οἱ ἔχθροί σου Κύρει, ὅτι ἴδε οἱ
ἔχθροί συ ἀπολύνται, καὶ διασκορπιώθησον-
ται πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τὸν αὔριαν.

Καὶ ὑποθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας
με, καὶ τὸ γῆράς με ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὄφθαλμός με ἐν τοῖς ἔχ-
θροῖς με, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισαμένοις ἐπ' ἐμὲ
πονηρούμενοις ἀκάστεται τὸ θέα με.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ αὐθήσει, καὶ ὥστε κέδρος
ἡ ἐν τῷ λιβανῷ πληθυμάθησεται.

Πεφυτόμενοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίᾳ, ἐν ταῖς
ἀνταῖς τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅξιαθήσασιν.

Ἐγενετο πληθύμαθησονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ
δύπαθεντες ἔσονται τῷ αὐαγγεῖλαι.

Οὕτι δέθυς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ
ἔστιν ἀδικίας ἐν αὐτῷ.

ΦΑΛ-

Ο Κύριος ἐβασίλεψεν, δύωρέπειαν ἔνεδύσατο· ὁ Κύριος διώαμιν, τῷ πεφεζόσατο.

Καὶ γὰρ ἐτερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἵτις
ἢ σαλμάθήσεται.

Ἐποιμός ὁ Θρόνος σου ἀπὸ τόπε, ἀπὸ τοῦ
αιῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί Κύριε, ἐπῆραν οἱ πο-
ταμοὶ φωνᾶς αὐτῶν· ἀρχσιν οἱ ποταμοὶ ἐπι-
βίζεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης,
Θαυμασός ἐν ἴψιλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σαν ἐπισώθησαν σφόδρα· τῷ
οἴκῳ σαν ὄφεπεν ἀγίασμα Κύρει, εἰς μα-
χρόπτα ήμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Τεισάγιου, Μετανοίας γ'.
Παναγία. Τελές. Πάπερ ήμερη. "Οτι σθ".

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰς ἥχον Πλ. β'.

Ε σις δὲ ἀπολογίας ἀπορεύντες, ταύτη-
σοι τὴν ικεσίαν ὡς Δεαπότη, οἱ ἀμαρτω-
λοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ήμᾶς.

Δόξα.

Κύρει ἐλέησον ήμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πε-
ποίθαμεν, μηδὲ ὄργιαδῆς ήμῶν σφόδρα,
μηδὲ μυηδῆς τοῦ αἰομιῶν ήμῶν· ἀλλ' ἐπί-
βλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρω-
σαι ήμᾶς ἐκ τοῦ ἐχθρῶν ήμῶν. Σὺ δὲ εἰς
Θεὸς ήμερην, καὶ ήμεῖς λαός σαν· πάντες ἐρ-

γα.

γα χειρῶν σὺ, καὶ τὸ ὄνομά σὺ ἐπικεκλή-
μεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς δύσπλαγχνίας τέλω πύλεω αἴσιον
ἡμῖν, δύλογημισύνη Θεοτόκε, ἐλπίζο-
τες εἰς σὲ μὴ αστοχήσωμεν· ρυσθείμενο
διὰ σὺ τῷ περιεσάσεων. Σὺ δὲ εἶ, οὐ σω-
τεία τῇ γενέτῃ τῷ Χειρισμῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τέλω τιμιωτέρων. Ξυρόματι Κυρίε.

Καὶ ποιώμεν Μετανοίας μεγάλας, γ'. με-
τὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται. εἶπε λέ-
γομεν τὸν παρεσταθεὶς.

Τῇ Μεγάλᾳ Βασιλείᾳ.

Ο' Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ αὐταρχον καὶ αἰδίον
φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργὸς,
οὐ τοῦ ἐλέας πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέ-
λαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῖς αἰχνίασος
Ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ ἡμᾶς τὸ φῶς τῇ φρο-
σώπῳ τῶν Κύριε. Λάμψον δὲ ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, νοητὲ "Ηλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς
σῆς δύφροσυνῆς τὰς θυχὰς ἡμῶν πλήρω-
σον, καὶ διδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν φελ,
καὶ φθέγγειται κείματα, καὶ σύζημοι λογεῖται
σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ, καὶ διερ-
γέτῃ. Τὸ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα φρός τὸ
σὸν κατόπιν θυμον Θέλημα, καὶ φράττειν ἡ-
μᾶς τὰ σοὶ δύάρεστα καὶ φίλα δόδωσον.
Γένα καὶ διὰ τῷ αὐτοῖς ἡμῶν δοξάζηται σὺ
τὸ πανάγιον ὄνομα, τῷ Πατέρος, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τοῦ Αγία Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότ-
τος τε καὶ Βασιλείας· οὐ φρέπει πᾶσα δό-
ξα,

Ξα, τιμή, καὶ προσκυνήσοις εἰς τὰς αἰώνας. Ἀμιλά.

Εἶτα ἐπισωάπτομεν καὶ ταῦτα
Τῷ ἀυτῷ.

Οὐξαποσέδλων τὸ φῶς, καὶ πορθέται,
ὁ αἰατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ
ἀδίκους, πονηρός τε καὶ ἀγαθός. ὁ ποιῶν
ὅρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην,
φώτισσὸν καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας Δέσποτα τῷ ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παράσῃ ἡμέρᾳ δύαρεσεῖν σοι, διαφυλάττων ἡ-
μᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ πάσης πο-
νηρᾶς πράξεως, ρύμονος ἡμᾶς ἀπὸ πα-
τὸς βέλγες πετομένης ἡμέρας, καὶ πάσης αν-
τικειμένης διωάμεως. Πρεσβείας τῆς πα-
ναχαύτης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, τῷ ἀύ-
λων σὺ Λειτουργῶν καὶ ἐπιχρονίων Δυνάμεων,
καὶ παύτων τῷ Ἅγιῳν, τῷ ἀπ' αἰῶνός σοι
δύαρεσησάτων. Σὸν γάρ εἶτι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν αἴαπέ μπομεν, τῷ Πατεῖ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνόματι, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνιῳν. Ἀμιλά.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Βασιλεῦ Οὐρανίε. Τὸ Τευτάγιον, Μετα-
γείας γ/, Παναγία Τειάς. Πάπερ ἡμῶν.
Ο' Ἱερός. Ὅτι σζ. τὸ Κύριε ἐλέησον,
β'. Δόξα, κἀ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, ἐκ γ'. Εἰπε τὰς Φαλμάς.

ΦΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μα, περό-
χες τῇ δεήσει μα· ἐνώτισαι τὴν προσδυχῆν
μα, καὶ ἐν χείλεσι δολίοις.

Εἴ και προσώπωσα τὸ κεῖμά μα ἀξέλθοι, οἱ
οφθαλμοί μα ἰδέπωσαν διδύτηας.

Εἴ δοκίμασας τῶν καρδίαν μα, ἐπεσκέψω
νυκτός· ἐπύρωσάς με, ηῷα οὐχ διρέθη ἐν
ἐμοὶ ἀδικίᾳ.

Οὐ πως αὖ μὴ λαλήσῃ τὸ σόμα μα τὰ ἔργα
τῆς αὐθρώπων, διὰ τὰς λόγιας τῆς χειλέων
σα εἶγα ἐφύλαξα ὁδὸς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μα ἐν ταῖς τελ-
βοις σου, ἵνα μὴ σαλαθῶσι τὰ διαβήμα-
τά μου.

Εἴ γα ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκυσάς μα ὁ Θεός.
πλινον τὸ ζῆσας ἐμοὶ, καὶ εἰσάκυσον τῆς φή-
μάτων μα.

Θαυμάσωσον τὰ ἐλέησα ὁ σῶζων τὰς ἐλ-
πίζοντας ἐπὶ σέ.

Εἴ και

Εἴ καὶ τὸν αὐθετηκόπων τὴν διεξιὰ σὺ, φύλαξός
με Κύρει ὡς κόρου ὄφθαλμος.

Ἐν σκέπῃ τὸν πτερύγων σὺ σκεπάσεις με,
ἀπὸ φροσώπου ἀσεβῶν τὸν ταλαιπωρησά-
παν με.

Οἱ ἔχθροί μου τὸν φυχίαν με πειλέζον-
τὸ σέαρ ἀυτῶν συνέκλεισαν, τὸ σόμα ἀν-
τῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβάλλοντές με νωὶ πειλεκύκλωσαν με,
τοὺς ὄφθαλμούς ἀυτῶν ἔθυσαν ἐκκλῖναι δὲ
τῇ γῇ.

Τὸ πέλαθόν με ὥστε λέων ἔποιμος εἰς ἔθη-
ραν, καὶ ὥστε σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
Αὐτένθι Κύρει, φρόνταστον ἀυτούς, καὶ
ὑποσκέλισον ἀυτές· ρῦσαι τὸν φυχίαν μου
ἀπὸ ἀσεβεῖς, βομφαίσασάν ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς
χειρός σας.

Κύρει, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον
ἀυτές δὲ τῇ ζωῇ ἀυτῶν, καὶ τὸν κεκρυμμέ-
νων σὺ ἐπλήσθη ἡ γαστήρ ἀυτῶν.

Ἐχοτάδησαν γάνην, καὶ ἀφῆκαν τὸν κατάλοε-
πα τοῖς γυπτίοις ἀυτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὄφθήσομαι τῷ περ-
σώπωσου, χορτασθήσομαι δὲ τῷ ὄφθηναι
μοι τὸν δόξαν σας.

ΨΑΛΜΟΣ κδ'. 24.

Πρὸς σὲ Κύρει ἦρα τὸν φυχίαν μου· ὁ
Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κα-
ταθυνθεῖσα εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσαν με οἱ ἔχθροί με,
ηγί

καὶ ἦν πατέρες οἱ ὑπομνήσοντες σε, καὶ μὴ κα-
ταψυχεῖσθαι σεν.

Αἰχματίπωσφοι οἱ αὐτομάντες διακεκτῆς.

Ταῖς ὁδές σε Κύρει γνώρισόν μοι, καὶ τὰς
Εἴβυς σε διδάξον με.

Οὐδίγιησόν με ἐπὶ τινὶ ἀλήθειαν σε, καὶ δι-
δάξον με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου,
καὶ σὲ υπέμεινα ὅλην τινὰ ἡμέραν.

Μνήμητε τῇδε οἰκτιρμῶν σου Κύρει, καὶ τὰ
ἔλεντα, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Αἱ μαρτίας νεόπτος με, καὶ ἀγνοίας με μὴ
μνηθῆς.

Καὶ τὸ ἔλεός σε μνήμητί μου σὺ, σέκεν
τῆς χριστοπότος σε Κύρει.

Χριστὸς καὶ βίθυντος ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομο-
θεῖσει αἱ μαρτανόνταις ἐπὶ ὁδῷ.

Οὐδιγίησει φραεῖς ἐν κείσει, διδάξει φραεῖς
ὁδές ἀντεῖ.

Πᾶσαι τοις ὁδοῖς Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια,
τοῖς ἐκζητοῦσι τινὰ διαθήκην ἀντεῖ, καὶ τὰ
μαρτύρια ἀντεῖ.

Ἐπέκεν τῷ ὀνόματός σε Κύρει, καὶ ἰλάδη-
τι τῇ ἀμαρτίᾳ με, πολλὴ γάρ εἶσι.

Τίσεσιν αὐθρωπος ὁ φοβύμενος τὸν Κύριον;
νομοθεῖσει ἀντεῖ ἐπὶ ὁδῷ, γῆ γέρεισατο.

Ηὕχη ἀντεῖ ἐν ἀγαθοῖς ἀντιστήσεται,
καὶ τὸ ατέρμα ἀντεῖ κληρονομήσει γῆι.

Κραταίωμα Κύριος τῇδε φοβουμένων ἀντὸν,
καὶ ἡ διαθήκη ἀντεῖ δηλώσει ἀντοῖς.

Οὐδὲ φθαλμοί με διαπαντὸς φρός τὸν Κύριον,
ὅτι ἀντὸς ἐκπάσει ἐκ παγίδος τὰς πόδας με.

Επίβλεψον ἐπ' ἡμέν καὶ ἀλέισόν με, ὅτι μο-
νογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ Θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλυθάνε-
σσαν, ἐκ τοῦ αὐτογκῶν μιας ὀξείας με.

Ιδος τινὰ ταπείνωσίν μια καὶ τὸν κόπτον μια,
καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μια.

Ιδος τὰς ἔχθράς μου, ὅτι ἐπλυθάνθησαν,
καὶ μῖσος αἵματος εμίσθησαν με.

Φύλαξον τινὰ φυχίας μια, καὶ ρῦσαί με, φη
χαταιχυμένειν, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.

Αἱ κακοὶ καὶ διδεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι ὑπέ-
μεινάσσε Κύριε.

Λύρασάν με ὁ Θεός τὸν Ἰεραπέλα ἐκ πατῶν
τῷ Θλίψεων ἀντε.

Καὶ σήθυς τὸν Ν'. Φαλμόν.

Ἐλέισόν με ὁ Θεός. Ζήτει εἰς Φύλλ. 13.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεϊα, ἐκ τείτα.

Καὶ εἰ μὲν, Θεός Κύριος, λέγεται, λέγε τὸ
τῆς ἡμέρας Τροπάπιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
τὸ, Θεοτόκε σὺ εἶ ή ἀμπελος ή αληθινή.

Εἰ δὲ, Ἀλληλεϊα, λέγε τὸ παρόν

Τροπάρεον ἀρδεῖς ἕχον πλ. β'.

Kύριε, ὁ τὸ παθάγιόν σου Πνεῦμα ὁ
τῇ τείτη ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις του
χαταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὴ μὴ αὐτούς ληχ
ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομέ-
νοις σου.

Στίχος ἀ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
μοι ὁ Θεός.

Στίχος β'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆς προ-
σώπου σα. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εσούμενος, τὸν εἶ πάτερός μή αἰλιθινή,
η̄ βλασπέσασε τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.
αὐτὸν ἴκετόντος, πρέσβεις Δέοντοις μετὰ
τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πατῶν τὸν Ἀγίον,
έλεηδίων τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς βίλογυπός, εἰλογυπός Κύ-
ρος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατειδεῖ-
σαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῷ σωτείρῳ ἡμῶν, ὁ
Θεὸς τῷ σωτέρι.

Τετράγιον. Παπαγκεία Γράμμα. Εἰπερ ἡμῶν.
“Οὐι συνέστη καὶ τὸ Τροπάελα πῦτα.

Εύλογυπός εἴ Χειστέος οὐ Θεὸς ἡμῶν, τὸ
πανσόφης τὰς Ἀλιεῖς ανάδειξας, κα-
ταπέμψας ἀυτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγνον, ω̄
δὶ ἀντῆμ τὴν Οἰκυμένην σαγκιωδέσας, φι-
λαύρωστε δέξασθαι. Δόξα.

Ταχῖαν, καὶ σπαθηραν δίδου παραμυ-
θίαν τοῖς δέλαις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ α-
κηδιάσαι τὸ πνύματα ἡμῶν μὴ χωρίζου
τῷ φυχῶν ἡμῶν ἐν Θλίψει, μὴ μακρύ-
νε τῷ φρενῶν ἡμῶν ἐν περισάσεσιν, ἀλλ’
φει ἡμᾶς περάφθεσον. Ξεγισθον ἡμῖν, ξυ-
γισον ὁ παταχός. Ὡστερὶ καὶ τοῖς Ἀποστό-
λοις σὺ παύτοτε συνῆς, ἵππο καὶ τοῖς σὲ πε-
θεσιν σύνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμων. Ἱνα συ-
νημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ
πανάγιόν συ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηέλπις, καὶ προστασία, καὶ καταφυ-
γὴ τῶν Χειστιανῶν, τὸ ακαταμάχη-
τον τεῖχος, τὸν καταπονημένων ὁ λιμεών
αχει-

ἀχείμαστος, σὺ εἰ Θεοτόκε ἀγαπάτε· ὅτι
ώς τὸν Κόσμον σώζεσθα τῇ ἀπαύσῳ φρεσ-
βείφσῃ, μηδέθητι καὶ ἡμῶν Παρθεῖς πα-
νύμιντε.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ κα-
ρῷ καὶ πάσῃ ἄρᾳ μεθ' ἡν, Κύριε ἐλέη-
σον, γ'. Δόξα, καὶ τοῦ. Τιλί τιμιωτέρας
τῆς Χερυβίμ. Εγ γένουται Κυείου ἐλόγη-
σον. Καὶ εἰ ἔστι Τεσαρακοστή, ποιοῦμε
τὰς Μετανοίας, ως φροεγέραφη. Μετὰ δέ τὴν
τελεσταῖς Μετανοίαις, λέγομεν τιλί Εὐχὴν
τῆς Αγίας Μαρδαέλι.

Δέποτε Θεῦ, Πάτερ παρτοκράτορ, οὐαί
φροεγέραφη εἰς Φύλ. 30.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Μετὰ τὴν Εύλογητὸν. Τρισδύτιον. Παναγία
Τριάς. Πάπερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἔσιν. Δεῦ-
τε φροσκιωπεύωμεν, γ'. καὶ τὰς Ψαλμάς.

ΦΑΛΜΟΣ ηδ'. 29.

Τιμώσω σε Κύρε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ
ἐκ εὑφραντας τὰς ἐχθράς με ἐπ' εμέ.

Κύριε, ὁ Θεός μου ἐκέντρα τῷ σὲ καὶ
ιάσω με.

Κύριε, αἰνίγματες ἔξι "Ἄδε τὸν θυχήν με, ἔ-
σωσάς με ἀπὸ τῆς καταβανόντων εἰς λάκκον·
Ψάλατε τῷ Κυείῳ οἱ ὄσιοι αὐτός, καὶ ἔξο-
μολογεῖτε τῇ μονίμῃ τῆς σύγιωσιών τοιοῦ·

"Οτι

Οὐτὶ ὄργὴ ἐν τῷ θυμῷ ἀυτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτῆς.

Τὸ ἑσπέρας ἀλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ φρῶτὸν ἀγαλλίασις.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ μέθηᾳ μου· οὐ μὴ σαλβθῶ εἰς τὸν αἰώνα.

Κύρει ἐν τῷ θελήματι σου παρέσχου τῷ κάλλει με διάδαιν.

Απέστρεψας δὲ τὸ φρόσωπόν σου, καὶ ἐγένθη τεταραγμένος.

Πρὸς σὲ Κύρει κεκράξομαι, καὶ φρὸς τῷ Θεόν με δενθήσομαι.

Τίς ὀφέλεια ἐν τῷ αἴρετι με, ἐν τῷ καταβαίνει με εἰς διαφθοράν;

Μὴ σέξομολογήσεται σοι χάσι; οὐδὲ αὐγγελεῖ τὸν ἀλήθειαν σου;

Η κύστε Κύριος, καὶ ἥλεποσέ με. Κύριος ἐγενήθη βοηθός με.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἔμοι. διέρριξας τὸν σάκκον μου καὶ περεζωσάς με διφροσιών.

Οπως αὖ τάλη σοι οὐ δόξαμε, καὶ οὐ μὴ κατανυγώ.

Κύρει ὁ Θεός με, εἰς τὸν αἰώνα σέξομολογήσομαι σοι.

ΨΑΛΜΟΣ λά. 31.

Μακάριοι, ὅν ἀφέθησαν αἱ πλομβαί, καὶ ὃν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Μακάριος αὐτὸς, ὃς μὴ λογίσηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδέ εἶναι ἐν τῷ σόματι αὐτῆς δόλος.

F 3

"Οτι

Ο τι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὄσα με, αὐτὸν τῷ κράζειν με ὅλων τῶν ἡμέρων.

Ο τι ἡμέρως καὶ συκτὸς ἐβαριώθη ἐπ' ἐμὲ οὐχί χείρ σα· ἐτράφησεν εἰς παλαιπωεῖαν, ἐν τῇ εμπαγκεῖαί μοι ἀκαθάρτῳ.

Τέλος αἴσιαν με ἐγνώσθησα, καὶ τῶν ἀμαρτίας μες ἐκάλυψα.

Εἶπα, σέξαγορδόσω κατ' ἐμῦ τῶν αἴσιων μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ αφῆκας τῶν ἀσέβειων τῆς καρδίας με.

Τοῦτο πέρ ταύτης φροντίζεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ δύνατον. πλέον δὲ καταπλυσμῷ υδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐχί ἐγγίζει.

Σύμενος εἰς καταφυγὴν ἀπὸ Θλίψεως τῆς περιεχόστης με, τὸ ἀγαλλαμό μου· λύθωσάν με ἀπὸ τοῦ κυκλωσαότων με.

Σωετιῶσε, καὶ συμβιβὼσε δὲ οὖδε ταύτην τορδόσην· ἐπιστημένη ἐπὶ σὲ τῆς ὁφθαλμέσμενος με.

Μή γίνεσθε ως Ἰππος Καὶ Πύτονος, οἵς οὐκέτι συνέστησαν.

Εν κηρῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῷ ἔγκαισ, τῷ μη ἐγγίζονται πρὸς σὲ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῷ ἀμαρτωλῷ· τὸ δὲ σληπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφρατόντε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ δύνατοι τῇ καρδίᾳ.

ΦΑΛ.

ΦΑΛΜΟΣ ξ. 60.

Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεως μα, αφό-
ρες τῇ προσβλῆμα.

Από τῷ πέρατῳ τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέ-
ντραξα ἐν τῷ ἀκηδιάστη τὸν καρδίαν μα, καὶ
πέρα τοῦ θωσάς με.

Ωδηγησάς μα, ὅπε εὔχηθης ἐλπίς μου,
πύργος ἰχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθρᾶ.

Παροικήσω δὲ τῷ σκλαώματι σου εἰς τὰς
αἰῶνας σκεπασθήσομαι δὲ τῇ σκέπῃ τῷ
περύγων σα.

Οὐτὶ σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκασας τῷ δύχῳ μου·
ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβυμένοις τὸ δύ-
νομά σου.

Ημέρας ἐφ' ἡμέρας τῷ Βασιλέως προστή-
σεις, τὰ ἐπὶ ἀυτοῦ ἔως ἡμέρας γενεᾶς καὶ
γενεᾶς.

Δειπνεῖς εἰς τὸν αἰῶνα ὄρεπτον τοῦ Θεοῦ·
Ἄλεος καὶ ἀληθεῖαν ἀντε τοῖς ἐκζητήσεις;

Οὕτω φαλλῷ τῷ ὄνόματί σου εἰς τὰς αἰῶ-
νας, τῷ ἀποδῆναί με τὰς δύχας μου ἡμέραν
ὅτι πρέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τράπη.
Πάτερ ἡμῶν. Ὁτι σύ εἶσίν.

Καὶ τὸ Τροπάρια ταῦτα.

Οὐ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἡμῶν
μετ' ἡμῶν κατὰ τὰς στιλές ἐπιείκειαν,
μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σας ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
τοῖς ἀντρὶς ἵκεσταις, δὲ εἰρηνὴ κυβέρνησον
τὰς ζωὰς ἡμῶν. Δόξα.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῷ, σεφαντές ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρ-
σίας ἐκ σοῦ ποῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχεις τὸν
ἰδιοῦ σου, τὰς τυράννους καθεῖλον, ἐθραυ-
σας καὶ Δαιμόνων τὰ αἰχματα Θράση· ἀπ-
τὸν ταῖς ἴκεσταις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον
τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Τοῦχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῷ Χεισια-
τῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· ωρὸς
σὲ γὰρ καταφύγοντες, ἀβέστοι διαμένομεν,
καὶ πάλιν ἀμαρτανούτες, ἔχομεν σε περσ-
βεῖσθαισαν. διὸ δέχαστοι ποτε βοῶμεν σοι·
Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
Τὸν Κύριον ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν.
Τὸν τιμιωτέραν τῷ Χερύβιμ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίας διλόγησον Πάτερ.

Ο' Ιερός. Διὸ δέχαν τῷ Ἀγίῳ Πατέρων.
Τὰς θέεις μεγάλας Μετανοίας, μετὰ καὶ
τῆς Ευχῆς πῦ Οσίου Εφραίμ. Εἰδούση
τὴν παροῦσαν Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασ-
λείου.

Κύριε οὐρανού Θεός ἡμῶν, οὐ τῷ σῶι εἰ-
ρηνίων δεδωκὼς τοῖς αἰθρώποις, καὶ
τῷ παναγίου Πνεύματος δωρεαὶ τοῖς
σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμ-
ψας, καὶ τὰ τέτων χείλη ἐκ πυρίνων γρασ-
σῶν διανοίξας δυνάμει σου, διανοίξον καὶ
ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν τὰ χείλη, καὶ διδά-
ξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὃν χρὴ προσ-
έχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὸν ζωὴν ὁ

εὖ-

εῦδιος τῷ χειμαζόμενῳ λιμένῳ, καὶ γνώριστον ἡμῖν ὅδον, ἐν ᾧ πορθσόμεθα. Πρεύματα δύνεται ἐγκαίνιστον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν σπέλειξον ολισθηρόν. "Ινα καθ' ἐκάστω ἡμέραν τῷ Πνεύματι σου τῷ αὐτῷ τρόπῳ το συμφέρον διηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἀντολάς σου, καὶ τῆς σῆς φεντικῆς μυημονθέντεν ἀνδόξῃ, καὶ ἔρδυντικῆς τῷ πεφραγμένῳ ἡμῖν τοῖς αὐθρώποις παρασίας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομέσοις τῷ Κόσμῳ τάττε σωαπατᾶται τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῷ μελλόντιν ὄρεγεσθαι ἀπολαύσεως ἀνίδυστον θησαυρῷν. "Οτι δὲλογητὸς, καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σύ, εἰς τοὺς αἰώνας τῷ αἰώνῳ. Ἄμειν.

"Εξῆς δὲ Θύτα "Ωρας ἄρχε τῆς "Εκπης.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Ο' Προεισώς, Δεῦτε προσκινήσωμεν, ἐκ γ'.
Μετανοίας βέτης. Εἶτα τὰς Φαλμάς.

ΦΑΛΜΟΣ γ'. 53.

Ο Θεὸς ὁ τῷ δύναματι σὺ σφόδρα με, καὶ τῇ διωάμετρᾳ κεινεῖς με.

Ο' Θεὸς εἰσάκυστον τῆς προσδυχῆς με, ἀνώτισται τὰ ρύματα τῷ σόματός με.

Ο' τι ἀλλότεροι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ

κράταιον ἐζήτησαν τὴν φύχλιν μου, καὶ οὐ προέθυντε τὸν Θεόν σὺνώπιον αὐτᾶν.

Ιδεὶ γαρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος αἰτιλύππωρ τῆς φυχῆς με.

Α ποσφένει τὰ κακὰ τῶις ἔχθροῖς με, τῇ αἰλιθείᾳ σὺ ὀξολόβθρονσον αὐτάς ἔκουσίας θύσωσι.

Εξομολογήσομαι τῷ ὄκόματί σου Κύρε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐργύσωμε, καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδει ὁ ὄφθαλμός με.

ΦΑΛΜΟΣ νδ'. 54.

Εγένεσαι ὁ Θεὸς τὴν προσδύχλιν μου, καὶ μὴ ὑπερέδημος τὴν δέσποιν με· πρόσθετοι μοι, καὶ εἰσάκεσσό με.

Ἐλαττόνιον σὺ τῇ αδόλεσχάτακες, καὶ ἐπαράχθιν απὸ φωνῆς ἔχθρος, καὶ απὸ θλίψεως ἀμεφριπλός.

Οὐτὶ ὀξέκλινων ἐπ' ἐμὲ αὔριαν, καὶ σὺ ὄργης ὀφεκότου μοι.

Η καρδία μου ἐπαράχθη σὺ ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ ξόμος ἥλθον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ πειναράς, καὶ πεποθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ιδεὶ ἐμάκρινα φυγαδόιαν, καὶ πύλαθλιν τῇ ἀριμῷ.

Γροσεδεχόμεν τὸν Θεόν τὸν σφύζοντα με απὸ ὄλιγον υχίας, καὶ απὸ καταγύιδες.

Κα-

Καπαπόντισον Κύρει, καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας ἀντῶν, ὅτι εἶδον αἴσθιαν καὶ αὐτο-
λογίαν ἐν τῇ πόλει.

Η μέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει ἀντεῖλεν εἰπὶ τῷ
τείχῃ ἀντῆς· καὶ αἴσθιαν καὶ κόπος ἐν μέ-
σῳ ἀντῆς καὶ ἀδίκτια.

Ἐκαὶ ἐκ σέξελιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν ἀντῆς
τόκος καὶ δόλος.

Ο τι εἰ ὁ ἔχθρος ὀνεῖδισέ με, ὑπλίγηκε
αὖ· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρή-
μόνησαν, ἐκρύβειν αὐτὸν ἀπ' ἀντῆ.

Σὺ δὲ αὐτῷ πεισόμυχε, ἡγεμῶν με, καὶ
γνωσέ μου· ὃς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγλύκανάς μοι
ἔδεσματα· ἐν πῦ φάνη τῷ Θεῷ ἐπορθέη-
μεν ἐν δόμονοί φα.

Ε λαθέτω δὴ θανάτος ἐπ' ἀντῆς, καὶ καταβή-
τωσαι εἰς Ἀδάς ζῶντες.

Ο τι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις ἀντῶν ἐν
μέσῳ ἀντῆς.

Ε γὼ πρὸς τὸν Θεόν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσῆκκσε με.

Επέσέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγή-
σομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακάσσεται τῆς
φωνῆς με.

Λυθῆσεται ὁν εἰρήνη τὸν φυχήν με ἀπὸ τῆς
ἐγγέζοντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἥσαν σύν ἐμοί.

Εἰσακάσσεται ὁ Θεός, καὶ παπεινάσει ἀν-
τῆς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῆς αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν ἀυτοῖς αἰτάλλαγμα, ὅτι τὸ
ἔφοβόθησαν τὸν Θεόν· Ὁξέτενε τῶν χειρῶν
αὐτῶν ἐν πῦ ἀποδιδόναι.

Ἐ βεβήλωσαν τὸν διαθῆκην ἀντεῖ, διεμεσέ-
δησαν ἀπὸ ὄργης τῆς φροσώπου αὐτοῦ, καὶ
ῆγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῷ.

Ἡ παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῷ ὑπὲρ ἔλαιου,
καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐ πίρριφον ἐπὶ Κύειον τὸν μετεμράσου,
καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει.

Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
Σὺ δὲ ὁ Θεός κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἵματων, καὶ δολιόπτος ως μὴ ἡμί-
σδέσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῷ· ἐγὼ δὲ Κύει
ἔλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ὁ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τῆς Χριστοῦ, ἐν
σκέψῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ ἀντι-
δησεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυείῳ, αὐτιλύπτωρ μου εἰ, καὶ
καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν.

Οὕτοις ἀντὸς ρύσεται σε ἐκ παχίδος Θηρό-
τοῦ, καὶ ἀπὸ λόγων παραχωδάς.

Ἐν τοῖς μεταφρεύοις αὐτοῦ ἐπισκιάσεισοι,
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτεῖς ἐλπιεῖς.

Οὐπλω κυκλώσεισε ἢ ἀλίθεια αὐτοῦ, οὐ
φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου υκτερινῶν, ἀπὸ βέλας
πετομένων ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορέσμε-
νων, ἀπὸ συμπτώματος, καὶ Δαιμονίων με-
σημβενῶν.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίπους σου χιλιάδας, καὶ μυειάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει.

Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σὺ κατανοήσεις, καὶ αὐταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄφει.

Οὐ τι σὺ Κύριε, οὐ ἐλπίς μου, τὸν ὄφιστον ἔθε καταφυγήσεις.

Οὐ προσελύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάσιξ ἐκ ἔγγιει ἐν τῷ σκέψαμετί σὺ.

Οὐ τι τοῖς Ἀγγέλοις ἀυτοῦ ἀντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξασε ἐν πάσαις ταῖς ἀδοῖς σὺ.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρρεῖσε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σὺ.

Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκου ἐπιβῆσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα.

Οὐτι ἐπέμετροπισε, καὶ ρύσομαι ἀυτὸν. σκεπάσω ἀυτὸν, ὅτι ἔχνω τὸ ὄνομά με.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακάσομαι ἀυτὸν μετ' ἀυτοῦ εἰμὶ ἐν Θλίψει. Οξελεῦμαι ἀυτὸν, καὶ δοξάσω ἀυτὸν.

Μακρόττα ἡμερῶν ἐμπλήσω ἀυτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληλύϊα, ἐκ γ'.

Καὶ εἰ μὲν τάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάειον· εἰ δέ Αληλύϊα τὸ παρόν Τροπάειον. Ήχος β'.

Οὐ ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ πᾶς Σταυρῷ προσηλώσας, τιμὴν τῷ Παραδείσῳ τολμαπθεῖσαν τῷ Αδάμ αμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,

φον, διάρρηξον Χειστέ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσαι σον ἡμᾶς.

Στίχ. α. Ἐνώπισαι ὁ Θεὸς, τὸν προσδικήν μα, καὶ μὴ ὑπερίδης τῶι δένσιν μα.

Στίχ. β'. Ἔγω πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσῆκαστέ μα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι ἡκὲ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὸ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτίματα, σὺ τὸν ἐκ σῇ γεννηθέντα δυσώπησαν, Θεοτόκε Παρθένε πολλὰ γὰρ ἴχύει δένσις Μηβός, πρὸς δύμασίαν Δεωστός. Μὴ παείδης ἀμαρτωλῶν ἵκεσίας ή Παΐσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐσὶ καὶ σῷζειν βαλόμενος, ὁ γὰρ παθεῖν ὑπὲρ μῶν καπαδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτίρμοι σε Κύριε, ὅτι ἐπιποχόσαμεν σφόδρα· βούθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, σέειν τῆς δόξης τοῦ ὄνόματός σου. Κύρε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, σέειν τὴν ὄνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάπερ ἡμῶν.
Ο Ιερός. "Οτι σὺ εἶνι.

Καὶ τὰ Τροπάελα ταῦτα. Ἡχος β'.

Σωτείαι εἰργάσω ὃν μέσον τῆς γῆς Χριστὸν ὁ Θεός· ἐπὶ Σπαυρά τὰς ἀχαντάς σε χεῖρας ὅξετεκας, ἐπισυμάγων πάντας τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τινὲς ἀχαντον εἰκόνασου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῷ πταισμάτων ἡμῶν Χειστέ ὁ Θεός· βουλήσει

σει γάρ δύσκολας σφράγιανθεῖν ἐπ τῷ
Σπαυρῷ, ἵνα ρύσης ὅς ἔπλαστας ἐκ τῆς δη-
λείας τοῦ ἔχθρου. "Οὗτος δύχαρίστας βοῶ-
μένοι σοι χαρᾶς ἐπλήρωστας πὲ πάντα ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, παραγγέλμενος εἰς τὸ σφράγιον
τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εὐαγγελικούς ὑπάρχουσα πηγή, συμ-
πειθεῖας ἀξιωσον ἡμᾶς Θεοτάκε· βλέ-
ψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτίσαντας δεῖξον ὡς
δεὶ τινὰ διωασείαν σὺ. Εἰς σὲ γάρ ἐλπί-
ζοντες, τὸ χαῖρε βλῆψεντος, ὡς ποτὲ ὁ
Γαβριὴλ, ὁ τῷ ἀσωμάτῳ Ἀρχιστράτηος.
Ταῦτα λέγεται τῇ Διητέρᾳ, τῇ Τείτῃ, καὶ
τῇ Πέμπτῃ, ὅτε γένεται ἡ ἡμέρα Κοντά-
κιον· τὸ δέ υποτεταγμένον λέγεται τῇ Τε-
τράδι, καὶ τῇ Παρασκευῇ. Ἡχος β'.

Σπαυροθεοτοκίον.

Γερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνήμοι σε· διὸ γάρ τοῦ
Σπαυρῷ τῇ Τίτῃ σὺ κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ
ὁ θαύματος τέθυνκε· νεκρωθέτες αἵστημις,
καὶ ζωῆς ἡξιώθημις, τὸν Παράδεισον ἐλά-
βομεν, τινὰ ἀρχάίαν ἀπόλαυσιν· διὸ δύ-
χαρισμέντες δοξολογῶμεν, ὡς κραταιὸν Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ἡ Εὐχή.

Οἱ δὲ παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ. Φύλ. 29.

Μεθ' λώ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τίλι τιμωτέραι.

Μετανοίας ὡς εἴρηται, εἰςει Τεσαρακονή.

Καὶ

Καὶ δύθις τινὰ παρεσταῖ σύχιν τὸ Μεγάλην Βασιλεὺς.

Ω εἰς καὶ Κύριον τῷ διωάμεων, καὶ πάσις κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὸν αὐλάγχνα αἰεικάτῳ ἐλέγεσσον. Ζῆτει Φύλ. 139.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Τὸ, Δεῦτε φροσκιακήσωμεν, ἐκ τείτο, καὶ τὸς Ψαλμώς.

ΨΑΛΜΟΣ νέ. 55.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με αὐθρωπός, ὅλην τινὰ ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἔχθροί μου ὅλην τινὰ ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμῶντες με ἀπὸ ὑψών ἡμέρας ωφεληθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπιμέσω τὰς λόγυς με, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἥλπισα, ωφεληθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Οὕτω τινὰ ἡμέραν τὰς λόγυς με ἐβδελύσσοντο· κατέμενον πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῷ εἰς κακόν.

Παροικήσθοι, καὶ κατακρύψοι, αὐτοὶ τινὰ πέρυναν με φυλάξσοι.

Καθάπερ ὑπέμεναν τινὰ θυχιώμενον ὑπέρ τοῦ μηδεούσας σώστεις αὐτὸς, σε ὄργῃ λαοὺς καταέξεις.

ο

Ο Θεὸς τὴν ζωὴν με σέβηγγειλάσσοι· ἔπει
τὰ δάκρυά μου ἀνώπιον σου, ως καὶ ἐν τῇ
ἐπαγχελίᾳ σὺ· ἐπιστρέψον δι εἰχθροί με
εἰς τὰ ὄπίσω.

Ἐν γάρ αὐτῷ οὐμέρας ἐπικαλέσωμαι σε, ἴδοι
ἔγνων, ὅτι Θεὸς με εἶ σύ.

Επὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ρῆμα, ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ αἰνέσω λόγον, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἕλπισα,
οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι αὐτῶν πος·
Ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς σύχαι, ἃς ἀποδώσω αἰ-
νέσεως σὺ.

Οὕτις ἐρρύσω τὴν φυχὴν με ἐκ θανάτου,
τὰς ὄφθαλμάς με ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πτυ-
δας με ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἀνώπιον Κυρίας ἐν φωτὶ ζώντων.

ΦΑΛΜΟΣ ντ'. 56.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐ-
πὶ σοὶ πέποιθον ή φυχή με.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ πτερύγων σὺ ἐλπίω,
ὅσος εἰς παρέλθῃ η αἰομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν "Ὑψιστον,
τὸν Θεὸν πάντας εργετήσωτας με.

Ἐξαπέσειλον σὲ Οὐρανοῦ, καὶ ἐσωσέ με,
ἔδωκον εἰς ὄνειδος τὰς καταπατήστας με.

Ἐξαπέσειλον ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ
τὴν ἀλήθειαν αὐτῷ, καὶ ἐρρύσατο τὴν φυ-
χὴν με ἐκ μέσου σκύμνων, ἐκοιμήθησε τε-
πταγμούσος.

Ἄγιοι αὐτῶν πάντων, δι εὐδόντες αὐτῷ ὅπλα, καὶ
βέλη, καὶ η γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

"Τοῦ

Τῷ Φῶθητι ἐπὶ τὰς Οὐρανάς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σύ.

Παγίδα ἡ τούμασαν τοῖς ποστί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν με.

Ωρεῦσαν πρὸ προσώπου με βόφρον, καὶ σὺν πεσον εἰς αὐτόν.

Ἐπίμην ἡ καρδία με ὁ Θεὸς, ἐπίμην ἡ καρδία με, ἀσομαὶ καὶ φαλῶν σὺ τῇ δόξῃ με.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα με, ἐξεγέρθητι φαλάριον καὶ κιθάρα, ἐξεγέρθησομαι δρόφρων.

Ἐξομολογήσομαι σοι σὺ λαοῖς Κύρει, φαλῶσοι σὺ σὺ ἔθνεσιν.

Οτι ἐμεγαλωθήτη ἔως τοῦ Οὐρανῶν τὸ ἐλεῖσσον, καὶ ἔως τοῦ νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Τῷ Φῶθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανούς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞV. 69.

Ο' Θεὸς εἰς τὴν βούθειαν μου πρόσχει,
Κύρει. εἰς Φύλ. 48.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παταγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σὺ ἔσιτα.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Σῶσον Κύρει τὸν λαὸν σου, καὶ σύλλε
γησον τὴν κληρονομίαν σου, τίκας τοῖς.
Βασιλεῦσι καπέ βαρβάρων δωρέμενος, καὶ
τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σπάροντος σοθ πολιτεύμα.

Δόξα.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῷ Αγίῳ, ἀς ὅπερ
σὺ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύρει, καὶ
πά-

πάσας ἡμῶν τὰς σδύνας, τασσε φιλανθρωπε
πε δεόμενα.

Καὶ νῦν.

Τῇ προσβείτε Κύριε πάστων τῷ Ἀγίῳ,
καὶ τῆς Θεοτάκου, τῷ σὺν εἰρηνέ
θός ἡμῖν, καὶ ἐλέησας ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκ-
τίρμων.

Τὸν Κύριε ἐλέησον.

Δοξα, καὶ νῦν. Τίλι τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίας σύλλογησον Πάτερ.

Ο' Ιερεῖς. Δι' δόχαιν τῷ Ἀγίῳ Πατέραν,
Εἴτε ποιοῦμεν τὰς μεγάλας ἔρεις Μετε-
νοῖας, μετὰ καὶ τῆς δύχης τοῦ Οστοῦ Ἐ-
φραίμ· καὶ βενθύνει τὰ παροῦσαν Εὐχαὶ
τὴ μεγάλη Βασιλεία.

Ωντες καὶ Κύριε τῷ δικαίμεων, καὶ πάσης
πεισεως Δημοφυργέ, ὁ διὸν απλάγχυν
ανεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου
Τίδυν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν κα-
ταπέμψας ἐπὶ σωτείᾳ τοῦ γενούσου ἡμῶν.
Καὶ διὰ τῆς τιμίας ἀυτοῦ Σπαύρου τὸ χειρό-
γραφον τῷ ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ
Θειαμβόσας ἐν ἀυτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ σέζ-
σιας τὴν σκότως. Αὐτὸς Δέσποτα· φιλανθρω-
πε, πορόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀματωλῶν
τὰς δύχαιεινείς ταύτας, καὶ ἴκεπείς ἐπ-
τοῦξεις. καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλε-
θρίας καὶ σκοτεινῶν παραπόματος, καὶ πα-
τῶν τῷ κακῶσαι ἡμᾶς ζητευτῶν ορατῶν, καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν· καθήλωσον ἐκ τῆς φόβου
εις τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μή ἐκκλίγης τὰς
καρ-

Ἴζο ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

καρδίας ἡμῶν εἰς λόγις, ἢ εἰς λογισμὸν πουντίας. Άλλὰ τῷ πόθῳ σὺ ἔωσον ἡμῶν τὰς φυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σὺ φωτὶ ὁδηγήμενοι, σὲ τὸ ἀπόρσιτον καὶ αἴδιον καταπτύσσοντες φῶς, ἀκαπάπαυστόν σοι τὸν σέξομολόγησιν, καὶ δύχαεισίαν αὐταπέμπωμεν, τῷ αὐτάρχῳ Πατεὶ, σωὴ τῷ μονογενεῖ σου Τιῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν, καὶ φει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αμήν.
Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἐκάλπο, τὰ Τυπικὰ λέχομεν ὥδε· εἰ δὲ Αἰγυλάτια, ὑπέρφεντες ἀγαπᾷ με, τὸν Ἔννατην Θραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΤΤΠΙΚΩΝ.

Λέγε εἴτε· Εὐλόγει ἡ φυχὴ με τὸν Κύριον,
Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

ΦΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει ἡ φυχὴ με τὸν Κύριον, καὶ πατέται τὸν ἄντος με τὸ ὄνομα τὸ "Ἄγιον αὐτᾶς.
Εὐλόγει ἡ φυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μη ἐπιλανθάνει πάσας τὰς αὐταποδόσεις αὐτᾶς.
Τὸν διῆλατσόν τα πάσας τὰς αὔριας σου τὸν ιώμενον πάσας τὰς νόστις σὺ.

Τὸν

Τὸν λυθέμιον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,
τὸν σεφαντάσε σε ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαδοῖς τὴν ἐπιθυ-
μίαν σὺ ανακαινίσεται ὡς ἀετοῦ ή νεό-
της σου.

Ποιῶν ἐλεημοσιώας ὁ Κύριος, καὶ κεῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις.

Ἐγνώρει τὰς ὁδὸς ἀντὶ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς
Τιοῖς Ἰσραὴλ τὰ Θελήματα ἀντὶ.

Οἰκτέρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρό-
θυμος, καὶ πολυέλεος, ωκεὶ εἰς τέλος ὄργι-
θῆσεται, ωδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μίκριει.

Οὐ κατὰ τὰς αἵρμίας ἡμῶν ἐποίησεν ή-
μῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αἴτα-
πέδωκεν ήμῖν.

Οὕτι κατὰ τὸ ὅφος τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος ἀντοῦ ἐ-
πὶ τὰς φοβητούχας ἀυτόν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ ὑψὲς, φωτείρησε Κύ-
ριος τὰς φοβητούχας ἀυτὸν, ὅτι αὐτὸς ἔγκω
τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήθη ὅτι χρῖς ἐσμεῖν.

Ἄνθρωπος ὥστε χορτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
ὥστε αὖθος τὸ ἀγενή, ὥπως ὀξανθήσει.
Οὕτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἕτερον τὸν τό-
πον αὐτό.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, επὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν.

καὶ

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς ἐπὶ γένεσις γένεν, τοῖς φυλάσσεσι τὴν διαδίκτην αὐτῆς, καὶ μεμνημένοις τῇδε ἔντολῶν αὐτῆς, πῶς ποιῆσαι ἀντές. Κύριος δὲ τῷ Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν Θρόνον αὐτῆς, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσμόζει. Εἰδούσείτε τὸν Κύριον πατέρες οἱ Ἀγγέλοι αὐτῆς, διωκοῦντες ἵσχυντες τὸν λόγον αὐτῆς, τὰς ἀκέσσαι τῆς φωνῆς τῇδε λόγων αὐτοῦ.

Εἰδούσείτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ διωκόμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ Δελημα αὐτῆς.

Εἰδούσείτε τὸν Κύριον πατέρα τὸν ἔργα αὐτῆς· δὲν παντὶ τόπῳ τῆς δεσμοτείας αὐτοῦ, δύλογει ἡ ψυχή μια τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατερὶ, καὶ τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμξ. 145.

Αὕνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσθαι Κύριον δὲν τῇ ζωῇ μια, φαλῶν τῷ Θεῷ μια ἔως ὑπάρχω.

Μηνὶ πεποίθατε ἐπὶ "Αρχοντας, ἐπὶ γέδες αὐτῶν πάντων, οἵς τοι ἔστι σωτεία.

Εἰξελόσθεται τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.

Εἴναι ἐκείνη τῇ ήμέρᾳ ἀπολύνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῆς.

Μακάρελος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ Βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

T dy

Τὸν ποιῶντας τὸν Θύρων, καὶ τὸν γῆν,
τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα τὸν θεόν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιοῦντα κέρα τοῖς αἰόνιμοῖς, διδόντες
ἔργα τοῖς πειθῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημέοντας, Κύριος σφράγιζε
τυφλάς, Κύριος αὔροτοῖ κατερράγιειν.

Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει
τὰς προσηλύτις.

Οὐρφανὸν, καὶ χήραν αἴσιλήτεται, οὐδὲ ὅδὸν
ἀμαρτωλῶν αφανιεῖ.

Βασιλόστει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
στα Σκελῶν εἰς γενεαν καὶ γενεαν.

Καὶ νῦν,

Ο' Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τῷ Θεῷ ἡ.
Θαύματος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτείαν, σαρκωθεῖσας
ἐκ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, καὶ Αειπαρθέοντος
Μαελίας, αἵτινας ἐνανθρωπήσας, σαυρω-
θείστε Χριστὲ ὁ Θεός, Θαύματος Θαύματον
πατήσας, εἰς ὃν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι,
σφραγεύμας.

Εἶδοντες οὖν, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεωταρακοσῇ
ἢ λέγομεν τὰς τῷ Τυπικῷ Φαλμάς, ἀλ-
λὰ μετὰ τὸν δύχιον, Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ
Χριστὲ Θεός πάτερν. (Ζήτει Φύλ. 167.) ἀρ-
χετοι ὁ τεταγμένος Χόρος γέτω· Μηνόθητε
τῷών Κύρων, οἷς μέλες, εἰς ἕχον πλ. δ.
καὶ δέσθες. Μηκόρεσσοι πτωχοὶ τῷ πανδύμα-
τι. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῷ σίχων, ἐνουμέ-
των

καν τέλος δύο Χορῶν, λέγουσιν οὕτω. Μηδέ
θητι ἡμῶν Κύρε.

Ἐκφώνως.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μηδηπτι ἡμῶν Κύ-
ρε, ὅταν ἐλέθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάροι οἱ πτωχοὶ πῷ πνόματι, ὅτε
ἀντῆμ ἔσιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάροι οἱ παρθονῶτες, ὅτι ἀντοὶ παρα-
κληθήσονται.

Μακάροι οἱ ψραῖς, ὅτι ἀντοὶ κληρονομή-
σσοι τῶν γηῶν.

Μακάροι οἱ πεινῶντες, καὶ δικῶντες τῶν
δικαιοσυνῶν, ὅτι ἀντοὶ χορταθήσονται.

Μακάροι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι ἀντοὶ ἐλεηθή-
σονται.

Μακάροι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι ἀν-
τοὶ τὸν Θεὸν ὄφονται.

Μακάροι οἱ εἰρηνοπόροι, ὅτι ἀντοὶ Τίος
Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι σφενεν δικαιοσύνης,
ὅτι ἀντῶν ἔσιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάροι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσικ ὑμᾶς, καὶ
διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ὑμῶν, θαδόμενοι σφενι ἐμοῦ.

Χαρέτε, καὶ ἀγαλλιάδε, ὅτι ὁ μετός ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστι Τεαταρακοσῆ, ἐνύμνοι οἱ
δύο Χοροὶ φάλλουσι μετὰ μέλις τὸ Μηδέ-
θητι ἡμῶν Κόριε· καὶ Μέταποια μίαν εἰς
τῷ καθ' εὑρίσκεια Μακαρισμόν· εἰ δέ, χύμα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μη-

Mνήσθητι ἡμῶν Κύρε, ὅταν ἐλθης ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ σὺ.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτε, ὅταν ἐλθης ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ σὺ.

Μνήσθητι ἡμῶν "Αγιε, ὅταν ἐλθης ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ σὺ.

Xορὸς ὁ ἐπικρανίος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼν, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ οὐδὲ τῆς δόξης σὺ.

Στίχος.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ωμοὶ καταιχυθῆ.

Xορὸς ὁ ἐπικρανίος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼν, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ οὐδὲ τῆς δόξης σὺ.

Δόξα.

Xορὸς Ἀγίων Αγγέλων, καὶ Αρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τοῦτον επικρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαὼν, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ οὐδὲ τῆς δόξης σὺ.

Καὶ νῦν.

Pιστώ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανὸν καὶ Γῆς, ὁρατὸν τε πάντων καὶ ἀօράτων. Φύλλ. 26.

Εἶτα.

Aγες, ἄφεις, συγχάρησον ὁ Θεὸς τὰ παραπόματα ἡμῶν, τὰ ἔκβσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ δὲ ἔργω, καὶ λόγω, τὰ δὲ γνώσει, καὶ δὲ ἀγνοίᾳ, τὰ δὲ νυκτί, καὶ δὲ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοοῦ, καὶ διαβοῖαν, τὰ

Orologio.

G

παί-

παντα ἡμῖν συγχώρισον, ως ἀγαθός τῷ φιλαὐθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Καὶ εἰ μὲν ἔστι Δεωτοτικὴ Ἐορτή, λέγομεν τὸ παύτης Κοντάκιον· εἰ δὲ ημὴ τύχῃ καὶ Ἀγίος ἑορταζόμενος ἐν παύτῳ, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς Ἀγίας.

Δόξα, ημὴ νῦν. τὸ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰ δὲ, Ἀλληλεϊα, ἐφαλπο, οὐκ ἔστι Δεωτοτικὴ Ἐορτή, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας.

Τῇ Δευτέρᾳ τῇδε Ἀσωμάτων.

Δόξα. Μετὰ τῇδε Ἀγίων αὐτοπάντων.

Καὶ νῦν. Προσασία τῇδε Χεισιανῶν.
Ωσαύτως τῇ Γ. τῷ Προδρόμῳ, καὶ καθεξῆς,
Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.

Επὶ τῷ ὅρε τοῦ μετεμορφώθης, καὶ ως ἐχώριον οἱ Μαθηταὶ σὺ τὸν δόξαν σα, Χειστὴς ὁ Θεὸς ἐθεόσαντο, ἵνα ὅταν σε ἐδωσι ταυρέμενον, τὸ μὲν Πάθος νοΐσωσιν ἐκβασιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ υπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπανταχύσμα.

Τῇ Δευτέρᾳ Κοντάκιον τῇδε Ἀσωμάτων.

Ηχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεῖς, λειτηργοὶ θείας, δόξης, τῇδε αὐθρώπων ὄδηγοι, ημὸν Ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν περεβούσατε, καὶ τὸ μέγα ἐλεος, ως τῇδε Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ

ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ. 147

Τῇ Τείτη τῇ Προδρόμῳ, Κοντάκιον
Ηχος β'. Τὰ αὖτοι ζητῶμεν.

Προφῆται Θεοί, καὶ Προδρόμοις τῆς χάρετος,
τινὲς κάραν τινὲς στένει, ὡς ρόδον οἰρά-
τασσον, εἰκὸν τῆς γῆς δύραμενοι, τὰς ιάσεις
παντοτε λαμβάνομεν· καὶ ὅδον πάλιν ὡς πρό-
τερον, ὃν Κόσμῳ κηρύγγεις τινὲς μετανόοισι.

Τῇ Τεῖτη, καὶ τῇ Παρασκευῇ.
Ηχος δ'.

Ο' ύψωθεῖς δὲ τῷ Σπαυρῷ ἐκποιῶσι, τῇ
ἐπανύμωσι κανῆς πολιτείᾳ, τὰς οἰκ-
τηριμάς σας δώρησαι Χειρές ὁ Θεός. Εὐφρα-
νον δὲ τῇ διωάμεισας τὰς πιστώς Βασιλεῖς
ήμῶν, τίκας χορηγῶν αὐτοῖς καπά τῷ πο-
λεμίσαν· τινὲς συμμαχίαν ἔχοισι τινὲς στένει,
ὅπλον εἵρισης, αἴτητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῷ Ἀγίᾳ Ἀποστόλῳ.
Ηχος β'.

Τὰς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγυς Κύρους,
τινὲς κορυφέων τῷ Μαθητῶν σας Κύρει,
παροστελάβεις εἰς απόλαυσιν τῷ αὐγαθῶν σας,
καὶ αὐάπαυσιν· τὰς πόντους γάρ ἐκείνων ημὶ^ν
τὸν Θανάτον, εδέξω υπὲρ πᾶσαν ὄλονταρ-
πασιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἀγίᾳ Νικολάῳ.
Ηχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις "Αγιε ιερουργὸς αὐεδεί-
χθης· τῷ Χειρὶ γάρ "Οσιε πὸ Εὐαγ-
γέλιον πληρώσας, ἔθηκας τινὲς φυχιῶσου
ὑπὲρ λαζανῶν, ἔσωσας τοὺς ἀνθρώπους. εἰκὸν πο-

G 2

Τα-

Θανάτῳ· διὰ τόπο πήγιαδης, ὡς μέγας μύ-
σης Θεῖς τῆς χάρετος.

Τῷ Σαββατῷ, ὅταν λέγωμεν, Δόξα. Με-
τὰ τὸν Ἀγίων αὐάπαυσον. Καὶ τὸ παρόν.
Μαρτυρικὸν Τροπάειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτεργῷ
τῆς κτίσεως, ἢ Οἰκυμένην προσφέρετε
σοι Κύρε, τὰς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς
ἀυτῷ ἵκεσίαις ἐν εἰρίᾳ βαθείᾳ τιῷ Ἐκ-
κλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου σωτήρισσον
Πολυέλεε.

Τῷτο δὲ λέγεται πατέρενάσι, ἐκτὸς
τῷ Σαββάτῳ.

Προσεσία τῷ Χεισιανῷ ἀκαταίχιστε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητῶν ἀμετάθε-
τε, μὴ παεῖδης ἀμαρτωλῶν δεῖσεων φω-
ρᾶς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴν εἰς τιῷ
βούθειαν ἡμῶν, τῷ πιστῶς κραυγαζόντων
σοι· τάχιμον εἰς πρεσβείαν, ηγὸν πεῖστον
εἰς ἵκεσίαν· ἢ προστατόντοσα φεὶ Θεοτόκε
τῷ τιμώντων σε.

Τὸ, Κύρε ἐλέησον, μ'. καὶ εἰ ἔστι Τεαχ-
ρακοσῆ, Τιῷ τιμιωτέραι τῷ Χερύβιμ.
Ἐν ὄνόματι Κυείς δύλογησον. Ο Ιερός.
Ο Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Καὶ τὰς τετο-
πωμένας Μετανοίας. Εἴτα Τεισάγιον.

Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σὺ ἔστις.
Κύρε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὸν Εὐχαῖν παύτω.

Παναγία Τειάς, τὸ ὄμοούσιον πράτος,
ἢ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἢ παντων τῷ
ἀγαθῷ αἵτια, δύδοκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ

τῷ ἀμαρτιαλῷ, σπένδον, συνετίσον τὰς
καρδίαν μις, καὶ πᾶσαν πεφίελέ μις τὸν βε-
βηλότητα· φώτισόν μου τὰς διανοιαν, ἵνα
διαπαντὸς δοξάζω, υμῶν, προσκυνῶ, καὶ
λέγω, εἰς Ἀγιος, εἰς Κύριος, Ἰησὺς Χε-
ρός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατέρος. Ἄμην. Εἴη τὸ
ὄνομα Κυρίας δύλογημέσον· Καὶ τὸν Φαλ-
μόν. Εἰ δὲ γένεται Τεαγαρακοσή, μετὰ τοῦ,
Κύριε ἐλέησον, μ'. δύστης τὸ. Εἴη τὸ ὄνο-
μα Κυρίας· εκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ λγ'. 33.

Ε ὑλογήσω τὸν Κύριον ἐν πατὶ καρῷ·
διαπαντὸς οὐ αἴνεστις ἀντοῦ ἐν τῷ σό-
ματὶ μις.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται οὐ φυχή μις·
ἀκοστάπωσαν προσεῖς, καὶ δύφρανθήτωσαν.

Μεγαλιώσατε τὸν Κύριον σωὶς ἔμοι, καὶ ὑ-
ψώσωμεν τὸ ὄνομα ἀυτῆς ἐπὶ τὸ ἀντό.

Εἰζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκκασέ μις, καὶ
ἐκ πασῶν τοῦ Θλίψεων μις ἐρρύσαπο με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσατε, καὶ
τὰ πρόσωπα υμῶν ω̄ μὴ καταιχωθῆ.

Οὗτος ὁ πιναχὸς ἐκέιραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσ-
ῆκουσαν ἀυτής, καὶ εἰς πασῶν τοῦ Θλίψεων
ἀυτῆς ἐσωσαν ἀυτόν.

Πρεμβαλεῖ Ἀγγελος Κυρίου κύκλῳ τοῦ
φοβητηρίων ἀυτὸν, καὶ ρύσεται ἀυτές.

Γείσαθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χριτὸς ὁ Κύριος·
μεκάρειος αὐτὸς, ὃς ελπίζει ἐπ' αὐτόν.

Ψεβήθητε τὸν Κύριον παύτες οἱ Ἀγιοι ἀυτές,

δτι ἔκ τοις οὐτέριμα τοῖς φοβυμένοις ὑπότην.
Πλάσιοι εἰπωχθεῖσαι, καὶ εἰπεῖν ασαν· οἱ δὲ
ἐκπιτύητες τὸν Κύρον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθῆ.

Δεῦτε τέκνα ἀκέσσατε με, φόβον Κυρίαν δι-
δάξω ήμᾶς.

Τίς οὖτις αὐθρωπος ὁ Θελῶν ζωὴν, ἀγα-
πῶν ήμέρας ιδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τινὸν γλωσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ
χείλη σας τοῦ μη λαλήσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγα-
θὸν· ζῆτον εἰρήνην, καὶ διώξον ἀυτήν.

Οἱ φθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡς
ἀυτῷ εἰς δέησιν ἀντέβῃ.

Πρόσωπον δὲ Κυρίαν ἐπὶ ποιῶντας κακά, τῷ
εἶχολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μυημόσυνον ἀντέβῃ.
Εκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύρος εἰσῆ-
κουσεν ἀντέβῃ, καὶ ἐκ πασῶν τοῦ Θλίψεων
ἀντέβῃ ἐρρύσατο ἀντές.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς σωτεῖμμένοις τῇ καρ-
δίᾳ, καὶ τὰς παπεινάς τῷ πνεύματι σώσει.
Πολλαὶ αἱ Θλίψεις τῷ δίκαιον, καὶ ἐκ πα-
σῶν ἀντέβῃ ρήσεται φύτος ὁ Κύρος.

Φελάσσει Κύρος πάντα τὰ ὄσα ἀντέβῃ, οἱ
έξ ἀντέβῃ καὶ σωτειβήσεται.

Θαύματος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μαστη-
τες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύρος φυχὰς δούλων ἀυτῷ,
καὶ καὶ μη πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζον-
τες ἐπ' αὐτόν. Δόξα, καὶ νιᾶ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Α.Κ.Ο.

ΑΚΟΛΟΤΗΙΑ

Πρὸ τῆς Ἀείση, καὶ μετὰ τὸ Αογενόν.

Πρὸ τῆς ἔσοφῆς ὑμητού αὐθίς τὸν Κτίσιν·

Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ. 144.

Τρώσωσε ὁ Θεός με ὁ Βασιλεὺς με, καὶ
δύλογήσω τὸ ὄνομά σα εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν δύλογήσω σε, καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σα εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τὸν αἰῶνος.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
μεγαλωσιῶς αὐτῷ όπ' ἔστι πέρας.

Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σα, καὶ
τὴν διάβαμίν σα ἀπαγγελῶσι.

Τὸν μεγαλοφρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιω-
σιῶς σα λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σα
διηγήσονται.

Καὶ τὴν διάβαμιν τῷ φοβερῶν σου ἔροῦσι,
καὶ τὴν μεγαλωσιῶν σα διηγήσονται.

Μνήμεων τῆς πλήθες τῆς χρησόπτος σα ὅξε-
ροδέξονται, καὶ τῇ δικαιοσιῇ σου ἀγαλλιά-
σονται.

Οἱκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρό-
θυμος, καὶ πολυέλεος.

Χριστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοι ἀντοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἀντοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σας, καὶ οἱ ὅσιοί σας δύλογησάπωσαν σε. Δέξαι τῆς Βασιλείας σας ἔργον, καὶ τώλι δυναστείας σας λαλήσθασι.

Ταῦτα γνωρίσαι τοῖς ύδοῖς τῷ αὐθρώπων τῷ διωασείαν σας, καὶ τώλι δόξαν τῆς μεγαλοφερεπείας τῆς Βασιλείας σας.

Η Βασιλεία σας Βασιλεία πάντων τῷ αἰώνων, καὶ ή Δεαστοτεία σου ἡ πάσῃ χαρεῖ, καὶ γενεᾶ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις ἀντοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἀντών.

Τοσποίζει Κύριος πάντας τὰς καταπίπτοντας, καὶ αὐτορθοῖ πάντας τὰς κατερράγμενες. Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζεσι, καὶ σὺ δίδως τώλι τροφῶν αὐτῷ ἐν δύνασίᾳ.

Δινοίγεις σὺ τώλι χειρά σας, καὶ ἐμπιπλάξεις πᾶν ζῶντα δέδοκτας.

Δικαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ἀντών, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι πᾶσι ἔργοις ἀντοῦ.

Εγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐγέλησεία.

Οἱ ἑληραὶ τῷ φοβερού στόματον ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῷ εἰσακάστεγαι, καὶ σώσει αὐτάς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλάς. Εξολοθρεύσει.

Αἴνεστιν Κυρείς λαλήσει τὸ σόμαρν. καὶ διλα-

λογείτω πᾶσα σάρξ τὸ δύομα τὸ ἄγιον ἀν-
τὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τὴν αἰῶνος.
Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'.

Καὶ ὁ Ἱερός δύλογει τὰ παραπέμψαντα,
καὶ λέγει τὸν Εὐχαῖ τῆς Τραπέζης.

X ειστε ὁ Θεός, δύλογοσον τὸν βρῶσιν,
καὶ τὸν πόσιν τῷ δελώνσου, ὅτι "Α-
γιος εἶ, παντοτε, νῦν, καὶ φέτος, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῷδε αἰώνων. Αμήν.

Καὶ μετὰ τὸ γένεσαθαι, λέγοντος τῷ Δια-
κόνῳ τοὺς σίχας, αἵτιά μνοι λέγομεν.

E ύλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων
ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν, ὁ διδοὺς τρο-
φῶν πάσῃ σαρκὶ, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ
δύφροσιών τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα παύτο-
τε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περιασθῶμεν
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ἐν Χριστῷ Ἰησῷ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ὃ σοι δόξα φρέπει, κρά-
τος, τιμῆς, καὶ φροσικύνησις, σιεὶ τῷ Αγίῳ
Πνεύματι, εἰς τὰς αἰῶνας. Αμήν.

A ὁξασοι Κύριε, Δόξα σοι "Αγιε, Δόξα
σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρῶ-
ματα εἰς δύφροσιών· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ
Πνεύματος Αγίας, ἵνα δύρεθῶμεν ἐπάπιόν
σα δύάρεσοι, καὶ μὴ αἰχμαλόμνοι ὅταν ἀπο-
δώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε δύλογοσον· Καὶ βαλὼν Μεταράκτην
μέλλων υψώσαι τὸν Παταγίαν, λέγει γένος.
Εύλογετε Πατέρες "Αγιοι, συγχαρήσατέ
μοι τῷ ἀμερπωλῷ.

Καὶ ἡμεῖς. Ο Θεὸς συγχωρήσοις σοι, καὶ
έλεησοι σε.

Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύ-
λοις τῷ χειρῶν, υψοῦ ἀυτὸν μικρὸν λέγων
μεγαλοφῶνως. Μέγα τὸ Ὀνοματός.

Καὶ ἡμεῖς. Τῆς Ἁγίας Τειλάδος.

Καὶ αὐτὸς σαυροειδῶς. Παναγία Θεοτόκε
βοῶθει ἥμīν.

Καὶ ἡμεῖς. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς
ἔλεησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶπα, τὸ,

Μακαρίζομεν σε πᾶσαι αἱ γυναικεῖ, Θεο-
τόκε Παρθένε, ἐν σοὶ δὲ ὁ ἀχώρι-
τος Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωριζόντων οὐδό-
κησε. Μακάρειοι εσμὲν καὶ ἡμεῖς, προσα-
σίανσε ἔχοντες, ἡμέρας δὲ καὶ νυκτὸς πρεσ-
βείαις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὰ σκηπτά τῆς Βα-
σιλείας ταῖς σαῖς ἕκεισίαις κρατιώνται -
διὸ αἰνιγμάντες βοῶμεν σοι. Χαῖρε καχαρ-
πωμένη, ὁ Κύριος μετό σε.

Εἶπα φάλλους τὸ,

Αὕιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεται σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν φειρανάειστον καὶ
παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡρῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῷ Χερυβίμ, καὶ ἀνδροξοτέ-
ραν ἀσυγκείτως τῷ Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφ-
θόρως Θεὸν Λόγου τεκτόναν· τὴν δύνατον Θεο-
τόκου σὲ μεγαλιώμεν.

Καὶ μετό τὸ μεταλαβεῖν πάτας,

λέγει ὁ Ἱερός.

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς Παναγρά-

τη Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης, καὶ Ἀειπαρθέ-
τη Μαρίας.

Ταῖς ἀυτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ
σῷσον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, Εὐφήν ἔδωκε
τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν
μένει εἰς τὸν αἰώνα τὸν αἰώνος. Εἰπε.

ΦΑΛΜΟΣ ρκά. 121.

Εὑφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιμοι, εἰς οἱ-
κον Κυρία πορθμόμενα.

Ἐσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς ἀυ-
λαῖς σὺν Ἰερυσαλήμ.

Ιερυσαλήμ, οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἦς ἡ
μετοχὴ ἀυτῆς ἐπὶ τὸ ἀντό.

Ἐκεῖ γάρ αὐτέθησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυ-
ρία, μαρτύρειον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἔξομολο-
γήσαθαι τῷ ὄνόματι Κυρία.

Οἳ τι ἐκεῖ ἐκάθησαν Θρόνοι εἰς κρίσιν, Θρό-
νοι ἐπὶ οἴκου Δαβὶð.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρηνίων τὴν Ἰερυσα-
λήμ, καὶ διδίδωσι τοῖς ἀγαπῶσι σε.

Γενέθλια δὴ εἰρηνή ἐν τῇ δωμάτει σου, καὶ
διδίδωσι ἐν ταῖς πυργοβάρεσι σὺ.

Ἐγενέκα τῷ ἀδελφῶν με, καὶ τῷ πλησίον με
ἔλαλεν δὴ εἰρηνίων περὶ σὺ.

Ἐγενέκα τῷ οἴκῳ Κυρίᾳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτε
ζήτησα ἀγαθά σοι.

Τελεσάγιον. Παναγία Τελάς. Πάπερ ἡμῶν.
Οἳ τι σὺ εστιν. Καὶ εἰ μετ' εστιν Δεσποτική

Εἰρηνή, λέγεται τὸ Κοντάκι, εἰδὲ οὐ, παῦτα,
G 6 Ωμ

Ως ἐν μέσῳ τῷ Μαθητῷ αὐτοῦ παρεγένετο
Σωτῆρ, τὸν εἰρήνην διδόντας αὐτοῖς, ἐλ-
θὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ο Θεός τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῷ φρεσβετᾷ Κύριε πάντων τῷ
Ἄγιῳ.

Αἱ φρονεράφησαι. Κύριε ἐλέησον γε.

Κύριε δίλογησον. Ο Ιερός.

Εὑλογυπός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων
ἡμᾶς ἐκ τῷ αὐτοῦ πλουστῶν δωρεῶν,
τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώ-
νῳ. Αμήν.

Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας,
ὅπως γέγονε, καὶ διατί.

Μετὰ τῶν τέ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χει-
ρονίκητον Ἀνάτασην, καὶ τῶν τοῦ
Ἄγίου Πνεύματος κάθοδον, καὶ ἔως τὰ με-
ελαρχῆ τῷ Αγίῳ Αποστόλῳ διὰ τὸ κή-
ρυγμα, ἥσα πάντες οἱ Απόστολοι ὁμοδυ-
μαδόν. Καὶ μετὰ τῶν δύζην ἐν τῷ ἀεί-
στῳ αἰακεκλιμένοι, ἀφείτες κανόνα τόπου,
ἐν τάπῃ φροσκεφάλαιον ἐτίθεσαν, καὶ ἐπὶ
τῷ φροσκεφαλαίῳ τριημιτράρτῳ, σέξ οὖν ἄ-
διστον εἰς μοῖραν Χειροῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἀεί-
στον ανισάμνοι, καὶ δύχόμενοι καὶ δύχαε-
σθντες, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ἢ
εἰς τῶν τέ Κυρίων ἐπεκέκληπτο μοῖραν. Τό-
το δὲ ἀβούτες, ἐλεγον· Δόξα σοι ὁ Θεός
ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα Πατέρι, καὶ Τιῷ,
καὶ Άγίῳ Πνεύματι· καὶ αὐτὶ τοῦ, Μέγας

τὸ ὄνομα, τὸ, Χεισός αὐτένη, ἔως τῆς Ἀγαλήθεως. Ἐκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Αγίας Τειλάδος. Κύριε Ἰησοῦ Χεισὲ βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελέστο οὕτως. Εποίει δὲ καὶ τόπο ἐκαστος αὐτῷ σῦντα ἔτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Οτε δὲ τινὲς πατερόσημοι συμάξιν διὰ νεφελῶν ἐποιήσαντο διὰ τινὲς τῆς Θεοτόκου. Δευτοίνης Μετάσασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες, (μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς διπλορότι τῇ τείτη ἡμέρᾳ) παραμυθίαν ποιήμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἀερίσον αρασάντες, τὸ τμῆμα τῆς αἵρετος ἔνομα πειραύνει τὸ Χεισὲ, κατὰ τὸ εἰώθδες αὐτοφάσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὡς θαύματος παραδόξου!) ἡ νεκρὰ ὥστερ ζῶσα μετὰ νεφέλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, ἐπὶ αἷρει ἐπιφανεῖται. Χαίρετε, λέγουσι, ὅτι μεντὸν ὑμῶν εἴμι πάσας τὰς ἡμέρας· τότε ἐκ τῆς Τίτῃ τὸ χαροποιὸν αὐτοῖς ἐπιδιδόσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τὸ θαύματος ἐκπλαγάστες, αὐτὶ τῇ, Κύριε Ἰησὲ Χεισὲ, Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν, αὐτοκραύγαστα. Εἶτα τῷ πάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ δύροντες τὸ Πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπείσθισαν ἀληθῶς, ὅτι σύασωμος, ζῶσα, καὶ ξινόμερος, ὡς ὁ Τίτος αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν αναστᾶσα, καὶ μετασῆσα, εἰς Οὐρανοὺς μεταβέβηκε, σὺν Χεισῷ βασιλεύσα εἰς τὰς αἰώνας τῆς αἰώνων. Αμβού.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΟΡΑΣ.

Μετά τὸν Εὐλογητόν. Βασιλεῦ Οὐρανίε.
Τελσάγιον. Παναγία Τειάς. Πάπερ ἡ-
μῶν. Οτι σὺ εἶνι. Κύρε έλέησον, ιβ'.
π', Δεῦτε φροσκιανήσωμεν, ἐκ τείτου.
Εἴπα τὰς Φαλμάς.

ΤΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Ως αγαπητὸν τὰ σκληράματά σθ, Κύρε
τὴν Διωάμεων· ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλέίπει ἡ
ψυχή μις εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.
Η̄ καρδία μις, καὶ ἡ σάρξ μις ἡγαλλιάσαντα
ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
Καὶ γὰρ τραχίον εὑρεῖ εἰςτιν οἰκίαν, παῦ
ἔνυχῶν νοσιαδὲ εἰςτῇ, οὐ δῆσει τὰ νοσία
εἰςτις.
Τὰ δὲ θυσιαστέρα σου Κύρε τὴν Διωάμεων,
ὁ Βασιλεὺς μις, καὶ ὁ Θεός μις.
Μακάρειοι οἱ καποκεφάτες ὃν τῷ οἴκῳ σου,
εἰς τὰς αἰώνας τὴν εἰώνων αἰνέσυστι σε.
Μακάρειος αὐτὸς, ω̄ ἐσιν αὐτίλητος ἀυτῷ
παρὰ σοὶ· αναβάσεις ὃν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο, εἰς τὴν κοιλαδὸν τοῦ κλαυθμῶνος,
εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ δύλογίας
δώσει ὁ νομοθετῶν.

Πορθίσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὁφ-
θίσεται ὁ Θεός τὴν θεῶν ὃν Σιάν.

Κύρε ὁ Θεός τὴν Διωάμεων, εἰσάκουσον
τῆς

πῆς φοροσθλητὸς μου, ἐνώπιον ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Τὸ περασμένον ἡμῶν, ἵδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ περόσωπον τῷ χειτῇ σύ.

Οὕτις κρείσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς ἀνταῖς σὺ ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμενοι παραρρίπτεῖται ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ με μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκληρώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οὕτις ἔλεος γὰρ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύρος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.

Κύρος οὐ σερῆσει τὸν ἀγαθὸν τοῖς πορθμούσιοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύρος ὁ Θεὸς τῷ Δυνάμεων, μακάριος αὐτῷ ποτος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΦΑΛΜΟΣ πδ. 84.

Εὑδόκησες Κύρει τὴν γῆν σύ, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Αἴφηκας τὰς αἰομέτριας τῷ λαῷ σύ, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας ἀντρός.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργιαν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργης θυμός σύ.

Ἐπίβλεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῷ σωτείων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν συ ἀφ' ἡμῶν.

Μηδὲ εἰς τὰς αἰῶνας ὄργιαν ἡμῖν; οὐδὲ διατυεῖς τὴν ὄργιαν συ ἀπὸ γνωστῆς εἰς γνωστό;

Οὐ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ οὐ λαός συ δίφρανθίσεται ἐπὶ σοί.

Διεῖχος ἡμῖν Κύρει τὸν ἔλεος σύ, καὶ τὸ σωτείον συ δώνεις ἡμῖν.

Ἄντε.

Α' πούσομαι τὶ λαλησει ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρώλω ἐπὶ τὸν λαδὺν ἀντῷ, καὶ ἐπὶ τὰς ὄστις ἀντοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' ἀυτὸν.

Π. λιώ ἐγγυς ἦμ̄ φοβυμένων ἀντὸν τὸ σωτήριον ἀντοῦ, τοῦ κατασκευῶσαι δόξαν ἐπὶ τῇ γῇ ἡμῶν.

Ε'' λεος, καὶ ἀλίθεια συνιώτσαν, δικαιοσύνη, καὶ εἰρώλη κατεφίλησαν.

Α' λίθεια ἐπὶ τῆς γῆς αὐτέτελε, καὶ δικαιοσύνη ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψε.

Κ αὶ γάρ ὁ Κύριος δώσει χρησόπτα, καὶ τὴν γῆν ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν ἀυτῆς.

Δ ικαιοσύνη ἀνώπιον ἀντοῦ προπορθόσεται, καὶ θήσει εἰς ὅδον τὰ διαβήματα ἀντοῦ.

ΦΑΛΜΟΣ πέ. 85.

Κ λῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πείνης εἰμὶ ἐγώ.

Φ. ύλαξον τὴν φυχῶν με, ὅτι ὅσιος είμι· σῶσον τὸν δεῖλον σὺ ὁ Θεός με, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ε' λέποσόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν φυχῶν τὸ δούλως σου, ὅτι πρὸς σὲ γέρα τὴν φυχῶν με.

Ο' τε σὺ Κύριε χρησός, καὶ ἐπιεικῆς, καὶ παλιέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμμέοις σέ.

Ε' νάτισαι Κύριε τὴν προσδοχῶν μου, καὶ πρόχεις τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς με.

Ε,

Ε' ο ήμέρα Θλίψεώς με ἐκέντραξε πρὸς σέ,
ὅτι ἐπήκυσάς με.

Ο ύκ τοι εἶνιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύρε, γὰρ
γά τοι εἶνι κατὰ τὰ ἔργα σα.

Π αὐτα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξεστι, γὰρ
προσκυνήσασιν ἐνώπιόν σου Κύρε, καὶ δο-
ξάσασ τὸ ὄνομά σα.

Ο τοι μέγας εἰς σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια,
σὺ εἰς Θεός μόνος.

Ο δίγυπόν με Κύρε ἐν τῇ ὁδῷ σα, καὶ πα-
ρδέσοραι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σα· δέφρανθήτω ἡ
παρδία με τὴ φοβεῖδαι τὸ ὄνομά σα.

Ε' ξομολογήσομαι σοι Κύρε ὁ Θεός μου ὃ
ὅλη παρδίᾳ με, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σα εἰς
τὸν αἰώνα.

Ο τοι τὸ ἐλεός σα μέγατος εἰς ἐμὲ, καὶ ερρύ-
σω τὴν φυχὴν με σέ· Αδε κατωτάτη.

Ο Θεός, παρακαμαι ἐπάνεστησαν ἐπ' ἐμὲ,
καὶ συναγωγὴ πραταιῶν ἐζήτησαν τὴν φυ-
χὴν με, καὶ τὸ προέθυντό σε· ἐνώπιον ἀντῆμ.

Καὶ σὺ Κύρε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ
ἀληθινός.

Ε' πίβλεψόν μετ' ἐμῷ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ
τὸ πράτος σου τῷ παιδίσα, καὶ σῶσον τὸν
ὑὸν τῆς παιδίσκης σα.

Π οἴησον μετ' ἐμῷ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ
ἰδέτωσαν οἱ μισθυτές με, καὶ αἰχνηθήπο-
σαν; ὅτι σὺ Κύρε ἐβοήθησάς μοι, καὶ πα-
ρεκάλεσάς με.

Πάλιν. Ποίησον μετ' ἐμῷ σημεῖον.

Δα-

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, ἐκ γ'.
Κύριος εἰλέπον, γ'. καὶ εἰ μὲν τὸ, Θεὸς Κύριος, ἔφαλτο, λέγομεν τὸ πᾶς ἡμέρας Τροπάριον. Εἰ δὲ, Ἀλληλεῖα.

Τὸ παρὸν, εἰς Ἡχον πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ εὐνάτῃ ἀρρεῖ διὰ ἡμᾶς, σαρκὶ τῷ θανάτῳ γενσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα Χειστέ ο Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. α. Εγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιον τῷ Κύριος, κατὰ τὸ λόγιον σὺ σωθεῖσόν με.

Στίχ. β'. Εἰσέλθοι τὸ αἴξιωμά μου ἐνώπιον τῷ Κύριος, κατὰ τὸ λόγιον σὺ ρῦσαι με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ ταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ· οἱ θαυμάτων τὸν θαύματον σκυλδίσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεὸς, μὴ παεῖδης ἢς ἐπλασμας τῇ χειρὶ σὺ· δεῖξον τινὲς φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμων, δεῖξαι τινὲς τεκοῦσαν σε Θεοτόκον, φρεσβούσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μ η δὴ παραδώντος ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄγομά σὺ τὸ "Αγιον, καὶ μὴ διασκεδασμης τινὲς διαθήκειν σὺ· καὶ μὴ ἀποσῆμης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ 'Αβραὰμ τον ἡγαπημένον ὑπὸ σὺ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δεῖλον σὺ, καὶ Ἰσραὴλ τὸν "Αγιόν σὺ.

Τερισάγιον. Παναγία Τελάς. Πάπερ ἡμῶν.
Οτι σὺ εἶς; Καὶ εἰ μὲν εἶς εἰς τὸ Εορτὴ λέγε τὰ Καντάκιον ἀυτῆς, εἰδ' εἰς, πῶτα.

B λέ-

Βλέπων ὁ Λυτὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ Σπαυρεῦ κρεμάμενον, ἔλεγε· εἰ
μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεῖς ὁ σὺν ἡμῖν
σαυρωθεῖς, οὐκ αὖ ὁ Ἡλιος τὰς ἀκτῖνας ε-
ναπέκρυψεν, οὐδὲ οὐ γῆ σειρμένη ἐκυμαίνε-
το. Ἄλλος παύτων αὐτοῖς μηδέποτε μικρός
Κύρει εἰν τῇ Βασιλείᾳ σύ. Δόξα.

Εν μέσῳ δύο λυστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
καὶ μέρεθη ὁ Σπαυρός σύ· τῷ μὲν κα-
ταγομένῳ εἰς "Ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφη-
μίας, τῷ δὲ καφιζομένῳ πταισμάτων, φρόν-
τησιν Θεολογίας, Χειστέ οὐ Θεὸς δόξα
εστι. Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν, καὶ Ποιμάνα, καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, εἰν τῷ Σπαυρῷ θεωροῦσα οὐκ
πεκῆσα, ἔλεγε δακρύουσα· οὐ μὲν Κόσμος
ἀγάλλεται δεσχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ
ωτλάγχη μου φλέγονται ὄρώσης σου τὴν
Σπαύρωσιν, οὐδὲ ὑπὲρ παύτων ὑπομένεις, οὐ
Τίδες, καὶ Θεός μι.

Κύρει ἐλέησον, μή. Οὐ εἴναι πατὴν καὶ
πάσῃ ὥρᾳ. Κύρει ἐλέησον, γέ. Δόξα, καὶ
νῦν. Τινὶ τιμιωτέρας. Εν ὄντος Κυρίε.
Οὐ Ιερός. Οὐ Θεὸς οἰκτερήσαι οὐδὲ.
εἰ ἔστι Τεσαρακονή, τὰς τετυπωμένας ιέ.
Μετανοίας, ἵγεν τῷ Χεισῷ Γεννῶν, καὶ τῷ
Αἴγιῳ Ἀποστόλων, διὰ τὸ φάλλειν τὰ Με-
σώπεια. Τῇ δὲ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσαρα-
κοστῇ, μόνην τὰς ἔτεις μογάλας μετανοίας
ποιητέον, καὶ μέθυς τὴν Εὔχιν. Εἰδὲ οὖ,
μετὰ τὴν Ἐκφάνησιν, τὴν Εὔχιν, ἵγεν.

Δέ-

Δέσποτα Κύρε Ιησοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν
ὁ μακροθυμός σας. Ζήτει Φύλλ. 163.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Τὸ, Δεῦτε φροσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. καὶ τοὺς
Φαλμούς.

ΦΑΛΜΟΣ ριβ. 112.

Αἰνεῖτε παιδεῖς Κύρειον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίας δύλογημάσιον ἀπὸ τοῦ
τοῦ, καὶ ἔως τῆς αἰώνος.

Α' πὸ Ανατολῶν Ήλίου μέχει Δυσμῶν,
αἰρετὸν τὸ ὄνομα Κυρίας.

Τ' Φιλός ἐπὶ πατέα τὰ ἔθυν οἱ Κύρειος, ἐ-
πὶ τὰς Οὐρανίες οἱ δόξαι ἀυποῦ.

Τις οὓς Κύρειος οἱ Θεὸς ἡμῶν; οἱ δὲ υἱο-
λοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν δὲ
τῷ Οὐρανῷ καὶ δὲ τῇ γῇ.

Οἱ ἐγείραντες ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κο-
μῳδίας αὖτις πεύκα· τοῦ καθίσαι ἀυτὸν
μετὰ Αρχόντων, μετὰ Αρχόντων λαζαῖς ἀντεῖ.
Οἱ κατοικίζων σεῖραν δὲ οὐκώ, μητέρας ἐπὶ^{τέκνοις} δύφρανομάσι.

ΦΑΛΜΟΣ ρλξ. 137.

Εξομολογήσομαί σοι Κύρε οὐ σὲ οὐλη καρ-
λῶ σοι.

"Ο : 74

Οτι ἕκαστας πάντα τὰ ρύματα τῆς σόματος με, πραγματίσω πρὸς Ναὸν "Αγιόν σα, καὶ ἔξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σα.

Ἐπὶ τῷ ἐλέει σα, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σα, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ "Αγιόν σα.

Ἐν ᾧ αὖτις ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκτεσόν με, πολυωρίσεις με ἐν φυχῇ με διωάμεις σα.

Ἐξομολογησάσθωσαί σοι Κύρε, πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἕκασταν πάντα τὰ ρύματα τῆς σόματος σα.

Καὶ ἀσάπωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ή δόξα Κυρίου.

Οτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ πεντά εφορᾶ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐαν πορθεῖται ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με ἐπ' ὄργικῶν ἐχθρῶν με σέβεταις χειράς σα, καὶ ἔσφυσέ με η δεξιά σα.

Κύρεος αὐταποδάσει ὑπέρ ἐμοῦ. Κύρε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σα μὴ παείδης.

ΦΑΔΜΟΣ. βλ. 139.

Ἐξελέ με Κύρε σές αὐθρώπου πονηροῦ, ὃς ἀπὸ αὐδρὸς ἀδίκη ρῦσαί με.

Οὐ τινες ἐλογίσαντο ἀδίκια ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρεπάσοντο πολέμυς.

Η κόνησαν γλῶσσαν αὐτῷ ὥστε ὅφεως, ιδὲς ἀστίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῷ.

Φύλαξόν με Κύρε ἐκ χειρὸς ἀμαρπωλῶ, ἀπὸ αὐθρώπων ἀδίκων σέξελε με.

Οὐ

Οἱ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μις· ἔκρυψαν ὑπερίφανοι παγίδα μοι.

Καὶ σχοινίοις διέτεναν παγίδα τοῖς ποσὶ μις· ἔχόμενα τρίβες σκανδαλα τὸ θεῖον μοι. Εἴπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μις εἰ σύ. Ἔνωτισαν Κύρει τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μις.

Κύρει, Κύρει, διώαμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μις ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με Κύρει ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μις ἀμαρτωλῷ.

Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μή ποτε ὑφενθῶσιν.

Ηὲ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος ἀντῶν, κόπος τῷ χειλέων ἀυτῷ καλύψει ἀντές.

Ἡεσοῦσται ἐπ' ἀυτοὺς αὐθαντικες ἐν πυεί· καταβαλεῖς ἀντές ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποσῶσιν.

Ἄντερ γλωσσῶν τὸ κατεθωσαθῆσεται ἐπὶ τῆς γῆς. αὐδρα ἄδικον κακὰ Θηρόστει εἰς διαφθοράν.

Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν κείσιν τὸν πνωχῶν, καὶ τὴν δίκιων τὸν πενήπον.

Πλὴν δίκαιοι εὑρισκούσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν δέεις σωὸν περοσώπῳ σα. Δόξα, καὶ νιᾶ.

Τεισάγιον. Παναγία Τειάς. Πάπερ ἡμῶν. Οτι σα. Καὶ τὰ Γροπάρια ταῦτα.

Οἱ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὸ Σπιρός, καὶ καλέσας εἰς μετανόιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ

μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ ποιμέν
ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν
πλανάκιον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποίμνῃ συγ-
αείθησον, ὡς μένος ἐλεήμων, καὶ φι-
λανθρωπος.

Δόξα.

Ως ὁ ληστὸς ὄμολογῶν, αὐτοῦ σοι τῷ
ἀγαθῷ· ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῷ μητρῷ
τί μις Κύριε· καὶ σωδ ἀντῷ με αείθησον,
ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη, ύπερ ἡμῶν καταδε-
ξάμενος.

Καὶ νῦν.

Tὸν δι’ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε παύτες
ὑμνήσωμεν· ἀυτὸν γάρ κατεῖδε Μα-
ρία ἐπὶ τῷ ξύλῳ, καὶ ἔλεγε· εἰ καὶ Σπα-
ρὸν ὑπομένεις, σὺ υπάρχεις ὁ Χιὸς καὶ
Θεός μις.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τίλι τιμιωτέραν.

Καὶ τὰς τρεῖς Μετανοίας.

Εἴπε λέγομεν τίλι Εὐχὴν ταύτην τῇ
Μεγάλῳ Βασιλείᾳ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χειρέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ μακροθυμός τας ἐπὶ τοῖς ἡ-
μῶν πλημμελήμασι, καὶ ἀχει τῆς παράστης
ῶρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τῷ ζωοποιῷ
Ξύλῳ κρεμάμενος, τῷ δίγνώμονι Δησπότῃ τῷ
εἰς τὸν Παράδεισον ἀδόποιήσας εἶσοδον, καὶ
Θανάτῳ τὸν Θανάτον ὥλεσας· ἰλάθητι ἡ-
μῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ αὐτοῖς δούλοις
σα. Ἡμάρτομεν γάρ, καὶ ιωμήσαμεν, καὶ

Ἐκ ἐσμεν ἄξιοι ἀραι τὰ δύματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψός τῆς Οὐρανῆς, διότι κατελίπομεν τινὰ ὅδὸν τῆς δικαιοσύνης σα, καὶ ἐπορθθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῷ καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετομεν τινὰ σινὰ αἰείκασον αγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν Κύρει πατὴ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέες σα, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ "Ονομά σου τὸ Ἄγιον, ὅτι ὁζέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τῆς αὐτικειμένης χειρὸς, καὶ ἀφεῖς ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἰνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι αὐθρωπον, τὸν νέον ἀνδυσώμεθα, καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεωσότῃ καὶ Κιδεμόνι. Καὶ ἔπω τοῖς σοῖς ἀκολυθῶντες φορσάγμασιν, εἰς τινὰ αἰώνιον αἴπαυσιν καταντήσωμεν, σύνθα παύπον ἐσὶν δύφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ δύφροσιν, καὶ ἀγαλλίασις τῷ ἀγαπώντων σε, Χεισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τινὰ δόξαν αἴπατέμπομεν, συμ τῷ αὐάρχῳ σα Πατεὶ, καὶ τῷ παναγιῷ, καὶ αγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σα Πνόματι, νυῖ, καὶ φει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Ἀμή.

Καὶ Απόλυσις.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΤΟΤ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερός Εὐλογητόν· καὶ ἀρχεται σ
ταχθεὶς Μοναχὸς ἢ ὁ Προεσπώς αὐτογε-
νώσκειν τὸν Προσιμιακὸν Ψαλμὸν, λέ-
γων ὅπω·

Δεῦτε φροσκυνήσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε φροσκυνήσωμεν, καὶ φροστέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε φροσκυνήσωμεν, καὶ φροστέσωμεν ἀν-
τῷ Χειτῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εύλογει ἡ Φυχῆ τὰ τὸν Κύειν, Κύει ὁ
Θεός μις ἐμεγαλωάντις σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν, καὶ μεγαλωπρέπειαν ὄνειδο-
σια, αναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν Οὐρανὸν ὥστε δέρριν, ὁ σε-
γάζων ἐν ὕδαις τὰ ὑπερῷα ἀντῖ.

Οὐτιθετὲς νέφη τὴν ἐπίβασιν ἀντῖ, ὁ περι-
πατῶν ἐπὶ πτερύγων αὐτοῖς.

Οἱ παιῶν τοὺς Αγγέλους ἀντῖ πυδίματα,
καὶ τὰς λειτεργίας ἀντῖ πυρὸς φλόγα.

Οἱ θεμελιῶν τὰ γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν ἀν-
τῖς, καὶ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰώνα τῷ αἰώνος.

Orologio.   Η

"Αβυσ-

Α' Βυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον ἀντῖ,
επὶ τῷ ὄρέων σήσονται ὕδατα.

Α' ποδὲ πεπιτηρίσεως αὐτὸν φύξονται, ἀπὸ φω-
νῆς βροτῆς σὺν δειλιάσυσιν.

Α' ναβαίνεσθαι ὅρη, καὶ παπαράζεσθαι πεδία
εἰς τὸν τόπον, διὰ ἐθεμελίωσας ἀντοῦ.
Οὐ εἷναι ἔθνα, ὃς παρελάβονται, καὶ ἐπει-
σρέψονται καλύται τῶν γῆων.

Ο' οἰκαποσέλλων πηγᾶς ἐκ φάραγξιν, αὐτο-
μέσον τῷ ὄρέων διελόσονται ὕδατα.

Ποτιζεῖ πάντα τὰ θηρεῖα τὴν ἀχροῦ, προσ-
δέξονται ὄντας εἰς δίταν ἀντοῦ.

Ε' π' ἀντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ παπαγη-
νώσει, ἐκ μέσου τῷ περὶ ὄντος δάσουσι φω-
νῶν.

Π οτίζων ὅρη εἰς τῶν ὑπέρφων ἀντοῦ, ἀπὸ
καρπῶν τῷ ἔργων σὺν χερπαθίσεσται ἢ γῆ.
Ο' οἰκανατέλλων χόρτον τοῖς πτίνεσι, καὶ
χλόην τῇ διλείᾳ τῷ αὐθρώπῳ.

Τὸν οἰκαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος
δύφραινες καρδίαν αὐθρώπῳ.

Τὸν ἰλαριῶν πρόσωπον ἐν ἐλάσῳ, καὶ ἄρ-
τος καρδίαν αὐθρώπῳ σκείζει.

Χερπαθίσονται τὰ ξύλα τῷ πεδίῳ, αἱ κε-
δροὶ τὴν Διβάνην, ἀς. ἐφύτευσας.

Ε' καὶ σῆρεθία σύνοσμόσουσι, τῷ ἔρωδιᾳ ἢ
κατοικίᾳ ἥγεται ἀντρύ.

Οὕρη τὸ ὑψηλὸν ταῖς ἐλάφοις, πέρα το-
ταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε Σελεύκην εἰς καρπόν, ὁ Ήλιος ὁ
γνω τὴν δύσιν ἀντοῦ.

ΕΦΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 171

Ἐνθε σχότος, καὶ ἔγενετο νύξ· ἐν αὐτῇ διλέσονται πάντα τὰ Θηρία τὰ δρυμά.

Σκύμνοι φριόμενοι τὰ ἀρπάσαι, καὶ ζητήσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Αἰνέτειλος ὁ Ἡλιος, καὶ σωσίχθησε, καὶ εἰς τὰς μανδρας ἀντέβλη ποιησόντας.

Ἐξελόσεται αἴθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτῷ ἔως ἑστραξεν. Ως εἱμεγαλύθη τὸ ἔργα σὺ Κύρε, πάντα τὰ σοφίᾳ ἐποίησας.

Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς πτίσεως σου· αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ βίρυχωρος.

Ἐκεῖ ἔργεται, ὅτι ἐκεῖνος αἰεὶ μικρὸς μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται.

Δράκων δέ τος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζει αὐτῷ. Πάντα ψεύδεται σὲ φρεσσόντως, δοκεῖ τὸν θεοφύλακα ἀντέβλη εἰς εὔκαιρον.

Δύντος σὺ αὐτοῖς, συλλέξεσιν. Ανοιξαντὸς σὲ τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πληστόντας χριστότος· ἀποστρέψατος δέ σὺ τὸ φρέσπον, παραχθῆσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψεσι, καὶ εἰς τὸν χῶν αντέβλη ἐπιστρέψονται.

Ἐξαποσελεῖς τὸ πνεῦμά συ, καὶ πτιθῆσονται, καὶ ανακανιεῖς τὸ πρόσωπόν της γῆρα.

Ηὕτως δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· διφραγμήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Οὐ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν θέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῷ ὄρέων καὶ πνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ὁ τῇ ζωῇ με, φαλᾶ τῷ
Θεῷ με ἔως ὑπάρχω.

Ηδιανθείη ἀντοῦ οὐδεὶς μου, ἐγὼ δέ
ἀφρανθίσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εὐλογεῖτε οὐρανούς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
αἷμα, οὗτοι μὴ ὑπάρχειν ἀντέστε.

Εὐλόγητος τοῦ θυγάτηρος οὐρανούς,
ζῆτε τῶν δύσιν αὐτῷ ἔδει σκότος, καὶ εἰ-
χθέτο νέκυς.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σὺ Κύριε, παιών
ἡ σοφία ἐποίησας.

Δόξα, καὶ γαῖα Ἀδηλούσια ἐκ γῆς.
Μετὰ δὲ τὸ Κάθισμα τῆς Φαληρέου, τὸ
Κύρειον ἐκέντρα, εἰς τὸν τυχόντα ἥχον.

ΦΑΛΗΡΟΣ ρμ'. 140.

Kύρειον ἐκέντρα πορὸς σὲ, εἰσάκουσόν
μου· πορόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, εἰ τῷ κεκραγμένῳ με πορὸς σὲ, εἰσά-
κουσόν με Κύρειον.

Καταθαυτήτῳ οὐ ποροσδύχητε ὡς Θυμία-
μα ἀνώπιόν συ, ἐπαρσις πᾶς χειρῶν με θυ-
τήσας ἐσσεχνή, εἰσάκυσόν με Κύρειον.

Θεῖος Κύρειος φυλακῶν τῷ σόματί με, καὶ θά-
ρα περιοχῆς περὶ τὸ χείλη με.

Μὴ ἐκκλίσῃς τῶν καρδίας μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ ποροφασίζεσθαι πορφάσεις ἢ
ἀμαρτίαις.

Σὺν αὐθρώποις ἐργαζορεσθοῖς τὸν αὔριόν
καὶ μὴ μὴ αὐθαδάστω με τῷ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ.

Παιδόσει με δίκαιος εἰ ἐλέει, καὶ εἰλέγεται
με,

με, ἐλασσόν δέ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάπτω τὸν
κεφαλιών μυ.

Οὐ τι ἔτι καὶ οὐ προσδιχή μις σὺ ταῖς δύο-
κλαις ἀντέρ, κατεπόθησα ἔχόμενα πέτρας
οἱ κειταὶ αὐτῶν.

Αὐτόσονται τὰ ρίματά με, ὅτι ιδιαίθυσαν·
ώσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διε-
σκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἀδην.
Οὐτις πρὸς σὲ Κύειε, Κύειε οἱ ὄφεις αλμοί
μου ἐπὶ σοὶ ἐλπισα, μὴ αὐτανέλης τὰ
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, οὓς σωμετίσα-
σθοις, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῷ ἐργαζομέ-
νων τὰ μανικίων.

Πεσεῖνται σὺν ἀμφιβλήστρῳ ἀντέρ οἱ ἀμαρ-
τωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἔγω, ἔως αὖ πα-
ρέλθω.

* Α Δ Μ Ο Σ ρμά. 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύειον ἐκέκραξα, φωνῇ
με πρὸς Κύειον ἐδεήθη.

Ἐπέχεω ἐνώπιον ἀντεῖ τὰ δένοιν με, τὰ
θλίψιν με ἐνώπιον ἀντεῖ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ὅτε ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς βίβυς με.

Ἐν ὅδῷ ταύτῃ, καὶ ἐπαρδόμεν, ἐκρυψα
παγίδα μοι.

Κατενόην εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ
τὴν λίνη ὡς ἐπιγνωσκων με.

Ἄπλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὸ ἔστιν ὡς ἐκ-
ζητήρ τὰ μανικίων με.

Εἴκενταξα πρὸς σὲ Κύειε· εἶπα, σὺ εἰ ἡ
έλπις με, μερίς με εἰ ἐν γῇ ζώντων.

Γρόχες πρὸς τὴν δέησίν με, ὅτι ἐταπεινώ-
θησα σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τοῦ καταδιωκόντων με, ὅτι ἐ-
κρατουμένοσαν υπέρ ἐμέ.

Εἰς Στίχ. ι.

Εἴδαγαγε ἐκ φυλακῆς τῶν φυχέων με, τοῦ
σχοινολογήσαθαι τῷ ὄνόματί σε.

Ε μὲν υπομνοῦσι δίκαιοι, ὡς οὐ αὐταπο-
δῶς μοι.

ΦΑΛΜΟΣ ριθ'. 129. Εἰς ή.

Εἰς βαθέων ἐκένταξά σοι Κύειε, Κύειε
εἰσάκυσον τῆς φωνῆς με.

Τρυπήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τῶν
φωνῶν τῆς δεήσεώς με.

Εἰς 5'.

Εἳναι αὐτοῖς παρατρίσης Κύειε, Κύειε,
τίς υποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασ-
μός εῖναι.

Εὐεκεν τῷ ὄνόματός σε υπέμεινά σε Κύριε,
υπέμεινεν ἡ φυχή με εἰς τὸν λόγον σε, ἥλ-
πισαι ἡ φυχή με ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς 8.

Απὸ φυλακῆς πρωτας μέχει νυκτὸς, ἀπὸ
φυλακῆς πρωτας ἐλπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ^τ
παρὰυτῇ λυῖσθωσις· καὶ αὐτὸς λυῖσθωσεται
τὸν Ισραὴλ ἐκ πασῶν τοῦ αὐτοῖς ἀντῶ.

ΦΑΛ-

ΦΑΛΜΟΣ ρις'. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ Ἐθνη, εἰποῦσι τὸν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Οὐ τι ἐκραταιῶθη τὸ ἔλεος αὐτῆς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἡ ἀληθινὴ τὸ Κυρία μαύει εἰς τὸν αἰῶνα.
Δόξα, καὶ σωτηρία,

"Τυμος εἰς τὴν Μακαρίαν Τελάδα.

Ποίημα Σωφρονίου Πατέραρχος Ἱεροσολύμων.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀδημάτου Πατέρος,
Οὐρανία, Αγία, Μάκαρος, Ἰησοῦς
Χριστός, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἡλία δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐπεφεύγοντα θύμωμαν Πατέρα Υἱὸν,
καὶ Ἀγιον Πνεύμα Θεόν." Αξιόντες δὲ πᾶσι
χαιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσθαταῖς, Τις Θεός,
ζῶντος ὁ διδός· διὸ ὁ Κόσμος φέρει δοξάζεις
Χριστὸν εἰδούσαι, ὅτι εἰν τούτῳ μία τῷ Τεατροκοσῷν, καὶ ἔτιν "Ἀλητλεῖα, αὐτὸς τῷ Προκειμένῳ τῆς Ἐβδομάδος ταῦλον τῷπε.

Τῇ Β'. Επόντας· Ἀλητλεῖα, ἐκ γ'.

Εἰς Ἕχον Πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, ρῦ τοι θυμῷ σὺν ἐλέγχῃς με. Ἄλλ.

Στίχ. Καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Ἄλλ.

Τῇ Τείτη, καὶ Πέμπτη, Ἀλητλεῖα.

Στίχ. Τί φέτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν. Ἄλλ.

Στίχ. Καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄλλ.

Τῇ Τετράδι, Ἀλητλεῖα.

Στίχ. Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Ἄλλ.

Στίχ. Καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄλλ.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἀλητλεῖα.

Στίχ. Οὐ Θεός αὐτοὶ λέπτωρ μοι εἰ. Ἄλλ.

Η 4

Στίχ.

Στίχ. Καὶ εἰς τὰς αἴωνας ἐμὸν αἰώνων. Ἄλλο.
Εἰ δέ εστι Θεὸς Κύριος, φάλλοιται τὰ Προ-
κείμενα τοῦτα.

Τῇ Κυριακῇ Ἐπέρας. Ἡχος πλ. ζ.
Ιδοὺ δὴ δὲλλογεῖτε τὸν Κύριον παῖτες οἱ δε-
λοις Κυείν.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυείς ὡν ἀυλαῖς
σίκης Θεᾶς ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐπέρας. Ἡχος δ.
Κύριος εἰσακόστεταί μν, ἐν τῷ κεκραγούσας
με φρός ἀυτὸν.

Στίχ. Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσάκουσάς μν-

Τῇ Τετρτῇ Ἐπέρας. Ἡχος ἀ.
Τὸ ἔλεος σου, Κύριε, καταδιώξαι με πα-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μν.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, ηγὸν γόδον με εὐ-
στερήσει· εἰς τόπον χλόης, εκεῖ με κατεθ-
κώσει.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐπέρας. Ἡχος πλ. ἀ.
Οὐ Θεὸς ἐν τῷ ὄντι σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ διωάμειστῃ κενεῖς με.

Στίχ. Ο Θεὸς εἰσάκυστον τῆς φροσύνης σύ.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐπέρας. Ἡχος πλ. β.
Η βοήθειά μν παρὰ Κυείς, τῷ ποιήσατος
τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ήρα τὰς ὄφθαλμάς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅπου ἔξει ἡ βοήθειά μν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐπέρας. Ἡχος Βαρύς.
Οὐ Θεὸς αὐτιλῆπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεος σου
φροφθάσαι με.

Στίχ. Εξελύμε εἰς τὸν ἔχθρῶν μν ὁ Θεός.

Τῷ

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσέρας. Ἦχος Πλ. β.
Οὐ Κύειος ἐβασίλεσσος, διφρέπειας ἔνε-
δύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύειος διώαμιν, καὶ
πενιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ ἦν ἐγερέωσε τὴν οἰκυμένην, ἥ-
τις εἰς σταλεῖθήσεται.

Καὶ μετὰ τὰ Προκείμενα, λέγε, τὸ,
Kαταξίωσον Κύειος ἐν τῇ ἐσέρᾳ ταῦτα
αἴαμαρτίτες φυλαχθῶαι ήμᾶς. Εὐ-
λογητὸς εἰς Κύειος, ὁ Θεός τῷ Πατέρων π-
μῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμούν τὸ ὄνομά
συ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμιν. Γεύοιτο Κύειος
τὸ ἔλεός συ ἐφ' ήμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν
ἐπὶ σοί. Εὐλογητὸς εἰς Κύειος διδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἰς Δεσποτες
σωμέτισόν με τὰ δικαιώματά συ. Εὐλογητὸς
εἰς "Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύειος τὸ
ἔλεός συ εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
τῷ χειρῶν σου μὴ παείδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέ-
πει, τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ
Πνεύματι, γε, καὶ φέν, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῷ αἰώνων. Ἄμιν.

Είτα τὰ Στιχηρά τῆς σίχου· ἐκ οἵς λέγο-
μεν τοὺς παρόντας Στίχ. δι' ὅλου, εἰ οὐκ
ἔστι Τεαταρακοσή, ἢ Δεσποτεική Ἐορτή.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ'. 122.

Στίχος α.

Πρὸς σὲ ἥρα τὰς ὄφθαλμάς με τὸν κατοικῶντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἰδεὶς ὡς ὄφθαλμοὶ δέλαιν εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κλεισίας αὐτῆς· ὅπως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν, πρὸς Κύρειον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως ὃ οἰκτερόστατοι ἡμᾶς·

Στίχος β.

Ελέησον ἡμᾶς Κύρει, ἐλέησον ἡμᾶς, διτι επὶ πολὺ επλήσθημεν εἰξουδενώσεως, επὶ πλεῖστη επλήθη ηὔγχη ἡμῶν, τὸ ὄντειδος τοῖς δέθηκασθεν, καὶ ηὕχεδοιστοις τοῖς ὑπερηφανοῖς.

Εἰ μέν εἰτι Σάββαπν, λέγομεν τὸ Ο Κέριος εβαστλούσεν ὡς προεγέραφη. Φύλ. 116. Εἰδὲ Δειποτικὴ Εορτή, τὰς αὐτῆς στίχας· Ωσαύτως καὶ εἴδη τύχη Αγιος έορταζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ωδὴ τὰ Προφήτες Συμεὼνος·

Ναῦ ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σα ἐν εἰρήνῃ· ὅτε εἶδον οἱ ὄφθαλμοὶ με τὸ σωτήριόν σα· ὃ ματίασας κατὰ πρόσωπον πατέων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν, καὶ δόξας Δαεῖσας Ἰσραὴλ.

Τεισάγιον. Παναγία Τειδεῖ, σωμα τῷ Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἐστιν. Τὸ Τροπάνειον τῆς τυχόστης Εορτῆς, ἡ ποῦ Αγίου, ἡ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπό-

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 179

Α' πόλυσις. Εἰ δέ ἐσι Τεαταρακοβή, λέγο-
μενη τὰ Τροπάγια ταῦτα, εἰς Ἡχον δ'.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαεπωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σὲ. οὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ οὐλογημένης ὁ καρ-
πὸς τῆς κοιλίας σα, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῷ
τυχῶν ήμῶν. Μετανοία α.

Βαπτιστὴ Χειρί, πάντων ήμῶν μνή-
μητι, οὐα ρύθμῳ μετὰ τοῦ αὐτομιῶν ήμῶν.
σοὶ γάρ ἐδόθη χάρεις πρεσβύτερον ύπερ ή-
μῶν. Μετανοία α. Δόξα.

Πετόστατε ύπερ ήμῶν, "Αγιοι Ἀπόστολοι,
ηγὶ "Αγιοι πάτες, οὐα ρύθμῳ κινδύ-
νων καὶ Θλίψεων. Ήμᾶς δὲ θερμάς προσά-
τας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεδα.

Μετανοία α. Καὶ νῦν.

Τὸν τινὰ σὺν δύσπλαχχνίᾳ καταφοδ-
γομεν Θεοτόκε, τὰς ήμῶν ἴκεσίας μὴ
παείδης ἐν περιτάσσετ. Άλλ' ἐκ κινδύνων
λύθωσαι ήμᾶς, μόνη Αγνή, μόνη οὐλο-
γημένη.

Κύρει ελέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τινὰ τιμιωτέρα. Καὶ οἱ Ιεροίς.

Οἱ ἀν οὐλογητὸς Χειρίδες οἱ Θεοί ήμῶν.

Καὶ ήμεῖς σερέμους τὰς Βασιλεῖς.

Επεράντε Βασιλεῦ, τὰς πιεῖς Βασιλεῖς
ήμῶν σερέωσον, τινὰ Πίστιν σπέριξον,
τὰς Ἐθνην πρόγυνον, τὸν Κόσμον εἰρίωδο-
σον, τινὰ Αγίαν Μονίν ταύτην καλῶς
διαφύλαξον, τὰς προαπελθόντας Πατέρας,
καὶ Ἀδελφάς ήμῶν ἐν σκλαβίᾳ δικαίων τα-

ξου, καὶ ἡμᾶς σὺ σέξομελογήσει, καὶ μετανόητα παραλαβεῖ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλανθρωπος.

Καὶ δύθυς τὰς ιέ. Μετανοίας. Εἶτα Τετράγυρος. Κύριε ἐλέησον, β'.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου δύλογοντον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος.

Ἐν γ. Μετανοίας γ.

Ἐ υλογήσω τὸν Κύριον σὺ παντὶ καιρῷ· καὶ τὸ, Υψώσω σε ὁ Θεός με.

Καὶ γίνεται τελεία Απόλυσις. Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν εἴσι Νηστεία. Εἰ δέ εστε Θεός Κύριος, μετὰ τὸ Τετράγυρον, τὸ Απόλυτίκιον της ἡμέρας, καὶ γίνεται Απόλυσις, γέτως.

Ο Ιερός.

Ἐ υλογία Κυρίου ἔλθῃ ἐφ ἡμᾶς τῇ αὐτῷ χάρετι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, παντοτε νῦν, καὶ δεῖ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων.

Ο Αναγνώσης. Στερεώσοις ὁ Θεός τὸν Αγίαν, καὶ Θρόνοδοξον πίσιν τῷ δύσεβῶν καὶ Ορθοδόξων Χριστιανῶν, σωὰ τῇ ἀγίᾳ Μονῇ πάντη εἰς αἰώνας αἰώκων.

Ο Ιερός. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Λαός. Τίλι τιμιωτέρων.

Ο Ιερός. Χειτός ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν.

Εἰ δὲ βέλη, μετὰ τὸ τέλος τῆς Επιειρνοῦ, λέγε τίλι Εὐχήλι παύτια τῷ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἐ υλογητὸς εῖ, Δέσποτε παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τίλι ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τῷ νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀνγαῖς τῷ

τῷ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν
ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς
ἀρχαῖς τῆς υπότος, ἐπάκουον τῆς δεήσεως
ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαῦ σα. Καὶ πᾶσιν
ἡμῖν συγχωρίσας τὰ ἔκδυσια, καὶ τὰ ἀκάν-
ατα ἀμαρτίματα, πρόσδεξαι τὰς ἑστερνάδες
ἡμῶν ἵκεσθας, καὶ κατέπεμψον τὸ πλῆθος
τὸ ἐλέυς σα, καὶ τῷ οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὸν
κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς Ἀγίοις
Ἄγγελοις σου, ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δι-
καιοσύνης σα, περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀ-
λιθείᾳ σα, φρύγισον ἡμᾶς τῇ διωάμετρα,
ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσις περισάσεως, καὶ πά-
σις ἐπιβελῆς τῷ αἰτικείμενού. Παράχυ δὲ
ἡμῖν καὶ τῷ παρεῖσαν ἑστέραν, σὺν τῇ ἐ-
περχομένῃ υπότι, τελείᾳν, ἀγίαν, εἰρήνην,
αἱμάτην, αἷμαρτην, ἀσκανδάλιστην, αἴφετη-
σον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
Πρεσβείας τῆς Ἀγίας Θεοτόκης, καὶ παντων
τῷ Ἀγίῳ, τῷ ἀπ' αἰῶνός σοι δύαρεσησάν-
των. Αμήν. Τῷ τιμιωτέραν.

Καὶ γίνεται Απόλυσίς.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Ἐρχόμοι δὲ εἰς τῷ Τράπεζαν
λέγομεν·

Φέγονται πεντες, καὶ ἐμπληθύσονται, καὶ
αἰνέσθωσι Κύελον οἱ ἐκζητῶντες αὐτόν· ζή-
σονται αἱ καρδίαι αὐτῷ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Δό-

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ δύλογεῖ ὁ Ἱερὸς τῶν
Τραπέζων. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν, **Δόξα**, καὶ
νῦν, καὶ ύπο τῶν Παναγίαν.

Ταῖς αὐτīς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλένσον γὰρ
σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Γέγονον οὐ ποιλίασου ἀγία ξάπεζα, ε-
χθσα τὸν Οὐρανὸν Ἀρτον, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν. Οὕτω πᾶς ὁ ξώγων καὶ θησ-
κει, ως ἔφησέν ὁ τὸν παντός, Θεογονίτωρ,
Ξοφδύς.

Τὸν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον
Θεούκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημ-
μελῆματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἴδματα,
τοῖς ἐν πίστε λαμβανέσσι τῶν δύλογίασου
Αὐγαίτε.

Καὶ Τάκτοις τὸ, Ἄξιον ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Εὑφράνας ἡμᾶς Κύρε, ἐν τοῖς ποιήμα-
σί σα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῷ χειρῶσε
ἡγαλλιασάμεθα. Εσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τὸ
φῶς τὸ προσώπου σου Κύρε. Ἔδωκας δὲ
φροσύνην εἰς τῶν παρδίαν μια ἀπὸ παρπο-
σίτων, οἶνου, καὶ ἐλαύνεις αὐτῷ ἐπληθώσα-
σαν. ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ ἀυτὸν κοιμηθήσομαι,
καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ Κύρε πατεμόνας ε-
π' ἐλπίδι πατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ο Ἱερὸς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, τῇ αὐτῇ χάρειτι, καὶ
φιλανθρωπίᾳ, παντοτε, νῦν καὶ φει,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνῳ.

ΑΡΧΗ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἱερός. Εὐλογητός. Εἰδώ, λέγε,
Στίχ. Διὰ σύχανοῦ ἡμῶν Ἀγίων Πατέρων ἡ-
μῶν. Καὶ ἀρχονται οἱ Ἀδελφοί. Βασιλεῖς
Οὐρανίε. Τεισάγιον. Παναγία Τελάς.
Πάπερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ, Κύρει εἰλέπον
ιβ'. τὸ, Δεῦτε φροσκιαήσωμεν, ἐκ γ'.
Καὶ δέθυς, εἰ ἔστιν ἡ φράτη Εβδομάς
τῆς Μεγάλης Τεσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα
τῷ, Ο Θεός εἰς τὴν βούθειαν μου φρό-
χες. Καὶ πληρώμενος τάτη, φαλλομεν τὸν
Μέγαν Κανόνα, εἰδώ, ἀρχόμεθα γάτως.

ΨΑΛΜΟΣ δ. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς με ὁ
Θεὸς τῆς δικαιοσύνης με.
Ἐν Θλίψεις ἐπλάτυνας με, οἰκτείρησον με,
καὶ εἰσάκησον τῆς φροσύχῆς με.
Τίοι αὐθιρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι;
Ιγγα τῇ ἀγαπᾷ τε ματαίωται, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύρος τὸ
ὅδιον ἀντε· Κύρος εἰσακέστεται με σὺ τῷ
πεκραγούσαι με φρός αὐτόν.

Op-

Οὐργίζετε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἂλλος λέγετο
ἕν ταῖς καρδίαις υμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
υμῶν κατανύγητε.

Θύσατε Θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε
ἐπὶ Κύριου.

Πολλοὶ λέγοσι, τίς δεῖξεν ἡμῖν τὸ ἀγαθόν;
Ἐστι μειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆς προσώπου
σας Κύρει.

Ἐδωκας δέ φροσύνην τοῖς τηλαὶ καρδίαις μου,
ἀπὸ καρπῷ σίτη, οἶνου, καὶ ἐλαίου ἀυτῷ
ἐπληθώσας.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ ἀυτὸν κοιμηθήσομαι, καὶ
ὑπνῶσω.

Οὐ τι σὺ Κύρει καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κα-
τέκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ Θυμῷ σας ἐλέγξης με, μη-
δὲ τῇ ὄργῃ σας παιδίσκης με.
Ἐλέησόν με Κύρει, ὅτι ἀσθενής είμι· ἵσ-
σαι με Κύρει, ὅτι ἐπαράχθη τὰ ὀστᾶ μου,
καὶ ἡ ψυχή μου ἐπαράχθη σφόδρα, καὶ σὺ
Κύρει ἔως πότε;

Ἐπίστρεψόν Κύρει, ρῦσαι τηλαὶ ψυχήν μα-
σῶσόν με σφέντο τῇ ἐλέγεσσα.

Οὐ τι ὡκεῖσιν ἢν πῷ Θανάτῳ ὁ μνημονίας
σου· ἢν δὲ πῷ "Ἄδη, τίς σέξομολογήσεται
σοι;

Ἐκοπίασα ὡρ τῷ σκυλυμῷ μα, λύσω κα-
θ' ἐκάστην νύκτα τηλαὶ κλίνειαν, ἢν δάκρυ-
σι μα τηλαὶ σρωματάν μα βρέξω.

Ἐπει-

Επαράχθη ἀπὸ Θυμᾶ ὁ ὄφθαλμός μν, ἐπαλαιωθήσει τὸ πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μν.

Α πόσιτε ἀπ' ἐμοῦ παύτες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν αὐομίαν, ὅτι εἰσήκεσε Κύριος τῆς φανῆς τὰ κλαυθμῆ μν.

Η καστε Κύριος τῆς δεῖσεώς μν, Κύριος τὸ προσδοχάν μν προσεδέξατο.

Αἰχυνθείσαν, καὶ παραχθείσαν παύτες οἱ ἔχθροί μν, ἀποσραφείσαν, καὶ καταγχείσαν σφόδρα διὰ πάχας.

ΦΑΛΜΟΣ 13'. 12.

Εως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μν εἰς τέλος; Εῶς πότε ἀποβρέφεις τὸ προσωπόν σύ ἀπ' ἐμν;

Εως τίνος Θήσομαι βελάς τὸ φυχῆ μου, οδώδας τὸ καρδία μν ἡμέρας, καὶ νυκτός;

Εως πότε ύψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Επίβλεψον, εἰσάκυσόν μου Κύριο ο Θεός μν.

Φάτισον τὰς ὄφθαλμάς μν, μήποτε ύπνάσω εἰς θανάτου, μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρός μν, ἵχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐαν σαλαθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σὺ οὐλπισας.

Α γαλλιάσεται οἱ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτείωσου. ἀσω τῷ Κυρίῳ τῷ δεργυεπίσαιτι με καὶ φαλῶ τῷ ὄνοματι Κυρίου τοῦ ύψιστα.

Επίβλεψον, εἰσάκυσόν μν Κύριο ο Θεός μν.

Φάτισον τὰς ὄφθαλμάς μν, μήποτε ύπνάσω εἰς

186 ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

εἰς θαύματον, μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρος μου,
ἴχυσα πρὸς αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν
Αἰγαλία, ἐκ βίου. καὶ Μετανοίας, γ'.
Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΦΑΛΜΟΣ κδ. 24.

Πρὸς σὲ Κύριε Ἱρα τὸν φυχιῶν μου, δ'
Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κα-
ταιχισθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσαν με οἱ ἔχθροι μου,
καὶ ἦ πάτερ οἱ υπερμάνατές σε καὶ μὴ κα-
ταιχισθῶσιν. Αἰχμαθίπωσαν οἱ αἵρομοι-
τες διακενῆς.

Τὰς δόξας σας Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς
ἔιβας σας δίδαξόν με.

Οἱ διγύηστον με ἐπὶ τὴν ἀληθεῖαν σας, καὶ δί-
δαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός δὲ Σωτήρ μου,
καὶ σὲ υπέμεινα ὅλην τὸν ἥμερον.

Μηδέποτε τὸν θείκτηριμάν σου Κύριε, καὶ τὸ
ἐλέος σας, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος είστιν.

Αἱ μαρτίας νεθπτούς με, καὶ ἀγνοίας με τὴν
μνήμην.

Κατὰ τὸ ἔλεος σας μνήμητί με σὺ, σένεσ
τῆς χρησόμετός σας Κύριε.

Χριστός, καὶ δέδυτος ὁ Κύριος. διὰ τοῦτο νο-
μοθετήσει ἀμαρτιασθεῖς ἐν σόδῳ.

Οἱ διγύηστει πρᾷεις ἐν κρίσει, διδάξει πρᾷεις
δόξας ἀυτῶν.

Πᾶσαι αἱ δόξαι Κυρίες ἔλεος, καὶ ἀληθεία,
τοῖς ἐκζητοῦσι τὸν διαδίκτην αὐτοῦ, καὶ τὰ
μαρτύεια ἀυτῶν.

"Eyes-

Ἐνεκο τὸ ὄνόματός σα Κύρει, καὶ ἵλαδητι τῇ ἀμαρτίᾳ με· πολλὴ γάρ εῖσι.

Τίς εἶνι αὐθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύρειον; γομοθετήσει ἀυτῷ ἐν ὅδῳ, οὐ γρετίσατο,

Η δυχὶ ἀυτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλιδήσεται, καὶ τὸ αὐτέρμα ἀυτῷ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμε Κύριος τῶν φοβερομεσθων ἀυτὸν, καὶ οὐ διαθήκῃ ἀυτῷ διλώσει ἀυτοῖς.

Ωἱ ὀφθαλμοὶ μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κέρενον, ὅτι ἀυτὸς ἐκπασάσει ἐκ παχύδος τοὺς πόδας με.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτε μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἔγώ.

Αἱ Θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθυσθήσαν, ἐκ τῶν αἰσχυνῶν με σέξαγαγέ με.

Ιδε τινὰ παπείνωστίν με, καὶ τὸν κόπον με, καὶ ἀφεց πάσας τὰς ἀμαρτίας με.

Ιδε τὰς ἰχθύες μου, ὅτι ἐπληθυσθήσαν, καὶ μᾶσας ἄδικον ἐμίσησαν με.

Φυλαξον τινὰ δυχίαν με, καὶ ρῦσαί με· μη καταργηθεῖσα, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι, καὶ δύστεις ἐπολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύρει.

Λύθεσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πατῶν τῶν Θλίψεων ἀυτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ'. 30.

Επὶ σοὶ Κύρει ἥλπισα, μὴ καταργηθεῖσα εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σα ρῦσαί με, καὶ σέξελε με.

ΚΛΙ-

Κλινον πρός με τὸ ἡξσύ, τάχων τὸ σέκε-
λέθαι με.

Γεννώ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπισθεὶ, καὶ εἰς οἴ-
χον καταφυγῆς τὴν σῶσαι με.

Οὐτὶ κραταίωμά μν, καὶ καταφυγή μν εἴ σὺ,
καὶ σύεκον τὴν ὄνόματός σκε ἐδηγήσεις με, καὶ
διαθρέψεις με.

Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, οἵς ἔκρυψας
μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπισθεὶς μν Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀλη-
θείας.

Ε μίσησας τὰς διαφυλάσσοντας ματαιότητας
διακομῆς.

Ε γὰρ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα, ἀγαλ-
λιᾶσομαι, καὶ σύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐ-
λέει σου.

Οὐτὶ ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μν, ἐσω-
στας ἐκ τῶν αναγκῶν τινῶν θυχή μν.

Καὶ ως συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
Ἶσησας δὲ δίρυχώρῳ τὰς πόδας μν.

Ἐλέπον με Κύριε, ὅτι Θλίβομαι· ἐπερά-
χθη δὲ θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου, οὐ θυχή
μν, καὶ οὐ γαστήρ μου.

Οὐτὶ σέξελιπον δὲ ὁδῶντος οὐ ζωή μν, καὶ τὰ
επι μν δὲ σκιαγμοῖς.

Ηδεύοντον δὲ πτωχείᾳ οὐ ιδύεις μν, καὶ τὰ
ὅσα μν ἐπεράχθησαν.

Τι αρά πάντας τὰς ἐχθρές μν ἐγενήθησαν ὁ-
δείδος, καὶ τῆς γείτοσι μν σφόδρα, καὶ φό-
βος τῆς γνωστοῖς μν.

Οι

Οἱ Θεωρουμένες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ
τελεῖθλια ὥστε νεκρὸς ἀπὸ παρδίας.

Ἐγεινάθλια ὥστε σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι ἦ-
γετο φόγον πολλῶν παροικάντων πυκλάθεν.
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι ἀντές ἄμα ἐπ' ἐμὲ,
τῇ λαβεῖν τὴν θυχιών μη ἐβυλδύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε πληπίσα. Εἶπα,
σὺ εἰς ὁ Θεός μου, ὃν ταῖς χερσὶ σου οἱ
ζλῆροί με.

Ρύσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν με, καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ δύλον
σὺ· σῷσόν με ὃν τῷ ἐλέει σὺ· Κύριε, μη
καταχυνθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰχματείνειν αὐτεβεῖς, καὶ καταχθείνον
εἰς ἄδειαν.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
λαλεῦντα κατὰ τὰ δικαία αἴσια τὰ ὑπερη-
φανία καὶ στενάσσεται.

Ωἱς πολὺ πληθός τῆς χηνότητος σὺ.
Κύριε, οἵτις ἐκρυψας τοῖς φθειρμάσίοις σε.

Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζοντιν ὡπὶ σὲ, ὃνα-
τίον τῶν οὐών τῶν αὐθρώπων.

Κατακρύψεις ἀντές, ὃν ἀποκρύψω τὰ προ-
σώπα σὺ, ἀπὸ ταραχῆς αὐθρώπων.

Σκεπάστεις ἀντές ὃν σκληρὴ ἀπὸ αἵτιλε-
γίας γλωσσῶν.

Εὐλεγητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔ-
λεος ἀντὶ ὃν πόλεις περιοχῆς.

Ἐχὼ δὲ εἴπα ὃν τῇ ἐνσάσει με, ἀπέρριμ-
μαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σὺ.

Δικέ

τίγο ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Διὸ τότε εἰσήκασας τῆς φωνῆς τῆς δέησεώς με, ἐν τῷ κεκραγμένῳ με φρός σέ·
Αὐγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθεῖας ἐκζητεῖ Κύριος· καὶ αὐταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιεῖσιν ὅπερι φανίαν.

Ἄνδειζεθε, καὶ κραταιέσθω ἡ καρδίσ σου, πάντες οἱ ὄλπιζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ψ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Χριστοῦ,
ἐν σκέψῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ ἀλεθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, αὐτιλόπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὄλπισθε επὶ αὐτόν.

Ο τι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος Θηρῶν, καὶ ἀπὸ λόγων ταραχώδες.

Ε ν τοῖς μεταφρονίοις αὐτοῦ ἐπισκιάσεται, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῷ ἐλπιεῖς.

Ο πλωτοκλάστης εἰσεστε ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλεως πετομένος ήμέρας.

Α πότερον πράγματος ἐν σκότει διαπορθμένων, ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μετημετρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάδες, καὶ μυριάδες ἐκ δεξιῶν σου, φρός σὲ δὲ αὐτὸν ἔγγιει.

Τι λιώτοις ὄφεσταλμοῖς σὺ κατανοήσεις, καὶ αὐταπόθεσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

"Οτε

Οὐ τι σῦ. Κύριε, οὐ ἐλπίσμα, τὸν ὄψιστον
ἔθυ καταφυγεῖσι σὺ.

Οὐ τι τοῖς Αγγέλοις αὐτῷ ἐντελέχεσται περὶ σῆς,
τῇ διαφυλάξῃ σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σὺ.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρεστί σε· μήποτε φροσκόψῃς
φρός λίθον τὸν πόδα σὺ.

Εἶπι ἀστίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιβίσῃ, καὶ
καπεπατώσεις λέγοντα, καὶ δράκοντα.

Οὐ τι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, γὰρ ρύσαμαι αὐτὸν,
σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγρα τὸ ἀνομάλον.

Κεκράξεται φρός με, καὶ ἐπακέσομαι αὐτῷ,
μετ' αὐτῷ εἰμι ὃν θλίψει· ὅξελημα αὐτῷ,
καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρόττον ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δεξιῶ
αὐτῷ τὸ σωτήριόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Άλληλεια, ἐκ γ'.

Κύριε ελέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν.
Εἰ εστι Νικεία, Μεγανοίας· γ'. εἴπει ἀρχό-
μενα λέγειν τὰς Στήχ. εἰ μὴ μέλει, ἀλ-
λα χύμα, ἀργώς, καὶ μεγάλη φωνῇ.

Ο φρώτος Χορός.

Ε' πακέσατε θώς ἐχότες τῆς γῆς.

Ο δεύτερος.

Γρυκότες ήττασθε. Καὶ καθεξῆς ἐκαστος
Χορος τὸν ίδιον Στίχον.

Μεθ ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε "Εθνη καὶ ήτταθε.

"Οτε μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο δεύτερος Χορός τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ φρώτος Χορός τὸν φρώτου Στίχου,

Ἐπε-

192 ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Επακύσατε ἔως ἐχάπε τῆς γῆς.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ιχυκότες μήταδε.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰς πάλιν ἰχύσητε, καὶ πάλιν μήτηθίσθε.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λιών αὐτὸν βουλήω βελούσητε, διασκεδάσει Κύριος.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγου δην ἔαν λαλήσητε, ω̄ μὴ εἴριεται δὲν ἡμῖν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν ἡ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδὲν δὲ μὴ περιχθῶμεν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριοι δὲ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἀντανάγκασητε μεν, καὶ ἀντὸς ἔσαι ἡμῖν φόβος.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἔαν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ἀλλ', ἔσται μακρὺς ἀγιασμός.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, τοῦτο συνθίσομαι δι' αὐτοῦ.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ιδεν ἐγὼ καὶ τὰ παιδέα, ἅμοι ἐδωκεν ὁ Θεός.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ λαδὲς ὁ πορεύμανος δὲ σκάτει, εἰδεν φῶς μέγα.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικῦντες δὲ χώρφ καὶ σκιψ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

"Οτι

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ. 193

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο τι Παιδίον εγχυνθῆται ἡμῖν, Τιδές καὶ εἰδάθη ἡμῖν.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ οὐδὲ πρώτη εγχύνθη ἐπὶ τῷ ὥμεν ἀντε.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης ἀντεὶ γένεται ἐστιν ὅριον.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ δόνομα ἀντεὶ μεγάλης βασιλίς "Αγγελος.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβυλος.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰχθύος, ὄξεστιαστής, "Αρχων εἰρήνης.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τῷ μέλλοντος αἰώνος.

"Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πληρωθέντων δὲ τῷ στίχῳ, ὡς φροείρηται, λέγεται τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, πάλιν ἀπαξὶ παρ' ἑκατέρου. Δόξα, ὁ φράτος Χορὸς τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· καὶ νῦν, δέπερος τὸ αὐτό. Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὄμοι. Ο τι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ δέκας τὰ πάροντα τείχα Τροπάεια.

Ο φράτος Χορός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, δύχαεισῶσι Κύριε, τὴν ἐστέραν αἰτήμασι σὺν τῇ νυκτὶ αἴαμάρτητον, παράγχυμοι Σωτὴρ, καὶ σῷσόν με. Ο δύτερος Χορός.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶσε Δέσποτα, τὴν ἐστέραν αἰτήμασι σὺν τῇ νυκτὶ Orologio. I τὶ

Καὶ νῦν, Οἱ δύο Χοροί.

Τέλιψημέραν διαβάς, ύμνολογῶ σε "Α-
γιε, τηλή ἐσπέραν αἰτοῦμαι σω̄ τῆ
νυκτὶ αὐεπίβελον, παράσχε μοι, Σωτὴρ, καὶ
σῷσόν με.

Ομάδει δύο Χοροί.

Η'Ασθματος φύσις τὰ Χερυβῖμ, αἴσ-
γήτοις σε ύμνοις δαζολογεῖ.

Εξαπτέρυγα ζῶα τὰ Σεραφῖμ, ταῖς α-
παύσοις φωναῖς σὲ ὑπερυφοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ σρακά, τεισα-
γίσις σε ἀσματιν δύφημεῖ.

Πρὸ δὲ πάντων ὑπάρχεις ὁ ἀν Πατὴρ, καὶ
συναναρχον ἔχεις τὸν σὸν Τίον.

Καὶ ισότιμος φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς
Τελάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε Μήτρ Θεᾶ, οἵ τε Λό-
γου αὐτόπται καὶ Υπεργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων παύτες Χοροί, ὡς
ἀθανάτοις ἔχοντες τὴν ζωήν.

Τούτερος πάντων φρεσβόλσατε ἐκτενῶς, ὅπει
παύτες ὑπάρχομεις σὺ δεκοῖς.

Ινα πλαύης ρύθμοτες τὰ πονηρά, τῷδε Ἀγ-
γέλων βούσφρον τὴν ὠδίων.

Αγιε, "Αγιε, "Αγιε Τεισάγιε, Κύειε, ἐ-
λέησον, καὶ σῷσον ἡμᾶς. Αμήν.

Καὶ σιθὺς χθανατῆ τῇ φωνῇ τῷ,
ιστοῦντο εἰς εὖα Θεόν, Πατέρα παντο-
Πατέρα. Φύλ. 26.

Ει-

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ. 195

Εἶτα. Παναγία." Απαντα λέγονται ἐκ δού-
τέρως, πλινθός, Παναγία Δέσποινα.

"Οπερ λέγεται ἐκ τείτυ.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, μαρέσβδε
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ οὐρανίαι Διωάμεις τῷ Ἀγίων
Ἄγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μαρέσβδε σατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

Αὐτοίς ιωαννη, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ
Βαπτιστὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μαρέσβδε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

Αὐτοῖς μάρτυρες, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ
Μάρτυρες, καὶ παντες "Αγίοι, μαρέσβδε σατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

Ο σιοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ
Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, μαρέσβδε σατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

Η αἴτιτος, καὶ ακατάληπτος, καὶ θεία δύ-
ναμις τοῦ τιμίας καὶ ζωοποιῆς Σπαυροῦ, μὴ
εγκαταλίπης ἡμᾶς τὰς ἀμαρτωλάς.

Ο Θεὸς ἰλασθητε ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγιον. Παναγία Τειάς. Πάτερ
ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἐστιν. Καὶ φάλλομεν τὰ
Τροπάεια ταῦτα, εἰς Ἡχον β'. Εαν δὲ
τύχῃ Ἑορτή, φάλλομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Φωτισον τὰς ὄφθαλμάς με, Χριστὲ ὁ Θεός,
μήποτε ὑπνώσω εἰς θανάτον, μήποτε εἰ-
πῃ ὁ ἔχθρός με, ἵχυσα ψρός αὐτόν. Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς φυχῆς με γενεύς ὁ Θεός,
ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν.

ρῦσαι με ὅξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθέ, ὡς φιλανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι γὰρ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολεμώντα ἀμαρτίματα· σὺ τὸν ἐκ συγχριτεύτα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε. πολλὰ γάρ ισχύει δένσας Μητρὸς πρὸς δύμανειαν Δεασθότου· μὴ παεῖδης ἀμαρτωλῶν ἴκεσίας ἡ παίσεμνας· ὅτι ἐλεήμων ἐσί, καὶ σώζειν διωάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ύπερ τὸν μῶν καταδεξάμενος.

"Επερα Τροπάεια, Φαλόμενα ίμέραι παρ ίμέραι, εἰς Ήχον Πλ. δ.

Τῶν ἀοράποντος ἔχθρῶν μου τὸ ἄυπνον τοῖς πίσασαι Κύρε, καὶ τῆς ἀθλίας σαφῆνος μου τὸ ἄτοιον ἔγνως ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χειράς σὺ παραδίσομαι τὸ πνεῦμά με· σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ υπτιώσω εἰς θαύματον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὄφθαλμούς μου φάτισον, σὺ τῇ ἔνφῃ τῇδε θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με σὺ καιρῷ διδέτω πρὸς σὲν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπός.

Στίχος. Επίβλεψον.

Ως φοβερᾶς ἡ κείσις σὺ Κύριε, τῷδε Αγγέλων παεισαμένων, τῷδε αὐθρώπων εἰσαγεμούσων, τῷδε βίβλων ανεῳχμένων, τῷδε ἔργων ἐρδικωμένων, τῶν λογισμῶν ὅξεταζομένων· ποία κείσις ἔσται σὺ ἐμοὶ τῷ συλλιφθεύτι ἐν ἀμαρτίαις; τίς με τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμ-

λάμψει; εἴμη σὺ Κύρε εἰλεῖσος μεώς
φιλανθρωπος. Δόξα.

Δέκτε μοι δός ὁ Θεὸς, ως ποτὲ τῇ
γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ αὖτε σον
με βρέχειν τοὺς πόδας σα, τὰς ἐμὲ ἐκ τῆς
οὐδὲ τῆς πλανῆς ἐλεύθερόσαντας· καὶ μῦρου
διώδιας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἔν
μετανοίᾳ μοι κτισθεῖτα· ἵνα ἀκέσω καγῶ
τῆς δύκταιας σα φωνῆς. Η πίσις σα σέσω-
κέ σε, πορθεῖς εἰς εἰρηνήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τινὶ ἀκαταίσχυλον Θεοτόκε εἰλπίδα σου
ἔχω, σωθήσομαι, τινὶ προσπασίασ
σου κεκτημένας Παναγχαντε, οὐ φοβηθήσο-
μασ. Καταδιώξω τὰς ἔχθράς μου, καὶ βο-
πώσωμαι αὐτοὺς, μόνιμα αὐτεχόμενας ως
θώρακα τινὶ σκέπτικας σα, καὶ τινὶ παντοδύ-
ναμον βοήθειαν σα καθικετούσαν, βοῶ σοι·
Δέσποινα σῷον με ταῖς πρεσβείαις σα, καὶ
αὐτούσαν με ἐκ ζοφώδους ὑπνυ, πρὸς σιν
δοξολογίαν· διωάμει τῷ ἐκ σας σαρκωθεί-
τος Τίτῳ τῷ Θεῷ.

Τὸ, Κύρε εἰλεῖσον μ'. Τινὶ τιμιωτέραν.
Ἐν ὄνοματι Κυρία. Οἱερός.

Δι' δύχῶν τῆς Ἀγίων Πατέρων.

Καὶ τινὶ Εὐχὴν ταύτην τῷ Μεγάλῳ
Βασιλέϊ.

Κύρε, Κύρε, ὁ ρυσάμινος ἡμᾶς ἀπὸ
παντὸς βέλες πέτομεν τὴν μέρας, ρῦ-
σαι τὴν μᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς περάγματος ἐν
σκότει διαπαρθεμένου. Πρόσδεξατ θυσίαν.

έσπερντω τὰς τρόπους χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις.
 Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ γυκτερινὸν σάδιον αἱμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κα-
 κῶν, καὶ λύθωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης περι-
 χῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν
 φροσγινομενίης. Χάρισαι ταῖς φυχαῖς ἡ-
 μῶν κατανύξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν
 μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερῷ, καὶ δικαίᾳ σὺ-
 νείσει ὅξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
 βου σὺ τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ
 μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. "Ἴνα καὶ ἐν τῇ
 καθ' ὑπνον ἱσυχίᾳ ἐμφαιδρυμώμεθα τῇ
 Θεωρίᾳ τρόπῳ κειμάτων σου. Απόστολον δὲ
 ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπερεπή, καὶ ἐ-
 πιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστολον δὲ ἡμᾶς
 ἐν τῷ καιρῷ τῆς φροσύδχῆς ἐσπειρυμένους
 ἐν τῇ πίσει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς πα-
 ραγγέλμασί σα. Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τῷ
 μονογενὲς σου Τίοῦ, μεθ' εἰς δύλογηπός εῖ,
 σιν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
 σὺ Πνόδύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώ-
 νας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ δέδυς. Δεῦτε φροσκιανήσαμεν.

'Ἐκ γ'. καὶ Μετανοίας γ'. εἴτα.

ΨΑΛΜΟΣ ὁ. 50.

Eλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 σα, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τρόπον σίκταρμῶν
 σὺ ὅξαλειψόν τὸ αὐόμημά με.

Ἐπὶ πλεῖον πλιῦνόν με ἀπὸ τῆς αἵματας
 με, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας με καθάρισθέ με.

"Οὕτις

Οὕτι τὴν αὐομίαν με ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία με σκόπιόν με ἔξι διαπαυτός.

Σὺν μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν σκόπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἀδικαιωθῆς εἰς τοῖς λόγοις συ, καὶ νικήσῃς εἰς τῷ κείνεδαι σε. Ιδὲ γάρ εἰς αὐομίας συμελήφθης, καὶ τὸ ἀμαρτίας ἐκίασησέ με ἡ μύτηρ με.

Ιδὲ δὲ ἂλλοθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ πρύφια τῆς σοφίας εἰδῆλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ύπαγώπω, καὶ καθαριδόσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λεκκανθήσομαι.

Ακτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ δέφροσιών με, ἀγαλλιάσονται ὥστε πεπειναμένα.

Απόστρεψον τὸ φρόσωπόν συ ἀπὸ τοῦ ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς αὐομίας μου εἰξάλειψον.

Κερδέω καθαρὰν κτίσον εἰς ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα δύνας ἐγκαίνιον εἰς τοῖς ἐγκάπτεις με.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ φροσώπου συ, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ "Ἄγιον" μὴ αντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου συ, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ σήειξόν με.

Διδάξω αὐομίας τὰς ὁδός συ, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιτρέψοι.

Ρῦσαι με εἰς αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς, τῆς σωτηρίας με· ἀγαλλιάσονται ἡ γλῶσσα με τὴν δικαιοσιών με.

Κύρε τὰ χεῖλη με αἵστεις, καὶ τὸ στόραι με αἴγγελεῖ τὴν αἵρεσίν συ.

Οὕτι εἰ ἡθέλησας Θυσίαν, ἔδωκα αὖ, ὁ λοκαυτόματα τὸν δέδοκτήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα σωτηριμυσίου, καρδίαν σωτηριμυσίου, καὶ τεταπειγωμυσίου ὁ Θεὸς τὸν εὔχαριστόν.

Αὐτάδικων Κύρει τῷ δέδοκτήσου τὴν Σιών, καὶ οἰκεδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τόπε δέδοκτήσεις Θυσίαν δικαιοσυνής, αὐτοφραν, καὶ ὀλοκαυτόματα.

Τόπε αἵρισταν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρεις του μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ρά. 101.

Kέριε εἰσάκεσσον τῆς περοσδιχῆς με, καὶ ἡ κραυγὴ με περὸς σὲ ἐλθέτω.

Μή ἀποστρέψῃς τὸ περόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐν ᾧ αὖ ήμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον περός τε τὸ γένος σου· ἐν ᾧ αὖ ήμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, πάχυ ἐπάκεσσόν με.

Οὕτι εὔέλιπον ὥστε καπνὸς αἱ ήμέραι με, καὶ τὰ ὄστα με ὥστε φρύγιον σωεφρύγιον.

Ἐπλήγημι ὥστε χόρτος, καὶ εὔπρανθη ἡ καρδία με, ὅτι ἐπελαθόμην τὸ φαγεῖν τὸν ἄρτον με.

Ἄποδ φωνῆς τοῦ στεναγμῶς με ἐκολλήθη τὸ ὄστρυν με τῇ σαρκὶ με.

Ωἱ μοιώθημι πελεκαῖς ἐριμικῶς· ἐγκρήθημι ὥστε συκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ηγεύπινοσα, καὶ ἐγνόμημι αἷς τρεπτίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

"Ολίς

Οὐ λίγοι τὸν ἡραράντον ὀνεῖδιζόν με οἱ ἔχθροι·
με, καὶ οἱ ἐπανυπότες με κατέστησαν ὄμινους.
Οὐ τις ποδὸς ὁσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πό-
μα με μετὰ κλαυθμῷς ἐκίριων.

Ἄπο τὸ περοσώπτης ὄργης σὺ, καὶ τὴν θυμῆ-
συ, ὅτι ἐπάρας κατέβραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὁσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, καὶ
ζῶ ὁσεὶ χόρτος ὀξειράθλων.

Σὺ δὲ Κύρε εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖς, καὶ τὸ
μητόσουμόν συ εἰς γενεαν, καὶ γενεαν.

Σὺ αὐταῖς οἰκτειρίστεις τὸν Σιῶν, ὅτι κατ-
ρός της αἴκτειρησαι ἀντίω, ὅτι ἥκει καιρός.

Οὐ τις δύδοκισαν οἱ δεῖλοι σὺ τὰς λίθας ἀν-
τῆς, καὶ τὰν χῶν ἀντῆς οἰκτειρίστει.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν
δόξαν συ.

Οὐτις οἰκοδομήσει Κόστος τὴν Σιῶν, καὶ
οὐφθάγεται ἐν τῇ δόξῃ ἀντί.

Ἐπέβλεψε ἐπὶ τὸν περοσὸν χῶν τῷ πεπε-
νῶν, καὶ ἡκ ὀξειράσει τὴν δένσιν ἀντί.

Γραφῆτο αὕτη εἰς γενεαν ἑτέρων, καὶ λαὸς
ὁ κτιζόμενος αἰνέσθε τὸν Κύριον, ὅτι ὀξε-
κυῖτες οἵ οὐτες ἀγίστησαν αὐτῶν.

Κύρος οἵ Οὐρανὸς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλε-
ψε, τὴν ἀκέσται τὴν σκναγμῷ τῷ πεπεδημέ-
νων, τὴν λῦσαι τὰς ὕπερ τῷ τεθανατωμένων,
τοῦν αναγγεῖλαι ἐν Σιῶν τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ τὴν αἰνέστιν αὐτῶν ἐν Ιερυσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπιστωμαχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ ἀν-
τό, καὶ βασιλεῖς τὸ δελδεῖν τῷ Κύρῳ.

Α' πεκρέδη αὐτῷ ἐν ὅδῷ ἵχύος αὐτῷ τὸν
όλιγόττα τῷ μέρῶν με αἴγαγειλόν μοι.

Μή αἴγαγής με ἐν μίσει μέρῶν με,
γενεᾶ γενεῶν τὰ ἔτη σα.

Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύρε τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, καὶ ἐργά τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ σύ-
ρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολογῶται, σὺ δὲ διαμονεῖς, καὶ
παῖτες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ σ-
εὶ περιβόλουν ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλο-
γήσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σα τὰ ἐκ-
λείψειν.

Οἱ γοὶ τῶν δέλων σα κατασκηνώσασι, καὶ
τὸ στέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατεύθαι-
θήσεται.

Προσδιγὴ Μανασῆ βασιλέως τῆς Ἰudeίας.

Κύρε Παυτοκράτορ, οὐ Θεὸς τῷ Πατέ-
ρων ἡμῶν, τῷ Αβραὰμ, καὶ Ισαὰκ,
καὶ Ιακὼβ, καὶ τῷ στέρματος αὐτῷ τῷ δι-
καίου. Οὐ ποιήσας τὸν Θύρανδὸν καὶ τὴν
γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῷ. Οὐ πε-
δίσας τὴν Θάλασσαν τῷ λόγῳ τῷ φροσάγ-
ματός σου. Οὐ κλείσας τὴν Ἀβυσσον, καὶ
σφραγισάμενος αὐτὸν, τῷ φοβερῷ καὶ σ-
δόξῳ ὄνόματί σα. Οὐ πάκτα φείσσει, καὶ
βέμει ἀπὸ φροσώπου τῆς δυνάμεως σα. Οὐ
τι ἀστεκτος οὐ μεγαλοφρέπεια τῆς δόξης
σα, καὶ αὖποτας οὐ ὄργη τῆς ἐπὶ ἀμαρ-
τωλοῖς ἀπειλῆς σα, αὐτέρητόν τε καὶ αὐξε-
χνίασον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σα. Σὺ

δὸς εἰς Κύρειος ὑψίστος, εὐαλαγχήνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις αὐθρώπων. Σὺ Κύρε, καὶ τὸ πλῆθος τῆς χριστόποτος σὺ εἰπηγείλω μετανοίαν, καὶ ἀφεσιν τοῖς ἡμάρτησούσοι, καὶ τῷ πλῆθει τοῦ οἰκτιρμῶν σὺ ὕεισας μετανοίαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτεῖαν. Σὺ δὲ Κύρη οὐ Θεὸς τῷ Δικαίῳ, ἀλλὰ θεός μετανοίαν δικαίους, τῷ Αβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς τούτοις ἡμάρτησούσοι. Άλλος θεός μετανοίαν ἐπὶ εὑρίσκοι τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι τῷ μαρτυροῦ ὑπὲρ αειθμὸν φάμης θαλάσσης. Επλήθυναν αἱ αἰομίαι μις Κύρειος, ἐπλήθυναν αἱ αἰομίαι μις, καὶ ωκεῖοι ἀξιούσαι, καὶ ἴδεν τὸ ὑψός τῆς Οὐρανῆς, ἀπὸ τοῦ πλήθυς τοῦ ἀδικιῶν μου· κατακαμπτόμενας πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀναφεῦσαι τηνῶν κεφαλῶν μις, καὶ ωκεῖοι μις αἴεσαι. Διότι παρώργισα τὸν θυμόν συ, καὶ τὸ πονηρὸν σκάνδαλόν συ ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά συ, καὶ μὴ φυλάξας τὸν προστάγματό σου. Καὶ νιᾶς κλίνω γόνου καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σὲ χριστόποτος. Ήμάρτητα Κύρειος, ἡμάρτητα, καὶ τὰς αἰομίαις μις ἔγω γινώσκω. Άλλοι αἰτῶμαι δεόμενος. Άκες μοι Κύρειος, αἴες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς αἰομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, πρῆσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσγης με ἐν τοῖς καταπάτοις τῆς γῆς. Διότι Σὺ εἶ Θεός, Θεός τῷ μετανούσυτων, καὶ σὺ εὑρίσκοι δείξεις πᾶσαν τηνῶν

γαθωαίνω σγ. "Οτι ἀνάξιον ὅντα σώσεις
με κατὰ τὸ πόλυ ἐλεός σγ, καὶ αἰνέσω σε
διαπαντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Ζωῆς μγ." Ο-
τι σὲ ύμινεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῷ Οὐρανῷ,
καὶ σγ ἔσιν ἡ δόξα εἰς τὰς φιλῶντας τῷ αἰώ-
νων. Αμήν.

Τρισάγιον. Μεταποίας γ'. Παναγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σγ εστιν. Καὶ τὸ Τρο-
πάριον πῦτα, εἰς Ἡχον Πλ. β. Χέμα.

Ε λέποσον. ήρας, Κύρε ελέποσον ἡμᾶς·
πάσης δῷ απολογίας αποφεύγεις, παν-
τίκασι τὴν ἴκεσταν ᾧς Δεσπότην, οἱ ἀμαρ-
τωλοὶ φροσφέρομεν, ελέποσι ηρᾶς.

Δόξα.

Κύρε ελέποσον ἡμᾶς· επὶ σοὶ γὰρ πε-
ποιθαμεν· μὴ ὄργισθῃς τῷν σφρί-
δρᾳ, μηδὲ μηνδῆς τῷ αἵματῶν ἡρῶν· αὐτοῖς
επιβλεψον καὶ νῦν ᾧς εὔσπλαγχνος, λύθα-
σαι ἡμᾶς εκ τῷ ἐχθρῶν ἡρῶν· σὺ δὲ εἰ
Θεὸς ἡρῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σγ, πάντες ἕργα
χειρῶν σγ, καὶ τὸ ὄνομά σγ ἐπικεκλήμενα.
Καὶ ταῦ. Θεοτοκίον.

Της δύσπλαγχνίας τινὲς πύλειν αἴοιξον
ἡμῖν, δύλογημενίη Θεοτόκε, εἰπίζον-
τες εἰς σὲ μὴ αἴσοχήσωμεν, ρύθμειμεν διὰ
σγ τῷ πειτάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτεία
τῆς γυνές τῷ Χερισιανῷ.

Τὸ, Κύρε ελέποσον, μ'. Δόξα, καὶ ταῦ.
Τινὲς τιμιωτέραν τῷ Χερυβίμ.

Ἐν ὄνοματι Κυρίας δύλογησον Πάτερ.

Οἱ Ιερούς. Δι' ὄχων τῷ Αγίων Παπέρων.
Καὶ

Καὶ ἡ παρῆσσα Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μανουγεὺς, Ἰησοῦ Χειροτελέ, καὶ Αἴγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία διάμαυρις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵς επίστασαι κείρασι, σῶσόν με τὸν αἰδεξιον δεῖλόν σου· ὅτι δύλογηπός εἶ εἰς τὰς αἰώνας τῆς αἰώνων. Αμήν.

Δεῦτε ωροσκιμήσωμεν, ἐκ γ'. καὶ δέδυς.

ΨΑΛΜΟΣ ξθ'. 69.

Ο Θεός εἰς τὰς βούθειας μου φρόσχες, Κύρει εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰχμαθήτωσαν, καὶ ἐνέπιπτωσαν οἱ ζητῶντες τὰς φυχῆς μα.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ καταχυμάθητωσαν οἱ βελόμεσοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰχμόμενοι, οἱ λέγοντες μοι, εὔγε, εὔγε.

Αγαλλιάσθωσαν, καὶ δύφρανθήπωσαν ἐπτοῖς παίζεις, οἱ ζητῶντες σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπιστώς, μεγαλωθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πιστός είμι καὶ πονης· ὁ Θεός βοηθησόν μοι.

Βοηθός με καὶ ρύσης με εἴτη σδ, Κύρει μη χορίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύρει εἰσάκουσον τῆς ωροσδυχῆς μου, ἔνωτισαι τὰς δέησίν μου ἐν τῇ ἀ-

λη-

ληθεῖα σου, εἰσάκουσάν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κείσυν μετὰ τοῦ θεοῦ σου, ὅτι οὐδὲ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οὐ τι κατεδίωξαν ὁ ἔχθρος τινὸς φυχίων με, ἐπαπείνωσαν εἰς γῆν τινὸς ζωκίων με.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰώνος, καὶ οὐκιδίασαν ἐπ' ἐμός τὸ πνεῦμά με, ἕντε μοὶ ἐπαράχθη ἢ παρδία με.

Ἐμνήθην ημερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σα, ἐν ποιήμασι τῷ χειρῶν σα ἐμελέτων.

Διεπέτασα πορὸς σὲ τὰς χεῖράς με· ἢ φυγή με ὡς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύρε, ξέλιπε τὸ πνεῦμά με.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πορόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Αἱ γενέσεις ποίησόν μοι πὰ πορῷ τὸ ἔλεός σα, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γιώργεισόν μοι Κύρε οὖδον, ἐν ᾧ ποροῦσσομαι, ὅτι πορὸς σὲ ἦρα τινὸς φυχίων με.

Ἐξελῆ με ἐκ τοῦ ἔχθρῶν με, Κύρε πορὸς τὲ κατέφυγον· διδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θελημά σα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός με.

Τὸ Πνεῦμά σα τὸ ἀγαθὸν οὖηγήσει με τὸ γῆ βύθεία· σύνεκυ τοῦ ὄντος σα Κύρε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σα ξέραξεις ἐκ θλίψεως τινὸς

τινὰ φυχῶν μα, καὶ ἐν τῷ ἐλέεισαν οὐκολος
θρόσεις τᾶς ἔχθράς μα.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τους θλίβοντας τινὰ
φυχῶν μα, ὅτι ἐγὼ δεῖλος σα εἰμί.

Εἶπε τινὰ Δοξολογίαν.

Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνη, ἐν αὐθρώποις εὔδοκίᾳ.

Τριψυμάσι σε, δύλογούμασι σε, προσκινοῦμασι
σε, δοξολογοῦμασι σε, δύχαειτούμασι σοι διὰ
τινὰ μεγάλων σα δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπικράντε Θεῦ, Πάτερ Πα-
τοκράτορ, Κύριε Τιὲ μονογενὲς, Ἰησὺ Χρι-
στὲ, καὶ Ἀγιον Πρεύμα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Τιὸς
τῷ Πατέρᾳ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τῷ Κόσ-
μῳ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
τῷ Κόσμῳ.

Πρόσδεξαι τινὰ δέησιν ὑμῶν, ὁ καθίμενος
ἐν δεξιᾷ τῷ Πατέρᾳ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οὕτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύ-
ριος, Ἰησὺς Χειστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πα-
τέρας. Αμήν.

Καθέκαστον ἐστέρωσι δύλογούσωστε, καὶ αἰ-
μέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνος.

Κύριε καπαφυγή ἐγκαίθις ἥριν ἐν γνηεϊ
καὶ γνεᾶ, ἐγὼ εἶπα. Κύριε ἐλέησόν με,
τασσαὶ τινὰ φυχῶν μα, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, ἀρδεὶς σὲ καπαφυγον, διδαξόν με τὰ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

"Οζ,

Ο τι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ὃν τῷ φῶτὶ σὺ ὄφόμεθα φᾶς.

Παρατείνον τὸ ἔλεός συ τοῖς γυνώσκεσί σε.

Kατεξίσον Κύρε εὐ τῇ νυκτὶ ταύτῃ

αναμαρτίτες φυλαχθῶαι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ Κύρε, ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά συ εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γενόπτο Κύρε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμον ἐπὶ σοί.

Εὐλογητὸς εἰ Κύρε, δίδαξόν με τὰ δικαιῶματά συ.

Εὐλογητὸς εἰ Δέσποτα, συμέτισόν με τὰ δικαιῶματά συ.

Εὐλογητὸς εἰ Ἀγιε, φῶτισόν με τοῖς δικαιώμασί συ.

Κύρε τὸ ἔλεός συ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔργα τῷ χειρῶν συ μὴ παρέδης.

Σοὶ ψρέπει αἴνος, σοὶ ψρέπει ὅμινος, σοὶ δόξα ψρέπει, τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνόματι, νῦν, καὶ αἰς, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐταῦρα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκας· καὶ μετὰ τῶν συμπλήρωμά τῷ Τροπαγίων τοῦ Κανόνος, Τροπαγίους

Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁτι σου.

Καὶ τὸ Τροπαγίων. Κύρε τῷ Δυνάμεων, ἐκ δούτερα μετὰ τῷ σίχων αυτῷ.

Τροπάγειον. Ἡχος Πλ. 8.

Kύρε τῷ Δυνάμεων, μετ' ἡμῶν γενε.

ἄλλον δὲ ἐκτός σου, βοηθὸν εὐ θλί-

ψε-

Φεστιν ἐκ ἔχομεν. Κύρε τῷ Διωάμεων λέποντος ἡμᾶς·

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεόν σὺν τοῖς Ἅγίοις αὐτῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν συν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτῷ.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσίας αὐτῷ.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν σὺν ἕχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν σὺν φαλτερίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν σὺν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν σὺν χορδαῖς καὶ ὄρχανῳ.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν σὺν κυμβάλοις δύοχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῇ, πᾶσα σὰ πνοὴ αἰνεσάπω τὸν Κύρον.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Εἶπε ὁ μὲν πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν σὺν τοῖς Ἅγίοις αὐτῷ.

Ο δέ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν συν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὅμη.

Κύρε τῷ Διωάμεων, μεθ' ἡμῶν γενε.

Δόξα τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Κύρε, εἰμὶ τὰς Ἅγιας σας ἔχομεν πρεσβύτας, καὶ τὰς ἀγαθότατὰς συμπα-

παθόσαν ἡμῖν, πῶς ἐπολμῶμεν Σωτὴρ ὑ-
μιῆσαι σε, ὃν δὲ λογοῦσιν ἀπαύσως "Ἄγγε-
λοι; καρδιογνῶσα, φεῖσαι τὸν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε
πταισμάτων, ὥρὸς σὲ κατέφυγον Ἀ-
γῆν, σωτείας δεόμενος· ἐπίσκεψαι τὸν ἀ-
δειγμάτων με ψυχὴν, καὶ φρέσβει τῷ Τιῷ
σα, καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆσαι μοι τινὰ ἄφε-
σιν, ὡν ἔθραξα δεινῶν, μόνη δύλογημενόν.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με, αὐθρωπίη
προστασίᾳ μὴ καταπιεῖσθης με· ἀλλ' αὐτῇ
εὐτιλαβεῖ, καὶ ἐλέησόν με·

Καὶ τὸ παρὸν Θεοτοκίου.

Τινὰ πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ αἴστιθη-
μι Μήτρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπε-
τιλε σκέπτειν σα.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ἡ Εὐχή.

Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνάμενος,
καὶ δοξαζόμενος Χεισὸς ὁ Θεός, ὁ μακρὸ-
θυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυμασλαγχνος·
ὁ τὰς δικαιάς αγαπῶν, καὶ τὰς ἀμαρτωλάς
ἐλεῶν· ὁ πάντας καλῶν ὥρὸς σωτείας, διὰ
τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.
Αὔτοῖς Κύριε ώρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ὃν τῇ ὥρᾳ
παύτῃ τὰς ἐντοξείες, καὶ Ἰδυμον τινὰ ζωῆς
ἡμῶν ὥρὸς τὰς ἐντολάς σα. Ταῖς ψυχασ-
μῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς
λογισμὸς διόρθωσον, τὰς ἐνιοίας κάθαρον,
καὶ

καὶ ρήσαι τῷμᾶς ἀπὸ πάσης Θλίψεως, κα-
κῶν, καὶ ὀδιωάτης. Τέχνισον τῷμᾶς ἄγλοις σὺ
Ἄγγελοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ ἀυτῶν φρύ-
ράμισοι, καὶ ὀδηγήμισοι καταντίσωμεν εἰς
τὴν ἐνόπιτα τῆς Πίτεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνω-
σιν τῆς ἀφροσίτου σὺν δόξῃς, ὅτι δύλογοπότες
εἴ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώνων. Ἀμεί.

Κύειε ἐλένοιον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τίλω
τιμιωτέραν τῷδε Χερυθίμ. Ἐν ὀνόματι Κο-
ρείς δύλογησον Πάτερ.

Ο' Ιερόβις. Ο Θεὸς οἰκτειρίσαι τῷμᾶς.
Καὶ τῷμεῖς ισάρμισοι μικρὸν, λέγομεν καθ'
ἔαυτας τὴν Εὐχὴν ταύτην τῷ Οσίᾳ Εφραίμ.

Κύειε καὶ Δέσποτα τῆς Σωῆς με, πνεῦ-
μα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μήδοι δόξα.

Μετανόοια Α'.

Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, παπειοφροσύνης,
ὑπομονῆς, καὶ αγάπης χάρεσαι μοι τῷ σῷ
δόλῳ.

Μετανόοια Β'.

Ναὶ Κύειε Βασιλεῦ, δωρισάι μοι τῷ ὄρῷ
τὰ ἔμα πταισματα, καὶ μὴ κατακλίνει τὸ
Ἀδελφόν με, ὅτι δύλογοπότες εἴ εἰς τὰς αἰώ-
νας τῷδε αἰώνων. Ἀμεί.

Μετανόοια Γ'.

Ποιῆμεν καὶ τὰς ιβ'. καὶ πάλιν τίλω ἀντίλω
Εὐχὴν, καὶ Μετανόοιαν ἀ.

Τὸ, Τρισάγιον, τὸ, Παναγία Τριάς.

Τὸ, Πάτερ ήμῶν. Ο Ιερόβις. Οτι σὺ.

Τὸ, Κύειε ἐλένοιαν, ιβ'.

Καὶ

Καὶ ἡ Εὐχὴ ἡ ἰκέσιος εἰς τὸν
Τπεραγίαν Θεοτόκου

Παύλος Μοναχὸς, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Αστιλε, ἀμόλιστε, ἄφθορε, ἄχωτε,
Ἄγνη Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα.
Η Θεὸν Λόγου τοῖς αὐτρώποις, τῇ παρα-
δόξῳ σου κυήσει σύστασα, καὶ τῷ ἀπο-
σθεῖσα φύστη τοῦ γενέας ἡμῶν, τοῖς ψρα-
νίοις συνάτασα. Η τοῦ ἀπυλπισμούσιν μό-
νη ἐλπὶς, καὶ τοῦ πολεμυμούσιν βοήθεια.
Η ἑτοίμη αὐτίληψις τοῦ εἰς σὲ προστρε-
χόντων, καὶ παύτων, τοῦ Χριστιανῶν τὸ κα-
ταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλὸν,
τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰχροῖς λογισμοῖς, τὸ λό-
γοκ, καὶ πράξειν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχειώ-
σαντα· καὶ τῇ τοῦ ἡδονῶν τοῦ βίου ράθυ-
μίᾳ, γνώμῃ δύλον γνούμισκον. Άλλ' ὡς τὰ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτρ, φιλανθρώπως
απλαγχίδητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ
ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τῷ ἐκ ριπαρῶν
χειλέων προσφερομείλισ σοι δέσπιν. Καὶ
τὸν σὸν Τίδν, καὶ ἡμῶν Δεσπότεων καὶ Κυ-
ετον, τῇ μητερῇ σου παρρησίᾳ χωμού,
δυσώπησον, ἵνα αἰσίη καμοῖ τὰ φιλαν-
θρωπα απλάγχῃ τῆς αὐτοῦ ἀγαθόπτος.
Καὶ παειδών μου τὰ αἴσειθμητα πταίσ-
ρατα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετανοίαν, τῷ τῷ
αὐτοῦ ἀντολῶν εργάτηι δόκιμον αἰαδείξῃ
με. Καὶ πάρεστο μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήρων, καὶ
συμπαθῆς, καὶ φιλάγαθος. Εν μὲν τῷ
παρόντι βίῳ θερμὴ προσπάτισται βοηθός,
τὰς

τὰς τῇ διανοτίᾳ ἐφόδους ἀποτεχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν παθοδιγώσα με· καὶ τὸν πατέρα τῆς ἑξῆς με τὸν ἀδλίαν με τυχήν πειρέπτεσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῇ πονηρῶν δαιμόνων πόρρω ἀπῆς ἀπελαύνσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κείσεως, τῆς αἰώνιου με ρύμασίν Κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτης δόξης τῇ σὐ Τίτῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν κληρονόμου με ἀποδεικνύσσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέασιονά με, Υπεραγία Θεοτόκε, διὸ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ αντιλήψεως, χάετι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τῇ μονογενεῖ σὐ Τίτῃ, τοῦ Κυεία, καὶ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὶ, Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσις, σιώ τῷ αὐτάρχῳ ἀυτοῦ Πατέρι, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνύματι, νιῶ, καὶ ἀετῷ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῇ αἰώνων. Άμιν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπικοίτιος εἰς τὸν Κύειον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χειρὸν, Αιγιόχῳ
Μοναχῷ καὶ Πανδέκτῳ.

Καὶ δός ἡμῖν Δέασιον, πρὸς ὑπνον ἀποιοῦσιν, ανάπαυσιν σώματος, καὶ Τυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς Ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἴδυπαθείας. Παύσον τὰς ὄρμας τῇ παθῶν, σβέσον τὰ πεπιρωμένα βέλη τῇ ποκύρᾳ, τὰ παθήματα δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπανασάστεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες, καὶ υλικὸν ἡμῶν φρόνημα ποίμισον. Καὶ δώρισαι

σαι ἡμῖν ὁ Θεὸς χρήγορος νοῶ, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὅπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φωτασίας απῆλλαγμένον. Διανάσησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ κάρῳ τῆς προσδοχῆς, ἐπειγμένος ἐν ταῖς ἐντολαῖς σα, καὶ τινὰ μυῆμα τοῦ σῶν κελμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραντον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τινὰ σὺν δοξολογίᾳ χάρισαι, εἰς τὸ ὑμεῖν, καὶ δύλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ παντίμον, καὶ μεγαλοθρεπτὸν ὄνομά σα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Χιώ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νυῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τοῦ αἰώνων. Ἄμιν.

Γ. περιέδοξε, Ἀειπάρθσνε, δύλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὸν ἡμετέραν προσδέχειν τῷ Χιώ σα, καὶ Θεῶ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὔχη ἐτέρα τῷ Ἀγίᾳ Ιωαννικίᾳ.

H ἐλπῖς μου ὁ Πατὴρ καταφυγήμου ὁ Χιός, σκέπη μου τὸ Πνεῦρα τὸ "Ἀγίον, Τελας Ἀγία, δόξα σοι.

Tινὰ πᾶσαν ἐλπίδαρε εἰς σὲ αὐτοῖς θητούμη, Μήτηρ τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὅπο τινὰ σκέπησα.

Δόξα, καὶ νυῦ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Καὶ εἰ εστιν Ἱερός, εκφωνεῖ, ἡμῶν ἐπ' ἐδάφες κεκλιμένων.

Δ εἴσοδαι πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείας τῆς παναγίαντος Δεαποίηντος ἡμῶν Θεοτόκη, καὶ Ἀειπάρθσνε Μαρίας. Διωάμετ τῷ τιμίου καὶ

ζω-

Ξωοποιῶ Σπαύρω. Προστασίας τῷ τιμίων
επουρανίων Διωάμεων Ἀσωμάτων. Τῷ τι-
μίῳ ἀνδόξῳ Προφήτου, Προδρόμῳ, καὶ Βα-
πτιστῇ Ἰωάννῃ. Τῷ Ἀγίῳ ἀνδόξῳ, καὶ
πανδιφύμῳ Ἀποσόλων. Τῷ Ἀγίῳ ἀν-
δόξῳ, καὶ καλλινίκῳ Μαρτύρων. Τῷ
Οσίῳ καὶ Θεοφόρῳ Πατέρων ἡμῶν. Τῷ
Ἀγίῳ, καὶ δικαιωτῷ Θεοπατόρῳ Ἰωακεὶμ,
καὶ Ἀντικαὶ, καὶ παύπον σὺ τῷ Ἀγίῳ. Εὐ-
θυρόσδεκτον ποίησον τῷ δέοσιν ἡμῶν. Δώ-
ρισαι ἡμῖν τῷ ἀφεσιν τῷ παραπτωμάτῳ
ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ὃν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σὺ. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν παύπε-
ἔχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνασον ἡμῶν τὴν
ζωὴν. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον
σὺ, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλανθρωπός.

Εἴθ' οὗτοι ποιήσας ὁ Προεσώπος Μεταύοιαν ἐ-
πὶ γῆς, λέγει πᾶς Ἀδελφοῖς. Εὔλογεῖτε
Πατέρες Ἀγιοι, συγχωρήσατε μοι τῷ ἀ-
μαρτιωλῷ. Καὶ οἱ Αδελφοί. Ο Θεὸς συγ-
χωρίσασοι, Πάτερ Ἀγιε.

Καὶ ἀρχονταὶ οἱ Αδελφοὶ ἀπὸ πῦ δεξιοῦ,
καὶ ἀριστεροῦ Χοροῦ, κατὰ τάξιν, αὐτὰς εἴς,
καὶ εἴς, ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ
λαμβανεῖν συγχώρησιν, μέχρις αὐτῶν πληρω-
θῶσιν ἀπαντες.

Ο δὲ Ἱερός λέγει.

Eὑξώμενθα ὑπέρ τῷ ὄρθοδόξῳ Χειστα-
νῶν.

Καὶ ημεῖς· τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.
Τῷ πέρ

Τ' πέρ δύοδώσεως, καὶ ἐνιχύσεως τῇ φιλογίσῃ Σῆται.

Τ' πέρ τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν, καὶ πάσις τῆς ἐν Χειτῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Τ' πέρ τῇ ἀπολειφθεῖτων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τ' πέρ τῇ διακονίᾳ τῶν, καὶ διακονισάτων ἡμῖν.

Τ' πέρ τῇ μισθύτων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Τ' πέρ τῇ ἐντελαμένῳ ἡμῖν τοῖς αὐτοῖς,

εὑχεδαι ύπερ αὐτῶν.

Τ' πέρ αὐτοῦ σεως τῇδε αἰχμαλώτων.

Τ' πέρ τῇ ἐν Θαλάσῃ καλῶς πλέοντων.

Τ' πέρ τῇ ἀδενείαις κατακειμένων.

Τ' πέρ δύοσίας τῇδε καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ύπερ πάντων τῇδε φροναπταυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῇδε ὄμθαδε κειμένων, καὶ ἀπανταχῇ Ὁρθοδόξων.

Εἴπων καὶ ύπερ αὐτῶν.

Ἐτό, Κύρε εἰλέπον, γέ. Ο Προεσώς.

Δι βίχῶν τῇδε Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ λαμβανόμενοι οἱ πάντες Συγχώρησιν εἰπό τῇ Προεσώπος, καὶ ἀπερχόμενοι ἐν τοῖς κέλλοις ἡμῶν λέγοντες τὸν Εὐχαῖν παύτην, οἵτις καὶ ύπό ἴδιώτε λέγεται.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον Κύρε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἰδίοις ἡμῶν χάρεσαι τὰ πρόσσα σωτείαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀδενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἵασιν δώρησαι. Τός εἰν Θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὅδοις εργάσις-

σιμό-

σωοῦδοσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἀφεσιν δώρισαι. Τοὺς ἀντειλαμψόος ἡμῖν τοῖς αὐτέροις, εὔχεσθαι ὑπὲρ ἀυτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγασκ ἔλεος. Μνήμητι Κύριε τῷ φρονοιμιθσέτων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ αὐτάπαυσον ἀντοῦς, ὅπερ ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ φροσώπου σα. Μνήμητι Κύριε τῷ ἀδελφῶν ἡμῶν τῷ μίχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι ἀυτὸς ἀπὸ πάσις περισάσεως. Μνήσθητι Κύριε τῷ καρποφορούστων, καὶ καλλιεργήντων ἐν ταῖς Ἀγίαις σα Ἐκκλησίαις, καὶ δός ἀυτοῖς τὰ φρός σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τινὰ αἰώνιον. Μνήμητι Κύριε καὶ ἡμῶν τῷ παπειρῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ αὐτέρων δύλων σα, καὶ φρετισον ἡμῶν τὸν νῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου, καὶ ὁδῆγον ἡμᾶς ἐν τῇ τείβῳ τῷ ἀντολῶν σα, φρεσβεῖαις τῆς παναγγαύτε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθεύου Μαρίας, καὶ πάντων σα τῷ Ἀγίων.

"Οτι δύλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΑΡΧΗ ΣΤΝ ΘΕΩ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Ποιῶντες σίχον, λέγομεν· Δόξασθοι ὁ Θεὸς
ἡμῶν, Δόξασθοι.

Βασιλεῦ Οὐρανίε, Παράκλιτε, τὸ Πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχὸς παρὼν, καὶ
τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τοῦ ἀγα-
θῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλέθε, καὶ σκή-
νωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ
πάσις κιλίδος, καὶ σφέσαι ἀγαθὴ τὰς φυ-
χὰς ἡμῶν.

Τὸ, Τερσάγιον. τὸ, Παναγία Τειάς. τὸ,
Πάτερ ἡμῶν. Ὄτι σὺ. τὸ, Κύριε ἐλέησον,
β'. τὸ, Δεῦτε αφοργωπόσωμα, γ'. Καὶ
τὸν Ν'.

ΨΑΛΜΟΣ ν. 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου. Φύλ. 198.

ΨΑΛΜΟΣ ξθ' 69.

Ο Θεὸς εἰς τὸν βοϊθειάμου αφόσχες,
Κύρε εἰς τὸ βοϊθῆσαι μοι απεῦσον.
Αἰχανθήτωσα, καὶ ἐνέπαπήτωσα οἱ ζη-
τῶντες τὰ δυχίλια μα.

Απε-

Α' ποστραφή πωσαν εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ κατασχαθήτωσαν οἱ βγλόμενοί μοι κακά.

Α' ποστραφή πωσαν παραυτίκα αἰχμώμενοι, οἱ λέγοντές μοι, εὔγε, εὔγε.

Α' γαλλιάσθωσαν, καὶ δύφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητῶντες σε ὁ Θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντός,

Μεγαλιαθήπω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτέρον σα.

Ἐγὼ δὲ πιωχός είμι καὶ παύντος ὁ Θεός βοήθησόν μοι.

Βοηθός με καὶ ρύτης με εἰς σὺ, Κύρε μη ἔροιστος.

ΦΑΛΜΟΣ ρυβ'. 142.

Κύρε εἰσάκεστον τῆς φροσελχῆς με, ενώτισαι τὸν δέησίν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σα, εἰσάκεστόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σα.
Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κείσιν μετὰ τοῦ δάλεσου, ὅτι εἰς δικαιωθήσεται ὄντωπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οὕτι κατεδίωξαν ὁ ἔχθρος τὸν φυχλώ με, ἐπαπείνωσαν εἰς γλῶ τικαὶ ζωλώ με.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρός αἰώνος, καὶ ἥκιδίασαν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἢ ἐμοὶ ἐπαράχθη ἢ καρδία με.

Εμνήθλω ημερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα τὸ πάσι τοῖς ἔργοις σα, ἐν ποιήμασι τῷ χειρῶ σα ἐμελέτων.

Διεπέπτασα φρός σὲ τὰς χεῖράς με· οὐ κακό με ὡς γῆ αἴσθρός σος.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύρε, ὅξειτε τὸ πνεῦμά με.

Μή ἀποστέψῃς τὸ φρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

Ακεῖθον ποίησόν μοι τὸ φρῶτὸν τὸ ἔλεός συ,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώμονά μοι Κύρε ὁδὸν, ὃν γὰρ πορθήσο-
μαι, ὅτι πρὸς σὲ ἡρα τὴν φυχὴν με.

Εἴξελε με ἐκ τοῦ ἔχθρῶν με, Κύρε πρὸς
σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ Θέ-
λημά συ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός με.

Τὸ Πνεῦμά συ τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με σὲ
γῆδ' θείᾳ· σύεκν τῷ ὄνόματό σε Κύρε
ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοστιώη σε ὅξαῖτες ἐκ Θλίψεως
τὴν φυχὴν με, καὶ ὃν τῷ ἐλέει συ ὅξολο-
θρούσεις τῆς ἔχθρός με.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς Θλίβοντας τὴν
φυχὴν με, ὅτι ἐγὼ δεῖλος σαν εἰμί.

Εἶπε τοις Δοξολογίαις.

ὅξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνη, ὃν αὐθρώποις δύδοκια,
μυθμούσε, δύλογούμούσε, φροσκιωθμού-
σε, δοξολογούμούσε, δύχαειτημούσε σοι διε
τὴν μεγάλην συ δόξαν.

ὑρίε Βασιλεῦ, ἐπικράνε Θεὲ, Πάπερ Πα-
τοκράτορ, Κύρε Τίε μονογενὲς, Ἰησὺ Χρ-
σὲ, καὶ Αγίου Πνεῦμα.

ὑετε ὁ Θεὸς, ὁ ἀμυνδὲς τοῦ Θεῶς, ὁ Τίος
τοῦ Πατέρος, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τὸ Κόσ-
μον.

μις ἐλένσον ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἀμαρτίας
τῷ Κόσμῳ.

Πρόσδεξαι τὸν δέκιον ἡμέων, ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τῷ Πατέρι, καὶ ἐλένσον ἡμᾶς.

Οὐ τι φύει μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύ-
ριος, Ἰησὺς Χειστός, εἰς δόξαν Θεῷ Πα-
τέρος. Ἀμιλά.

Καθ' ἑκάστῳ ἔστερας δύλογόσωσε, καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος.

Κύριε καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ὡς γενεφ-
ῆδι γενεφῇ, ἐγὼ εἴπα· Κύριε ἐλένσόν με,
τασσὲ τὸν ψυχήν μα, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρός σὲ κατέφυγον, διδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ Θέλημά συ ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μα.

Οὐ τι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτίσῃ
οὐτόμενα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός συ τοῖς γνώσκεσσι σε.

Kατέξιωσον Κύριε ἐν τῇ γνώστῃ ταύτῃ
ἀναμαρτίας φυλαχθῶσαι ἡμᾶς.

Ἐύλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῷ Πατέρων
ἡμέων, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
συ εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμιλά.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλεός σου ἐφ ἡμᾶς, κα-
θάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σοὶ.

Ἐύλογητός εἶ Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά συ.

Ἐύλογητός εἶ Δέσποινα, σωμέτισόν με τὰ
δικαιώματά συ.

Ἐύλογητός εἶ Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δι-
καιώμασί συ.

Καὶ εἰς τὸ ἔλεός σα εἰς τὸν αἰῶνα· πᾶς ἔργα
τὴν χειρῶν σα μὴ παείδης.

Σοὶ φρέπει αἴνος, σοὶ φρέπει ὄμνος, σοὶ
θόξα φρέπει, τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Χιῷ, καὶ
τῷ Ἀγίῳ Πνόματι, νυῦ, καὶ φει, καὶ εἰς
τὰς αἰῶνας τὴν αἰώνων. Ἄμβω.

Εἰς τὸ λέγομεν τὸ

Αὐξιόν ἐσιν ὡς ἀληθῶς μακαοῖςειςε.

Τίνι τιμιωτέραν τὴν Χερύβιμ.

Εἶτα τὸ, Πιεσμόν εἰς σὲ α Θεόν.

Τὸ, Τεραγίουν τὸ, Παναγία Τελέα.

Τὸ, Πάπερ ίμῶν. Οτι σὺ ἐσιν.

Τροπάριον τὰ κατὰ τὴν ήμέραν Ἀγία,
ἢ τὰ παρόντα. Ήχος δ.

Ο Θεὸς τὴν Πατέραν ήμῶν, ὁ ποιῶν φει
μεθ' ήμῶν κατὰ τίνι σκιαὶ ἐπισίκεια,
μὴ ἀποστῆσης τὸ ἔλεός σα ἀφ' ήμῶν· ἀλλα
ταῖς αὐτῶν ἴκεσταις, σὺ εἰρίων κυβέρνησον
τίνι ζωὴν ήμῶν. Δόξα.

Τῶν σὺ ὅλω τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου,
ὡς πορφύρας καὶ βύσον τὰ αἷματα, ἢ
Ἐκκλησίασου σολισταμένη· δι' αὐτῶν βοὴ
σοι Χεισὲ ὁ Θεὸς· τῷ λαῷ σα τὰς οἰκτιρ-
μέσσας κατάπεμψον, εἰρίων τῇ πολιτείᾳ
σα δώρησαι, καὶ ταῖς θυχαῖς ήμῶν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὸ τῶν Ἀγίων ανάπταυσον Χειστέ,
τὰς θυχὰς τὴν δύλων σου, σὺνθα γέ
ἔσι πόνος, οὐ λύπη, ἢ στεναγμὸς, ἀλλα
ζωὴ ἀτελούπτος. Καὶ νυῦ.

Τῷ

Τῇ φρεσβεῖᾳ Κύριε πάντων τῷ Ἀγίῳ,
καὶ τῆς Θεοτόκης, τιῷ σὺν εἰρηνήις δός
ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μένος οἰκτίρμων.
Τὸ Κύριος ἐλέησον, μ'. εἶτα τιῷ Εὐχήι.
Οὐ παντὶ καιρῷ. Φύλ. 210.

Τὸ, Κύριος ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ υἱός.

Τιῷ τιμιωτέρῳ τῷ Χερυβίμ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου δύλογησον Πάτερ.

Δι' δύχων τῷ Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Εὐχὴ ἵκεσιος εἰς τὸν Υπεραγίαν Θεοτόκου
Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Απιλε, αμόλωτε, ἀφθορε, ἀχαυτε,
Ἄγνη Παρθένε, Θεονυμφε Δέσποινα.
Η Θεὸν Λόγον τοῖς αὐθρώποις, τῇ παρα-
δόξωσον κυῆσει σύσσασα, καὶ τοῦτο ἀπο-
δεῖσαν φύσιν τοῦ γένες ἡμῶν, τοῖς οὐρα-
νίοις συνάντασσα. Η τῷ ἀπιλπισμού μόν-
η ἐλπίς, καὶ τῷ πολεμισμού βοήθεια.
Η ἑτοίμη αντίληψις τῷ εἰς σὸν φροστρε-
χόντων, καὶ παντων, τῷ Χειτιανῶν τὸ κα-
ταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλὸν,
τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰχροῖς λογισμοῖς, καὶ λό-
γοῖς, καὶ πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν αὔρειώ-
σαντα. καὶ τῇ τῷ ἰδονῶν τοῦ βίου ρᾳθυ-
μίᾳ, γνῶμη δὲλον γενόμενον. Άλλ' ὡς τῇ
φιλαυθρώπου Θεοῦ Μήτρ, φιλαυθρώπων
απλαγχύδητι ἐπὶ ἔμοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ
ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τοῦ ἐκ ρύπων
χειλέων φροσφερομέλην σοι δέησιν. Καὶ
τὸν σὸν Χίον, καὶ ἡμῶν Δεσπότεων καὶ Κό-
ειον, τῇ μητερᾷ σου παρρησίᾳ χωμάτι,

δυσώπησον, ἵνα αὐτοῖς καὶ μοὶ τὰ φιλαέρωπα στλάγχη τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Καὶ παρεδὼν μου τὰ αἰσθήματα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με φρὸς μεταβοιαν, καὶ τῷ αὐτῷ ὄντολῶν ἔργατην δόκιμον αναδείξῃ με. Καὶ πάρεστο μοι φέλος ὁ ἔλεύμαν, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος. Εν μὲν τῷ παρόντι βίῳ Θερμὴ πορστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῷ σκαντίων ἐφόδους απατειχίζουσα, καὶ φρὸς σωτείαν καθοδηγεῖσα με. καὶ σὺ τῷ καιρῷ τῆς σχέδιος με τὸν ἀδλίαν με φυχῆς περιέπεσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῷ πονηρῶν δαιμάνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνσα. Εν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κείσεως, τῆς αἰωνίου με ρύουμενη Κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτης δόξης τοῦ σεῦ Τίτου, καὶ Θεᾶς ἡμῶν κληρονόμου με ἀποδεικνύσα. Ής καὶ τύχοιμι, Δέσποινά με, 'Τπεραγία Θεοτόκε, διδοῦ τῆς μεσιτείας καὶ αὐτιλῆψεως, χάρετι, καὶ φιλαέρωπίᾳ τῷ μονογενεῖ σεῦ Τίτῳ, τῷ Κυρίῳ, καὶ Θεᾶς, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ως πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ πορσκιώποις, σὺν τῷ αὐτῷ καὶ Πατέρι, καὶ τῷ Παναγέω, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνόδηματι, νυν, καὶ φέλος, καὶ εἰς τους αἰῶνας τῷ αἰωνῶν. Αμήν.

Εὐχὴ εἰτέρα επικοίτιος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Ἀντιόχεια Μοναχῷ
καὶ Παρδέκτῳ.

Kαὶ δός ἡμῖν Δέσποτα, φρὸς ὑπιορθοῦσιν, αὐτάπαισιν σώματος, καὶ

Φυχῆς· καὶ διαφύλαξσον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἥδυ παθείας. Ηαυτοῖς τὰς ὄρμας τῇ παθῶν, σβέσσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τῆς πονηρᾶς, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπανασάσεις κατέσειλον, καὶ πᾶν γεώδες, καὶ θλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισσον. Καὶ δάρισαι ἡρᾶν ὁ Θεὸς, χείγορον νουῶν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφαυσαν, ὑπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπιλλαγμένον. Διαθάσισσον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς φροσύνης, ἐν πριγματεύσει ταῖς ἀντολαῖς συ, καὶ τῶν μνήμων τῷ σῶν κελμάτων ἐν εαυτοῖς ἀπαράθραυσον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τῶν σὺν δοξολογίᾳ χάρισαι, εἰς τὸ ὑμεῖν, καὶ δέλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πατεῖμον, καὶ μεγαλοφρεπές ὄνομά συ, τὸ Πατέρος, καὶ τὸ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νυῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνῳ. Αὐτῷ·
Καὶ γίνεται Απόλυσις, καὶ ἡ Συγχώρησις παρὰ τοῦ Ἱερτεώς. Ταῦτα πάντα ζήτει εἰς τὸ Τέλος τῆς Μεγάλης Αποδείπνου.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Σωτ Θεῷ Ἀγίῳ τῷ ὅλᾳ Ἔνιαυτῷ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας ἔτικονται. Ή ἡμέρα ἔχει
ώρας ἡβ'. καὶ οὐδὲ ὥρας ἡβ'.

I. Εἰς τὴν ἀράτην, ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκης, ἢτοι τῇ νέᾳ Ἐπτάς καὶ μηνὸν τοῦ Οστέος Παΐδεως ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· καὶ ἡ Σωταξίς τῆς Υπεραγίας Θεούκτου τῆς Μιαστῶν· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῆς Ἀγίων 40. Μαρτύρων Γιωακήν, καὶ Αιρενή Διακόνων, καὶ Διδασκάλων αὐτῶν· καὶ τῆς Ἀγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εορδού, καὶ Ἐρμογένες τῆς αὐταδέλφων· καὶ

Κ Β

μην-

εις τὴν τὸ δικαίων Ἰησοῦ χριστὸν τὴν Ναυῆ, ὅπερις
προέλαβε τὸν Χριστὸν Γάγγηνον ἐπεστὶ 1442.
καὶ αὐτόν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἐμφρισμόν.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἵνα, καὶ εἰλατά.

Απολυτίκιου τῆς Ἰνδίκτα. Ἡχος β'.

Ο πάσης Δημιουργοῦ τῆς Κτίσεως, ὁ
καιρὸς καὶ γεόντες σὺν τῇ ἴδιᾳ οἰκουμένῃ
Θεόμνος, δύλογησαν τὸν σέφανον τῆς Ἐνιαυ-
τοῦ τῆς χριστόποτος σε κύρε, φυλάττων σὺν
εἰρήνῃ τὰς Βασιλεῖς καὶ τὸν Πόλιν σα, πρεσ-
βείαις τῆς Θερτόκης, καὶ σφῆσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὰ Οσία. Ἡχος α'.

Υπομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τὰς
Προπάτορας "Οσιε, τὸν Ιωβ ἐν τοῖς
πάθεσι, τὸν Ιωσήφ σὺν τοῖς πειρασμοῖς,
καὶ τὸν τῷ Ασωμάτῳ πολιτείαν, ὑπάρ-
χων σὺν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν "Ο-
σιε, πρέσβεις Χειροτόνῳ τῷ Θεῷ σωθεῖνας
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ναῦ. Τῆς Θεοτόκης. Ἡχος Βαρύς.

Χαῖρε κεχαειπωμένη Θεοτόκε Παρθένε,
Χαῖρε λιμνὴ καὶ προσασία τῆς γαύς τῷ αὐ-
θρώπῳ· ἐκ σὺ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτέωτῆς
τῆς Κόσμου· μάνι γάρ ὑπάρχεις Μήτρε, καὶ
Παρθένος, αὐτὴ δύλογημένη, καὶ δεδοξασμένη·
πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρίσασ-
θαι πάσῃ τῇ Οἰκείμενῃ..

Κοντάκιον τῆς Οσίας. Ἡχος β'.

Τὰ αὐτοῦ ζητῶν, τοῖς κάπω συναπτόμενος,
Ταῦτα ἄρμα πυρὸς τὸν Στύλον ἐργασα-
μένος, δι' αὐτοῦ συνέβιτος τῶν Αγγέλων
γέ-

γέγονας "Οσιε, σιώ ἀυτοῖς Χειστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβύταις ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

2. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Μάμαντος¹ ἔτος
ιδοὺ ἐκ πόλεως Γάγγρας Παφλαγόνων, καὶ
μετὰ τὸν Γαύνην αὐτοῦ μείνας χρόνους
πάντες ἀφανισθεὶς, ἐπειπει φωνήσας Ῥωμαῖσι,
Μάμα, διάτοι τότε ἔτος ἀθλήσῃ, ἀθλήσας
ἔντει 260. καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰωάννη τῷ Νησιδίᾳ Πατειάρχῃ Κωνσ-
ταντινοπόλεως, ὅσιος λιῶν ἔτει 619.

Τροπάειον τῷ Μάρτυρος. Ἡχος δ.

O Μάρτυρες Κύριε ὁν τῇ ἀθλήσει ἀν-
τῆ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀρδαρ-
σίας ἐκ σῇ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὸν
ἴχιον σα, τὰς Τυραννίας καθεῖλεν, ἐθραυ-
σε καὶ Δαιμόνων τὸν αἰχμῆρα Θράσην· αὐτοῦ
ταῖς ἱεσίαις Χειστέ ο Θεός, σῷσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῷ Ιεράρχῃ. Ἡχος δ.

K αῦνα Πίστεως, καὶ εἰκόνα πραόπτος,
εὐκρατεῖας Διδάσκαλον, αἰδεῖξέ σε
τῇ πρήμῃ σου τῷ τῷ πραγμάτων ἀλίθεαι
διὰ τότε ἐκπίσω τῇ πατεινώσει τὸν ὄψιλα,
τῇ πτωχείᾳ τὸν πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα
Ιωάννη, πρέσβυτε Χειστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
αι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Μάρτυρος. Ἡχος γ.

Ἡ Παρθένος σύμερον.

E καὶ τῇ ράβδῳ Ἀγιε, τῇ ἐκ Θεῶ σοι δο-
δείσῃ, τὸν λαόν σας ποίμανον, ἐπὶ νο-
μᾶς.

μας ζωηφόρως· Θήρας δὲ τὰς ἀοράτιες, καὶ
αὐτηρέργες, σύνβιτον ὑπὸ τὰς πόδας τῷ σε-
άμνυθντων, ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, φροσ-
νέτκαι Μάρια Θερμόν σε κέκτηκαν.

3. Τῇ Ἀγίᾳ Ιερομάρτυρος Ἀνθίμῳ Ἐ-
πισκόπου Νικομηδείας, χρυματίσαντος ὃν
ἦτει 288. καὶ τῇ Ὁσίᾳ Παΐδος ἡμῶν Θεο-
κτίστου σωματικῇ τῇ Μεγάλῃ Εὐθυμίᾳ,
ὅσις ἐκοιμήθη ὃν ἔτει 451.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδο-
χος τῷ Ἀποστόλων γενόμενος, τιὼν
πρᾶξιν εὖρες θεόπνιτες εἰς θεωρίας ἐπί-
βασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ Πίστει ἐνθλιστας μέχρις
αἴματος, Ιερομάρτυρος Ἀνθίμε, πρέσβεις
Χειστῷ τῷ Θεῷ, σωθεῖσαι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Τῇ Ὁσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῦτας τῷ δακρύων σου ροᾶτε, τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγεώργυπτας· καὶ τοῖς ἐκ βα-
θύς σεναγμοῖς, εἰς ἐκαπὸν τὰς πόνυς ἐκαρ-
ποφόρησας· καὶ γέγονας Φωσῆρ, τῇ Οἰκυ-
μούη λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πα-
τὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθεῖσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῇ Ιερομάρτυρος. Ἡχος δ'.

Οὐ φωθείς·

Εἰς Ιερεῦσιν ἀκειβῶς διαπρέψας, καὶ
Μαρτυρεῖον τιὼν ὁδὸν διανύσας, τῷ τῷ
Εἰδώλωι ἐσβεστας σεβάσματα, πρόμαχος

κε-

γονόμενος, τῆς σῆς ποίμνης Θεόφρακτος διδούσε καὶ γεραιέρει υῶν, μυστικῶς ἐκβοῶσα· ἐκ τοῦ κινδυνῶν λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σπεῖς φρεσβεῖαις αὐθίμτως." Ανθίμος.

4. Τῷ Ἀγίῳ Ιερομάρτυρος Βαβύλᾳ Ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας, ὃς ἀπεκεφαλίδην ἔγειται 253. καὶ τῷ Ἀγίῳ καὶ Θεόποτε Μωϋσέως τοῦ Προφήτα· ὅσις φροσέλαβε τὴν Χειστοῦ Γεάνητιν χρόνις 1485. οὗ δὲ ἐκ τῆς Φυλῆς τοῦ Λαδίου ἡγεμόνιδε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτι 40. αἰελθῶν εἰς τὸ ὄρος Μωάβ, ἐπιλεγόμενον Φασγᾶ, πελοτᾷ, ὑπάρχων ἐπῶν 120. ἀπειλάντι τῆς Ἱερείχως ποῦ δὲ ἐπάφη οὐδεὶς οὐδεὶς μέχει τῆς σήμερον.

Τροπάρειον τῷ Ιερομάρτυρος. Ἡχος δ'.
Καὶ βόπων μέτοχος. Φύλλον 230.

Τῷ Προφήτῃ. Ἡχος β'.

Τῷ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην.
Κύειε ἕορτάζοντες, διὰ ἀντοῖς σὲ δυσωπήμενον, σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Ιερομάρτυρος. Ἡχος δ'.

"Ἐπεφαύνεις σήμερον."

Μεγαλεῖα Πίσεως ὃν τῇ καρδίᾳ, περιθεῖς ἐφύλαξες, Ιερομάρτυρος Βαβύλᾳ, μὴ δειλιδόσας τὸν Τύραννον, Χειστὸν θεράπων· διὸ ἡμᾶς φύλασσε.

5. Τῷ Ἀγίῳ Προφήτῃ Ζαχαρίᾳ, τῷ Παΐδι τῆς τιμίας Προδρόμου.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ιερωσιώντης στολισμὸν περιβαλλόμενος σφέας, κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ ὀλοκαυτώμα-

ματι δειπτοί, ἵεροτερεπτῶς πορσενίωχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας Φωτίρ, καὶ Θεοπής μυστικῶν τὸ σύμβολα. ἐν σοθ τὸ τῆς χάριτος φέρων ἐκδίλως παῖσσοφε· καὶ ξίφει αἰαρεθεῖς ἐν τῷ Ναῷ τῷ Θεῷ, Χειστὸς Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβεις αφθινας· τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ο Προφήτης στήμερον καὶ Ἱερός τῷ ὑψώσει, Ζαχαρίας πρεσβυτικός ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, ἐπέζητο τῆς ἀυτῆς μνήμης, πιεύς ἐκβέφων, πόμα δὲ δικαιοσύνης πάσι περάστας· διὰ τότο τελειώται, ὡς Θεοῖς μύσις Θεῖς τῆς χάριτος..

6. Ἡ Αγάμυνσις τῷ γεγονότος Θαύματος ἐν Κολασταῖς, ἦτοι ἐν Χάναις, παρὰ τῷ Αρχιερατή γε Μιχαήλ.

Κατάλυσις οὕτω, καὶ ἐλαέν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Τῶν ἔρωνίων σρατιῶν Ἀρχιεράτης, δυσσωπῆμισθε φέτος ἡμεῖς οἱ αὐτέριοι, ἵνα ταῖς σαις δεήσεσθε τειχίσμης ἡμᾶς, σκέπῃ τῇ πτερύγῳ τῆς ἀύλας συδόξης, φρερῶν ἡμᾶς προστίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῇ κινδύνων λύσθωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῇ αὖτις Διωάμεωρ.

Κοντάκι. Ἡχος β. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τελαΐδῃ παρεῖσθε ὄλόφωτος, μεταπασῶν ἐπέρωνίων τάξεων, καὶ τὸ σύνθεον μελῶδημα, σὺν ἀνταῖς αὐτοφωνῶν σοφεῖ Μιχαὴλ, καὶ ταῖς γλαῖς θείᾳ καίσει διερχό-

χόμισνος, καὶ τέραστοις μεγίστοις Θαυμαζόμενοις, μὴ πάνσῃ φρεσβόλων ὑπὲρ ποστων ἥμων.

"Ἐπερον. Ἡχος β'.

Αρχιεράτηγε Θεῖ, λειτουργεῖ Θείας δόξαις, τῷ αὐθρώπων ὄδηγε, καὶ ἀρχηγεῖ Ασωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν φρεσβόλε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῷ Ασωμάτων Αρχιεράτηγος.

Ζ. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Υπεραγίας Θεοτόκης, καὶ τῆς Αγίας Μάρτυρος Σωζούντος· ὅστις ἵνα εἰκ Λυκαονίας τὸ γείος, ποιμάνων φροβάτων ἐν ἔτει 288.

Τροπάριον Προεόρτιον. Ἡχος δ'.

Επ τῆς ρίζης Τεασι, καὶ ἐξ ὄσφυος τῆς Δαβΐδ, ἡ Θεόπατες Μαρταμ, τίκτεται σῆμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασσα, καὶ καυγργεῖται· συγχάρητε ὅμως ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, αἰνέσατε ἀυτῶν αἱ πατεραὶ τῷ ἐθνῶν. Ιωακείμ διφραίνεται, καὶ Ἀγναπανηγυεῖται κραυγάζεται, ἡ στεῖρα τίκτει τῶν Θεοτόκον, καὶ βοφδὺ τῆς ζωῆς ἥμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκης. Ἡχος δ'.

"Ἐπεφανῆς σῆμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσεισα ἡ Οἰκεμένη, τῷ ἀύλῳ Πυθματι, πεποικιλμένῃ ὑερῶς, ἐν διφροσιώῃ κραυγάζεισοι. Χαῖρε Παρθένε, Χειριστῶν τὸ καύχημα.

Τροπάριον τῆς Μάρτυρος. Ἡχος δ'.

Ο Μάρτυρις στα Κύρει. Φύλλ. 229.

Κοντάκι. τὸ ἀυτὸν. Ἡχος β'. Τός εἰσφαλεῖς.
Τὸν ὅρον ἀληθῆ καὶ Θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀ-
 θλητὴν τῆς δύσεβείας δόκιμον, σωτελ-
 θόντες σήμερον, μεγαλοφάνειας ὑμνήσωμεν,
 Σώζοντες τὸν μύστην τῆς χάρειτος, ἵδεσσον
 δοτῆρα πλανσιώπατον· πρεσβύτερον δὲ Χεισῆ
 τῷ Θεῷ, ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν.

8. Τὸ Γερνέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποι-
 γυης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἐγεννήθη ἡ Ὑπεραγία
 Θεοτόκος ἐκ γενές βασιλικῆς τῆς φυλῆς τοῦ
 Δαβὶδ, ἐξ ἀκάρπων γονέων Ἰωακεὶμ καὶ
 Αννης, ἐν ἔτει ἀπὸ Αδὰμ 5486.
 Αργία, καὶ ἰχθύος Καπάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ηγεννησίς σὺ Θεοτόκε, χαραδὸν ἐμήνυσε
 πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ· ἐκ σὺ γάρ αὐτοῖς
 τείλει ὁ Ἡλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χεισὸς δὲ
 Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν ἐδωκε
 τὴν δύλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θανάτον,
 ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Iωακεὶμ καὶ Ἀννη ὄντειδισμένη, ἀτεκνύας καὶ
 Αδὰμ καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανα-

τοῦ,

που, ἥλοι θεραπησαντος Ἀγαπητού τῇ Ἀγίᾳ Γεννήσεως· ἀντὶών εορτάζει καὶ ὁ λαός σα, ὄνοχῆς τῷ πτωσμάτων λυθρωθεῖς ἐν τῷ χρόνειν σοι· οὐ στείρα τίκτει τὴν Θεοτάκον, καὶ ἔφαμ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Θ. Τῶν Ἀγίων καὶ Δικαιῶν Θεοπατόρων Ιωακείμ, καὶ Ἀννης· καὶ τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Σεβιελανῷ, ὃς λιβηστρατιώτης πόλεως Σεβαστίας ἐν ἔτει 255.

Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἑλαία.

Τροπάριον τῆς Ἔορτος.

Εἰ βέλει, καὶ τῷ Ἀγίῳ. Ἡχος β'.

Tῶν Δικαιῶν την μνήμαν Κύριε ἐορτάζοντες, δι τῶν στρατιώτης πόλεως Σεβαστίας σῶσον τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Κουτάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτα ζητῶν.

Eὑφραίνεται νῦν, ἡ Ἀννα τῆς σειράσεως λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ ἔφει τὴν Πατάραριτον, συγκαλεῖσα ἀποκεκτας, αὖμητοι τὸν δωριστάμενον, ἐπι ηδύας αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μάνιν Μιτέρα καὶ Ἀπείρανδρον.

ΙΩ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνοδωρας, Μηδοδώρας, καὶ Νομφοδώρας, αἵτινες ὑπῆρχον ἐν ἔτει 304.

Τροπάριον τῆς Ἔορτος.

Κουτάκιον τῷ Ἀγίῳ. Ἡχος δ'.

Οὐ φεθεῖς ἐν τῷ Σπαυρῷ.

Tῷ πέρ Τελάδος καρτερῶς ἐναθλεῖσαι, τὸν πολυμῆχανον ἔχθρὸν ἐξοπώσαδε, ἀδελφικῶς συνδέμεσαι τῷ πνεύματι· ὅπερ εἰσωκίσθη, σινὶ ταῖς πεντέ Παρθενοῖς,

πρὸς

πρὸς τὸν ἐπίγραψιν, Ἀθληφόροι Νυμφῶναι·
καὶ τινὲς Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ὃν δι-
φροσύνῃ απαύσως παρέσταδε.

11. Τῆς Οστας Μηδός ήμῶν Θεοδώρας
τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Αὕτη περιπεστάτη εἰς
ἀμαρτίαν, εἴτα κρύψασσα ἐντίλια ὑπὸ σθ-
δυμα αὐδρός, ἐν μοναστηρίῳ αὐδρῶν ποικί-
λας ὑπομενάσσα πινδύνης ὑπὸ ἐπηρεασμῶν
πῶν δαιμόνων, δάκρυσι μετανοίας ἐσώθη,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζηλίωνος, ἐν ἔτει 472.

Τροπάρειον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῆς Ἀγίας. Ἡχος Πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ-
εἰκόνα λαβεῖσσα δῶ τὸν Σταυρὸν, ήκο-
λόθησας τῷ Χειρῷ, καὶ ωράτησσα ἐδίδασ-
κεις, ὑπερορᾶν ρανί σαρκός παρέρχεται
γάρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ φυχῆς, ωράγματος
ἀθανάτου διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων σαναγάλ-
λεται, Θοσίᾳ Θεοδώρᾳ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τὸ δ σῶμα τὸ σὸν, οὐστείας κατατήξα-
σσα, ἀγρύπνοις δύχαις τὸν Κτίστην
καθικέτησσας, διὸ τινὲς ἀμαρτίαν σου, ὅ-
πως λάβης τελείαν συγχώρησιν· καὶ ἐδέ-
ξω τινὲς ἄφεσιν, ὅδὸν Μετανοίας ὑποδεί-
ξασσα.

12. Τῇ Ἀγίᾳ Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου,
ἀθλησαντος ἐν ἔτει 252.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Καὶ ἕβδων μέτοχος. Φύλ. 230.

Η τούτου ἀκολυθία φάλλεται εἰς τὰς Ι.Τ.
δια.

διὰ τὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοθαι τὴν
Ἐορτὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Ταῦτα θεῖα Σοφεῖ, σεμνῶς ἐμυσαγώγησας.
Θυσία δεκτή, ἐγκές Θεομακάειτε, τὰ
Χειρὶς γάρ ἔπιες τὸ ποτήριον σὺνδοξεῖ,
Αὐτόνομε Φωστὴρ παγκόσμιε, περεσβόλων ἀ-
παύσως ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν.

13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας
τοῦ Χειροῦ καὶ Θεᾶ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ
Προεόρτια τοῦ τιμία, καὶ ζωοποιῶν Σπαυ-
ροῦ· καὶ τοῦ Ἀγίας Ἱερομάρτυρος Κορυνηλίας
τοῦ Ἐκαποντάρχη· ὃν εἰβάπτωσεν ὁ Ἀπό-
στολος Πέτρος ἐν ἑτερι 41. ἀπὸ Χειρὶς γε-
νῆσεως.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίας.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ω' τὰ αὖτα σερεώματος τὴν δύσπεπταν,
καὶ τὴν κάπω σωστέδειξας ὥραιόπ-
τα, τῆς Ἀγίας σκλιωμάτος τῆς δόξης σε κύ-
ριε· σερεώσον ἀυτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ
περόσδεξαι ἡμῶν, τὰς δὲ ἀυτῷ ἀπαύστως
περοσαγομένας σοι δεῖσεις, διὰ τῆς Θεοτόκης,
ἡ παντων ζωὴ καὶ ανάστασις.

Τῷ Σπαυρῷ. Ἡχος β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σπαυρὸν τῆς σῆς ἀγαθό-
πτος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς αὐτεῖσίοις
Κύριε, σοὶ περοσάγομεν εἰς περεσβείαν· σῶ-
ζε τὰς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σα, ἵκετον-
τας, διὰ τῆς Θεοτόκης μόνη φιλανθρωπε.

Κον-

Ἐκκλησίας Ἰχθύος δ'. Ἐπεφανής στήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος, ή Ἐκκλησία αὐτεῖχθη ἀπαντας, φωταγωγεῖσα τοὺς πιστούς, ἐν ᾧ ἐξώτες κραυγάζομεν· τότου τὸν Οἶκον, σερέωσον Κύρε.

"Ομοιον ΙΩ Αγία.

Απαρχλιδ Ἀγίασσε ή Ἐκκλησία, ὡς Ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζεσσαν ἀυτὴν, ταῖς ἐναρέτοις σὺν πορέξεσιν, Ἱερομύστα Θεόφραν Κορυνήλιε.

14. Η παγκόσμιος "Τιμωσις τοῦ τιμίου χαίρων ποιοιοῦ Σπαυρᾶ, ὃν εῦρον ή Βασιλίς Αγία Ελένη, μήτρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν Ιερουσαλήμ, σύδον ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῆς ἥλων, κατὰ τὸ 325. ἔτος· καὶ ὑψωθεῖσα παρὰ τοῦ Πατειάρχεω Μακαρίεω ἐπὶ ἄμβωνος ἐν τῷ νεοοικοδομηθεῖτι παρ' αὐτῆς Ναῷ ἐπὶ τῇ Αγίᾳ Τάφῳ τοῦ Κυρίου, ἵδων αὐτὸν ἀπας ὁ Λαός, ἐβόησε τὸ, Κύρει τολέντον.

Αργία, καὶ Νικεία, ἐν ᾧ ἦν ἀνήμερα τύχη. Απολυτίκιον. Ἡχος ἀ.

Σῶσον Κύρει τὸν λαόν σας, καὶ δύλογον σου τὸν κληρονομίαν σας· νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρέμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τῆς Σπαυρᾶ σὺν πολίτευμα.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ ἐκποτίως, τῇ ἐπωνύμῳ σας καινῇ πολιτείᾳ, τὰς σίκτιρμάς σας δώρησαι Χριστὸν Θεόν· εὑφραντος ἐν τῇ διωάμει σας τοὺς πιστούς Βασιλεῖς ήμῶν,

μαῖν, νίκης χθρηγῶν ἀυτοῖς καπὲ τῷ πολεμίων, τιὼ συμμαχίᾳ ἔχοισι τιὼ σὺν, ὅπλον εἰρήνης ἀγάπην τὸ ἑόπαιον.

Σημείωσαι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, δηλαδὴ 14. σωμέβη ἡ κοίμησις τῷ Χριστοσόμῳ, ἀλλὰ διὰ τιὼ Ἑορτὴν μετετέθη εἰς τιὼ 13. τὸ Νοεμβρίον.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς 2. ἥτις Κυριακὴ μετὸ τιὼ "Γαστίν εἶνι, ἄρχεται αὐτοῦ γινώσκεται τὸ καπὲ Λακαὶ Ἀγιον Εὐαγγέλιον· τότε δὲ καὶ ἡ Ἰσημερία γίνεται, ὅταλεῖται νέον ἔτος.

15. Τῷ Αγίᾳ Μάρτυρος Νικίτᾳ, στρατιώτου γενομένῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῳ, ὃς διὰ πυρὸς τελειώται ὑπὸ Ἀθανασίχε ἄρχοντος Γότθων ἐν ἔτει 370.

Τροπάρειον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῷ Αγίῳ.
Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες τῷ Κύρει. Φύλλ. 229.
Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν:

Τῆς πλαστικῆς τεμάθω τὸ κράτος τῇ ὁμιλίᾳ σα, καὶ νίκης λαβὼν τὸ σέφος ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου, τοῖς Ἀγγέλοις εὑδοξε, σωαγάλλῃ Νικίτᾳ φερῶνυμε· σαδὲ ἀυτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, φρεσβόλῳν ἀπαύστως ὑπὲρ παύτων ἡμῶν.

16. Τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας τῆς πανδοφίμῳ, ἥτις ἥθλησεν ἐν ἔτει 188.

Τρο-

Τροπάρειον τῆς Ἔορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.
Ηχος δ.

Hάμναῖς σκ Ιησοῦ χράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε με ποθῶ καὶ σὲ ζητῶσα ἀθλῶ, καὶ συσαυρῆμαι καὶ συνθάππουμαι τῷ βαπτισμῷ σκ, ταῦτα πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλέως ἐν σοὶ, καὶ θυνόσκω ὑπέρ σκ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοὶ· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωρον, φροσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσαν σοι· ἀυτῆς πρεσβείας, ὡς ἐλεήμων, σφῆσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ηχος δ'. Οὐ φωθεῖς.

Eν τῇ ἀθλῆσει σκ καλῶς ἥγωνίσω, καὶ μετὰ θαύματον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῇ θαυμάτων βλύσεσι πανδόφημε· δόθοι σου τὴν κοίμησιν τὴν ἀγίασ τιμῶμα· πίστει παειτάμινοι τῷ σεπτῷ σου λειταύω· ἵνα ρύθμῳ σόσων ψυχικῶν, καὶ τῇ θαυμάτων τὴν χάρειν αὐτλῆσωμεν.

"Επερον Κοντάκιον τῆς ἀυτῆς. Ηχος β'.

Aγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβάλε Θερμῶς, ὑπέρ Χειστῆς Νυμφίσ σκ· ἀλλὰ καὶ νωῦ ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῇ ἐχθρῷ τὸ φρύαγμα, καὶ τοῖς ποσὶ τῇ Βασιλέων ὑποταγῆναι ποιησασα, φρέσβολε διὰ τῆς Θεοτόκης, ἡ ὑπὸ ἔξακοσίων ἔτακαντα Θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβεῖσα, καὶ φυλάττεσα πανδόφημε.

17. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῇ τελῶν ἀυτῆς Θυγατέρων, Πίσεως, Ελπίδος, καὶ Αγάπης. Αὗται ὑπῆρχον εἰς

Ιπ-

Ιπαλίας κατά τὸ 122. ἔτος, ἀδλίσασαι
ἐπὶ Αδειανοῦ Καίσαρος Ρώμης· διὰ βα-
σιών παρὰ ἀδείπνου Φαμαίου Αινεόχυ
τελειώται ἐι τρεῖς θυγατέρες· οὐ δὲ μή-
τρ ἀντρὸς Σοφία επιμείνασα τῷ πάφῳ οὐ-
μέρας τρεῖς, τῷ Φυχλῷ τῷ Κυρίῳ παρ-
τίζησι.

Τροπάρειον τῆς Εορτῆς.

Κοντάκιον τῇ Αγίων Ήχος ἀ.

Τὸν τάφον σὺ Σωτὴρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱεράπατος χλαδοῖ· οὐ
Πίσις καὶ Ελπὶς, καὶ Αγάπη δειχθεῖ-
σαι, σοφίαν ἀπεμάραναν, τῇ Ελλήνων ὅψη
χάετι, καὶ ἀδλίσασαι, καὶ νικηφόροι φα-
νεῖσαι, σέφος ἀφθαρτού, παρὰ τοῦ παύτων
Δεσπότων, αἰεδίσαντο.

18. Τῷ Οσίᾳ Παΐὸς ιμᾶν Εύμοις Ε-
πισκόπῳ Γερτιώντι τῷ Θαυματηρῷ.

Τροπάρειον, καὶ Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

ἴγνυ Απολυτίκιον. Ήχος ἀ.

Σῶσον Κύρει τὸν λαὸν σὺ. Φύλ. 238.

Καὶ Κοντάκιον. Ήχος δ.

Οἱ μῆτραις σὺ τῷ Σπαυρῷ. Φύλ. 238.

19. Τῷ Αγίων Μαρτύρων, Τροφίμου,
Σαββατίας, καὶ Δορυμέδοντος, οἵ τινες ἀδλί-
σαι ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόθου περὶ τὸ
278. ἔτος.

Τροπάρειον τῆς Εορτῆς. Κοντάκ. τῇ Αγίων
Ηχος δ. Επεφάνης.

Π απαρδὸς πληρούμενος τῷ χαελομάτων,
τῷ Αγίου Προφήματος, ἀποδειχθεόπες
Orologio. L αἰθλη-

ἀδηταῖ, τὸν Οἰκείους ἀρδσύσατε, ταῖς
τῇ θαυμάτων, καλαῖς αὐαβλύσεσι.

20. Τὸν Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσά-
τίου, καὶ τῆς Συμοδίας αὐτῆς. Οὗτος ὁ πο-
λύαθλος Εὐσάτιος Πλακίδας, σραπλάτης
ῶν Ρωμαίων ἐπὶ Τραιανοῦ βασιλέως, ἦ-
θλισεν ἐτεῖ 100.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τροπάρειον τῆς Ἔορτῆς, καὶ τῇ Ἀγίων.
Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυρες σὺ Κύριε, ἐν τῇ ἀδητοῖσει
ἀντῶν σεφαίκς ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρ-
σίας ἐκ σοῦ τὴν Θεοῦ ἡμῶν, ἔχοντες τὸν
ἴχιον σὺ, τὰς Τυραννες καθεῖλον, ἔθραυ-
σαν καὶ Δαιρόνων, τὰ αἰχματα θράσην· ἀν-
τῇ ταῖς ἴκεσίαις Χειστὲ ὁ Θεὸς, σῶσσι
τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τὰ πάθη Χειστή, παριμάκαρ μημοσάμε-
νος, καὶ τάτα πιῶν, προδύμως τὸ πο-
τελον, ποινωδὲς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης
σύγκλιρος γέγονας, παρ' αὐτῇ τοῦ παύτων
Θεοῦ, λαμβανών θαυμάτων θείαν δύναμιν.

21. Τὸν Ἀγίαν Αποσόλην Κοορατή, τὸν
Μαγνησία, σφραγίστος καὶ τὸ 120. ἐτος ἐπὶ
Αδελαιᾶ τὴν Αἰλία. Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀ-
ποδίδοται ἡ Ἔορτὴ τῆς Ζωοποιῆς Σπαυρῆ, καὶ
φάλλονται παύτα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολου-
θία τὴν Αποσόλην φάλλεται τῇ 22.

22. Τὸν Ἀγίαν Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ Ἐπι-
σκόπου Σιιώπης, θεῖς ἔθλισεν ἐπὶ Τραια-

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

243

καὶ τῷ Βασιλέως ἐν ἔτει 102. καὶ τῷ Ἀγίᾳ
Αποσόλᾳ Κοδράτῳ.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόσολε Ἀγίε Κοδράτε, πρέσβεις τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφε-
σιν, παράχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Καὶ τρόπων μέτοχος. Φυλλ. 230.

Κοντάκιον τῷ Αποσόλᾳ. Ἡχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχᾶς τῆς φύσεως.

Ως Ιεράρχων τίμιον, καὶ ἀπληπτών σερ-
ρόπατον, ἢ Οἰκουμενής προσάγει τοι
Κύριε Κοδράτον τὸν Απόσολον, καὶ τοῖς ὕμ-
νοις γεραίρει τὴν σεπτήν ἀυτοῦ μηδίμω,
αὐτῆσσα παύτοτε πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ
τοῦ δωριθλίων, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐ-
σπλαγχνε.

23. Η Σύλλογις τοῦ τιμίαν ἀνδόξυν Προ-
φήτης Προδρόμος καὶ Βαπτιστὴ Ιωαννός.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίν.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ηποράλις εἰς τίκτωσα σεῖρα δύφραγμα,
ιδὲ δὲ σωέλαβες Ἡλία λύχνον σα-
φᾶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὸν Οἰ-
κουμενήν, ἀβλεψίᾳ νοστήσαν. Χόρδε Ζα-
χαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ. Προφήτης τοῦ
Τίκτωσα εἶν, ὁ μέλλων τίκτεθαι.

Κοντάκιον. Ἡχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέ-
γας, σωλατεῖται πασδελεῖται Ἐλισάβετ
συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβανόντες, Ιωαννὸν

244 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος δύπηγελίσαπτ χαίρων, καὶ οἱ αὐτρωποι, αὖτοι χρέως τιμῶμεν, ὡς μύσια τῆς χάριτος.

24. Τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἰσαποσόλου Θέκλης, ἥτις ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκούλεως, ἐπῶν 38. ὅτε ὑπὸ τῆς Ἀγίου Παύλου τὴν πίσιν ἐδιδάχθη, ζήσασα ἐν παρθενίᾳ ἕπτη 90.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Η' Ἀμνάς στα Ιησοῦ Φύλλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλει ἔξελαμψας,
καὶ μαρτυρείται σεφανώ κεκόσμησαι· απόσολῶν πιεσθεῖται Παρθενίε, ὡς εὑδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ παύρου δὲ τὸν θυμὸν περοσθλῆσθαι στα ήμέρασας, ὡς Πρωτόαθλος.

25. Τῆς Οσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, ἥτις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τῷ μητρῷ, κατὰ τὸ 410. ἔτος, ἐν αὐδεικῷ θήματι ἀγνωστος τῷ ιδίῳ Πατέρι Πανυπτίῳ μεταξὺ αὐδρῶν ἐσώθη.

Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ'.

Ἐν σοι Μήτερ ἀκεράσιας. Φύλλ. 236.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τὴν αὖτα ζῶν, ποθεστα ἐπιτεθεῖσαθαι,
τὴν κάπω τένειαν, απουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας αὖτοι μέσον αὐδρῶν παναοιδίμενος· διὰ γὰρ Χειστὸν τὸν Νυμφίον στα, μητρῆρος περόσκαιρα κατεφρόνησας.

26. Η

26. Ἡ Μετάξασις τοῦ Ἀγίου Ἀποσόλυτοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ὅσις ὀξεῖαθεῖς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ὑπὸ Δομετίανοῦ, σὺν θαῦτῃ ἀφ' εαυτῆς ἐπέφη, ζήσας ἔτη 120.

Ἀργιλα, καὶ Καπάλυσις οἶνος, καὶ ἐλαῖος.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Απόστολε Χειρῶν τῷ Θεῷ πάπιμος,
Ἄπιτάχων ρῦσαι λαὸν αὐτοπολόγητον· δέχεται σε προστίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει παταδεξάμενος, ὃν ἵκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος Ἐθνῶν διασκεδάσαι, αὐτόμενος ἡμῖν εἰρίων, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τιὰ μεγαλεῖά συν Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ιάματα· καὶ πρεσβύτερος ὑπὲρ τοῦ φίλος Χειρῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χειρῶν.

27. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλιστάτη, καὶ τῆς Σωαδίας ἀυτοῦ, ἀδλησάντων ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆς, ἐτελεσθεῖσας 288.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες συν Κύρε. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφαῖται σήμερον.

Παῦτα πόνον σήμερον ἡ Ἐκκλησία, νῦν τελεσσαὶ Ἀγιοι, αἰσθημέστι μυσικῶς. ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀδλησάντας, Μάρτυρες θεῖαι, καλλίγυμποι πάνσαφοι.

28. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Χαρίπωνος, σωθεῖτος ἐτελεσθεῖσας 276.

Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σου ροᾶς, τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγεώργυπτας, καὶ τοῖς ἐκ βά-
θεις συναγριστές, εἰς τικτού τὰς πόνας ἐκαρ-
ποφόρηστας· καὶ γέγονας Φωσὴρ, τῇ Οἰκυ-
μείῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαείτων Πα-
τὴρ ἡμῶν "Οσιε, φρέσβιδε Χειτῷ τῷ Θεῷ,
εωθίων τὰς φυχὰς ἡμῶν·

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τιανὸν τῷ πρεσβεῖας ἀκοίμητον.

Κατατριφήσας Θεόφρον τῆς ἐγκρατείας,
καὶ τῆς σαρκός συ τὰς ὄρεξεις χαλι-
νῶσας, ὥφθης τῇ πίσει αὐξανόμενος, καὶ
ὡς ζωῆς ξύλον, σὺ μέσῳ τῆς Παραδείσου ἐ-
ξῆνθησας, Χαείτων παμμάκαρος ἴεράτατο·

29. Τῷ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ
τοῦ Ἀναχωρητοῦ, ὅσις ἐσώθη σὺ ἔτει 401.
Ζήσας χρόνος 109.

Τροπάρειον. Ἡχος ἀ'.

Τῆς ἐρήμιας πολέμης, καὶ σὺ σώματι Αγ-
γελος, καὶ θαυματουργὸς αὐδείχθης,
Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νησείᾳ, α-
γειπνίᾳ, προσδιχῇ, ψράνται χαείσματα λα-
βὼν, θεραπούεις τὰς νοσήσατες, καὶ τὰς φυ-
χὰς τῷ πίσει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἵζω, δόξα τῷ σὲ τεραπο-
σαντι, δόξα τῷ σὺνεργοῦστε διὰ σου πᾶ-
σων ἰάματα.

Κοντάκ. Ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ·

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ αὐτιλῆπτο-
ρι, ἡ σὲ τιμῶσα ἴερα. Λαύρα ἐκά-

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ. 247

σοτε, ἔορταζει ἐποίως τὰ μηνιόσυνα· ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν θρδεῖ τὸν Κάρεον, οὕτις ἔχθρων ἐπειβαινόντων ήμᾶς φρύρησον, ἵνα κράζωμεν χαίροις Πάτερ τευσόληψιε.

30. Τῷ Αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου Επισκόπου τῆς μεγάλης Αρμενίας, ἀθλησατος ἐν ἔτει 290.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τέξ. ἀσφαλεῖς.

Τὸν σύκλεπτον ιεράρχων ἄπωτες, ὡς Ἀθλητῶν τῆς ἀλπιθείας σύμμερον, οἱ πισοὶ ἐν φύλαις καὶ ὑμνωδίαις δίφημόσωμαν, Γρηγόρειον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὸν ἔκλαμψαν Φωτῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χεισῷ δὲ φρεσβόδει τῇ σωθίᾳ τὴν ήμᾶς.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λά. Η ἡμέρα ἔχει
ώρας εά. καὶ οὐκέτι ὥραις εἰγ."

3. Τῷ Αγίᾳ Αποστόλῳ Αγαπή τὸν αὐδές τῷ.
Εβδομάκοντα, τῷ Βαπτίσαντος τὸν Απόστολον Παῦλον· καὶ τῷ Οσίᾳ Ρωμανῷ τῷ Μελαδῷ, ποιητᾷ τῷ Κοντάκιων, σωθιστος ἐτει 496.

Τροπάρειον τῷ Αποστόλῳ. Ἡχος γ'.

Απόστολος Αγιος Ανανία, φρεσβόδει τῷ
ἔλειμον Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν
παράχῃ ταῖς θυχαῖς ήμῶν.

L 4

Τῷ

248. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῇ Όστε. Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ.
Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκελβῶς. Φύλ. 236.
Κοντάκιον τῆς Αποσόλης. Ἡχος β'.

Τὴν ἐφεστίαις ἀκολυτον.

Οἐν φρεσβείαις Θερμόπατος αὐτιλίππωρ,
καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατε εἰσακέων,
δέξαι τὸν δένσιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χει-
σὸν δυσώπει τοῦ σῶσαι τοὺς ύμνηντας σε,
τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλανθρωπον.

2. Τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Κυπελλανῆ,
καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ιερινῆς, ἀθλι-
σάστων ἐπὶ Δεκίς βασιλέως ἐν ἔτει 250.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

Κοντάκ. Ἡχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιτρέψας Θεόφρων,
φορὸς γνῶσιν Θεϊκῶν αὐδείχθης τῷ
Κόσμῳ, ἀκέσωρ σοφώτατος, τὰς ιάσεις δω-
ράμενος, τοῖς τιμῶσι σε, Κυθηριανὴ σωτήρ
Ιερίη· μεθ' ἓντος φιλανθρώπῳ
Δεαπότῃ, σωθῆσαι τὰς δύλες σα.

3. Τῇ Ἀγίᾳ Ιερομάρτυρος Διονυσίῳ τοῦ
Ἀρεοπαγίτη, μαθητὴ τῆς Ἀγίας Παύλου. ἐν
Αἴθιώαις, ὡς αἱ πράξεις τῷ Ἀποσόλων
μαρτυρεῖσι.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Χριστόπατα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶ-
σιν, ἀγαθῶν σωματίσιν ιεροφερεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἕντλησας ἐκ τοῦ Σκύδους τῆς
ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα καὶ τὴν Πίσιν πρή-
σας, τὸν ἴσον δρόμον πετέλεκας, Ιερομάρ-
τυς

τυς Διονύσιε· ωρέσβδες Χεισῶν τῷ Θεῷ
σφράγιαι πάς φεχάς ἡρών.

Κοντάκ. Ἡχος πλ. δ. Τῇ ύπερμάχῳ.

Tιᾶς Οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύ-
ματι, ὡς Μαδητὸς τῷ ύπερ τρεῖς Οὐ-
ρανές φθάσαντος, Ἀποβόλου Διανύσιε καὶ
ἀρρήπων, ἐπλατίσθης πᾶσαν γυνῶσιν, καὶ
κατύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωστας
καθεδόντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πά-
τερ παγκόσμιε.

4. Τῇ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ιεροθέᾳ·
Ἐπισκόπῳ Ἀθηνῶν, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου
Παύλου, παρασκήτος καὶ τῷ διὰ νεφέλης ἐν
τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκης μῇ τῷ Ἀποβόλων·

Τοοπάρου. Ἡχος δ.

Χριστοῦ ἔκδιδαχθείς. Ως αὖ.

Κοντάκ. Ἡχος πλ. δ'. Τῇ ύπερμάχῳ.

Tὸν Ιεράρχην Ἀθηνῶν αὐδοφημόμενον σε,
ώς μυηθούτες διὰ σὺν ξένα καὶ ἄρρη-
τα· αὐδείχθης γὰρ Θεόλυπτος ὑμνολόγος·
ἄλλα ωρέσβδες παμμάκαρ Ιερόθεε, ἐκ πα-
τοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι, ἵνα
κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ Θεόσοφε.

5. Τῇς Ἀγίας Μάρτυρος Χαετίνης, ἀ-
θλησάσης ἐν ἔτει 290.

Τοοπάρου. Ἡχος δ.

Η ἀμνάς σε Ἰησοῦ. Φύλλ. 240.

6. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ ἐνδόξῃ Ἀποβόλᾳ Θωμᾷ
τῷ Δυδίμῳ λεγομένῃ, ὅσις ἐκήρυξε τὴν εἰς
τὸν Χεισὸν πίσιν εἰς τὰς Παέρθες, Μῆδας,
καὶ Ἰνδίαν. Κατάλυσις οὕτα, καὶ ἐλαύν-

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Α' πόσολε "Αγιε Θωμᾶ, πρέσβεις τῷ εἰ λείμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' σοφίᾳ χάριτος πεπληρωμένος, τῷ Χειρὶ ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι· σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

ζ. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου ἀθλησαντων ἐπὶ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, ἐν ᾧ τει 296.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σε Κύριε. Φύλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθενός.

Τ' αὐτούς γενναίας Μάρτυρας, καὶ ἀδελφάς ἐν τῇ πίσει, συνελθόντες σέφωμιν ἐν ιεραῖς δίφυμίαις, Σέργιον τὸν τῆς Τειλάδος σερρὸν ὄπλιτικον, Βάκχον τε τὸν ἐν βασάνοις ἐγκαρπερῶντα, καὶ Χειρὸν ὁμολογῶντα, τὸν Ἀθλαδέτων καὶ Ποιητῶν τῷ παπτός.

ε. Τῆς Οσίας Μικῆδος ἡμῶν Πελαγίας.

Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκειβᾶς. Φύλ. 233.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τ' δὲ σῶμα τὸ σὸν, νησείας κατατίξασα, ἀγέρυπνοις δύχαις, τὸν Κτίσιν καθαπένθινες, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβης τελείαν ἄφεσιν· Ιῷ καὶ εὑρες Μῆτερ σοφῶς, ὅδὸν μετανοίας ὑπαδείξασα.

γ. Τῷ Ἅγιών Αποστόλῳ Ιακώβῳ τῷ Ἀλ-

φαί,

φαίνε, ἀδελφὸς τῷ Ἀγίᾳ Μαρτυρῷ τῷ Εὐαγ-
γελιστῇ, καὶ τῷ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρο-
νίκᾳ, σωθεῖτος δὲ ἔτει 501.

Τροπάριον τῷ Ἀποσόλᾳ. Ἡχος γ'.
Ἀπόσολε Ἀγιε Ἰάκωβε. Φύλ. 247.

Τῷ Ὁσίᾳ. Ἡχος α.

Τῆς ἑρήμει πολίτης. Φύλ. 246.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Οὐκώστεις δὲ τῷ Σπυρῷ ἐκκυτίως.

Οὗτος ἐθνῶν σαγηνουδῆς ὑπερθαύμασος,
καὶ Μαθητὴν ἀδειχθεὶς τιμιώτατος,
τῷ Ἀποσόλων σύσκινος Ἰάκωβος, Κόσμος
τῷ ιάσεων διατέμει τὸν πλοῦτον· σκέπτει
πειρισάσεων, τους ἀυτὸν διφημισθαίς· διδ
συμφώνως κράζομεν ἀντῷ· σῳζει τὰς παν-
τας φρεσβείας σὺν Ἀπόσολε.

Ἐπερον. Ἡχος πλ. β'. Τιλι ὑπέρ ήμῶν.

Εἴ της παντργεῖ σοφίας εἰσδεδεγμένος,
Χαρεκτος ἰσχω, τῷ ἐθνῃ Θεῷ φροσύ-
ξας, καὶ ναοὺς τῷ Εἰδώλων καταδάφισας·
αικισμάτος δὲ καθυπλέεγκας, πολυτρόπης
εὐθυμότατε, καὶ ἐβόας παναοῖδιμε· Χερ-
σός εἶνι ό ελθῶν, σῶσαι χρόνος βροτῶν.

10. Τῶν Ἀγίων Μαρτυρῶν, Εὐλαμπίου,
καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, ἀδλησά-
των δὲ ἔτει 296.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρε. Φύλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθενᾶς.

Τοῦς γενναῖς Μάρτυρας, καὶ ἀδελφές κα-
τα σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ

Εύλαμπίων τιμῶντος· ὅτοι δὲ τῷ παραδόμων μηχανηρύτας, ἥδην καὶ σὺ τῇ διωμεῖ τῷ σαυρωθέστος· διὸ τοῦτο αὐτεῖχθιστα, Μαρτύρων δόξα, ὁμοὶ καύχημα.

II. Τῷ Αγίᾳ Αποσόλᾳ Φίλιππαν σύδει τῷ ἐπτά Διακόνων, ὅσοις ἐδίδαξεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ τὸν δύτηχον ἐβάστισεν εἰς τῷ οὐδῷ· καὶ τῷ Οσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Θεοφανές τῷ Γραπτῷ καὶ Ποιητῷ Κανόνων, Επισκόπου Νικαίας χρηματίσαστος. κατὰ τὸ 808.

Τροπάριον τῷ Αποσόλᾳ. Ἡχος γ'.

Απόσολε Αγίε Φίλιππε; Φόλ. 247.

Τῷ Οσίῳ. Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας δόμησ, δύσεβίας Διδάσκαλε ιψή σεμιούσητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, Αρχιερέων Θεόπουλον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου παντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ Πνύματος, πρέσβεις Χειττῷ τῷ Θεῷ, σωθιῶν τὰς ζυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ Αποσόλᾳ. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Φωτιστεῖς δὲ Πνύματι τῷ παναγίῳ, τῷ τῆς γῆς πληρώμαται, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, ταῖς τῷ θαυμάτων λαμπρότητιν, Ιερομύσα Απόσολε Φίλιππε.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Χρὴ εἰδούσαι, ὅτι μετὰ τῶν σιδενάτων τοῦ παρόντος Μίνδος, τῷ ἐρχομένῃ Κυελακῷ, θάλασσαι ἡ Ἀκολούθια τῆς Αγίας καὶ Οἰ-

Οίκημασικῆς ἑβδόμης Συνάδες, τῆς ἐν Νικαίᾳ σωμελθέσης τὸ δεύτερον συγκροτηθεῖσης ὑπὸ 367. Ἀγίων Πατέρων, ἔτει τοῦ σωτηρίου 788. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Καντατίνας τοῦ Πορφυρογενοῦτος· ἐπὸ καθαιρέσει καὶ αὐτορεπῇ τῷ μὲν ἀδέαν δογμάτων τῷ μησοχείσαν καὶ Χεισιωνοκατηγόρων Εἰκονομάχων, τὰς Κομητῶν μίας, καὶ τῷ μὲν αὐτῷ συμφορογόντων ἀθλοῖσιν Ἐπισκοπήσαν, καὶ αὐτέρων Αρχιερέων, καὶ τῷ αὐτῷ ἀδέσμῳ καὶ σύγχριτε σωμεδεῖς.

Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ.

Τοῦ περδεδοξασμένος εἰς Χεισέ ο Θεός ήμῶν,
ο Φωτιρας ἐπὶ γῆς, τὰς Πατέρας ήμῶν
Θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν φορδες τιλι
ἀληθινὲς Πίσιν, παῖτας ήμᾶς ὁδηγήσας,
πολυδίπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποσόλων τὸ κύριγμα, καὶ τῷ Πα-
τέρων τὰ δόγματα, τῇ Εκκλησίᾳ μίαν
τιλι Πίσιν ἐσφράγισαν· οὐ καὶ χιτῶνα φορώ-
σα τῆς ἀληθείας, τὸν ύφαντὸν ἐκ τῆς αὖτο
θεολογίας, ὄρθογομετ καὶ δοξάζει, τῆς Ει-
σιθείας τὸ μέγα Μυσήγειον.

12. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Πρόβτων, Τα-
ράχων, καὶ Ανδρονίκων, ἀθλητῶν ἐπὶ Διο-
κλητιανῶν, ἐν ἔτει 296. καὶ τοῦ Οσίου Πα-
τρὸς ήμῶν Κοσμᾶς τὸ Ποικιλό τῷ Κανόνῳ.

Τροπάριον τῷ Μαρτύρων. Ἡχος πλ. ἀ.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατοθάμα-
τα, Ούρων αἱ Διωάμεις ὑπερέθαύ-
μα-

μεσαν· ὅτι ἐν σώματι Θυηπῷ, τὸν αὐτῶν
ματον ἔχθρὸν, τῇ διωάμει τοῦ Σπαυροῦ,
ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀδράτως,
τῷ μετεσβόλεσσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθεῖαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάρειον τῆς Ὁσίας Ἡχος πλ. δ.
Ορθοδοξίας ὁδηγέ. Φύλλ. 252.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τεράδος ἥριν, τινὶ δόξαν ἐφανέρωσαν,
γυναιοὶ Χειρὶς, ὄπλιται καὶ Μάρτυ-
ρες σινὶ Ταράχω Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνι-
κος· ἕλεγχον γὰρ ἅπασαν, τῷ Τυραννων
τινὶ ἀθεοτική, τῇ Πίτει γυναιών ἀναθλή-
σαντες.

13. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Κάρπων Ἐ-
πισκόπων Ἐκκλησίας Θυατείρων, καὶ Πα-
πύλων Διακόνων, ἀθλητῶν ἐπὶ Δεκίς συ-
ῆτε 255.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρᾳ. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ.

Ως Θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ
κρίνεις βρύσαν κρυνθὲς ἰαμάτων, τοῖς
ἐπὶ γῆς παρέχετο τὰ λείφαντα υμῶν· νό-
σους μὲν καθαιρούτα, παθημάτων ποικί-
λας· χάειν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς
ἀσυνάως. διὸ συμφώνως πόθῳ τινὶ υμῶν
Μάρτυρες θεῖοι τελεῖρεν Πανήγυρεν.

14. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Ναζαείς,
Γερ-

Γερβασίν, Προπασίχ, καὶ Κελσίς ἀθλητῶν ἐπὶ βασιλείας Νέρωνος, ἐν ἔτει 57. καὶ τὸν Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τὸν Ἀγιοπολίτου καὶ Παιπτοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊεμᾶ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλ. 242.

Τῷ Ὀσίχ. Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ. Φύλ. 252.

Κοντάκιον τῷ Μαρτύρῳ. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Λαμπτῆρες φαῦλοι φανεύτες θεῖοι Μάρτυρες τὴν Κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων κατανυγάζετε· γοσηράτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν υὔκτα ἐκάστοτε· καὶ Χειρῶν τῷ μάρτυρι Θεῷ, πρεσβύτορες δῶναι ἡμῖν ἐλεος·

"Επερον τῷ Ὀσίχ. Ἡχος πλ. δ'.

Τῷ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Κεοσμημένος ἀρεταῖς, Κοσμᾶ Θεόπινδος, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χειρῶν κόσμος γεγονόσαι· τοῖς γάρ ἀσμασιν ἐκόσμησας ταύτην Μάκαρ· ἀλλὰ πρέσβυτος πρὸς Κύρεον ρύθμισαι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάπερ τελσόλβιε.

15. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Λυκίανῷ Πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας, τελειωθεότος ἐν φυλακῇ ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῷ ἐν ἔτει 290.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλ. 229.

16. Τῷ

16. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρας Λογγίνῳ τῷ Ἐκαποντέρχῳ τῷ πάρα τῷ Σπιρῶ τῷ Κιεβέ. Τροπάριον. Ἡγος δ'.

Οἱ Μάρτυρις σὺ Κύρε. Φύλλ. 220.

Κοντάκ. Ἡγ. δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον. Εὑφροσιώνως γέγονθο ἡ Ἐκκλησία, ὃν τῇ μηνί μη σήμερον τῷ ἀοιδίμῳ Ἀθλητῷ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· σύ μου τὰ κράτος, Χειστὲ καὶ σερέωμα.

17. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ωσιέ, ὅστις προέλαβε τὸν τῷ Χειστῷ Γείνησιν ἐπὶ 822. ὑπάρχων ἐκ Φυλῆς Ἰσάχαρος καὶ τῷ Ἀγίου Οσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ὃν τῇ Κείσει, ἀθλησαντος ὑπέρ τοῦ Ἀγίων Εἰκόνων ὃν ἐπει. 761.

Τροπάριον. Ἡγος δ'.

Ἄσκητικῶς προτυμησθεῖς ὃν τῷ ὄρε, τὰς νοητὰς τὴν δυσμενῶν παραπάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὥλεσας παμμάκαρ τῷ Σταυρῷ· αὐτοῖς δὲ πρὸς ἀθλησιν αὐδεικῶς ἀπεκδύσω, κτείνας τὸν Κομφρώνυμον, πᾶς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐσέφθης ἐκ Θεοῦ, Οσιομάρτυρις Ἀνδρέα ἀδείμε.

Κοντάκ. Ἡγος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ Βασιλόντσα Πόλις, ἔορτίν τοι ὑπέρλαμψον τῇ φωτοφόρῳ σου μηνί μη ἀπασαν προσκαλουμένη Πόλιν τὴν Χώραν· χαίρει γάρ ὡς κεκτημένη Θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σὺ σῶμα. Ἀνδρέα Μάρτυρις, Ορθοδοξίας Φωτήρ.

18. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποσόλου, καὶ Εὐαγγελιστῇ Λευκᾷ· ὅτος ὑπῆρχε τὸ γενέσιον Ἀντιοχεῖας, σωμένεραφε δὲ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ ἔτη 15. ἀπὸ Χειροτονίας ἀπασάσεως· ἐμφανεῖς τῷ Προφήτῃ Ἰεζεκιὴλ ἐν μορφῇ Μδίχῃ πρὸ τῆς Χειροτονίας γεννήσεως ἔτη 460. Κατέβασις οὖν, καὶ ἐλαύν.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόστολε Ἀγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Λευκᾶ, πρέσβει τῷ ἐλείμονι Θεῷ, ἵνα πτωσμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκι. Ἡχος δ'. Ἐπεφαίνεις σήμερον.

Μαθητὸς γενόμενος τῷ Θεῷ Λόγῳ, σὺν τῷ Παύλῳ ἀπασταθεὶς, ἐφωταγώγησας τὸν χλιδανόν, καὶ τὸν ἀχλιδανόν ἀπεδίωξας, τὸν θεῖον γεάντας Χειροτονίας Εὐαγγέλιον.

Ἐπερον. Ἡχος β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀλιθὸν τῆς Εὐσεβείας Κύρικα, καὶ μυστηρίων ἀπορρήτων Ρήτορα, τὸν Ασέρα τῆς Ἐκκλησίας, Λευκᾶ τὸν θεῖον ἀνδριμότατον· ὁ Λόγος γάρ ἀντὸν σέελεξας, σὺν Παύλῳ τῷ σοφῷ ἐθνῶν Διδάσκαλον· ὁ μόνος γινώσκων τὰς ἐγκάρδια.

19. Τῇ Αγίᾳ Προφήτᾳ Ιωάννῃ, ὅσις ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Βερβίμης, προλαβὼν τὸν τῆς Χειροτονίας Γείνησιν ἔτη 800. καὶ τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Θύάρᾳ, ἀδλησαντοῦ ἐν ἔτει 304. ἐν Αἰγύπτῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρις σὺ Κύριε. Φύλλ. 229.

20. Τῇ

20. Τῷ Ἀγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Ἀρτέμιᾳ μαρτυρίσαντος ἐπὶ Ἰελιανῷ, ἐν ἑτεῖ 352.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρει. Ὡς αὖτα.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Τὸν δύσεβῆ καὶ σεφιφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἔχθρῶν νίκης αράμενον ἕόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως υμνωδίαις δύφημίσωμοι, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυρι, Θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· φρεσβόλει γὰρ Κυρίῳ ύπερ παντων ἡμῶν.

21. Τῷ Οσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαείωνος τῷ Μεγάλῳ, ζήσαντος ἑπτὸν 80, καὶ σωθεότος κατὰ τὸ 333. ἑτοῖς.

Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ'.

Ταῖς τῇδε δακρύσιν σὺν ροᾶς. Φύλλον 230.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φωτῆρα ἀδυτον, τῷ νοητῷ σε Ἡλίῳ, συνελθόντες σήμερον, αὐδυφημέμενοι σε ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωστας, ἀπαντας αναβιβάζων πρὸς θεῖον ὄψος, Ἰλαείων, διὸ βοῶμεν· χαίροις Πάτερ τῷ Ἀσκητῷ οὐ κρηπίς.

22. Τῷ Ἀγίᾳ Ἰσαποσόλᾳ Ἀβερκίᾳ Ἐπισκόπῳ Ἱεραπόλεως τῷ Θαυματερῷ, ζήσαντος ἐν ἑτεῖ 186. καὶ τῇδε Ἀγίων ἐπτά Παιδῶν τῷ Ἐφέσῳ Μαξιμιλιανῷ, Ἰαυβλίχῳ, Μαργινιανῷ, Διονυσίᾳ, Ἀυτωνίᾳ, Ἐξακτωδιανῷ, καὶ Κωνσαντίου, οἵ τινες ὑπιώσαντες ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου,

ἐκοι-

έκοιμη θνησαν χρόνους 184. ἕως τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὅτε σύζυγησαν, ὥτοι αἱέσησαν· καὶ πάλιν θείᾳ φροστάξει μικρὸν νυσάξαστες, πρὸς Κύειον σύζηδύμησαν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πλίτεως. Φύλ. 229.

Καὶ εἰς Ἡχον δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύειε. Φύλ. 222.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως Ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποσόλων σύντικον, ἡ Ἐκκλησία γεράρει σε ἀπασα, ἡ τῷ πιστῶν Ἀβέρκις· λῷ ταῖς σαῖς ἐκεστάταις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαπηγώνιστον, καὶ ἀκλυδώνιστον, σὲ αἴρεσθαι πάσης, καὶ ἀστιλον ὡς ἀοίδιμος·

23. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποσόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτῳ Ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὅστις πρῶτον σωμέγραψε τὴν Ἱερανὴν Λειτουργίαν, λῷ ὁ μέγας Βασίλειος ὄλιγον τί, ὁ δὲ Χριστοομος πολὺ σωτηριατέραν εποίησε.

Καπάλυσις δίνε, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως τῷ Κυείᾳ Μαθητῇς, αὐτεδεξῷ δίκαιῳ τῷ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὸν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβύτερον ὡς Ἱεράρχης· ἵκετοις Χεισὸν τὸν Θεόν, σφράγισαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κον-

26α ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ο υἱωθείς.

Ο τῷ Πατρὶς μονογενῆς Θεὸς Λόγῳ, ἐπιδημήσας ἀφρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάπων, τῷ ἡμερῶν Ἰάκωβε θεασέσιε, ἀφωτόν σε αὐτέστι εἰς τὸν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν Οἰκουνόμον, τῷ Μυστήριων τῷ πνευματικῷ. ὅπου σε πάντες τελώμαινον Ἀπόστολε.

24. Τῷ Αγίᾳ Μάρτυρος Αρέθᾳ, καὶ τῷ σῷ αὐτῷ, ἀδλησαστῶν ἐν ἔτει 542.

Τροπάρειον. Ἡχος ἀ.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῷ Αγίῳν, αἷς ὑπὲρ σπλαγχνῶν, δυσωπήθητι Κύειε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδιώας, ἵσσαι φιλανθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Επεφανῆς σήμαερον.

Εὑφροσυνῆς ἀφρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, οὐ φωσφόρος σήμερον τῷ Αθλοφόρων Εορτῇ· λιώ εἰκελεῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν υψίσιοις ὑπάρχοντα Κύειον.

25. Τῷ Αγίῳ Μαρτύρων καὶ Νοτορίων, Μαρκιανῷ, καὶ Μαρτυρίῳ, μαρτυρισαστῶν ἐν ἔτει 346.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύειο. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ο υἱωθείς ἐν πῷ Σπαυρῷ.

Αγανισάμοις καλῶς ἀπὸ βρέφες, Μαρκιανὲ σῷ τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ἀποστάτῃ Ἀρειον καθείλετε, ἀγρωτον φυλάξατες, τὴν ὄρθοδοξεν Πίστιν, Παύλῳ.

ἐφε-

έφεπόμενοι, τῷ σοφῷ Διδασκάλῳ. ὅτι συνώντω εὔρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τειάδος υπέρμαχοι ἄεισοι.

26. 18 Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ὃς τοις λογχούσθεις τὸν πλόραν, τὰ τὰ Κυρίαν πάθη ἐξεικόνισεν, ἀνὴτει 296. καὶ ἡ Ἀγάμυνης τῷ μεγάλῳ Σεισμῷ, συμβαντος ἐν Κωνσταντινούπολει κατὰ τὸ 758. ἔτος, ἐπὶ τῷ 24. χρόνῳ Λέοντος τῆς Ἰσαύρας. Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνων, καὶ ἐλαιίς.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Mέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ υπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἐθνη ἐπόμενον. ὡς δὲν Λυαίν καθεῖλες τιλιά ἐπαρσιν, καὶ ἐν σαδίῳ Θαρρίων τὸν Νέσορα, γάτως Αγιε, Χεισὸν τὸν Θεόν εκέτονε, δωρήσαθαι ήμιν τὸ μέγα ἐλεος.

Ἐπερον τὸ Σεισμόν. Ἡχος πλ. δ'.

Oἱπιβλέπων ἐπὶ τὸν γέλαιον, καὶ παιῶν αὐτιλιά βέμειν, ρῦσαι ήμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χεισὸν ὁ Θεός ήμῶν, καὶ κατάπεμψον ήμιν, πλάσια τὰ ἐλέη σα, περεσβείας τῆς Θεοτόκης, καὶ σῶσον ήμᾶς.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Tοῖς τῷ αἰμάτων σὺ ρέαθροις Δημήτει, τὸν Εκκλησίαν Θεος ἐπορφύρωσεν, ὁδούς σοι τὸ κράτος ἀντητον, καὶ πεφλέπων τιλιά Πόλιν σου ἀγρωτον· ἀντὶς γὰρ υπάρχεις τὸ σήμερυμα.

27. Τῷ Αγίᾳ Μάρτυρος Νέσορος ἀθλητισμοῖς ἐτει 296,

Τρο-

Ο Μάρτιος συ Κύριε. Φύλ. 229.

Η τὸ, Μέγαρ, εἴρατο ἐν τοῖς ημίδιώοις.
Κοντάκιον. Ἡχος β. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Α Θλίσας καλῶς, ἀθανάτον τὴν εὔκλειαν,
κεκλήρωσαι νῦν, ὡς σρατιώτης ἀρεσ-
τος, τῷ Δεαπότῃ γέγονας, ταῖς δύχαις Δη-
μητρίου τῷ Μάρτυρος. σιν ἀυτῷ οὐδὲ Νέ-
σορ σοφεῖ, πρεσβύτων μὴ παύσῃ ύπέρ παύ-
των ἡμῶν.

28. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Τερψιτίου
καὶ Νεογίλης, καὶ τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν
Στεφανού τῷ Σαββατίῳ καὶ Ποιητῇ Κανό-
νων, χηματίσαντος ἐν ἔτει 790.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Οι Μάρτυρες συ Κύριε. Φύλ. 242.
Τῷ Οσίῳ. Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, Φύλ. 252.

29. Τῆς Αγίας Οσιομάρτυρος Ἀναστα-
σίας τῆς Ρωμαίας ἀθλησάσης ἐν ἔτει 296.
καὶ τῷ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθραμίᾳ τῷ ἀ-
ναχωρητῷ, σωθεῖτος ἐν ἔτει 390.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Η Ἀμνᾶς συ Ιησοῦ. Φύλ. 240.

Καὶ τῷ Οσίῳ. Ἡχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκειβῶς; Φύλ. 236.

Κοντάκιον τῆς Αγίας. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Π αρθενίας νάμασι καθηγησμένη Ὁ-
σία, μαρτυρέις αἵμασιν Ἀναστασία-
τεφθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν αἰάγκαις τῷ

νοσημάτων, ἵστιν καὶ σωτηρίαν τοῖς περσιχ-
σιν ἐκ παρδίας, ἵχι μόνιμοι, Χεισὸς ὁ
βρύων χάρει αἰσύνασον.

Κοινάκιον τῆς Ὁσίας. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εγ σαρκὶ ὡς Ἀγγελος ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
νεδείχθης, καὶ αὐτήσει γέγονας πεφυ-
τεμένον ὡς ξύλον, ὅδατι τῆς ἐγκρατείας
πατατρυφήσας, ρόμπατι τῷ σῶν δακρύων
ῥῦπον ἐκπλανών· διὰ τότο αὐτείχθης, δο-
χεῖον θεῖον Θεῖον Αβράμιε.

30. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ζλωβίου,
καὶ Ζλωβίας τῆς Ἀδελφῆς αὐτῆς, αὐτοῖς
τοῖς ἐπὶ Διοκλητιανῷ, κατὰ τὸ 290. ἔτος.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ. Φύλ. 242.

Κοινάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθεῖας Μάρτυρας, καὶ Εὔσεβείας
κύρικας, τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσω-
μεν, σὲν θεοπνέστοις ἀσμασι, τὸν Ζλω-
βιον ἄμα, σὺν τῇ σοφῇ Ζλωβίᾳ, ὁμοῦ
βιώσαντας, καὶ ἐκδιηγήσαντας, καὶ διὰ μαρ-
τυρίας δεξαμένις σέφος ἄφθαρτον.

31. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Σπάχυος,
Αἰμπλία, καὶ τῷ συν ἀντοῖς. ὃτος ὁ Ἀ-
γιος Σπάχυς χειροτονεῖται πρῶτος Ἐπίσκο-
πος Βυζαντίου παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ,
καὶ ζήσας εἶπε ἔτη 16. ἐσώθη. Καὶ τῷ Ἀ-
γίᾳ Μάρτυρος Ἐπιμάχου, αὐτοῖς σὺν
τοῖς 255.

Τρο-

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Α'πόσολοι Αγιοι πρεσβύτεροι Φύλ. 245.

Καὶ τὸ Μάρτυρος. Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυς σὺ Κύριε. Φύλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως Ἱερὰ κειμήλια, τῷ Παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ Ἁλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωσικῶς ὑμνήσωμεν, τῆς σοφίας Ἀποσόλους, Ἀπελλῶν Οὐρβανούτε καὶ Αἰειόβουλον, Αμπλέαν, Νάρκισσον, καὶ Σπάχω, οὓς οὐ κάλεις σιωπήγαγε τοῦ Θεοῦ ήμᾶν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 6. καὶ οὐ νῦξ, ὥρας 10.

Τῶν Αγίων καὶ Θαυματηργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανῶν, τῷ δὲ ἐξ Ἀστας. καὶ τῆς Οσίας Μητρὸς αὐτῷ Θεοδότης. Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρειον. Ἡχος πλ. δ'.

Αγιοι Ανάργυροι καὶ Θαυματηργοί, ἐπισκέψαθε τὰς ἀδενείας ήμᾶν, δωρεαῖς ἐλάβετε, δωρεαῖς δότε ήμῖν.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Οι τινὶ χάρειν λαεβάντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τινὶ ρῶσιν τοῖς δὲ αἰάγκαις,

καὶ, Ἰαΐδοι Θαυματουργοὶ σύδοξοι· ἀλλὰ τῇ ύμῶν ἐπισκέψει, τῷ πολεμίῳ τὰ Θράστη κατεωμάσατε, τὸν Κόσμον ιώμασοι ἐν τοῖς Θαύμασι.

2. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀκινδώου, Πιγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου, καὶ Ἀνεμποδίσου, ἀθλησάντων ἐν Περσίδι κατά τὸ 320. ἔτος.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Αὐλοφόροι Κυρίου, μάκαρία οὐ γῆ, οὐ
πιανθεῖσα τοῖς αἴμασιν ύμῶν, καὶ ἄγιαι αἱ σκληραὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα
ύμῶν· ἐν σαδίῳ γὰρ τὸν ἔχθρον ἐθριαμ-
βόσατε, καὶ Χεισὸν μετὰ παρροσίας ἐκη-
ρύξατε· ἀυτὸν οὓς ἀγαθὸν ἴκετόσατε, σφ-
διῶμεν δεόμεθα τὰς φυχὰς ὑμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ως ἄστρα ἀπλανῆ, τῷ Ἡλίᾳ τῆς δόξης,
αὐέλαμπαν τῇ γῇ, οἱ Χριστὸς στρατιῶ-
ται· τὸν ζόφον διώκοντες, τῷ παθῶν ηὖται
πηγάζοντες, χάρειν ἀφθονον, ανεμποδίστως
τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτείαν δω-
ράντα, ἐλπίδι τῆς Πίτεως.

Ἐπερον. Ἡχος β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Τοῦς δύσεβεῖς καὶ Θεοφόρους Μάρτυρας
ώς ἐπὶ γῆς καταλιπόντας ἀπαντα,
προσεδέξω εἰς ἀπόλαυσιν, τῷ ἀγαθῷ σὺ
καὶ αἴπαυσιν Ἀκίνδυνον, Πιγασίον, Ἀ-
νεμποδίστον, σὺν τάτοις Ἀφθονίον, Ἐλ-
πιδιφόρον τε, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγα-
θος.

3. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀκεφίμα,
Γώστηφ, καὶ Ἀειθαλᾶ Διακόνων, ἀθλητῶν
παντὸν τὸν Περσῶν κατὰ τὸ 313. ἐπος· καὶ τὸν
Ἐγκαίνια τῆς Σείς Ναῦ τῆς Ἀγίας Μεγαλο-
μάρτυρος Γεωργίου τῆς ἡνέτης Λύδη, οὗτοι οἱ κα-
πάθεσις τῆς Ἀγίας Σάματος αὐτῶν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρε. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτα ζητῶμεν.

Τὸν ἔτεια Σοφὲ, ἀμέμπτως ἐμυσταγώγη-
σας, Θυσία δεκτὴ, ἐγὼν Θεομακά-
ριστε· τῆς Χειρὸς γὰρ ἐπιεις, τὸ ποτέριον
ἐκδόξως Ἀγιε, Ἀκεφίμα συνὶ τοῖς συνά-
θλοις σὺν πορεσβόλεις ἀπαύσως ὑπὲρ παν-
των ἥμῶν.

Ἐπέρον απὸ γ'. Ωδῆς. Κοντάκ. τῷ Ἀγίων.

Ἡχος δ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Φωτὶ τῷ νοητῷ, τὰς φυχὰς ἐλλαμψάν-
τες, πυρὸς τῷ αἰδητῷ, Αθλοφόροι Κυ-
ρίες, τὸ σέβας κατεπτύσσατε, καὶ Θεῷ ἐλα-
ΐδεσσατε· ὅπου λάμποντες, τὰς τῷ θαυ-
μάτων ἀκτίσις θεραπόλετε, τὰς φυχικὰς ἥ-
μῶν νόσους, ὡς χάρειν δεξάμενοι.

Ἐπέρον εφ' ἕκτης, τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ αὐτιλύτεισῃ,
ποροστεφόδηγότες οἱ πιστοὶ καθικέτοι-
μεν, λυτρωθεῖσαι παρὰ τῆς Χειρὸς Αθλο-
φόρε, τῷ σκανδάλων τοῦ ἐχθρὸς τὰς αἰν-
μηντάσει, καὶ παντοῖων ἐκ κινδύνων κα-

πακώσεων, ἵνα κράζωμεν· χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

4. Τὸ Οσίος Παΐσιος ἡμῶν Ἰωαννίκιος τῆς Μεγάλης, χρηματίσαντος ὃν ἔτει 758. καὶ τῆς Αγίου Ιερομάρτυρος Νικανδρεῖ Επισκόπου Μήρων.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ.

Ταῖς τῷ δακρύῳ σὺ. Φύλ. 230.

Καὶ τὸ Ιερομάρτυρος. Ἡχος δ.

Καὶ βόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

Κοιτάκ. Ἡχος δ. Επεφανῆς σήμερον.

Ἐν τῇ μυῆμῃ σήμερον τῇ ἱερᾶσσον, συνελθόντες ἀπαντεῖς, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκιε "Οσιε, παρὰ Κυείου διρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

"Επερον. Ἡχος Πλ. δ. Τῇ υπερμάχῳ.

Ἄσηρ ἐφανῆς παμφανῆς ἐν Κόσμῳ λάμπων, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ τῷ παθῶν πειλαστράπτων, ιαΐδος δὲ ἀρρώγοτατος ἀπεφραδθης· ἀλλ' ὡς ἔλαβες τὸν χάρεν τῷ ίδεσσεων, τοῖς αἰττοῖσι σε παράδει καὶ τὸν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν· χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

5. Τῶν Αγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπισήμης, οἵ τινες ἥθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίς ἐν ἔτει 285.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρε. Φύλ. 242.

6. Τὸ ἐν Αγίοις Πιάσιος ἡμῶν Παύλου Αρχιεπισκόπῳ Καιναντινοπόλεως τῆς Ομολογητῆς, ὅσιος ἐχρημάτισεν ἐν ἔτει 351. ἐπὶ τῆς βασιλείας Καιναντίας ὑπὲ τῆς Μεγάλου

Κωνσταντίνε, καὶ ἐν ὅξοείᾳ λειπορήῳ,
πάρα τῇδε Ἀρειανῶν ἀπεπνίγη τῷ ιδίῳ ὠ-
μοφοεῖσθαι.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Ω είας Πίτεως ὄμολογία, ἀλλον Παῦλον
σε ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὸν δὲ Ἱερεῦσιν
αὐτέδειξε, σωματιζόντος τοι καὶ Ἀβελ πατέρας Κύ-
ριον, καὶ Ζαχαρία τὸ αἷμα τὸ δίκαιου. Πά-
τερ Οσίε, Χεισὸν τὸν Θεὸν ἴκετόνε, δωρί-
σαθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κατέκτιον. Ἡχος β' τὸ αὖτα ζητῶν.

Α στραταῖς σὺ γὰρ, ὡς ἄστρον φρανόφω-
τον, τὴν καθολικὴν, φωτίζεις Ἐκκλη-
σίαν νυν. ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ πολιτεύματος, τῶν θυ-
χών σα Παῦλε πορθέμενος καὶ ὡς Ζαχα-
ρεῖου καὶ Ἀβελ ἔσωσ, βοῶσεν τὸ αἷμα
πατέρας Κύρου.

Ζεῦ Γὰρ Ἀγίων ἔιάκοντα ἔιῶν Μάρτυ-
ρων, τῇδε ἐν Μελιτείῃ, ἀθλησαίτων δὲ ἕτερον
τοῦ Οσίου Πάτερος ἡμῶν καὶ Θαυμα-
τηροῦ Λαζάρου, τῷ δὲ τῷ Γαληνίῳ ὄρει
ἀσκήσαντος.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σε Κύρε. Φύλ. 242.

Καὶ τὸ Οσίον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσδίχαις, δὲ ὅχε-
τοῖς δακρύων τὸν στέλον κατέβρεχες,
καὶ τοῖς ἐκ βάθυς συναγμοῖς, εἰς ἐκαπὸν
τοῖς πόνυς ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας ποι-
μένων τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν. Οσίε
Πα-

Πατήρ ἡμῶν Λάζαρε, πορεσθόντες Χειρῷ τῷ
Θεῷ, σφραγίδων τὰς τυχάς ἡμῶν.

Κουτάκ. Ἡχος δ. Ἐπεφανῆς σὴμερον.

Ως φωτῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ
Χειροῦ δοξάζεισθε, μετ' ὀφροσύνης
ταλαιπωᾶς· διὸ μὴ παύσῃ πορεσθένταν Χριστῷ,
δοθένται πᾶσι, πταισμάτων συγχώρησιν.

8. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀρχιερατήγε τοῦ Μιχαήλ;
καὶ τῇ λοιπῶν Ἀσωμάτων Διωμέων.

Καταλυσις οἵνα; καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Τῶν ἔρανθιών σρατιῶν Ἀρχιεράτηγοι, δι-
σωπῆμεν ὑμᾶς ἄμεις οἱ αὐάξιοι, ἵνα
ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσηπτε ὑμᾶς, σκέπη
τῇ περύγων τῆς ἀβλου ὑμῶν δόξης, φρυ-
ρεῖτες ὑμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς τὴν
βοῶντας· ἐκ τῇ κινδυών λυθώσαδε ὑμᾶς
ὡς Ταξιάρχας τῇ αἴωνι Διωμέων.

Κουτάκιον. Ἡχος β.

Αρχιεράτηγοι Θεῦ, Δειτύργοι θείας δό-
ξης, τῇ αὐθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχι-
γοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῶν πορε-
θεῖσατε, καὶ τὸ μέγα τέλεος, ὡς τῇ Ἀσω-
μάτων Ἀρχιεράτηγοι.

9o Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Οντοτόρες,
καὶ Πορφυρίοις, αὐθλητάτων ἐν ἔτει 296. καὶ
τῆς Ὁσίας Μηβός ἡμῶν Μαθώνης, ἥτις
ἐχρημάτισε κατὰ τὸ 463. ἔτος, καὶ ζήσασε
ζώνας 100. ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν εἰρήνῃ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες στο Κύρειο. Φύλλ. 242.

M 3

Kai

Καὶ τὸς Ὁσίας. Ἡχος Πλ. δ.
Ἐγ σοὶ Μάτερ ἀκειθῶς. Φύλ. 236.

ΙΩ. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ἐράστου
Θλυμπᾶ καὶ τῷ σῷ αὐτοῖς.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Α πόσολοι Ἀγιοι, φρεσβόλισατε τῷ ἐλεϊ-
μονι Θεῷ, ἵνα πτωσμάτων ἄφεσιν,
παράχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανής σήμερον.

Ε πεφανής σήμερον τῷ Ἀποστόλῳ ἡ σε-
πτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς,
πτωσμάτων πᾶσι τῷδε ἄφεσιν, τοῖς ἐκτε-
λέσιν ἀντῷ τὰ μνημόσυνα.

ΙΙ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Βίκ-
τωρος, καὶ Βικοντίας, ἀθλησαστῶν ἐν ἔτει
296. καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Στεφανίδος,
ἀθλησαστῆς ἐν ἔτει 213. καὶ τοῦ Ὁσία Πα-
ΐδος ἡμῶν, καὶ ὁμολογητῆς Θεοδώρας τῆς Στε-
βίτα, χρηματίσαντος ἐν ἔτει 804.

Τροπάριον τῷ Μαρτύρῳ. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλ. 252.

Τῷ Ὁσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ. Φύλ. 252.

Κοντάκιον τῷ Μαρτύρῳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ὦς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως δέσεβείας Μάρτυρας, καὶ Ἀθλητὰς
Θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραέρει δο-
ξάζεσσα, τὰς θείας ἀθλες σήμερον, Μήνα
τῷ Αθλοφόρῳ, Βίκτωρος τῷ γενναιίᾳ, καὶ Βι-
κοντία τῷ γενναιόφρονος, καὶ ποδεῖσα κραυ-
γάζει, δοξάζεσσα τὸν Φιλανθρωπον.

"Ετε-

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. 271

"Ετερον" Ἡχος δ'. Ἐπεφαύης σήμερον.

Τῆς στρατείας ὕρπαστης τῆς ἐπικήρυξ, καὶ
αὐτίας ἔδειξεν ἐπικρατίαν καρυωνὸν, σὲ
ἀδλοφόροε Πάτερ Μίλια, ὁ τῷ Μαρτύρων
ἀκίρατος σέφανος.

Κοντάκιον τῇ Ὁσίᾳ. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τδυ ἀσκητικῶν, ἰσάγγελόν τε βίον σου,
τοῖς ἀδλητικοῖς, εφαίδριων παλαιό-
μασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκλιος, Θεομάκαρ
φρεθῆς Θεόδωρε· σὺν ἀυτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ
φρεσβούσιν ἀπαύσως ὑπέρ ποντῶν οἷμῶν.

12. Τῇ ἐν Ἀγίοις Παΐδες οἵμων Ιωάννη
Ἄρχιεπισκόπῳ Αλεξανδρείας τῇ Ἐλεήμο-
νος, ὅσις ἡώ τὸ γένος Κύθριος, χρηματί-
σας ἐν ἔτει 615. ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Ἡρα-
κλεία· καὶ τῇ Ὁσίᾳ Παΐδες οἵμων Νείλη,
ὑπάρχοντος ἐτεί 602.

Κατέλυστις οἴνη, καὶ ἐλαίη.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ε τῇ ὑπομονῇ σὺ ἐκτίσω τὸν μιθόν σου
Πάτερ Ὅσιε· ταῖς προσδυχαῖς ἀδια-
λείπτως εγκαρτερίσας, τὰς ππωχάς ἀγα-
πήσας, καὶ τάτοις ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσ-
βεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ιωάννη Ἐλεήμων μα-
κάρειε, σφράγισαι τὰς Λυχαῖς οἵμῶν.

Τῇ Ὁσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σὺ ροᾶς. Φύλλ. 320.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τὸν πλεῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς
πάντοις, καὶ τῷ Ούρανῷ, τὸν πλοῦ-

τον μικρὸν ἀπείληφας, Ἰωαννη παῖσσοφε· διὸ τοῦτο παῖτες σε γεραιόρομσι, ἐκτελῶντες τὸν μνήμεων σὺ, τῆς ἐλευμοσαύτης ὡς ἐπώνυμε·

Κοντάκιον τῷ Ὁσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ἵπερμάχῳ σρατηγῷ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῷ παθῶν τῷδε ἐκ τοῦ σώματος, ἵπανασάσεις τιμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ὃν ἀγρύπνωσας συνέκοψας ἵκεσίᾳ· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρίσταν πορὸς τὸν Κύρον, ἐκ παντοῖων με κινδύνων ἐλσθέρωσον, οὐα πράζωσοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

13. Τῷ ἐν Ἀγίοις Παΐδός ήμῶν Ἰωαννεῖ Αρχιεπισκόπῳ Κανταριναπόλεως τῷ Χρυσοβόλῳ, χρηματίσαντος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Αρκαδίᾳ τῷ Ὄνωρείᾳ, χρόνους 6. ἐπὶ τοῦ θρόνου ποιμανάυτος καλῶς τινὲς τῷ Χειροῦ Εκκλησίᾳν, ζήσαντος ἅπειρος 62. τῷ τελευτήσαντος ἐν Ὑδραίᾳ κατὰ τὸ 402. ἐπος, Κατάλυσις οἶνος, καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Η τῷ στόματος σὺ καθάπερ πυροῦς ἐκλάμψασα χάρις, τὸν Οἰκεμένην ἐφώτισαν, ἀφιλαργυρεῖας τῷ Κόσμῳ Θησαυρᾶς ἐναπέθετο, τὸ ὑψός ήμιν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῦς λόγους παδίων, Πάτερ Ἰωαννη Χρυσόστομε, πορεύομε τῷ Λόγῳ Χειρῷ τῷ Θεῷ, σφράγισας τὰς ψυχὰς ήμῶν..

Κοντάκ. Ἡχος Πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ήμῶν.

Ε καὶ τῷ Οὐρανῷ ἐδέξαντες τινὲς θείας χάριν, καὶ διὰ τοῦ σῶν χειλέων παῖτας

διδάσκεις, προσκινεῖν ἐν Τεραδί τὸν εὐα Θεὸν, Ἰωάννην Χρυσόστομε, παμμακάειστε Οσιε, ἐπαξέλως δύριμοῦμεσσε· υπάρχεις δὲ Καθηγητές, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

14. Τοῦ Ἀγίου Πανδοφήμου Ἀποσόλου Φιλίππων, αὔριος τῇ 12. ὥστις ἐν Ιεραπόλει σταυροῦται κατὰ κεφαλῆς ὑπὸ τῇ Εἰλίων.

Αργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Απόβολε Ἀγία Φίλιππε. Φύλ. 257.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχάς.

Ο Μαθητής καὶ φίλος σου, καὶ μιμητής τῷ Πάθει συ, τῷ Οἰκυριοὶ Θεόντε εκῆρυξεν ὁ Θεηγόρος Φίλιππος· ταῖς αὐτῇ ἵεσίαις, ὃξε ἔχθρῶν παραπέμπω τίνῳ Ἐκκλησίᾳ συ, καὶ πᾶσαι Πόλιν συ, διὰ τῆς Θεοτόκα, σωτήρισσαν Πολιτέλεε.

15. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, καὶ Όμολογηπῶν, Γερέα, Σαμωνᾶ, καὶ Αβίβων, μαρτυρισάντων ἐπὶ Διοκλητιαῖς τῷ τυράννῳ κατὰ τὸ 288. ἔτος.

Αρχόρεθα τῆς Νικείας τῇ Χριστῷ Γεννῶν.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὰ δὲ θαύματα τῇ Ἀγίων συ Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρισθάμενος, Χειστέ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῇ ἵεσίαις, βυλᾶς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλανθρωπος.

M 5.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητεῖ.

Εξ ὑψίους σοφοῖς, τὴν χάρειν πομισάμενοι, διὸ κόρηις Ἀγιοι ἐκ Θανάτου πικρῷ ἐλυθώσασθε· ὑμεῖς γάρ ὅντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ή δόξα, καὶ τοῦ Κέσου χαρά.

16. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποσόλᾳ, καὶ Εὐαγγελίστῃ Ματθαίῳ, ὅστις πρῶτος σωμεγέραψατο τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ ἔτη 8. τῆς τῇ Κυρίου Αναστάσεως Ἐβραϊσι, φανεῖς τῷ Προφήτῃ ἐν μορφῇ αὐτοῦ, ἐλαβε δὲ τὸ τέλος διὰ πυρός.

Κατάλυσις οἷντος, καὶ ἐλαίν.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Απόσολε Ἀγιε, καὶ Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖε. Φύλ. 257.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ο υψωθεῖς.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, διαγέδειχθης ἐμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος τὴν ὅξει τὸν σοφίαν· ὅπου ανεκίρυξες, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῷ ράθυμῳ ψυχειρας ψυχᾶς, καθυπογεάψας τὴν ὄραν τῆς Κείσεως.

17. Τῇ δὲ Ἀγίοις Παΐσος ἡμῶν Γρηγορίᾳ Επισκόπῳ Νεοκαισαρείας τῷ Θαυματηρῷ. Οὗτος ἦν ἐπὶ Αύρηλιανῷ βασιλέως, κατὰ τὸ 275. ἐπεις, διδαχθεῖς καθ' ὑπνον τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον παρὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ.

Ε' τοσδύχαις γεηγορῶν, ταῖς τῷ θαυμάτων ἐργασίαις εὐκαρτερῶν, εἰπονυμίαις ἐκπήσω τὰ πατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβεις Χειστύς τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόρει, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ημῶν, μήποτε ὑπνώσαρκος ὁ μαρτύριος εἰς θάνατον.

Κοιτάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητήματα.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος χνέργεια, σημείοις φρικτοῖς, τὰς Δαιμονὰς ἐπτόπασας, καὶ τὰς νόσους ἥλασας, τῷ αὐθρώπων παῦσοφε Γρηγόρει· οὕτω δὲ ὄνομάζῃ, τὰς γλησίν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

18. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Πλάτωνος, καὶ Ρωμανοῦ· οἱ μὲν Πλάτωνος ἡ Θληστρή ἐτεις 296. Ρωμανὸς δὲ ἐν ἐτεις 305. εἰ ὡς εἰςικ. Αληλεϊα.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύειε. Φύλλ. 242.

19. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Βαρλαὰμ, καὶ τῷ Ἀγίᾳ Προφήτῃ Ἀβδιᾷ, ὅστις προέλαβε τὰς τοῦ Χριστοῦ Γεννησιν χρόνος 800. μαρτυρήσας ὑπάρχων τῷ Προφήτῃ Ἡλίῳ. Αληλεϊα.

20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Υπεραγίας Θεοτόκης· καὶ τῷ ἐν Ἀγίοις Παΐσις ημῶν Προβολῇ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινοπόλεως. Οὗτος ἴως ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ, ἐν ἐτεις 441. καὶ τῷ Οσίᾳ Γρηγορίῳ τῷ Δεκαπολίτῃ, ὃσις ἴως ἐν ἐτεις 837. ἐπὶ τῆς βασιλείας Δέοντος Ἀρμενία.

M 8

Τρε-

Τροπάρειον τῷ Ἀγίῳν. Ἡχος δ'.

O Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν φερεῖ
μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σκευὴν ἐπιείκειαν,
μὴ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεός συν ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
ταῖς ἀντανταῖς ἰκεσθαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἡχος δ'.

X αράκε φρομιηστόμεται πᾶσιν ἦν Ἀντε-
καντή, τῆς λύπης αντίθετον καρπὸν
βλαστήσασε, τὴν μόνιν Ἀειπάρθενον.
Ἴν περ δὴ καὶ φροσάγει, τὰς δύχας ἐκπλη-
ροῦσα, σύμερον γυναικεῖν ἐν Ναῷ τῷ Κυ-
ρείου, ὡς ὄντως Ναὸν τῷ Θεῷ Λόγου, καὶ
Μητέρα Αγνοεῖν.

Απὸ γ. ὥδης, Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ἐπεφαῦντος σύμερον.

E παξίως σύμερον παρηγυρεῖται, ἦ πα-
σῶν τῶν Πόλεων τιμιωτέρα ἀλιθῶς,
ἢ τῇ σεπτῇ μεταστάσει συ, Πάτερ Πατέ-
ρων, παμμάκαρ Πράκλε σαφές.

Αφ' εκτῆς. Προεόρτιον τῆς Θεοτόκου,

"Ομοιον.

F υφροσώντος σύμερον ἦ οἰκυμενή, ἐπλη-
ρῶθη ἀπάσα, ἐν τῇ δύσηιας Ἔορτῇ,
τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει
σκέψις ἐπερανίος.

21. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδος τῆς ὑπεραγίας Δεωσίνης ἡμῶν Θεοτόκης.

Ἄργιλα, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς ὁδονίας Θεοῦ τὸ προσῆμον, καὶ τῆς τοῦ αὐτοράπων σωτείας ἡ παρακήρυξις, ἐν Ναῷ τῷ Θεῷ, ξανᾶς ἡ Παρθενίας δείκνυται, καὶ τὸν Χειρὸν τοῖς πᾶσι φροναταγγέλλεται. ἀυτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βούσωμεν. Χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τῆς Κτίσεως ἡ εὐπλάνηρωσις.

Κοντάκιον. Ἡχος δ' ἀυτὸς.

Οὐαὶ φαθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ ἐκκσίως.

Οκαθαρώπατος Ναὸς τὸ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμιος πατέρας καὶ παρθενός τὸ ἱερὸν Θησαύρου μα τῆς δόξης τῷ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τῷ χάριν συνεισάγυσα, τὸν ἐν Πνεύματι θείων, λινὸν αὐμυνῆσιν Ἀγγελος Θεοῦ, αὗτη ύπαρχει σκέψι ἐπερραΐος.

22. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποστόλῳ Φιλίμογος, καὶ τοῦ σωτὸν αὐτῷ, ἀθλησάντων ἐπὶ Νέραντος τοῦ Τυραννοῦ ἐτείς 68. ὅντων μαθητῶν τῷ Αγίᾳ Παύλῳ.

Τρο-

Τροπάρειον. Ἡγος γ'.

Απόστολοι Ἀγιοι φρεσβόλεσσαι. Φύλ. 272.
Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτης.

23. Τῶν δὲ Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρη-
γορίῳ Ἐπισκόπῳ Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμ-
φιλοχίᾳ Ἐπισκόπῳ Ἰχονίᾳ. Οὐ μεν Ἀμ-
φιλοχίος ἦν καὶ τὸ 374. ἕτος ἐπὶ τῆς Βα-
σιλείας Θεοδοσίᾳ τῷ μεγάλῳ, ὃ δὲ Γρηγο-
ριος δὲν ἔτει 521. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ιαν-
νίαν τῷ Ρινοτμήτῳ.

Τροπάρειον. Ἡγος δ'.

Οὐ Θεὸς πῶν Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 278.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκ. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφαῖνς σύμερον.

Φωτοβόλοις λάριφεσιν ἡ Ἐκκλησία, τῷ
Ἀγίᾳ Πνόματος, φωταγωγεῖ τὰς τέλει-
φαιδρας, ἐπιτελοιωτάς σου κοίμησιν, Ὁσιος
Πάτερ παμμάκαρ Γρηγόρει.

Αφεκτις. Ἡχος ἀ.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ως λίαν ἐκλεκτὸς, καὶ Θεῷ ἐγνωσμέ-
νος, τῇ Θείᾳ ἀληθῶς, φρονεχείρος
ψήφῳ, Ποιμὴν ἀξιάγαπος, εἰς πολλῶν πε-
ριπολισμον· ὅπου ἀειτος, Αρχιερᾶς δεδεγ-
μένος, πᾶσαν αἴρεσιν, δύσεβοφρόνως κα-
θῆλες, πισῶν φροῖστάμενος.

24. Τῶν δὲ Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ
Γερμαρτύρων, Κλήμητος Πάπα Ρώμης, καὶ
Πέτρος Ἀλεξανδρείας. Οὐ μεν Κλήμης ἥδη κη-
σεν ἐπὶ Δομετιανῷ τῷ Τυραννῷ, δὲν ἔτει 79.
ὁ δὲ Πέτρος ἐπὶ Διοχλητιανῷ, δὲν ἔτει 296.

Τελ-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Θεδς πῶν Παπέρων ἡμῶν, Φύλ. 276.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἀσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι,
Δίσεβείας σὲ θεοι, σύλοι οἱ ὄντως κραταιοί,
Κλήμη σιώ Πέτρω πανδίφημοι, υ-
μῶν φρεσβείας φρυρίσατε ἀπαντας.

25. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ παν-
σόφης Αἰκατερίνης, ἀθλησάσης εἰς ἔτει 304.
ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Μερκουρίου, ἀθλησαστος ὃς ἔτει 295. ἐπὶ¹
Δεκίν Τυραννοῦ.

Αργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον τῆς Ἀγίας.

Ἡχος δ'.

Η' Ἀμνάς σε Ιησό. Φύλ. 240.

Καὶ τῆς Ἀγίας. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ο' Μάρτυρος σε Κύριε. Φύλ. 229.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Χορεία σεπτέλω, σὺνθέως φιλομάρτυρες,
Λέγειρατε νῦν γεραίροντες τὴν παύσοφον,
Αἰκατεχένταν. Αὕτη δὲ σὺν σαδίῳ τὸν Χριστὸν
ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφεν ἐπάτσε, Ριτόρων τὴν
γνῶσιν καταπτύσασα.

Τῆς Ἀγίας. Ὄμοιον.

Τὰ θεῖα Σοφεία, καλῶς μυσαγωγόμενος,
Θυσία δεκτή, ἐγκύου παναοΐδιμε τοῦ
Χειροῦ ἡ πιεσ φροντιμότατα τὸ ποτέρον.
διὰ τοῦ Μερκούρε, φρεσβόλεις ἀπαύσως
ὑπέρ παύτων ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή.

26. Τῇ Ὁσίᾳ Παῦλος ἡμῶν Ἀλυπίᾳ τῇ Κιονίτῃ, ὅσιᾳ ἐχημάτισε κατὰ τὸ 608. ἔτος, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἡρακλείας, σαδεῖς ἐπὶ τῷ ξύλου ἐπ 53 Σήσας τὰ πάντα ἐπ 118. Εἰ γάρ ἔστιν, Ἀληλύσσα.

Τροπάρειον. Ἡγος α.

Τζομονῆς σύλος γέγονας. Φύλ. 228.

27. Τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Ἰακώβῳ τῷ Πέρσῃ, μαρτυρήσαντος ἐν ἑτει 396. παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως Εἰσδιγέρδου, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὁνορείας καὶ Ἀρκαδίας.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες Κύρει. Φύλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Πειθεῖς τῇ καλῇ συζύγῳ καρτερόβυχε, καὶ τὸ φεβερὸν Κευτειον πιούμενος, τῷ Περσῶν τὸ φρόσαγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰακώβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυρς σεπτός, τὸ σῶμα ὡς κλῆπτα συντεμνόμενος.

28. Τῇ Ἀγίᾳ Ὁσιομάρτυρος Στεφανᾷ τῷ Νέου, ἀδλίσαντος ὑπὲρ τοῦ εἰκόνων ἐπὶ Κωνσαντίνου τῷ Κομφρανύμονος, ἐν ἑτει 766.

Τροπάρειον. Ἡγος δ'.

Ασκητικῶς φρεγυμασθεῖς ἐν τῷ ὅρε, τὰς νοητὰς, τῷ δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὥλεσας παμπάκαρ τῷ Σπαυροῦ, αὐθις δὲ φρός ἀδλησιν, αὐδεικῶς ἀπεκδύσω, κτείνας τὸν Κομφρανύμονον, τὸ τῆς Ηίσεως ξίφει, καὶ διὰ μφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυρς ἀοιδόμενε Στέφανε.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ' Τῇ ύπερμάχῳ.
Τὸν τῆς Τελαδός ἑραστῶν, καὶ θεῖον Στέ-
 φανον, αὐδοφημήσωμεν πιστῶς φίδαις
 φιλέορτοι, ἐκ καρδίας ὡς τιμήσωμεν χαρα-
 κτῆρα, τὸν ὥραῖον τῇ Δεσπότῃ καὶ Μιχᾶλι
 τῷ, καὶ συμφένως νῦν ἐκ πόθεν ἐνβοήσω-
 μεν, τάτῳ χαίροντες· χαίροις Πάτερ ἀοιδίμε.

29. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Παραμόνων,
 καὶ Φιλαρμόνων. Τῷ μηνὶ Παραμόνου ἀπελή-
 σαντος ἐπὶ Δεκίς Βασιλέως, ἐν ἔτει 255.
 τῷ δὲ Φιλαρμόνῳ ἐπὶ βασιλέως Αὐρηλιανοῦ,
 ἐν ἔτει 256. Καὶ τῇ Οσίᾳ Ἀκακίᾳ τῷ ἐν
 τῇ Κλήμαντι. Ἀληθεία.

30. Τῷ Ἀγίῳ ἐνδόξῳ καὶ Πανδρίμῳ Ἀ-
 ποστόλῳ Ἀνδρέᾳ τῷ Πρωτόκλητῳ, ὅσιᾳ Ἀδελ-
 φῷς ἦν Πέτρος τῷ Κορυφαῖτι, χειροτονήσας παρὰ
 τον Ιεράρχην Βυζαντίου τὸν Ἀγιον Σπάχυν.
 Κατέλυσις οὖν, καὶ ἐλαία, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ως τῷ Ἀποστόλῳ Πρωτόκλητος, καὶ τῷ
 Κορυφαίου αὐτοῦ δελφος, τῷ Δεσπότῃ
 τῷ ὅλων Ἀνδρέᾳ ἱκέτῳ, εἰρηνίῳ τῇ Ο-
 κυμονή δώρησαθαι, καὶ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν
 τῷ μέγα ἐλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τῶν ὄντων πρεσβείας ἀκοίμητον.

Τὸν τῆς αὐδερᾶς ἐπώνυμον Θεηγόρον, καὶ
 Μαδιτῶν τὸν Πρωτόκλητον τῷ Σωτῆρος,
 Πέτρον τὸν σύγγονον δύφημήσωμεν· ὅτι ὡς
 πάλαι τάτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐπέκραγεν· δύρ-
 καμεν δεῦτε τὰ πονθήματα.

ΔΕ-

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

**"Εχων ήμέρας λά. Ἡ ήμέρα ἔχει
ώρας θ': καὶ η· ωντος ὥρας είσιν.**

1. Τὸν Ἀγίου Προφήτη Ναούμ. Οὗτος
προβλαβε τὴν τὸν Χειρὸν Γερύνησον ἐπειδή 558.
Εἰ γὰρ ἔσιν. Ἀληθεία.

Τροπάριον. Ἡχος β'.

**Τὸν Προφήτη σὺν Ναούμ τὸν μνήμην Κύριον
έορτάζοντες, διὸ ἀυτοῦ σε δυσωπῶμεν,
σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.**

2. Τὸν Ἀγίου Προφήτου Ἀρβακούμ. ὁ-
μοίως. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν πρὸ
Χειρὸν ἐπειδή 460.

3. Τὸν Ἀγίαν Προφήτη Σοφογίαν, ὡσαύ-
τως. ὃς ἦν ἐκ φυλῆς Συμεὼν πρὸ Χειροῦ
600. ἐπειδή.

4. Τὸν Ἀγίαν Μεγαλομάρτυρος Βαρβά-
ρας, ἀδηλησάσης ἐπειδή 290. Καὶ τὸν Ὁ-
σίον Παΐδος ήμῶν Ἰωαννόν τὸν Δαμασκηνόν,
χρηματίσαντος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δέοντος
τὸν Ἰσαύρην ἐπειδή 735.

Κατάλυσις οἷν τὸν καὶ ἐλαῖον.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

**Βαρβάραν τὸν Ἀγίαν τιμῆσωμεν. ἔχθρον
γὰρ τὰς πταγίδας συμέτεσθε, καὶ ὡς
σρεθίον ἐρρύθη ἐξ ἀυτῶν, βοηθείᾳ, καὶ ὅ-
πλῳ τὸν Σπαυρὸν ή πανστρινος.**

Τὸν

Τῇ Οσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ.

Ορθοδοξίας ὅδηγε, δύσεβειας Διδάσκαλος, καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωτήρ, πῶν Μοναζόντων Θεόπνευτον ἐγκαλλάπισμα, Ἰωαννη σοφεῖ, ταῖς διδαχαῖς σκπάντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ Πυθύματος, πρέσβυτος Χειστός τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Αγίας. Ἡχος δ.

'Ο ύψωθείς.

Τῷ ᾧ Τελάδι δύσεβῶς ὑμνυμένῳ, ἀκολυθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, πατῶν Εἰδώλων ἥμβλωμας σεβάσματα· μέσον δὲ τῷ σκάμματες, ἀναθλεῖσα Βαρβάρα, Τυραννῶν κατέπιπτεις, ἀπειλᾶς αὐδρειόφρων, μεγαλοφώγως κραζεῖσα σεμνή· Τελάδα σέβω τιὰ μίσο Θεόπτη.

Τῇ Οσίᾳ. "Ομοιον.

Τὸν ὑμνογέάφον, καὶ σεπτὸν Θεηγόρου, τῆς Ἐκκλησίας παιδεύτην καὶ Διδάσκαλον, καὶ πῶν ἔχθρῶν αὐτίπαλον, Ἰωαννίων αὐμνήσωμεν· ὅπλον γάρ αράμινος, τὸν Σπαυρὸν τῷ Κυρείᾳ, πᾶσαν ἀπεκρίσατο πῶν αἵρεσεων πλαΐσιον· καὶ ὡς Θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πτωματῶν συγχώρησιν.

"Ετερον τῇ ἀντῇ. Ἡχος β.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὑψος τὸ ἄρανιον, δύπετῶς αὐδραμέει, ὅπε μέλι θεῖα

Θείασοι διδονται, ἀ ταῦτης ἐμελῶδοσας,
τοῖς φίλοις Κυείς Πάτερ Οστε.

5. Τῇ Οσίᾳ καὶ Θεοφόρου Πατέρος ἡμῶν
Σάββα τῇ ἱγιασμού. Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου ἐν ἔτει
524. Ζήσας ἔτη 94.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σκ. Φύλ. 230.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ Θυσία ἀμα-
μος, προσκυνεῖται διὰ ἀρετῆς Σάββα
Μακαρε, πὼς σὲ πορὶν γερουτῶν εἰπισ-
μένῳ ἐχημάτισας Οστῶν ἐγκαθώπισμα,
πολιτής τε τῆς ἑρήμας αξιέπαινος διὸ κρά-
ζωσοι, χαίροις Πάτερ ἀοδίμε.

6. Τῇ ἐν Ἀγίοις Πατέρος ἡμῶν Νικολάῳ,
Ἐπισκόπῳ Μύρων τῆς Λυκίας τῇ Θεομα-
τουργοῦ. Οὗτος ἦν ἐν τῇ ἀρ. Σωμόδῳ ἐπὶ¹
τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῷ μεγάλου, ἐν
ἔτει 318.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως, καὶ εἰκόνα προστος;
ἐγκρατείας Διδάσκαλον, αἰδειξέ σε
τῇ ποίμνῃ σκ. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια
διὸ τότο εκπίσω τῇ παπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ πιωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα
Νικόλαε· πρέσβετε Χριστῷ πᾶς Θεῷ, σω-
θῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kou-

Κοιτάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθέσθος σῆμερον.

Eν τοῖς Μύροις "Αγιε ἵεραργὸς αὐδεῖχ-
θις, τοῦ Χριστῷ ἡνὸς" Οσιε τὸ Εὐαγγέ-
λιον πληρώσας, ἔθικας τιὼν φυχιῶν σὺ-
πὲρ λαῦσα, ἐσφωσας τὰς ἀθφάσ εἰκ τὸ Θα-
νάτον· διὰ τοῦτο ὑγιάθης, ὡς μέγας μύστης
Θεῶν τῆς χάριτος.

7. Γε ἐν Ἀγίοις Παΐστος ἡμῶν Ἀμβρο-
σίῳ Ἐπισκόπῳ Μεδιολανῶν. Οὗτος κείσει
Βασιλέως Οὐαλεντίνιαν Ἡγεμῶν ḥν, βα-
πτίζεται ἐν ταύτῃ, καὶ χειροτονεῖται Ἀρ-
χιερεὺς Μεδιολανῶν· καλύσας εἶτα τὸ Βα-
σιλέα Θεοδόσιον τῆς εἰσόδου εἰς τιὼν Ἐκ-
κλησίαν διὰ τιὼν μιαφονίαν, Μαδητὸς γε-
νόμνος τὴν μεγάλην Βασιλείαν, καὶ τιὼν Λει-
τουργίαν ἀντὶ Λατινιστὶ συγχεάθας, ἐσώθη
ἐν ἔτει 374.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Kαύόνα Πίστεως, καὶ εἰκόνα προστος,
ἔγκρατείας Διδάσκαλον, αὐδεῖξε σε
τῇ ποίμνῃ σου ἡ πῶν πραγμάτων ἀλήθεια·
διὰ τοῦ ἐκτήσω τῇ παπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ ππωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα
Ἀμβρόσιε, πρέσβει Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῶν τὰς φυχὰς ἡμῶν.

8. Τα Οσιε Παΐστος ἡμῶν Παπαπίχ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. Φύλλ. 236.

9. Ἡ

9. Ἡ Σύλλησις τῆς Ἀγίας καὶ Θεοτόκου Αγίας Ζωνης.

Καπέλυσις οὖν, ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Σὺν ἡμέρον τῆς ἀπεκνίας δεσμὰ διαλύονται,
τὰς Ἰωακεὶμ ὃς καὶ τῆς Ἀννης εἰσακέων
Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς
ὑπιχνεῖται Θεόπαιδα· οὗτος δὲ αὐτὸς ἐτέχθη
ὁ ἀπειχέαπτος, βροτὸς γεγονὼς, δι' Ἀγ-
γέλων κελδύσας βοῆσαι αὐτῷ· Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σὺν.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφαίνεις σήμερον.

Εόρταζει σήμερον ἡ Οἰκυμενίη, τών τῆς
Ἀννης Σύλλησιν, γεγενημένην ἐκ Θεοῦ·
καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύπεσε, τών υπέρ λόγον
τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ἐκ ταύτης της ἡμέρας ἄρχεται ὁ Ἡλιος
σρέτεσθαι πρὸς τὰ βόρρεα εἰς αὔξησιν τῆς
ἡμέρας.

10. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Ἐρ-
μογενίους, καὶ Εὐγεάφου, ἀθλησάντων ε-
πὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Διοκλητιανοῦ, σὺν ἔ-
τει 304.

Τρο-

Τροπάρ. Ἡχος Πλ. δ. Τὸν προσαχθεῖ.

Δι εὐχρατείας τῶν παθῶν τὰς πυελέκτης, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τῷ Χειρὶ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τὸν ἀδειῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὅντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὁ σέα γυμνὰ, ἐκβλύζεσιν ἰάματα· δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ Κτίσῃ Θεῷ.

Κοντάκ. Ἡχος ἀ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Μίωσις τὸν θαυματὸν, Ἐρμογένεια τὸν θεῖον, καὶ Εὐχεταφον ὁμοῖον, ιεραῖς μελῳδίαις, τιμήσωμεν ἀπαντες, ως τιμήσαντας Κύελον, καὶ αὐλήσαντας, ὑπὲρ ἀυτῶν καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, σὺν Οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

"Ετερον. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε σὲ τῆς προσκαίρης, καὶ ἀφθάρτη ἔδειξε συγκληρονόμου οἱ Μίωα· σὺν τοῖς συνάδλοις σὲ πρέσβει, τῷ παραχόντι τὸν ἀφθάρτον σέφανον.

ii. Τὸς Οσίας Παΐδος ημῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτη, σωθεῖτος σὺν ἔτει 467. ἐπὶ Βασιλέως Λέοντος τῷ μεγάλῳ.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Τοπομονῆς σύλος γέγονας. Φύλ. 228.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτον ζητῶν.

Τὸν αὖτον ποθῶν τοῖς κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον Οὐρανὸν, τὸν Στύλον τεκτινάμενος· δι αὐτῶν ἀπήιρατας τὸν θαυμάτων τὴν αἰγλῶν "Οσιε· εἰς φέντε Χειστῷ τῷ

τῷ Θεῷ πρέσβεις ἀπαύτως, σῳδῶαι τὰς
τυχὰς ἡμῶν.

12. Τῇ ἐν Ἀγίοις Πατέρος ἡμῶν Σπουδ-
ῶντος τοῦ Θαυματουργοῦ, χρηματίσιας ἐκ-
τεις 343. εἰς ὧν τῶν ἐν τῇ αἱ. Συνόδῳ Πα-
τέρων ἐπὶ Κωνσταντίνε τῷ μεγάλῳ.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 385.

Ἐτερον. Ἡχος ᾱ.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης αὐθεντικής ὑπέρ-
μαχος, καὶ Θαυματουργὸς Θεοφόρε Σπυ-
ρίδων Πατὴρ ἡμῶν. διὸ τεκρῷ σὺ ἐν πάφῳ
προσφωνεῖς, καὶ ὅφει εἰς χρυσὸν μετέβαλες.
καὶ ἐν τῷ μελπει τὰς αγίας σου δύχας,
Αγγέλος ἔσχες σύλλειτρυγόντας σοι Ιερώ-
τατε. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι. δόξα τῷ σὲ
σεφανώσαντι. δόξα τῷ σινεργῶντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ιάματα.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖταν.

Τῷ πόθῳ θωθείς, Χριστῷ, Ιερώτατε,
τὸν νῦν πτερωθεῖς, τῇ αὐγῇ τῷ Πνεύ-
ματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὸν πρᾶξιν εὗρες
Θεόπνοις, Θυσιαστήριον θεῖον γνώμονας,
αἵτεμνος πᾶσι θέσιν ἔλλαμψιν.

13. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρων, Εὐστρατίου;
Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαείου, καὶ Ὁρέ-
στου, αὐθισάμων ἐπὶ Διοκλητιῶν ἐτεις
296. Καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λεκίας τῆς
Παρθείου, αὐθισάσους ἐτεις 290.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Τρο-

Τροπάλεον. Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε, Φύλ. 242.

Κοντάκι. Ἡχος β'. Τίλι ἐν πρεσβεῖαις.

Φωστήρ ἐφανῆς λαμπρόπτετος Χριστοκύρυξ,
τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε. Πίσιν ως δόρυ γάρ περιθέμενος, τῷ δυσμενῶν τὰ Θράση εἰποῦθης Εὐτράτιε, Ριτόρων ὑπάρχων, σύγλωττότερος.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Ἀγίων Προπατόρων, ἢ τοι τῇ πρὸ τῷ Ἀγίων Πατέρων.

Τροπάριον. Ἡχος β'.

Εἴν Πίσει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας,
τὴν σὲ ἐθνῶν δὶ αὐτῷ προμηνύσαμενος Ἐκκλησίαν, καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἀγιοι, ὅτι ἐκ περιματος ἀνπῶν ὑπάρχει καρπὸς δύκλενης, ή ἀσύρως πεκτσάσε, ταῖς ἀνπῶν ἴκεσίαις Χριστὸς θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Απὸ γ'. Ἄλον, ή Υπακοή.

Ἡχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Θρύλος εἰς χαραῖς ταῖς γυραῖς ἐνικλάσετο. Ἀγγελος δῷ ἐν ἀμφοτέροις διπούνει τοῖς Θάυμασι τοῖς μὲν εἰς ανάπαισιν μεταποιήσας τίλι Κάμινον ταῖς δὲ τὴν Ἀνάσασιν καταμηνύσας ἔιμερον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύρις δόξασοι.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Xειρόλεγαφος εἰκόνα μὴ σεβαδεῖτες, ἀλλ' ἀχεάφω, ψίφη, Θωρακιδεῖτες, Τρισμάναριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξά-

δητε· σὺ μὲν δὲ φλογὸς αὐτοποιάτις ἴσδυτοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· πέχων ὡς αἰκτήριαν, καὶ αὐτοῦσον ὡς ἐλεῖμαν, εἰς τὴν βοῆθειαν ἡμῶν, ὅτε διώσασse βαλόμενος.

14. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θύρου, Δοκίν, Φιλίμωνος, Ἀπολλωνίκ, καὶ Ἀρρίανος, ἀπλισαύπων ἐπὶ Δεκίς Τυραννού σὺν ἔτει 256. καὶ Διοκλητίαν σὺν ἔτει 296. Εἰ γὰρ ἔσιν, Ἀλληλίᾳ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες στὸ Κύεν. Φύλ. 242.

15. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίᾳ, ὃς ἡ Θλιψὶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀδειανοῦ σὺν ἔτει 120. Καὶ τοῦ Οσίου Παΐδος ἡμῶν Παύλου τοῦ σὺν πῷ Λαΐζῳ. Οὗτος ἵκμασεν ἐπὶ βασιλείως βασιλείας Μακεδονος ἐν ἔτει 882.

Τροπάρειον τῷ Ἱερομάρτυρος. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπαν μέτοχος. Φύλ. 230.

"Ἐπερον τῷ Οσίῳ. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Ως τῇ Δσωμάτων ὄμοσιών, καὶ πατῶν τῷ Οσίῳ συμμέτοχον, πανασθεῖμε Παῦλε ύμνημέν σε, καὶ δυσωπώμέν σε, φρεσβόλειν ἑκάστοτε ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως εὑραμένη ἐλεος.

Κοντάκιον τῷ Οσίῳ. Ἡχος Πλ. 8.

Τῇ ψιφριμάχῳ.

Απὸ νεότητος σοφὲ τὰ ὑπὲρ αἰνοιαν, ἐπιποθήσας αὐδεικῶς, Κόσμος τὸν πόραχον κατέλιπες, καὶ γέγονας διὰ θείας, πολιτείας τῆς Τειλάδος οἰκητέιον, καὶ ἐφώ-

τισας τὰς πίσει φροσιόντας σοι, ὅθεν κράζομεν. Χαῖρε Παῦλε πανάλβιε.

"Ἐπερον τῷ Ἱερομάρτυρος. Ἡχος β'.

Ταὶς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονήν τῷ Ἱερέων "Οσιε, καὶ φροντὶσιν τῷ Αὐλοφόρων ἀπαντεῖς, δύφημεν καὶ αἰτημένος σε, Ἱερομάρτυρις Ἐλδέριε· τὰς πόθῳσι τινὲς μνῆματας, ἵνδιών πολυβόπων ἐλαυνερωσος, φρεσβόλων ἀπαύσως ὑπέρ πατων ἡμῶν.

16. Τῷ Ἀγίᾳ Προφήτῃ Ἀγγαίῳ. Οὗτος ἦν φρὸν Χειστῇ ἔτη 470. φροφητεύσας μετὰ τινὲς μετοικεσίαις Βαβυλῶνος χρόνους 36. Ἄλιλεϊα.

17. Τῷ Ἀγίᾳ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Τελῶν Παΐδων, Ἀνασίᾳ, Ἀζαρίᾳ, καὶ Μισαήλ. Οὗτοι ἦσαν ἀπόγονοι τῷ Ἰωσίᾳ Βασιλέως τῆς Ἰudeίας, φρὸν Χριστῇ ἔτη 460. Κατάλυστις οὖν, καὶ ἐλαία.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίσεως καπορθώματα· σὺ τῇ πιγῇ τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὕδατας αὐταύσεως, οἱ "Ἄγιοι ἔτεις Παΐδες ἡγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιημένως φροβάτων ἐδείκνυτο, ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις Χριστὸς θεός σῆσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Απὸ γ'. Ὁδῆς. Κοντάκιον τῷ Προφήτῃ.

Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σῆμερον.

Φωτιδεῖσα Πνεύματι ἡ καθαρά σὺν καρδίᾳ, Προφητείας γέγονε φαεινοτάτης δο-

292. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

χείον: βλέπεται δῶς ὡς ἐνεσῶτα τὸ μακρά
ντα, λέοντας αποφιμοῖς δὲ βληθεὶς ἐν
λάκκῳ διὰ τοῦτο τιμῶμεν, Προφῆτα μά-
καρ, Δανιὴλ σύδοξε.

Αφ' ἑκτης, τῷ Αγίων. Ἡχος β'.
Χειρόρεαφον εἰκόνα. Φύλ. 290.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χειστοῦ Γεννήσεως,
ἵτοι τῷ Αγίων Πατέρων.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.
Μεγάλα τὰ τῆς Πίσεως. Ως ὄπισθεν.
Α' πὸ γ'. Ωδῆς. Ἡ Τπακοΐ. Ἡχος ΙΙλ. δ'.
Αγγελος Παΐδων ἐδρόσισε κάμιον, νῦν
δὲ γωνιακῶν κλαυθμὸν διεκάλυσε λέ-
γων· τί ἐπιφέρετε μῦρα; τίνα ζητεῖτε ἐν
πάφῳ; αὐτέση ὁ Χεισός πάντα Θεός· υπάρχει
δῶς ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τῷ γούνῃ τῷ μὲν αὐθρώπων.
Αφ' ἑκτης. Κοντάκι. Προεόρτιον. Ἡχος α'.
Χορὸς Αγγελικός.

Εὑφραίνεις Βιθλεὲμ, Εὐφρατὸς ἐτοιμάζει·
ιδεὺ γάρ οὐτοί Αμνᾶς, τὸν Ποιμένα τὸν
μέγαν, ἐν μῆτρᾳ βασάζεσσα, τῷ τεκεῖν πα-
τεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροις
Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ ποιμένων ὑ-
μνύντες, Παρθείον θηλάζεσσαν.

18. Τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Σεβασιανῇ, καὶ τῆς
Συνοδίας ἀντί, ἀδλισαντων ἐπὶ Διοκλητία-
νῃ ἐτει 292. Αληιλέια, οὐ τὸ ἐπόμενον.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρε. Φύλ. 242.

19. Τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Βονιφατίᾳ, ἀ-
δλισαντος ἐπὶ Διοκλητίανῃ ἐτει 290.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυς σὺ Κύριε. Φύλλ. 229.

20. Προεόρτια τῆς κατὰ Σάρκα Γεννήσεως τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χὴ μυῆμη τῷ Ἀγίῳ Ιερομάρτυρος Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ, μαρτυρήσαντος ἐπὶ Καίσαρος Τραιανοῦ ἐν ἑτει 109.

Καπάλυσις οἴνου, χὴ ἐλαίου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ε τοιμάζου Βιθλεὲμ, λύσοικται πᾶσιν ἡ
Ἐδέμ, δύξεπίζου Εύφρατᾶ, ὅτι τὸ
Σύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἔξηνθι-
σιν ἐκ τῆς Παρθενίας. Παράδεισος κὴ δὲ ἡ
ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν φῷ τῷ
Θεῖον Φυτὸν, ὃς καὶ φαγόντες ζύγομεν, φέρ-
δεις ὡς ὁ Ἄδαμ τεθνητόμεθα. Χειρὸς γει-
νάται, τὸν περὶ πεσθσαν αὐαῖσθων εἰκόνα.

Τῷ Ἀγίᾳ. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπων μέτοχος. Φύλλ. 230.

Απὸ γ'. Ωδῆς. Κοντ. Προεόρτιον. Ἡχ. γ'.

Η Παρθένος σῆμερον, τὸν φροαιώνιον
λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτε-
κτῖν ἀπορρήτως· χόρδες ἡ Οἰκουμενὴ ἀκυ-
τιθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων ἡδὺ τῷ
ποιμένῳ, βαλιθεύτε εποφθῆναι· Παιδίον
νέον, τὸν φρὸν αἰώνιν Θεόν.

Αφ' ἑκτῆς Ωδῆς Κοντάκ. τῷ Ἀγίᾳ ὅμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σὺ, η φωτοφόρος
ἡμέρα, φροκυρύττει ἀπασι, τὸν ἐκ
Παρθενίας Τεχθέντα· τάτα δὲ διτῶν ἐκ πό-
σου καταβιφῆσαι, ἔσπεσας ὑπὸ Θηρίων
αὐτα-

ανάλωθιῶμεν, διὰ τόπο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνάτιος σύδοξε.

12. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰελιανῆς τῆς Νικομηδείᾳ, ἀπόλιτοστης ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν ἡτε 299.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Η^ε Ἀμυάς σὺ Ἰησοῦ. Φύλ. 240.

22. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυΐας, ἥτις ἀπόλιτη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἡτε 290.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Η^ε Ἀμυάς σὺ Ἰησοῦ. Φύλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ μὲν ζητῶν.

Οἱ πειρασμοῖς, καὶ θλίψειν υπάρχοντες, φρόδες τὸν σὸν Ναὸν προσρέχοντες λαμβανεῖσθαι, τὰ σεπτά δωρήματα, τῆς σοὶ ἔνοικόστης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γάρ φεί, τῷ Κόσμῳ, πιγάζεις ἴδματα.

23. Τῶν Ἀγίων Δέκα Μαρτύρων, τῷ ἐν τῇ Κρήτῃ, ἀπόλιτοστων ἐπὶ Δεκίν Καστρος ἐν ἡτε 252.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Τῶν πολυυθαύματον Κρήτων τιμῆσωμεν, τῶν ἔξανθησασαν αὐθι τὰ τίμια, τὰς μαργαρίτας τοῦ Χειτῶν, Μαρτύρων τῆς ἀκρέμονας. Δέκα γάρ υπάρχοντες, ἀειθρῶοι οἱ μακάροι, πᾶσαν τῶν μυελόπλοος τῆς Δαιμόνων κατήχωσαν· διὸ ποὺ τὰς σεφανύς ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρπερόφυχοι.

Κον-

Κοκτάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανίς σήμερον.
Εφσφόρος ἔλαμψε ή τῶν Μαρτύρων,
 σεβασμία ἀθλησις, προκαταυγάζεται
 ἡμῖν, τὸν δὲ Σπηλαίῳ τικτόμενον, δῆ τοι
 Παρθένος απόρως ἐκύπετε.

24. Τῆς Ἀγίας Οσιομάρτυρος Εὐγενίας,
 ἀθλησάστης ἐπὶ τῆς βασιλείας Κομμάδου,
 δὴ ἔτει 270.

Τροπάριον Προεβρτίου.

Ἡχος δ'.

Αποχεάρεντο ποτὲ σωὶς τῷ αρεσβύτῃ Ἰα-
 σήφῳ, ὡς ἐκ απέρματος Δαβὶδ ἐν Βα-
 θλεῖμ ή Μαρεάμ, κυνοφορεῖσα τὸν ἄστορον
 κυνοφορείαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννή-
 σιστις, καὶ τόπος ἦν ύδεις τῷ καπαλύματι·
 ἀλλ' ὡς περπνὸν Παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ
 βασιλίδι ἐδείκνυτο· Χεισός γεννᾶται, τὸν
 πελὸν πετεῖσσων ανασήσων Εἰκόνα.

25. Ἡ κατὰ Σάρκα Γεννησίς τοῦ Κυρίου
 καὶ Θεῖοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἥτις συνέβη δὲ ἔτει 5500. ἀπὸ κτίσεως
 Κόσμου.

Πάχα, Ἀργία τειχίμερος, καὶ Κατάλυσις
 εἰς πάντα. Ομοίως καὶ ὅλον τὸ Δωδεκαν-

N 4.

με-

μεροι Καπέλυστις εἰς πάντα, καὶ Ἀργία τῷ
Μεσωπίᾳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Η Γεῦνησίσου Χειστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς
γινώσκεως. Καὶ ἀυτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄδροις λα-
βέσθουτες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκουτο, σὲ
προσκινεῖν τὸν Ἡλιον τῆς Δικαιοσύνης, καὶ
σὲ γινώσκειν ἔξι ὑψους Ἀνατολῶν, Κύρει
δόξασοι.

Απὸ γ'. Ωδῆς, ἡ Τπακοί. Ἡχος Πλ. δ'.

Τιν ἀπαρχήν τῷ ΕΘνῶν ὁ Οὐρανός σοι
προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ. Καὶ
φάτνῃ, δι’ Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας.
ὅς καὶ κατέπλιττον σκῆπτρον καὶ Θρύοι,
αλλ’ ἐσχάτη πτωχεία· τὸ γὰρ δύτελέσερον
απηλαίου; τί δὲ παπεινότερον ωραγαθαῖς;
ὅν οἵ διέλαμψεν ὁ τῆς Θεόπτος σύ πλρού-
πος, Κύρει δόξασοι.

Αφ’ ἔκτις Ωδῆς. Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Η Παρθένος σῆμερον, τὸν ὑπερέστιον τί-
κτει, καὶ οὐ τὸ απῆλασον τὸ ἀπρο-
στρῶ προσάγει. Αγγελοι μετὰ Ποιμένων
δοξολογεῖσι. Μάγοι δὲ μετὰ Ἀσέρος ὁδοι-
ποροῦσσι· δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγκυνήθη Παιδίον
γένου, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

26. Ἡ Σωμαξίς τῆς Υπεραγίας Θεοτό-
κη, ἡποι τὸ Ἐπιλθήται· καὶ μητρὶ τῆς Ἀγίας
Γερομάρτυρος Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρ-
δεων, αὐθλίσαστος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μι-
χαὴλ τῷ Τραυλῷ, ἐτελεῖ 820.

Τρο-

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. 297

Τροπάειον τῆς Ἔορτῆς.

Η' Γεύνησίσκα Χειμέ. Ὡς αὐτικρυς.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'.

Ο ωρδ ἔωσφόρε εἰκ Παΐδες ἀμήτωρ γει-
νιθεῖς, επὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρ-
κώθη σύμερον εἰκ σὺ. ὅθεν Ἀστὴρ σύγε-
λίζεται Μάγοις, Ἀγγελοι δὲ μετὰ Ποιμέ-
νων ὑμνύσει τὸν ἀστορον Τόκον σου, ἡ Κε-
χαειπωμεῖη.

Τῇ Κυριακῇ μεσὶ τῶν Χειμῶν Γεύνησιν.
Μυήμη τῷ Ἀγίῳ καὶ δημαίων, Ἰωσήφ τῷ
Μυνιζορος, Δαβὶδ τῷ Βασιλέως. Οὗτος ἦν
ωρδ Χειμῶν ἐπ τὸν γενεαλόγον 99. ωροφυτό-

σας ἐπ τῷ 40. Καὶ Ιακώβῳ τῷ Ἀδελφοθέν.

Τροπάειον. Ἦχος β'.

Ε ὑαγγελίζεις Ἰωσήφ, τῷ Δαβὶδ τῷ Σαύ-
ματα τῷ Θεοπάτορε. Παρθένον εἶδες
κυοφορίσασαν, μῆτρα Μάγων προσεκιώσας,
μετὰ Ποιμένων εδοξολόγησας, δι τοῦ Ἀγγέλου
χηματιδεῖς. ίκέτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν, σω-
θίωσας τὰς θυχὰς ημῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Η Παρθένος σύμερον.

Ε ὑφροσύνης σύμερον, Δαβὶδ πληρεῖται ὁ
Θεῖος, Ἰωσήφ τε αὖεσιν, σωὶς Ιακώ-
βῳ προσφέρει στέφος γάρ τῇ συγγενείᾳ
Χειμῶν λαβόντες, χαίροσι, καὶ τὸν αφράτως
ἐν γῇ Τεχθόντα, ανύμνουσι καὶ βοῶσιν.
Οἰκτίρμων σώζει τὰς σε γεραίρουτας,

27. Τῷ Ἀγίᾳ Αποστόλῳ Πρωτομαρτυρος
καὶ Ἀρχιδιακόνῳ Στρατού, ὅσιος ἐλιθροβολή-

Ἐτὶ οὐπὸ Ιεδαιῶν ἐν ἔτει γ. μετὰ τὴν ἀναληψίν τῆς Σωτῆρος. Καὶ τοῦ Οσίου Παΐσος ἡμῶν καὶ Ομολογητῆς Θεοδώρου τῆς Γραπτῆς, καὶ Αύταδέλφου Θεοφάνης τοῦ Ποιητῆς. Οὗτοι ἤκμασαν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου πῦ Εἰκονομάχας, κατὰ τὸ 830. ἔτος.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Βασίλειον διαδημα ἐξέφθη σῇ κορυφῇ.
Ζῆτει Αυγούστα β.

Ἡ λέγε τότο. Ἡχος δ'.

Τὸν αὐγῶνα τὸν καλὸν ἡγανίσω, Πρωτομάρτυρος τοῦ Χειτῶν καὶ Απόστολος, καὶ τῷ Τυραννῶν ἄλεγχας ἀσέβειαν· λίθοις δὲ βαλλόμενος ὑπὸ χειρῶν αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκ τῆς αὐθαδού δεξιᾶς ἐκομίσω, καὶ πρὸς Θεὸν ἐκραύγαζες βοῶν· Κύρε μὴ σπήσῃς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ο Δευτότης χθὲς ἡμῖν, διὸ σαρκὸς ἐπεδίμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδίμει· χθὲς ὁ Βασιλέων σαρκὶ ἐτέχθη· σήμερον ὁ αὐτέτης λιθοβολεῖται, δὲ αὐτὸν καὶ τελειώται, ὁ Πρωτομάρτυρος καὶ Θεῖος Στέφανος.

Τῶν Αγίων Δισμυρέων Μαρτύρων, τῷ 28. σὺ Νικοριδείᾳ καστρῶν, αὔδον τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἱερτῇ τῷ Χειτῶν Γεννῶν, ἐν ἔτει 286. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Αὐθλοφόροι Κυείς. Φύλλ. 269.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος ἀ. Τὸν τόφον σὺ Σωτήρ.
Στρατός ὁ αειθμῷ, δισμυεῖων Μαρτύ-
 ρων, ὡς ἄδυτος φωτίρ αἰστέλλει φω-
 τίζων, καρδίας καὶ νοήματα, δύσεβῶν διὰ
 πίστεως· οὐκ αφθεῖτες γάρ, θείᾳ σοργῇ τοῦ
 Δεωσότου, τέλος ἄγιον, διὰ πυρὸς οἱ γε-
 ναῖοι, προθύμως εἰδέξαστο.

29. Τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῷ δὲ Βη-
 θλεῖμ ὑπὸ Ἡρᾶδου αἰαρεθεῖτον, χιλιά-
 δων δυτῶν 14. Καὶ τῷ Ὁσίᾳ Παΐδος ἡμῶν
 Μαρκέλλῳ, Ἡγυμένᾳ Μονῆς τῷ. Ἀκοιμή-
 των. Οὗτος λέγεται 459. ἐπὶ τῆς Βα-
 σιλείας Λέοντος τῷ Μεγάλῳ, Παΐσιαρχόν-
 τος τῷ Γενναδίῳ.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Ταὶς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπέρ
 σου ἔπαθον, δυσωπήθητε Κύρε, τῷ
 πάσας ἡμῶν τὰς ὄδύνας, τασσει φιλανθρω-
 πε δεόμενα.

Καὶ τῷ Ὁσίᾳ. Ἡχος Πλ. δ.

Εἰ σοὶ Πάτερ ἀκειθῶς διεσώθη τὸ πατ-
 εικόνα· λαβὼν δὲ τὸν Σπαυρὸν, ἥκο-
 λαθησάς τῷ Χεισῷ, τῷ μεταπτων ἐδίδασ-
 κεις, ὑπερορᾷ μὲν σταρκός, παρέρχεται γάρ·
 ἐπιμελεῖσθαι δὲ Φυχῆς, πράγματος αἴθα-
 νάτω· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων σωαγάλλε-
 ται, "Οσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σε.

Κοντάκιον τῷ Ἀγίων. Ἡχος Πλ. β'.

Τλιτ ὑπέρ ἡμῶν.

Εἰ τῷ Βηθλεῖμ τεχθεῖτος τῷ Βασιλέως
 Μάγου οὐκ αἰατολῶν σιδῶ δώροις ἐπε-

300 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

· ἐπηγένσι, δι' Ασέρος σὲ τὸν ὄφεαν ὀδηγόμενος,
· ἀλλ' Ἡρώδης παράσταται, καὶ θεοῦται τὰ Νί-
· πια, ὡσπερ σῖτου ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κρά-
· τος-αὐτῷ, καθαρεῖται ταχύ.

"Ἐπερσι. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Α ἕτηρ Μάργυρας ἐπεμψε ψεύτης τὸν Τεχθέν-
τα, γὰρ Ἡρώδης ἀδικον στρατὸν ἀπέ-
τελε δεινῶς, φονοκτονεῖν σε οἰόμενος, τὸν
ἐν τῇ φάτρῃ ᾧς Νίπιον κείμενον.

30. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρας Ανυσθίας, ἀ-
· θλιψάσης ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐν
· ἔτει 298. Καὶ τῷ Οσίᾳ Ζωτικῷ Πρεσβυ-
· τέρῳ τῷ Ὁρφανοῦ ὄφε, ὅσις λῷ καὶ τὸ 344-
· θος, ἐπὸ τῆς Βασιλείας τῷ μεγάλῳ Κων-
· στατίνου, Μεγιστῷ Φιλιθείσ. Σημείωσαι,
· ὅτι ἐν τῷ Μίλωνι ἡ πύπο μηῆμι χάρα-
· ται τῇ 31.

· Συμβάλλεται δὲ γὰρ ἡ Ἀκολυθία τῆς Ἀ-
· γίας Μελανῆς, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τιλῷ
· Εὐρτελῷ τῷ Χειρὶ Γεννῶν κατὰ τινὶ τρια-
· κοσινὶ φράγτειν.

31. Τῆς Οσίας Μελανῆς τῆς Ρωμαΐας
· ἥτις λῷ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οκταίου, ἐν
· ἔτει 400. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται
· ἡ τῷ Χειρὶ Γεννῶν Εορτή.

"Ἡχος δ'. Ο σὲ τὸν ὄφεαν κλιθείσ:

Η ταῖς Ἀγγέλων χορείαις σωμαφθεῖ-
· σα, δτε σε δ ἐνθεος, ἔρως, αὐτέφλεξε,
· γὰρ περιπτασθαι, ἐπεισέ, τῷ ὄρωμενον,
· δι' ἀπαθείας γὰρ καθαρόπιτος. τότε σὺ τὸν
· σωματιον, λόγοις ἐζώρεοσας, θεοπειθέσι
· τιλῷ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ζοι

τινὶ ἄστον, ἀποβαλόνται, τύρβης ποὺ βίζ
τὴ διαρρέεσσα. ὅτε σωὶς πάτερ τινὶ αἰώ-
νιον, εὗρες. ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωπῆσα
Μελανή, τὴ σφράγιδα τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Ομοιον.

Ηὕριστος Ἀγγέλων ποδίσασσα τὸν βίον,
ὅτε καὶ ἐνίδονον, θυφεῖ διέπτυσας,
τῇ εὐκρατείᾳ χολαργοῦσσα, καὶ ἀρευπνίᾳ, καὶ
χαμούνιᾳ καὶ παπεικόπτη, τότε καθαρώτα-
τον, σκεῦος γεγάπισαι, Πνύματος Θείου
χαείσμασι περιφανέσι, κεκοσμημένη πορὸς
τέτου παίσοφε. ὅτε πορὸς ζῆλον, σὺ τὸν
εὔθεον, ἐφελκύσω λαές καὶ ποροστύγαγες,
τῷ Δευπότη Μελανή, καὶ Σωτῆρι τῷ φυ-
χῶν ἡμῶν.

ΙΑΝ-

ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ῶρας 1. καὶ ἡ υἱὸς ὥρας 4δ".

Ι. Ἡ καπὲ Σάρκα Περιτομὴ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χειστοῦ, σύ τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ
μετὰ τῶν Γεννησιν καπὲ τὸν νόμον γνωμέ-
νων. Ἐν ταύτῃ ἐορτάζομεν καὶ τῶν ἀρχῶν
τῇ χρόνῳ. Καὶ μηδὲν τῇ ἐν Ἀγίοις Πατέρος
ἡμῶν Βασιλείς Αρχιεπισκόπων Καισαρείας
Καππαδοκίας τῇ Μεγάλῃ. Οὗτος ἕκμασεν
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνη, πελθόσας
ἐν ἔτει 353.

Αργία, καὶ ἰχθύος Καπάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος ἀ.

Εἰς πᾶσαν τῶν γένων ἔξηλθσι ὁ φῶτος
γοσσου, ὃς δεξαμένης τὸν λόγον σε-
δί τὸ Θεοφρεπῶς ἐδογμάτισας, τῶν φύσιν
τὴν ὄντων ἐβάνωσας, τὰ τὴν αὐθρώπων ἕ-
τη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα,
Πάτερ "Οσιε, πρέσβει Χειστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς Φυχὰς ἡμῶν.

"Ἐπ-

"Επερον Τροπάρειον τῆς Ἔορτῆς.
Ἡχος ὁ αὐτός.

Ο' Θρόνῳ πυελμόρφῳ ὃν ὑψίσοις καθί-
μενος, σωὶς Παΐς τῷ ανάρχῳ, καὶ τῷ
Θείῳ σου Πιούματι, δύδακησας τεχθεῖσαι
ἐπὶ γῆς, ἐκ Κάρης ἀπειρανθρε σε Μητέρας.
Διὰ τότο, καὶ περιετρήθης ως αὐθρωπος ὄκ-
τακίμερος. δόξα τῇ παταγάθῳ σε βουλῇ.
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε. δόξα τῇ συγκατα-
βάσει σε, μόνε φιλαύθρωπε.

Κοντάκιον τῆς Ἔορτῆς. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος.

Ο' τῷ ὅλῳ Κύριος Περιπομήν ὑπομείει,
καὶ βροτῶν τὰ πταισματα ώς ἀγαθὸς
περιτέμνει. δίδωσι τῶν σωτείων σήμερον
Κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐφ τοῖς ὑψίσοις καὶ ὁ
ῷ Κτίστη Ιεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Θεῖος
μύσης Χειτὺς Βασίλειος.

"Επερον Κοντάκιον τῆς Αγίας. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ω' φθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ,
νέμων πᾶσιν ἀσυλον, τῶν κοειόττα
βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐ-
ρανοφαντορ Βασίλειος "Οσιε.

2. Τῷ ἐν Αγίοις Παΐδεις ἡμῶν Σιλβέ-
στρου Πάπα Ράμικ. Οὗτος εβάπτισε τὸν
μέγαν Κωνσταντίνον ἀ. Βασιλέα Χριστιανῶν.
καὶ εσώθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς Βασιλείας ὃν ἔτει
332. Καὶ Προεόρτια τῷ Θεοφιλεῖσιν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 285.

Προεόρτιον. Ἡχος δ'.

Εποιμάζει Ζαβελών, καὶ δέξεπίζει Νεφαλεῖμ. Ιορδάνη ποταμέ, σῆδι ύπόδεξαι σκιρτῶν, τῷ βαπτιστῶντι ἑρχόμενον τὸν Δεαπότιον· ἀγάλλου ὁ Ἄδαμ σωτὴρ Προμήθεος, μὴ κρύπτειθε ἐαυτός ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ φερίν· καὶ γὰρ γυμνὺς ἴδων ὑμᾶς ἐπέφαντο, ἵνα ἀνδύσῃ τὸν πρώτων σολιών Χεισός ἐφαντο, τὸν πᾶσαν Κτίσικα θέλων αἴσκαντίσαι.

Κοντάκιον τῇ Ἀγίᾳ. Ἡχος δ'.

· Ὁ υἱωθεῖς.

Εἰς Ἱερεῦσιν Ἱεροῦς αὐεδείχθης, πῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ· Θεοφόρε, τῷ Ἀσκητῷ σωμόμιλος γενόμενος· δόκει σωματικῆλην τοῦ, τοῖς χοροῖς τῷ Ἀγγέλῳ, Πάτερ μυραινόμενος, σὺ τοῖς ἐπερανίοις. Σίλβετρε σύδοξε Ποιμανός, σῶζε τοὺς πόθωτελούτος τὸν μνήμην σου.

Προεόρτιον. Ἡχος δ'. Ἔπεφανής σήμερον.

Εν τοῖς ρεῖσθροις σήμερον τοῦ Ιορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύειος πῷ Ιωαννῆ ἐκβοᾶ· μὴ δειλιάσγεις βαπτίσαμε· σῶσαι γένος ἡκώ Αδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

3. Τῇ Ἀγίᾳ Προφήτου Μαλαχίᾳ, ὅσις ἡ ἦτορ Χερτκῦ ἔτη 400. Καὶ πῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γορδίου, ἀθλήσαστος ἐπὶ τῆς βασιλεῖας Λικινέας. σὺ ἔτη 320.

Τροπάριον. Προεόρτιον, καὶ τῇ Ἀγίᾳ.

· Ἡχος ὁ ἀντός.

Οἱ Μάρτυς σὺ Κύειε. Θύλ. 225.

Kosm

Κοντάκιου. Ἡχος Πλ. δ.

'Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρῶτες σύδοξε, τῷ πᾶσαι γῆν
καπήρδοσαν, καὶ τοῖς τιμίοις σὺν αἴμα-
σι Γόρδιε, τὸν Κόσμον ἄπαντα εὑφραντες,
ταῖς δύχαις σὺν Θεόφρων, σῶσον παύτας τὰς
πίστειςοι αναμέλποντας, καὶ μαναεῖζοντας,
καὶ βοῶντας ὑμνον ἐπάξιον, πασδύημε ὡς
πολύαθλος.

Κοντάκιου τῷ Προφῆτᾳ.

'Ηχος δ'.

'Ἐπεφανῆς σύμερον.

Προφητείας χάρασμα, πλευτῷ Προφῆτα,
τοῦ Χειτῆ προηγειλας, τῷ παρου-
σίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τῷ Κόσμῳ σωτήριον·
εἰ τῇ ἐπλάμψει, ὁ Κόσμος πεφώτισαι.

4. Η Σωταξίς τῷ Ἀγίῳ Ἐβδομήκοντα
Ἀποστόλων, ἐν τῷ ὄνδρατε σωμένεαται
ὁ "Ἄγιος Δωρόθεος". καὶ τῷ Οσίου Θεοκτί-
στου τοῦ ἐν τῷ Κοινωνίῳ Σικελίας Ἕγ-
μενου.

Τροπάνειν. Ἡχος γ'.

Απόστολοι "Ἄγιοι, φρεσβόσατε τῷ
λείμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφε-
σιν, παράχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,

'Από γ'. Ωδῆς. Κοντάκιου Προσόρτιον.

'Ηχος δ'.

Εν τοῖς ρεῖθροις σύμερον τοῦ Ἰορδανὸς,
γεγονὼς ὁ Κύελος, τῷ Ἰωαννῷ ἐκβοῶ-
μὴ δειλιάσης βαπτίσαμε σῶσαι δὲ ἦκω
Αδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον.

'Αφ'

Αφ' ἑκτης, τῷ Ἀποσόλων. Ἡχος β.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Xεισὶ Μαθητῶν, χορὸν τῷ Ἐβδομήκοντα, συνέσως πιστοῖ, καὶ ὑμνοῖς δύφημήσωμεν· δι' αὐτῶν γάρ παύτες ἐμάθομεν, Τειᾶδα σέβεται ἀμετεισον· καὶ μετάστι λύχνοι θείας Πίτεως.

5. Τῶν Αγίων Μάρτυρων Θεοπέμπτη, καὶ Θεωνᾶ, αὐτοῖς αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανῆς, εἰς ἔτη 290. Καὶ τῆς Οστας Συγκλητικῆς.

Τρισπάλειον. Ἡχος δ.

Aπειρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδανὸς ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλιασμέ, αὐτοῖς αὐτοῖς οὐδεὶς οὐδεῖς, καὶ διηρέστη τὸν ὄδαπα τοῦ οἴδου οὐδὲ οὐδεῖς, γένοντος αὐτῷ ξηρὸς οὐδεῖς οὐδεῖς, εἰς τύπον αὐτοῦ τῷ Βαπτίσματος· δι' οὗ πρετεῖς τὴν ρέεσσαν, τῷ βίᾳ διαπερῶμεν διάβασιν. Χεισδὲς ἐφαύη ἡ Ἰορδανὴ, αὐταστα τὸν ὄδαπα.

Κουτάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Oπαύτων Χειστέ, δέσπολάγχυνας αὐτούς μερύμνος, πταισμάτων πλιθιώ, δι' ἔλεος ἀμεβότον, Ἰορδανὸς τοῖς νάμασι βαπτισθεῖσαι ἕρχῃ ὡς αὐτορωπός, κατασολῶ ἐπινδύων με, τῆς δόξης τὸν φράλιν γυμνωδεῖται δεινῶς.

6. Τὰ

6. Τὰ "Αγία Θεοφάνεια πῦ Κυρίου, καὶ Θεῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρού. Αργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Τροπάριον. Ἡχος α.

Επὶ Ιορδανῷ βαπτίζομεν σου Κύρε, ἡ τῆς Τελάδος ἐφανερώθη προσκιώποις· πῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρεσσοι, ἀγαπητόν σε Τίὸν ὄνομάζεσσα, οὐδὲ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περισπερᾶς, ἐβιβαίνε πῦ λόγυς τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεῖς Χειρού οὐδὲ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξασσοι.

Ἡ 'Τπακοῦ. Ἡχος β.

Οπῆ τῇ ἐπιφανεῖσθαι ἐφάγτισσας τὰ σύμφατα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἱορδανὸς κάπω ρέων εἰς τράφη, πρὸς Οὐρανὸν αὐνῆσσα ἡμᾶς· αλλὰ τῷ ὕψει τῷ δεσμὸν Ευτολῶν σε, σωτήρισσον Χειρού ὁ Θεὸς, φρεσβεῖσσας τῆς Θεοπόκου, καὶ σῆφαν πάσκε.

Κοντάκιον. Ἡχος δ.

Επεφανῆς σήμερον τῇ Οἰκουμενῇ, καὶ τὸ φῶς σὺ Κύρε εστημενάθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ἀμιεντάς σε, ἥλθες, ἐφανῆς τὸ φῶς τὸ ἀφρόσιτον.

Ζ. Ἡ

7. Ἡ Σωάξις τῷ Ἀγίῳ ἀνδόξῳ Προφήτου Πρεδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ιωάννῳ.

Ἄργια, καὶ ἵχθυος Κατάλυσις.

Τροπάρ. τῆς Εορτῆς, καὶ τῷ Ἀγίῳ. Ἡχ. β'.

Μνύμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ αρκέσει ἡ μαρτυρία τῷ Κυρίῳ Πρόδρομε· αὐτείχθης γὰρ ὅντας καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρέθροις βαπτίσαι κατέκιώθης τὸν χιρυγτόμενον· ὅτεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλίσας, χαίρων διηγελίσω καὶ τοῖς ἐν "Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθεύτας ὃν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τῷ Κόσμῳ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτάνιον. Ἡχος Πλ. β'.

Τὸν σωματικὸν σου παρεστάντα δεδοικάς οἱ Ιορδαῖς, φόβῳ ἀπειρέφετο· τὸν Προφητικὸν δὲ Λειτουργίαν ἐκπληρῶν οἱ Ιωάννης, έόμω ὑπεισέλλετο· τῷ δὲ Ἀγγέλῳ αἱ τάξεις ὥξεπλήγτοντο, ὄρῶσαι σε ἐν ρέθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατιυγάξοντο, ανυμάντεις σε τὸν φασόπτα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

8. Τῆς Οσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομητίκης, καὶ τῷ Οσίῳ Πατέρων ἡμῶν, Γεωργίᾳ τῷ Χοζεβίτῃ, καὶ Αἰμιλιανῷ τῷ Ομολογητῇ, οἵ τινες ἦσαν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νίκηφόρῳ τῷ Γενικῷ ἐτεί 820.

Τροπάριον τῆς Εορτῆς· Εν Ιορδανῃ.

9. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Πολυδόκτονῳ, ἀ-
θλίσαστος ἐπὶ τῆς βασιλείας Δέκτου καὶ
Βαλεσιανῷ, ἐν ἑτεί 255.

Τρο-

ΙΑΝΝΟΥ ΤΑΡΙΟΣ. 309

Τροπάρειον τῆς Ἑορτῆς, ἀσαύπτως
καὶ τῆς Ἀγίας. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρει. Φύλ. 229.

Κορτάκιον. Ἡχος δ'.
Ἐπεφαύνης σύμμερον.

Τῇ Σωτῆρος κλέναντος ἐν Ιορδανῷ, Κεφαλίων ἐθλάδησαν αἱ τῷ δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυδύκτου ἡ Κάρα δὲ, ἀπομηνεῖσα τὸν δόλιον ἥδυνε.

10. Τῇ ἐν Ἀγίοις Παΐδες ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσας, ὅσις λᾶ ἐν ἔτει 374. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τῷ μεγάλου, ἀδελφὸς ὑπάρχων γυνίσιος τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Οσίου Δομετίου Ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Οὗτος ἦν ἐν ἔτει 570. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰασίνης τῷ μικρῷ· καὶ τῆς Οσίου Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅντος ἐν ἔτει 445. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Θεοὶ τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ σύνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς Σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσας ὁ γενήγορος νοῦς Γρηγόρειος, ὁ σωτὴρ Αγγέλοις χορδῶν, καὶ ἐγέρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβύτερος ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

11. Τοῦ Οσίου Παΐδες ἡμῶν Θεοδοσίου πῦ Κοιροβιάρχε. Οὗτος λᾶ ἐπὶ τῆς βασιλείας

ΞΙΟ ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

λείας Λέοντος καὶ Ἀναστασίας ἐτεῖ 485.
Ζήσας χρόνιας 103.

Κατάλυσις οἶνος, καὶ ἐλαίας.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῦς τῷ δακρύων σὺ ροαῖς. Φύλ. 23α.
Κοντάκ. Ἡχ. Πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Π εφυτεύμενος ἐν ἀνθαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου
σου, πᾶς σᾶς ὁσίας ἀρετᾶς τερπνῶς
ἔξιλθησας· καὶ ἐπλήθωσας τὰ τέκνα συν
έρημῳ, τῷ δακρύων σου τοῖς ὅμιβροις ἀρ-
δεύμενα, ἀγελάρχα τῷ Θεοῦ θείων ἐ-
παύλεων· ὅθεν κράζομεν· χαίροις Πάτερ
Θεοδόσιε.

21. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς, Δια-
κονίας οὖσης ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξαν-
δρεῖ ἐτεῖ 218. Τὰ τῆς Εορτῆς.

13. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἐρμῆλου,
καὶ Σεβαστούνικα. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμ-
τάλεται καὶ ἡ Ακολυθία τῷ Ἀγίων Ἀβ-
βαδῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ 14. ἀποδίδοσαι τιὰ
Εορτὴν τῷ Ἀγίων Θεοφανείῶν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές συν Κύρε. Φύλ. 242.
Καὶ τῷ Οσιών, ὁ αὐτός.

Οὐ Θεὸς τῷ Πατέραψ ἡμῶν. Φύλ. 276.
Κοντάκ. τῷ Οσιών. Ἡχ. β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.
Εκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ
τῷρος γάλινὴν κατέσασιν μετέσητε, μαρ-
τυρέουν αἴμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις σεφό-
μενοι· ὅθεν καὶ αὐτοὶ ζητεῖτε, Μαρτύρων καὶ
Οσιών ὄμόσκηνοι.

14. Τῶν

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ. 311

14. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῷ εἰς
Σινά καὶ Ραιθὲν αὐτορεθέντων, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Διοκλητιανῆς, ἐν ἔτει 296. Ἀπό-
δοσις τῆς Ἑφτῆς.

Τροπάρειον τῷ Ἅγιῳ. Ἡχος δ'.

Ο' Θεος τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλλ. 276.

15. Τῶν Οσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου
τῷ Θηβαίς, καὶ Ἰωάννῃ πῦ Καλυβίπου. Οὐ
μὲν Παῦλος ἐχημάτισε φρῶτος αὐτοχωρι-
τῆς, ἐν ἑρήμῳ καταφυγῆσῃ ἐν ἔτει 255. ἐπὶ
τῆς Βασιλείας Δεκίου, πελστίσας ἐν ἔτει
343. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνης υἱὸς τῷ
Μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ. ὁ δὲ Ἰωάννης γέγο-
νεν ἐν τῇ Μονῇ τῷ Ἀκοιμήτων ἐπὶ τῆς Βα-
σιλείας Λέοντος τῷ μεγάλῳ, κατὰ τὸ 460.
ἔτος. εἶτα ἐν ἀλλῷ σχήματι ἄγνωστος τοῖς
γοινεῦσιν ἐν τῷ ᾧ οἴκῳ ἐν μικρᾷ καλύβῃ
ὑπὸ τῷ οἰκείῳ δάλῳ ἐμπαζόμενος ἐσώθη.

Τροπάρ. Ἡχ. δ'. Ταχὺ προκατέλαβε.

Eκ βρέφες τὸν Κύριον ἐπιποθίσας θερ-
μῶς, τὸν Κόσμον κατέλιπες, καὶ τὸ
ἐν Κόσμῳ περπνά, καὶ ἵσκησας ἀερισα· ἐ-
πιξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γο-
νέων, ἐθραυσας τῶν Δαιμόνων, τὰς ἐνέ-
δρας παριμάκαρ· διό σε Ἰωάννη ὁ Χειρός,
ἀξίως ἐδόξασε.

Ἀπὸ γ'. Σιδῆς. Κοντάκιον τῷ Καλυβίτῃ.

Ἡχος β'.

Χειροβλαφορεῖκόντα μη σεβαδούτες.

Eξέκλινας τοῦ βίκ τὰς ἔικυμίας, πρὸς
ὅρμον δὲ τὸν θεῖον θεῖνας μάκαρ τὰς

πορείας σου· καὶ αὐτέβλυσας πᾶσι ῥεῖθραι
ἰάσεων, τοῖς πόθῳ Ἰωαννῷ τῇ σορῷ σου
ἀροσταύσι, καὶ πίσει ἐκβοῶσί σοι· φρό-
σιδι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης ταῖς σαῖς φρεσ-
βείαις, τῷ δὲ ἐκτελούμενων σὺ πιστῶς, Πάτερ
Οὐρανίων τὸν κοίμησιν.

Επέρον τῷ αὐτῷ. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.
Ποδήσας σοφέ, πιναχείαν τὴν ἄσυλον,
γονέων τῷ σῶν, τὸν πλάγτον ἐμίση-
σας, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σὺν κρα-
τῶν ἱκολόθησας, Χεισῷ τῷ Θεῷ Ἰωαννῷ,
φρεσβόλων ἀπαύσως ὑπέρ παντων ἡμῶν.
Ἄφ' ἔκπτις, τῷ Θηβαϊκῷ. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Tὸν Φωτῆρα ἀπαντες τὸν ἐν τῷ ὅψει,
ἀρετῷ ἐκλάμψαντα αὐδοφημήσωμεν πτ-
σοι, Παῦλον τὸν Θεῖον κραυγάζοντες· σὺ
τῷ δὲ Οσίων Χεισὲ ἀγαλλίαμα.

16. Η φροσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως
τῷ Ἀγίῳ καὶ Πανδοφίμῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ.
Καπάλυσις οὕντος, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρεον. Ἡχος δ'.

Tὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, φρὸς ἡμᾶς ἐπε-
δίμησας δι' ὃν ἐφόρεσας τιμίων Ἀ-
λύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ἀς
ἐν πίσει φροσκιωθῆτες δεόμεθα ταῖς φρὸς
Θεῶν φροσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἐλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Hπέτρα Χεισός, τὴν πέτραν τῆς Πί-
τεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῷ δὲ Μαθητῶν
τὸν

τὸν Πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἄπαντας ἑορτάσαι Πέτρε τῷ Θαύματι, τῆς σῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Τὸ αὐτὸν ἀλλοῖόπως.

Τινὲς πέτραι Χειρεῖς, τῷ πέτραι τῆς Πίτσεως, ὑμνήσωμεν φαιδρῶς Χειρεῖς τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἄπαντας ἑορτάσαι τὴν μνήμην τοῦ Θαύματος, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ δοθεῖναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

17. Τὰ Οσία καὶ Θεοφόρα Πατέρος ἡμῶν Αντωνίας τῆς Μεγάλης. Οὗτος ανεχώρησεν ἐν ἔρημῳ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς Μεγάλης, καὶ τὸ 318. ἔτος, καὶ ζήσας ἐπὶ 105. ἐπελθόντος ἐν ἔτει 366.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίας.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς ἕόποις μιμεύμενος, τῷ Βαπτιστῇ σύνδειας ταῖς ἕιβοις ἐπόμενος, Πάτερ Αντώνιε, τῆς ἔρημας γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν Οἰκουμένην ἐσίεξας δύχαις σε· διὸ ψρέσβεις Χειρῶ τῷ Θεῷ, σωθεῖναι τὰς θυγάτερας ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος β. Τὰ αὖτα ζητῶ.

Τις βιωτικὸς Θορύβεις ἀπωσάμενος, ἡ συχασικῶς τὸν βίον ὅξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὸν μιμούμενος, κατὰ πάντα ἕόπον Οσιάτατε. Σωὸν ἀντὸν οὐάσε γεραίρομεν, Αντώνιε Πάτερ, τῷ Πατέρων χρηπίς.

18. Τῶν δὲ Αγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ
Ορολογίον. ο Ar-

314 ΙΑΝΝΟΥ ΑΡΙΟΣ.

Αρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανάσιος,
ηῷ Κυρίλλου. Ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἦκμασε
χρι τὸ 318. ἔτος, καὶ σύ Διακόνοις ἔτε ὁι, εὐ^τ
τῇ δ. Σωμῆφ υπέτηχε τοῦ τόπου τοῦ Ἀλε-
ξανδρείας Ἀλεξανδρου, ἐπὶ τῆς Βασιλείας
τῇ μεγάλῃ Κανταρίνῃ, καὶ ύπέρ τῆς ὁρθο-
δοξίας διωγμοὺς ύπομείνας ἔτη 46. πρὸς
Κύριον ἐκδημεῖ· ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Θεοδοσίῳ τῷ μακρῷ, εἰν ἔτει 415.
Ἐξαρχας χρηματίσας τῆς σὺν Ἐφέσῳ γ'. Συ-
νόδου, ἀληθῆ Θεοτόκου τῶν Παναγίαν ἐκή-
ρυξε, καὶ ἐποίησε τὸ, Ὁ μονογενὴς Τίος καὶ
Λόγος τῷ Θεῷ.

Αργία, ηῷ Καπέλυσις οἴνῳ, καὶ ἐλαιό.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν φέδον
μεθ' ἡμῶν κατὰ τῶν σκλη ἐπιείκειαν,
μη ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
ταῖς ἀντῶν ἴκεσίας, σύ εἰριώη κυβέρνησον
τῶν ζωῶν ἡμῶν.

Ἐπερον. Ἡχος γ'.

Ἐργοίς λάζμαντες Ὀρθοδοξίας, πᾶσαν
σβέσαντες κακοδοξίαν, οικιται βοπαι-
φόροι γεγόνατε· τῇ δύσεβείᾳ τὰ πάντα πλε-
τίσαντες, τῶν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμή-
σαντες, αὖτις εὑρατε Χειστὸν τὸν Θεὸν,
δωρέμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκι. Ἡχος β'. Τοῖς τῷ αἵματων σύ.

Ορθοδοξίας φυτόσας τὸ δόγματα, κα-
κοδοξίας, ἀκαίθιας ὄξετεμες, πληθύ-
νας τὸν αὐτόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβείᾳ

ο

πῦ

τῷ Πνεύματος "Οσιε" διόσε ύμνοῦμεν Ἀ-
θανάσιε.

"Επέρον Κοντάκιον." Ήχος δ'.

"Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ἴεράρχαι μέγισοι τῆς δύσεβείας, καὶ γε-
ναῖοι αφρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τῷ Χεκ-
τῷ, παύτας φρερεῖτε τὰς φύλλοντας σφῆσσον
Οἰκτίρμων τὰς πίτει τιμῶντάς σε.

19. Τῷ Οσίου Παΐσος ἡμῶν Μακαρίου
τῷ Αἰγυπτίῳ: Θύτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ ἐν ἔτει 373. καὶ τοῦ
Ἀγίου Αρσινέος Αρχιεπισκόπου Κερκύρας.

Τροπάρειον τῷ Οσίῳ. Ήχος ἀ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Φύλ. 246.

Τῷ Ἱεράρχῳ. Ήχος δ'.

Κανόνα Πίστεως. Φύλ. 286.

Κοντάκιον. Ήχος ὁ ἀυτός.

"Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀ-
ληθῶς σὲ ἔθετο, ὡστερ ἀσέρα ἀπλα-
υῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάπερ Πα-
τέρων Μακάρειος "Οσιε".

20. Τοῦ Οσίου καὶ Θεοφόρου Παΐσος ἡμῶν
Εὐθυμίου τῷ Μεγάλῳ, ὅσιος ἦν ἐπὶ τῆς Βα-
σιλείας Ἀρκαδίᾳ, καὶ Οναρέιᾳ, καὶ τὸ 400.
ἔτος ἐκδημήσας περὸς Κύριον ἐν ἔτει 465,
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τῷ Μεγάλῳ.
Αργίᾳ, καὶ Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίᾳ.

Τροπάρειον. Ήχος δ'.

Ἐνφραίτης ἔρημος οὐ τίκτεσσα, δύσθυμη-
σσα οὐ τίκτεσσα, ὅτι εἰπλήθωμέσσοις

316 ΙΑΝΝΟΥ ΑΡΙΟΣ.

τέκνα, αὐτὸς ἐπιθυμιῶν τῷ πολέμῳ, δύσεβείᾳ φυτόσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτοῦ ἴκεσταις Χειρεῖ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοιτάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εγ τῇ σεπτῇ γεννήσεισα, χαραὶ οἱ Κτίσις εὗρατο· καὶ ὃν τῇ θείᾳ μνήμη σὺ Οὐρανίος, τὸν θεῖον ἔλαβε τῷ πολλῶν σὺ θαυμάτων· οἵτινες παράχυ πλευσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἀμαρτυράποντα κιλίδας, ὅπως φάλλωρι, Ἀληλύϊα.

21. Τοῦ Οσίου Παΐσος ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ομολογοῦτος. Οὗτος οὐν δὲν ἔτει 673, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς Παγωνίας, καὶ ύπερ τῆς Ορθοδοξίας ἀπεκόπη αὐτῷ οἱ γλῶσσα, καὶ οὐ χείρ. Καὶ τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Νεοφύτου, αὐθλήσαντος δὲν ἔτει 290, ἐπὶ Διοκλητιανῷ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας οδηγέ. Φύλλ. 283.

Κοιτάκιον τοῦ Οσίου. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπεριμάχῳ.

Τὸν τῆς Τεράδος ἑραστῶν, καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα βανῶς, Πίσιν τέλιον, τοῦ δοξάζειν τὸν Θεόν δὲν δύο φύσεις, θελήσει τε καὶ διεργίαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως δὲν ὠδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ανακράζοντες· χαῖρε Κύρυς τῆς Πίσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Αγίων Μαρτύρων Εὐγενίας, Κανδιδού, Ουαλεριανῆς, καὶ Ακύ-

λα,

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ. 317

λα, μαρτυρησάντων διὰ πυρὸς ἐν ἔτει 292.
ἐπὶ τῆς Διοκλητιανῆς βασιλείας.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία σολίζεται τοῖς φόσ-
μασι, καὶ ἡ Οἰκουμένη φαιδρύνεται τοῖς
Θαύμασιν· ἵερα δὲ Τεβρᾶς κατὰ τῆς πλά-
της θεωρεῖσθαι, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκ πίστεως
ώμολόγησε· διὸ δὲ ἀυτοὶ ἀμαρτυρίσπتوν αἰ-
τοσαδε λύσιν, τῷδε αὐδοφημάντων ὑμῶν τὴν
μνείαν "Ἄγιοι·

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τὸς δύσεβεῖς καὶ Θεοφόρας Μάρτυρας,
τὸς τὰ τῆς γῆς καταλιπόντας ἄπαντα,
συνελθόντες, δύοιμοισιώμεν, ἀδέρας ὡς φαι-
δρὺς Εὐγένιον, Καθδίδον, Οὐαλεριανὸν δόμῳ,
σωὶ τάποις καὶ Ἀκύλαν κατατέψωμε, χο-
ρείαν τιμῶντες, τὴν τεβράειδμον.

22. Τὸς Ἀγίας Αποσόλας Τιμοθέου. Οὐ-
πὶς μαθητὴς ὃν τὸν Ἀγίαν Παύλον, γέγονεν
Επίσκοπος ἀ. Ἐφέσου, ἐπὶ τῆς βασιλείας
Νέρωνος, κατὰ τὸ 60. ἐπος. Καὶ τοῦ Ἀ-
γίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρ-
σου, ἀθλήσωτος παρὰ Χοσρός τῶν Περ-
σῶν ἐν ἔτει 619. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡ-
ρακλείου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τροπάρειον τῷ Ἀποσόλᾳ.

Ἡχος δ'.

Χριστόπτεα ἐκδιδαχθεῖς. Φύλ. 249.

Τὸς Μάρτυρος. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες Κυρίες. Φύλ. 229.

Ο 3

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος α.
Τὸν ταῦφον σου Σωτῆρα.

Tὸς Θεοῖς Μαθητῶν, καὶ σωμένδυμον
Παύλα, Τριόθεον πιστοῖς δίφυμήσω-
μεν ὑμετές, σιωπήτω γεραιόροτες, τὸν εο-
φόκ Ἀραστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς
Περσίδος ἀσέρα, καὶ ἐλαύνοντα, τὸν θυχικὸν
ἵμων πάθη, καὶ γέσες τὰ σώματα.

23. Τῷ Ἅγιου Ιεροχαρτηρας Κλήμεντος
Ἄγκυρας καὶ τῷ Ἅγιου Μάρτυρος Ἅγα-
θαγγέλῳ, ἀθληταῖς ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Θιοκλητικῷ καὶ Μαξιμιανῷ ἐν ἔτει 296. Ο
ἄνων τοῦ Ἅγιου Κλήμεντος ἀπαύστως ἐπι-
παρεπέθη.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Kλῆμα ὄστιθτος, καὶ στέλεχος ἀθλησεως,
ἀδειας ἱερώπατον, καὶ κάρπωσις Θεόστι-
δοτος, τοῖς πιστοῖς πανίστρε φειδαλλές δε-
δορησαι· ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σωμάτλος, καὶ
Ἴεραρχῶν σωμάτροος, πρέσβεις Χεισῷ τῷ
Θεῷ, σφράγισαι τὰς θυχὰς ἴμων.

Κοντάκιον, Ἡχος δ'.

Ἐπεφαβῆς σήμερον.

Tῆς ὄμικρέλου γέγονας, τίμιαν κλῆμα,
τὰς Χεισῷ παεδίφυμε, Κλήμη πολύα-
θλος ὄφεις, σιωπὴ τῷ σωμάτλῳ ἐκραύγα-
ζεις· σὺ τῷ Μαρτύρων, Χεισὲ φαιδρὸν ἀ-
γαλλίαμα.

24. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἴμων Σελήνης.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκειβῶς· Φύλλο 236.

Κον-

Κοντάκι. Ἡχος β'. Τοῖς τῷ αἰμάτων σα.

Τὸ δ σὸν ἔσεσθε ποντοῦ Σαΐη μυημόσυνον, ἐπιτελουῶτες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμένεις Χεισδρ, τὸν δὲ ἀπασι, σοὶ παρέχοντας ἴδιῳ τῷ ἰδεῖν· ὃν παντοπε δοσώπει ύπερ πατῶν ἡμῶν.

25. Τῇ δὲ Ἀγίοις Παΐδες ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσαντινοπόλεως πῦ Θεολόγου. Οὗτος ἐχριμάτισε Παΐδιάρχης Κωνσαντινοπόλεως ἕπτη 12. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐάλεντος, καὶ Θεοδοσίου τῷ Μεγάλῳ, ἐν ᾧ τει 354. Ζήσας χρόνος 80.

Ἄργιλα, καὶ οἶνον, καὶ ἀλαία Καπέλουσις.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ο ποιμενικὸς ἀντίτιτος τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῷ Ρητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς δέ τὸ βάθη τῷ Πινδύματος εἰκόνησαντι, τῷ δὲ κάλλη τῷ φθέγγυματος φροσετέθησοι· αἷλα τορέσβατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόρει, σφράγιαι τὰς λυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο εολόγω γλώττη σου, τὰς συμπλοκὰς τῷ Ρητόρων, διαλύσας αὐδοξε, ὄρθοδοξίας χιτῶνα, αἴωνας ἐξυφανθεῖτε τῇ Εὐκλησίᾳ, ἐσόλισας, ὃν καὶ φορύσα σωὶ ὑμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· χαῖροις Πάτερ Θεολογίας ὁ νῦν ὁ ἀκράτατος.

26. Τῇ Ὁσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Σενοφῶντος, τῷ δὲ Σωαδίας ἀυτοῦ, ὅστις ἦν ἐτει 520. ἐπὶ τῆς Ἰασινιανῆς Βασιλείας.

Ο 4

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Θεὸς, τῷ Πατέρῳ. Φύλ. 276.

Κοντάκ. Ἡγος δ'. Ἐπεφανής σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἡγεύπυνησας ταῖς τοῦ Δεατά-
που, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν
πλοῦτον Μάκαρ ἴλαρῶς, σωὶς τῇ συζύγῳ
καὶ τέκνοις σύ διὸ κληροῦθε τὴν θείαν από-
λαυσιν..

27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψαίου τοῦ ἐν
Ἄγιοις Παΐδος ἡμῶν Ἰωαννα τῆς Χρυσοσό-
μου, ἥτις σωέθη ἐν ἔτει 435. ἐπὶ τῆς
Θεοδοσίας τῆς μικρᾶς Βασιλείας.

Αργία, καὶ οὖν, καὶ ἐλαία, Κατάλυσις.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Η τῆς σόματός συ. Φύλ. 272.

Κοντάκιον. Ἡχος ἀ. Χορδὲς Ἀγγελικός.

Εὑφράνθη μυσικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησίᾳ,
τῇ ανακομιδῇ τοῦ σεπτὸς Λειψαίου.
καὶ τότο κατακρύψασα ὡς χρυσίου πολύτι-
μον, τοῖς ὑμνώσισε, ἀδιαλείπτως παρέ-
χει, ταῖς πρεσβείαις σύ, τῷ δὲ ιαμάτων τῶν
χάρεν, Ἰωαννη Χρυσόσομε.

28. Τὰς Οστού Παΐδος ἡμῶν Ἐφραίμ τῆς
Σύρου. Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδο-
σίας τῆς μεγάλης ἐν ἔτει 373.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύωσου ρόαις τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγεώργυνσας καὶ τοῖς ἐκ βά-
θες σεναγμοῖς, εἰς ἕκαπον τὰς πόνυς ἐκαρ-
ποφόρησας, καὶ γέγονας Φωστήρ, τῇ Οἰ-
κουμενῇ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραίμ

Πα-

Πατέρ ήμων "Οσιε, πρέσβεις Χεισῷ τῷ Θεῷ σωθεῖαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τίλια ὥραι ἀεὶ προβλέπων τῆς Κείσεως,
ἔθριψεις πικρῶς Ἐφραίμ ὡς φιλήσυ-
χος· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις
Διδάσκαλος "Οσιε" ὅτεν Πάτερ παγκόσμιε,
ῥαθύμικες ἐγέρεις πρὸς μετάνοιαν.

29. Ἡ Ανακομιδὴ τῇ Λειψανῶν τῇ Α-
γίᾳ Ιερομάρτυρος Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ. Ο
Ἄγιος Ἰγνάτιος ἔφη τῇ λεόντων γίνεται
ἐν Ρώμῃ ἐτεὶ 109. ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ
Τυραννεύς, ὃν β'. Ἐπίσκοπος Αντιοχείας
διάδοχος τῇ Αποστολῶν.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ ξόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

Κοντάκιον. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Εξ Ἔώας σήμερον ἔξανατείλας, καὶ τῷ
Κτίσιν ἀπασα, καταλαμπορύνας διδα-
χαῖς, τῷ μαρτυείᾳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφό-
ρος καὶ Θεῖος Ἰγνάτιος.

30. Τῇ Αγίᾳ Ιερομάρτυρος Ἰππολύτῃ,
ἀθλίσατος ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου
Καίσαρος, ἐν ἐτεὶ 269. ριφθεύτος ἐν τῷ
Βυθῷ τῆς Θαλάσσης· καὶ τῇ ἐν Αγίοις
Πατέρων ήμῶν μεγάλων Ιεραρχῶν, Βασι-
λείου τῷ Μεγάλου, Γρηγορίᾳ τῷ Θεολόγῳ,
καὶ Ιωάννῃ τῷ Χρυσοσόμῳ. Σωμένη ἡ τάπων
εορτὴ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Αλεξίᾳ τῷ Κομη-
νοῦ, περὶ τὰ 1100. ἐπι, διὰ ὀπτασίας

Ιωάννου Εὐχαίτων ὄμοφων εἶναι τῇ γυναικὶ καὶ διδασκαλίᾳ τοὺς ἔτεις, ὡςτε παύεικ τὴν σάσιν τῷ πισῶν.

Ἀργία, καὶ οὕνε, καὶ ἐλαίς Κατάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ως τῷ Ἀποσόλων ὄμοβοποι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδασκαλοι, τῷ Δεσπότῳ τῷ ὅλων πρεσβύτοράπε, εἱρίσκων τῇ Οἰκουμένῃ διερίσασι, καὶ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν τὰ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τὸς Ἱερᾶς καὶ Θεοφύσογυς Κύρικας, τὸν κορυφῆν τῷ Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῷ ἀγαθῶντες καὶ αὐταυτούς τε τὸντος γάρ ἐκείνων καὶ τὸν θαύματον ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοχάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τὸν Ἀγίας σκ.

13. Τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματηρῶν Ἀναργύρων Κύρου, καὶ Ιωάννου, ἀθλησάντων ἐν ἔτει 292. ἐπὶ Διοκλητίαν τῇ Τυραννῷ.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὰ Θαύματα τῷ Ἀγίων σκ. Φύλ. 273.

Κοντάκ. Ἡχος γ'. Η Παρθένος σύμπερον.

Εἰς τῆς Θείας χάρετος, τῷ διαρεαὶ τῷ Θαυμάτων, εἰλιφότες Ἀγίου, Θαυματηρύτετε ἀπαύσως, ἀπανταὶ ἡμῶν τὸ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῷ ἀοράτῳ Κύρε Θεόφρον, σωὶς Ιωάννη τῷ ἀοιδίμῳ: ὑμεῖς δοῦ θεῖοι ἰσθοῖ ὑπάρχετε.

ΦΕΥ

ΦΕΤΡΟΤΑΡΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας καὶ οὐκ εἰς Στολήν. Ηἱ ἡμέραι ἔχει
ἄρας ιδίας τὴν οὐξένην ἄρας ιγένης.

Ι. Προεόρτια τῆς Τυπαπαντῆς τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ μητρὸς τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος,
ἀθλήσαστος σὺν ἑτεῖ 256. ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Δεκίου.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Ο Μάρτυρος Κύριε. Φύλλο. 229.

Δόξα, καὶ νῦν. Τροπάρειον Προεόρτιον.

Ἡχος α. Χόρδος Ἀγγελικός.

Οὐρανίος χορὸς, Οὐρανίων Αγγέλων, προ-
κύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει,
ώς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν
Πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς
ἀπειρανθρώπης, Προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν με-
λωδεῖσι, φεικτῶς σκητάμενον.

Κοντάκιον τῷ Μάρτυρος. Ἡχος Πλ. δ.

Ως ἀπαρχᾶς.

Τειαδικῇ σερρότητι, πολυθεῖαν ἔλυσας,
ἐκ τῶν περάτων αἰοδιμεῖς, τίμιος τῷ
Χειρῷ γενόμενος, καὶ οικήσας Τυραννὸς σὺν
Χειστῷ τῷ Σωτῆρι, πὸ σέφος εἴληφας τῆς
μαρτυρείας σὺν, καὶ χαρίσματα θείων ιάσεων
ώς οἰντητος.

2. Ἡ ὑπαπαντή τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χειρὶ. Τῇ πεντάρακοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν Γεύνησιν ψωστήθη τῷ Ναῷ ὁ Ἰησῆς, ὃν λαβὼν ἐν ἀγκάλαις, ὁ Συμεὼν ἔφη τὸ, Ναῦ ἀπολύεις τὸν δεῖλόν σου. καὶ τὰ ἔξης. Αργία, καὶ ἵχθυος Κατάλυσις.
Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σὺ γὰρ αἰτεῖται ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσιῶν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τὰς ἐν σκότει δύφραινες καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῇ φυχῇ ἡμῶν ἡμῶν, χαειζόμενον ἡμῖν καὶ τοῖς Ανάστασιν.
Κοντάκιον. Ἡχος ἀ.

Ο μήτεν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τῷ Συμεὼν δύλογήσας ὡς ἔπειρε, ψωφιθάσας καὶ νυῦ ἔσωσας ἡμᾶς Χειροτεὲ ὁ Θεός· ἀλλὲ εἰρηνόσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ πραγμάτων Βασιλεῖς, οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

3. Τοῦ Ἅγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. Οὗτος ζήσας ἐπὶ 360. ἔως οὐ εδε-

εδέχθη τὸν Ἰησὸν ὃν ἀγκάλαις, ἐκοιμήθη
ἐν εἰρήνῃ.

Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ως αὖτις.

4. Τῇ Οσίου Παΐδος ήμένη Ἰσιδώρῳ τῷ
Πηλεύσιώτῃ, ὅσιος λόγος ἔτει 415. ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Θεοδοσίᾳ τῷ μικρῷ, συγχρέατος
Ἐπιστολᾶς ὡστὶ χιλιάδας δέκα. Εἰ γὰρ ἔτι
Τεωρατορεῖτη φάλλεται ἡ Ἀγολουθία τῆς
Ἑορτῆς, καὶ τῇ Ἀγίᾳ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ. Φύλ. 236.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Εωσφάρον ἄλλον στὸν Ἕκκλησία, δίρα-
μοντι εἴδοξε, ταῦς τῷ σῶν λόγων ασ-
θεαπαῖς, λαμπρινομένη χραυγάζεισοι· χαί-
ροις παμμάκαρ Θεόφρον Ἰσιδώρε.

5. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγάθης ἀ-
Θλησάστης ἐν ἔτει 256. ἐπὶ τῆς βασιλείας
Δεκίᾳ, παρὰ τὴν ἡγεμονίος Κυντιανῶν.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ἡ Ἄμνας σὺν Ἰησῷ. Φύλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερος ἡ Ἕκκλησία, πορ-
φυεῖδα σύδοξε, καταβαφεῖσαν ὅξι ἀ-
γνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος·
χαῖρε βοῶσα Κατανίς τὸ καύχημα.

6. Τῇ Οσίᾳ Παΐδος ήμένη Βουκόλῳ Ἐ-
πισκόπῳ Σμύρνης, χειροτονηθεύτος Ἐπι-
σκόπῳ Σμύρνης παρὰ Ἰωαννὸν τῷ Εὐαγγε-
λιστῇ, καὶ διάδοχος παρὰ αὐτῷ ἐχειροτονηθεύ-
ός Πολύκαρπος.

Τρο-

326. ΦΕΤΡΟΤΑΡΙΩΣ.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 284.

? Τοῦ Ἀγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκων, ὅτις ἦν ἐτεῖ 318. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τὸ Μεγάλου· καὶ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ δὲ τῷ Στοείῳ τῆς Εὐλαΐδος.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Οὐ Θεὸς γένης Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.

Καντάκ. Ἡχος γ. Ἡ Παρθένος σύμμερον.

Τῶν Θαυμάτων εἴλιφας, τῶν Σείαν χάριν Θεόφρων, Ἱερέ Παρθένει, Θαυματοργὴ Θεοφόρε· ἀπαντα πιστῶν τὰ πάθη αποκαθαίρων, πνόματα τῆς πονηρίας Πάτερ εἰλαυνών· διὰ τοῦτο σε ύμνημεν, ὡς μέγαν μύσιον Θεόν. τῆς χάριτος.

8. Τῷ Ἀγίου Μεγαλομαρτυρος Θεοδώρῳ τοῦ Σεβατολότη, ἀδλίσαντος δὲ ἐτεῖ 320. παρὰ Λικινίας Βασιλέως· καὶ τῷ Ἀγίᾳ Προφήτου Ζαχαρίᾳ. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λοΐζης 460. ἀρδ. Χειτῶν.

Κατέλυσις οἵνων, καὶ εἰλαίων.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Οὐ θεωδεῖς δὲ τῷ Σπαύρῳ.

Σεβατολογία ἀληθεῖ Αθλοφόρε, τῷ οὐρανίᾳ σεβατυδεῖς Βασιλέως, περικαλλήσι· γεγονόσαι Θεοδώρε· σπλοις γάρ τῆς Πίσεως παρεπάξω εὑμφρόνως, καὶ κατέξωλθροσας γένης Δασμόνων τὸ σίφην, καὶ νικηφόρος ὁ φθητὸς ἀδλικτής· ἀδειστε πίστει φέτη μακαρίζομεν.

Καν-

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτε ζητῶν.

Α' ὑδρεῖα φυχῆς, τὰς Πίστιν Θωρακισάμενος, καὶ ρῆμα Θεῦ, ὡς λόγιχέων χειροπάμενος, τὸν ἔχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστη Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χειρῷ τῷ Θεῷ, πρεσβύτερων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

9. Τὸν Ἅγιον Μάρτυρος Νικηφόρου, ἀδλησαντος ἐν ἔτει 260. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θύαλλειαν. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή. Εἰ γάρ ἐσι Τεσαρακοστή.

10. Τὸν Ἅγιον Μάρτυρος Χαραλάμπου, ἀδλησαντος ἐν ἔτει 198. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Σεβίρης, παρὰ ἡχεμόνος Λυκιανῆς ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει.

Τροπάριον.

Ω' εἰς σύλος ἀκλόνητος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Χειρός, καὶ λύχνος αὐτόφωτος τῆς Οἰκουμένης Σοφείας, ἐδείχθης Χαράλαμπες. Ἐλαυνόμενος ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τῆς Μαρτυρείου· ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὰς σκοτόμαντας Μάκαρ. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χειρός πρεσβύτερος θεωρίαι ἡμᾶς..

Κοντάκιον.

Ω' εἰς φωστήρα αἰέτειλας ἐκ τῆς ἑώρας, καὶ πιεὺς ἐφώτισας ταῖς τρέμεναις Θαυμάτων σὺ βολαῖς, Ἱερομάρτυρις Χαράλαμπες. ὅπερ τιμῶμεν τὰς θείας σὺ ἀδλησιν.

Εἰ γάρ ἐσι Τεσαρακοστή συμφάλλεται καὶ ἡ Δικολαζία τῷ Ἅγιον Νικηφόρῳ.

Τρο-

328 ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλλ. 242.

Κοντάκι. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Αγάπις τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς Νικηφόρε,
Διέλυσας βασῶς τὴν κακίαν τῷ μίσει
καὶ ξίφει τὰς κάρας σὺ, ἐκτριψθεὶς εἰχημά-
τισας, Μάρτυρς σύνθεος, τοῦ σαρκωθεῖτος
Σωτῆρος· ὃν ἵκετονε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ υμ-
νάτων, τὰς σύδοξον μνήμων σὺ.

II. Τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου,
ἀδλήσαντος ἐν ἔτει 320. ἐν ταῖς ἡμέραις
Λικινία.

Κατάλυσις οἵνα, καὶ ἐλαίς.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπων μέτοχος. Φύλλ. 230.

Κοντάκι. Ἡχος Πλ. δ'. Ως ἀπαρχάς.
Ως ἐμπρέσσωτος χάειτι, Ἱεραρχίας ἔν-
δοξε, καὶ Ἐκκλησία φαιδρῶς εορτάζει
σου, τὰς ἄνθλυς Ἱερώπατε, τὰς ὑπέσις γεν-
ναίως, καὶ ὑπιώνεγκας χαίρων, Βλάσιε πα-
τέσσιρε, Φωτὺρ παγκόσμιε, καταλάμψας
τῷ Κόσμῳ τὰ πέρατα ὡς αἰοιδίμος.

Ἐτερον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Οντος βλαστὸς, τὸ αὐθος τὸ ἀμάρα-
τον, ἀμπέλος Χειστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ
πολύφορον, Θεοφόρε Βλάσιε, τὰς ἐν πίσει
τιμῶντας τὰς μνήμων σὺ, δύφροσσώντος τῆς
σῆς πλήρωσον, περεσβόλων ἀπαύσως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

12. Τὰς ἐν Ἅγιοις Παΐσος ἡμῶν Μελε-
τίας Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγά-
λης.

λης. Οὗτος γέγονεν Ἀρχιεπίσκοπος ἐν ἑτει 354. ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ Μεγάλῳ, καὶ ἔζησεν ἕως τῆς β'. Συνόδος ἐν ἑτει 375. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίᾳ τῷ Μεγάλῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνας Πίστεως. Φύλ. 284.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Τὴν πνευματικὴν σὺ παρήσταν δεδοκώς
ὁ ἀποστόλος, φέρεται Μακεδόνιος· τὸν
πρεσβολιτικὸν δὲ λειτουργὸν ἐκπληρῶντες σὺ
νὶ δόλοι, πόδων σοὶ προστέχομεν, τῷ Αγ-
γέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, οὐ πύρινος ρομ-
φαία Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, οὐ παύτας τὰς
ἀθέας κατεσφάτησα· ὑμᾶς μεσέ σε τὸν Φα-
τῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

13. Τῷ Οσίου Παΐδας ἡμῶν Μαρτινία-
νοῦ, χρυματίσαντος ἐν ἑτει 415. ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Θεοδοσίᾳ τῷ μικρῷ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῷ πειρασμῷ, δακρύων τοῖς
οχετοῖς ἐναπέσθεσας Μακάριε, καὶ τῆς
Θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῷ Θηρῶν τὰ ὄρ-
μίματα χαλινώσας ἐκράυγαζες· δεδοξασ-
μένος τῇ παντοδιάματε, πυρὸς τῷ ζάλης ὁ
ψώσας με.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸς ασφαλεῖς.

Ως ἀσκητῶν τῆς δύσεβείας δόκιμον, καὶ
ἀδλητῶν τῇ προαιρέσει τίμιον, ηγή-
στήμεν πολέμην καὶ σικάτορα, ἐν ὑμεσοῖς επα-
ξίως δύφημήσαμεν, Μαρτινιακὸν τὸν φεισθ-
βασον· αὐτὸς δὲ τὸν ὄφιν κατεπάθησε...

14. Τῷ

14. Τῇ Ὁσίᾳ Παῦλος ἡμῶν Αὐτούτῳ,
ὅστις ἦν ἐτεῖ 440. ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Θεοδοσίου τῷ μηρῷ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Τῆς ἀρίμης πολίτης. Φύλ. 246.

15. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποσόλᾳ Ὀνυσίμῳ, μα-
θητῷ τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Ἄποστολε Ἀγιε, πρέσβει. Φύλ. 257.

Καντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἔξελαμψας τῇ Οἰκουμενῇ,
τὰς βολαῖς λαμπόμενος, Ἦλιος Μά-
καρ παμφαῖς, Παῦλος τῷ Κόσμον φωτίσα-
τος· διὸ σε τιμῶμεν Ὀνύσιμε σύδοξε.

16. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ημφέλου, καὶ
τὴν σὺν αὐτῷ, ἀδελίσαντων ἐν ἐτεῖ 292.
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητίων.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺς Κύελῃ. Φύλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Οἱ ὄψιστείς.

Kολασησίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τῇ
Κυελίᾳ Ἀθληταὶ οἱ γυναικοί, σὺ ἀπ-
τοῦτῷ χάροντες φρονήματι, τούτοις προσση-
μίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογεύντες. ὅπερ εἰ-
κλιρώσαντο, αἰωνίζυσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβύτοντες αὐτοῖς, τὴν δύναμιν περι-
τάννη παλαιόσματα.

17. Τῇ Ἀγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῳ
τῇ Τύρωνας, ἀδελίσαντος σὺν ἐτεῖ 297. ἐπὶ¹
τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαῖον,

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίτεως καπορθώματα·
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὑ-
δάτους αναπαύσεως, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Θεό-
δωρος ἤγαλλετο· πυρὸς δὲ σλοκαυτωθεῖς, ὡς
ἄρτος ἥδὺς τῇ Τειᾶδι ψροσιώκεται· ταῖς
αὐτοῦ ἴκεσίαις Χειροτέ τὸ Θεός, σφύσορ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Πίστιν Χειροτέ ώσετ Θώρακα, εὔδοκ λα-
βῶν ἐν καρδίᾳ σκ, τὰς ἀναγκαῖς δυ-
νάμεις κατεπάτσας πολύαθλε· καὶ εἴφε-
νται τῷ εἰσέφθης, αἰωνίως ὡς ἀντητος.

18. Τῇ ἐν Ἀγίαις Πατέρος ἡμῶν Δέοντος
Πάπα Ρώμης, τελετήσατος ἐν ἔτει 460.
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δέοντος τῇ μεγάλῃ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίτεως. Φύλλ. 284.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνῳ εὑδοξεῖ Ιερωσύνης καθίσας,
καὶ λεόντων σόματα τῷ λογικῶν ἀπο-
φράξας, δόγμασιν ἐν Θεοπνέστοις σεπτῆς
Τριάδος, ἕνγαστας φῶς τῷ σῇ ποίμνῃ Θεο-
γλωσίας· διὸ τότε εδοξάδητις, ὡς Θεῖος μύ-
της Θεῖ τῆς χάριτος·

19. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποσόλᾳ Ἀρχίππῳ, ὅ-
σις ἐλιθοβολήθη ἐν ἔτει 69. ὑπὸ τῷ εὐ-
δωλολαβῶν εἰπὲ τῆς Βασιλείας Νέρωνος.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Ἀπόσολε Ἀγίᾳ Ἀρχίππε. Φύλλ. 257.

Κοι-

Κοντάκι. Ἡχος δ'. Ἐπεφαύης σήμερον.

Ως ἀσέρω μέγας σε ἡ Ἐπικλησία, κεκ-
τημένη Ἀρχιππε, ταῖς τῷδε θαυμά-
ται σὺ βολαῖς, φωτίζομενι κραυγάζεισοι.
εὗσον τὰς πίσει, τιμῶντας τὸν μυῆμινσε.

20.. Τοῦ ἐστὸν Αγίοις Παΐδεων ἡμῶν Λέον-
τος Ἐπισκόπου Κατάνης. Οὗτος ἔζη πλη-
σίου τῷ ὄρους Αἴτνης, ὃξενος μέχρι καὶ τῆς
σήμερον σκέρχεται πῦρ. Οἱ ἀντίκαυ-
στον τὸν Ἁλιοδώρον Μάγον ἐν ἔτει 886. ε-
πὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου
τῷ Πορφυρογεννήτῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίτεως. Φύλ. 284.

Κοντάκι. Ἡχος Πλ. δ'. Ως ἀπαρχάς.

Ως περ λαμπτῆρα μέγιστου, ἡ Ἐκκλη-
σία κέκτηται, παμμάκαρ σε υπὲρ Ἕ-
λιον λάμποντα· καὶ διὰ τοῦτο κράζεισοι,
ταῖς φορὲς τὸν σὸν Δεσπότην δύωροσδέκτοις
φρεσβείαις, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλιδώνι-
στον ὃξενοῖς πάσης σωτήρισσορ πα-
γαοδιμένῳ.

21.. Τῇ Οσίᾳ Παΐδεων ἡμῶν Τιμοθέῃ τῇ
ἐν Συμβόλοις καὶ τῇ Αγίᾳ Εὐσαθίᾳ Ἀν-
τιοχείᾳς. Οὗτος ἐσώθη ἐν ἔτει 368. επὶ^{τῆς}
βασιλείας Οὐάλευτος.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.

Κοντάκι. Ἡχος δ'. Ἐπεφαύης σήμερον.

Ως ἀσύρ πολύφωτος, ἐκ τῆς Ἔωας, αὐτ-
λάμψας πύγασσας, ἐν ταῖς καρδίδεις,
τῶν

τῷ πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῷ Θαυμάτων σε,
Θαυματοφόρε παμμάκαρ Τιμόθεε.

22. Η εὗρεσις τῷ τιμίων Λειψανίου.
Αγίων Μαρτύρων τῷ ἐν τοῖς Εὐγενίαις, ἣν
τις συνέβη ἐτεῖ 395. ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Αρκαδίας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλλο. 242.

23. Γεννητή Αγία Ιερομάρτυρος Πολυκαρπίας.
Ἐπισκόπη Σμύρνης, ὅσις διὰ Χριστοῦ ἐμαρ-
τύρισε διὰ πυρὸς ἐτεῖ 143. ἐπὶ τῆς Αγ-
τωνίας Βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπων μέτωχος. Φύλλο. 230.

Κοιτάξ. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Kαρπάς τοὺς λογικάς, τῷ Κυείῳ προσ-
φέρων, Πολύκαρπε σοφεῖ, ἀρετῶν δι-
ένθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ιεράρχα μα-
κάρει. ὅθε σύμερον, οἱ φωτιδεύτες σοῖς
λόγοις; αὖμνημερός, τὴν ἀξιέπανον μνή-
μων, Θεον μογαλαίουτες.

24. Η περάτη, καὶ δολέρα εὗρεσις τῆς τι-
μίας Κεφαλῆς τῆς Προδρόμου. Πρώτον δύ-
ρεθη ὑπὸ δύο Μοραχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
Ηρώδεω δολέρον δὲ, μετὰ πολλοὺς χρόνους
ἐπὶ τῆς Μαρκιανῆς Βασιλείας ἐτεῖ 431.
Κατέλυσις οὕνεκα, καὶ ἐλαίς.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Eκ γῆς αὐτείλασα ἡ τῇ Προδρόμῳ Κε-
φαλή, ἀκτῖνας ἀφίνοι τῆς ἀφθαρσίας
πιστοῖς τῷ ιάσεων, αἴωνε συναθροίζει
τιλ

τὸν πληθεων τῆς Ἀγγέλου, κάπαθε συγκαλεῖται τῷ αὐθρώπῳ τὰ γένη, ὅμοφωνοι αναπέμψαι δόξαν Χεισῷ τῷ Θεῷ.

Κοιτάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Προφῆτα Θεῦ, καὶ Προδρόμος τῆς χάριτος,
τὴν κάραν τὴν σὺν, ὡς ρόδον ἱερώτατον,
ἐκ τῆς γῆς δύραμενοι, τὰς ιάσεις
παντοτε λαμβανόμενοι· οὐδὲ γάρ πάλιν ὡς
πρότερον, σὺ Κόσμῳ κηρύγτεις τὴν μετάνοιαν.

25. Τοῦ σὺν Ἀγίοις Παΐσος ἡμῶν Ταρασίᾳς Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινούπολεως. Οὗτος ἐτελούτην σεν ἔτει 806. ἐπὶ τῆς Νικηφόρου Βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 284.

Κοιτάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σύμμαρον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν
φαιδριώτας, σὺν Χεισῷ μακάρει, τὴν
σέβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι οὐδὲ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἢλεγχας Εἰκονοράχων ἀθεον δόγμα· διὰ τοτούσοις βοῶμεν, ὃ
Πάτερ χαίροις σοφεὶ Ταράσιε.

26. Του σὺν Ἀγίοις Παΐσος ἡμῶν Πορφυρίᾳς Ἀρχιεπισκόπῳ Γάζης, τελούτησαντος σὺν ἔτει 451. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τῷ μικρῷ.

Ἀλληλεγγία, ἢ τὸ Τροπάριον.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 284.

Κοι-

Καντάκ. Ἡχος β'. Τοῖς τῷ αἰμάτων σγ.
Ιεροπάτοις σου ἔόποις κοσμούμενος, Ἱερω-
σιώνις στολῇ κατηγλάῖσαι, παμμάκαρ
Θεόφρον Πορφύρε, καὶ ῥαμάτων ἐμπρέπεις
ὑψώμασι, πρεσβύτων ἀπαύσως ὑπὲρ πα-
τῶν ἡμῶν.

27. Τῇ Ὁσίᾳ Παΐδες ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητῇ Προκοπίᾳ τῇ Δεκαπολίτῃ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.
Ταῖς τῷ δακρύων σγ ροᾶς. Φύλ. 320.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.
ἀσφόρον σήμερον ἡ Ἔκκλησία, κεκτι-
μένη ἀπασταν κακοδοξίας της ἀχλύν,
διασκεδάζει τιμῶσά σε, θραυσμύτα Προκό-
πιε σύδοξε.

28. Τῇ Ὁσίου Παΐδες ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητοῦ Βασιλείας, Συνασκητῇ τῇ Αγίᾳ Προ-
κοπίᾳ, οἵ τινες ἦσαν ἐν ἔτει 740. ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Λέοντος τῇ Εἰκονομάχῳ.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ'.
Τῆς ἐριμένης πολίτης. Φύλ. 246.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτα ζητῶν.
Ἐξ ὑψίς λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν,
ἕξτηλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν συγχύ-
σεων, καὶ μονάσας ὅστιας, τῷ θαυμάτων,
ἔλιφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσυς ἰᾶδαι
τῇ χθεντί, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

29. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καστια-
νοῦ τοῦ Ρωμαίου. Οὗτος ὡς ἐν 431.
ἐπὶ τῆς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ Βασιλείας.
Ἄγιοι λούτε.

ΜΑΡ-

ΜΑΡΤΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ώρας 1β'. καὶ οὐδὲ ὥρας 1β'.

1. Τῆς Ἀχίας Οσιομάρτυρος Ευδοκίας.
Αὗτη εἰδωλολάθις θύσα, πόρην λᾶ, καὶ βα-
πτισθεῖσα παρὰ Θεοδότῳ Ἐπισκόπῳ ἐν ἑτει
101. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Τραιανοῦ, ἀθλη-
σει ὑπὸ ἡγεμόνος Διογένους ἐν ἑτει 160.
Εἰ ἦσι τεσαρακοσὶ, Ἀλιλάγια. εἰδ' εἰς τὸ,
Τροπάειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀπειβῶς. Φύλ. 236.

2. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου,
τῷ χρηματίσαντος Ἐπισκόπου Κυρήνης, καὶ
ἀθλησάντος ἐν ἑτει 320. παρὰ Λικινίου.
Ἀλιλάγια. ἦ,

Τροπάειον. Ἡχος δ'.

Καὶ ἔσπαν μέτοχος. Φύλ. 230.

3. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Εὐέσποιου,
καὶ τῆς Σωοδίας ἀντεῖ, Κλεονίκη, καὶ Βα-
σιλίσκου ἀθλησάντων ἐν ἑτει 296. ἐπὶ¹
Διοκλητιανοῦ.

Ἀλιλάγια, ἦ τὸ Τροπάειον.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύελε. Φύλ. 242.

4. Τῷ Ὁσίᾳ Παῦλος ἡμῶν Γερασίμου,
τῷ εἰν Ιορδανῇ, ὑπάρχοντος ἐν ἑτει 250. ἐπὶ¹
τῆς Βασιλείας Μαρκανοῦ. Ἀλιλάγια. ἦ τὸ,

Τροπάειον.. Ἡχος ἄ.

Τῆς ἐρίμη πολίτης. Φύλ. 246.

5. Τῷ

5. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Κόσμιος, αὐτὸν σαντος ἐν ἔτει 256. ἐπὶ Δεκίν.

Ἀληθία.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρει. Φύλ. 229.

6. Τῷν Ἀγίων 42. Μαρτύρων τῷ Νεοφανῶν τῷ ἐν τῷ Ἀμμοείνῳ αὐτοῖς πάντων ἐν ἔτει 849. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τῷ Εἰρηνομάχῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρει. Φύλ. 242.

Κοιτάκιον. Ἡχος δ'. Οἱ ὑψωθεῖς.

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἀναθλεῦντες, αὐτοῖς εὐαγγέλους διδοῦσι τε τοῖς μαρτυροῦσι τοῖς οὐρανοῖς ἐλάβετε, οἵκειν δὲ χαρᾶ. πᾶσαν γὰρ ἐπιγοιν τῷ ἔχθρῳ καθελόντες, τοῖς πόνοις καὶ τοῖς αἴμασι, τῷ δὲ ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς δόφημάσιν αἴωντο φέντε, αἱματημάτων, τὴν λύσιν βραβεύετε.

7. Τῷν Ἀγίων Ιερομαρτύρων τῷ ἐν Χερσῶνι Ἐπισκοπησάπον, Βασιλέως, Ἐφραΐμ, Καπίπωνος, Εὐγενίου, Αἰθερίου, καὶ τῷ λοιπῷ, αὐτοῖς πάντων ἐν ἔτει 296.

Ἀληθία.

8. Τῷ Ὁσίᾳ Πάβλῳ ἡμῶν καὶ Ὄμολογῷ Θεοφυλάκτῳ Ἐπισκόπῳ Νικομηδείας, ὅστις ἐν ἐτεῖ 832. ἐπὶ Δέορτος Ἀρμενία.

Ἀληθία.

9. Τῷν Ἀγίων 40. Μαρτύρων, τῷ δὲ Σεβαστίᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, ἐν ἔτει 320. παρὰ Λικινίᾳ τυραννών.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνων, καὶ ἐλαίων.

Orologio.

P

Tro-

Τροπάειουν. Ἡχος ἀ.

Τὰς ἀλγυδόνας τῷ Ἀγίων, ἃς ὑπέρ σὲ
ἔπαθον, δυσωπήθητε Κύρει. καὶ πά-
σας ἡμῶν τὰς ὁδώνας ἴασαι, φιλανθρωπε
δεόμεθα.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Τλιθ ὑπέρ ἡμῶν.

Πᾶσαν σρατιαν τοῦ Κόσμου καταλιπόν-
τες, πὼς ἐν Οὐρανοῖς Δευτόγη φροσε-
κολλήθητε, Αθλοφόροι Κυρίου τεσαράκον-
τα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες
Μακάρειοι, ἐπαξίως ἐκομίσαθε, δόξαν ἐκ
τῷ Οὐρανῷ, καὶ σεφανῶν πλῆθαν.

10. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ
τῆς Σωοδίας αὐτῷ. Ἀληλύτια.

11. Τῷ ἐν Ἀγίοις Παΐδες ἡμῶν Σωφρο-
νίᾳ Πατειάρχου Ἱεροσολύμων. Ἀληλύτια.

12. Τῷ Ὁσίᾳ Παΐδες ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητῷ Θεοφανίους τῆς Σιχειανῆς. Ἀληλύτια.

13. Ἡ αἰακομιδὴ τῷ Λειψανού τῷ ἐν Ἀ-
γίοις Παΐδες ἡμῶν Νικηφόρου Πατειάρχου
Κωνσταντινοπόλεως. Ἀληλύτια.

14. Τῷ Ὁσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Βυνεδίκτου,
καὶ τῷ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀλεξανδρού τῷ ἐν
Πιδυῃ. Ἀληλύτια.

15. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ
τῷ σωὶ αὐτῷ ἐξ Μαρτύρων. Ἀληλύτια.

16. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Σαβίου,
καὶ Πάπα. Ἀληλύτια.

17. Τῷ Ὁσίου Παΐδες ἡμῶν Ἀλεξίου,
τῷ αὐθρώπῳ τῷ Θεῷ. Ἀληλύτια.

18. Τῷ

18. Τῇ ἡνὶ Ἀγίοις Πατέρος ἡμῶν Κυρίῳ
Ἄρχεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων. Ἀληθία.

19. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου,
καὶ Δαρείας. Ἀληθία.

20. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῷ δὲ
τῷ Μονῇ τῷ Ἀγίου Σάββᾳ αὐτορεθέστων.
Ἀληθία.

21. Τῇ Ὁσίᾳ Πατέρος ἡμῶν, καὶ Ὁμολο-
γητῇ Ἰακώβῳ τῷ Ἐπισκόπῳ. Ἀληθία.

22. Τῇ ἡνὶ Ἀγίοις Πατέρος ἡμῶν Ἱερο-
μάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρῳ τῆς Ἀγ-
κυρανῶν Ἐκκλησίας. Ἀληθία.

23. Τῇ ἡνὶ Ἀγίοις Πατέρος ἡμῶν Ὁσιο-
μάρτυρος Νίκαιος, καὶ τῷ διαχοσίῳ Μα-
θητῶν αὐτῷ, τῷ δὲ σὺν εὐτῷ μαρτυρισμάτων.
Ἀληθία.

24. Τῇ Ὁσίου Πατέρος ἡμῶν Ζαχαρίου,
καὶ Προερτίᾳ τῷ Εὐαγγελισμῷ.

Τροπάειον. Ἡχος δ.

Σ ἡμερον τῆς παγκοσμίας χαρᾶς τοῦ φρούτ-
μια, τὸν φροερτίον ἀστει φροῖστεται,
ἰδὲ γαρ Γαβεττίλ παραγίνεται, τῇ Παρ-
θένῳ κομιζῶν τὸ διαγγέλιον, καὶ πορτός αὐτῷ
ἐκβοήσεται. Χαῖρε Κεχαειπωμένη, ὁ Κύ-
ριος μετὰ σέ.

Κοιτάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανης σήμερον.

Ε πελδίσει Πισθίματος τῇ παναγίου, τοῦ
Πατέρος τὸν σύνθρονον καὶ ὅμούσιον φα-
νῆ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ συνέλαβες, Θεοκυππωρ,
Ἄδαμ ἡ ανάκλησις.

25. Ο Ευαγγελισμὸς τῆς Τπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκη, ὅστις σωέβη ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ 5499. παρὰ τῇ Ἀρχαγέλῃ Γαβειήλ.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Καπάλυσις.

Τροπάγον. Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτείας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυσηρία ἡ φανέρωσις, ὁ Τίδες τῷ Θεῷ, Τίδες τῆς Παρθεύου γίνεται, καὶ Γαβειὴλ τιὼν χάρειν δύαγγελίζεται· διὸ καὶ ἡμεῖς σωὶς ἀντῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαειπωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σεῦ·
Κοιτάκιον αὐτόμελον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ σραπηῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυθρωθεῖσα τῷ δεινῷ δύχαειστήρια, αὐλαγέαφωσοι ἡ Πόλις σὺ Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχεσσα τὸ κράτος ἀσφοροσμάχητον, ἐκ πατοῖων με κινδύνων ἐλθυθέρωσον, ἵνα κράζωσοι· Χαῖρε, Νέμυφη αὐύμφοτε,

26. Η Σύναξις τα Αρχισραπήγα Γαβριὴλ.
Χαλικάστις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Εἴ τοι Τεσταράκοση, Αλιλάϊα, εἰδὲ οὐ, τὸ,
Τρο-

Τροπάειον. Ἡχος δ'.

Τῷρα πάντων στρατιών. Φύλλ. 269.

Κοντάχιον. Ἡχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεον. Φύλλ. 269.

27. Τῆς Ὁσίας Μιχαήλος ἡμῶν Μαρβώνης
πᾶς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Αλληλεία.

28. Τῷ Ὁσίᾳ Σπεφάνῳ τῷ Θαυματαργύῳ,
καὶ τῷ Ὁσίᾳ Ἰλαείωνος τῷ Νέῳ.

29. Τῷ Ὁσίᾳ Παΐδης ἡμῶν Μάρκῳ Ἐ-
πισκόπῳ Ἀρεθύσιαιν, καὶ Κυρέλλῳ Διακό-
νου, καὶ ἑτέρων τῷ ἐπὶ Ἰελιανῷ τῷ τυραν-
νου αὐτοῦσαντων. Αλληλεία.

30. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
τῇ Συγχραφέας πᾶς Κλίμακος, χρηματίσα-
τος ἐν ἔτει 570. ἐπὶ πᾶς Βασιλείας Ἰου-
σίου τῷ μικρῷ.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρυών σὺ ροας. Φύλλ. 320.

Κοντάκ. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Καρποὺς φειδαλεῖς ἐκ πᾶς βίβλου προ-
φέρων, διδάγματα σοφὲ, καθιδιώμεις
καρδίας, τῷ πούτοις μετὰ νήψεως, προσε-
χόντων μακάρει. Κλίμαξ γάρ εστι, τύχας
ανάγνωστα γῆπεν, πρὸς οὐρανίου, καὶ δια-
μενόσαν δόξαν, τῷ πίσει τιμώντων σε.

"Επερον τῷ αὐτῷ. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σύμμερον.

Ω" αὐτερ θείαν Κλίμακα ὀφειρηκότες, Ἰωάν-
νη "Οσιε, πάς σας ἐνθέους ἀρετας,
πρὸς Οὐρανὸς αὐτογόμενα. τῷ δ. ἀρετῶν γάρ
ἐγένετο προτύπωσις.

31. Τῇ Ὁσίᾳ καὶ Θαυματργῷ Ὑπατίᾳ,
Ἐπισκόπῳ Χαγγᾶ.

Ἄλιλάτα, ἦ τὸ, ἐπόμενον.
Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 284.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ῶρας 1γ. καὶ οὐδὲ ὥρας 1ά.

1. Τῆς Ὁσίας Μηῆδος ἡμῶν Μαείας τῆς
Αἰγυπτίας, ἣτις ἔζησε ἀριστεροῦ ἐν πορ-
ταῖς χθονίς 17. ἐπειτα χθονίους 47. ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῇ Ἰορδανᾷ, τελευτασσα εἰν ἔτει 520.
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰερουσαλήμ μεγάλως.
Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐστο Μῆτρα ἀκελβᾶς. Φύλ. 236.

Κοντάκι. Ἡχος β'. Ταῖς τῇ αἱμάτωσι.
Τοῖς τῇ αἵγαινωσι πόνοις θεόληπτε,
Τὸ τῆς ἐρήμου βαχὺ καθηγίασας· διὸ
σου τὴν μυῆμαν δοξαζόμεν, σε υμιώδειας
Μαεία τιμῶντές σε, Ὁσία Ὁσίων αγ-
λαΐσμα.

2. Τῇ Ὁσίᾳ Παῦδος ἡμῶν καὶ Θαυμα-
τργῷ Τίτῳ.

3. Τῇ Ὁσίᾳ Παῦδος ἡμῶν Νικήτᾳ, Ἡ-
γαμεύῃ Μονῆς τῇ Μηδικίᾳ.

4. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωσήφ
τῷ Τμησιχάφου, καὶ Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ
Μαλαιῷ.

5. Τῶν

5. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θεοδέλε, καὶ
Αγαθόποδος.

6. Τῷ συν Αγίοις Πατέρος ἡμῶν Εὐτυχίᾳ,
Ἄρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινοπόλεως.

7. Τῷ Οσίου Πατέρος ἡμῶν Γεωργίου,
Ἐπισκόπῳ Μελιτινῆς.

8. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ἡραδίω-
νος, Ἀγίου, Ράφη, καὶ τὴν σωὰ ἀντοῖς.

9. Τῷ Ἀγίᾳ Ιησοῦ χριστῷ, Εὐτυχίᾳ.

10. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Τερεντίου
Πομπηίας καὶ τὴν σωὰ ἀντοῖς.

11. Τοῦ Ἀγίου Τερομάρτυρος Ἀντύπα,
Ἐπισκόπῳ Περγάμου τῆς Ἀσίας.

12. Τῷ Οσίᾳ Πατέρος ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητῷ Βασιλείᾳ, Ἐπισκόπῳ Παρείᾳ.

13. Τῷ Ἀγίᾳ Ἰερομάρτυρος Ἀρτέμονος.

14. Τῷ συν Αγίοις Πατέρος ἡμῶν καὶ Ὁ-
μολογητῷ Μαρτίνῳ Πάπα Ρώμης.

15. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Αειστάρε-
χου, Παύλου, καὶ Τροφίμου.

16. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀγάπης, Ει-
ράνης, καὶ Χιονίας.

17. Τῷ Οσίᾳ Πατέρος ἡμῶν Συμεὼν τῷ
ἐν Περσίδι, καὶ τῷ Οσίᾳ Ἀκακίᾳ Ἐπισκό-
πῳ Μελιτινῆς.

18. Τοῦ Οσίου Πατέρος ἡμῶν Ἰωαννού,
Μαθητῷ τῷ Ἀγίᾳ Γρηγορίῳ τῷ Δεκαπολί-
τῳ, καὶ τῷ Ἀγίου Ἰωαννὸς τῷ Νέου Μάρτυ-
ρος, τῷ εἰς Ἰωαννίνων.

19. Τῷ Οσίᾳ Πατέρος ἡμῶν Ἰωαννῷ ποῦ
Παλαιολασερίτᾳ.

20. Τῇ Ὁσίου Πατέρος ἡμῶν Θεοδάρου
καὶ Τειχιᾶ.

21. Τῇ Ἅγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἰαννασίᾳ,
καὶ τῆς Σωοδίας ἀντί· ψήφῳ τῇ Ἅγίᾳ Ἱερο-
μάρτυρος Διοδάρᾳ τῇ ἐν Πέργῃ.

22. Τῇ Ὁσίου Πατέρος ἡμῶν Θεοδάρου
καὶ Συκεώτῃ, ἀκμάσπαιτος ἐν ᾧ τεις 541. ἐπὶ¹
Ιγγινιανὴ τῇ Μεγάλῃ.

Τροπάρειον. Ἡχος β.

Γκωειδεῖς ἐκ σπαργανῶν ἥγιασμασίος, καὶ
φανεῖς τῷ χαεῖπων πεπληρωμένος, τοῖς
Δαιμασίοις τὴν Κόσμον κατηγασσας, καὶ
τῷ Δαιμόνῳ τὰ σμέων ἀπίλασας, Ἱε-
ρουργὴ Θεόδωρε· διὸ υπὲρ ἡμῶν δυσώπει
τὸν Κύριον.

23. Τῇ Ἅγίᾳ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίᾳ τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀθλησπαιτος ἐν
ἄτει 296. ὁμοία μετὰ τῆς Ἅγίας Ἄλεξανδρας
δρας συζύγη τῆς Διοκλητιανῆς Βασιλέως·
Ἄργια, καὶ Καπάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Ως τῷ αἰχμαλώπων ὁ ἐλεύθερωπος, καὶ
τῷ ππωχῶν ὑπερασπιστής, ἀδειάτων
ιαβός, Βασιλέων ὑπέρμαχος, ἔπαινοφόρε
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε, πρέσβεις Χειστῷ
τῷ Θεῷ, σωθιῶμε τὰς φυχὰς ἡμῶν.

"Επερον Τροπαρειον. Ἡχος ὁ αὐτος.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἥγιανίσω, Ἀθλο-
φόρε τῇ Χεισοῦ διὸ Πίτεως, καὶ τῷ
Τυραννῶν ἄλεγχας τὴν ἀσέβειαν· Συστά δὲ
δύωρόσδεκτος τῷ Θεῷ προσκινέχθης· ὅπερι
ψήφῳ

καὶ τὸν σέφαθον ἐκομίσω τῆς νίκης· καὶ ταῖς
φρεσβείαις "Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέ-
χεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Οὐ φωθείς.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεῦ αἱδείχθης, τῆς δύ-
σεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῷ δὲ πρε-
τῶν τὸ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· αἰε-
ρας ἦν ἐν δάκρυσιν, δύφροσιώλη θεοίζεις,
ἀδλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομί-
σω· καὶ ταῖς φρεσβείαις "Ἄγιε ταῖς σαῖς,
πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

34. Τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Σάββα τῷ Σεβα-
τλάτῃ, ἀδλήσαντος ἐν ἔτει 278. επὶ τῆς
Βασιλείας Αύρηλιανοῦ. Καὶ τῆς Οσίας Ἑ-
λισάβετ τῆς Θαυματύργου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρις σὺ Κύριε. Φύλ.. 220.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Οὐ φωθείς.

Απαταγώνισος ὄφθεὶς Σεβατλάτης, τὰς
έναδλήσας αὔδοξε σερρότατα, σῖφος κατε-
πάλαισας, δυσμενῶν αօράτων· ὅθεν τὸ διά-
δημα, αἴεπλέξω τῆς νίκης· ύπερ ήμῶν ι-
κέτοις Χριστὸν Σάββα παμμάκαρ, τῷ πί-
στι τιμώντων σε.

25. Τῇ Αγίᾳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελίστῃ
Μάρκῳ, ὅσιᾳ ἡθῶσεν ἐν ἔτει 64. επὶ τῆς
Βασιλείας Νέρωνος, κυριεῖας ἐν Λιβύῃ τῆς
Βαρβαρείας, συνεγράψατο τὸ ἴδιον Εὐαγγέ-
λιον, ύπαγορεύοντος τῇ Αγίᾳ Πετρῷ.
Αργία, καὶ Καπέλουσις οἴνος, καὶ ἐλαίνη.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Απόσολε "Αγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε,
φρέσβυτε. Φύλ. 257.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα λύττον.

Εξ ὑψών λαβὼν τὸν χάριν τὸν τῷ Πιστῷ
ματος, Ρητόρων πλοκὰς διέλυσας Ἀ-
πόσολε, καὶ τῷ ΕΘνῃ ἀπειπε σαγήνεισας,
Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότῳ φροσ-
ήγαγες, τὸ Θεῖον κυρύζας Εὐαγγέλιον.

26. Τῷ Αγίᾳ Ιερομάρτυρος Βασιλέως,
Ἐπισκόπου Αμασίας.

27. Τῷ Αγίᾳ Ιερομάρτυρος Συμεὼν συγ-
χνυτος τοῦ Κυείς, ὅσις ἔζησε χρόνους 120.
καὶ σαυρῷ φροσιλωθείς, ἐτελεύτησεν εἰς ἔτες
109. επὶ τῆς βασιλείας Τραϊανῶν.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Χορὸς Αγγελικός.

Χεισθεὶς σὺν συγγενῃ, Συμεὼν Ιεράρχα, καὶ
Μάρτυρα στερρὸν, ιερῶς δύνημοῦρις,
τὴν πλαάκην ἀλέσαντα, καὶ τὸν Πίσιν τρί-
σαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου
μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτυράτων τὴν λύ-
σιν, δίχαις σὺ λαμβάνομεν.

Κοντάκιον. Ήχος δ. Ἐπεφανης σήμερον.

Ως ἀσέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, κεκτη-
μένη σήμερον τὸν Θεηγόρον Συμεὼν,
φωταγωγεῖται κραυγάζεται· χαίροις Μαρ-
τύρων σεπτὸν ἀκροδήνιον.

28. Τῷ Αγίῳ Αποστόλῳ, Ιάσωνος,
καὶ Σωσιπάτρᾳ· καὶ ἡμί Αγίῳ Μαρτύρῳ,
Δάδᾳ, Μαξίμῳ, καὶ Κωντιλιανῷ.

Τρο-

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Απόστολος "Αγιοι, φρεσβάδσατο. Φύλ. 270.

29. Τῶν Ἀγίων ἀννέα Μαρτύρων τῶν
ἐν Κυζίκῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Μέμνονος τοῦ
Θαύματηργά.30. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποστόλου Ἰακώβου, Ἀ-
δελφῷ τῷ Ἀγίᾳ Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ.

Χατάλυσις οἶνος, καὶ ἐλαῖος.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Απόστολος "Αγιοι Ἰάκωβοι. Φύλ. 257.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητήσ.

Φ αὐτῆς Θεᾶς, ακέστας φροσκαλέσθης σε,
Φ ἀγάπτων Πατέρος παρεῖλες, καὶ φροσ-
δραμες, τῷ Χειρῷ Ἰάκωβε, μετὰ τὴν συγ-
χόνου σου εὑδοξεῖ μεθ' οὐκ οἰκείωντος ιδεῖν,
Κυρίε τῶν θείων Μεταμόρφωσιν.

Μ Α Γ Ο Σ.

Ἐχω τὸ μέρας λέγει. Η τὸ μέρα ἔχει
ἄρας εἰδος. καὶ οὐκέτι ἄρας ή.1. Τῷ Ἀγίᾳ Προφήτῃ Ἰερεμίᾳ, ὅσιος ἦν
ἀρδ Χειρὶς ἐπ 620. ἐκ φυλῆς Λαδί.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Τῷ Προφήτῃ σου τῶν μητέρων Κύριε ἐόρ-
τάζοντες, δι' αὐτῶν διστωπῆμεν, σῷ
σον τὰς φυχὰς ἴμαν.2. Η Ἀρακαριτὴν τοῦ Λειψανοῦ Ἀθανα-
σίου τῷ Μεγάλῳ, ὅσιος μετὰ πολλάς διωγ-

μάς καὶ κινδύνες υπέρ τῆς δίσεβείας, πρὸς
Κύειον ἀπεδίμησεν ἐν ἔτει 362.
Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαίν.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Σπύλος γέγονας Ὀρθοδοξίας, Θεῖοις δόγμασιν υποσηίζων, τὴν Ἔκκλησιαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιον· τῷ δὲ Πατερὶ τὸν Τίδιον ὁμοόσιον, αὐτοκρυπταῖς κατήχουσας Ἀρειον· Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεον ἴκετον, δωρίσας διὰ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτήν. Ἡχος β'. Τοῖς τῷ αἵματων σφ.

Ορθοδοξίας φυτόστας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκαρδαῖς σχέτεμες, πλιθύας τὸν αὐτόροι τῆς Πίσεως, τῇ ἐπομβείᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

3. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρέσσος Κύριε. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Οἱ ὑψωθεῖς.

Τόπος πολυβόπτης αἰκισμάς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς σεφαίνας ἐκ Θεῶν εἰλιφότες, υπέρ οὗτοῦ πρεσβύτεροι τοῦ θρῶν ἐπτελέντων, μέγιστε. Τιμόθεος, καὶ ἀοιδημε Μαύρα, τῷ εἰρηνεῦσαι Πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ εἴτε πιστῶν τὸ κραταιώμα.

4. Της Ἀγίας Ὁσιαμάρτυρος Πελαγίας; ἀθλησάσης ἐν ἔτοι 288. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Τρι-

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ.
Ἐν σοὶ Μῆτέρ αἰειβῶς. Φύλ. 236.

5. Τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξες Μάρτυρος Εἰρήνης. Αὕτη ἡ Θυγάτηρ Αικινίων τῆς βασιλίσσης καὶ Λικινίας μητρὸς, ἀδλήσασα διὰ τῶν εἰς Χειρον Πίσιν ὥτε 315.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σε ποσεῖ. Φύλ. 240.

Κοντάκ. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθενός σήμερον. Παρθενεῖ, τῇ ἀδλήσει γέγονας ὠραιοτάτη Εἰρήνη· αἴμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σε φοινιχθεῖσα, πλανήτη κατεβαλλόσα τῆς ἀθείας· διὰ τότο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τῆς Κτίσεως.

6. Γε Ἀγία καὶ Δικαία Ιωβ τῆς πολυάριθμης. Οὗτος ἡ θρόνος Χειρού χρόνους 1425. ἐκ φυλῆς τῆς ιωνίων Ἡσαῦ, πέμπτος ἀπὸ Αβραὰμ, ξύσας ἔτη 248. τὰ πάντα.

Τροπάρειον. Ἡχος ἄ.

Τὸν πλεῦτον Θεωρήσας τῷ ἀρετῶν τῆς Ιωβ,
συλησας μηχανᾶτο ὁ τῷ δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τῆς σώματος, τὸν Θησαυρὸν τὴν ἐσύλησε τὸν τὸ πιθεματος· εὗρε δὲ ὃν ὀπλισμούσε τὸν τὸ ἀμέμπτον φυχίων, ἐμὲ δὲ καὶ γερυόσας ἱχμαλώτοισε. οφροφθάσας δὲν θρόνος τέλες, ρῦσας μὲ τὸ δολίχη Σωτῆρ καὶ σῶσόν με.

Κοντ. Ἡχ. Πλ. δ'. Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθῆς καὶ δίκαιος Θεοσεβῆς καὶ ἀμεμπτος, ηγιασμούσος φανείς τε πα-

νεῦδοξε, Θεοῦ Θεράπον γυνήσιε, κατεφάγισας Κόσμου ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, παρτεχεκάθατε καὶ γενναιοτάτε· ὅτι πάτες Θεόφραντού μηδέμα σὺ τὸ μηδέσιων.

7. Η Ἀνάμνησις τῆς στούρωφαντος σημείου τῆς Σταυρᾶς ἐν τῇ Πόλει Ἱερουσαλήμ, περὶ ὥραν γ'. τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κανινατίου Βασιλέως, ἐν ἔτει 346. ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Κρανίου ἐκτεταμένης διὰ ἀσέρων, ἔως τοῦ Ἀγίου Ὁρας τῆς Ἐλαῖαν, καὶ μετὰ τῆς Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Τροπάριον. Ἡχος α.

Τῆς Σταυρᾶς ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ "Ηλιού ἔλαμψεν· ὅπερ ἄξιον Ὁρας Ἀγίας, τόπῳ Κρανίου ἐφίπλωσας, καὶ τὸν ἄντρον στο Σταυρὸν ἴδωμεν εἰρηνῶσας, διὸ τότε υπατύνας καὶ τὰς πιεστὰς ἡμῶν Βασιλεῖς, τοῖς ἡμῖν περισσῶς εἰδιαπαντος ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου Χειρὶ ὁ Θεός, καὶ σφόδρα ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἡχος δ. Ο ὑψωθείς.

Ο διανοίξας Οὐρανὸς κακλεισμόντος, οὐδὲ Οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀντίνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνετείλαντο ὁ ἄχαστος Σταυρός· ὅτιοι οἱ τλει ἔλαμψιν τῆς ἀντῆς ἐνεργείας, δεξαμένοι φρὸς ἀδυτον, ὁδηγόμενα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομενοι ἀυτὸν, ὅπλον εἰρίνης, αἴτητον τὸ βόπαλον.

8. Τῆς Ἀγίας ἐνδόξης Πανδιφύμης Ἀποσόλου καὶ Εὐαγγελιστῆς, ἐπισηδίας, ἡγαπημένου, Παρθενίας, Ἰωαννύ τοῦ Θεολόγου, ὅσιας ζήσας ἐπὶ 120. ἀπῆλθε φρὸς Κυειον ἐπὶ

Τραια-

Τραϊανὸς Βασιλέως. Καὶ τὸ Όσίου Πλαΐδος
ἡμῶν Ἀρσενίου τὸ μεγάλως. Οὗτος ἦν ἐπὶ¹
τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου πῦ μεγάλου σὺ²
ἔτει 373.

Αἴργια, καὶ οὕτω, καὶ ἐλαία Καπάλυσις.

Τροπάειον. Ἡχος β'.

Απόστολε Χεισῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε,
ἐπιτάχισιν ρῦσαι λαον αὐτοπολέγον-
τον· δέχεται σε φροντίπαντα, ὃ ἐπικεσόν-
τα περὶ τήνθη καταδεξάμενος, ὃν ἴκέπεις Θεο-
λόγε, καὶ ἐπίμανον γέφος ΕΘνῶν διασκε-
δάσαι, αἰτάμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Τὸ Όσιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῇδε δακρύσιοι. Φύλ. 320.

Κοντάκιον τὸ Αποστόλη. Ἡχος β'.

Τὰ μεγαλεῖάσι, Παρθένε τίς διηγήσε-
ται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγά-
ζεις ιάματα, καὶ φρεσβόλεις ὑπὲρ τὴν Λυ-
χῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.
Τὸ Όσιον. Ἡχος β'. Τινὲς ἐν φρεσβόλαις.

Τὸν τὴν Αγγέλων σὲ σώματι πολιτείαν,
ἐπιδειξαμένος Ἀρσενίε Θεοφόρε, τού-
των καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τὸ Δεσ-
πότε Θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παρισάμενος, καὶ
πᾶσι φρεσβόλων θείᾳ φέρεσιν.

9. Τὸ Αγία Προφήτη Ησαΐα, ὅσις ἦν
ἐκ Βασιλικῆς φυλῆς ὧδε πῦ Προφήτου Α-
μώς, ὑπάρχων πρὸ Χεισοῦ χρόνους 800,
επελέπτοσε διὰ πείσιος ὑπὸ Μανασῆ βα-
σιλέως τῆς Ιουδαίας. Καὶ τὸ Αγίον Μάτ-

τις-

τυρος Χρισοφόρου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 256.
ἐπὶ Δεκίς Βασιλέως.

Τροπάριον τῆς Προφήτης. Ἡχος β'.

Τῷ Προφήτῃ σου τὴν μὴνίμων Κύρει ἔορ-
τάζοντες, διὸ ἀντί σε δυσωπώμενον, σῶ-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἡχος δ'.

Εν σολαις ταῖς ἐξ αἰμάτων ὥραιζόμε-
νος, Κυείῳ παρέσασθαι τῷ Βασιλεῖ τῇ
Διωγμοῖν, Χεισοφόρε ἀοιδίμε. ὅθεν σωτὸν
Αὐτομάτων καὶ Μαρτύρων χορείας, ἀδεις τῇ
Ἐρισταγίᾳ καὶ φειτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἴκε-
σίαις ταῖς σαις σῶζε τὴν Παιώνιαν σα.

Κοντάκιον τῆς Προφήτης. Ἡχος β'.

Τῶν ἐν φρεσβεῖαις.

Τῆς Προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος,
Προφητομάρτυρος Ἡσαΐα Θεοκήρυξ, πᾶ-
σιν ἐβαίνωσας τὴν Ἐγανθρώπησιν τὴν Κυ-
ρίαν, φωνήσας μεγαλοφώνως τοῖς πέρασιν·
ἴδε γάρ οὐ παρθενός ἐν γαστὶ λήψεται.

10. Τέ Αγίου Αποσόλου Σίμωνος τοῦ
Σηλωτοῦ, ὅστις ἦν ἐκ τοῦ χοροῦ τῷ 12. Α-
ποσόλιον, καὶ ἐτος ἦν ὁ νυμφίος εἰς τὸν ἐν
Καιφά τῆς Γαλιλαίας γάμον, ὅπερ ὁ Ἰησοῦς
μετεποίησε τὸ ὄδωρο εἰς οἶνον.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόστολε Αγιε Σίμων, φρέσβειε. Φύλ. 152.
Κοντάκιον. Ἡχος β'. Ταῖς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰς τῆς σοφίας δόγματα,
ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν δύσεβοιώντων θέ-
μενον, ἐν αἰνέσαι μακαρισώμενον, τὸν Θεο-
γό-

γόρον παθτες. Σίμωνα. τῷ Θρόνῳ γάρ τῆς δόξης νῦν παείσαται, καὶ σὺν τοῖς Ασωμάτοις ἐπαγάλλεται, φρεσβόλων ἀπαύσως ὑπὲρ παντων ἥμῶν.

11. Τὰ Γενεθλία τῆς Κωνσταντινούπολεως. Τὰ ἔγκαίνια τῆς Κωνσταντινούπολεως γέγονεν ἐν ἔτει 325. ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Πατέρων τῆς ἀ. Συνόδου. Καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μωάτι, ἀφλήσαντος ἐν ἔτει 288. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ τυράννῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ ἔργων μέτοχος. Φύλ. 230.

"Εποοου τῷ Γενεθλίων. Ἡχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ή Πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τίνι ἐδεῦτος αὐτὴν θεται σύσασιν. ἐν αὐτῇ δὲ ἐστειλται καὶ βασιλεῖς, δι αὐτῆς περισφέρεται, καὶ οραται γίγνεται, καὶ διαμένει βοῶσα πρὸς αὐτῶν. χαῖρε ή ἐλπίς παντων τῷ περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τύς ασφαλεῖς.

Καθοπλισθεῖς τῷ Θυρεῷ τῆς Πίστεως, τῷ ἀστεβῶν τὰς παραπέδεις ἔβατας Τερομάρτυρις, καὶ τὸν σέφανον παρὰ Κυρίαν ἥρας Μώατι. διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, περισφέρει κινδυών τοὺς ὑμνητές σε, φρεσβόλων ἀπαύσως ὑπὲρ παντων ἥμῶν.

12. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἥμων, Επιφανίς Ἐπισκόπου Κύθρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως. Ο μὲν Επιφανίος ἦν ἐν ἔτει 402. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὁρωρίαν καὶ Ἀρκαδίαν. ὁ δὲ Γερμανός ἐπὶ

ἐπὶ τῆς Ἀναστάσις τῷ β'. ἔως Λέοντος τοῦ
Εἰκονομάχου τῷ 730.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Θεός τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.
Κοντάκιον, Ἡχος δ'.

'Ο ὑψωθεῖς.

Ιερερχῶν τῷ Θαυμαστῶν ξυνωεῖδα, αἰδη
Φημίσαμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμ
μαῷ τὸν θεῖον Ἐπιφανίου· ἐτοι γαρ κα-
τέφλεξαν τῷ ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγμα-
τα σορώπατα διαδέμαντο πᾶσι, τοῖς ὄρθο-
δοξῶς μέλπουσιν φέι, τῆς εἰσεβοήσ, τὸ
μέγα Μυσήμαν.

13. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γλυκερίας,
ἀδλησάσης ἐν ἔτει 141. ἐπὶ Ἀντωνίην Βα-
σιλέως.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Η' Ἀμνάσιον Ἰησοῦ. Φύλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

'Η Παρθένος σύμμερον.

Τοῦ Παρθένου σέργυστα ἡ Θεοτάκον Μα-
ρία, διεπήρεις ἀφθορον τῶν σεαυτῆς
παρθενίας πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τῷ
Κυρίᾳ, ἥθλησας αὐδρειοφρόνως μέχρι θανά-
του· διὰ τοῦτο Γλυκερία, ἐπιλέπτει
τεραύθι Χειρός ὁ Θεός.

14. Τῷ Ἅγιου Μάρτυρος Ἰσιδώρῳ τῷ ἐν
τῇ Χίῳ τῇ Νήσῳ, ἀδλησάντος ἐν ἔτει 255.
ἐπὶ Δεκίς βασιλέως.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυρος Κύριος. Φύλ. 229.

Kov-

Κοντάκι. Ἡχος δ'. Ἐπεραθης αἴμαρον.

Κυβερνήτης μέγικος τῇ Οἰκουμένῃ, σὺ
σφαῖν "Αγιε, ταῖς πρὸς Θεον σὰ φροσε-
δχαῖς διδ ύμνουμεσ σὲ σῆμαρον, Μάρτυς
Θεόφρον, Ἰειδαρε εῦδοξε.

15. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου
τῷ Μεγάλῳ. Οὗτος ἦν ἐπί τῆς Βασιλείας
Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῳ, ἐν ἔτει 323. πῳ
γένεται Αἰγύπτιος, τῇ τάξει σρατιώτης φρῶ-
τον, εἶτα κοινοβιάρχης Μοναχῶν 1400. Καὶ
Α' χιλλία Ἀρχιεπισκόπης Λαελατης τῇ Θαυ-
ματεργῷ, ὅσις ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κων-
σταντίνου τῷ μεγάλῳ, εἰς τῷ ἐν τῇ α. Συν-
δῶ Πατέρων, ἐν ἔτει 318.

Κατάλυσις οὕνεκ, καὶ ἐλαίν.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σψ ροᾶς. Φύλ. 320.

Τροπάριον τῇ Ιεράρχῃ, Ἡχος δ'.

Καρόνα Πίστως. Φύλ. 284.

Κοντάκιον τῇ Ὁσίᾳ. Ἡχος β'.

Τιλί ἐν πρεσβείαις.

Τιλί τῷ Αγγέλων ἐν σώματι πολιτεῖται,
ἐπιδειξάμενος Παχώμιον Θεοφόρον, τοδ-
πωρ καὶ τῆς δύκλείας ηξίωσαι, τῷ τῇ Δεσ-
πότε Θρόνῳ, σωὶς τάπαις παρεπάνειος, καὶ
πᾶσι πρεσβύτερον θείαν ἀφεσιν.

Κοντάκιον τῇ Ιεράρχῃ. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ύπερμάχῳ.

Τῇς οἰκουμένης τὸν ὄβερα τὸν αἰόστερον,
καὶ Λαελαταίων τὸν ποιμένα τὸν αἰοί-
μητον, τὸν Ἀχιλλίον αὐτομάτησαν εἰκόων-
τες.

τες παρρησίας κεκτημένος πορὸς τὸν Κύριον,
εἰκ παιποίας ἔπικυρίας ἡμᾶς λύβωσαι· ἵνα
χράζωμεν σοι, χαῖροις Πάπερ Ἀχιλλε.

16. Τῷ Ὁσίου Παῦλος ἡμῶν, Θεοδώρου
τοῦ Ἡγιασμάτων, μαθητὴ τῷ Ὁσίῳ Παχω-
μίᾳ, ὅσις ἡώ κατὰ τὸ 360. ἔτος.

Τροπάρειον. Ἡχος α.

Τῆς ἐρήμης πολέμης. Φύλ. 246.

17. Τῷ Ἅγιᾳ Ἀποσόλᾳ Ἄνδρονίκῳ, καὶ
τῷ σῷ αὐτῷ.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Ἀπόσολοι Ἅγιοι. Φύλ. 270.

18. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Πέτρου, Διο-
νυσίου, καὶ τῶν σωῶν αὐτῶν. Καὶ τῷ Ἅγιον
Γερομάρτυρος Θεοδότῃ τῷ ἐν Ἀγκύρᾳ, καὶ
τῷ σῷ αὐτῷ γ. Παρθενίῳ. Ἀλληλεϊα.

19. Τῷ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Πατερικού
Πρεσποτοῦ, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτῶν. Ἀλληλεϊα.

20. Τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Θαλαλαίου,
ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 284. ἐπὶ τῆς Νουμε-
ριανῆς βασιλείας.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Φύλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθενίος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σωῶν αὐτῶν, αἰδειχθεῖς
τῇ ὁπλίτῃ, σρατιώτῃ ἀειτος τῷ Βα-
σιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασανῶν καὶ
τιμωρίας, ἐπαρσιν Εἰδωλολαβῆ τὸν καταπα-
τσας· διὰ τότο τινα σεπτιώσα, ὑμνήμεν
μνήμην, σοφὲ Θαλάλαιε.

21. Τῶν

21. Τῶν Ἀγίων Μεγάλων Βασιλέων
Ισαποσόλων Κωνσταντίνων, καὶ Ἐλεύθερος. Οὐ-
τος εἰβασίλιδος εὑρίσκεται παλαιῷ ηῷ νέᾳ
Ρώμῃ χρόνος 31. καὶ μενα σῆα, ζήσας ἔτη
65. Βασιλεὺς 47. ὡν μετὰ τὸν Αὔγουστον
Καίσαρα τελετήσας εἰς Νικομηδείᾳ ἐ-
τει 337. καὶ ἐν χρυσῇ λάρνακι τεθεὶς, εἰς
Κωνσταντινόπολιν ἀνέχθη ἐν τῷ Ναῷ τῶν
Ἀγίων Ἀποσόλων.

Κατέλυσις οὕνε, καὶ ἐλαίς, καὶ Ἀργία.

Τροπάειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ θεα-
σάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τινὲς κλῆ-
σιν ἡνὶς αὐθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βα-
σιλεῦσιν Ἀπόσολός σου Κύρε, βασιλεὺς-
σιν Πόλιν τῇ χειρὶ σὺ παρέθετο· λῷ πε-
ρείσωζε διὰ πατὸς ἐν εἰρήνῃ, φρεσβείας
τῆς Θεοτόκης μόνη φιλανθρωπε.

Κοντάκιον. Ἡχος γ. Ἡ Παρθέος.

Κωνσταντῖνος σῆμερον σωῦ τῇ μητρὶ τῇ
Ἐλεύθερᾳ τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ
πανσεβάσμιον Ξύλον, πάντων μὲν τῷ Ια-
δαίων αἰχμήν ὅντα, ὅπλον δὲ κατ' ἄνα-
τιων πισῶν Ἀνάκτων· δι' ἡμᾶς δὲ αἰεδεί-
χθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

22. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

23. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁ-
μολογητοῦ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Σωάδων.
Αἴλιλθία.

24. Τοῦ Ὁσίου Παΐδος ἡμῶν Συμεὼν,
τοῦ τῷ Θαυματῷ Ὁρει, ὅσιος λῷ ἐτει-

574. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰεσίνη β'. καρπέ-
ρησας ἐπὶ τῷ σύλλογῷ 45.

Κατάλυσις οἵνα, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρειον. Ἡχος ἀ.

Τῆς ἔρημου πολίτη. Φύλ. 246.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τὸν αὐτὸν πόθων, τῷ κάπω μεθισάμενος,
καὶ ως Οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκτηνάμε-
νος, διὰ αὐτὸν ἀπίστραφας τῷ Θαυμάτων τῇ
αὐγῇ "Οσιε, καὶ Χεισῷ τῷ παύτων Θεῷ,
θρεσβδεῖς απαύτως ὑπὲρ παύτων ἡμῶν.

25. Ηὕτη εὑρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τῷ Προδρόμῳ.

Κατάλυσις οἵνα, καὶ ἐλαίς.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Ως θεῖον Θηταῖον μακρύκεντρον μεσόν
τῇ καὶ, Χεισὸς ἀπεκάλυψε τὴν Κε-
φαλῶσου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομος·
παθτες δὲ σωελθόντες ἐν τῇ ταύτῃ σύρε-
σει; φέρμασι Θεηγόροις τὸν Σωτῆρα ὑμεῖ-
μα, τὸν σώζοντας ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ι-
κεσίαις σου.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Προφῆτα Θεῦ, καὶ Πρόδρομος. Φύλ. 334.

Ηὕτη παρόν. Ἡχος δ'. Επεφανες αἰμερον.

Ος Ηρώδης Πρόδρομος παρασομήσας, γυ-
ναικὶ παρέχετο, τὴν Κεφαλῶσὺ τὸν
σεπτελέοντας τῇ δύρεσει βοῶμον σοι· αἴτη-
σαι πᾶσι δωρήσαθαι ἐλεος.

26. Τῷ Αγίου Αποσόλᾳ Κάρπου, ἐνὸς
τῷ Ἐβδομήκοντα, ὅστις γέγονεν Ἐπίσκο-
πος

πος Βέρης τῆς ἐν Θράκῃ, σὺν ἔτει 59. ἐπὶ Νέρωνος Βασιλέως.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Aπόσολε Ἀγίε Κάρπε, φρέσβδε τῷ τῷ
λείμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀρεστον,
πάραρχη τῶν φυχαῖς ἡμῶν.

27. Τῷ Ἀγίᾳ Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.
Ἀλληλεϊα.

28. Τῷ Οσίῳ Παΐδεις Νικήτᾳ Ἐπισκόπῳ
Χαλκιδόνος. Καὶ τῷ Ἀγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

29. Τῇ Ἀγίᾳ Ὀσιομάρτυρος Θεοδοσίᾳ.
Ἀλληλεϊα.

30. Τῷ Οσίου Παΐδεις ἡμῶν Ἰσαακίου
Μονῆς τῷ Δαλμάτων. Ἀλληλεϊα.

31. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποσόλᾳ Ἐρμείᾳ. Ἀλληλ.

ΙΟΤΝΙΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ώρας ιέ. γῇ οὐ κατέ ώρας θ'.

1. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Ἰασίνᾳ τῷ Φιλοσόφῳ, καὶ ἑτέρῳ Μάρτυρος Ἰασίνου, καὶ τῷ
σὺν αὐτῷ, ἀθλησάτων σὺν ἔτει 142. ἐπὶ Αὐτωνίνῃ βασιλείᾳ. Ἀλληλεϊα.

2. Τῷ ἐν Ἀγίοις Παΐδεις ἡμῶν Νικηφόρῳ
Ἄρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινούπολεως τῷ Ὁμολογητοῦ, ὃσις λιβ. ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνη τῆς Κοστρωνύμη, σὺν ἔτει 744.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίστεως. Φύλλ. 284.

Κορυτάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφαῖνς σύμμερον.

Τὸν τῆς νικης σέφανον, ὡς Νικηφόρε, Οὐρανόθεν ἔνδοξε, ὡς εἰλιφώς παρὰ Θεόν,
σωζε τὰς πίσει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην
Χειρῖ, καὶ Διδάσκαλον.

3. Τῷ Αγίου Μάρτυρ. Λουκιανῷ.

4. Τῷ ἀντί Αγίοις Παΐδες ἡμῶν Μητροφανες Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως, ἀκιάσαστος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου
ἐώ ἔτει 307.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίστεως. Φύλλ. 284.

Κορυτάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Ταῦτας, καὶ ταύτην πρῶν, εἰς πλῆθος
ὄντως ιὔξησας, τὸ πιεύν σου ποίμνιον σὺν
Αγγέλοις, ὅπου Μητρόφανες, σωμαγάλη
νυῦ καὶ τῷ Χειρῖ, φρεσβόδων ἀπαύστως
ὑπὲρ παντων ἡμῶν.

5. Του Αγίου Ιερομάρτυρος Δωροθέου,
Ἐπισκόπου Τύρου.6. Τῷ Οσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Βιασαγίωνος
πῦ Θαυματουργῷ. καὶ τῷ Οσίᾳ Ιλαείωνος
τῷ Νέῳ, Μονῆς τῷ Δαλμάτων.

7. Τῷ Αγίᾳ Ιερομάρτυρος Θεοδότου Επισκόπῳ Αγκύρας.

8. Η Ανακομιδὴ τῷ Λειψανῷ τῷ Αγίου
Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρᾳ τῷ Σεβατιλάτῃ.
Καπάλυσις οἴνῳ, καὶ ἐλαίᾳ.

Τρο-

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Σέβαπλογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε. Φύλ. 326.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ο υψωθείς.

Ως ἀθλητής καὶ μιμητής τοῦ Σωτῆρος,
τὴν χορηγὸν τῷ δωρεῶν τῷ εἰκεῖθε,
ταῖς φοράς Θεοὺς πρεσβείας σου προφθάσας
ἀεὶ, παντας τὰς προσφύγοντας τῷ Ναῷ σὺ
τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας τῇ αγίᾳ
σου σκέπῃ· διὸ βοῶμεν, λύτρωσαι ήμᾶς;
ἐκ τῷ κινδυώσαν παμμάκαρ Θεόδωρε.

9. Τὸν ὄντα Αγίοις Πατέρος ήμῶν Κυρίλλῳ
Αρχιεπισκόπῳ Αλεξανδρείας. Οὗτος ἦκμα-
σε κατὰ τὸ 415. Ἔξαρχος τῆς ὄντος Εφέσω
γ'. Συνόδῳ τελετίσας ὄντος ἔτει 444. ἐπὶ¹
τῆς Βασιλείας Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας οδηγέ. Φύλ. 283.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ο υψωθείς.

Ταῦτας τῷ αἱρέσεων πλοκάς διαρρήξας, ἐν
τῷ δυνάμει τοῦ Χειρὸς Θεοῖς λόγοις,
τὸν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλάτισας, πα-
τα τὰ ζιζανία Νεισοείς ἐκκόφας· ὅπερ καὶ
παρέστασαι, σὺν Αγγέλων χορείαις, Χρισ-
τῷ πρεσβύτῳ Μάκαρ ἐκτενῶς, πᾶσι πταισ-
μάτων δωρήσασαι ἀφεσιν.

10. Τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Τιμοθέου
Επισκόπου Πράσις. Ἀλητεῖα.

11. Τῶν Αγίων Αποστόλων, Βαρθολο-
μαίων, καὶ Βαρνάβα. Ο μὲν Βαρθολομαῖος
ἔντονες τῷ 12. κηρύξας ὄντος δέδαιμονι Ἰη-

Orologio.

Q

δία.

δίᾳ· ὁ δὲ Βαρυάβας ἐκ τῆς 70. ἐλιθοβολήθη ἐν Κύπρῳ.

Κατέλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Τροπάειον. Ἡχος γ'.

Α' πόσολοι "Αγιαι, φρεσβούσατε.. Φύλ. 270.

Κοντάκι. Ἡχος γ. Ή Παρθεύος σήμερον.

Tοῦ Κυρίου γέγονας παναλιθῆς ὑπηρέτης,
Αποσόλων ὄφθης τε τῆς Εβδομάκοντα
φρῶτος· πηγασας ἀφίσι σωὶ τῷ Παύλῳ τὸ
κήρυγμά σα, ἀπασι καταμίων Χειστὸν
Σωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑψωδίας, τιὼν θείων
μητρῶν, Βαρυάβα τελεγμούσα.

Επερον. Ἡχος δ'. Επεφαίνης σήμερον.

Ωφθης μέγας "Ηλιος τῇ Οἰκουμένῃ, δι-
δαχμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων
φοβερῶν, φωταγωγῶν τὰς τιμῶντάς σε, Βαρ-
θολομαῖε Κυρίε Ἀπόστολε.

12. Τῷ Όσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Οὐνφείου,
οστις ἵδι ἔτει 345. επὶ τῆς Βασιλείας
Κωνσταντίνου, ὡς τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνου.
Καὶ τοῦ Όσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Πεῖρας τῷ Ἀ-
Θωνίτῃ.

Τροπάειον. Ἡχος ἀ.

Τῆς ἐρήμα πολίτης. Φύλ. 246.

Ἡ Ἡχος δ'.

Ο' Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.

Κοντάκιον. Ἡχος β. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Aς ἡρ φαεινὸς, ἐδείχθης τοῖς μονάζου-
σιν, ὡς φέγγος νυκτί, ἀνγάζεις ἐν
τοῖς πέρασιν· ὅπω Πάτερ ἐλαμψας ἐν ἀσ-
κήσει, ὥστερ "Ηλιος· διὰ τοῦτο Οὐνφείε,
μή

μὴ παύσῃ φρεσβόλων ὑπέρ πατῶν ἡμῶν.

“Επερον. Ἡχος πλ. δ. Πίσιν Χεισά.

Φῶς νοητὸν καὶ Οὐρανίον, εὖδον λαβὼν ὅν
καρδίασκ, τῆς ἀκιράτου Τειάδο
χεῖον ὄφθις λαμπρότατον, καὶ χάσμα τοῦ
Θαυμάτων ἀπείληφας, κραυγάς αὐτῶν ἀπαύ-
σως” Αλληλεϊα.

13. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκολίνης,
ἀθλησάσης ὃν ἔτει 118. ἐπὶ Τραιανῆς Βα-
σιλέως. Καὶ τοῦ Ἀγίας Τειφυλλίας, Ἐπι-
σκόπει Διδυκοσίας Κύπρου.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Η Ἀμνάς στο Ιησοῦ. Φύλ. 240.

Καὶ τῷ Ιεράρχᾳ. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Kανόνα Πίσεως, καὶ εἰκόνα πραότητος,
έγκρατείας Διδασκαλον, ανέδειξέ σε
τῇ ποίμνῃ σκηνῇ τῷ φραγμάτων ἀλίθεια.
διὰ τότο ἐκτῆσε τῇ παπεινώσει τὰ ψυλά,
τῇ πωχείᾳ τὰ πλάσια, Πάπερ Ιεράρχα
Τειφύλλιε, φρέσβολε Χεισῷ τῷ Θεῷ σω-
θιναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

14. Τῷ Ἀγίᾳ Προφήτου Ἐλισαΐᾳ. Οὐ-
τος οὐκ εἰ φυλῆς Ρεβῆλος, φρόντιστος οὐκ
816. μαθητὴς Ἡλίας τῷ Προφήτῃ. Καὶ τοῦ
οὐκ Αγίοις Πατέρος ἡμῶν Μεθοδίας Ἀρχιε-
πισκόπει Κωνσταντινούπολεως.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

O σύσαρκος, Ἀγγελος, τῷ Προφητῷ οὐκ
κριπτὶς, οὐδὲ τερος Πρόδρομος, τῆς πα-
ραστίας Χεισᾶς, Ἡλίας ὁ σύδοξος, αἴωνεο
καταπέμψας Ελισαΐῳ τῷ χάρει, γόσους

ἀποδιώκει, ἵνα λεπτρὸς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τυμῶσιν αὐτὸν βρύει ἴαματα.

"Επεραν τῆς Ἱεράρχας. Ἡχος ὁ αὐτός.
Κανόνα Πίσεως. Ως ἐπιθετικόν.

Κοντάκιον τῆς Προφήτας. Ἡχος β'.

Τὸν αἷνον ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα,
τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν
σοι, Ἐλισσᾶς μακάρει· Ἡλις γὰρ γέγο-
νας σύσκενος· σὺν ἀυτῷ Χεισφρός τῷ Θεῷ,
πρεσβύτερῳ απαύστῃς ὑπὲρ πατῶν ἡμῶν.

"Επεραν τῆς Ἱεράρχας. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὰς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἡγωνίσων αἰς ἀσταρκος, καὶ
Οὐρανοὺς ἐκλιρώσω Μεθόδιος, αἰς ἔ-
νώσας ἐν τεῖς πέρασι τίνι τῷ Εἰκόνων
προσκυνήσιν· ἐν πόνοις δὲ καὶ μόχθοις πε-
νειαστέρως διάγων, ὃν ἐπαύσω ἐν παρρη-
σίᾳ ἐλέγχων ἀθετῶντας τὴν Εἰκόναν Χριστόν.

15. Τε Αγίας Προφήτης Αμμών. Οὐτις
λέπιος πατέρ τῆς Προφήτης Ἡσαΐας, φρόν Χεισφρός
ἐπη 799. προφητεύσας ἐπη 15. Ἀληλύϊα.

16. Τοῦ Αγίου Θαυματύργου Τύχωνος
Αμανθύντος.

Τροπάρειον. Ἡχος α'.

Τῆς ἑρήμυν πολίτης. Φύλλ. 248.

Κοντάκ. Ἡχ. γ'. Η Παρθέσθος σήμερον.

Εν ἀστησει "Αγιε Θεοφιλεῖ διαφρέψας,
Ἐπαρακλήσου διώματιν ἐξ ὑψών καθυ-
πεδέξω, ἔδανα καθελεῖν πλαύνις, λαζές δὲ
σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόστας ἰᾶθαι.

διὰ

διὸ τὸπό σε τιμῶμεν, ὡς Θεῷ φίλοι, Τύχων μακάρει.

17. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ,
Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ, οἵ τινες ὄντες ἀδελφοί
καπὲ σάρκα ἐκ Περσίδος τῷ πάγματι σρα-
τιῶται, ἥθλησαν δὲν ἔτει 362. ἐπὶ Ἰελια-
νῆ τῇ Παραβάτῃ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρει. Φύλ. 242.

Κοντάκ. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τῇ Πίστει Χριστῷ ἕωθεντες παμμακάρ-
σοι, καὶ τάπει πιστῶς πιστεῖτε τὸ πον-
ειον, τῷ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θρά-
σος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἴσαριθ-
μοι, πρεσβείας ποιεῖτε ὑπὲρ πατέρων ὑμῶν.

18. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Λεοντίᾳ, αὐθιγ-
γαντος δὲν ἔτει 73. ἐπὶ Οὐεστασιανῆ βα-
σιλέως.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρει. Φύλ. 229.

Κοντάκ. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθενὸς σήμερον.

Τῷοίας, καὶ Ἑλλήνων ἔλεγξας τὸ αἴθεω-
πατον σέβας, ἔλαμψας Θεογνωσίαν πᾶσιν
αὐθρώποις, δόγμασι τῆς δύσεβείας, Θεό-
φρων Μάρτυρς, διὸ τοῦτο σου τέλει μυήμια,
τιμῶμεν πόθῳ, σοφεῖ Λεόντιε.

19. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποσόλᾳ Ἰεδᾳ Ἀδελφῷ
τῇ Κυρίου. Οὗτος λέπεν ἐκ τῷ 12. ἐπιλεγό-
μενος Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος κηρύξας τὸ
Εὐαγγέλιον δὲν Μεσοποταμίᾳ.

Q. 3

Τρο-

Τριηπάρ. Ἡχ. ἀ. Τὸν πάφον σὺ Σωτήρ.

Χεισθεὶς συγγενῆ, ὃ Ιεδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερρὸν, ἵερῶς δέφημόν τινα πλανῆς πατήσαντα, καὶ τινὰ Πίσιν πρήσαντα· ὅθεν σύμερον, τινὰ παναγίαν σὺ μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὸν λύσιν, δέχαις σὺ λαμβανόμενον.

Καυτάκ. Ἡχος ἀ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ ρίζης δύκλεοῦς Θεοδώρητον κλῆμα, αὐτέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου ἀυτόπτα, Α' πόσολε Θεάδελφε, τῷ Χεισθεὶρυξ πασοφε, ἐέφων ἄπαντα, Κόσμον καρποῖς σφῆμ λόγων, τινὰ ὄρθοδόξου πίστιν Κυρίου παμμάναρ, καὶ μύσα τῆς χάρετος.

20. Τῷ Ἅγιᾳ Μάρτυρος Μεθοδίῳ Ἐπισκόπῳ Πατάρων.

21. Τῷ Ἅγιᾳ Μάρτυρος Ἰαλιανῷ τῷ Ταρσῶς.

22. Τῷ Ἅγιου Μάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπῳ Σαμωσάτων.

23. Τῇ Ἅγιᾳ Μάρτυρος Ἀχειππίνῃ.

24. Τῷ Γενέθλιον τῷ τιμίῳ ἀνδόξῳ Προφήτῃ Προδρόμῳ, καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ.

Ἄργιλα, καὶ ἰχθύος Κατεύλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Προφῆτα καὶ Προδρόμε τῆς παραστάσις Χριστοῦ, ἀξίως δέφημησαι σὲ ωκε δύπορομον ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· σείρωσις δῆ τεκέστης, καὶ Παΐδες ἀφωνία, λέλωτας τῇ ἀνδόξῳ καὶ σεπτῇ σὺ γεννήσει, καὶ σάρκωσις Τίς τῷ Θεῷ, Κόσμῳ κηρύγγεται:

Κού.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ή Παρθενός σήμερον.
Η αφίνει σεῖρα σήμερον, Χειστὸν τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς φροφητείας· δύν ς εἰ Προφῆται φροτεκτήρυξαν, τοῦτον δὲ Ιορδανὸν χειροθετήσας, ανεδέχθη Θεός Λόγος, Προφῆτης Κηρύξ, ὅμοιος καὶ Πρόδρομος.

25. Τῆς Ἀγίας Ὄσιομάρτυρος Φοιρωνίας, ἀδλησάστης δὲν ἔτει 286.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Η Ἀμυνάσση σὺ Ιησοῦ. Φύλλ. 240.

Κοντάκιον τῷ Προδρόμῳ.

Η αφίνει σεῖρα σήμερον. Ως αὖτο.

26. Τῷ Ὄσιον Παΐδες ήμῶν Δαβὶδ τῷ σε Θεαταλονίκη.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάπερ ἀκελβῶς. Φύλλ. 136.

27. Τοῦ Ὄσιου Παΐδες ήμῶν Σαμψών τῷ Ξεινοδόχῳ. Οὗτος λω̄ ἐπὶ Ιάσινθας τῷ μεγάλῳ δὲν ἔτει 541.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σὺ ἐκπίσω. Φύλλ. 271.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ιακέδον πανάειστον, καὶ πρεσβύτερος δύσπορόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σὺ τῇ θείᾳ φροσρέχοντες, Σαμψών Θεοφρον "Οσιος, σωτὴρ ηλθόντες δὲν πίστει, φαλαροῖς καὶ ὑμνοῖς ἀγαλλιώμενοι, Χειστὸν δοξάζομεν, τὸν τοιαύτην σοι χάρεν παρέχοντα τῷ ιάσεων.

28. Η Ανακομιδη τῷ Λειταράνῳ τῷ Α-

Q 4

γίων

γίαν καὶ Θαυματεργῶν Ἀναργύρων, Κύρων,
καὶ Ἰωάννης, ἣτις σωέβη ἐν ἔτει 400. ἐπὶ^{τῆς} Ἀρκαδίας βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. α.

Τὸν θαύματα τῷ Ἀγίων σὺν Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρισάμε-
νος Χειστὲ οὐ Θεός· ταῖς αὐτῶν ἵκεσθαις,
βελάς ἐνθνῶν διασκεδαστον, τῆς Βασιλείας
τὰ σκηνῆ πᾶντα κρατατώσον, ὡς μόνος ἀγα-
θὸς καὶ φιλανθρωπος.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Χειρόγεραφον εἰκόνα.

Τὸν μόγα ιαΐδειον τῆς Οἰκουμένης, τὸ ζεῦ-
γος τῆς Χειροῦ τὸ πεποδημέον, τοὺς
Φωστῆρας τοῦ ἐκλάμποντας, ταῖς αυγαῖς
τῷ ίδσαιν, ύμνισθμον πιστοὶ μεγαλοφώ-
τως, εὖδον τοῦ Ναοῦ αὐτῶν βοῶντες· Κύ-
ρος, καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῷ θαυμά-
των, καὶ ιαΐδοι τῷ νοσθίτων, ανυάζοντες
πέρατα.

29. Τῶν Ἀγίων ἀνδρῶν καὶ Πανδρή-
μων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέ-
ρης, καὶ Παῦλον· Ο μὲν Μακάριος Πέτρος
εισαυρώθη καὶ κεφαλῆς ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Νέρωνος περὶ τὰ 60. ἔτη. Ο δὲ Παῦλος
χρόνοις ὕσερον μετὰ Πέτρου ἐν Ρώμῃ ἀπε-
κεφαλίθη ὑπὸ Νέρωνος.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ τῷ Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς
Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ
τῷ

τῇ ὅλων πρεσβύτεροι, εἰρήνης τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσαδαι, καὶ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν περίγα ἔλεος.

Απὸ γ'. Ὡδῆς, ή ὑπακοή.

Ὕχος Πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ ἐκ ἔχοσσε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελιθρότα φωτί· Ῥώμη σὺ τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ ἀυτὴ κομπάζει· ἀλλὰ οὐ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ ποθῷ τιμῆσε τὴν ασάργυρα, Πέτρε τῆς πίστεως οὐ πέτρα· Παῦλε τὸ καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελθόντες, σηεῖδετε ἡμᾶς.

Αφ' ἔκτης Ὡδῆς. Κοντάκιον. Ὕχος β'.

Τις ασφαλεῖς καὶ Θεοφρόγυνης Κύρυκας, τὸν κορυφῶν τῇ Ἀποστόλων Κύρει, προσελάβει εἰς ἀπόλαυσιν τῇ ἀγαθῷ σὺν καὶ ἀπάνταιν· τὰς πάντας γάρ εἰκείνων καὶ τὸν Θαύταν εὐδέξω ὑπὲρ πᾶσαι ὁλοκάρπαις, οὐ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

30. Η Σωάξις τῇ Ἀγίᾳ ἐνδέξων καὶ Πανδοφίμων Ἀποστόλων τῇ δώδεκα. Τὰ ὄνόματα τῇ 12. Ἀποστόλων εἰσὶ ταύτα. Πετρός, Ἀνδρέας, Ἰάκωβος ὁ τῷ Ζεβεδαίῳ, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ, Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος ὁ τῷ Ἀλφαῖς, καὶ Λεββαιος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ματθίας, οὐ εἰς τὸν τόπον τῷ Ἰεδρᾷ φιλιθείς. Αργία, καὶ ἰχθύος Καπάλυσις.

Q 5

Tρο-

Τροπάειον. Ἡχος δ'.

Οἱ τῷ Αποστόλῳν. Ως ὅπιδει ἐν τῇ 29.
Ἐπερον. Ἡχος γ'.

Απόστολοι "Αγιοι πρεσβύτσατε. Φύλ. 270.
Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτα ζητῶν.

Hπέρα Χειρὸς, τὼν πέραν τῆς Πίσεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῷ Μαθητῶν τὸν πρόκειτον, καὶ σὺν Παῦλῳ ἀπασταν δωδεκάριθμον φάλαγγα σύμερον, ὃν τὴν μητρὸν πελέντες πιστῶς, τὸν τόπους δοξάσαντε δοξάζομεν.

ΙΟΤΑΛΙΟΣ.

"Εχων ἡμέρας λα. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ώρας 1δ. καὶ οὐκ ἡ ώρας 1.

I. Τῶν Αγίων καὶ Θαυματύργων Ανάργυρων, Κοσμᾶ, παὶ Δαμιανᾶ, ἵψεντες 284. ἐπὶ τῆς βασιλείας Καείνια.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαιών.

Τροπάειον. Ἡχος Πλ. δ.

Aγιοι Ανάργυροι καὶ Θαυματύργοι, ἐπισκέψαθε τὰς ἀδενεῖας ἡμῶν δωρεαν ἐλάβετε, δωρεαν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον. Ἡχος β.

Oἱ τὼν χάρειν λαβόντες τῷ ιαμάτων, ἐφαπλύτε τῷ ρῶσιν τοῖς ἐν αἵγακαις, Ιαΐσοι θαυματύργοι εὑδοξοι. ἀλλὰ τῇ

τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῇ πολεμίων τὰ
Θράση κατσινάσατε, τὸν Κόσμον ιώμενοι
ἐν τοῖς Θαύμασι.

2. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἔδητος τῆς
Τπεραγίας Δευτέρης ὑμῶν Θεοτόκου σὺ Βλα-
χέρναις, ἡτις σιωβέβη ἐτεῖ 418. ἐπὶ^{τῆς} Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλος, καὶ Εἰ-
ρήνης τῆς ἀυτῆς συζύγου.

Κατέλυσις οὖν, καὶ ἐλαίς.

Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε τῷ μὲν αὐθρώπων ἦ
σκέπη, Ἐδητα καὶ Ζάντια τῷ ἀχαΐτε
συ Σάματος, κρατάται τῇ Πόλει σὺ περ
βολίῳ ἐδωρήσω, τῷ ἀστρῷ τόκφ σου ἀφ-
θαρτα διαμείναται ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις
καικοτομεῖται καὶ χρόνος διὸ δυσαπόμενος,
εἱρίνει τῇ πολιτείᾳ συ διάρισαι, καὶ τοῖς
τυχαῖς ὑμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Θ υψωθεῖς σὺ τῷ Σπαρτῷ.

Περβολίῳ πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας,
Θεοχαείτωτε Ἄγιη ἐδωρήσω την ίε-
ραν Ἐδητάσου, μεδ' ἓν τὸ ιερὸν, Σάμα
συ ἐσκέπασας, σκέπη πάντων αὐθρώπων
ἥς περ την καπέθεσιν, ἐσράζομεν πόθω,
καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή χαῖρε Παρ-
θέμε Χεισιανῷ τὸ καύχημα.

3. Τε Αγίου Μάρτυρος Τακίνθου, ἀ-
χλίσαντος σὺ ἐτεῖ 108. ἐπὶ Τραιανὸς Βα-
σιλέως. καὶ τῷ ἐμῷ Αγίοις Παῦδος ὑμῶν Α-
γιατολίς Αρχιεπισκόπῳ Καισαριανοπόλεως,

ὅσις ἦν ἐπει 453. ἐπὶ τῆς Μαρκιανοῦ
Βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυς σε Κύρει. Φύλλ. 229.

Καὶ τὸ Ιεράρχη. Οὐτός.

Κανόνα Πίστεως Φύλλ. 363.

4. Τὸ εὖ Ἀγίοις Πατέρες ἡμῶν Ἀιδρέα
Κρήτης τοῦ Ιεροσολυμίτη. Οὗτος ἔκοιμός ἐ^{ταιρεύεται}
ἐτει 686.

Τροπάριον. "Ομοιον.

Κανόνα Πίστεως. Φύλλ. 363.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητεῖ.

Σαλπίσας θανᾶς, τὰ θεῖα μελῳδίματα,
εδείχθης Φωστήρ, τῷ Κόσμῳ πλαν-
γέσαπος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τελά-
δος Ἀιδρέα "Οσίε ὅθεν παίτες βοῶμεν σοι·
μὴ παύσῃ πρεσβύτερον ὑπὲρ παίτων ἡμῶν.

5. Τῆς Ἀγίας Μόρθας, Μιῆδος τὸ Ἀ-
γία Συμεὼν τὸ Θαυματηργάτη. καὶ τὸ Οσία
καὶ Θεοφόρος Πατέρος ἡμῶν Ἀθανάσιος τὸ ἐν
τῷ Ἀθώ, ὅσις ἦν ἐπει 988. καὶ τὸ Ο-
σία Λαμπαδί.

Τροπάριον τῆς Οσίας. Ἡχος Πλ. δ'.
Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκειβάτη. Φύλλ. 236.

Τὸ Οσία. Ἡχος γ'.

Τὸ εὖ σαρκὶ ζωκίσου, κατεπλάγησαν
Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώμα-
τος, αφός αἰράπους συμπλοκὰς ἔχώρησας
ἀνιδίμε, καὶ κατέβαυμάτισας τῷ δαιμό-
νῳ τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ
Χειροτός σε ἡμείς φατο, πλουσταῖς δωρεαῖς.
διὸ

διὸ Πάτερ, φρέσβος σφθλῶαι τὰς φυχᾶς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Χεισθεὶς τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιον, καὶ στοῦ πὸν Σπαιρὸν ἐπ' ὄρμαν ἀράμεσσος, μιμητὴς πανάειστος τῷδε σύντοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ· τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτες βένφης.

6. Τοῦ Ὁσίου Παΐδος ημῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Τροπάριον. Ἡχος α'.

Τῆς ἑρήμυν πολίτης. Φύλ. 246.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Εξασκήσας Ἄγγελος ἐν γῇ ὁράθης, κατευγέζων "Οσιε, τὰς διανοίας τῷδε πτεῖν, θεοσημείας ἐκάστοτε· ὅθεντε πίστει, Σισών γεραίρομαν.

7. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ημῶν, Θωρεῖς τῶν τῷ Μαλαιῷ, καὶ Ἀκακίου τῶν τῇ Κλίμακι, καὶ τῆς Ἅγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, ἵτις ἔθλιστον ἐγένετο 282. Αἰλιλεῖα.

8. Τῷ Ἅγίῳ Μεγαλομάρτυρος Προκοπίῳ, ἀθλίσαντος πεντὶ τὸ 290. ἐπι, ἐπὶ τῷ Διοκλητιανῷ βασιλείᾳ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυς σὺ Κύειε, Φύλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τῷ ζῆλῷ Χειστοῦ τῷ θείῳ πυρπολούμενος, γὰρ τῇ τοῦ Σπαιροῦ ἰδεῖ συμφρα-

φραξάμενος, τῷ εἶχθρῳ τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ Θράσος κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτήν Εκκλησίαν ὑπώσας, τῇ πίσει περικόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

9. Τὸν Αγία Ιερομάρτυρος Παγκρατίου Επίσκοπον Ταυρομενίας.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Καὶ ξόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

10. Τῶν Αγίων τεσσαράκοντα πάντες Μαρτύρων πᾶν σὺ Νικοπόλει τῆς Αρμενίας.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλ. 242.

11. Τῆς Αγίας Μάρτυρος καὶ Πανδοφίνης Εὐφημίας, πτοι τοῦ "Ορε τῆς Πατέρων" οἵτις ηθλιότερος σὺ ἔτει 288. ἐπὶ Διοκλητιανῆς βασιλείας κατὰ δὲ τὸ 451. ἐπος σανεκροτίθη ή Αγία Οἰκοδομικὴ Δ'. Σιωδός ή σὺ Χαλκιδόνι υπὸ 630. Πατέρων, ής ὁ Όρος ἐκυρώθη σὺ τῷ Λάρνακῃ τῆς Αγίας Ευφημίας κατὰ Εύτυχοῦς καὶ Διοσκόρου, ἐπὶ Μαρκιανῆς Βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Ἡ ἀμνάς σὺ Ιησοῦ. Φύλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Αγῶνας σὺ ἀδλήσει, ἀγῶνας σὺ τῇ Πτησεὶ κατέβαλες Θερμῶς, υπὲρ Χειστοῦ τῆς Νυμφίας σὺ αὖτας οὐαῖς ὡς τὰς αἴρεσεις, τῷ εἶχθρῳ τὸ φρύαγμα, σὺ τοῖς ποσὶ τῷ Βασιλέων ἡμῶν υποταγήναι τρέσβες, διὰ τῆς Θεοπάκτης, ή υπὸ ἐξακοσίων τε d-

τελάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τὸν "Ορον λα-
ββσα, καὶ φυλάττισα πανδόφιμε.

12. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Πρόκλου,
καὶ Ἰλαείς, ἀδλησαύπων σὺ ἔτει 106. ἐπὶ^{τῆς}
Τραιανοῦ Βασιλείας. Καὶ τοῦ Ὁσίου
Παΐδος ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐγγη, ὅστις
ιω: σὺ ἔτει 93.

13. Η συμάξις τῷ Ἀρχαγγέλῳ Γα-
βειὴλ, καὶ μνήμη ποῦ Ὁσίος Παΐδος ἡμῶν
Ιωσήφ Θεσσαλονίκης τῷ Ὄμολογοντι.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Τῶν θραίων σρατιῶν. Φύλ. 269.

Τῷ Ὁσίῳ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ. Φύλ. 283.

Κοντάκιον τῷ Ἀρχαγγέλῳ. Ἡχος Πλ. β'.

Τιλι υπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν Οὐρανοῖς καθορῶν Θεός τιλι δό-
ξαν, καὶ τιλι ἐπὶ γῆς σὲ ὑψες πα-
ρέχων χάριν, ἀρχηγὲ τῷ Ἀγγέλων σοφε
Γαβειὴλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ
Κόσμου θεῖος αρόμαχος, σῶζε φρέρει τοὺς
βοῶντάς σοι· αὐτὸς γενεθλίος βοῶντός, καὶ εἰδεῖς
καθ' ἡμῶν.

14. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Ἀκύλᾳ, ὅστις
ιω εκ τοῦ 70. σὺ ἔτει 65. μαθητὴς ὑπά-
ρχων τῷ Παύλῳ.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Απόστολε Ἀγιος, Ἀκύλᾳ. Φύλ. 359.

15. Γῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κυρίκου
καὶ Ἰαλίττης, ἀδλησαύπων σὺ ἔτει 296. ἐπὶ^{τῆς}
Διακλητικαρᾶς βασιλείας.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύειε. Φύλλ. 242.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανής σῆμαρον.

Εἰ ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χειστομάρτυς,
Ιελίττα Κύεικου, σὺ τῷ σαδίῳ αὐδρι-
κῶς, ἀγαλλομέση ἐκραύγαζε. Χειστὸς ὑ-
πάρχει Μαρτύρων τὸ καύχημα.

16. Τὸ Αγίου Ιερομάρτυρος Αθηνογέ-
νας, καὶ τῷ δέκα αὐτῷ Μαθητῷ.

Σ Χ Ο Λ Ι Ο Ν.

Δεῖ εἰδούμενοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἥ-
γεν τῇ, 16. τὸ Ιελίχ Μηνὸς, εἰ τύχῃ Κυ-
ριακῇ, μνήμην ἐπιτελῆμεν τῷ Αγίῳ Πα-
τέρων, τῷ δὲ τῇ περάτῃ Συνόδῳ κατὰ Νί-
καιαν συνελθόντων, 318. σὺ ἔτει 325. καὶ
τῷ δὲ τῇ δούτερῃ Συνόδῳ συνελθόντων σὺ
τῇ Βασιλίδι τῷ Πόλεων, 150. ἐν ἔτει 382.
καὶ τῷ δὲ τῇ γ'. σὺ Εφέσῳ 200. σὺ ἔτει
431. καὶ τῷ δὲ τῇ δ'. σὺ Χαλκιδόνι 930. ἐν
ἔτει 451. καὶ τῷ δὲ τῇ ε'. 160. ἐν ἔτει 553.
καὶ τῷ δὲ τῇ σ'. 170. σὺ ἔτει 680.

Ισέον, ὅτι ἡ σὺ περιμολογίω τῷ Συνό-
δων Χρονολογία, καὶ ὁ αὐτοῦ θεός τῷ Πα-
τέρων εἰσὶν ἐσφαλμένα.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τπερδεδοξασμένος εἰ Χειστέ. Φύλλ. 253.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῷ Αποσόλων τὸ κῆρυγμα. Φύλλ. 253.

Ισέον, ὅτι ἡ Ακολουθία τῶν Αγίων Πα-

τε-

τέρων φάλλεται τῇ 13. τῷ παρόντος Μηνὸς.
ἔως εἰς τὰς 19.

17. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, ἀδλισάστης ἐν ὅτει 270. ἐπὶ Κλαυδίᾳ Καίσαρος.

Κατάλυσις οἵνα, καὶ ἐλαῖς.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Η' Ἀμνάς σὺ Ιησὺ. Φύλ. 240.

Κοντάκ. Ἡχ. γ'. Η Παρθενός σύμφωνον.

Π αρθενίας κάλλεσι πεποικιλμού Παρθενίας, ἀκηράτοις σέμμασιν, ἐξοφανῶν Μαρίνα· ἀμασι τῆς Μαρτυρίας δὲ φορνιχθεῖσα, θαύμασι καπλαμαριώντης τῇδε ἰαμάπων, καὶ τῆς νίκης τῷ βραβεῖα, ὁδεῖξω Μάρτυς χοιρὶ τῆς Κρίσιας.

"Επερον. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκαπέλαθε.

Αὐδρίαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη σφυρήνη, τελείως κατεπάλαισας ὄφιν ἀρχέκακον, Μαρίνα πανδύφημε, ἥρχωμας Ὁλυμπιεῖου τὰς πανρώς ταμασίας, εὑφρασας Ασωμάπων τὰς χορείας ἀπλοῦσσα· διὸ ἀπωλύσπιες πρέσβεις Χειροῦ, εἰς τὸ σωθῆναι ήμᾶς.

18. Τῷ Ἀγίου Μάρτυρος Ταχίνθου τῷ ἐν Ἀμάσειδι· καὶ τῷ Ἀγίου Μάρτυρος Αιμιλιανῷ. Αλληλεϊα.

19. Τῷ Οσίου Παῦλος ήμῶν Δίου· καὶ τῆς Οσίας Μητρὸς ήμῶν Μακείνης Ἀδελφῆς τῆς Μεγάλου Βασιλείου.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Φύλ. 246.

"Επε-

"Ἐπερον τῆς Ὁσίας. Ἡχος Πλ. δ'.
Ἐν σοὶ Μύτερ ἀκριβῶς. Φύλ. 236.

20. Τῷ Ἀγίου ἀιδοῖξη Προφήτου Ἡλιοῦ
τῷ Θεοβίτου. Οὗτος λέγει εἰκόνας Ἀράν
ωρὸς Χριστοῦ 816. χρόνυς.

Ἄργια, καὶ Καπέλουσις σῖνε, καὶ ἐλαῖς.
Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' αὐτοκρος Ἀγγελος, τῷ Προφητῷ ἡ
χριππίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς πα-
ρυσίας Χειροῦ, Ἡλίας ὁ αἰδοῖξος· αἴσιος
καπαπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους
ἀποδιώκει, καὶ λεπράς καθαιρίζει· διὸ καὶ
τοῖς τιμῶσιν ἀντὸν βρύει ιάματα.

Κοντάκιον. Ἰδιομελον. Ἡχος β'.

Προφῆται καὶ φρούρια τῷ μεγαλεργιῶν
τοῦ Θεοῦ, Ἡλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ
φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα· γέ-
φη, φρέσβατε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάν-
θρωπον.

21. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Συμεὼν
τῷ διὰ Χριστοῦ Σαλῷ, καὶ Ιωάννη συμασκητῷ
αὐτῶν. Οὗτοι ἡσάν εἰκόνεις Εδέσις ἐπὶ
τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τῷ νέου ἐτεῖ
518. καὶ τῷ Ἀγίου Προφήτῃ Ἰεζεκιὴλ; ὅσις
λέγει εἰκόνας Φυλῆς Λαβί, ωρὸς Χριστοῦ ἐπὶ 413.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο' Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν. Φύλ. 276.

Καὶ τῷ Προφήτᾳ. Ἡχος β'.

Τῷ Προφήτου σου Ἰεζεκιὴλ τὴν μνήμην
Κύριε ἑορτάζοντες, διὰ τοῦτο σε δυσταπε-
μονε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κον-

Κοντάκιον τῆς Ὁσίου Ἡχος β'.
Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ αὐτανσίτα ἄσαρκον, καὶ
ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψατα, Συ-
μεὼν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφόρον δύφημήσω-
μεν· σὺν τούτῳ Ἰωαννὸν τὸν ἀοιδίμονον, ἐν
πίστει καὶ ἀγάπῃ, πρεσβύδοντας Κυρέων
ἀπάντως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

22. Τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποσ-
τόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. Αὕτη ὑ-
πὸ ἐπτὸ δαιμόνων ἐνοχλουμένη, τῇ τοῦ
Κυρίου χάρετι ἀπιλλάγη, ἀκολεύθησασα
ἀυτῷ μέχει τοῦ πάθεις αὐτοῦ, καὶ μυροφό-
ρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀράσασιν εἶδε.
Καὶ ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψαδὸς τοῦ Ἀγίου
Ἴερομάρτυρος Φωκᾶ.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλαΐς.

Τροπάρειον. Ἡχος ἀ.

Χριστῷ τῷ δὶς ἡμῖν ἐκ Παρθένου πεχθε-
τι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ ἕκολεύθεις Μα-
ρία· αὐτοῦ τὴν δικατώματα, καὶ τοὺς ὁρμὰς
φυλάττεσσα· ὅπερ σύμερον, τὴν παναγίαν
σὺ μνήμης, ἔορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν
λύσιν, δέχαις σὺ λαμβανόμενο.

Τὴς Ἱερομάρτυρος. Ἡχος δ'.

Καὶ βόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

Κοντάκ. Ἡχ. γ'. Η Παρθένος σύμερον.

Τὴν Χειροῦ Μαθύβιαν, καὶ πρώτην ἐν
Μυροφόροις, τὴν διαγγελίσασαν, τοῖς
Αποσόλοις τὸ Χαῖρε, ἀπαντεῖς Φαλμοῖς. καὶ
ὕμωνις αἴσθηταις μετέμψησι, αἰνεσιν αἰσθέμποντες
τῷ

τῷ Θεῷ τῇ ὅλων, τῷ τοιαύτῳ ἐς τῷ Κόσμῳ,
πηγὴν θαυμάτων χαρισμάτων ἡμῖν.

"Επερον τῆς ἀυτῆς. Ἡχος δ'.

'Ο ύψωθείς.

Ο' ύπερβοσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ
σαρκὸς ἐπιφοίτησας Μαρία, σὲ ἀλη-
θῇ Μαδάριαν προσήκατο, ὅλωσου τῶν
ἔφεσιν, πρὸς ἀυτὸν πεκτυμένη· ὅδεν καὶ ιά-
ματα, ἐπεπέλεσθες πλεῖστα, γὰρ μετεισῆσα-
ναι ἐν Οὐρανοῖς, ύπερ τοῦ Κόσμου πρεσ-
βεῖς εἰκάσοντες.

23. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Τροφίμου,
Θεοφίλου, καὶ τῶν σωῶν ἀυτοῖς, ἀδλισάντων ἐν
ἔτει 296. ἐπὶ τῆς Διοκλιτίανος Βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Φύλ. 242.

24. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χρι-
σίνης, ἀδλισάστης ἐν ἔτει 200. ἐπὶ τῆς
Σεβίρου βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Η' Ἀμυνάσσου Τισᾶ. Φύλ. 240.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. 'Ο ύψωθείς.

Φωτειδῆς περισερὰ ἐγνωμονίσθης, ἔχουσα
πτέρυγας χρυσᾶς καὶ πρὸς ὑψός. τῷ
Οὐρανῷ καθίπτασθο Χριστίνα σεμνή· ὅδεν
σου τὴν σύδοξον, Ἑορτήν ἐκτελέσμενη, πίσ-
τει προσκυνοῦστές σου, τῷδε Λειψαίων τῶν
θύκην, ὃξει δὲ πηγάζεις πάσιν ἀληθῶς,
ταμα θεῖον φυχῆς τε, καὶ σώματος.

25. Η Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης Μη-
βέδης τῆς Θεοτόκου, ἥτις δὲ ἐκ φυλῆς Λοδί,
δι-

Συγάπτω Ματθαῖον Ἱερέως, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κλεοπάτρας. Καὶ μνήμη τῷ Οσίῳ Γυμαικῶν Όλυμπιάδος, καὶ Εὐφραξίας.

Κατάλυσις οὖν, καὶ ἐλάτις.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Zωὴν τὸν χυῆσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα Θεόφρων Ἀννα· διὸ φρός λῃξιν ωράδιον, σῦνθα δύφραινομενόν κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα γαῖα μετέστης τοῖς τιμῶσι σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμενή οἰλασμὸν φειμακάρισε.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Pρογόνων Χριστὸς τὸν μνήμεων ἑορτάσωμεν, τὸν πούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τὸν ρύθμοντις ἀπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τὸς κράζοντας· ὁ Θεὸς γεννᾷ μεθ' ἡμῶν, ὁ τάτις δοξάσας ὡς πυδόκησας.

26. Τῷ Ἅγιοις Ἱερομάρτυρος Ειρμολάου, καὶ τῇ σὺν αὐτῷ, ἀθληταῖς τὸν ἔτει 304. εἰς Νικομηδείᾳ ἐπὶ Μαξιμιανὸν βασιλείας. Καὶ τῆς Ἅγιας Οσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς, ἀθλησάστης περὶ τὸ 140. ἐπὶ τῆς Αντωνίου βασιλείας.

Κατάλυσις οὗνος, καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Φύλ. 242.

Καὶ τῆς Ἅγιας. Ἡχος α.

Tὸν απουδεύσου τῇ κλήσει κατέληλον, ἐργασταμένη φερώνυμε, τὸν ὄμανυρόν σου Πιστὸν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν φρονχέεις ιάματα,

τα, καὶ πρεσβύτερος ὑπέρ, τῷ φυχῶν ήμῶν.
Κοντάκι. Ἡχος Πλ. δ. Τῇ υπερράχῳ.

Tῇ ἀθληφόρῳ σί πιστοὶ τὸν ύμηντερον,
Παρασκευῇ δεῦτε συρφάνως αὐαμέλ-
τωμεν· ἀπατράπτει δὲ τοῖς Θαύμασιν ἐν
τῷ Κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλανῆς τὴν
σκοτόμανάν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν
χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· χαῖρε
Μάρτυς πολύαθλε.

27. Τῇ Αγίᾳ Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰα-
ματικῷ Παντελεήμονας, ἀθλίσαντος ἐν ἔτει
304. ἐπὶ Μαξιμιανῷ βασιλείας.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίας, καὶ Αργία.
Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Aθλοφόρε Αγιε, καὶ ιαματικὲ Παντε-
λεῆμον, πρέσβεις τῷ ἐλεΐμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν, παράχῃ ταῖς φυ-
χαῖς ήμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Mιμητὸς υπάρχων τοῦ ἐλεΐμονος, καὶ
ιαμάτων τὴν χάριν παρὰ αὐτῷ κομι-
σάμνος, Αθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χειρὶς τοῦ
Θεοῦ, τοῖς δέχαις σὺ τὰς φυχικὰς ήμῶν νό-
συς θεράπευσον, ἀπελαύνων τὰς ἀεὶ πολε-
μίγ τὰ σκαῦδα, ἐκ τῷ βοῶτων πισῶς·
σῶσον ήμᾶς Κύρε.

28. Τῶν Αγίων Αποσόλων καὶ Διακό-
νων, Προχόρου, Νικανόρος, Τίμωνος, καὶ
Παρισιᾶ.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.
Απόσολοι Αγιοι. Φύλλ. 270.

Κον-

Κοντάκ. Ἡχος α. Τὸν φίφον σὺ Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκέψη εκλογῆς, αὐδεῖ χθύτε πίστει, Νικαῖορ. καὶ Πρόχωρε, Παρμενᾶ, Τίμων αὐδοῦξε· ὅθι σύμμερον, τιὼν ἱεραὶ ύμῶν μυήμειν, ἐορτάζομεν σὺ διφροσιώη καρδίας, ύμᾶς μακαρίζοντες.

29. Τῇ Αγίᾳ Μάρτυρος Καλλινίκου αὐλίσσωντος σὺ ἔτει 290.

Τροπάρειον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύριε. Φύλ. 220.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ ἄκα ζητῶν.

Τὰ ἄκα τερπνὰ, αἴξιως νῦν κεκλήρωσαι,
Χειτᾶς δὲ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτώμενος, τῷ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· φέγη νῦν παρισάμενος,
μὴ παύσῃ φρεσβόλων ύπερ πάντων ήμῶν.

30. Τῶν Αγίων Αποστόλων Σύλα, καὶ Συλεανᾶς.

Τροπάρειον. Ἡχος γ'.

Αἱ πόσολοι Αγιοι. Φύλ. 270.

31. Τῇ Αγίᾳ καὶ δικαίᾳ Εὐδοκίμῃ, ψυματίσσωντος σὺ ἔτει 78. ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου Εἰκονομάχου· καὶ Προεόρτια τῆς φροελδύσεως τῇ τιμίᾳ καὶ ζωοποιΐᾳ Σταυρῷ.

Τροπάρειον τῇ Αγίᾳ. Ἡχος δ'.

Εκ τῆς ὁ καλέσας σε πρὸς Οὐρανίους
Εσκένας, πρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλόβιτον, τὸ σῶμά σου Αγιε· σὺ γάρ σὺ σωφροσιώη, καὶ σεμνῆ πολιτεία, Μάκαρ ἐπολιτόσω, μὴ μολώνας τιὼν σάρκα· διὸ σὺ

Ἐπειδὴ παρρησίᾳ Χειτῷ, φρέσβελε σφράγισσας
ἡμᾶς.

"Επερον τὸ Σταυρόν. Ἡχος ἀ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σα. Φύλ. 238.

Κοιτάκ. Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Η σεπτή σου σήμερον ἡμᾶς σωηθροίσει
μνήμη, ἐν τῇ Θείᾳ λάρνακτι τῷ διερῶν
σε Λειψανών. πάντες δὲ οἱ προσιόντες καὶ
προσκινοῦντες, ἀπασταταῖ, δαιμόνων βλάβην
ἀποσοβεῖνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων λυ-
βεῖνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΑΤΓΟΤΣΤΟΣ.

"Ἐχων ἡμέρας λά. Η ἡμέρα ἔχει
ώρας εδ. καὶ η νῦν ὥρας ιι.

Ι. Η Πρόδοσις τῷ τιμίῳ Ξύλων τὸ τι-
μίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῷ
Άγίων ἐπτὸ Μαρτύρων Μακκαβαίων, καὶ
τῆς Μιτρὸς ἀυτῶν Σολομονῆς, καὶ ποὺ Δι-
δασκάλων ἀυτῶν Ἐλσαζέρων. Οὗτοι ἡθλησα-
ντες ἔτει ἀπὸ Αἰδάμ 5327. ωρὸ Χειστοῦ
δὲ ἔτη 173. ἐπὶ βασιλείας Αιτιόχου οὗτοῦ
Σελδίκης.

Αρχόμεθα τῆς Νησείας τῆς Θεοπόνε.

Τροπάγον. Ἡχος ἀ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Αγίων, ἃς ὑπὲρ
σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ
πά-

πάσας ἡμῶν τὰς ρῦπας, ἵσται φιλαὐθρω-
πε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σφύρου Κύριε τὸν λαόνσυ. Φύλ. 238.

Κοντάκιον. Ἡχος β. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Σείσας Θεῖς σὺ τούλοι οἱ ἐπιτάριθμοι, καὶ
Μακαβαῖοι πάνσοφοι, περὸ Μαρτύρων με-
γιστοι Μάρτυρες, σωὶς ἀντοῖς τὸν πάν-
των Θεὸν αἰτεῖσθε, σφεδίηαι τοὺς τιμῶν-
τας ὑμᾶς.

2o. Ἡ Ανακομιδὴ τῶν Λειψαίων τοῦ Ἀ-
γίας Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στε-
φανού, εξ Ἱεροσαλήμ εἰς Κωνσταντινόπολιν
ἐν ἔτει 312, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνστα-
τίνου τῇ μεγάλῳ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Βροτίλειον διάδημα ἐπέφθη σὺν κορυφῇ, ἐξ
ἄθλων ὃν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χειστὸν τοῦ
Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε. σὺ δὲ τὸν Ἰα-
δαίων ἀπελέγχας μαίας, εἰδέσσας τὸν Σω-
τῆρα, τῷ Πατρὶς δεξιόθεν. Αὐτὸν δὲ ἐκδυ-
σώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν τυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Πρωτος ἐπαρτης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῷ χρονίᾳ
Γεωργοῦ πανδύφυρος· πρωτος τὸ αὔρα
ἐπὶ γῆς διὰ Χειστὸν ὀξεῖχας Μακάρει,
πρωτος ὑπ' αὐτῷ τὸν τῆς νίκης σέφασον αὐτο-
δίσω ἐν Ούρωσις. Αθλητῶν προοίμιον,
σεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

3. Τῶν Οσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰσα-
Orologio. R

κίς,

πίστις, Δαλμάτικη, καὶ Φαύσου, οἵ τινες ἦσαν
ἐν ἔτει 368. ἐώς τῆς βασιλείας Θεοδοσίου
τῷ μεγάλῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.
Οἱ Θεοὶ τῷ Πατέρων ἡμῶν. θύλ. 276.

Κορτάκ. Ἡχος β'. Τὸν ἐν πρεσβείαις.
Tόξος ἐν ασκήσει ἐκλάμψαντας ὡς Φαυστί-
ρας, καὶ τὰς αἵρεσεις αἰακτέέντας ἐν
τῇ Πίστει, ὑμνοῖς Ἰσαάκιον διφημίσαμεν,
καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τῷ Χειροῦ
Θεράποντας· ἀυτὸν δυσωπῶντας ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

4. Γῶν Ἀγίων ἐπὶ τὰ Παΐδαν τῷ ἐν Ε-
ρεσῷ. Οὗτοι ἵπνωσαντες ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Δεκτί, αὐτέσπιαν ἐπὶ τῆς βασιλείας
Θεοδοσίας τῷ μικρῷ, ἐν ἔτει 408. κοιμηθέν-
τες ἐν τῷ απηλαίῳ ἐπὶ 372. καὶ μετ' ὅλιγον
ἔτελον ποσῷ. Καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυ-
ρος Εὐδοκίας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.
Οἱ Μάρτυρες σὺν Κυρίᾳ. θύλ. 242.

Κορτάκ. Ἡχος, ὁ ἀυτός. Οἱ υψωθεῖς.
Oἱ τὰ τοῦ Κοσμού ὡς φθαρτὰ παριόν-
τες, κατὰ φθορᾶς διέμειναν τεθνήζαντες ἐκ-
τός. ὅθεν ἐξανίσαται μετὰ πλείουντος γρό-
νους, ἀπασαν ἐνθάδεντες δυσμενῶν ἀπισ-
τίαν· θέσις ἐν αἰνέσει σύμερον πιστοί, αὐτο-
φημῶντες Χειρὸν αἴνιμηνταρμενούς.

5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τῷ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χειροῦ· καὶ τοῦ Ἀγίου
Μάρ-

Μάρτυρος Εύσυγχρονος. Οὗτος ἦθλιστον εἰ τοῖς
τε 461. επὶ τῆς βασιλείας Ιουλιανοῦ τοῦ
Παραβάτη, ζήσας χρόνος 110. καὶ σρατιώ-
της ἐπὶ 60. ἦν απὸ Κωνσαντίνης τῆς Χλω-
ροῦ πατέρος τῷ μεγάλῳ Κωνσαντίνῳ.

Τροπάρειον. Ἡχος δ.

Xεισθήτω οὐρανῷ Μεταμόρφωσιν προϋπαντίσω-
μεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρ-
τια, πιστοὶ βούσαμεν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα
τῆς ὁνδέων δύφροσων, αἴεσιν εἰς τὸ "Ορος
τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος ἀυτοῦ
ἀπαντράζει τὴν ἄραιότητα.

Κοντάκι. Ἡχος δ. Ἐπεφανής σήμερον.

Eν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ
Ιεροτεία ἀπαστροφήσει τοὺς φύσις φορολάμπει θεϊ-
κῶς, σὺν δύφροσων υρανγάζεσσα· μεταμορ-
φεται Χειτος, σφέζων ἀπαντας.

6. Ἡ Ἀγία Μεταμόρφωσις τῆς Κυρίου καὶ
Θεᾶ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἄργια, καὶ ιχθύος Κατάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡχος Βαρύτονος.

Mετεμορφώθης δὲ τῷ Ορει Χειστέ τὸ
Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σὺ, τὴν
R 2 δό-

δόξανσε, καθὼς πᾶνταν τὸ λάμπον καὶ ἡμῖν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σε τὸ αἰδίον, προσ-
βείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότες δόξασται.

Κοντάκιον. Ἡχος α αυτός.

Επὶ τῆς Ὁρας μετεμορφώσης, καθὼς ἐ-
χώρειν οἱ Μαθηταὶ σου τέλι δόξανσε,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα δέ ταν σε ἴδω-
σι σπαυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοΐσωσιν
ἐκάστοικ, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξασιν· ὅτι σὺ
ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατέρος τὸ ἀπαύ-
γασμα.

7. Τῇ Ἀγίᾳ Οσιομάρτυρος Δομετίου.
Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώ-
σεως, ᾧς αὖτο.

8. Τῇ Ἀγίᾳ Αἰμιλιανῇ τῆς Ομολογητῶν,
Ἐπισκόπων Κυζίκου.

Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώ-
σεως, ᾧς αὖτο.

9. Τῇ Ἀγίᾳ Ἀποστόλου Ματθίᾳ. Οὐ-
πος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τριήμιον. Ἀ-
ποστόλων αὐτὶ τῇ Ἰεδα, κηρύξας ἐν Αἰθιο-
πίᾳ τὸ Εὐαγγέλιον, σύνθα τὴν ἐμαρτύρησε.

Τροπάριον. Ἡχος γ.

Απόστολε Ἀγίε Ματθία. Φύλ. 359.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σύμερον.

Φευκτῆς ᾧς Ἕλιος εἰς πάντα Κόσμον,
Φέρει θάνατον ὁ φθόγγος σου καταφωτίζει
τριήμιον, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυ-
ματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε.

10. Τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιοιακό-
ντος Λαυραντίας, ἀδλησαντος ἐτείς 285.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριῳ. Φύλλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Πυεὶ Θεῖνῷ, φλεγθεὶς τῷ καρδίᾳ σὺ,
τὸ πῦρ τοῦ παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέ-
φρωσας, Ἀθλητῷ ἔδραιώμα, Θεοφόρε Μάρ-
τυς Λαυρέντιος, καὶ εἰς ἄθλοις ἐβδας πιστῶς
ἀδεί με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

11. Ταῦτα Αγία Μάρτυρος, καὶ Αρχιδια-
κόνις Εὔπλοις, ἀθλησαντος ἐν ἔτει 296. ἐπὶ^{τῆς Διοκλητιανῆς βασιλείας.}

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριῳ. Φύλλ. 229.

Κοντάκιον. Ἡχος α. Χορὸς Ἀγγελικός:

Ταῦτα Νόμους τῷ Χριστῷ, διὸ χερσὶ περι-
φέρων, ἐπέσις ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς
διαδίψας ἀυτόκλητος πάρεμι, θνατητας
τερρότατας ὅθεν κλίνας σὺ περιχαρᾶς τὸν
ἀνυψότατον, ὑποδεδεξαμενόν, τὴν ἐκπομπὴν τῶν
ξίφων, τελέσας τὸν δρόμον σὺ.

12. Τῶν Αγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ
Αντικύτου, ἀθλησάμπων ἐν ἔτει 288. ἐπὶ^{τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.} Ἐν ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ συμφάλλεται καὶ οἱ Ἀκολουθοί τοῦ
Οσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Μα-
ξίμου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριῳ. Φύλλ. 242.

Καὶ ταῦτα Οσία. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας οδηγός. Φύλλ. 283.

Κορτάκ. Ἡχος β'. Τὴν ἐν περισθείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Θεογόρε, Ὁρ-
δοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύ-
ρα καὶ ὄργανον τῆς δύσεβείας, τὸν Μονασῶν
τὸ Θεῖον, καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύ-
σῃ περισθεῖσιν ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

13.. Τῷ Ὀσίᾳ Παΐδες ήμῶν Μαζίμυ τε
Ομολογηπῦ: Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας
Κωνσταντίου τῆς Παιγνοάτου κατὰ τὸ 675.
ἔτος. Ἐν ταῦτῃ τῇ ημέρᾳ ἀποδίδοται ἡ
Εορτή· οὐ δὲ τῷ Αγίᾳ Ακολυθίᾳ, ὡς εἴ-
ρυται, πρεσβάλθη εἰς τὰς δώδεκα.

14.. Προεύρτια τῆς Κομήσεως τῆς Ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου, καὶ τῷ Αγίῳ Προφήτῃ Μα-
χαίρῃ. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Εφραίμ, προφη-
τεύσας ἐπ' 84, ὥρο Χειρὶς χρόνιας βασ.

Τροπάνιον. Ἡχος δ'.

Λαοὶ προσκύρτσατε, χεῖράς προτιθετες
Πισῶς, καὶ πόναι αὐθούσιτε, σύμε-
ρον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοτες,
παύτες ἐν δέφροσιν· τῷ Θεῷ δὲ ἡ Μίτρη,
μέλλει τῷ ἐπιγείων, πρὸς τὰ αὖτα ἀπαι-
ρειν ἐνδόξως· οὐδὲ ἐν ὅμιοις φεύ, ὡς Θεοτό-
κον δοξάζομεν.

Κορτάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανής σύμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃσι, οἱ Οἰκυμένη, προσ-
κύρτσα σύμερον, μετ' δέφροσύνης μυ-
σικῶς Θεοκυῆτορ πραγγάζεισοι· χαῖρε Παρ-
θενίε, Χειρισιανῷ τὸ καύχημα.

15. Ἡ Κοίμησις τῆς Υπεραγίας ὑδόξει
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένης
Μαρίας.

Ἄργια, καὶ ἵχθυος Καπάλυσις.

Τροπαῖον. Ἡγος ἀ.

Εν τῇ Γεννήσει τῶν Παρθενῶν ἐφύλα-
ξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ
πατέλιπες Θεοτόκε μετένις πρὸς τὴν ζωὴν,
Μήτηρ ὑπάρχεστα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσ-
βείαις ταῖς σπῆις λυθρύμένη, ἐκ Θανάτου τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.

Κοντάκιον αὐτοῦ. Ἡγος β'.

Τῶν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίας ἀμετάθετον ἐλπίδα,
πάφος καὶ νέκρωσις, ἀπὸ ἀκράτηση· ὡς δὴ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τῶν ζωῶν μετένιστη,
οὐ μῆτρας οἰκησας αειπάρθενος.

16. Η σὲ Εδέσσης Ανακομιδὴ τῆς ἀ-
χειροποιήτης Εἰκόνος τῆς Κυρίας ὑμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἦτοι τῆς Ἀγίας Μαρθαλίας, ἣτις συν-
έβη ἐν ἔτει 958. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ρω-
μανῶν τῆς Πορφυρογενῆτου. Καὶ τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρες Διομήδες, ὅσιες ἡθλισταὶ ἐν ἔτει
288. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

R 4

Τρο-

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Τινὶ ἄχραιτον Εἰκόνασθε προσκυνάμενοι ἀγαθῷς αἰτίμενοι συγχώρησιν τῷ πτωσμάτων ἡμῶν, Χειρὶ ὁ Θεός· βυλήσει γὰρ πνεύματος σαρκὶ αὐτελθεῖν ὃν τῷ Σπαυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλαστας ἐκ τῆς δυλείας τοῦ ἔχθρου· ὅτεν δύχαεις τοις βοῶμένοις· χαρᾶς ἐπλύρωστας τὰ παντας ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶτρα τὸν Κόσμον.

Δόξα. Τῷ Ἀγίῳ. Ἡχος δ'.

Ο' Μάρτυρος Κύριου Φύλλ. 229.

Καὶ νῦν Τῆς Ἑορτῆς. Κοντάκ. Ἡχος β'.

Τινὶ ὃν φρεσβείας· Ως ὅπιστιν.

17. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Μύρωνος.

Τροπάρειον, ἡδὺ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

18. Τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρων, Φλώρᾳ καὶ Λαύρου.

Τροπάρειον, ἡδὺ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

19. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Σεβατλάτου, ἡδὺ τῷ συὶ αὐτῷ δισχιλίων πυντακοσίων ἀνυψηλοντα τελῶν.

Τροπάρειον, ἡδὺ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

20. Τῷ Ἀγίῳ Προφήτῃ Σαμούλῃ. Οὗτος ἦν ύστος Ἐλκανᾶ ἐκ Φυλῆς Λεβίτης, πρὸ Χριστοῦ ἑπτακαὶ εἴτε εἰκοσιτριήντα τελῶν.

Τροπάρ. καὶ Κοντάκ. τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

21. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλου Θαδδαίῳ, ἡδὺ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Βάσιν.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόσολε "Άγιος Θαδdeύς. Φύλ. 359.

22. Τῷ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.
Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμφάλεται καὶ ἡ Ἀ-
κολυθία τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Λεόππῳ.

Τροπάριον τῆς Εορτῆς.

Ἐν τῇ γεννήσει τῶν Παρθενίων. Φύλ. 391.

Καὶ τὸν Ἀγίων. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριῳ. Φύλ. 242.

Κοντάκιον. Τὸ τῆς Εορτῆς.

Τινὲς ἐν πρεσβείαις. Φύλ. 391.

23. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Λεόππῳ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Εορτή.
Οὐδὲ "Άγιος Λεόππος προεψάλθη τῇ χθί".

24. Τῷ Ἀγίῳ Ιερομάρτυρος Εύτυχοῦς,
μαρτυρᾶ τῷ Ἀγίῳ Ιωάννῃ τῷ Θεολόγῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ ξόπωρ μέτοχος. Φύλ. 230.

25. Ἡ Ἐπαύδος πῦ Λειτανία τῷ Ἀγίῳ
Αποσόλᾳ Βαρθολομαίου, καὶ μνήμη τῷ Ἀ-
γίῳ Αποσόλᾳ Τίτῳ.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόσολοι "Άγιοι. Φύλ. 359.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπό-
σολε, σωὶς τάτῳ ἡμῖν, τὰς λόγους προ-
κατήγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μισο-
λέκτα Τίτε αἰδοῖμε· διὸ τοτε βοῶμε σοι·
πρεσβύτερον μὴ παῦσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

26. Τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ, Αδριανῷ,

R 5

Ἄριστος οὐδὲν τί πάντας θεούς τοις θεοῖς οὐδὲν τί πάντας θεούς τοις θεοῖς

394 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

καὶ Ναταλίας, ἀδηποσάντων ἐτεῖ 304.
επὶ Μαξιμιανὸς βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρε. Φύλλ. 241.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Γιανικὸς Θεόφροτος τὸς θείου λόγιας, εἰς
καρδίᾳ Θέμηνος, Ἀδριανὴ Μάρτυς Χρι-
στοῦ, ἐν ταῖς βασιλείοις πορσέδρωμες, σὺν
τῇ συζύγῳ τὸ σέρφος δεξαμενος.

27. Τοῦ Οσίου Παΐσος ἡμῶν Παιμάνος.
Οὗτος ἦν ἐτεῖ 415. επὶ τῆς βασιλείας
Θεοδοσίᾳ τῷ ρικρῷ ἐπὶ τῆς γ'. Σωσθενού.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σὺν ροᾶις. Φύλλ. 320.

28. Τοῦ Οσίου Παΐσος ἡμῶν Μωϋσέως
τῷ Αἰδίοπος.

Τροπάριον. Ἡχος α'.

Τῆς ἔρημικης πολίτης. Φύλλ. 246.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Θείας Πίσεως.

Οἵαν ἔλλαμψιν καπνούστισας, σκότῳ
ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ. καὶ ταῖς
ἀγέύπνοις πορσεῖχαις σὺν ἐμάρανας, τὸ τῆς
σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πορὸς τηλε
αὖτε ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ Οσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσαθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

29. Η Ἀπότομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Αγίου ἐνδόξου Προφήτου Προθρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἄργια, καὶ Νιστεία.

Τρο-

Μνήμη δικαίου μετ' ἔγκωμισιν, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τῆς Κυεῖς Πρό-
δρομεῖ αἰεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ Προφητῶν
τεβασμιώτερος, ὅτι καὶ σὺ ρεῖθροις βαπτί-
σαι κατέξιώθης τὸν κιρυτόμενον· ὅτεν τῆς
ἀλιθείας ὑπεραθλίσας, χαίρων δύνηγελί-
σα καὶ τοῖς σὺ "Ἄδη, Θεὸν φανερωθεῖτε σὺ
σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τῆς Κόσ-
μου, καὶ παρέχορτα πάτερ τὸ μέρα, ἔλεος.
Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. α.

Η τοῦ Προδρόμου σύδοξος ἀποτομή, οἰ-
κονομία γέγονέ τις θεῖη, ἵγα καὶ
τοῖς σὺ "Ἄδη τῆς Σωτῆρος κιρύξῃ τὴν ἔλδυ-
σιν. Θρίψείτω οὐδὲ Ἡρωδίας ἀδόμον φόνοι
αἰτήσασα· εἰ Νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, εἰ
ζῶντα αἰῶνα ἤγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλασταν
φρόσκαιρον.

30.. Γῶν σὺ 'Αγίοις Πατέρων ἡμῶν 'Αρ-
χιεπισκόπων Κωνσταντινούπολεως, 'Αλεξαν-
δρε, Ιωαννε, καὶ Παύλος τῆς Νέας.

Τροπάρειον τοῦ Προδρόμου.

Μνήμη δικαίου. Ως αὖθει.

Δόξα. Γῶν 'Αγίων. Ἡχος δ'.

Ο Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεί
μετ' ἡμῶν κατέ τὴν σὺν ἐπιείκειαν·
μὴ ἀποστίσῃς τὸ ἔλεός σε αφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
ταῖς ἀντῶν ἴκεσίαις, σὺ εἰρίην κυβέρνησον
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Προδρόμου.

Η τῆς Προδρόμου. Ως αὖθει.

R 6

31. Η

31. Ἡ Καπάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Τ' περαγίας Θεοτόκης, ἥτις μετεκομίδη ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ιουστινιανῆ τῇ Βασιλέως εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 530. ἔτος.

Καπάλυσις οἵνα, καὶ ἐλαῖς.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθεσε τῶν αὐθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τὸ ἀχαέτη σὺ Σώματος, κρατᾷ τῇ Πόλει σὺ περιβολῆς ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ Τόκῳ σου ἀφθαρταὶ διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ δέ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρισμεν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ημῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκ. Ἡχος β'. Τὴν δὲ φρεσβείας.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκη, περιλαβὼσα ἡ Ζώνη σὺ ἡ τιμία, κράτος τῇ πολιτείᾳ σὺ αὐθροσμάχητον, καὶ Θησαυρὸς ὑπάρχει τῷ ἀγαθῷ αὐτοκλειστός, ἡ μόνη τεκνα τὸ Αειπάρθορος.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΩ ΠΑΣΧΑ.

Απὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Ἁγίων Πάντων.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Τελώνῳ, καὶ τῷ Φαρισαίῳ,
Τροπάρειον τὸ Ἀναστάσιμον τῇ Ἡχῇ. Καὶ
τῇ Τριαδίᾳ, Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανής σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὀψησίαν, καὶ Τελώνῳ μάθωμεν τὸ παπεινὸν ἐν συναγροῖς,
καρές τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες, οἰλάσθητι
μόνε ἡμῖν μᾶδιάδλακτε.

Ιστέον, ὅτι ἐν παύτῃ τῇ Ἐβδομάδι καταλύομεν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν διὰ τὸ
Αρτζιβέρειον τῇ Ἄρμονίᾳ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώπου. Τροπάρειον τοῦ
Ηχού. Καὶ τῷ Τριαδίᾳ, Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάκ. Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατέρως δόξης σὺ ἀποσκιρτίσας ἀ-
φρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μαι
παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τέλι τοῦ Ἀ-
σώπου φωνὴν κραυγάζω· ἥμαρτον, ἐνάπιόν
σου

δόξανσ, καθώς πάνυναντο· λάμψοι καὶ ἡμέραι
τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σα τὸ αἴδιον, προσ-
βείας τῆς Θεοτάκης, φωτοδόπει δόξασται.

Κοντάκιον. Ἡχος ο αὐτός.

Επὶ τῷ Ὁργει μεταμορφώθης, καὶ ὡς ἐ-
χώρεν οἱ Μαδηταῖσι τει δόξανσ,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα δύνασε τὸ
σταυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοίσωσιν
ἐκάστοιν, τὸ δὲ Κόσμῳ κυρύζωσιν· ὅτι σὺ
ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατέρος τὸ ἀπαύ-
γασμα.

7. Τῷ Ἀγίῳ Οσιομάρτυρος Δομετίου.
Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώ-
σεως, ὡς αὖτο.

8. Τῷ Ἀγίᾳ Αἰμιτιανῷ τῷ Ὄμολογοπτῷ,
Ἐπισκόπῳ Κυζίκῳ.

Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώ-
σεως, ὡς αὖτο.

9. Τῷ Ἀγίᾳ Ἀποστόλου Ματθίᾳ. Οὐ-
πος εἰσῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν τριήμιον. Ἀ-
ποστόλων αὐτὶ τῇ Ιερᾷ, κυρύζας ἐν Αἰθιο-
πίᾳ τὸ Εὐαγγέλιον, σύνθα καὶ εμαρτύρισε.

Τροπάριον. Ἡχος γ.

Απόστολε Ἀγιε Ματθία. Φύλλ. 359.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Φωτισμῆς ὡς Ἕλιος εἰς πάντα Κόσμον,
Φέξελθὼν ὁ φθόγγος σου παταφωτίζει
τριήμιον, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυ-
ματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε.

10. Τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιοιακό-
ντε Λαικοντίᾳ, αὐθλησαντος ἐτει 285.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριε. Φύλ. 229.

Κουπάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ ἀὖτα ζητῶν.

Πυεὶ κῶν, φλεγθεῖς τινὲς καρδίασιν,
τὸ πῦρ τὸ παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέ-
φρωσας, Αὐθλητὸν ἔδραίωμα, Θεοφόρε Μάρ-
τυς Λαυρέντιος, καὶ εἰς ἄθλοις ἐβδας πιστῶς
ἀδεί με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

11. Ταῦτα Αγία Μάρτυρος, καὶ Αρχιδια-
κόνις Εὔπλοις, ἀδηλόσαντος ἐν ἔτει 296. ἐπὶ^{τῆς Διοκλητιανῆς βασιλείας.}

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριε. Φύλ. 229.

Κουπάκιον. Ἡχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ταῦτα Νόμοντα τῆς Χριστοῦ, διὸ χερσὶ περι-
φέρων, ἐπέσινες ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς
ἐν ταῖς διαδίφερον αὐτόκλητος πάρεμι, θνατλητας
τερρότατα. ὅθεν κλίνας σὺ περιχαρῶς τὸν
ἄυχενα, ὑποδέδεξαι, τὸν ἐκτομιὰν τινὲς τοῦ
Ξίφους, τελέσας τοὺς δρόμους σα.

12. Τῶν Αγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ
Αντικύτου, ἀδηλοσαντονών ἐν ἔτει 233. ἐπὶ^{τῆς Διοκλητιανῆς βασιλείας.} Εν ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ συμψάλλεται καὶ οἱ Ἀκολουθίαι.
Οσίου Παΐσος ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Με-
ξίμου.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύριε. Φύλ. 242.

Καὶ τὰ Οσία. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγός. Φύλ. 283.

Κορτάκ. Ἡχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Θεογόρε, Ὁρδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα καὶ ὄργανον τῆς δύσεβείας, τῷ Μονασῶν τὸ Θεῖον, καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβύτων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

13.. Τῇ Ὁσίᾳ Παΐδες ἡμῶν Μαζίμυ τῷ Ομολογητῷ. Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κανοταντίου τῷ Πατρού του κατὰ τὸ 675. ἔτος. Ἐν παῦτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Εορτή· οὐ δὲ τῇ Ἀγίᾳ Ακολυθίᾳ, ὡς εἴρηται, πρεσβάλθη εἰς τὰς δώδεκα.

14.. Προεόρτια τῆς Κομῆσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῇ Ἀγίᾳ Προφήτῃ Μαχαίρᾳ. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Εφραίμ, προφήτεσσας ἐπ' 84, ἀρὸς Χειτᾶ χρόνος 606.

Τροπάνιον. Ἡχος δ'.

Λαοὶ προσκύρτσατε, χεῖρας προτοιᾶτες πισῶς, καὶ πόνῳ αἰθροίδητε, σύμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαζόντες, παύτες ἐν δέφροσων· τῇ Θεῇ δὲ οὐ Μήτρ, μέλλει τῷ ἐπιγείων, πρὸς τὰ αὖτα ἀπαιρεῖν ἐνδόξως· ίών ἐν ὅμιοις φέντε, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κορτάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφαίνεις σύμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μητρόησε, οἱ Οἰκυμένη, προσκύρτσα σύμερον, μετ' δέφροσύνης μυσικῶς Θεοκυῆτορ πραγγάζεισοι· χαῖρε Παρθένε, Χειτιανῶν τὸ καύχημα.

15. Ἡ Κοίμησις τῆς Υπεραγίας ὑδόξε
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένης
Μαρίας.

Ἄργια, τῷ ιχθύος Καπάλυσις.

Τροπάρειον. Ἡγος ἀ.

Εν τῇ Γεννήσει τῶν Παρθενῶν ἐφύλα-
ξεῖς, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ
πατέλιπες Θεοτόκε μετένη πρὸς τὸν ζωὴν,
Μήτηρ ὑπάρχυσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσ-
βείαις ταῖς σαῖς λυθρύμένη, ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.

Κοντάκιον αὐτοβρελον. Ἡγος β'.

Τῶν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον,
καὶ προστασίας ἀμετέθετον ἐλπίδα,
πάφος καὶ νέκρωσις, ωκεανόποτον· ὡς δὲ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τῶν ζωῶν μετένηπτον,
οὐ μῆτρα φοιτησας αειπάρθενος.

16. Η σὲ Εδέσσης Ανακομιδὴ τῆς ἀ-
χειροποιήτης Εἰκόνος τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ
Χειροῦ, ἣν τὰ Αγία Μαδηλίνα, ἣτις συν-
έβη ἐν ἔτει 958. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ρω-
μανῶν τῆς Πορφυρογεννήτου. Καὶ τοῦ Αγίου
Μάρτυρες Διομήδες, ὅσιος ἦθληστον ἐν ἔτει
288. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

R 4

Τρο-

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Τιμὴ ἀγαντού Εἰκόνασις προσκυνάμεν αὐτῷ μενοι συγχώρησιν τῷ πταισμάτων ἡμῶν, Χειρὶ ὁ Θεός· βυλήσει γὰρ πνεύματος σαρκὶ αὐτελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλαστας ἐκ τῆς δύλείας τοῦ ἔχθροῦ· ὅτεν δέχαείσως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλύρωστας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶται τὸν Κόσμον.

Δόξα. Τῷ Ἀγίῳ. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρις τοῦ Κύρου Φύλλ. 229.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Κοντάκι. Ἡχος β'.

Τιμὴ ἐν φρεσβείαις. Ὡς ὄπιστιν.

17. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος Μύρωνος.

Τροπάρειον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

18. Τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρων, Φλώρᾳ καὶ Λαύρου.

Τροπάρειον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

19. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Σεβατλάτου, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἑκατοντατα τελῶν.

Τροπάρειον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

20. Τῷ Ἀγίῳ Προφήτῃ Σαμουήλ. Οὗτος ἦν ύιος Ἐλκανᾶ ἐκ φυλῆς Λαδί, πρὸ Χριστοῦ ἑπτακαὶ εἴκοσι. προφήτελθας ἑπτακαὶ εἴκοσι.

Τροπάρ. καὶ Κοντάκι. τῆς Ἑορτῆς, ὡς αὕτικρυς.

21. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλου Θαδδαίῳ, καὶ τῷ Ἀγίᾳ Μάρτυρος Βάσιᾳ.

Τρο-

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόσολε "Αγιος Θαδδαῖος. Φύλ. 359.

22. Τὸν Ἅγιον Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.
Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀ-
κολοθία τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Λεππάς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν Παρθενίαν. Φύλ. 391.

Καὶ τὸν Ἅγιον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺν Κύρῳ. Φύλ. 242.

Κοντάκιον. Τὸν τῆς Ἑορτῆς.

Τιλὸν ἐν πρεσβείαις. Φύλ. 391.

23. Τὸν Ἅγιον Μάρτυρος Λεππάς.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπόδιδοται ἡ Ἑορτή.

Οὐ δὲ "Άγιος Λεππός προεψάλθη τῇ κβί.

24. Τὸν Ἅγιον Ιερομάρτυρος Εὐτυχοῦς,
μαθητῆς τῆς Ἅγίας Ιωάννης τῆς Θεολόγης.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Καὶ Βόπων μέτοχος. Φύλ. 230.

25. Ἡ Ἐπαύδος πῦ Λειταίης τῆς Ἅγιας
Αποσόλες Βαρθολομαίου, καὶ μνήμη τῆς Ἅ-
γίας Αποσόλες Τίτου.

Τροπάριον. Ἡχος γ'.

Απόσολοι "Άγιοι. Φύλ. 359.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.

Τὰ αὖτα ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπό-
σολε, σωὶς τάτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προ-
κατήγειλας, τῆς ἀνθέου χάριτος, μυσο-
λέκτα Τίτε αἰδίμενος διὰ τοῦ βοῶμας σοι
πρεσβούσιν μὴ παύσῃ ὑπέρ παντων ἡμῶν.

26. Τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Αδριανῶν,

394 ΑΥΓΟΤΣΤΟΣ.

ἡμί Ναπαλίας, αθλησαύτων σε ἔτει 304.
επὶ Μαξιμιανὸν βασιλείας.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σὺ Κύρε. Φύλλ. 241.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ἐπεφανῆς σήμερον.

Γιανκός θεόφρορος τῆς Θείας λόγου, ὁ
καρδίᾳ θέμενος, Αδριανὸς Μάρτυς Χρι-
στοῦ, σὺ ταῖς βασιλείαις φροσεύδραμες, σὺν
τῇ συζύγῳ τὸ σέρφος δεξάμενος.

27. Τὸς Οσίου Παΐσιος ἡμῶν Ποιμάνος.
Οὗτος ἦν σὺ ἔτει 415. επὶ τῆς βασιλείας
Θεοδοσίᾳ τῷ μικρῷ ἐπὶ τῆς γ'. Σωδόνι.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σὺ ροᾶσι. Φύλλ. 320.

28. Τοῦ Οσίου Παΐσιος ἡμῶν Μωϋσέως
τῷ Αἰδίοπος.

Τροπάριον. Ἡχος α'.

Τῆς ἑρήμυε πολίτης. Φύλλ. 246.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Θείας Πίσεως.

Ωνέιαν ἔλλαμψιν κατεπλουτίσας, σκότῳ
ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ· καὶ ταῖς
ἀγεύπνοις φροσεύχαις σὺ γμάρανας, τὸ τῆς
σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ φρὸς τοι
αὖτις ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάπερ Οσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἴκέτει, δωρίσαθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

29.. Ἡ Ἀπότομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Αγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ιωάννου.

Ἄργια, καὶ Νηστεῖα.

Τρο-

Μηδὲ δικαίου μετ' ἐγκωμίῳ, σοὶ δέ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τῆς Κυρίας Πρό-
δρομε· αὐτείχθης γὰρ ὅντας καὶ Προφητῶν
τεβασμώπερος, ὅτι καὶ σὺ ρείθροις βαπτί-
σας κατέξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅτεν τῆς
ἀλιθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων διηγελί-
σω καὶ τοῖς σὺ "Ἄδη, Θεὸν φανερωθεῖτε σὺν
σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τῆς Κόσ-
μου, καὶ παρέχορτος ἡμῖν τὸ μέγα, ἔλεος.
Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. α.

Ητοῦ Προδρόμου σύδοξος ἀποτομή, οἰ-
κονομία γέγονέ τις θεῖκή, ἵγα καὶ
τοῖς σὺ "Ἄδη τῆς Σωτῆρος κηρύξῃ τὸν ἔλε-
σιν. Θρίψείτω οὐδὲ Ἕρωδτας αἴσιον φόνοι
αἰτήσασα· εἰ Νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, εἰ
ζῶντα αἰῶνα ἤγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον
τρόσκαιρον.

30.. Γῶν σὺ 'Αγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀρ-
χιεπισκόπων Κωνσταντινούπολεως, Ἀλεξαν-
δρία, Ιωαννίς, καὶ Παύλος τῆς Νέας.

Τροπάριον τοῦ Προδρόμου.

Μηδὲ δικαίου. Ως αὖτε.

Δόξα. Γῶν 'Αγίων. Ἡχος δ'.

Ο Θεος τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ
μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸν σὲν ἐπιείκειαν·
μὴ ἀποσπίσῃς τὸ ἔλεός συ ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
ταῖς ἀντῶν ἴκεσίαις, σὺ εἰρηνὴ κυβέρνησον
τὸν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Προδρόμου.

Η τῆς Προδρόμου. Ως αὖτε.

R 6

31. Η

31. Η Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, ὅτις μετεκομίδη απὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζύλας ἐπὶ Ιουστινιανῆ τῷ Βασιλέως εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 530. ἔτος.

Κατάλυσις οὕνε, καὶ ἐλαίς.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθσει τῶν αὐθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τὴν ἀχαρτή σε Σώματος, κραταιὰ τῇ Πόλει σὺ περιβολῆς ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ Τόκω σου ἀφθαρτα διαμείναται· ἐπὶ σοὶ δὲ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμεσθε, εἱρεύειν τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ημῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκ. Ἡχος β'. Τὴν δὲ φρεσβείας.

Tῷ Θεοδόχῳ γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβὼσα ἡ Ζώνη σὺ ἡ τιμία, κράτος τῇ πολιτείᾳσα αὐθροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῷ ἀγαθῶν αἰγάλευστος, ἡ μόνη τεκνα τοῦ Αειπάρθσεος.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΩ ΠΑΣΧΑ.

Από τῆς Κυριακῆς ποῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίων, μέχρι τῆς Ἁγίων Πάντων.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Τελώνῳ, καὶ τῷ Φαρισαίῳ. Τροπάρειον τὸ Ἀναστάσιμον τῇ Ἡχῇ. Καὶ τῇ Τριαδίᾳ, Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάκ. Ἡχος δ'. Ἐπεφαύης σήμερον.

Φαεισμοῦ φύγωμεν ὀψηγοεῖσθ, καὶ Τελώνης μάθωμεν τὸ παπεινὸν ἐν συναγμοῖς, πορὸς τὰν Σωτῆρα κραυγάζοντες, οἰλάσθητι μόνε ἡμῖν σύδιαλλακτε.

Ιστέον, ὅτι ἐν παύτῃ τῇ Ἔβδομάδι καταλύομεν Τετάρτην καὶ Παρασκεύην διὰ τὸ Αρτζιβέρειον τῆς Ἀρμενίων.

Τῇ Κυριακῇ ποῦ Ἀσώπου. Τροπάρειον τοῦ Ἡχῶν. Καὶ τῇ Τριαδίᾳ, Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάκ. Ἡχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῷας δόξης σὺ ἀποσκιρτίσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον. ὅθεν σοι τέλι τοῦ Ἀσώπου φωνὴν κραυγάζω· ἥμαρτον, ἐνώπιόν σου

σὺ Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μεταφοῖντα,
καὶ ποίησόν με ωὐδὲν τὸν μιθῶν σύ.
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Αποκρέω, μυήμισθος ἐπι-
τελέσμεν τὸν ἀπὸ αἰῶνος κεκομημένον Πα-
τέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως παύτα
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀ-
πονέμων μόνε Δημιτργέ· αἰάπαυσον Κύ-
ριε τὰς φυχὰς τῶν δέλων σύ· σὺ σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ανέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάσ-
τῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νιᾶ, Θεοτοκίον.
Ἡχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμνά ἔχομεν, καὶ
τορέστβων δύωρόσδεκτον, τορδός δὲν ἔτε-
κετ Θεὸν, Θεοτόκε ακύρρωτε, τῶν πιστῶν
ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Μετὸς τῶν Αγίων αἰάπαυσον Χειστέ,
τοὺς φυχὰς τῶν δέλων σου, σύνθα εἰκ
ἴσι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στραγγός, ἀλλὰ
ζωὴ ἀτελέμητος.

Τῇ Κυελακῇ τῆς Αποκρέω. Τροπάριον τὸ
Ανασάσιμον τῇ Ἡχᾳ. Καὶ τῇ Τειωδίου,
Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάκιον. Ἡχος α.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός ἐπὶ γῆς μετὰ δό-
ξης, καὶ ἔρμοσι τὰ σύμπαντα· ποτα-
μὸς δὲ τὸ πυρός πορὸ τὸ Βήματος ἔλκει, καὶ
Βίβλοι διανοίγονται; καὶ τὰ κρυπτὰ δημο-
σιεύο-

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ. 399

συβούται· τότε ρῦσαί με, ἐκ τῷ πυρὸς τοῦ
ἀσθέτε, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σὺ μὲν σῆ-
ναι, Κειτα δικαιόπατε.

Εἰδόται λὴ, ὅτι τῇ Τεβαδί, καὶ Παρασ-
κεψὶ τῆς Τυροφάγης, μετὰ τὸν Δ. ἐθέμει
τυρὸν, καὶ ὡὰ, διὰ τοὺς Πακωβίτας, καὶ
Τεβαδίτας, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ ἐν Α-
γίοις Πατέρος ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινούπολεως.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγης, μηδὲν ἐπι-
τελεῖμεν πάντων τῷ ἐν αὐτήσει λαμπτά-
των Οσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἡχος δ'.

Ο Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ^{μεθ'}
ἡμῶν κατὰ τὴν σκληρότερον,
μὴ ἀποσύσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ
ταῖς ἀντρὶς ικεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ ἀυτό. Καὶ νῦν.

Mήτρ Αγία, η τοῦ ἀφράστου φωτός,
Αγγελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες, σύ-
σεβῶς μεγαλωδέμεν;

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως δύσεβείας Κύρυκας, καὶ ἀσεβείας
φίμωτρα, τῷ Θεοφόρων τὸν δῆρον ἐ-
φαίδριας Κύειε, τῇ ύφιλέω λάμποντα.
ταῖς ἀντῶν ικεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τὰς
σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλιώντας, διαφύλα-
ξον τάλλειν καὶ ἄδειν σοι, Ἀληλύϊα.

Τῇ Κυελακῇ τῆς Τυροφάγου. Τροπάριον

Ἀνα-

Ἀναστοριον τῆς Ἡχου. Καὶ τῆς Τετραδίου
Θεοτόκε Παρθένε.

Κοντάνιον Ἰδιόμελον. Ἡχος Πλ. β'.

Τῆς σοφίας ἔδηγε, φρονήσεως χόρηγέ-
τὴ δὲ ἀφρόνων παιδὸντα, καὶ τὴν πτωχῶν
ὑπερασπισά· σύειξον, συμέτισον τὰς καρ-
δίας μηδεποτα· σὺ δέδε μοι λόγον, οὐ τῆς
Πατέρος Λόγος· οὐδὲ δῆ τὰ χεῖλη μου εἰ μή
καλύσω ὃν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεύμαν, εἰ-
λέποτάν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ Εασέρας Φάλλομεν τὸ παρὸν
Προκείμενον. Ἡχος Πλ. δ'.

Mή ἀποσθέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῆς παιδός σα, ὅτι Θλίβομαι, ταχὺ^τ
ἐπάκησόν μι· πρόχει τῇ Φυχῇ με, καὶ λύ-
βωσαι αὐτιών.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σα ὁ Θεός αντιλάβοιτό με.

Στίχ. Ἰδέπωσαι πτυχεῖ, ηγὲ δύφρανθή-
κωσα.

Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τὴν Νηστειῶν, μνή-
μι μὲν ἐπιτελέμεν τῷ γειομένῳ Θαύματος διὰ
τὴν Κολύβων παρὰ τῷ Ἀγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Θεοδώρου τῷ Τύρωνος.

Τροπάριον. Ἡχος β'.

Mεγάλα τὰ τῆς Πίτεως καπορθώματα-
ἐν τῇ πτυχῇ τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὅ-
δατος αναπαύσεως, οὐ "Ἄγιος Μάρτυς Θεό-
δωρος ἡγάλλετο· πυρὶ δῆ ὄλοκαυπωθεῖς, ὡς
ἄρτος ἥδυς τῇ Τριάδι προσβλέπεται, ταῖς
αὐτῇ ἴκεσίαις Χριστὸς οὐ Θεός, σῶσον τὰς
Φυχὰς ἡμῶν.

Δό-

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ. 403

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ εὖ. Θεοτοκίου.

Πάντα ὑπέρ σύνοια. Φύλ. 439.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Π 154 Χειτὲν ὥστε Σωρακα, εῦδος λα-
βῶν ἐν καρδίᾳ συ, τὰς σπαστὰς δυ-
χάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, τῷ στέφει
κρανίῳ ἐσέφεψῃ, αἰώνιως ᾧς αἴτητος.

Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῷ Νικειῶν, ὅτι τῆς
Ορθοδοξίας, μνεῖαν ἐπιτελεῖμεν τῷ Αγίων
Προφητῶν, Μωϋσέως, καὶ Ἀαρὼν, καὶ τῷ
λοιπῶν, καὶ τῆς τῶν Αγίων καὶ σεπτῶν Ει-
κόνων αἱαστηλώσεως, γενομένης ἐπὶ τῆς
Βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας.

Τροπάνειον, τὸ Ἀνασάσιμον τῇ Ἡχᾳ.

Δόξα. Ἡχος β'.

Τ ἴαν ἀγαπητον Εἰκόνα σου προσκινοῦμεν
ἀγαθε, αἰτούμενοι συγχάρησιν τῶν
πτωμάτων ἡμῶν, Χειστε ο Θεός. βελή-
σει γὰρ πυδόνιστας σαρκὶ αἰελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵκα ρύσῃ τὸν ἔπλαστας ἐκ τῆς δα-
λείας τῷ ἐχθρῷ. ὅθεν δύχασιστως βοῶ-
μοι σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὸ πάντα ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαν
τὸν Κόσμον.

Καὶ εὖ. Θεοτοκίου.

Ἡχος β'.

Πάντα ὑπέρ σύνοια. Φύλ. 439.

Κοντάκιον ἀυτόμελον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ο ἀπειγέαπτος Λόγος τοῦ Παΐδος, ἐκ
σοῦ Θεοτόκε περιεχάφη σαρκούμενος,
καὶ τίνα ρύσωνται Εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον
αἷα-

ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμι-
ξον· αλλ' ὅμολογεῖτες τινὲς σωτηρίας, ἔργω
καὶ λόγω ταύτης αὐτορέματος.

Τῇ Κυριακῇ Επείρας φάλλοις τὸ παρὸν
Προκείμενον, εἰς Ἡχον Πλ. δ'.

Εδῶκας κληρονομίαν τῆς φοβύμενοις τὸ
ὄνομά συ Κύρε.

Στίχος Ἀπὸ τοῦ περάτων τῆς γῆς περὸς
σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος Σκεπαδήσομαι δὲ τῇ σκέπῃ τοῦ
περύγων σε.

Στίχος Οὕτω φαλῶ τῷ ὄνοματί σου εἰς
τὰς αἰῶνας. Καὶ πάλιν

Εδῶκας κληρονομίαν τῆς φοβύμενοις.

Τῇ Διετερᾷ Κυριακῇ τῷ Νιστειῶν, Φάλ-
λεται ή Ἀκολθδία τοῦ ἐν Αγίοις Παΐσ-
τημῶν Γρηγορίᾳ Θεαταλονίκης τῷ Θαυματερ-
γοῦ, τῷ καὶ Παλαιμᾶ.

Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁ φωτιός, Ἐκκλησίας τὸ
σπέλυμα, καὶ Διδάσκαλε, τῷ Μονασ-
τῷ ή καλλοφή, τῷ Θεολόγῳ ὑπέρμαχος
ἀποροσμάχητος, Γρηγόριε Θαυματεργέ, Θεο-
σαλονίκης τὸ καύχημα, Κίρυξ τῆς χάρι-
τος, ἵκετος διὰ παντὸς, σωθῆσαι τὰς φυ-
χὰς ήμῶν.

Κοντάκιον. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Τῇ υπέρμαχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον,
Θεολογίας τινὲς λαμπραντ συμφώνως
σάλπιγγα, αὐμνύμενος Γρηγόριε Θεορρῆ-
μον.

μον· ἀλλ' ὡς νῦν· Νοὶ τῷ φρέστῳ παρισά-
μενος, ἀφὸς αὐτὸν τὸν νομὸν ἡμῶν Πάτερ ὁ-
δῆγος, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κύριε τῆς
χάρεως...

Τῇ Κυριακῇ Επερας τὸ Προκείμενον,
εἰς Ἡχον Πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ φρέστωπόν σου ἀπὸ
τῆς παιδός συ, ὅτι Θλίβομαι, ταχὺ^τ επάκεσόν με· φρόγες τῇ ψυχῇ με, καὶ λύ-
θωσαι αὐτούς.

Στίχος. Ἡ σωτηρία συ ὁ Θεὸς αὐτιλάβοι-
τῷ μου.

Στίχος. Ἰδέτωσα πποχοὶ καὶ ἐφρανθή-
τωσα. Καὶ πάλιν.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ φρέστωπόν συ.

Φάλλεται δὲ σὺ παρ' σὺ ἐκάστη Κυελακῆ,
μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῷ Νικειῶν.

Τῇ Τείτη Κυελακῇ τῷ Νικειῶν, ἑορτάζο-
μεν τῷ Προσκυνήσιν τοῦ πιμίου καὶ ζω-
ποιοῦ Σπαυρᾶ.

Τροπάγον τὸ Ἀκαστάσιμον.

Δόξα. Ἡχος ἀ.

Σῶσον Κύελε τὸν λαόν συ, καὶ δίλόγος
τὴν κληρονομίαν συ· νίκας τοῖς Βαστ-
λεῦσι καὶ βαρβάρων δωρέμενος· καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τῆς Σπαυρᾶ σὺ πολετόμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Γαβριὴλ φθεγξαμού· Φύλ. 438.

Κοντάκιον αυτομελον. Ἡχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν
Πύλην τῆς Ἔδεμ· αὕτη γὰρ εἰσένη πα-
ρά-

ράδοξος δέσις, τὸ Ξύλον τοῦ Σπαυρᾶ, Θανάτος τὸ κούκου, καὶ Ἀδειά τὸ νῖκος ἐλύλατο· ἐπέστης δὲ Σωτήρ με βοῶν τοῖς ὅντας Ἀδηίσταγμα πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Τῇ Κυριακῇ Ἐσέρας τὸ Προκείμενον,
εἰς Ἡχον Πλ. δ'.

Ε δωκας χλιρονομίαν τοῖς φοβερούσιοις τὸ
ὄνομά σὺ Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τοῦ περάτων τῆς γῆς φρός σὸν
ἐκένρωξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι δὲν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σὺ.

Στίχ. Οὕτω φαλῆρος ὀνόματί σὺ εἰς τὰς
αιώνας.

Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῷ Νιγειῶν, φάλλο-
μένη τὴν Ἀκολυθίαν τῷ Όσίᾳ Παΐδος ἡμῶν
Γιαννεώ Συγγεαφέως τῆς Κλίμακος.

Τροπάριον. Ἡ ρυθμός Πλ. δ'.

Ταῦς τῷ δακρύσθι σὺ ρύσαις. Φύλ. 320.

Κοντάκιον. Ἡχος ἀ. Χορὸς Ἀγγελικός.
Καρπὸς ἀπεθαλεῖς. Φύλ. 341.

Τῇ Κυριακῇ Ἐσέρας φάλλομεν τὸ
Προκείμενον, εἰς Ἡχον Πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ φρέσωπόν σου ἀπὸ
τῆς παιδός σὺ, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ^τ
ἐπάκουσόν μου· φρόδης τῇ φυχῇ μου, καὶ
λύπασαι αὐτεῖ.

Στίχ. Η σωτρίασθι ὁ Θεός αὐτιλάβοιτο με.
Στίχ. Ιδέπωσα πτωχοί, καὶ δύφρανθήτωσα.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ φρέσωπόν σὺ.

Τῇ

Τῇ Πέμπτῃ τῆς ἀυτῆς Ἐβδομάδος, φαίνεται τῷ Ακολουθίᾳ τῷ Μεγάλῳ Κανόνῳ.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Πρυχή με, Φυχή με, ανέσα, τί καθάδυδεις, τὸ τέλος ἔγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· αὐτοῦ δὲ οὐδὲ, ἵνα φείσηται σὺ Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχῶ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Τῷ Σαββάτῳ, φάλλοις τὸν εἰς τῷ Τερεμαγίᾳ Θεοτόκου Ακάθιτου "Τυμονίου.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὸ φροσαχθεῖ μυσικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκληρῇ τοῦ Ἰωσήφ απουδῆξεῖση, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τῆς Οὐρανίας, χωρεῖται αὐτολοιώπως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μῆτρά σου, λαβόντα δελτα μορφὴν, ἔξισαμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη αὐτοφούτε.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπέρμάχῳ τραπουῶ· Φύλλ. 340.

Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῷ Νικειῶν, φαίνεται τῷ Ακολουθίᾳ τῆς Οσίας Μητρὸς ιμᾶν Μαείας τῆς Αιγυπτίας.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ αἱρίθως· Φύλλ. 236.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ο ὑψωθεῖς.

Τῆς ἀμαρτίας τῷ ἀχλαῖ ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ ἀνγαθεῖσα, τῷ σωτηρίᾳ αὔδοξε φροσῆξας τῷ Χριστῷ· τέττα τῷ πατάμωμαν, καὶ Αγίαν Μητέρα,

τέρα, φρέσβιν συμπαθέσατον, φροσνέγ-
καστα ὅθεν, καὶ τῷ πταισμάτων εὔρες ἀπό-
χλώ, καὶ σὺν Αγγέλοις ἀεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Τῇ Κυελαιῇ Ἐπέρας τὸ Προκέιμενον,
εἰς Ἡχον Πλ. δ.

Εὐδαίας κληρονομίας τοῖς φοβερούσιοις τὸ
ἴανομά σε Κύρε.

Στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς φρός
σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος. Σκεπαδήσομαι δὲ τῇ σκέπῃ τῷ
πτερύγων σε.

Στίχος. Οὕτω φαλῶ τῷ ὄνόματί σου εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἅγιου,
καὶ Δικαίων Λαζάρῳ.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Ταῦτα κοντίνῳ Ἀνέβασιν πρὸ τοῦ σὺ Πά-
θους πιστύμονος, ἐκ νεκρῶν ὥγειρας
τὸν Λάζαρον Χειρὶ οὐ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς
ώς οἱ Παιδεῖς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέ-
ροντες, σοὶ τῷ Νακιτῇ τῷ Θανάτῳ βοῶμεν·
ώσαντά δὲ τοῖς ὑψίστοις, δύλογημενός ὁ
ερχόμενος δὲ ὄνόματι Κυείς.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ δὲ ζητῶν.

H παῦτων χαρᾶ, Χειστὸς οὐ αλίθεια,
τὸ φῶς οὐ ζωὴ, τῷ Κόσμῳ οὐ Ἀνάστα-
σις, τοῖς ἐν γῇ πεφαύέρωται, τῇ εὐτῇ ἀ-
γαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀνασά-
σεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Τῇ Κυελακῇ τῶν Βαΐων.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Τῷ κοινῷ Ἀνάστασιν, ὡς ὅπισθεν ἐν τῷ
Σαββάτῳ. Καὶ λεγεται ἐκ β'.

Καὶ τέτο ἄπαξ. Ἡχος δ'.

Sυναφῆτες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος
Χειστὲ οὐ Θεὸς οὐ μᾶν, τῆς ἀδανάτου
Ζωῆς οὐκανθησι τῇ Ἀναστάσει σύ, καὶ ἀ-
τυμνήντες κράζομεν· ὡσαννὰ ἐν πᾶσι ὑψί-
σοις, δύλογηματος οὐ ἐρχόμενας ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Απὸ γ'. Ωδῆς. Η Υπακοή.

Ἡχος Πλ. β'.

Mετὰ κλαδῶν ὑμνήσαντες πρότερον, με-
τὰ ξύλων συνέλαβον ὕσερον, οἱ ἀ-
γνώμονες Χεισὸν, Ιεδαιοι τὸν Θεόν· οἱ μεῖς
δὲ πίσει ἀμεταθέτω φέντε τιμῶντες ὡς δύερ-
γέτειν, διαπαντὸς βούσαμεν ἀνταῖ· δύλο-

γημάτος εῖ δὲ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ αὐτα-
λέσασθαι.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Τῷ Θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χεισὲ ὁ Θεὸς,
τῷν Ἀγγέλων τελίν αἰγεσιν, καὶ τῷν Παΐδων
αύγουντιν προσεδέξω βοῶντων σοι· δύλογη-
μένος εῖ δὲ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ αὐτα-
λέσασθαι.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δεσπέρᾳ, ἐν τῷ Ὅρ-
θρῳ, εἰς τὸ Αἰλιττα.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ιδὼν ὁ Νυμφίος ἐρχεται εἰς τῷ μέσῳ τῆς
Ιυνικτός· καὶ ρακάειος δὲ δελος, δὲν δύρι-
σει γενγορεῦντα· αὐδέξιος δὲ πάλιν, δὲν δύ-
ρισει ραθυμεῦντα. βλέπε δὲν φυχή με, μὴ
τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ Θανάτῳ
παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλει-
σθῆς· αλλὰ ανάντον κράζουσα· "Ἄγιος,
Ἄγιος, "Άγιος εῖ δὲ οὐρανὸς διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλένσον ἥμᾶς.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ως ἀπαρχᾶς τῆς φύσεως.

Οἰακώβῳ ὠδύρετο τῷ Ιωσήφ τελίν σέρι-
σιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθιτο ἄρμα-
τι, ὡς Βασιλεὺς τιμόμενος· τῆς Αἰγυ-
πτίας γάρ τότε, ταῖς ιδονοταῖς μὴ δουλού-
σας, αὐτεδοξάζετο παρὰ τῷ βλέποντος ταῖς
τῶν αὐθρώπων καρδίας, ηγή νέμοντος στέ-
φος ἀφθαρτον.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τείτῃ.

Τρο-

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ, 409
Τροπάλιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ιδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται. Ως αὖθις ἐν
τῇ Μεγάλῃ Διδύμῃ.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖ ζητῶν.

Τίνι ὥρᾳ φυχὴ τοῦ τέλους ἀνυοίσασα,
καὶ τίνι εἰκοπλιῷ τῆς συκῆς δειλιάσα-
σα, τὸ δοθέντοι πάλαιτον φιλοπόνως ἔρ-
γασαι παλαιόπαρε, γενιγορεῖσα καὶ κράτεσσα-
μη μείγωμεν ἔξω τᾶς νυμφῶνος Χεισά.

Τῇ Αγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Δ. Τροπ. Ἡχ. Πλ. δ'.
Ιδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται. Ως αὖθις.

Κοντάκιον. Ἡχος γ. Οὐταθεῖς.

Τί πέρ τίνι πόρνῳ Αγαθῇ, αὐτομήσας,
δακρύων ὅμιβρυς ψάλμως σοι προσῆξα,
ἄλλα σιγῇ δεόμενος προσπίπτωσοι πόθῳ
ἀσταζόμενος τὰς ἀγράντες σὺ πόδας, ὅπως
μοι τὴν ἀφεσιν, ὡς Δεαπότης παρέξῃς, τῷ
οὐλημάτων; κράτεων σοι Σωτήρ· εκ τῆς βορ-
βόρας τῷ ἔργῳ μη ῥῦσαι με.

Τῇ Αγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Ε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ Λειτουργίαν
Τροπάλιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Οὐ τε οἱ στόδοξοι Μαθηταὶ, ὃν τῷ Νιπ-
τῷε τὴ δεῖπνα ἐφωτίζοντο, τὸ τε Ἰου-
Orologio. S δας

410 ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

δας ὁ δυωρεβής φιλαργυρείαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ αὐόμοις Κειταις, σὲ τὸν δέκαυον Κειτηώ παραδίδωσε. Βλέπε χρημάτων ἔραστα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρετον ψυχή, τὸν διδασκάλω τοιαῦτα πολυμήσασαν· ὁ περὶ παῖτας ἀγαθὸς, Κύρει δόξασοι.

Κοντάκιον. Ἡχος β. Τὰ αὖτα ζητῷ.

Τὸν Ἀρτον λαβῶν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως ἀντάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμίων τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἀνθρωπὸν· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰεδας ὁ δύλος, καὶ δόλιος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τροπάρειον. Ὁτε οἱ αὔδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ Νικηφόρῳ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυωρεβής, φιλαργυρείαν νοσήσας ἐσκοτίζετο.

Καὶ Κοντάκιον. Τὸν Ἀρτον λαβῶν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως ἀντάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμίων τοῦ πλάσαντος, καὶ τὰ λοιπά.

Τῇ Ἀγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.
Τροπάρειον. Ὁτε οἱ αὔδοξοι. Ως αὖτε
ἐν τῇ Μεγάλῃ Πεμπτῃ.

Κον-

ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ. 411

Κοντάκιον ἀντόμελον. Ἡχος Πλ. δ.

Τὸν δὶς ἡμᾶς σπαυρωθεύτα δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν· ἀυτὸν δὲ κατεῖδε Μαεία
ἐπὶ τῷ Σύλᾳ, καὶ ἔλεγεν· εἰ καὶ Σπαυρὸν ὑ-
πομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Χιὸς καὶ Θεός μα.
Τροπαῖον εἰς τὸν Απόλυτιν. Ἡχος δ.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
Νόμου, τῷ τιμίῳ σὐ Αἴματι, τῷ Σπαυ-
ρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κυνηθεῖς,
τὴν ἀθανασίαν ἐπήγαγας αἱθρώποις, Σω-
πὴρ ἡμῶν δόξασοι.

Τροπαῖον τῆς Πρώτης "Ωρας. Ἡχος α.

Σπαυρωθεύτος σὺ Χεισέ, αὐγρέθη οὐ τυ-
ραννίς, ἐπαπέθη οὐ δύναμις τῷ ἐχθρῷ.
Γέτε γαρ Ἀγγελος, εἰς αἴθρωπος, ἀλλ' ἀν-
τὸς ὁ Κύειος ἔσωσας ἡμᾶς δόξασοι.

Δόξα, καὶ ρῦ. Θεοτοκίον.

Τίσε καλέσωμεν. Φύλ. 111.

Τροπαῖον τῆς Τείτης "Ωρας. Ἡχος Πλ. β.

Κύεις κατέκειναν σε Ιουδαῖοι θανάτῳ,
τὸν ζωὴν τῇδε ἀπαύτων· οἱ τὸν ἐρυ-
θραν ῥάβδῳ πεζόσαντες, Σπαυρῷ σε προσ-
ῆλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέζας μέλι θηλάσαν-
τες, χολιώσοι προσιώσεικαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑ-
πέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλόβιθερώσῃς τῆς δου-
λείας τῷ ἐχθρῷ, Χεισέ οὐ Θεός δόξασοι.

Δόξα, καὶ ρῦ. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ οὐ ἄμπελος. Φύλ. 123.

Τροπαῖον τῆς "Εκτης Ωρας. Ἡχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χρι-
στὸν οὐ Θεός· ἐπὶ Σπαυρῷ τὰς ἀγαθὰς
σου

σε χεῖρας ὅξετενας, ἐπισωάγων πάντα
τὰ ἔθνη πράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὕτις ἐκ ἔχομεν παρρησίαν. Φύλ. 134.

Τροπάρ. τῆς Ἔννάστης Ὡρας. Ἡχος Πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Λυτῆς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ Σπαυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγον· εἰ-
μὴ Θεὸς ὑπάρχει σαρκωθεὶς, ὁ σωτὴρ
σαυρωθεὶς, οὐκ αὖ ὁ Ἡλιος τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαί-
νετο· ἀλλ' ὁ πάντων αὐτόμονος, μηδέποτε
με Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐδὲ ίμᾶς γεννηθεὶς. Φύλ. 162.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὸν δι' ίμᾶς Σπαυρωθέντα, δεῦτε πα-
τές ύμνήσωμεν· αὐτὸν δῷ κατεῖδε Μα-
ρία ἐπὶ τῷ Σύλῳ, καὶ ἔλεγεν· εἰ καὶ Σπαυρὸν
ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός με.

Τῷ Ἀγίῳ, καὶ Μεγάλῳ Σαββατῷ.

Τροπαριον. Ἡχος β'.

Ομσχῆμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ Σύλου
καθελῶν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σιν-
δόνι καθαρῷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν
μνή-

μνήματι κανὼν κηδούσας ἀπέθετο. Δόξα.

O τε κατῆλθες πρὸς τὸν Θαύματον ἡ ζωὴ
ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν "Ἄδην συέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τὰς τε
Θνεῶτας ἐκ τῷ καταχθονίων αὐτοτοσας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῷ επιχραντῶν ἔκραύγα-
ζουν· ζωοδότα Χριστὸν θεός ήμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Tαῖς Μυροφόροις γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆ-
μα ἐπισάς ὁ "Αγγελος ἐβόα· τὰ μῆ-
ρα τοῖς Θυτοῖς ὑπάρχει ἄρμόδια, Χεισός
δὲ διαφθορᾶς εἰδείχθη ἀλόρθιος.

Κοντάκι. Ἡχος β'. Χειρόγεαφον εἰκόνα.

Tιλ Ἀβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται.
Τῇ σμύρηῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμέσος, σὺ
Μνημείῳ καπατίθεται, ὡς Θυτὸς ὁ ἀθάνα-
τος· Γυναικες δὲ αὐτὸν ἥλθον μυεῖσαι,
κλαίσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· τόπο Σάβ-
βατόν ἔιτε τὸ ὑπερβολογημένον, σὺ δὲ Χε-
σάς ἀφυπνώσας, αἴσατίσται βρίτμερος.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τῷ Πάχα.
Ἡ Τπακον, αὐτὶ τῷ Τροπαείᾳ. Ἡχος δ'.

Pρολαβούσαι τὸν "Ορθρον αἱ πετρὶ Μα-
ειάμ, καὶ δύροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυ-
πεῖσαν

λι-

λιθσύντα τῷ Μυῆματος, ἦκον ἐκ τῷ Ἀγγέλου τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς αὐθρώποι; βλέπετε τὰ ἀντίφια απάργανα, δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ πιρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανάτωσας τὸν Θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεὸς Τίδες, τῷ σώζοντος τὸ γείος τῷ αὐθρώπων.

Κοιτάνιον ἀυτόμελον. Ἡχος Πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τῷφῳ καπῆλθες ἀθανάτε, ἀλλὰ τοῦ "Ἄδου καθεῖλες τῷδε διώματι", καὶ αὐτέστις ὡς νικητὴς Χεισὲ ὁ Θεός, γυμναῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος χαιρετε· καὶ τοῖς στοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνῃς δωρούμενος, ὃ τοῖς πεσόσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τῇ Πάσχᾳ, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακανησίμου, αἱ "Ωραι, καὶ τὰ Ἀπόδειπνα, οὕτῳ φάλλονται.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν.

Χειστὸς αὐέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατόσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωκαὶ χαεισάμενος.

Ἐκ Τείτου.

Αγάστασιν Χεισοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμοι "Ἀγιον Κύειον, Ἰησοῦ τὸν μόνον αἴμαρπτον. Τὸν Σπαυρόν σου Χεισὲ προσκινῶμεν, καὶ τῷ Ἀγίᾳ σου Ἀνάστασιν ὑμνῦμεν, καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡρῶν, ἐκτός σὺ ἄλλον ωκοῖδαμεν. Τὸ ὄνομά συ ὄνομάζομεν. Δεῦτε παύτες οἱ

πιστοί, φροσκωπόσωμα τὰς τοῦ Χειστοῦ
Αγίαν Ανάσασιν. Ἰδὲ γὰρ ἡλθε διὰ τοῦ
Σταυρῷ χαρὰν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ. Διαπα-
τὸς δύλογοιώτες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὰς
Ανάσασιν ἀνταῖ, Σταυρὸν δὲ ὑπομένας δι
ἡμᾶς, Θανάτῳ θανάτου ὥλεσεν.

Ἐκ Τείτου.

Προλαβὼσαι τὸν Ὀρθρον. Φύλ. 413.

Εἰ καὶ εἰν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. Ω. αἴω.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ὃν Ἄδου δὲ με-
τὰς Φυχῆς, ὡς Θεός, ὃν Παραδεῖσῳ δὲ
μετὰ Λητῆς, καὶ ὃν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χειστὲ
μετὰ Παΐδεως καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν
ὁ ἀπειλεῖσαπτος.

Δόξα:

Ων ζωιφόρος, ὡς Παραδεῖσον ὁρατόπερος
ὄντως, καὶ πατάθος πάσις βασιλικῆς,
ἀναδεικταὶ λαμπρόπερος Χειστὲ ὁ τάφος
σα, οὐ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Υψίσου ἡγιασμένον Θεῖον σκή-
νωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δεδογμένη
χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· δύλογο-
μένη σὺ ἐν γωνιέσιν, ὑπάρχεις Πανάμω-
με Δέσποινα.

Τὸ. Κύριε ὄλεισον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν.
Τὰς τιμιωτέρων τοῦ Χερυθίμ, καὶ ἐνδοξοτέ-
ρων ἀσυγκείπων τοῦ Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθό-
ρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὰς ὄντως Θεο-
τόκους, σὲ μεγαλιώμεν.

Καὶ λέγεται Στίχ. Δι' σύχαν τοῦ Αγίων

Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησὲ Χεισὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμιλ.

Καὶ πάλιν ὄμοιώς τὸ, Χεισὸς ἀκέστη, ἐκ
γ'. Ή αὐτῇ Ἀκολουθίᾳ λέγεται σύτε ταῖς
Ωραῖς, καὶ πὼ 'Αποδείπνῳ, καὶ πὼ Μεσο-
νυκτικῷ. Εἰς δὲ τὸ 'Απόδειπνον λέγομεν
καὶ τὴν Εὐχλῶ ταῦτα.

Ε ὑλορχητος εἰ Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ
φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡ-
λιακῷ, καὶ τὴν οὐκτα φαιδριάς ταῖς αὐ-
γαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας
διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγί-
σαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς οὐκτούς, ἐπάνευσον τῆς
δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τῷ λαβεῖ. Καὶ
πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἔκθσια, καὶ τὰ
ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς 'Εσ-
περινὰς ἡμῶν ἴκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ
πλῆθος τῷ ἐλέυσσῃ, καὶ τῷ οἴκτιρμῶν σῃ
ἐπὶ τὴν ἀληφρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς
Ἄγιοις 'Αγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅ-
πλοις δικαιοσώνις σου, περιχαράκωσον ἡ-
μᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου, φρούρισον ἡμᾶς τῇ
διαιάμεισου, ρῦσαι ἡμᾶς εἰκ πάσις πει-
δάσεως, καὶ πάσις ἐπιβυλῆς τῷ αὐτικειμέ-
νου. Παράχθε δὲ ἡμῖν, καὶ τὴν παρῆσσαν ἐ-
πισέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ οὐκτὶ, τελείᾳ,
ἄγιᾳ, εἰρήνῃ, αναμάρτητον, ἀσκανδάλτ-
σον; ἀφαντασον; καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείας τῆς 'Αγίας Θεοτό-
κου, καὶ παντῶν τῷ 'Αγίων, τῷ ἀπ' αἰῶνός
σος σύναρεσησάντων. Ἀμιλ.

Χει-

Χεισὸς αὐέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'. Καὶ Ἀπόλυσίς.

Οὐλιοῦ ἀντὶ τῶν Ἐβδομάδα καταλύομεν εἰς πάντα.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακανησίμως τῆς Ζωδόχου Πηγῆς.

Κοντάκ. Ἡχος Πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εξ ἀκριώτου σὺ Πηγῆς Θεοχαρίποτε, εἰς πιβραβδεῖς μοι πηγάζουσα τὰ νάρατα, τῆς σῆς χάριτος ἀσύναε ὑπὲρ λόγου· ὡς γάρ τὸν λόγον πετοκύασ. ὑπὲρ σύνοιας, ἵκετοθέωσε δροσίσα με τῇ σῇ χάριτι, ἵνα χράζω σοι. Χαῖρε ὑδωρ σωτήρον.

Τῇ Κυελακῇ τῇ Ἅγιου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Τροπάριον. Ἡχος Βαρύς.

Εσφραγισμένου τῷ μνήματος, ή ζῶν ἐκ τάφῳ ανέτειλας Χεισὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης· ή παύτων Ἀνάστασις· Πνεῦμα δύθες δι' αὐτῶν ἐγκαίνιζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τῷ ζωοπάροχον σου πλεύρᾳ, ὁ Θωμᾶς οἱρόβυν-

σε Χειτέ ο Θεός, συγκεκλεισμένων γὰρ
τῆς Θυρῶν ως εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς
Αποστόλοις ἐβόασσε· Κύριος ὑπάρχεις καὶ
Θεός μου.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Μυροφόρῳ.

Τροπάγον. Ἡχος β'.

Όπε παττλίδες πρὸς τὸν Θεόν τον, Φύλ. 427.
Δόξα.

Ο' δέχημεν Ιωσήφ, ἀπὸ τῆς ξύλου πα-
θελῶν τὸ ἄχανθον σὺν Σᾶμα, σινδόνε
καθαρῷ εἰλίσας καὶ ἀρώμασιν, σὺ μημα-
τι καινῷ κιδούσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τειμε-
ρος αὐέστη Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ταῦτας Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μη-
μα ἐπισάς, οὐτοῖς ἐβόα· τὰ μύ-
ρα τοῖς θυντοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς
δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυ-
γάσατε, αὐέστη οὐτοῖς Κύριος, παρέχων τῷ
Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτάκιον ίδιόμελον. Ἡχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμε-
νος, τὸν Θρύλον τῆς Προμήτορος Εὔας
κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χειστέ ο
Θεός· τοῖς Αποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κη-
ρύγγειν ἐπέταξας, οὐ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ
μηματος.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Παραλύτᾳ.

Τροπάγον Ἀναστάσιμον. Ἡχος γ'.
Εὐφρανέσθω τὰ Οὐρανία. Φύλ. 427.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν φυχὴν με· Κύριε ἐν ἀμαρτίαις πατοῖαις, καὶ ἀπόποις ἀράξεσθε δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ Θεῖῃ στέπιστασίᾳ, ὥστερη καὶ τὸν Παράλυτον ἕγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος. Οἰκτίρμων δόξα, Χριστὲ τῷ κράτει σύ.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοσῖτης.
Τροπάνειον. Ἡχος Πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς διψῶσαι μου τὴν φυχὴν, δύσεβείας πότισον νάματα, ὅτι πᾶσι Σωτήρ ἐβόησας. ὁ διψῶν ἐρχέμενως ἀρός με, καὶ πινέπω. ἡ πιγὴ τῆς ζωῆς Χριστὲ ὁ Θεός δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

‘Ο ύψωθείς.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς Νομικῆς Μεσαζύσης, ὁ τῷ ἀπώτων Ποιητὴ καὶ Δεασότης, ἀρός τῆς παρόντας ἔλεγες Χριστὲ ὁ Θεός. δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὑδωρ ἀθανασίας. ὅπεν σοι ἀφοσίπτωμεν, καὶ πισῶς ἐνβοῶμεν. τοὺς οἰκτίρματά σου δώρησαι ἡμῖν. σὺ δὲ ὑπάρχεις πιγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

S 6

Τῇ

Τῇ Κυειακῇ τῆς Σαμαρέιτιδος.

Τροπάριον Ἀνασάσιμον. Ἡχος δ.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀνασάσεως. Φύλ. 428.

Κοντάκ. Ἡχος Πλ. δ. Πίσιν Χειρί.

Πίσει ἐλθεῖσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρέιτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ· φόποιαῖσα δαψιλῶς, Βασιλείαν τὴν ἀναθεῖ ἐκληρώσατο αἰωνίως ἡ ἀοιδίμος.

Τῇ Κυειακῇ τῇ Τυφλῇ.

Τροπάριον Ἀνασάσιμον. Ἡχος Πλ. α.

Τὸν συναίφαρχον Δόγον. Φύλ. 429.

Κοντάκ. Ἡχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα πεπιρωμέος, σοὶ Χριστὲ φοροσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ πρανγάζων σοι· σὺ τῷ ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Τυφλῆ, ἀποδίδοται ἡ τῆς Ζωφόρου τῇ Χειρί τῆς Αγιασάσεως Ἔορτί.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Αγαλήσεως.

Τροπάριον. Ἡχος δ.

Αγελίφθης ἐν δόξῃ Χειστέ ὁ Θεός μῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαδητούς τῇ ἐπαγ-

ἐπαγγελίᾳ τῇ Ἀγίᾳ Πνεύματος, βεβαιωθέστων αὐτῶν διὰ τῆς δίλογίας, ὅτι σὺ εἶ ἡ Γίδης τῷ Θεῷ, ὁ Δυζωπὸς τῷ Κόσμῳ.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. β'.

Τινὴ ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας Οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς Οὐρανίοις, αὐθελίθων ἐν Δόξῃ Χειρέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀδαμόθεν χωεζόμενος, ἀλλὰ μείων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσίσε· ἐγώ είμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἔδεις καθ' ὑμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῇ Αγίᾳ 318. Θεοφόρων Πατέρων τῇ Νικαίᾳ συκελθόντων. Ἡ Σύνοδος αὕτη ή· α. αὐτοῦ διατάχει καὶ αὐτομολόγησε τὸν Χίδην καὶ Λόγον τῆς Θεοῦ ὁμούσιον, καὶ ὁμότιμον τῷ Πατέρι, ἐπὶ τῷ Μεγάλῳ Κωνσαντίνου, ἐν τῷ 20. ἔτει τῆς αὐτῆς Βασιλείας, ἔτει τῷ σωτηρίῳ, 325. ὡς ή ἀληθής χρονολογία, ἐν τῷ Πορτηκοσταφείῳ. Φύλλ. 188. 189.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τορδεδοξασμένος εἴ τοι οὐδεὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Φωτῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας· καὶ διὰ αὐτῶν πορδεῖν αληθινὴν Πίστιν παύτας ἡμᾶς ὀδηγήσας, πολυδέσπολαγχνε δόξα σοι..

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κύριγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τινὲς Πίστιν ἐσφράγισαν· ή καὶ τινὰ φοροῦσα τῆς ἀληθείας τὸν ὄφαντὸν, ἐκ τῆς ἀνω Θεολογίας· ὄρθογομεῖ καὶ δοξά-

Ξάλει, τῆς δύσεβείας τὸ μέχα Μυστήριον.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ζ'. Εβδομάδος.

Α' ποδίδογαι ἡ Ἐορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ
φάλλεται ἀπαστα ἡ Ἀκολουθία τῆς αὐτῆς
Ἐορτῆς ἀπαραλλάκτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοσῆς. Μνήμη
ἐπιτελοῦμεν τῇδε ἀπ' αἰῶνος Κεκοίμημενα
Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα^{τον}
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀ-
πονέμων μόνε Δημιουργὲ, ανάπταυσον Κύ-
ειτε τὰς φυχὰς τῇδε δέλων σου· σὺν σοὶ γὰρ
τὰ διάλεκτα ανέθεντο, τῷ Ποιτῷ καὶ Πλα-
τῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λίμνη ἔχομεν, καὶ
πρεσβείαν διαπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτε-
κες Θεὸν, Θεοτόκε αἰώνιμος, τῇδε πιστῶν
ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Μετέ τῇδε Ἀγίων ανάπταυσον Χειστέ,
τὰς φυχὰς τῇδε δέλων σου, σέθα γέ
τει πόνος, οὐ λύπη, οὐ συναγμός, ἀλλέ
ζωὴ ἀπελδύτης.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς.
Τοσπάτελον. Ἡχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ Χειστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τὰς ἀλιεῖς αὐδεῖξας, κα-
ταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, καὶ
δι' αὐτῷ τὴν Οἰκουμενίων σαγήναδύσας, φι-
λαΐθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Ο"τε καταβὰς τὰς γλώσσας σωέχεε,
διερμέειζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστὸς· τόπε τοῦ
πυρὸς τὰς γλώσσας δισέειμεν, εἰς ἐνόπιον
πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν
τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ισέον, ὅτι τὴν Βρδαναδὰ ταύτην τῆς Πεν-
τηκοστῆς χαρτάλευμαν εἰς πάντα, τινὲ τε δ'.
καὶ Παρθεσκαδίω.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς, τάλεται
ἡ Ἀκολυθία ἄπασα τῆς Πεντηκοστῆς, ἥσ
καὶ ἐν τῇ Ἔορτῇ, σύτε περ Ἐπειρυνῶ, καὶ
περ Ὁρθρῶ, διὰ τὸ ἀποδίδοσαι τὴν Ἔορ-
τῶν σήμερον.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΝΤΩΝ
ΧΟΡΟΣ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΣ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Τροπάριον Ἀναστοσίμον. Ἡχος Πλ. δ'.

Εξ ὑψες καπῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφῶν κατεδέξω βιβήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλθερώσῃς τῷ πατῶν, οὐ ζωὴ καὶ οὐ Ἀνάστασις ἡμῶν Κύρει δόξα σοι,

Καὶ τῷ Ἀγίῳ. Ἡχος δ'.

Τῷ δὲ ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου,
οὓς πορφύραν καὶ βύαν τὰ αἷματα,
οὐ Εκκλησίας τοιούτων, διὸ αὐτῶν βοᾷ
τοι. Χεισὲ οὐ Θεός· τῷ λαῷ σὺ τὰς οἰκτηρί-
φας σου κατάπεμψον, εἰρίων τῇ πολιτείᾳ
σου δώρησαι, καὶ ταῖς φυχαῖς ἰμῶν τὸ
μέγα ἐλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Φῦλλο. 428.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ'.

Ω'ς ἀπαρχὰς τῆς φυσεως, τῷ φυτουργῷ
τῆς Κτίσεως, οὐ Οἰκείμενη φροσφέρει
σοι Κύριε τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς
αἵτιναν ικεσίαις δὲ εἰρίῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκ-
κλησίαν σὺ, τῇ πολιτείᾳ σὺ, διὰ τῆς Θεο-
τόκης συντήρησον Πολυέλεε.

Ισέον, ὅτι τῇ ἐπαύριον Διδύμῃ ἀρχόμε-
να τῆς ὑπείσας τῷ Ἀγίῳ Ἀποσόλων.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τῶν ὀκτὼ Ἡχῶν σὺν τοῖς Θεοτοκίοις,
καὶ ταῖς ὑπακοαῖς ἀυτῶν.

Τροπάριον. Ἡχος ἀ.

Τοῦ λιθου σφραγισθέτος ὑπὸ τῷ Ἰωάννῳ, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχαρτόν συ Σᾶμα, αὐτοῖς βιβλιορος Σαπήρ, δαρματιος τῷ Κόσμῳ τὸν ζωιόν· διὸ τότε αἱ Διωδίμεις τῷ Οὐρανῷ, ἴβόων σοι Ζωοδότα· δόξα τῇ Ἀνασάσει σου Χειρότε, δόξα τῇ Βασιλείᾳ συ, δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου; μόνε φιλανθρωπε.   Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριῆλ φεγγαριού σοι Παρθένῳ τῷ Χαῖρε, σιώ τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῷ ὅλων Δεσπότης, σὺ σοὶ τῇ ἀγίᾳ Καβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίσιν σου· δόξα τῷ χροικήσαντι σὺ σοὶ, δόξα τῷ θροελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλαύνερώσαντι ἡμᾶς διὸ τῷ Τόκῳ συ.

Ἡ ὑπακοή.

Η τῷ Λητῷ μετάνοια τὸν Παραδεισὸν εὑλισεν· ὁ δὲ Θρῆνος τῶν Μυροφόρων τῶν

τινῶν χαρᾶς ἐρδίωσε, ὅτι αἱστης Χειρὶς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

³Ηχος β'.

Οἳ τε καπῆλθες φρός τὸν Θανάτου ἡ Ζωὴ ἡ ἀθανάτος, τότε τὸν "Ἄδην" ἀνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ανέσιστας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Ἐπικρατίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χειρὶς ὁ Θεὸς ήμῶν δόξα τοι.

Θεοτοκίον.

Παῦτα ὑπὲρ ἔννοιας, παῦτα ὑπερβοῦδοξα πὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ εσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγγάθης ἀφεδίτης, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἴκετοις σωθίωαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

³Η γηπακοή.

Μετὰ τὸ Πάθος περδίθεῖσαι ἐν τῷ Μυῆματι, φρός τὸ μυεῖσαι τὸ Σῶμά σὺ αἱ γυναικες Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ Τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς δὲ ἦκειον ὅξ αὐτῶν, ὅτι αἱστη ὁ Κύριος, δωρέμυσιος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

³Ηχος γ'.

Εὑφραινέθω τὰ Όυρανία, ἀγαλλιάθω τὰ επίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῷ, ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ τὸν Θανάτον· φρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ ποιλίας "Ἄδης" ἐρρύσατο ήμᾶς, καὶ παρέχει τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Σὲ τινὲς μεσιτούσασαν τινὲς σωτερίαν τῷ χαῖρε ήμῶν, αὐτομνήμον Θεοτόκε Παρ-

θε-

θεύε· ἐν τῇ σαρκὶ δὲ τῇ ἐκ σὺν προσληφθείσῃ, ὁ Τίος σὺ καὶ Θεὸς ἡμῶν; τὸ διὰ Σταυρὸν καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυθώσαπον ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλανθρωπος.

Η Τπακοί.

Εκπλήττων τῇ ὄράσει, δροσίζων τοῖς ρήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζῆτετε ὃ Μνήματι; ἡγέρθη κινάστας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτέων γνῶτε τὸν αὐτολογιστον· εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σας; ὅτι τὸ γένος ἐσφασας τοῦ αὐθρώπων.

Ηχος δ.

Τὸ δ φαιδρὸν τῆς Ἀνασάσεως κύρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τὰ Κυείς Μαθήτειαι, καὶ τιὼν προγονικῶν ἀπόφασιν ἀπορρίφασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλοται ὁ Θανάτος, ἡγέρθη Χεισὸς ὁ Θεὸς, δωρύμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ δ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλος ἄγνωστον Μυσήειον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκόμενος, καὶ Σταύρῳ ἐκστίψις ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· διὸ δὲ αἰσθήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἕσφασεν ἐκ Θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η Τπακοί.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμίσαι αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις

λοις

λοις ἐκηρυττὸν Χεισέ, ὅτι αὗταις ὡς Θεός
παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

³Ηχος Πλ. α.

Τὸν σωμάρχον Λόγου Πατερὶ καὶ Προδύ-
ματι, τὸν ἐκ Παρθενίου τεχθέντα εἰς
σωματέαν ἡμῶν, αὖμνήσωμεν πιστοῖ, καὶ
προσκακάσωμεν, ὅτι ἡνδόκησε σαρκὶ, α-
νελθεῖν δὲν τῷ Σταυρῷ, καὶ θανάτον ὑπο-
μεῖναι, καὶ ἐγένεται τὰς πεθνεώτας, δὲ τῇ
ἐνδόξῳ Ανασάσει ἀντε.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε πύλη Κυρίου οὐδιόδοτος. Χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῆς προσρεχόντων εἰς
τέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμνῶ καὶ απειρόγα-
με. οὐ τεκτσα δὲν σαρκὶ τὸν Ποιητὸν σὺ καὶ
Θεόν, πρεσβύτερος μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῆς
αὖμνήσυτων, καὶ προσκυνεύντων τὸν τόκον σὺ.

⁴Η Τραχοῦ.

Aγγελικῆ ὄράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβέμε-
ναι, καὶ θεῖκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν
φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστό-
λοις διηγελίζοντο· αὐαγγείλατε δὲ τοῖς ἐ-
θνεσι τὴν Ανάστασιν τῷ Κυρίᾳ, σωμεργεύ-
ντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

⁵Ηχος Πλ. β'.

Aγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνῆμά σε,
καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπεινεκρώθησαν, καὶ
ἴστατο Μαρία σὲ τῷ τάφῳ, ζητεῦσα τὸ ἀ-
χαντόν σὺ Σῶμα· ἐσκύλισας τὸν "Ἄδην,
μὴ πειρασθεῖς ὑπ' ἀντοῦ, ὑπιώτσας τῇ
Παρ-

Παρθένω, διαρούμενος τινὰ ζωῶν· ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ νεκρῶν, Κύρει δόξα σοι.

ΘΕΟΤΟΧΟΥ.

Ο τινὰ δὲ λογημάσιν παλέσσας σου Μητέρα, ἥλθεις ἐπὶ τὸ Πάθος ἐκεστίᾳ βγαλῆ· λάμψας ὡν τῷ Σπαυρῷ, αἰαζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· συγχάρητέ μοι, ὅτι δύρεθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή· ὁ παῦτα σοφῶς αἰκονομήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Η Ὑπακοή.

Τῷ ἐκεστῷ καὶ ζωοποιῷ σας θανάτῳ Χειρὶ, πύλας τοῦ Ἀδου σωβεῖτας ὡς Θεὸς, λεῖοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ αὐτας ἐκ τοῦ νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τινὰ ζωῶν ἡμῶν.

Η χος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σπαυρῷ σε τὸν θανάτον, λιώσας τῷ Λυστῇ τὸν Παράδεισον· τῷ Μυροφόρων τὸν Θρίων μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποσόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι αὔστης Χειρὶ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΘΕΟΤΟΧΟΥ.

Ως τῆς ἡμῶν αὐτασάσεως θησαύρου, τὰς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνυτε, ἐκ λάκκων καὶ βυθῶν πταισμάτων αὐτάγαγε· σὺ γὰρ τῆς ὑπόθεων τῇ ἀμαρτίᾳ ἐσώσας, τεκοῦσα τινὰ σωτείαν· ή ωρὸς τόκου Παρθένος, καὶ ὡν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετατόκου πάλιν μούεις Παρθένος.

Η

Ο ἡμετέραν μορφῶν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομένας Σπαύρον σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σε, Χειστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλαθρωπος.

Ἡχος Π.

Εξ ὑψίας κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, παφλῷ κατεδέξω τελήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλαύνθερώσῃς τὴν παθῶν, οὐ ζωὴ καὶ οὐ ανάστασις ἡμῶν, Κύρε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ Σπαύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ· ὁ θανάτῳ τὸν θανάτον σκυλδύσας, καὶ Ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεὸς, μὴ παεῖδης οὐδὲ ἐπλασας τῇ χειρί σε· δεῖξον τῷ λαῷ φιλαθρωπίαν σου Ελεήμων, δέξαι τῷ λαῷ τεκχσαί σε Θεοτόκον, πρεσβύτερον ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Τυπακοῦ.

Α; Μυροφόροι τῇ Σωοδότᾳ ἐπισᾶσαι τῷ Μυῆματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουσι συνεροῖς τὸν ἀθανάτον, καὶ χαρᾶς διαγγέλια ἐκ τῆς Αγγέλων δεξάμεναι, τοῖς Ἀποσόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ανέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΟ-

*****
ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Φαλλόμενα μετά τὸν Ἀμωμον ἐν ταῖς
 Κυριακαῖς τῇ ὅλῃ ἐνιαυτῷ.

³Ηχος Πλ. α.

Εν ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ Τροπαείῳ λέγομεν πό,
 Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
 καιώματά σου.

Τῶν Αγγέλων, ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀ-
 ρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθότα. τῷ Θανάτου
 δὲ Σωτὴρ τινὶ ἰχνῷ καθελόντα· καὶ σιω
 ἐαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ὃς Ἄδου
 παντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

Τι πᾶ μῆρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυ-
 σιν, ὡς Μαθήτριαι κιρυᾶτε; ὁ ἀσρά-
 ππων, ἐν τῷ Τάφῳ Ἀγγελος, περοσεφθέγ-
 γετο ταῖς Μυροφόροις ἵδετε ώμεις τὸν Τά-
 φον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτὴρ δὲ σέβαστη τοῦ
 μνήματος.

Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

Λιαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς
 τὸ Μνῆμά σου Θρίωλογόσαι· αὖλε-
 πέσηι, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπε·
 Θρίνου ὁ καιρὸς, πέπαυται μὴ κλαίετε,
 τινὶ Ἀγάδασιν δὲ Ἀποσόλοις εἴπατε.

Εὐ-

Ἐύλογητὸς εἶ Κύριε.

Μυροφόροι, γνωστοί μετὰ μύρων ἐλέγοσαι, πρὸς τὸ Μνήμα σὺ Σῶτερ ἐνηχθύντο· "Ἄγγελος δέ, πρὸς αὐτὰς ἔφη λέγων· τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεδε; ὡς Θεὸς γὰρ οὖτεσπι τὸ Μνήματος.

Δόξα. Γειαδικοῦ.

Προσκυνῶμεν, Πατέρα, καὶ τὸν τάπα Υἱόν τε, καὶ τὸν Ἀγιον Πνεῦμα, τῷαν Ἅγιαν Τειᾶδα, σὺν μιᾷ, τῇ ψήφᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες πάντα, "Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν εἰς Θεοτοκίον.

Ζωοδότιν, πεκοῦσα ἀμαρτίας Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἐλυθώσω, χαρμονὴν δέ, τῇ Εὔρᾳ αὐτὶ λυπητῆς παρέχεις, ρόσσωντα ζωῆς, θεῖαν πρὸς ταύτιν δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ αὐθρωπος.

Αλητεία, Αλητεία, Αλητεία. Δόξα σοι ὁ Θεός. Εκ βίτων.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

Ψαλλόμενα μὲν τὸν Ἀμωμον τῷ Σαββάτῳ.

Ἡχος Πλ. ἀ.

Δέχεται δὲ καὶ ἐνὶ ἑκάστῳ καὶ τούτων τὸ,
Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ Χαράς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς,
καὶ Θύραν Παραδείσου, εὕρω κάγω, τὴν ὄδον
διὰ τῆς μετανοίας, τὸ ἀπολωλός φρόβατον
ἔγαντι· αἴσιαλεσόν με Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

Οἱ τὸν Ἀμυνὸν, τὴν Θεῖην κηρύζαντες, καὶ
σφαγιαδεύτες ὥστερ ἄρνες, καὶ φρός
ζωιῶν, τὴν ἀγήρων Ἀγιοι, καὶ αἰδίον μετα-
τεθεύτες· τοῦτον ἔκτενῶς, Μάρτυρες αἰτη-
σαδε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσαθα.

Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

Οἱ τὸν ὄδον, τὸν σκυλὸν βαδίσαντες, τε-
θλιμμένην πάντες οἱ καὶ βίω, οἱ τὸν
σαυρὸν, ως ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκο-
λυθήσαντες καὶ πίσει· δεῦτε ἀπολαύετε, ὅ-
ντοί μαστα ἡμῖν βραβεῖα, καὶ σέφη τὰ χράντια.

Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

Εἰκάνειμι, τῆς ἀρρήτης δόξης σου, εἰ καὶ
σίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρη-
σου,

σον, τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτε, καὶ καθά-
εσον σῇ δύσταγχνίᾳ· καὶ τῶν ποθεινῶν
Πατέριδα παράχου μοι, Παραδείσου πάλιν
ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύρε.

Ο πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με,
καὶ εἰκόνισς θείᾳ τιμήσας, παραβά-
σει, συτολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας, εἰς
γινὴν ἔξι ἡς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ'ομοίωσιν
ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος αὐτομορφώ-
σασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύρε.

Ανάπτασον, ὁ Θεὸς τοὺς δάλας σου, καὶ
καπάταξον ἀντὸς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου
χοροί, τῶν Ἀγίων Κύρε, καὶ οἱ Δίκαιοι
ἐκλάμψων ὡς φωτῆρες· τὰς κεκοιμημένας
δάλας σὺ, ἀνάπτασον, παρορῶν ἀυτῷ πα-
τα τὰ ἔγκληματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὸ δὲ βίλαμπές, τῆς μιᾶς Θεόπτος, δύσε-
βῶς ύρινήσωμεν βοῶντες· Ἄγιος εἶ, ὁ
Πατὴρ ὁ αὐτορχος, ὁ σωναύαρχος Υἱὸς καὶ
Θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι
λαβέ δύναταις, καὶ τὰ αἰωνία πυρὸς ἔξαρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν.

Χαῖρε σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκῦσα, εἰς
παντῶν σωτηρίαν, δι’ ἣς γένος, τῶν
αὐθρώπων εὑρατο τῶν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὔροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε Ἀγνή δύλο-
γημένη· Ἀληλύϊα, Ἀληλύϊα, Ἀληλύϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. Εκ τείτο.

T 2

ΘΕΟ-

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ψαλλόμεναι ἐν ὅλῳ τῷ Ἐνιαυτῷ,
ἐντεῦ τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ,

Θεὸς Κύριος, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, καὶ πάλιν
ἐπὶ τῷ τέλει τῷ Ὁρθρῷ.

Τῇ Κυειακῇ Ἐσπέρας, καὶ τῇ Δούτερῃ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος ἀ.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωρεῖσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες
γὰρ αἰσθόρας, καὶ ἔτεκες ἀφράτως, ὃν τη-
ξιαρχίαι τοιούτου μοναδικόν· δεδύνηται· αὐ-
τὸν ἵκετος ὑπὲρ τὸν θυχῶν ἥμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὁρθρῷ. Ἡχος ἀ.

Αγαντε Θεοτόκε, ἡ ἐν Οὐρανοῖς δύλογη-
μένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογημένη, χαῖρε
Νίμφη ἀνύμφοιτε.

Τῇ Δούτερᾳ Ἐσπέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος ἀ.

Συλλαββεῖσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, καὶ τεκοῦσα αἰσθόρας πηγὴ ζωῆς
τοῦ Κύριου, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περι-
στωζε τὰς σὲ μεγαλωμένας.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὁρθρῷ. Ἡχος ἀ.

Τοῦ ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ ὑπέρ σάνοις
καὶ ἀκοῖς, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες·
αὐ-

αὐτὸν Θεοτόκε ἵκετος, ὑπὲρ τῶν φυχῶν
ηὔμων.

Τῇ Τετρῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος ἀ.

Oἱ τὴν σὺν προστασίᾳ κεκτημένοι ἔ-
χαντε, καὶ ταῖς σαις ἵκεσθαις τῷ δε-
νῶν εὐλυθόμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Τίχου
ἢ πατὶ φρεράμενοι, κατὰ χρέος σὲ πα-
τές δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὁρθρῳ. Ἡχος ἀ.

Aγάντε Θεοτόκε, ή ἐν Οὐρανοῖς δύλογη-
μένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογημένη· χαῖρε
Νύμφη αιώνιμοις.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος ἀ.

Sυλλαββόσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, καὶ τεκνόσα ἀστόρως πηγὴν ζωῆς
τὸν Κύριον, Κεχαεπωμένη Θεοτόκε, πει-
σθεῖσα τὰς σὲ μεγαλιώντας.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὁρθρῳ. Ἡχος ἀ.

Tὸν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ ὑπὲρ σύνοιαν
τῷ ἡγεμόνι, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες.
αὐτὸν Θεοτόκε ἵκετος, ὑπὲρ τῶν φυχῶν
ηὔμων.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος ἀ.

Oἱ τὴν σὺν προστασίᾳ κεκτημένοι ἔ-
χαντε, καὶ ταῖς σαις ἵκεσθαις τῷ δε-
νῶν εὐλυθόμενοι· τῷ Σταυρῷ τῷ Τίχου σου
ἢ πατὶ φρεράμενοι, κατὰ χρέος σὲ πα-
τές δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Τ 3

Εἰς

438 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος α'.

Α χαντε Θεοτόκε, ή σὺ Οὐρανοῖς δίλογη
μένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογυμένη· χαῖρε
Νύμφη αιύμφατε.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοις Παρθένε
τὸ Χαῖρε, σιω τῇ φωνῇ εσταρκοῦτο ὁ
τῷ ὅλων Δεαπότης, σὺ σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβω-
τῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· εδείχθης
πλατυτέρα τῷ Οὐρανῷ, βαστάσασα τὸν
Κτίσιμον, δόξα τῷ συνοικήσαντι σὺ σοὶ,
δόξα πῷ προελθόντι ἐκ σὺ, δόξα τῷ εἰδο-
τερώσαντι ήμᾶς διὰ τὴν τόκα σὺ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος α'.

Τῷ ἀμύτορᾳ σὺ Οὐρανῷ ὑπὲρ εἴκοσι
ἡμῶν ἀκολεύ, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες·
ἀυτοὶ Θεοτόκε οἰκέτοιε, ὑπὲρ τῶν Φυχῶν
ημῶν.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Ε ὑσπλαγχνίας ὑπάρχουσα Πηγὴ, συμ-
παθείας ἀξίωσον ήμᾶς Θεοπίκε· βλέ-
ψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτίσαντα, δεῖξον ὡς
φέλ τινα διωνεῖαν σὺ· εἰς σὲ δὲ ἐλπίζον-
τες, τὸ χαῖρε βοῶμέ σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γα-
βριὴλ, ὁ τῷ Ἀσωμάτων Ἀρχιεράτης.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος β'.

Μητρὸς Ἄγία, ή τὰ αφράτα φωνάς Ἄγ-
γελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες, μέσε-
βῶς μεγαλιώμενοι.

Τῇ

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

43

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐαστέρας, καὶ τῇ Τείτη.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Ωνίας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὸ σου Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Θεὸς γάρ οἵτινες σεσαρκωμένοι τέτοκας. διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος β'.

Σέ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες. Χαῖρε ἀδύτια φωτὸς Νεφέλη, ἀυτὸν βασάσασα ἐν κόλποις τῆς Δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τείτη Ἐαστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Τοι περδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε, υμῶμεσθε. διὸ γάρ τὴ Σπειρᾶ τὴ Γίγη σὺ κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θανάτος τεθνικε. νεκρωθεῖτες αὐτοτημένοι, καὶ ζωῆς οἵτινες θηριώδημεν. τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ δύχαειτες δοξολογήμενοι ὡς κραταιὸν Χειστὸν τὸν Θεὸν οἶμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος β'.

Σέ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες. Χαῖρε οὐρανὸς, οὐκέτις ἡστέρως Θεὸς βλαστήσας, αὐτεῖλον ἐν Ζύλῳ τὸν θανάτον.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐαστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Ωνίας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὸ σου Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Θεὸν γάρ οἵτινες σεσαρκωμένοι τέτοκας, διὸ κατὰ χρέος σε πάντες δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρῶν. Ἡχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκη βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτικ φωτὸς Νεφέλη, ἀυτὸν βασάσασα σὲ κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Τηρεδοῦξασμένη υπάρχεις Θεοτόκη, υμερμένη σε· διὰ γὰρ τῆς Σταυρῆς τὴν Τίχον, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ Θανάτος τὴν θνητήν νεκρωθεῖτες αὐέσημοι, καὶ ζωῆς περιώθημοι· τὸν Παράδεισον ἐλάβομοι, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ δέχαρισθετες δοξολογοῦμεν ὡς πραταιὸν Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρῶν. Ἡχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκη βοῶντες· Χαῖρε ἡ Ράβδος, ἡ οἵης ἀπόρως Θεὸς βλαστήσας, αἰεῖλοι σὲ Ξύλῳ τὸν Θανάτον.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Ἡχος β'.

Πάντα υπὲρ σῖνοιαν, πάντα υπέρενδοῦξα πάντα σὰ Θεοτόκη Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτρη ἐγνώθης, ἀΐδητης, Θεὸν τεκνίσα αληθινόν· ἀυτὸν ἴκετοις σφεδίωαι πᾶς φυχᾶς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρῶν. Ἡχος β'.

Μήτρ Αγία, ἡ τὰ αφράτα φωτὸς, Αγγελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες, δέσεβῶς μεγαλώμοις.

Ei

Εἰ δὲ τύχη, Ἀληθεία, ἐν οἰωδήποτε
Ἡχῷ, λέγονται πάντα. Ἡχὸς β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, "Οσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ κα-
λῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαυτες, καὶ τίνῳ Πίσιν
πρήσαυτες, παρρίστασθε ἔχοντες φρός τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ὑμῶν ἀντὸν ὡς ἀγαθὸν ἴ-
κετέσσατε, σωθῆσαι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ὑμῶν.

Δόξα Πατέρι.

Μνήμητι Κύειε ὡς ἀγαθὸς τῷ ψυχῶν
τῷ δέλιον σα, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρ-
τον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ αἴσιαρτος
εἰ μὴ Σὺ ὁ δικαίος καὶ τοῖς μεταστᾶσι
δίδῃ τίνῳ αἴσιανσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτρα Αγία, ή τῇ αφράτῃ. Φύλλο. 440.

Τῇ Κυελακῇ Εστέρας, καὶ τῇ Δαυτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχὸς γ'.

Τίνῳ ὄραιόττα, τῆς Παρθενίας σα, καὶ
τὸ ὑπέρλαμπτον τὸ τῆς ἀγνείας σα, ὁ
Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε·
ποιῶν σοι ἐγκάρμιον φροσεγάγω ἐπάξιον;
τί δὲ ὀνομάσωσε; ἀπορῶ, καὶ σέξισαμαι·
διὸ ὡς φροσετάγων βοῶ σοι· Χαῖρε ή Κε-
χαειπαμένη.

Εἰς τὸ τέλος τῇ Ὁρθρᾳ. Ἡχὸς γ'.

Επανός ὅπε σωζεται, ἐκεῖ δίκαιως καὶ
φροσρέχει, καὶ πολα ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπτεσα τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν.

443 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐσέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸν Θεός Κύριος. Ἡχος γ'.

Kαπαφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ
κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς
φρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δάλας σου, ἀπὸ^{τὸν}
πάσις αὐάγκης μόνη δύλογημασίν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρας. Ἡχος γ'.
Ἐκαστος ὅπερ σώζεται. Φύλ. 441.

Τῇ Τείτῃ Ἐσέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν Θεός Κύριος. Ἡχος γ'.

Pάρθον διωάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυ-
ρὸν τῆς Τιτσάς Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ κατε-
βάλλομεν τῷ ἔχθρῳ τὰ φρυάγματα, οἱ
πόθωσε ἀπαύσως μεγαλιώντες.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρας. Ἡχος γ'.
Καπαφυγὴ καὶ δύναμις. Ως αὖτα.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐσέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸν Θεός Κύριος. Ἡχος γ'.

Pροφῆται φροεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδί-
δαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ π-
μεῖς ἐπισδύσαμεν, Θεοτόκου σε κυρέως ὑ-
πάρχεσαν· διὸ καὶ μεγαλιώμεν τὸν Τόκον
σε τὸν ἄφρασον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρας. Ἡχος γ'.
Ἐκαστος ὅπερ σώζεται. Φύλ. 441.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐσέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν Θεός Κύριος. Ἡχος γ'.

Pάρθον διωάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυ-
ρὸν τῆς Τιτσάς Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ κα-
τεβάλλομεν τῷ ἔχθρῳ τὰ φρυάγματα, οἱ
πόθωσε ἀπαύσως μεγαλιώντες.

Εἰς

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 443

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ διάδημις. Φύλ. 442.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐπερχεται, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτόσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γενέτερος ἡμῶν, αὖμινθμε Θεοτόκε Παρθενε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου περοσληφθείσῃ, ὁ Τίος σὺ καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διάδημα τοῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυθώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ως φιλαέθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν. Φύλ. 442.

Τῇ Κυριακῇ Ἐπερχεται, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος δ'.

Τῇ αὐαῖαφείσῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰς τὸ "Ἄγια τῶν Ἅγιων", τῇ πειριβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμεῖβον παρθενίαν, ὁ Αρχιστράτηος Γαβριὴλ, περοσέφερος οὐρανόθεν τὸν ἀστασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε Χαῖρε δύλογημαίνη, Χαῖρε δεδοξασμόν. ὁ Κύριος μετέ σε.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ'.

Οὐτὶ πατέων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτῳ ὑπερτέρᾳ, αὖμινεῖν σε ἀξίως μὴ δύπορεντες Θεοτόκε, δωρεαδὲ αἰτοῦμεν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐπερχεται, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμαμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ παπεινοὶ καὶ πρόσπεσαμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθεις φυ-

444 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

χῆς. Δέωσοινα βοΐθησον, ἐφ' ἡμῖν απλαγ-
χνιθεῖσα· απεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλή-
θους πταισμάτων, μὴ ἀποσρέψῃς σὺς δά-
λους κυνούς· σὲ γὰρ καὶ μόνιμον ἐλπίδα κε-
κτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ.

Σὲ μεγαλιώμοις Θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἰ
νὶ Βάπτις, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς κα-
τεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεάτητος.

Τῇ Τείτη Εστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος δ.

Παρθέσνε πανάμωμε Μήτιρ Χειστῆς τοῦ
Θεοῦ, ρομφαία διῆλθέ σγ τῷ πανα-
γίῳ τυχίῳ, λίνικα σαυρέμενον, ἔβλεψας
ἐκκυτίως τὸν Φίδιον καὶ Θεόν σγ· ὃν περ δύλο-
γημισθή δυσωπεῖσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν
πταισμάτων ἡμῖν διερίσαθαι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ.

Σὲ μεγαλιώμοις Θεοτόκε βοῶντες· σὺ
εἰ τὸ Ὅρος, αἰξοῦ ἀρρήτως ἐτμήθη-
λιθος, καὶ πύλας τῷ ἀδε σωεῖτε.

Τῇ Τετάρτῃ Εστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος δ.

Τὸν Λόγον τῆς Πατέρος, Χεισὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθεῖτα ἔγνωμοι,
Θεοτόκε Παρθέσνε, μόνη Αγνή, μόνη δέ-
λογημισθή διὸ ἀπαύσως σὲ αὐτομνύντες με-
γαλιώμοις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτῳ ὑ-
περτέρα, αὐτομνεῖν σε αἴσιως μὴ δύπο-
ρη-

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 445.

ρῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αὐτοῦμαν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκεύῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε. Φύλ. 444.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμαν Θεοτόκε. Φύλ. 444.

Τῇ Παρασκεύῃ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος δ'.

Τὸν ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον Μυσήειον, διὰ σοῦ Θεοτόκε
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς δὲν ἀσυγ-
χύτῳ ἐνώσει σαρκύμανος, καὶ Σπαυρὸν ἐκκ-
σίως ὑπέρ ἡμῶν καταδεξάμενος· διὸ οὐκ ανά-
τίσας τὸν Πρωτόπλατον, ἔσωσεν ἐκ θανά-
του τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμαν Θεοτόκε.. Φύλ. 444.

Τῇ Κυελακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος Πλ. α..

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ Οὐρανία, μετὰ αἱ-
ρώπων τὰ ἐπίγεια, δὲν φωνῇ ἀ-
γαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμαν σοι· Χαῖρε
πύλη τῆς Οὐρανῶν πλατυτέρα· Χαῖρε μό-
νη τῶν γηγενῶν σωτηρία· Χαῖρε σεμνὴ
Κεχαετωμένη, ή τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκω-
μένου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος Πλ. φ.

Οὐκ εἰ Παρθένου αἴτατέλας τῷ Κόσμῳ,
Χεισὲ ὁ Θεὸς, Τίους φωτός δι αὐτῆς
αἴδειξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ

446 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ·

Τῇ Δεκτέρᾳ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tινὶ ταχεῖαν σου σκέπλω καὶ τινὶ βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὰς δάκρυς συ· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράῦνον, τῷ ματαίων λογισμῶν, καὶ τινὶ πεσοῦσαν μου φυχῶν, ανάσησον Θεοτόκε· οἶδα γάρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἴχνεις ὅσα καὶ βάλοισ·

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος Πλ. α.

Mήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν συ συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· αὐτιάχθητι αἰχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμεν σοι· Χαῖρε Αειπάρθενε.

Τῇ Τείτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tῷ Σπαυρῷ τῆς Τίχης Θεοχαείτωπε, τῷ εἰδώλων ἡ πλανή πᾶσα κατίργηται, καὶ τῷ Δαιμόνων ἡ ἴχνη καταπεπάτται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε φεύ, υμνῶμεν καὶ δύλογάμεν, καὶ Θεοτόκον κυείως ὄμολογάντες σε μεγαλιώμεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος Πλ. α.

Οὐ ἐκ Παρθένες αὐτείλας. Φύλ. 445.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tὸ ξέβον τῆς Παρθένες Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ αὐεδείχθη σωτήριον· ὅτε αὐτῆς γάρ εἰτέχθης αὖθις απορᾶς, καὶ σαρκὶ αἰτείχθης δίχα φθορᾶς, παντων χαρὰ, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 447

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς Ἡχος Πλ. α.
Μήτρ Θεῖα Παναγία. Ὡς αὕτω.
Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Τῷ Σπουρῷ τῇ Τίτσῃ. Ὡς αὕτω.
Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. α.
Οὐ εἰς Παρθένος ανάτειλας. Ὡς αὕτω.
Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

X αῦρε πύλη Κυρίου ή αδιόδουτος. Χαῖρε
Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τοῦ φροντιζόντων εἰς
σέ. Χαῖρε αχείμαστε λιμεῖ, ηγή απειρό-
γαμε. ή τεκουσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητῶν σα
καὶ Θεὸν, φρεσβόλουσα μὴ ἐλείπης ύπερ
τῶν ανύφιωνώτων, ηγή φρονκιωσώτων τὸν
Τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. α.
Οὐ εἰς Παρθένος ανάτειλας. Ὡς αὕτω.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β'.

Aρχὴ σωτείας, ή τοῦ Γαβειὴλ φροντ-
ηγοεία φρός την Παρθένον γέγονον.
ῆκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, ηγή οὐ κατέφυγε τὸν
ἀστασμόν. οὐκέτι στασιν ὡς ή Σάρρα ἐν
τῇ σκληρῇ, ἀλλ' ἔπως ἔλεγεν. ίδε ή δέλη
Κυρία, γέροιό μοι κατὰ τὸ βῆμά σα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. β'.

Aρχαγγελικὸν λόγον ύπεδεξα, ηγή Χε-
ραβικὸς θρόνος αἰεδείχθης, καὶ ἐν αγ-
κάλαις σὺ ἐβάσασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα
τῷ Φυχῶν ἥμῶν.

Τῇ

Τῇ Δευτέρᾳ Ἔσπέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος Πλ. β'.

Ελπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τινὶ σὺν ἡμὶ μόνιν πραταιαν
φοροσασίαν αἴτιμον· απλαγχνίδητι εἰς αἴ-
φοροσάτιτον λαὸν, δυσώπισον τὸν ἐλεήμο-
να Θεὸν, ρύθμιῶι τὰς φυχὰς ἡμῶν, ἀπά-
σις ἀπειλῆς, μόνη δύλογημον.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὀρθρῷ. Ἡχος Πλ. β'.

Οώδεις φοροσῆβέχων ἐπὶ σοὶ, κατηχυμέ-
νος ἀπὸ σὺς ἐκπορφύται Αγνή, Παρ-
θένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τινὶ χάριν, καὶ
λαμβάνει τὸ δώρημα, φρὸς τὸ συμφέρον τῆς
αἵποσεως.

Τῇ Τείτῃ Ἔσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος Πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε ἴκέτισε τὸν Υἱόν συ, τὸν
ἐκκοσίως φρασταγέντα ἐν Σπαυρῷ, καὶ τὸν
Κόσμον ἐκ πλανῆς ἐλεύθερώσαται, Χρισὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῖσαι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὀρθρῷ. Ἡχος Πλ. β'.

Τῶν φρὸν αἰώνων ἐκ Παῦλος αὖτος Μητρὸς
γεννηθεῖται, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ,
ἐπ' ἔχατων τῷ χρόνῳ, ἐκύνσας σεσαρκω-
μένοις, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων συ, Θεοκυῆτορ
αὖτος αὐδρός· ὃν αἴποται δωρίσαθαι ἡμῖν,
ἀμαρτιῶν ἄφεσιν φρὸν τῷ τέλει.

Τῇ Τετάρτῃ Ἔσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύειος. Ἡχος Πλ. β'.

Αγία Δέσποινα Αγνή, πῦ Θεῷ ἡμῶν
Μήτρ, οὐ τῷ ἀπαύτῳ Ποιητιῳ ἀπορ-
ρί-

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 449

ρήτως τεκχόσα, ἵκέτει σὺν Ἀποσόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τινὶ ἀγαθότητα ἀυτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτέωσασθαι, καὶ ἀφεσιν ἡμῖν δένται ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'.

Mεγάλων χαιρουμάτων Ἄγυη, Παρθένε Θεομῆτορ σὺ νέξιώθης, ὅτι ἔτοκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τειλάδος, Χειστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τὴν Φυχῶν ἡμῶν. Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκεύῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β'. Θεοτόκε Παρθένε ἵκετει. Ως αὖτις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'. Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατέρος. Ως αὖτις.

Τῇ Παρασκεύῃ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β'. **P**ροΐσορεῖ ὁ Γεδεὼν τινὸς σύλληψίν, καὶ ἔρμηνδεῖ ὁ Δαβὶδ τὸν Τόκον σὺ Θεοτόκε· κατέβη γάρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἀλόγος δὲ τῇ γαστέρισσῃ, καὶ ἐβλάστησες αὐτὸν σπορᾶς Γῆ ἀγία, τῷ Κόσμῳ τινὶ σωτηρίᾳ, Χειστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ή Κεχαεπωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'. Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατέρος. Ως αὖτις.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς. **H**εοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Τίον σὺ δυσώπει, σιν ταῖς αὖτις Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τῆς τέλεις δωρῆσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζεσθαι.

Eis

450 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Τῷ περέβης τὰς Διωδίμεις τῷ Οὐρανῷ,
ὅτι Ναὸς ἐδείχθης Θεῖκός, δὲ λογηφεί-
τη Θεοτόκε, ως τεκνσα Χριστός, τὸν Σωτῆρα
τῷ φυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δεσπέρᾳ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸ χαιρέσοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῷ
Ἀγγέλων ἦν αὖτέρα ἐδείχθης, Θεὸν
κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Εἰρηνόσον προσβείας τῆς Θεοτόκου, τῷ
Ζωκιών ἡμῶν τῷ βοῶπτων σοι· ἐλεήμων
Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τείτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸν Σταυρωθέντα υπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν
Θεὸν, καὶ καθελόντα τὰ θανάτα τὸ κρά-
τος· ἀπαύστως ἵκετονε Θεοτόκε Παρθένε,
ἶνα σώσῃ τὰς φυχάς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Δυζωσαι Θεοτόκε τῷ συνεχουσῶν ἡμᾶς
ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλων ἐλπίδα οἱ πι-
στοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Οχαρπός τῆς κοιλίας σου ἄχαντε, πῶν
Προφητῶν υπάρχει, καὶ τὸ Νόμου τὸ
πλήρωμα· διόσε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει
δοξάζοντες, δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Εἰς

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 451

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Βαρύς.

Ο καρπὸς τῆς χαερός σὺ Θεόνυμφε, τῷς αὐθρώποις εδείχθη σωτείας φρόξενος· διάσε Θεοτόκον, γυνάμη φύγλωση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλιώμενοι.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸν Σπουρωθεῖται. Ως αὕτῳ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Βαρύς.

Δύνασαι Θεοτόκε. Ως αὕτῳ.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Ω σ τῆς ἡμῶν ἀπαστεως Θησαυρούσμα, σὺν εἰπὲ σοὶ πεποιθότας Πανύμυτε, ἐκ λάκκας καὶ βυθῷ πταισμάτων αὐδύσεγε· σὺ γάρ τὰς ὑπόθεσίους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσφασ, τεκοῦσα τίκλι σωτείαν, ή τῷ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν μετέκεις Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Βαρύς.

X αἴρε ή τὸν ἀχάρητον ἐν Οὐρανοῖς, χθονίσασα ἐν μῆτρασ· Χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, διὸ ηὗται ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ· Χαῖρε Μήτρε Χειστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. δ'.

X αἴρε ή δι' Αγγέλῳ τίκλι χαραν τῷ Κδού μου δεξαμενή· Χαῖρε ή τεκοῦσα τὸν Ποιητεύσαντα Κύριον· Χαῖρε ή αὖτεσσα, γενέθα Μήτρε Θεῦ.

Εἰς

452 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ.
Xαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,
 λίγος ὁ τυπος μόνος διώδεστος, καὶ μόνη
 εὐφραγιζομένη ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρία
 τῆς ψυχῶν ημῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἔστερας, καὶ τῇ Τετρῃ.

Εἰς τὸ θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ'.

Tὸς ασάλοβτον σύριγμα τὸ τῆς Πίσεως, καὶ
 σεβάσμιον δάριμα τῶν ψυχῶν ημῶν,
 τὸν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πισοί.
 Χαῖρε ἡ τὸν πέντα τῆς ζωῆς ἐν γαστρίσυ χω-
 ρύσασα. Χαῖρε τῇ περάτων ἡ ἐλπίς, Θλιβο-
 μένων αὐτέλιττις. Χαῖρε Νύμφη Αγύμφοστε.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ'.

Pαρθεύε ἄχειστε, σφόσον ημᾶς ταῖς πρεσ-
 βείαις συ, κινησα αὐλάγχνα μπέιτα,
 τῷ Τιῷ συ καὶ Θεῷ ημῶν.

Τῇ Τετρῃ Ἔστερας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ'.

Tὸν Ἀμυὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ
 Κόσμου, σὺ τῷ Σταυρῷ Θεωροῦσα ἡ
 Τεκνίσα ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν Κόσμος
 ἀγάλλεται, δεχόμενος τὸν λύπεωσιν· τὰ δὲ
 αὐλάγχνα μού φλέγονται, ὄραστης σου τὰς
 σπαύρωσιν, λίγος ὑπὲρ πάπτων ὑπομένεις ὁ
 Τίδες καὶ Θεός με.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ'.

O καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχειστε, τῇ
 Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ Νόμου τὸ
 πλήρωμα· διόσε Θεοτόκον ἐγ ἐπιγνώσεις
 δοξαζοτες, δύσεβῶς μεγαλιώσεις.

Τῇ

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.
Εἰς τὸ Θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ'.

Η νοητὸν πύλην τῆς Ζωῆς, ἀγγειοτε Θεο-
τόκε, τὰς φροντίδας σοι πιστῶς λύ-
θωσαι τῶν κινδυών, ἵνα δοξάζωμεν τὸν
πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῷ θεῷ φυ-
χῶν οὐμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ.

Π αρθένε ἀγγειοτε, σῶσον οὐμᾶς ταῖς φρεσ-
βείαις σας, κινύσσα μολάγχνα μηδέπικα,
τῷ θεῷ σας καὶ Θεῷ οὐμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ Θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα. Ως αὖτις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ.

Οὐ καρπὸς τῆς κοιλίας σας. Ως αὖτις.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ Θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ.

Ο δὶ οὐμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθενίας, καὶ
Σπαύρωσιν ὑπομείνας Αγαθὲ, ὁ Θα-
νάτῳ τὸν θανάτον σκυλόσσας, καὶ ἔγερσιν
δεῖξας ως Θεός, μὴ παρίδης τοῖς ἔπλαστας
τῇ χειρὶ σας· δεῖξον τῶν φιλανθρωπίας σου
Ἐλεήμων· δέξαιε τῶν τεκνών σε Θεοτόκον,
φρεσβόλευσας ὑπὲρ οὐμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ
οὐμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Πλ. δ.

Π αρθένε ἀγγειοτε, σῶσον οὐμᾶς ταῖς φρεσ-
βείαις σας, κινύσσα μολάγχνα μηδέπικα,
τῷ θεῷ σας καὶ Θεῷ οὐμῶν.

Α Π Ο Λ Υ Τ Ι Κ Ι Α

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας. Τροπάρ. Ἡχος δ'.

Τῶν Οὐρανίων σρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ύμᾶς ὑμεῖς οἱ αὐδέξιοι. Ἰνα
ταῖς ύμῶν δεήσεσι τειχίσητε ὑμᾶς, σκέπῃ
τῷ πτερύγῳ τῆς αὔλου ύμῶν δόξης. Φρε
ροῦτες ὑμᾶς φροσείπτωπας, ἐκτεινᾶς τὴν
βοῶντας. ἐκ τῷ κενδύνων λυθρώσαθε οἵτις,
ώς Ταξιάρχαι τῷ. αὖτε Διωδίμεων.

Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῇ αὐαῖφερείσῃ ἐν τῷ Ναῷ. Φύλ. 443.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐστέρας. Ἡχος β'.

Μνήμην Δικαίου μετ' ἔγκαμπιων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει οὐ μαρτυρεία τοῦ Κυείς Πρό^τ
δρομε. αἰδεῖχθης γάρ ὅντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτί^σ
σαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων δίηγελι^σ
σω καὶ τοῖς ἐν "Ἄδη, Θεὸν φαερωθέστα ἐ^σ
σαρι", τὸν αἴροντα τὰς ἀμαρτίας τὸ Κέσ^μ
μα, καὶ παρέχοντα ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Θείας γεγόναμεν κοιτῶνοι. Φύλ. 439.

Τῇ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΥ. 455

Τῇ Τείτη Ἐσέρας. Τροπάρ. Ἡχος α. Σῶσον Κύριε τὸν λαόνσα. Φύλ. 403.

Σπαυροθεοποίου. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Οἱ τιὼν σὺν φροσασίᾳ. Φύλ. 437.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐσέρας. Τροπάρ. Ἡχος γ'.

Απόσολοι Ἀγιοι, φρεσβόλσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιγ, παράχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

"Ἐπέρον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 363.

Θεοποίου. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Τὸν Λόγον τῆς Πατέρος. Φύλ. 444.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐσέρας. Τροπάρ. Ἡχος α. Σῶσον Κύριε τὸν λαόνσα. Ως αὖτοι.

Σπαυροθεοποίου. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Οἱ τιὼν σὺν φροσασίᾳ. Ως αὖτοι.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐσέρας. Ἡχος β'.

Απόσολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἰεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δικαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τιὼν Πίσιν πρήσαντες, παρρησίᾳ ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀντὸν ὡς ἀγαθὸν ἴκετοίσατε, σφράγητε δεόμενα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήμητι Κύριε ὡς ἀγαθός. Φύλ. 441.

Καὶ νῦν. Θεοποίου.

Μέτρῳ Ἀγίᾳ, ἦ τοῦ ἀφράτου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες, δισεβῶς μεγαλιώμενοι.

ΑΚΟ-

444 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

χῆς. Δέσποινα βοΐθησον, ἐφ' ἡμῖν αὐλαγ-
χνιθεῖσα· απεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλή-
θους πταισμάτων, μὴ ἀποσρέψῃς σὺς δύ-
λους κυνούς· σὲ γὰρ καὶ μόχιν ἐλπίδα κε-
κτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμοιν Θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἰ
νὶ Βάπτις, καὶ ἦ ἀφλέκτως Μωσῆς κα-
τεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεόπτος.

Τῇ Τείτη Ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ Θεός Κύειος. Ἡχος δ'.

Παρθέσιε πανάμωμε Μήτρ Χειστή τοῦ
Θεοῦ, ρομφαία διῆλθέ σε τὴν πανα-
γίαν φυχλῶν, λιώντα σαυρέμενον, ἔβλεψας
ἐκμοκώς τὸν Φίδιον καὶ Θεόν σε· ὅν περ δύλο-
γκμενή δυσωπεῖσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν
πταισμάτων ἡμῖν δερήσαδαι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμοιν Θεοτόκε βοῶντες· σὺ
εἰ τὸ Ὀρος, ἀξοῦσας ἀρρήτως ἐπιμῆδη-
λίθος, καὶ πύλας τῷ ἄδει σωμέτει.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ Θεός Κύειος. Ἡχος δ'.

Τὸν Λάγον τῆς Παθός, Χεισὸν τὸν Θεόν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέσθα τὴν ψυχήν,
Θεοτόκε Παρθέσιε, μόνη Αγνή, μόνη δι-
λογημένη· διὸ ἀπαύσως σὲ αὐτομνύντες με-
γαλιώμοιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρά. Ἡχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτων ὑ-
περτέρᾳ, αὐτομνεῖν σε ἀξίως μὴ δύπο-
ρον-

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 445

ράντες Θεοτόκε, δωρεαὶ αἰποῦμσι σε, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκεύῃ.

Εἰς τὸ θεός Κύριος. Ἡχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε. Φύλλ. 444.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμοις Θεοτόκε. Φύλλ. 444.

Τῇ Παρασκεύῃ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ θεός Κύριος. Ἡχος δ'.

Tὸν ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον Μυσίεον, διὰ σοῦ Θεοτόκε
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγ-
χύτῳ ἐνώσει σαρκέμοις, καὶ Σταυρὸν ἐκ-
σίως ὑπέρ ἡμῶν καταδεξάμοις· διὸ οὐκ
τίσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανά-
του τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος δ'.

Σὲ μεγαλιώμοις Θεοτόκε. Φύλλ. 444.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Mετὰ Ἀγγέλων τὰ Οὐρανία, μετὰ αἱ-
θρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀ-
γαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμοι σοι· Χαῖρε
πύλη τῆς Οὐρανῶν πλατυτέρα· Χαῖρε μό-
νη τῶν γηγενῶν σωτηρία· Χαῖρε σεμνὴ
Κεχαριτωμένη, ή τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκω-
μένου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος Πλ. α.

Oὐκ Παρθένου αὐτείλας τῷ Κόσμῳ,
Χειρὶς ὁ Θεός, Τίους φωτός δι' αὐτῆς
αἰαδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ

446 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚή

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tινὶ ταχεῖαι σου σκέπτων καὶ τινὶ βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὰς δύλιγες σὺ· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράῦνον, τῷ ματαίων λογισμῶν, καὶ τινὶ πεσοῦσαι μου φυχῶν, ανάσησον Θεοτόκε· οἶδα γάρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰδύεις ὅσα καὶ βάλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρα. Ἡχος Πλ. α.

Mήτηρ Θεοῦ Παναγίᾳ, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σὺ συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· αὐτιτάχθητι αἴχροις καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμεν σοι· Χαῖρε Αειπάρθενε.

Τῇ Τείτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tῷ Σταυρῷ τῆς Τίτσης Θεοχαείπωτε, τῷ εἰδώλων ἡ πλανή πᾶσα κατήργηται, καὶ τῷ Δαιμόνων ἡ ἰδύς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πισοί, κατὰ χρέος σε φέλ, υμνῦμεν καὶ δύλογῆμεν, καὶ Θεοτόκου πνείας ὄμολογῆντές σε μεγαλιώμεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρα. Ἡχος Πλ. α.

O ἐκ Παρθένες αὐτείλας. Φύλ. 445.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Tὸ δὲ ξένον τῆς Παρθένες Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ αὐεδεῖχθη σωτήριον· οὕτε αὐτὸς γάρ εἰτέχθης αὖθις απορᾶς, καὶ σαρκὶ αὐτεδεῖχθης δίχα φθορᾶς, παύτων χαρᾶ, Κύριε δόξα σοι.

E. 5:

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 447

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς Ἡχος Πλ. α.
Μήτρα Θεῖα Παναγία. Ως αὖτις.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Τῷ Σπουρῷ τῆς Τίτσης. Ως αὖτις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. α.

Οὐ εἰς Παρθένος ανάτειλας. Ως αὖτις.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. α.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ή ἀδιόδοστος. Χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τοῦ φροντιζόντων εἰς
σέ. Χαῖρε αχείμαστε λιμεῖ, ηγή ἀπειρό-
γαμε. ή τεκουσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητῶν σε
καὶ Θεὸν, φρεσβόλουσα μὴ ἐλείπης ύπερ
τῶν ανύρινοιώτων, ηγή φροντιζούστων τὸν
Τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. α.

Οὐ εἰς Παρθένος ανάτειλας. Ως αὖτις.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β.

Αρχὴ σωτείας, ή τοῦ Γαβειὴλ φροντ-
ιδούσα φρόντις την Παρθένον γέγονον.
ἴκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, ηγή οὐ κατέφυγε τὸν
ἀστασμόν. οὐκ ἐδίστασεν ὡς ή Σάρρα ἐν
τῇ σκιαῇ, ἀλλ' ὅπως ἔλεγεν. ίδε ή δύλη
Κυρία, γέροιό μοι κατὰ τὸ φῆμα σε.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρώς. Ἡχος Πλ. β.

Αρχαγγελικὸν λόγον ύπεδεξα, ηγή Χε-
ρυβικὸς θρόνος αἰεδείχθυς, καὶ ἐν ἀγ-
κάλαις σε ἐβάσασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα
τῷ θυχῶν ήμῶν.

Τῇ

Τῇ Δευτέρᾳ Ἐσπέρας, καὶ τῇ Τεττῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Ελπίς τῷ Κόσμῳ ἀγαθῇ, Θεοτόκε Παρθένε, τινὶ σιν καὶ μόνιν πραταιαν
φροσασίᾳ αἰτήμεν· απλαγχίδητι εἰς ἀποροσάτον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ρύθμισαι τὰς φυχὰς ἡμῶν, ἀπάσις ἀπειλῆς, μόνη δίλογημενή.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὀρθρῷ. Ἦχος Πλ. β'.

Οὐδεὶς φροσεῖχων ἐπὶ σοὶ, κατηχυμένος ἀπὸ σὺν ἐπιφρόνεται Αγνή, Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τινὶ χάειν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, φρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτίσεως.

Τῇ Τεττῃ Ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε ἴκετον τὸν Τίόν σα, τὸν ἐκκοσίως φρασταγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν Κόσμον ἐκ πλανῆς ελεύθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῖσαι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ὀρθρῷ. Ἦχος Πλ. β'.

Τῶν φρὸν αἰώνων ἐκ Πατέρος αὖδε Μητέρος γεννηθεότα, Τίὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ᾽ ἐχάτων τῷ χόνων, ἐκύπσας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σα, Θεοκυπτοραῦδε αὐδρός· ὃν αἴποτε δωρίσαθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἀφεσιν φρὸν τέλειον.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος Πλ. β'.

Αγία Δέσποινα Αγνή, πῦ Θεοῦ ἡμῶν· Μήτρ, οἱ τῷ ἀπαύτων Ποιητικὲς ἀπορρί-

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 449

ρήπως τεκχόσα, ίκέτιδε, σύν Ἀποσόλοις ιε-
ροῖς, ἐκάστοτε τινὶ ἀγαθόπτα ἀυτοῦ, πα-
θῶν ἡμᾶς λυθώσασθαι, καὶ ἀφεσιν ἡμῖν
δηναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἄγνη, Παρθένε
Θεομῆτρος σὺ ἡξιώσῃς, ὅτι ἔτεκες
σαρκὶ τὸν ἔνα τῆς Τελαδός, Χειστὸς τὸν
ζωδότην, εἰς σωτηρίαν τῷ φυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐπερας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β'.

Θεοτόκε Παρθένε ίκέτιδε. Ως αὖτις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός. Ως αὖτις.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐπερας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. β'.

Προΐσορεῖ ὁ Γεδεών τινὶ σύλληψίν, καὶ
ἐρμηνεῖει ὁ Δαβὶδ τὸν Τόκον σὺ Θεο-
τόκε· κατέβη γαρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἀ-
λόγος δὲ τῇ γαστείσου, καὶ ἐβλάσπισας
αὐτὸν απορᾶς Γῇ ἀγίᾳ, τῇ Κόσμῳ τινὶ σω-
τηρίᾳ, Χειστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἥ Κεχα-
ριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθράς. Ἡχος Πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός. Ως αὖτις.

Τῇ Κυριακῇ Ἐπερας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Ωθοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Τίδυν σὺ
δυσώπει, σιν ταῖς αὖτις Δυνάμεσι,
συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τῆς τέλειας
δωρήσαθαι, τοῖς πιστώσε δοξάζεσι.

Εἰς

250 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Τῷ περέβης τὰς Διωδίμεις τῷ Οὐρανῷ,
ὅτι Ναὸς ἐδείχθης Θεῖκός, δύλογημέ-
νη Θεοτόκε, ὡς τεκνσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα
τῶν φυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δεκτέρᾳ Ἐπερας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸ χαιρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν
Ἄγγελων Ἰησοῦ αὐτέρα ἐδείχθης, Θεὸν
κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Εἰρηνόσον πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, τὴν
Ζωὴν ἡμῶν τῷ βοῶπτων σοι· ἐλεήμων
Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τείτῃ Ἐπερας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸν Σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν
Θεὸν, καὶ καθελόντα τὰ θανάτα τὸ κρά-
τος· ἀπαύστως ἵκετονε Θεοτόκε Παρθένε,
ἴνα σώσῃ τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Δυζωσαι Θεοτόκε τῷ συνεχουσῶν ἡμᾶς
ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλων ἐλπίδα οἱ πι-
σοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐπερας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Οκαρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχεωτε, τῶν
Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τὰ Νόμου τὸ
πλήρωμα· διόσε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει
δοξάζοντες, δύσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Εἰς

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚ. 451

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Ο καρπὸς τῆς χωρός σὺ Θεδυνυμφε, τοῖς
αὐθρώποις ἐδείχθη σωτείας πρόξε-
νος· διάσε Θεοτόκοι, γυνάμη φύγλωση δο-
ξάζουτες, οἱ πιστοὶ μεγαλιώμενοι.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Τὸν Σπυρωθείτη. Ως αὖτο.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

Διέρωσαι Θεοτόκε. Ως αὖτο.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Βαρύς.

Ω σ τῆς ήμῶν ἀναστάσεως Θησαύρουσμα,
σοὺς επὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνυτε,
ἐκ λάκκης καὶ βυθῷ πταισμάτων ανάγαγε·
σὺ γάρ τὰς ὑπόθειών τινας τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσφ-
σας, τεκοῦσα τίκλῳ σωτείαν, ή πρὸ τόκου
Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ
τόκου πάλιν μετέκεις Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρά. Ἡχος Βαρύς.

X αἴρε ή τὸν ἀχάρητον ἐν Οὐρανοῖς, χθ-
ρίσασα ἐν μῆτρασσῃ· Χαῖρε Παρθένε
τῶν Προφητῶν τὸ κύριυμα, διὸ ής ἔλαμ-
ψαν ὁ Εμμανουὴλ· Χαῖρε Μήτρε Χειροῦ
τοῦ Θεοῦ.

Τῇ Κυριακῇ Ἐστέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἡχος Πλ. δ'.

X αἴρε ή διὸ Αγγέλες τίκλῳ χαραν τῇ Κδσ-
μου δεξαμενή· Χαῖρε ή τεκοῦσα τὸν
Ποιητείαν σε τὴν Κύρειον· Χαῖρε ή αξιωθεῖ-
σα, γενέθαι Μήτρε Θεῖ.

Εἰς

452 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΤΤΙΚ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος Πλ. δ.

Χαῖρε καὶ πύλη τοῦ Βασιλεῶς τῆς θόξης,
καὶ ὁ τυφλός μόνος διώδοστος, καὶ με-
νεῖς ἀσφραγισμένης ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρία
τῷ Φυχῶν ημῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Εστέρας, καὶ τῇ Τείτῃ.

Εἰς τὸ Θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ.

Τὸς ασάλστον σύριγμα τὸ τῆς Πίτεως, καὶ
σεβάσμιον δάρημα τῶν Φυχῶν ημῶν,
τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύναμεν πιστοῖς.
Χαῖρε καὶ τὸν πεῖραν τῆς ζωῆς ἐν γαρίσαις χω-
ρήσασα. Χαῖρε τῷ περάπων καὶ ἐλπίς, Θλιβο-
μένων αὐτέληψις. Χαῖρε Νύμφη Ανύμφουτε.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος Πλ. δ.

Παρθέσθε ἄχραντε, σῶστον ημᾶς ταῖς πρεσ-
βείαις σας, κινύσσα απλάγχνα μητρικά,
τῷ Τιῷ σας καὶ Θεῷ ημῶν.

Τῇ Τείτῃ Εστέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ Θεός Κύριος. Ἡχος Πλ. δ.

Τὸν Αμυὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, τῷ Σταυρῷ Θεωροῦσα καὶ
Τεκνόσα ἔλεγχο δακρύουσα· ὁ μὲν Κόσμος
ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύπην τοιούτην· τὰ δὲ
απλάγχνα μού φλέγονται, ὄράσης σου τὰς
σπαύρωσιν, λιῶ ὑπὲρ πατῶν ὑπομένεις ὁ
Τιὸς καὶ Θεός με.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὀρθρ. Ἡχος Πλ. δ.

Οκαρπὸς τῆς κοιλίας σου Αχραντε, τῷ
Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ Νόμου τὸ
πλήρωμα διόσει Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει
δοξαζούτες, δύσεβῶς μεγαλώμενοι.

Τῇ

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ.
Εἰς τὸ θεός Κύειος. Ἡχος Πλ. δ'.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄγραυτε Θεο-
τόκε, τὰς φροσρέχοντας σοι πιστῶς λύ-
χωσαι τῶν κινδυών, ἵνα δοξάζωμεν τὸν
πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτείαν τῷ θυ-
χῷν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρυ. Ἡχος Πλ. δ'.

Π αρθένε ἄγραυτε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς φρεσ-
βείαις σας, κινήσα αὐλάγχα μηβίκα,
τῷ Τιῷ σας καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸ θεός Κύειος. Ἡχος Πλ. δ'.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα. Ως αὖ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρυ. Ἡχος Πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σας. Ως αὖ.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Εἰς τὸ θεός Κύειος. Ἡχος Πλ. δ'.

Ο δί ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθείν, καὶ
Σπαύρωσιν ὑπομείνας Αγαθὲ, δι θα-
νάτῳ τὸν θανάτον σκυλόστας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ως Θεός, μὴ παρίδης τοις ἐπλασταῖς
τῇ χειρίσῃς δεῖξον τῶν φιλανθρωπίας σου
Ἐλεήμων. δέξαι τῶν τεκνῶν σε Θεοτόκον,
φρεσβόλευσας ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Ὁρθρυ. Ἡχος Πλ. δ'.

Π αρθένε ἄγραυτε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς φρεσ-
βείαις σας, κινήσα αὐλάγχα μηβίκα,
τῷ Τιῷ σας καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Α Π Ο Λ Υ Τ Ι Κ Ι Α

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Κυριακῇ Ἔστέρας. Τροπάρ. Ἡχος δ'.

Τῶν Οὐρανίων σρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ύμᾶς ήμεῖς οἱ αὐδέξιοι· ἵνα
ταῖς ύμῶν δεήσεσι τειχίσητε ήμᾶς, σκέπη
τῷ πτερύγῳ τῆς αὐλοῦ ύμῶν δόξης· φρα-
ροῦτες ήμᾶς φροσιπποντας, ἐκτενῶς καὶ
βοῶντας· ἐκ τῷ κενδύνων λυθεῖσθαι τὴν
ώς Ταξιάρχαι τῷ μὲν αὖτε Διωδίμεων.

Θεοτοκίου. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῇ αναβαφείσῃ ἐν τῷ Ναῷ. Φύλ. 443.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἔστέρας. Ἡχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἔγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρό-
δρομε· αὐδείχθης γάρ ὅντως ηγὸν Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτί-
σαι καπέξιωθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαιρῶν δύνηγελ-
σω καὶ ποῖς ἐν "Ἄδη, Θεὸν φαερωθέντα ἐ-
σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τὸ Κέρω-
μα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Θεοτοκίου. Ο αὐτός.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοί. Φύλ. 439.

Τῇ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΥ. 455

Τῇ Τείτη Ἐστέρας. Τροπάρ. Ἡχος α. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σα. Φύλ. 403.

Σπαιροθεοτοκίον. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Οἱ τιὼν σιὼν φροσασία. Φύλ. 437.

Τῇ Τετάρτῃ Ἐστέρας. Τροπάρ. Ἡχος γ'.

Α πόσολοι Ἀγιοι, φρεσβδσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν, παράδη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

"Επέρον. Ἡχος δ'.

Κανόνα Πίσεως. Φύλ. 363.

Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Τὸν Λόγον τῆς Πατέρος. Φύλ. 444.

Τῇ Πέμπτῃ Ἐστέρας. Τροπάρ. Ἡχος α. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σα. Ως αὕτω.

Σπαιροθεοτοκίον. Ἡχος ὁ ἀυτός.

Οἱ τιὼν σιὼν φροσασία. Ως αὕτω.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐστέρας. Ἡχος β'.

Α πόσολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἰεράρχαι, Ὁσιοι, καὶ Δικαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τιὼν Πίσιν τριτσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀυτὸν ὡς ἀγαθὸν ἴκετοντες, σφραγῖναι δεόμεθα πᾶς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήμητι Κύριε ὡς ἀγαθός. Φύλ. 441.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἀγία, η τοῦ ἀφράτου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὅμνοις τιμῶντες, δισεβῶς μεγαλώμενη.

ΑΚΟ-

*****

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΤΜΝΟΝ

Της Υπερβολογιμένης Δεσποίνης ήμῶς
Θεοτόκη καὶ Αειπαρθένης Μαρίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ φροσέ-
μοια. Ἡχος Πλ. β'. Ολὴν ἀποθέμανοι.

Βυλιὰ φροσιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κό-
ρη, Γαβειὴλ ἐφέσικε, σὲ κατασταζόμενος
καὶ φθεγγόμενος. Χαῖρε γῆ ἄστορε· χαῖρε
βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον·
χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς Οὐρανὸς ἡ μετέ-
γεστα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἦν ὁ Ἰακὼβ
ἐθεάσατο. Χαῖρε Θεία σάμνε, τῷ Μάννᾳ.
χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀ-
ιάκλισις, μετὰ σὺν ὁ Κύριος.

Φαίνημοι ὡς αὐτρωπος, φισὶν ἡ ἀφθο-
ρος Κόρη, πρὸς τὸν Αρχιστράτηον,
καὶ πῶς φθέγγῃ ρύματα ὑπέρ αὐτρωπον;
Μετ' ἐμὲ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεδαι, καὶ
σκλισσομαι ἐν τῇ μήβαμου· καὶ πῶς γειν-
σομαι, λέγε μοι, χωεῖον δύρυχωρον, καὶ
Orologio. V

τό-

τόπος ἀγιάσματος, τῇ τοῖς Χερουβίμ ἐπιβαίνοντος· μή με δελέσσῃς ἀπάσῃ, οὐ γὰρ ἔγνων πόστον· γάρου ὑπάρχω ἀρέπτος, πῶς ἐν παιδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπε βέλεται, τικάται φύσεως τάξις, φισὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ αὐθράπτον διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πιστοῖς, ἀληθέσι ρήμασι, Παναγία ὑπεράματος· οὐ δέ εὔπονος· γενοτό μοι νῦν ὡς τὸ ρῆμά συ, καὶ τέξομαι τὸν ἀστράκον, σάρκα ὡς ἐμοῦ δακτυσάμονος, ὅπως αἰαγάγῃ τὸν αὐθράπτον ὡς μένος δικαστὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξιωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β.

Τὸν ἀπ' αἰώνος Μυστήριον τικακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Τίδες τοῦ Θεοῦ, Τίδες αὐθράπτου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τὸ βελτίονος, ἐπέστρεψεν πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιδιδυμίσας ἡ γεγονος· αὐθράπτος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν, τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσηται· δύφραντεσθω η Κτίσις, χορδεύεται η φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθείω, μετὰ δέκα παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον· διὰ μελάγχνα ἐλέγετε ἐναὐθράπτησας, Θεὸς ἡμῶν δόξασθε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Ἡχος α.

Τῶν Οὐρανίων τεχμάτων.

Τῶν Οὐρανίων ἀντίδων ὁ Γαρεγὴλ καταπτάεις, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πορὸς Παρθείων Μαείαν, βοῶν ἀντὶ τὸ Χαῖρε· συλ-

συλλήψῃ Τίδη, τὸν Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν
Πουπτὸν τὴν αἰώνων καὶ Λυθρωτὸν, τὴν βοῶτον
τῶν σοι τὸ Χαῖρε Ἀγριό.

Στίχ. Ἄκισσον Θύγατερ, καὶ ίδε.

Ο Γαβριὴλ τῷ Παρθέσω τὸ Εὐαγγέλιον, σὲ Οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβὰ
τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ τὸ γαστερίσου τὸν σοὶ
χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυ-
φόρος ὄφελος τῇ ἐκ Πατέρος, εφόδη Εωσφόρε
πάντειλατος.

Στίχ. Τὸ φρόσωπόν σα ληπανδόσας
οἱ πλεύσιοι τῷ λαζ.

Ο σωταΐδιος Λόγος, τῷ φροσανάρχε Πα-
τέρος, μὴ χωρευθεὶς τῷ αἴω, νιστὸν ἐ-
πένι τοῖς κάτω· δι’ ἀκρουν δ’ σπλαγχνίαν
οἴκτην λαβὼν, τοῦ καθ’ ἡρᾶς ὀλιθημένος·
καὶ τοῦ Ἀδάμ τῷ πτωχεῖαν ἀναλαβὼν,
εμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ή γῆ φροσκυνησάτωσαν σα.

Ο εκ Πατέρος αἰδίως, καὶ ἐκ Μητέρος χρο-
νικῶς, φανερωθεὶς τῷ Κόσμῳ, ὑπέρε-
σιος Λόγος, μορφὴν δέλτα λαρυθαῖς, καὶ γί-
γνεται σάρξ, μὲν ἐπιτάξ τῆς Θεόπτος· καὶ τὸν
Ἄδαμ ἀναπλάττει ὡς τῷ γαστέ, τῆς ἀστο-
ρῶς συλλαβεύσοντος αὐτὸν.

Δόξα, καὶ τοῦ. Ἡχος β'.

Ε ναγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαεπω-
μένῃ σῆμερον· Χαῖρε αὐτούροβοτε Μύτρ
καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ παταπλαγῆς τῇ ξένῃ
μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἀρχαγγελος
εἰμι· ὅφις σὲ οἴπταγησι Εὔαν ποτε, τοῦ

διαγγελίζομαι σοι τῷ μὲν χαρᾶν, καὶ μετῆς
ἀφθορος, καὶ πέξεις τὸν Κύρον, Ἀχαωτε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύρος.

Φάλλοις. Τροπάρειον. Ἡχος Πλ. δ.

Τὸς προσαχθὲν μυσικῶς λαβὼν ἐν γυναι-
κεῖστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογα-
μῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τῆς Οὐρανῆς,
χωρεῖται αὐτολειώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ
βλέπων ἐν μῆβασου, λαβόντα δύλε μορ-
φὴν, εἶσιαμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμ-
φη αἰνύμφολτε.

Λεγομεν αὐτὸν ἐκ Φίτη, αργῶς, καὶ μετὰ μέ-
λες. Μετὰ δὲ τὸν Στιχολογίαν Φάλλοις.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ σρατηγῷ τὰ νικητέα.

Τῷ οὐκέτιστα τῷ δεινῶν δύχαριστήρᾳ,
Αὐτοχθόνωσοι ή Πόλις σὺ Θεοτόκε.

Αὐτῷ ὡς ἔχεσα τὸ κράτος αὐτοσυμάχητον,
Ἐκ παντὸν με κινδυνῶν ἐλεύθερωσον.
Γίνα κράζωσοι· Χαῖρε Νύμφη Ἀινύμφολτε.

Εἰς ἑταῖς. Οἰκος εξ.

Αγγελος πρωτοστάτης, ψρανόθεν ἐπέμ-
ψη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ
σω τῇ ασωμάτῳ φαῦ, σωματούμνον σε
θεωρῶν Κύρε, εἶσιστο, καὶ ἴσατο κραυγά-
ζων πορὸς αὐτοῖς πιαύται.

Χαῖρε, δι᾽ ἣς ή χαρὰ ἐκλάμψει.

Χαῖρε, δι᾽ ἣς ή αἴρε ἐκλείψει.

Χαῖρε τῷ πεσόντος Ἀδάμ ή αὐάκλησις,

Χαῖρε τῷ δακρύων τῆς Εὕας ή λύβωσις.

Χαῖ-

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον αὐθαπίνοις λογισμοῖς.

Χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὄφελοντος.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλεὺς καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βασάζεις τὸν βασάζοντα πάντα.

Χαῖρε Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον.

Χαῖρε γαστὴρ ἐνθέντη Σαρκώσεως.

Χαῖρε δὶς ἡς νευργεῖται ἡ Κτίσις.

Χαῖρε, δὶς ἡς βρεφεργεῖται ὁ Κτίσις.

Χαῖρε Νύμφη Ἄνυμφοιτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἐαυτὴν ἐν ἀγρείᾳ,
φησὶ πῷ Γαβειὴλ Θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν συ τῆς φωνῆς, δυσταράδοκτόν με τῇ
ψυχῇ φαίνεται· ἀπόρες δὲ Συλλήφεως τὴν
κύπσιν πῶς λέγεις; πράξων·

Αλληλεία.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶγει, ἡ Παρθενός
Ζητεῖσα, ἐβόησε πορὸς τὸν Λειτεργεῖντα·
ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν, πῶς ἔσι τεχθῆναι
δυνατὸν, λέξον μοι; Πρὸς ἦν ἐκεῖνος ἔφησεν
ἐν φόβῳ, πλιὼν πραυγάζων θέω.

Χαῖρε βαλῆς ἀπορρήτης μύσις.

Χαῖρε σιγῆς δεομένων πίσις.

Χαῖρε τῷ Δαυμάτων Χεισῷ τὸ προσόμιον.

Χαῖρε τῷ δογμάτων αὐτῷ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπεραύιε, δὶς ἡς πατέβη ὁ Θεός.

Χαῖρε γέφυρα μετάγγσα τὰς ἐκ γῆς πορὸς
Οὐρανού.

Χαῖρε τῷ τῷ Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα.

Χαῖρε τῷ τῷ Δαιμόνων πολυθρύλητον ξαῦμα·

Χαῖρε τὸ φᾶς ἀρρίτως γεννήσασα.

Χαῖρε τὸ πᾶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαντός γνῶσιν.

Χαῖρε πιστῶν καταγάγγεσσα φρεάτας.

Χαῖρε Νύμφη Αυύμφοτε.

Διώμης τοῦ Τρίσου, ἐπεσκίασε τόσε,
τῷρος Σύλλιψιν τῇ Απειρογάμῳ. αὐτὴν
τὸν εὔκαρπον ταύτης ηδὺν, ὡς ἀχέδην ὑπέ-
δειξεν ηδὺν ἄπασι, τοῖς Θέλουσι θεεῖσιν
σωπθέασ, ἐν τῷ φάλλειν ζητῶς.

Αἴλιλθία.

Εχουσα Θεοδόχου, ή Παρθενός τὸν μο-
ρέα, αὐτέδραμε τῷρος τῶν Ελισάβετ-
τὸ δὲ βρέφος ἔκεινης δέθυς, ἐπιγνοῦσσι τὸν
ταύτης ἀστασμὸν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς
ἄσμασιν, ἐβόα τῷρος τῶν Θεοτόκουν.

Χαῖρε βλαστὸν ἀμαράντη κλῆμα.

Χαῖρε γεωργὸν γεωργεῖσα φιλανθρωπον.

Χαῖρε φυτεργὸν τῆς ζωῆς ημῶν φύσα.

Χαῖρε ἄρυρα βλαστάνοσσα δέφορίαν αἰγτηριμῶν.

Χαῖρε ἐπεζαβατάζεσσα δέθηνίαν ίλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειρῶνα τῆς θυφῆς αναθάλλεις.

Χαῖρε, ὅτι λιμούσα τῷ φυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε δεκτὸν τῷροσβείας θυμίαμα.

Χαῖρε πατὸς τῆς Κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε Θεῦ τῷρος θυητῆς δέδοκτα.

Χαῖρε θυητῶν τῷρος Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη Αυύμφοτε.

Ζάλειν σέδοδον ἔχων, λογισμῶν ἀμφι-
βόλων, ἐσώφρων Ταστίφ οἰστεράχ θη-
τῷρος.

αρδς τὸν ἄγαμόν σε Θεωρῶν, καὶ κλεψίγα-
μον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε· μαθὼν δέ σὺ τις
Σύλληψιν ἐκ Πυθματος Ἀγία, ἔφη·

Αλληλεία.

Εἶθ' ὅπω τὸ Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ σραπηῷ. Φύλ. 460.

Εἴτε τὸν Ἀμωμον, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Κον-
τάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ σραπηῷ.

Εἴτα τὰς ἑτέρας ἐξ Οἰκας.

Ηκουσαν αἱ Ποιμένες, τῷ Ἀγγέλῳ ὃ
ρινάντων, τινὶ σύστημα Χεισὺ παρε-
στασίᾳ· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς Ποιμένα, Θεω-
ρῦσι τῶν ὡς Ἀμινὸν ἀμεμμον, ἢν τῇ γαστρὶ¹
Μαείας βοσκηθεῖται, ἵνα ὑμνήντες εἴπουν·

Χαῖρε Ἀμινὲ Καὶ Ποιμένος Μήτηρ.

Χαῖρε ἀυλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀσφάτων ἐχθρῶν ἀμινητέροις.

Χαῖρε Παραδείσα Θυρῶν αἵοικτέροις.

Χαῖρε, ὅτι τὰ Οὐρανία συναγάγεται τῇ γῇ.

Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορδεῖ Οὐρα-
νοῖς.

Χαῖρε τῷ Ἀποσόλῳ τὸ ἀσίγυπτον σύμα.

Χαῖρε τῷ Ἀθλοφόρῳ τὸ αὐτικτον. Θάρσος.

Χαῖρε στέρρὸν τῆς Πίσεως ὕρεισμα.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάρετος γνώεισμα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης..

Χαῖρε, δι' ἣς ἀνεδύθησεν δόξαν..

Χαῖρε Νύμφῃ Ἀνύμφεστε.

Θεοδρόμον Ἀσέρα, Θεωρίσαντες Μάγαι,
τῇ πούτου ἱκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ᾧς
λύχνον πραποῦντες αὐτὸν, δι' αὐτῆς ορθίνων,

κραταιὸν Ἀνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφ-
διασον ἔχάρησαν, ἀυτῷ βοῶντες·
Αλληλεϊα.

Ιδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρ-
θενίας, τὸν πλάσαντα χειρὶ τές αὐθρώ-
πους· καὶ Δεσπότην νοεῖντες ἀυτὸν, εἰ καὶ
δέλλες ἔλαβε μορφὴν, ἔστισαν τοῖς δώροις
Θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ δύλοχημερῇ·

Χαῖρε Ἀσέρος ἀδύτῳ Μήτρε.

Χαῖρε ἀγαπητὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα.

Χαῖρε τῆς Τειάδος τῆς μῆτρας φωτίζουσα.

Χαῖρε Τύραννον ἀπανθρωπον ἐκβαλλόντα τῆς
ἀρχῆς.

Χαῖρε Κύριον φιλασπόντον ἐπιδεῖξασα Χριστόν.

Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρης λυθρομένη Θρησκείας.

Χαῖρε ἡ τῆς βορβόρης ρύουμενή τρόπη ἔργων.

Χαῖρε πυρὸς πυροσκιώπισιν παύσασα.

Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττασα,

Χαῖρε πισῶν ὅδηγὲ σωφροσιώπις.

Χαῖρε πασῶν γοκεῶν δύφροσιώπι.

Χαῖρε Νόμοφι Ἀνύμφιτε.

Kύρικες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι,
ὑπέρεργαν εἰς τὴν Βαθυλῶνα· ἐκτε-
λέσαντές σὺ τὸν χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε
τὸν Χειστὸν ἀπαστον, ἀφεύτες τὸν Ήρώδην
ώς ληρώδην, μὴ εἰδότα τάλαιν.

Αλληλεϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀ-
ληθεύεις, εδίωξας τὰ τόβλας τὸ σκο-
τος· τὰ γὰρ Εἴδωλα ταύπις Σωτὴρ, μὴ
τέγ-

εέγκαυτοσα την ἵχω πέπτωσιν· οἱ τάπωρ
δὲ ρύματά τε, ἐβόων πορὸς τὴν Θεοτόκου.

Χαῖρε αὐτόρθωσις τῷ αὐτρώπῳ.

Χαῖρε κατάπτωσις τῷ Δαιμόνῳ.

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν πλαστὴν πατήσασα.

Χαῖρε τῷ εἰδώλῳ τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε Θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν
ροιτόν.

Χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας
τὴν ζωὴν.

Χαῖρε πύρνε σύλε σῦνγῶν τὰς ἐν σκότει.

Χαῖρε σκέπη τοῦ Κόσμου, πλατυτέρα νε-
φέλης.

Χαῖρε ξοφὴ τῇ Μαΐνᾳ διάδοχε.

Χαῖρε ξυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Χαῖρε οἶξης ρέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη Ανύμφατε.

Μέλλοντος Συμεὼνος, τῷ παρόντος αἰῶ-
νος, μεθίσαθαι τῷ ἀπατεῶνος· ἐπε-
δόθης ὡς βρέφος αὐτῷ· ἀλλ' ἐγράμμης τάτῳ
καὶ Θεὸς τέλειος· διὸ περ οἴξεπλάγησα τὴν
ἀρρήτου σοφίαν, κράζων· Ἀλληλία.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ σραπγῷ. Φύλ. 460.

Εἰδότῳ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ἢ ἡ ἀκροσιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ.

Ωδὴ α. Ἡχος Πλ. δ. Ο Ειρμός.

„ **Α**γοῖξω τὸ σόμα με, γὰρ πληρωθήσε-
„ ται Πνεύματας, γὰρ λόγοι ερδεῖσο-

„μαι, τῇ Βασιλίδι Μηᾶ!· οὐ ὄφεν σομετοῦ,
„φαιδρῶς παυπυρεῖζων, οὐ ἀστοῦ γηδόμενος,
„νος, πάντης τὰ θαύματα..

Τροπάρειον.

Χειστοῦ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένον σε Πνόματι, οὐ μέγας Ἀρχάγγελος Ἄγιη Θεάρχος, ἐπεφάνεισον. χαῖρε χαῖρας δοχεῖορ, δι τῆς τῆς Προμήτορος αἵρετην θητήσεται.

Α' δὲ μὲν ἐπαγόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεότυμφε, τοῦ "Ἄδει οὐ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ Παλάτιον, τοῦ μόνια Βασιλέως. χαῖρε Θρόνε πύελε τῷ Παντοκράτορος..

Ρ' ὅδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε οὐ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον. χαῖρε οὐ τεξασσα, τὸ ὄσφραδιον, τῷ πατέων Βασιλέως. χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμια διάσωσμα.

Α' γνείας Θησαύρισμα, χαῖρε δι τῆς ἐκ τῆς πτώματος, οὐ μῶν σέβαστημεν. χαῖρε οὐδέπνοον, κείνον Δέσποινα, πιστοὺς διάδικτον. Θυμίαμα εὐθερμον, μῦρον πολύτιμον.

Καταβασία. Ἀροτέω τῷ σόματι, οὐ πληρωθήσεται. Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

"Τοὺς σὺν ἀμιτολόγους Θεοτόκε, οὓς ζῶσσα
„οὐ φρονοῦσι πηγή, Θίασον συγκροτήσαντες,
„πιούμαστικὸν σερέωσον, ἐπὶ τῇ
„Θείᾳ δόξῃ σα, σιφωνίου δαξῖς αξιώσον.

Τροπάριον.

Σπέχων οὐ βλαστήσασα τὸν Θεῖον, οὓς
χώρα αἰτίρωτος σαφεῖς. χαῖρε ἐμψυχεῖσά, Ἀρτον ζωῆς χωρισσασα. χαῖρε τῷ

τῇ ζῶντος ὕδατος; πηγὴ ἀκένωπος Δέσποινα.
Δάμαλις τὸν μόχον ἡ τεκνστα, τὸν ἄμωμον
χαῖρε τοῖς πισοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα,
Θεεῖς Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμος παντὸς τὸν
πταισματα· χαῖρε Θερμὸν ἰλασίρον.

Οὐρανος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἡλιον
φέρεται Χριστὸν, φωτὸς κατοικητέριον· χαῖρε
τὸ σκότος λύσασα, καὶ τὰς ζοφώδεις Δαιμο-
νας, ὅλοτελῶς ἐκμεώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἡ ὁ Λόγος, διώδεσσε
μόνος ἡ μοχλὸς, καὶ πύλας Ἄδει Δέσποινα,
τῷ τόκωσα συνθήτασσα· χαῖρε ἡ Θεία εἰσ-
σοδος, τῇδε σωζομένων πανύμντε.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ ερατηγῷ. Φύλ. 460.

Καὶ πάλιν ἀλλας ἔξ Οἴκας.

Νέαν ἔδειξε Κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτι-
στης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις·
ἔξ ἀστόρα βλαστήσας γατρὸς, καὶ φυλάξας
ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ Θαῦμα
βλέποντες, ὑμνήσωμεν ἀυτὴν βοῶντες.

Χαῖρε τὸ αἴθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε τὸ σέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε Ἀναστέως τύπον ἐκλάμπτυσα.

Χαῖρε τῇδε Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνοσα.

Χαῖρε διύδρον ἀγλαστοπον, εἰς δὲ τέρφον
ταء πισοί.

Χαῖρε ξύλον δύσκιόφυλλον, υφ' αὖ σκέπτον-
ται πολλοί.

Χαῖρε κυοφορτσα ὁδηγὸν πλανωμούσις.

Χαῖρε ἀπογεννῶσα. Λυθρωπὸν αἰχμαλώτων.

Χαῖρε Κερτῆ δικαίω δυσώπησις.

Χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε σολὴ τῷ χυμῷ παρρίσιας.

Χαῖρε σοργῇ πάντα πόθον νικᾶσα.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφιτε.

Σένον Τόκον ἔδουτες, ξεναθῶρεν τῷ Κόσμῳ, τὸν κανεὶς Οὐρανὸν μεταθέστες, διὸ τότο δῷ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς, ἐπὶ γῆς ἐφαέπ ταπεινὸς αὐθρωπας· βουλόμενος ἐλκύσσεις φρὸς τὸ ὄφος, τὰς ἀυτῷ βοῶντας.

Ἀληθήτα.

Οἶλος οὐδὲν ἐν πᾶσι κάτιῳ, καὶ τῷτοι αἴτω οὐδὲν ὅλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίχρεαπτος Λόγος, συγκατίβαστις δῷ Θεῖκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ Τόκος ἐκ Παρθένου Θεολόγηται, ἀκείστης πάνται.

Χαῖρε Θεῖς ἀχωρίταις χώραι.

Χαῖρε σεπτῆ Μυσιεῦς Θύραι.

Χαῖρε τῷ ἀπέισαι ἀμφίβολον ἀκατόμα.

Χαῖρε τῷ πισῶν αὐτομφίβολον καῦχημα.

Χαῖρε ὅχηρα πανάγιον τῷ ἐπὶ τῷ Χερυβίμ.

Χαῖρε αἰχματα πανάρισον τῷ ἐπὶ τῷ Σεραφίμ.

Χαῖρε ή πάναυτίσι εἰς πάντα ἀγαγόσα.

Χαῖρε ή παρθενίαν, καὶ λοχείαν ζύμηντα.

Χαῖρε, δι' οὓς ἐλύθη παράβασις.

Χαῖρε, δι' οὓς θεοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε ή κλεῖς τῆς Χριστῆς Βασιλείας.

Χαῖρε ἐλπῖς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφιτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τῷ μέγα, τῆς σῆς ἐμαθρωπήσεως ἕργον.

γον· τὸν ἀπρόσιτον γάρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρετ
πᾶσι προσιτὸν αὐθρωπὸν· ἡμῖν μὲν συ-
διάγοντα· ἀκόντα δὲ παρὰ πάντων ἔτις·
Αληθεία.

P' ἕπορας πολυφθόγγυς, ὡς ἵχθύας ἀφά-
νυς, ὄρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀπορεῖσθαι
γάρ λέγειν τὸ πᾶς, καὶ Παρθεύος μείνεις,
καὶ τεκεῖν ἴχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστέριον
θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε σοφίας Θεῦ δοχεῖον.

Χαῖρε προνοίας ἀντὶ παρεῖον.

Χαῖρε Φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύσσα.

Χαῖρε τεχνολόγυς ἀλόγυς ἐλέγχυσσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαραθῶσσαν οἱ δεινοὶ συζητταί.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαραθῶσσαν οἱ τῶν μύθων
ποιηταί.

Χαῖρε τῷ Αθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα.

Χαῖρε τῷ ἀλιέων τὰς σαγιώτας πληρύσσα.

Χαῖρε βυθῷ ἀγνοίας ἔξελκυσσα.

Χαῖρε πολλάς ἐν γνώσει φωτίζυσσα.

Χαῖρε ὄλκας τῷ θελόντων σφράγισσα.

Χαῖρε λιμένι τῷ τε βίσι πλωτήρων.

Χαῖρε Νύμφῃ Ανύμφιτε.

Sῶσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ τῷ ὄλωτ
Κοσμήτωρ, πρὸς τὰτον ἀυτεπάγγελτος
ἥλθε· καὶ Ποιμέν ὑπάρχων ὡς Θεός, δὲ
ἡμᾶς ἐφαίη καθ' ἡμᾶς αὐθρωπος· ὁμοίω
γάρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεός ἀκούει·
Αληθεία.

Κοντάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ υπερμάχῳ σραπηγῷ. Φύλλ. 460.

Ωδὴ

Ο καθύμασος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Σρόνου
Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλιθοι
Γησάς ὁ ὑπέρθεος, τῇ αὐτράτῳ παλάμῃ,
καὶ διέσωσε, τὰς κραυγάζοντας· δόξα Χρι-
στῷ τῇ διωρέει σε.

Τροπάρειον.

Ἐν φεναῖς ἀσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμε
Πανύμνητε.. Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυ-
ρωμένον ἐν Πνεύματι.. Χαῖρε λυχνία καὶ
τάμνε, Μαΐνα φέρεσσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ
τῷ δύσεβῶν αἰδηπέεια.

Ιλασίειον τῷ Κόσμῳ, χαῖρε "Αχραντε Δέσ-
ποινα.. Χαῖρε κλίμαξ γῆθοι, πάντας ἀ-
πυψάσσας χάριτι.. χαῖρε οὐ γέφυρα ὄντως,
οὐ μετάγουσσα, ἐν Θανάτου πάντας, πρὸς
ζωὴν τὰς ύμνηντάς σε..

Οὐρανῶν υἱολοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ Θεμέ-
λιον, ἐν τῇ σῇ υπδύῃ, "Αχραντε ἀκόπως
βαστάσσας.. Χαῖρε κογχύλῃ πορφύρᾳ,
Θείᾳ βάψασα, ὃς αἰμάτων σου, τῷ Βα-
σιλεῖ τῷ Διωρεών.

Νομοθέτην οὐ τεκνίσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσ-
ποινα, τὸν τὰς αὔομίας, πάντων δωρεὰν ἔ-
χαλείφοντα.. ἀκατανόητον βάθος, ὑψος ἄρ-
ρητον, Απειρόγαμε, δι' οὓς ήμεις εἰ Θεώθημεν.
Σὲ τὸν πλέξασσα πῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλο-
κον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι
Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον παθ-
των καὶ χαράκωρα, καὶ κραταιάμα, καὶ ιε-
ρὸν κατερύγιον.

Ωδὴ ἡ. Ο Εἰρήνη.

Ἐξῆστι τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῷ Θεῷ
δόξῃσου· σὺ δὲ Ἀπειρόγαμε Παρ-
θένε, ἐσχες δὲ μήτρα τὸν ἐπὶ παῖτων
Θεὸν, τῇ τέτοκας ἔχρονον Τίδην, πᾶσι
τοῖς ὑμνεῖσε, σωτείαν βραβεύσα.

Τροπάριον.

Οὐδὲν οὐ κυῆσσα, ζωῆς χαῖρε πανά-
μωμε, οὐ κατακλυστρὸς τῆς ἀμαρτίας,
σάνσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκνο-
μα, καὶ λάληρα φρικτόν· χαῖρε ἀδιαιτητ-
ῶς Δεσπότις τῆς Κτίσεως..

Ἔχεις τῷ ὄχυρῳ μα, αὐθρώπων χαῖρε "Ἄν-
τε, τόπε ἀχιάσματος τῆς δόξης, νέκρω-
σις "Ἄδη, νυμφῶν ὄλόφωτε. χαῖρε τῷ Αγ-
γέλων χαρμονί· χαῖρε οὐ βούθεια, τῷ πι-
σᾶς δεομένων σα.

Πυείμορφον ὄχημα, τῷ Λόγῳ χαῖρε Δέσ-
ποινα, ἐμψυχε. Παράδεισε τὸ ξύλον, ὁ
μέση φέντε ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ δὲ γλυ-
κασμὸς ζωοποιεῖ πίστει ταῖς μετέχοιταις,
καὶ φθορᾷ υποκύψασις.

Ρωνύμενοι δένεισα, πισσεῖς αὐτοῦ μέν σοι·
χαῖρε Πόλις τῆς Παρθενοτηλέως, δεδοξασμένα
καὶ αξιάκουσα, περὶ οὓς λελάπται σαφῶς·
ὅρος ἀλατόριτον, χαῖρε βάθος ἀμεῖνον.
Εὑρύχωρον σκιώματα, τῷ Λόγου χαῖρε ἀ-
χαντε· κόχλος οὐ τὸν Θεῖον μαργαρετίω,
φροαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, παῖ-
των φρὸς Θεὸν καταλαγή, τῷ μακαρίζονται
σε, Θεοτύχε εἴκασοτε.

Ωδὴ

„Τινὶ θείᾳ πάτησα, καὶ πάτημον, τε-
„λοῦτες ἑορτήιοι οἱ Θεόφρονες, τῆς
„Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσω-
„μεν, τὸν δὲ αὐτῆς τεχθεότα Θεὸν δο-
„ξάσωμεν.

Τροπάριον.

Πατᾶς τῷ Λόγου ἀμόλιսτε, αἵτία τῆς
τῶν παντῶν Θεώσεως, χαῖρε πανά-
χαντε, τῷ Προφητῶν περιήχημεν. χαῖρε
τῷ Ἀποσόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εἰ καὶ δέσμος ἀπέσταξε, φλογυρὸν πο-
λυθεῖας ἡ λύσασα· ὅπερ βοῶμέν σοι· χαῖ-
ρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε
φροεθεάσατο.

Ιδέσσοι· χαῖρε κραυγάζομεν, λιμνὶ τῷ
γεννηθαλαττόντε, καὶ ὄρμητέλον, εἰ τῷ
πελάγει τῷ θλεψαν, καὶ τῷ σκανδάλῳ
παύτῳ τῷ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἵτία χαεῖτωσον, τίμων τὸν λογο-
μὸν τῷ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἀφλεκτός,
βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τὰς πινάκας ἀπαύ-
σας ἐπισκιάζεσσα.

Καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός.

Τινὶ θείᾳ πάτην. Ως αὖτο.

Εἶπα. Τὸ Κουπάκιον. Ἕχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ σραπυῷ. Φύλ. 460..

Καὶ πάλιν τὰς λοιπὰς ἐξ Οἴκων.

Τεῖχος εἰ τῷ Παρθενῶν, Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ παύτῳ τῷ εἰς σὲ φροσρεχόν-
τῳ· ὁ δὲ τῷ Οὐρανῷ καὶ τῆς γῆς, κατεσκέψα-
σε

σέσε Ποιητής ἄχαντε, οἰκήσας ἐν τῇ μῆτρᾳ σύ, καὶ πάντας σοι φορσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε ἡ σύλη τῆς παρθείας.

Χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτείας.

Χαῖρε Ἀρχηγὲ νοητῆς αὐτοπλάσεως.

Χαῖρε χορηγὲ Θεϊκῆς ἀγαθόπτος.

Χαῖρε, σὺ δὲ αἴεγενησας τὰς συλληφθέντας αἰσχῶς.

Χαῖρε, σὺ δὲ ὁ μεθέπτος τὰς συληφθέντας τὸν νῦν.

Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῆς φρενῶν καταργεῖσα.

Χαῖρε ἡ τὸν απορέα τῆς ἀγνείας τεκτίσα.

Χαῖρε πατάς ἀσώρα νυμφοβίσεως.

Χαῖρε πιστὲς Κυρίων ἀρμόζεσσα.

Χαῖρε καλὴ κυροβόφε παρθεία.

Χαῖρε φυχῶν νυμφοσόλε Αγίων.

Χαῖρε Νύμφη Ανύμφου.

Υμος ἅπας ἥττᾶται, σωεκτείνεσθας
απόδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκι-
τηριῶν σου· ἰσαείδμους γάρ τῇ φάμιλῳ
φίδας, αὐτὸς φορσφέρωμεν σοι Βασιλεῦ Αγίε,
οὐδού τελοῦμεν ἀξιον, ὃν δέδωκας πόμην,
τοῖς σοὶ βοῶσιν. **Αληιλεία.**

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς δὲ σκότει φα-
γεῖσαν, ὄρῶμεν τὴν Αγίαν Παρθείον·
τὸ γάρ ἄյλον ἀπτουσα φῶς, ὅδηγει τρόπος
γνῶσιν θεϊκῶν ἀπαντας· ἀνγῆ τὸν νῦν φω-
τίζεσσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε ἀκτίς νοητὴ Ήλία.

Χαῖρε βολίς τῷ ἀδύτῃ φέγγυς.

Χαῖρε αἱραπή τὰς φυχὰς καταλάμπεσσα.

Χαῖ-

Χ αῖρε ὡς βροντὴ τὰς ἐχθρὰς καταπλήγωσα.
Χ αῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον αὐτοτέλεις φα-
τισμόν.

Χ αῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον αὐτοβλύζεις πε-
ταμόν.

Χ αῖρε τῆς Κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν
τύπον.

Χ αῖρε τῆς ἀμαρτίας αὐτορῦσα τὸν ρύπον.

Χ αῖρε λυτὸρ ἐκπλιών σωμαῖδησιν.

Χ αῖρε κρατὸρ πιρυῶν ἀγαθλασιν.

Χ αῖρε ὄσμη τῆς Χεισῆ διάδιας.

Χ αῖρε ζωὴ μυσικῆς διάωχτας.

Χ αῖρε Νύμφη Ανύμφοδε.

Χ ἀειν δουῶαι Θελήσας, ὄφλημάτων ἀρ-
χαίων, ὁ παῖτων χρεωλύτης αὐθράπτων
ἐπεδήμησε δι εἴσιτος, πρὸς τὰς απαδύμες τῆς
ἀντὶ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ χειρόχεαφον,
ἀκάτει παρὰ παῖτων γῆπως. Αλληλάξια.

Ψιλάλοντες σου τὸν Τόπον, ανύμνημοι τε
πάντες, ὡς ἔμφυχοι Ναὸν Θεοτόκε
ἐν τῇ σῇ Ἰῷ οἰκήσας γαστελ, ὁ σωμέχων
παῖτα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασο, εἰδοξα-
σον, ἐδίδαξε, βοῶν σοι πάντας.

Χαῖρε σκιαὴ τῷ Θεῷ καὶ Λόγῳ.

Χαῖρε Ἀγία Ἀγίων μείζων.

Χαῖρε Κιβωτὲ χρυσωδεῖσα τῷ Πνούματι.

Χαῖρε Θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπανῆτε.

Χαῖρε τίμιον διαδηματικὸν Βασιλέων δύσεβῶν.

Χαῖρε καύχημα σεβάσμιον Ιερέων δύλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Εκκλησίας ὁ ἀσάλιθος πύργος.

Χαῖρε τῆς Βασιλείας τὰ ἀπόρθητα. τεῖχος.

Χαῖ-

Χαῖρε, δί τις εὐερονται ἔσπαισ.

Χαῖρε, δί τις εχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε χωτὸς τὰ εμὲς Θεραπεία.

Χαῖρε θυχῆς τῆς εμῆς σωτηρία.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφετε.

Ω πανύμυντε Μῆτερ, οὐ τεκχόσα τῷ πατέρων Ἀγίων Ἀγιωτάτου Λόγου· δεξαμένη τιλινιανὴ φρεσφοραν, ἀπὸ πάσις ρῦσαι συμφορᾶς ἀπαντας· καὶ τῆς μελλουσσῆς λύσθωσαι κολάσεως τὰς αἱ τοιν βοῶντας.

Ἀλληλεία. Καὶ πάλιν τὸ,

Εὐχελος φραστέτης Φύλ. 460.

Καὶ τὸ Κορτάκιον. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ υπερμάχῳ σραπγῷ Φύλ. 460.

Ζεδὴ ζ'. Ο Ειρμός.

„**Ο**ὐκ ἐλάβθησα τῇ Κτίσει, οὐ Θεόφροτες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, αὐδρείως πατήσαστες, ἔχαιρεν τάλλοντες· υπερύμητε, οὐ τῷ Πατέρῳ καὶ Κύριος, καὶ Θεός μέλογντος εἰ. Τροπάρ.

Αιμησοῦμεν σε βοῶντες· χαῖρε· οὐχηματίλιον τὸ νοιτοῦ, ἀμπελος ἀλιθινή, τοὺς βότεις τὸν πέπειρον, οὐ γεωργήσασα, οἵνον σάζοντα, τὸν τὰς θυχὰς δέφραγνοντα, τῷ πισῶς σε δοξαζόντων·

Ιατῆτα τῷ αὐθρώπῳ οὐ κυήσασα, χαῖρε Θεότυμφε, οὐ ράβδος οὐ μυσική, αὐθός τὸ ἀμάραντον οὐ σέξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δί τις χαρᾶς πληρέμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομῦμεν.

Ρητορδόνουσσα· οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, μηναλαγῆσαι σε· ὑπέρ γάρ τοι Σεραφίμ,

ἀζά-

ὑπώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χειστόν· ὃν ἵκετοιε, πάσις νῦν βλάβης ρύσαθαι, τὰς πισῶς σε φροσκιαῦντας.

Ἐνθυμεῖστε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, ηγὸν αὐτοκράτεισοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέρεαπται, Παῦδες ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἵκετοιε, βίβλῳ ζωῆς τὰς δόλους σὺ, καταχεάφαι Θεοτόκε.

Ἐκετδόμεισι οἱ δόλοί συ, καὶ κλίνομεν γόνυν καρδίας ήμῶν, κλῖνον τὸ θέσσας Ἀγνή, καὶ σῷσον τὰς Θλίψεις βιθιζομένυς ήμᾶς, καὶ συτίρησον, πάσις ἔχθρων ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε. Θαῦτη ή· Οὐρμός.

”Παῖδας δύαγεῖς ἐπ τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκης διεσώζετο, τότε μὲν τυπέμενος, νῦν δὲ ἐνεργόμενος, τὴν Οἰκουμένην ἄπασαν, ἐγείρει φάλλουσοι· τὸν Κύελον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψώτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας. Τροπαῖον.

Nηδοῦ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασάζοντα ἐβάσασας, γάλακτι σέξεθρεῖας, νόματι τὸν ἔφοντα, τὰς Οἰκουμένην ἄπασαν, Ἀγνή ὡς φάλλομενοι· τὸν Κύελον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψώτε εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τῆς Τόκησου· Παῖδες φροεικόνισαν, τότο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἴσταμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκύρωτε Ἀγία Παρθένε· ὅδοι σε υμνάμενοι εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Οἱ φρώλις απάτῃ γυμνωδεῖτες, στολῶν ἀφ-

αφθαρτας ἐνεδύθημεν, τῇ κυριοφορίᾳ σου,
καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώ-
σεων, φῶς κατωπτόσαμεν· φωτὸς κατοι-
κηπτέρου Κόρη· ὅπερ σε ὑμινύμενον εἰς πα-
πάς τὰς αἰῶνας.

Ν εὐροὶ διὰ σὺν ζωοποιήσατε· ζωεῖς δὲ τὸν
ἐνυπόσατον ἐκύπετε· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι,
περάλις χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθα-
ροῦνται, γόσοι διώκονται· πνεύματων ἀερίων
τὰ πλήθη, ἔττινται Παρθένε, βροτῶν δὲ
σωτεία.

Η Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρία, διὶ τῆς ἀπὸ
γῆς εἰς ὑψός ὑρθημενούς· χαίροις παντὸς λό-
γιτε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὁ-
χύρωμα τῷ μελαφόδεντων Αγρύ· τὸν Κύριον
ὑμεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψήτε εἰς παύτας
τὰς αἰῶνας. Σοδὴ Θ'. Ο Ειρμός.

„Α πας γηγενής, σκιρτάπω τῷ Πνεύμα-
„τι, λαμπαδεχάμενος, πανηγυεῖστω
„δε, αὖλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τιὼ
„ιεραν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ Ροά-
„τω, χαίροις πάμμακάρεις, Θεοτόκε Α-
„γνή Αειπάρθενε. Τροπάρειον.

Ι νασοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
οἱ διὰ σὺν τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμε-
νοι, τῆς αἰδίας ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμός, βερ-
βαεικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσις ἄλλης πλη-
γῆς, διὰ πληθος Κόρη παραπτώσεων, ἐ-
πιζησις βροτοῖς ἀμαρταίσιν.

Ω φθινὸς φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις,
ὅπερ βοῶμεν σοι· χαῖρε Ἀστρον ἄδυτον, ει-
σά-

σάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν "Ηλιον" Χαῖρε Εὐδέμι αὐτοί ξαστα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγρήν· Χαῖρε στύλε, πύεινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν αὖτα ζωὴν τὸ αὐθράπικον.

Σπῶμεν δὲ λαβῶς, τὸν οἴκων Θεόν ήμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κόσμες Δέσμουνα· χαῖρε Μαεία Κυρία παύτων ήμῶν· χαῖρε ή μόνη ἀμωμός τῷ γυμναιξὶ καὶ καλή· Χαῖρε σκεῦος, μῆρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ παρθένον εἰσδεξάμενον.

Η' Περιστερὰ, ή τὸν ἐλεήμονα ἀποκυνίσαστα· Χαῖρε Αειπάρθενε, Οσιών παύτων χαῖρε τὸ καύχημα, τῷ Αθλητῶν στεφάνωμα· Χαῖρε ἀπαύτων τε τῷ Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ήμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἄμαρτίας ήμῶν, πάσας παραβλέπων τούν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωπῆσαν σε, τίνῳ ἐπὶ γῆς ἀσύρως σε κυοφορήσασαν· διὰ μέγα, ἐλεος θελήσαντα, μορφωθεῖαι Χειστε τὸ ἀλλότερον.

Καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάπω· Ως αὖτα.

Ἐξαπος· Πρὸς τὸ, Γυναικες ἀκυτίθητε.

Σκιρτοστατε χορδέσσατε, μετ' δύφροσιώντες
άσσατε· ὁ Γαβειὴλ τῇ Παρθένῳ, χαραν
κομίζων ἐπέση, εἰς Ναζαρὲτ νῦν τὴν
Πόλιν, χαρᾶς τὸ Εὐαγγέλια· χαῖρε Ἀγρή
πανάμωμε, τῷ Κόσμου ή περσασίᾳ, χαῖρε
Οὐρανίε Θρόνε.

Eis

Εἰς τὸν Αἴγαρον Στιχηρά. Ἡχος δ.

Ως γενναιόν εν Μάρτυσι.

Kεριμμέσον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις
ἀγνωριστον, Γαβειὴλ πιστεῖται δὲ
Ἄρχαγγελος, καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλθεῖται,
τίς μόνης ἀκήρατον, καὶ καλῶς περιεπει,
καὶ τοῦ γένους αὐτοπλασιν, καὶ βούσει σοι.
Παναγία τὸ Χαῖρε ἴτοιμάζε, διὸ λόγυ Θεὸν
Λόγου, τῇ ταῖς λαζδοῖς εἰσδέξαθαι.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἴτοιμάδη σοι Δέσμο-
τα, οὐδὲν δὲ ἄγεντος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο
πορὸς τόπο κατέβηδι, οἰκτεῖραι τὸ πλάσμα
σὺ, φθονερῶς πολεμιθεύ, καὶ δυλεῖα κρα-
τύμενον τὸ ἀλάσδρος· καὶ τὸ κάλλος τὸ πορώνη
ἀπολέσαν, καὶ τίς σὺν σωτερῶδη, πορσα-
ναμένον κατέβασιν.

Γαβειὴλ ὁ Ἀρχαγγελος, ἐπὶ σὲ παναμώ-
μητε, ἐμφανᾶς ἐλθεῖται, καὶ βούσει σοι.
Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων αὐτοφε-
σις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσα-
σα· χαῖρε ἔμιτυχε, τῷ Ἡλίᾳ νεφελῃ ύποδε-
χε τὸν αὐτοπλασιν μῆβα, τῇ σῇ οἰκησαε
Θελήσαντα. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ.

Gλῶσσα θν τὴν ἔγνω, ἕκεστεν δὲ Θεοτόκος·
ἐλάλει δὲ πορὸς αὐτῶν ὁ Ἀρχαγγελος
τὸ διαγγελισμόν τῷ ρύματα· ὅπου πιστῶς
δεξαμένη τὸν αισπασμὸν, συνέλαβε σὲ τὸν
ποροαιώνιον Θεὸν· διὸ καὶ ήμεῖς ἀγαλόματοι
βοῶμεσθοι· ὁ δὲ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέ-
πτως Θεός, εἰρηνῶν τῷ Κόσμῳ δώρησαι,
καὶ ταῖς φυχαῖς ήμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΑ.

ΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΝΤΚΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΤΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΤΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ωδὴ ἀ. Ἡχος β'.
Ἐν βαθῷ κατέσβωσε ποτέ.

I. Ιησὺς γλυκύτατε Χειρέ, Ιησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς φυχῆς μικρά περάποδον βάυματα, Ιησοῦ καὶ γλύκανον, τίνῳ καρδίᾳ μου πολυσέλεε δέομαι, Ιησὺ Σωτήρ με, ἵνα μεταλλώσω σε σωζόμενος.

Ιησὺς γλυκύτατε Χειρέ, Ιησοῦ διαβούλορ, μετανοίας μοι πύλας φιλανθρωπε, Ιησοῦ δέξαι με σοὶ παροστίπτοντα, καὶ θερμὸς ξαπούμενον, Ιησοῦ Σωτήρ μου, τῷ πανμελημάτων τίνῳ συγχώρησιν.

Ιησὺς γλυκύτατε Χριστέ, Ιησὺ σκέπτασον, ἐκτῆς χειρὸς τῷ δολίου Βελτίαρ με, Ιησοῦ προτοίστον, δεξιὸν παρασάτων τῆς δόξης σοῦ, Ιησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας διωρύμου λυτούσάμενος.

Θεοτοκίον.

Iησὺ γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσάριστον, ὑπὲρ ἀγρείων οἰκετῶν πανάρχανος. X

πε,

Τῶι θείαν πάύτιων, καὶ παντίμον, τε
λοῦτες ἑορτῶν οἱ θεόφρονες, τῆς
θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσω-
μεν, τον δέξιον αὐτῆς τεχθεύτα Θεδυ δο-
ξάσωμεν.

Τροπάρειον.

Πατέρας τῷ λόγου ἀμόλωστε, αἵτία τῆς
τῶν παντῶν θεώσεως, χαιρε πανά-
χατε, τῶν προφητῶν περιήχημα· χαιρε
τῷ ἀποσόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σὺ νό δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πο-
λυθείας νό λύσασα· ὅτεν βοῶμέν σοι· χαι-
ρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε
φροεθεάσατο.

Ιδέ σοι Χαιρε κραυγάζομεν, λιμνὴ νῆστο-
γενεῖ θαλαττάδεσσι, καὶ ὄρρυπτειον, ἐν τῷ
πελάγει τῷ διλήψεων, καὶ τῷ σκανδάλῳ
παντων τῷ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἵτία χαείτωσον, νήμων τὸν λογο-
μὸν τῷ κραυγάζειν σοι· χαιρε νό ἀφλεκτος,
βάτος νεφέλη ολέφωτε, νό τὰς πινάκας ἀπα-
στως ἐπισκιάζεσσα.

Καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός.

Τῶι θείαν πάύτιν. Ως αὖτις.

Εἶτα. Τὸ Κοντάκιον. Ἕχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ σραπηῷ. Φύλλ. 460.

Καὶ πάλιν τὰς λοιπάς ἐξ Οἰκείων.

Τεῖχος εἰ τῷ Παρθένων, Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ παντων τῷ εἰς σὲ φροσερχόν-
των· ὁ δὲ τῷ Οὐρανῷ κατεσκόδασ-
σε

σέσε Ποιητὸς ἄχαντε, οἰκήσας ἐν τῇ μῆβᾳ
σα, καὶ πανταῖς σοι φροσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε ἡ σύλη τῆς παρθείας.

Χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτείας.

Χαῖρε Ἀρχηγὲ νοητῆς αὐτοπλόσεως.

Χαῖρε χορηγὲ Θεϊκῆς ἀγαθόπτος.

Χαῖρε, σὺ δὲ αἴεγεινησας τὰς συλληφθέντας αἰσχῶς.

Χαῖρε, σὺ δὲ ἔνεδέπτοσας τὰς συληφθέντας τὸν νῦν.

Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῆς φρενῶν καταργῦσσα.

Χαῖρε ἡ τὸν απορέα τῆς ἀγνείας τεκύσσα.

Χαῖρε πατάς ἀστόρα νυμφόδεσσας.

Χαῖρε πιστὸς Κυρίων ἀρμόζεσσα.

Χαῖρε καλὴ κυροβέόφε παρθεία.

Χαῖρε φυχῶν νυμφοσόλε Αγίων.

Χαῖρε Νύμφῃ Ανύμφου.

Τυμος ἄπας ἥττάται, σωεκτείνεσθας
τοῦδεν, τῷ πλάνθει τῷ πολλῶν οἰκι-
τηριῶν σου· ἵσαείθμους γάρ τῇ φάμμῳ
φύδας, αὐτὸς φρέρωμεν σοι Βασιλεῦ Αγίε,
οὐδὲν τελοῦμεν ἀξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν,
τοῖς σοὶ βοῶσιν.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φα-
νεῖσαν, ὄρωμεν τὸν Αγίαν Παρθείον·
τὸ γάρ ἄյλον ἀπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ φρός
γνῶσιν Θεϊκῶν ἄπαντας· ἀνυγῇ τὸν νῦν φω-
τίζεσσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη πάντα.

Χαῖρε ἀκτὶς νοητὴ Ήλία.

Χαῖρε βολὶς τῷ ἀδύτῳ φέγγυς.

Χαῖρε αἱραπὸν τὰς φυχὰς καταλάμπεσσα.

Χαῖ-

Χ αἱρε ὡς βροντὴ τὰς ἐχθρὰς καταπλήττουσα.
Χ αἱρε, ὅτι τὸν πολύφρωτον αἰστέλλεις φα-
τισμόν.

Χ αἱρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον αἰαβλύζεις πε-
ταμόν.

- Χ αἱρε τῆς Κολυμβήθρας ζωγεαφεῦσα τὸν
τύπον.

Χ αἱρε τῆς ἀμαρτίας αἰαιρεῖσσα τὸν ρύπον.

Χ αἱρε λυπήρ ἐκπλιωών σωμεῖδησιν.

Χ αἱρε κρατήρ κιρινῶν ἀγαλλίασιν.

Χ αἱρε ὄσμη τῆς Χειτῆς δύωδίας.

Χ αἱρε ζωὴ μυστικῆς δύωχλίας.

Χ αἱρε Νύμφῃ θενύμφετε.

Χάειν δουῶαι Θελήσας, ὀφλημάτων αἱ-
χαίων, ὁ παῖτων γρεωλύτης αὐθράπων-
ἐπεδήμητε δὶ εἴαυτῷ, πρὸς τὰς αποδύμες τῆς
ἀντῆ χάειτος, καὶ σχίσας τὸ χειρόχεαφον,
ἀκάτει παρὰ παῖτων γῆτως. **Αλληλεϊα.**

Ωμιάλλοντες σου τὸν Τόκον, αὖμνύμασί τε
πάντες, ὡς ἔμενυχοι Ναὸν Θεοτόκε
ἐν τῇ σῇ δῷ σοκῆσας γαστελ, ὁ σωμέχων
παῖτε τῇ χειρὶ Κύειος, ἥγιασσον, ἕδδεξα-
συ, ἑδίδαξε, βοῶν σοι παῖτας.

Χ αἱρε σκηνὴ τῇ Θεῇ καὶ Λόγῳ.

Χ αἱρε Ἀγίᾳ Ἀγίων μείζων.

Χ αἱρε Κιβωτὲ χυσωδεῖσα τῷ Πνούματι..

Χ αἱρε Θησαυρέ τῆς ζωῆς ἀδαπαίτε.

Χ αἱρε τίμιον διάδημα Βασιλέων δύσεβῶν..

Χ αἱρε καύχημα σεβάσμιον Ιερέων δύλαβῶν.

Χ αἱρε τῆς Εκκλησίας ὁ ἀσάλιθος πύργος.

Χ αἱρε τῆς Βασιλείας τὰ ἀπόρθηταν τεῖχος..

Χ αἱ-

Χαῖρε, δί τις ἐγέρουται βόπαια.

Χαῖρε, δί τις εὐχροὶ καπαπίπτωσι.

Χαῖρε χωτὸς τὰ ἐμὰ Θεραπεία.

Χαῖρε φυχῆς τῆς ἐμῆς σωτεία.

Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφιτε.

Ω παύμνητε Μῆτερ, οὐ τεκχσα τῷδε παῖ-
των Αγίων Αγιωπάτων Λόγον· δεξα-
μένη τιλινιών φρεσφοραῖς, ἀπὸ πάσις φῶ-
σαι συμφορᾶς ἀπατᾶς· καὶ τῆς μετλουσσης;
λύθωσαι κολάσεως τάξις σοὶ βοῶντας.

Ἄλιλάτια. Καὶ πάλιν τοῦ,

Ἄγχελος φρεσφοράτης. Φύλ. 460.

Καὶ τοῦ Κορτάκιου. Ἡχος Πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ σρατηγῷ. Φύλ. 460.

Σεδή ζ'. Ο Ειρμός.

„**Ο**ὐκ ἐλάζοδσαι τῇ Κτίσει, οἵ Θεόφρο-
νες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· αἰλλὰ πυ-
ρὸς ἀπειλήν, αὐδρείως πατήσαντες, ἔχαι-
ρεν φάλλοντες· ὑπερύμητε, οἱ τῷδε Πατέρων
κύριος, καὶ Θεὸς δύλογοντος εἴ. Τροπάρ.

Αιμνοῦμεί σε βοῶντες· χαῖρε ὄχημα
Ἀντίου τῆς νοητοῦ, ἀμπελος ἀλιθινή,
τὸν βόξινον πέπειρον, οὐ γεωργήσασα,
οἶνον σάζοντα, τὸν τὰς φυχὰς δέφραινοντα,
τῷδε πισῶς σε δοξαζόντων.

Ιατῆρα τῷδε αὐθρώπων οὐ κυπόσασα, χαῖρε Θεό-
μηφε, οὐ ράβδος οὐ μυσική, αἴθος τὸ ἀμάραν-
τον οὐ σέκανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δί τις
χαρᾶς πληρέμενα, καὶ ζωὴν κληρονομεῖμεν.
Ρηπορδόντοσα οὐ στενέι γλῶσσα Δέσποινα,
ἀμναλαγῆσαι σε· ὑπὲρ γάρ ταῦ Σεραφίμ,

αὐτά-

ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χειστόν· ὃν ἵκετοιε, πάσις υἱῷ βλάβης ρύσαθαι, τὰς πισῶς σε φροσκιαῦντας.

Εὐφημεῖσε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, ηὐθὺ^τ αὐτοράζεισοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέχειπται, Παΐδες ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἵκετοιε, βίβλῳ ζωῆς τὰς δόλους σὺ, καταρρέαθαι Θεοτόκε.

Ἐκετδόμενοι οἱ δεῖλοι σὺ, καὶ κλίνομεν γόνια καρδίας ήμῶν, κλῖνον τὸ θέσις τοῦ Αγνή, καὶ σώσον τὰς θλίψεις βυθιζομένης ήμᾶς, καὶ συρτήρισον, πάσις ἔχθρων ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε. Καὶ δὲ οὐδὲν οὐδὲν· Οὐδὲν οὐδὲν Εἰρμός.

„Παῖδες δύαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκης διεσώζετο, τότε μὲν τυπέμενος, υἱῷ δὲ ἐνεργόμενος, τὸν Οἰκουμένην ἀπασαν, ἐγείρει τάλλοιςοι· τὸν Κύρεον ύμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ύπερυψήτε εἰς παντας τὰς αἰῶνας. Τροπαιον.

Νηδοῦ τὸν Λόγον ύπεδέξω, τὸν παῖτα βασάζοντε εἴθασας, γάλακτι σκέπθρεψας, νέματι τὸν βέφοντα, τίνι Οἰκουμένην ἀπασαν, Αγνή ᾧ τάλλοιςοι· τὸν Κύρεον ύμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ύπερυψήτε εἰς παντας τὰς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μησίελον τὴν Τόκησου· Παῖδες φροεικόνισαν, τῦτο ἐμφανέσαται, μέσον πυρὸς ἴστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Αγία Παρθένε· ὅθισε υμνύμενοι εἰς παῖτας τὰς αἰῶνας.

Οἱ φρώλιν απάτῃ γυμνωδεύτες, στολέων ἀπ-

ἀφθαρσίας ἐνδύθημεν, τῇ κυροφοείᾳ σου,
καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώ-
σεων, φῶς κατωπτόσαμεν· φωτὸς κατοι-
κηπτέρου Κόρη· ὅταν σε ὑμινύμενον εἰς πά-
τας τὰς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σὺν ζωοποιεῦται· ζωὴν δὲ τὸν
ἐνυπόσατον ἐκύπειας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι,
πωάλιν χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθα-
ροῦται, γέρσοι διάκονται· πνομάτων ἀερίων
τὰ πλήθη, ἔγγειαν Παρθένε, βροτῶν ἡ
σωτεία.

Η Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρία, διὶ τῆς ἀπὸ
γῆς εἰς ὑψός ὑρδημενού· χαίροις παντούλο-
γητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὁ-
χύρωμα τῷ μελαφόδυντων Αγρή· τὸν Κύριον
υμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψύτε εἰς πάτας
τὰς αἰῶνας. Σοδὶ Θ'. Ο Είρμος.

„Α πας γηγενής, σκιρτάπω τῷ Πνόμα-
„τι, λαμπαδαχύμενος, πανηγυειζέτω
„δε, αὖλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τιλί-
„ιεραν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοά-
„τω, χαίροις πάμμακάριε, Θεοτόκε Α-
„γνή Αειπάρθενε. Τροπάρχον.

Ι νασοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν,
οἱ διὰ σὺν τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμε-
νοι, τῆς αἰδίας ρῦσαι ήμᾶς πειρασμός, βερ-
βαλκῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πλη-
γῆς, διὰ πλῆθος Κόρη παραπτώσεων, ἐ-
πιάσης βροτοῖς ἀμαρταίνοντιν.

Ω φθίς φωτισμὸς, ήμῶν καὶ βεβαίωσις,
ὅταν βοῶμεν σοι· χαῖρε Ἀστρον ἄδυτον, ει-
σά-

σάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν "Ηλιον" Χαῖρε Εὐδέμι αὐτοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνήν· Χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὸν αὖτον ζῶαν τὸ αὐθερώπικον.

Στῶμα δὲ λαβῶς, ς οἴκῳ Θεῷ νῦν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κόσμε Δέσμονα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων νῦν· χαῖρε πολὺν ἄμωμος ς χωμαξὶ καὶ καλή· Χαῖρε σκεῦος, μῆρον τὸ ἀκέρωτον, ἐπὶ σὲ καυθάρῳ εἰσδεξάμενον.

Η' Περιστερὰ, ή τὸν ἐλείμονα ἀποκυνίσασα· Χαῖρε Αειπάρθσνε, Οσιών πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῷ Αθλητῶν στεφάνωμα· Χαῖρε ἀπωτῶν τε τῷ Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ νῦν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας νῦν, πάσας παραβλέπων τούς, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωπεύσαν σε, τίνι ἐπὶ γῆς ἀστόρως σε κυριοφορήσασαν· διὰ μέγα, ἐλεος θελήσαντα, μορφωθεῖσα Χειρὶ τὸ ἀλλότερον.

Καὶ πάλιν ὁ Είρμος.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάπω· Ως, αὖτα.

Ἐξακος. Πρὸς τὸ, Γυναικες ἀκτίθητε.
 Συρτήσατε χορδόσατε, μετ' δύφροσιώπες
 ἄσατε· ὁ Γαβειὴλ τῇ Παρθένῳ, χα-
 ρὰν κομίζων ἐπέση, εἰς Ναζαρὲτ υἱὸν τὸν
 Πόλιν, χαρᾶς τὸν Εὐαγγέλια· χαῖρε Ἀγνή
 πανάμωμε, τῷ Κόσμου πορσασία, χαῖρε
 Οὐρανίε θρόνε.

Εἰς

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ. 479

Εἰς τὸν Αἴγαρον Στιχηρά. Ἡχος δ.

Ως χορεύειν τὸν Μάρτυσι.

Καριμμικόν Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις
ἀγνωστον, Γαβεῖλλ πιστόεται δὲ
Ἄρχαγγελος, καὶ επὶ σε τοῦ ἐλόσεται,
τὴν μόνιν ἀκήρατον, καὶ καλῶ περιεραδ,
καὶ τὸν γερους ἀδπλασιν, καὶ βούσει σοι.
Παναγία τὸ Χαῖρε ἐπομάζε, διὸ λόγη Θεὸν
Λόγον, τὸν ταῖς λαζοσιν εἰσδέξασαι.

Φωτοφόρον Παλατιον, ἡπομάδη σοι Δίαπο-
τα, οὐ νιδὺς οὐ ἄχαντος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο
τῷρος τότε κατάβιθι, οἰκτεῖραι τὸ πλάσμα
σα, φθονερῶς πολεμιθεν, καὶ διλεία κρα-
τέμενον τὸ ἀλάσορος· καὶ τὸ κάλος τὸ τρώην
ἀπολέσαν, καὶ τὴν σκληρωδη, αροσα-
ναμικόν κατάβασιν.

Γαβεῖλλ ὁ Ἀρχάγγελος, επὶ σε παναμά-
μιτε, ἐμφανῶς ἐλόσεται, καὶ βούσει σοι·
Χαῖρε κατάρας λυτρίον, πεσόντων αὐρθω-
σις· Χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χριματίσα-
τα· Χαῖρε ἐμψυχε, τῷ Ήλίᾳ νεφέλην ὑποδε-
χε τὸν αὐτοπτον ἐν μῆτρα, τῇ σῇ οἰκησαι
Θελήσαντα. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ.

Γλῶσσαν θν τὴν ἔγνω, ἔκεστον οὐ Θεοτόκος·
ἐλάλει δὲ τῷ τῷρος αὐτῶν ὁ Ἀρχάγγελος
τὸ διαγγελιομοῦ τὰ ρύματα· ὅτοι πισῶς
δεξαμενον τὸν αὐτοπτον, συνέλαβε σε τὸν
τοροαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι
βοῶμει σοι· οὐ δέ τοι τοιούτης σαρκωθεῖς ἀτρέ-
πτως Θεός, εἰρηνῶν τῷ Κόσμῳ δώρησαι,
καὶ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἐλεος.

ΚΑ.

ΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΝΤΚΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΤΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ωδὴ ἀ. Ἡχος β'.
Ἐν βυθῷ κατέσθωσε ποτε.

Iησὺ γλυκύτατε Χειρέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς φυχῆς μις Θεράποδον βάύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τῶν καρδίων μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησὺ Σωτήρ μις, ἵνα μεγαλώσω σε σωζόμενος.

Γησὺ γλυκύτατε Χειρέ, Ἰησοῦ διαβούλος, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησὺ καὶ δέξαι μις σοι προστίπτοντα, καὶ Θερμῶς σέαυτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῷ πλημμελημάτων τῶν συγχώρησιν.

Iησὺ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησὺ σέαρπαστον, ἐκ τῆς χειρὸς τῆς δολίου Βελιαρμε, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν παρασάτων τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας διωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Iησὲν γεννήσασα Θεὸν, Δέσποινα δυσώπητον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχα Orologio. X πε,

τε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις
σου λυθῷσιν Ἀμόλιστε, οἱ μεμαλυσ-
μένοι, δόξης αἰδίς ἀπολαύσατε.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμός.

”Εἴ πέβα με τῆς Πίστεως στερεώσας,
”επλάτωνας τὸ σόμα μου ἐπ' ἔχθρός
”μου· σύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμα με σὺ τῷ
”φάλλειν· οὐκ ἔστιν “Ἄγιος, ὡς ὁ Θεός
”ημῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλεύ σου
”Κύριε.

Εἰσάκουεσσον φελαῦθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ
δούλου σου βοῶντος σὺ κατανύξει· καὶ ρῦ-
σαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολά-
σεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε
πολυέλεε.

Γ' πόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ με, προσ-
πίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησῷ μου· καὶ σῶ-
σον Ἰησοῦ μου μετανοοῦτε, καὶ τῆς γενύ-
νης με, Δέσποτα λύθρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύ-
τατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι, εἰς
τάχη ἐδαπαίστα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησῷ
μου μὴ ἀπορρίψῃς, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέο-
μαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διά-
σωσον.

Θεοποίον.

— αρθρός ή τεκνόσα τὸν Ἰησὸν μου, ἵκε-
τομε ρύθμιῶν με τῆς γενένης· ή μόνη
προστασία τῆς Θλεβομεσσῶν, Θεοχαείπωτε,
καὶ καταξίωσον, τῆς Σωῆς Πανάμωμε τῆς
αγείρω με.

Τρο-

Τροπάρ. Ἡχος ἀ. Τὸν τάφον σὺ Σωτίρ. Σωτήρ με 'Ιησοῦ, ὁ τὸν Ἀσωτον σώσας· Σωτήρ μου 'Ιησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρτιμον· καὶ μὲν νῦν ἐλένον, 'Ιησοῦ πολυέλεε, σῶσον οἰκτειρον, ὡς 'Ιησοῦ μέργετα, ὥστερ εὐαλαγχε, τὸν Μαναοῖν 'Ιησοῦ μου, ὡς μόνος φιλανθρωπος.

Ωδὴ δ. Ἐλύλυθας ἐκ Παρθενία.

Ἐράποδσον, 'Ιησοῦ με φυχῆς με τὰ βαύματα, 'Ιησοῦ με δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἔξαρπασον, 'Ιησοῦ με εὐαλαγχε, τοῦ φυχοφθόρα Βελίαρ, καὶ διάσφωσο.

Η μάρτικα, 'Ιησοῦ μου γλυκύτατε εὐαλαγχε, 'Ιησοῦ με σφόδρα με, τὸν φροσφυγάντα τῇ σκέπησα, 'Ιησοῦ μακρόθυμε, καὶ Βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἕμαρτο, 'Ιησοῦ με οὐδεὶς, ὥστερ ἕμαρτον ἐγὼ ὁ ταλαιπωρος· τῦτο δὲ φροστήπτω δεόμενος, 'Ιησοῦ με σφόδρα με, καὶ τὴν ζωὴν 'Ιησοῦ με κληροδότησον.

Θεοτοκίου.

Παύμαντε, 'Ιησοῦς οὐ γεννήσασα Κορεον, αὐτὸν καθικέτωμε, τὸ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τὰς ὑμνήντας σε, καὶ Θεοτόκον κυείως ὄνομάζοντας.

Ωδὴ ἐ. Ο Φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, 'Ιησοῦ με νοός μου σὺ σωτεία, τῆς ἀπεγνωσμένης φυχῆς μου Σωτέρ, σὺ 'Ιησοῦ με, τῆς κολάσεως ρῦσα, καὶ γενέντις ἐμὲ κραυγάζοντα· σῶσον 'Ιησοῦ με, Χεισέ με τὸν ἄνθλιον.

Ο λοχερῶς, Ἰησὺ μή πορὸς πάθη τῆς ἀτίμιας, καταβεβλημένος, ἵδη πραγμάτων σὺ Ιησὺ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκπαστον πράζοντα· σῶσον Ἰησὺ μου, Χεισέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νῦν, Ἰησὺ περιφέρων αἴαβοῶσοι· κάθαρον τὴν ρύπῳ με τῷ πταισμάτων; καὶ λύθωσάι με τὸν εἰς βάθη κακίας, εἰς ἀγνοίας καπολιθίσαντα, Σῶτερ Ἰησὺ μή, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησὺν, οὐ γεννήσασα Κόρη Θεογενήτωρ, τὰτοι εἴδυσώπει σωθῆναι πάτας, τὰς ὄρθοδόξias, μονασάς καὶ μιγάδας, καὶ γενέντης ρύθμιαν πράζοντας· πλεύσου πορεσασίαν, βέβαιαν όπ' ἔγνωμεν.

Ωδὴ 5· Εν ἀβύσσῳ.

Iησοῦ μή Χεισέ πολυέλεε, εἰζομολογύμενον δέξαι με Δέσποτα, ὡς Ἰησὺ, καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησὺ με εἰζάρπασον.

Ιησὺ μου ως γέγονο ἔτερος, ἀστος εὔδεις, ως ἐγὼ ὁ παλαιπώρος, ὡς Ἰησὺ φιλανθρωπε· αἷλα σὺ Ἰησὺ με διάσωσον.

Ιησὺ μή πόρνης καὶ ἄστον, καὶ τὸν Μαναστιῶν Καὶ Τελώνην γενίκηκα, ὡς Ἰησὺ μή πάθεσι, καὶ ληστήν, Ἰησὺ, Νινδίτας τε.

Θεοτοκίον.

Iησοῦ τὸν Χεισόν μή κυρίσασα, ἀγρατέ Παρθένε, οὐ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὅιτα με, περεσβειῶν σου υπάρπω νῦν κάθαρον.

Kov-

Κοντάκιον. Ἡχος δ'.

Ἐπεφαῦντος σύμμερον.

Iησοῦς γλυκύτατε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῆς
ψυχῆς μου φώτισον τοὺς ὄφθαλμάς Τίς
Θεῖς, τῇ Θεαυγεῖ σου λαμπρότητι, ἵνα υ-
μῶν σε τὸ φῶς τὸ αἴσθητον.

Ωδὴ ζ'. Εἰκόνος χριστῆς.

Xειτέ Ιησοῦ, ψδεῖς ἡμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τῆς
αιῶνος, ὡς Ιησοῦ μου, ὥστερ ἡμαρτου,
ἔγω ὁ πάλας καὶ ἀσωτος· ὅθεν Ιησοῦ μου
βοῶσοι μελαδεύντα με οἴκτειρον· δύλογηπός
εῖ ὁ Θεός ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Xειτέ Ιησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθή-
λωσόν με, ὡς Ιησοῦ με καὶ κυβέρνησον, νιῶ
πρὸς λιμένα τὸν εὔδιον· ὅπως Ιησοῦ μου
οἰκτίρμων, μελαδῶσοι σωζόμενος· δύλο-
γηπός εῖ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Xριτέ Ιησοῦ, μυριάκις ὑπερχέθησοι ὁ πά-
λας, ὡς Ιησοῦ με τὸ μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψυ-
σάμεν ὁ ἀθλιος· ὅθεν Ιησοῦ με βοῶσοι,
τὴν αὐαίδητον μένυσαν, ψυχή με φώτισον.
Χειτέ, ὁ τῷ Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Xειτὸν Ιησοῦν, ἡ γεννήσασα φεικῶς καὶ
ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει παναμώ-
μπτε, τὰ πάρα φύσιν με πταίσματα, πάν-
τα συγχωρῆσαι μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζό-
μενος· δύλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ωδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Sε Ιησοῦ μου δυσωπῶ, ὡς τὴν Πόρνην
Ιησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῷ πολλῶν ἐγ-
χλίτη

κλημάτων· όπω πρέπει Ἰησοῦ, Χειρέ με λύ-
ζωσαι καὶ καθαρός, τὸν διερυπωμένων φυ-
γεῖ με Ἰησοῦ με.

Καθηποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλογοῖς ἴδε-
ναις ἀλογος ὄφελον, καὶ τοῖς κτιώσεις ὅπι-
τως, ὡς Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ πάλας Σα-
τερ ἀφωμοῖωμαι· ὅπερ Ἰησοῦ με τῆς ἀλο-
γίας ρῦσαι.

Πειπεσῶν ὡς Ἰησοῦ, φυχοφεύδροις σῷ λη-
σταῖς ἀπεγυρινώθειν, τὴν σολίδην Ἰησοῦ με
τὴν Θεούφαντον εἶναι, καὶ κείμαι μώλωψε
καπάστικτος, ἔλαιον Χειρέ μου, ἐπίχει
καὶ σῖνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦ μου καὶ Θεὸν, ἥ βασάσασα
Χριστὸν αὐτομηνόθως, Θεοτόκε Μαρία,
τοῦτον δυσώπει φέτι, κινδυώων σῷζεσθαι
τοὺς δέλους σου, καὶ τὰς ὑμνητὰς σὺ ἀπεί-
ρανδρε Παρθέσε.

Ωδὴ Ζ'. Τὸν ἐκ Θεῶν Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μαριαλῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνιον
τὴν πόρνην, τὸν ἀσωτον οἰκτίρμων Ἰη-
σοῦ, καὶ τὸν ληστήν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ
μου ἐν ἔργοις, αἰσχύστοις καὶ ἀτόποις Ἰη-
σοῦ· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ μου, προφεύδάσας με
διάσωσον.

Τοὺς δέξιούς Αδάμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτίσαστας
πάντας, πρὸς Νόμοος καὶ ἐν Νόμῳ Ἰησοῦ, καὶ
μετὰ Νόμοον ὁ ἀθλιός, Ἰησοῦ με καὶ χάριν,
υψίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκεῖως· ἀλλὰ σὺ
Ἐποῦ με, τοῖς κείμασί σὺ σῷσόν με.

Μη

Μὴ χωρεῖθῶ Ἰησὺ με, τῆς ἀφράτης σὺ δόξῃς, μὴ τύχω τῆς μισείδος Ἰησὺ, τῆς διανύμε γλυκύτατε Ἰησὺ, ἀλλὰ σύ με τοῖς δεξιῖς αποβάτοις σὺ Χειρέ, Ἰησὺ με συντάξας, αὐδάπταυσον ὡς εὔαστλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησὺν Θεοτόκε, ὃν ἐβάσασας μόνη, ἀπείρανθρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον Ἀγρὶ ἔξιλεώσαι, ὡς Τίον σου καὶ Κρίσιν, ρυσθιῶσαι τοὺς αποστέχοντας εἰς σὲ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τὰ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

ΚΑΤΑΝΤΚΤΙΚΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΤΡΙΩΝ ΗΜΩΝ.

ΙΗΣΟΥ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

‘Ηχος πλ. β'. “Ολην ἀποθέμενον.

Iησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς Θυμιδία,
Ιησοῦ ή κάθαρσις, τοῦ νοός μου Δέσποτα
πολυέλεε· Ιησοῦ σῶσόν με, Ιησοῦ Σωτήρ
με, Ιησὺ με παντοδιάμε, μὴ καταλίπῃς
με, Σῶτερ Ιησὺ με ἐλέησον· ηγὲ λύτρωσας
κολάσεως, πάσις Ιησὺ καὶ ἀξίωσον, τῆς τοῦ
σωζομένων, μετίδος Ιησὺ με τῷ χορῷ, τῷ
ἐκλεκτῷ σὺ μὲ σύνταξον, Ιησὺ φιλαίθρωπε·
“Ομοιον.

Iησὺ γλυκύτατε, τῷ ‘Αποσόλων ή δόξα,
Ιησοῦ με καύχημα, τῷ Μαρτύρων Δέσ-
ποτα παντοδιάμε· Ιησοῦ σῶσόν με, Ιη-
σοῦ Σωτήρ μου, Ιησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν
σοὶ φερορέχοντα, Σῶτερ Ιησὺ με ἐλέησον·
φεσθείας τῆς τεκούσης σε, πάντων Ιησοῦ
τῷ ‘Αγίων σα, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ
με Ιησὺ ηγὲ τῆς ἔυφῆς, τῷ Παραδείσε α-
ξίωσον, Ιησὺ φιλαίθρωπε.

Δό-

Δόξα. "Ομοιού.

Iησὺς γλυκῦτε, τῷ Μοναχὸντων τὸ κλέος,
Ιησὺς μαιρόθυμε, ἀσπιτῶν ἐνέργημα καὶ
καλλώπισμα. Ιησὺς σῶσόν με, Ιησοῦ Σω-
τέρ με, Ιησὺς υπέραγαθε, χειρὸς ὄξαρ-
πασον, Σωτέρ, Ιησὺς μὲ τοῦ δράκοντος· καὶ
τέτου τῷ παγιδῶν νῦν, Σωτέρ Ιησὺς ἐλευ-
θέρωσον, λάκκου κατωτάτη, Σωτέρ με Ιη-
σοῦ αναγαγὼν, καὶ δεξιοῖς σωσείθησον,
Ιησὺς φροβάτοις με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιού,

Mὴ καταπισθῆσαι με, αὐθρωπίνῃ φροσ-
τασίᾳ, Παναγίᾳ Δέσποινα, ἀλλὰ
δεξαι δένσιν τῇ ἴκετεσσι· Θλιψίς γὰρ ἔχει
με, φέρειν οὐ διώματι, τῶν δαιμονῶν τὰ
τοξόματα· σκέπτειν οὐ κέπτειν, εὖδε πά-
φροσφύγω ὁ ἄθλιος· παύτοθεν πολεμού-
μενος, καὶ παραμυθίαν ἐκ ἔχω πλεύσει.
Δέσποινα τῇ Κόσμῳ, ἐλπίς καὶ φροσασία
τῷ πισῶν, μή με παείδης τινὶ δένσιν, τὸ
συμφέρον ποίησον.

M. E.

*****

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Ε Ι Σ Τ Η Ν

ΤΠΕΡΑΓΙΑΝΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ Θλίψῃ,
καὶ ψυχῆς πιεισάσῃ.

Ποίημα Θεοτρέκτα Μοναχοῦ.

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, λέγομεν τὸν
ἔφεζῆς Ψαλμόν.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρμβ'. 142.

Κύριε εἰκάκυσος τῆς φροσύνης μου, ἵ-
γιάτισαι τῶν δέποσίν με. Φύλ., 219.
Εἴπα τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφαστο ἡμῖν,
διλογημένος ὁ ἑρχόμενος ἐν ὄνδριτι Κυρίῳ.
Μετὰ τῶν Στίχων. Εἶτα, Τροπάριον τῆς
Θεοτόκου'.

Τῷ Θεοτόκῳ ἔκτενώς γενν τροσθράμωμεν,
ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ φρεσέσω-
μεν, σὺ μετανοίᾳ κρέζοντες ἐκ βάθυς Φυ-
χῆς· Δέσποινα βούθησον, εφ' ἡμῖν ασλαγ-
χυνδεῖσα· απεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλά-
X 6

ΘΥΣ

θονς πτωσιμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σὺς δό-
λους κανούς· σὲ γὰρ καὶ μόνκει εἰλπίδα
κεκτήμεθα.

Δίς.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυ-
νατείας σου λαλεῖν οἱ αἰάξιοι· εἰμὶ
γὰρ σὺ προΐσασθαι πρεσβύτουσα· τίς ήμᾶς
ἔρρυσατο ἐκ τοσύπων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξε ἔως νῦν ἐλεύθερον; τίς ἀποσῶ-
μεν Δέσποινα ἐκ σὺς σὺς δόδοις σώζεις
ὅτε ἐκ παντούων δεινῶν.

"Απαξ.

Εἶπε τὸν Ν'. Φαλμάν, εἰς Φύλ. 190. καὶ
μετὰ τὸν Πεντηκοστον, ἀρχόμενα τῷ Καιόντος
τῆς Τιμεραγίας Θεοτόκη, μετὰ τοῦ Είρμων.
Ποιηματ Θεοστηθίκτας Μοναχός.

"Ωδὴ ἀ. Ἡχὸς Πλ. δ'. Ο Είρμος.

"Τοῦτον διοδόσας ὥστε ξυράν, καὶ τὴν
„Αἰγυπτίων, μοχθησίαν διαφυγῶν, ὁ
„Ισραηλίτης ἀνεβόα τῷ λυθρῷ καὶ Θεῷ
„ἵμῶν ἄσωμον. Τροπαείον.

Πολλοῖς σωματεῖος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ παταφόργω, σωτηίαν ἐπιζητῶν· ω
Μῆτρα τῷ Λόγῳ, καὶ Παρθένε, τῷ δυζηρῷ
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με παράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν φυχίων
εἰρίωδον Κόρη τῇ γαλβείῃ, τῇ τοῦ Τιοῦ
καὶ Θεᾶς σὺ Πανάρωμε.

Σωτῆρα πεντάσαι σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρ-
θένε, λυθρωθῆναι με τῷ δεινῷ· σοὶ γὰρ
εῦν προσφέργων αἴτησίνω, καὶ τὴν φυχίων
καὶ τὴν διάφοραν.

No-

Νοσοῦτα τὸ σῶμα καὶ τὰ ψυχήν, ἐπι-
σκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σὺ,
ἄξιωσον μόνη Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ ἀγα-
θῶν λοχάδεια.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

„Οὐρανίας ἀφίδος ὄροφρυγέ Κύρε, καὶ
τῆς Ἔκκλησίας δομῆτωρ, σύ με σε-
ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφετῶν
ἡ ἀκρότης, τῶν πισῶν τὸ σήειγμα μόνε
φιλανθρωπε. Τροπάθειον.

Προσασίαν καὶ σκέπται ζωῆς ἐμῆς τίθη-
μι, σὲ Θεογέννητορ Παρθένε, σύ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμενάση, τῷ ἀγα-
θῶν ἡ αὐτία, τῷ πισῶν τὸ σήειγμα, μό-
νη Πανύμητε.

Χειτδέω Παρθένε τὸν ψυχικὸν πάραχον, καὶ
τῆς ἀθυμίας τὸν ζάλην διασκεδάσω με· σὺ
δὲ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν
Χειτὸν ἐκύπασας, μόνη Πανάχραντε.

Εὔεργέτην τεκχσα τὸν τῷ, καλῶν αἴτιον, τῆς
δύεργεσίας τὸν πλέστον, πᾶσιν αὐάβλυσον·
πιάντα δὲ διώσας, ὡς διωσάντα ἐν ιχνί, τὸν
Χειτὸν κυήσασα, Θεομακάρισε.

Χαλεπαῖς ἄρριψίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν,
ἔξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βούθησον·
τῷ μαράπων δὲ ανελλιπῆ σε γινώσκω; Θη-
σαυρὸν πανέμωμε τὸν ἀδαπαύπτον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δύλιγες σὺ Θεο-
τόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφύ-
γομεν, ὡς ἄρρικτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψαν ἐν δύρσινέα Πανύμητε Θεοτό-

κε,

κε, ἐπὶ τῶν ἔμων χαλεπῶν τοῦ σώματος
χάπωσιν· καὶ ἵσται τῆς φυχῆς με τὸ ἄλγος.
Εἴτα μημονδέει ὁ Ἱερεὺς δι’ ὧν οὐ Παρά-
χλησις γίνεται, καὶ φάλλομεν τὸ. Κύει εἰ-
λέπτων, εἴ. Ὁ Ἱερός. "Οτι εἰλείμων. Καὶ
δύναται λέγομεν.

Τροπάρειον. Ἡχος β'.

Πρεσβεία Θερμή, καὶ τεῖχος ἀφροσμά-
χητον, ἐλέυς πηγὴ, τῷ Κόσμῳ κατα-
φύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δέσ-
ποινα περόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λῦσ-
σαι ήμᾶς, οὐ μόνη ταχέως προσατέλλεσα.

Ωδὴ δ'. Ο Ειρμός.

"**E**ἰσακήκαα Κύριε, τῆς οἰκουμένας σὺ τὸ
Μυσήειον· κατεύόστα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐδόξασά σε τῶν Θεότητα.

Τροπάρειον.

Tῶν παθῶν με τὸν πάραχον, οὐ τὸν Κυ-
βερνήτην τεκοῦσα Κύρειον, καὶ τὸν κλύ-
δωνα κατεύάσον, τῶν ἔμῶν πταισμάτων
Θεούμφατε.

Εὔστλαγχνίας τῶν "Αβυσσον, ἐπικαλύμέ-
νῳ τῆς σῆς παράχου μοι, οὐ τὸν εὔστλαγ-
χνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑ-
μνύντων σε.

Αἱ πολαύοντες Πανάγυε, τῷ σῶν δωρημάτων
δίχαεισπέιον, αἵαμέλπομεν ἐφύρωνται, οἱ
γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὄδυσσης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας
κατακειμένωμοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον,
Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθε.

Οι

Οι ἑλπίδα καὶ σήμερα, καὶ τῆς σωτηρίας
τεῖχος ἀκράδαστον, κεκτημένοισε παύμαντε,
δυσχερείας πάσις ἐκλυθέμεθα.

Ωδὴ 6. Ο Εἰρμός.

„Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς φροσάγμασι σὺ Κύ-
ριε, καὶ τῷ βραχίονί σὺ τῷ υψηλῷ,
τὸν σὴν εἰρήνην παράδεις ἡμῖν φιλανθρωπε.

Τροπάριον.

Εμπλησον Ἀγνή, δύφροσιν τιὰν καρ-
δίαν μα, τὸν σὴν ἀκήρατον διδῦσα χα-
ρᾶν, τῆς δύφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.
Δύξωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀ-
γνή, ἡ αἰωνίαν τεκνῦσα λύξωσιν, καὶ τὸν
εἰριάσι, τιὰν πάνταν γεννήσασα.

Δύσον τὸν ἀχλὺν, τῷ πταισμάτῳ μα Θεό-
νυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητας,
ἡ φῶς τεκνῦσα τὸ θεῖον καὶ φροσεώνιον.

Ιασαι Ἀγνή, τῷ παθῶν μα τὸν ἀδύτειαν,
ἐπισκοπῆσε αξιώσασα, καὶ τὸν υγείαν τῇ
φρεσβείᾳ σὺ παράδεις μοι.

Ωδὴ 5. Ο Εἰρμός.

„Τὸν δέοντιν ἔκχεαν φρόντισ Κύριον, καὶ ἀυτῷ
επαγγελῶ μα τὰς θλίψεις, οὐτι κα-
κῶν, ἡ ζυχήματα ἐπλήθη, καὶ ἡ ζωή μα τῷ
Ἄδη φροσηγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, εἰκ
φθορᾶς ὁ Θεός με ανάγαγε. Τροπάριον-

Θανάτῳ ημὲ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσαι, ἐσυ-
τὸν ἐνδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τιὰν τῇ
φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, καταχειμεῖ-
σαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριον σὺ καὶ
τίδυ, τῆς ἔχθρῶν κακοργίας με βίβαθαι:

Προ-

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσαμαι, καὶ φρε-
ρᾶν ασφαλεστάτην Παρθένε, τῇ πειρασ-
μῶν, διαλύσσσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρέιας Δαε-
μόνων ἐλαύνσσαν· καὶ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ
φθορᾶς τῇ παθῶν με ριωθῶνται με.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεδα, καὶ θυ-
χῶντε παυτελῆ σωτερῶν, καὶ πλατυσρόν,
ἐν ταῖς Θλίψεσι Κόρη, καὶ πᾶν φωτίσῃ, ἀεὶ
ἀγαλλόμεδα, ὡς Δέσπαινα καὶ νῦν ήμᾶς, τῇ
παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν ἀδενῶν κατέκειμαι, καὶ ωὐ-
έσιν ἴασις τῇ σαρκὶ με· ἀλλ' οὐ Θεὸν, καὶ
Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ, καὶ τὸν λυτῆρα τῇ νό-
σων κυήσασα· σὺ δέοραι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ανάστοσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δάλκες σὺ Θεό-
τοκε, ὅτι πάντες μὲν Θεὸν εἰς σὲ καταφεύ-
γομεν, ὡς ἀρρώπιτον τεῖχος καὶ φροσασίαν.
Ἄχαντε οὐ δεῖ λόγον τὸν Δόγον ανέρμηνοί-
τως, ἐπ' ἔχατων τῇ ήμερῶν τεκνῶν, δυσω-
πησον ὡς ἔχεσσα μιθικῶν παρρησίας.
Οἱερὸς μημονούσει, ὡς δεδίλωται, καὶ μη
τὸν Εὐφώνησιν, δίδυς τὸ Κοντάκ. Ήχος β'.

Προσασία τῇ Χεισιανῶν ἀκαταίχιστε,
μεσιτεία φρός τὸν Ποιτύον ἀμετάθε-
τε, μὴ παεῖδης ἀραρτιωλῶν δεῖσεων φω-
νάς· ἀλλὰ φρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὰς
βούθειαν ήμῶν, τῇ πιστῶς κραυγαζόντων
τοι· τάχισον εἰς φρεσβείαν, καὶ απεῦσον
εἰς ἱεσίαν, η φροσατόνουσα γει, Θεοτόκε
τῇ τιμώντων σε.

Εἶτε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ. 497.
Εἴπει οἱ Ἀναβάθμοι. Τὸ δὲ Ἀντίφωνον,
τῷ δέ, ἵχῳ.

Eκ νεότητός με πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς αντιλαβοῦ, καὶ σῆσον Σω-
τύρου. Δίσ.

Oἱ μισῆτες Σιών αἰσχυλῶς ἀπὸ τοῦ
Κυρίου ὡς χόρτος γὰρ, πνεὺς ἐσεδε,
ἀπεξηραμένοι. Δίσ.

Δόξα.

Aγίῳ Παντάνται, πᾶσα φυχὴ ζωῆται,
καὶ καθάρσει υψοῦται λαμπρώτεται,
τῇ Τελαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aγίῳ Πνεύματι; αὐτοῦ ζεῖ τὸ τῆς χά-
ριτος ρεῖσθρα ἀρδεῖοντα, ἀπασαν τινὶ^ν
Κτίσιν, ἀρὸς ζωγονίαν.

Καὶ δύναται τὸ Προκείμενον. Μυητόσομα
τῇ ἀνόματάς σε ς πάσῃ γνεσῇ καὶ γνερῇ.
Στίχος. Ἀκιντον Θύγατερ, καὶ τούτε.

Oἱ Ιεροίς. Καὶ ὑπὲρ τῆς καταξιωθεῖσας ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τῆς Ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύειον τὸν Θεόν ἡμῶν ἴκετούσωμεν.

Σοφία, ὄρθοί, ἀκέσωμεν τῆς Ἁγίας Εὐαγ-
γελίου. Εἰρλεύ πᾶσι.

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαονίας Ἁγίας Εὐαγγελίας
τὸ Ανάγνωσμα. Κεφ. δ. 39.

Eν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, αὐτασσα Μα-
ριαμ, ἐπορθέη εἰς τινὶ ὄρειν λιμ-
πᾶς αποωδῆς εἶς. Πόλιν Ιουδα καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρία, καὶ ἤστάσατο τινὶ^ν
Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκεστον ἡ Ἐλι-
σά-

σάβετ τὸν ἀστασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρ-
πτοε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ ἀυτῆς· καὶ ἐ-
πλήθη Πνεύματος Ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ
ἀνεφάνησε φωνῇ μεγαλῇ, καὶ ἐπειν· ὅλο-
γημένη σὺ ἐν γνωμῇ, καὶ δύλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς καὶ λαζῶν· καὶ πόθεν μοι τότε,
ὡς ἔλθῃ ἡ Μήτρα τῆς Κυρίας μου ἀρός με;
Ι'δὲ γὰρ ᾧς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῷ ἀστασμῷ σὺ
εἰς τὸ ὄντα με, ἐσκίρπτοε τὸ βρέφος ἐν ἀ-
γαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρέσσ
ἡ πιστόσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λε-
λαλημένοις ἀυτῇ περὶ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαρία· μεγαλεῖτε ἡ Φυχή μου τὸν Κύ-
ριον, καὶ ἴγαλλιασε τὸ πνεῦμά με ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρε μου. "Οτι εἰπέβλεψε ὅτι
τιλι παπείνωσιν τῆς δόξης ἀυτοῦ. Ιδού γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαρεῖστο με πᾶσαι αἱ γε-
νεαί. "Οτι εἰποίησέ μοι μεγαλεῖσα ὁ Διω-
τὸς, καὶ "Ἄγιον τὸ" Ορομα ἀυτό. "Εμεῖς δέ
Μαρία με σὺν ἀυτῇ φέσει μιῶας ἔσσεις, καὶ
ὑπέτρεψαε εἰς τὸν οἶκον ἀυτῆς.

Καὶ δέθυς. Δόξα. Ἡχος β'.

Ταῦτα τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεη-
μον, ἀξέλειψον τὰ πλήθη τῷ ἐμῷ
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀυτό. Εἴτα εἰς Ἡχον Πλ. β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου,

Mὴ καταπιστόησης με αὐθωπίνη προσ-
τασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ
δέξαι δέποσιν τοῦ οἰκέτου σου· Θλίψις γάρ
ἔχει με, φέρειν οὐ διώματι, τῷ δαιμόνῳ

πά τεξέμπατα· σκέπαις ού κέκτημαι, ουδὲ ποῦ φροσφύγω ὁ ἄδλιος, παύτοθε πολεμούμενος, καὶ παραμιθῶν όντες πλήν εἰς· Δέσμοινα τὸ Κόσμυ, ἐλπίς καὶ φροσασία τῷ πιστῷ, μή μου παεῖδης τινὰ δένειν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οὐδεὶς φροσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηχημένος ἀπὸ σὲ ἐκπορθέται, Αγνὴ Παρθενὲ Θεοτόκε· αὖλος αἰτεῖται τινὰ χάειν, καὶ λαμβάνει τὸ δώριμα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτίσσεως.

Mεταβολὴ τῷ Θλιβορισθῶν, ἀπαλλαχθῆ τῷ ἀθευόντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθενέ· αῷζε πόλεις καὶ λαδοῦ, τῷ πολεμούμενῷ οὐ πύλιν, τῷ χειμαζομένῳ οὐ χαλινῇ, οὐ μέγι φροσασίᾳ τῷ πιστῷ.

‘Ο Ιερός.

Σφισσα ὁ Θεός τὸν Λαδὸν τῷ, καὶ δύλογον· σον τινὰ κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον τῷ ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ἐν φωσον κέρας Χειστιανῶν ὄρθοδόξων, καὶ καπέπεμψον ἐφ' ήμᾶς τὰ ἐλέησα τὰ πλούσια, φρεσβεῖαις τῆς Παναχραφῆς Δεσμοίνης ήμῶν Θεοτόκε, καὶ Αειπαρθένου Μαείας· διωάμει τὴν τιμίαν, καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ· φροσασταῖς τῷ τιμίων ἐπουρανίων Διωάμεων ἀσωμάτων· τὴν τιμίαν ἐνδόξα Προφήτα Ηροδόμη, καὶ Βαπτιστὴ Ιωάννη· τῷ Αγίῳ ἐνδόξων, καὶ πανδοφίμων Ἀποστόλων· τῷ ἐν Αγίοις Παπέρων ήμῶν, καὶ Οἰκυμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ιεραρχῶν, Βα-

σιλείς τῷ μεγάλῳ, Γρηγορίᾳ τῷ Θεολόγῳ
 καὶ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοσόμου· τῷ δὲ Ἀγίοις
 Πατέρος ἡμῶν Νικολάῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Μύ-
 ρων τῆς Λυκίας τῷ Θαυματουργῷ· τῷ δὲ Ἀ-
 γίῳν ἐνδόξῳν καὶ καλλικίκῳν Μαρτύρων·
 τῷ δὲ Οσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
 τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωά-
 κείμη καὶ Ἀμνής, τοῦ Ἀγίου (τῆς Μονῆς)
 καὶ παύτου σου τῷ Ἀγίῳ· ἵκετο δὲ μέν σε
 πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσθον ἡμῶν τῶν ἀ-
 μαρτωλῶν δεομένων σας, καὶ ἐλέησθον ἡμᾶς·
 Τὸν, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
 μοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

ΤΩΔΗ Ζ'. Ο Ειρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαυτες
 Παῦδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πί-
 σει τῆς Τριάδος, τὴν φθόγα τῆς καμίτι,
 κατεπάτησαν θάλλοντες· ὁ δὲ Πατέρων ἡ-
 μῶν Θεὸς δύλογητὸς εἶ. Τροπάριον.
Τίλια ἡμῶν σωτείαν, ὡς ἡ θέλησας Σω-

Τε περ οἰκονομήσαδας, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρ-
 θένης, κατέκησας τῷ Κόσμῳ, λιώσα-
 τιν αἰεδειξας· ὁ δὲ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
 δύλογητὸς εἶ.

Θελητίλια τοῦ ἐλέους, δην ἐγέννησας Μῆτερ
 Αγνῆ δύσωπησον, ρυθμίησαι τῷ πταισμα-
 των, θυχῆς τε μολυσμάτων, τὰς δὲ πίστες
 κραυγάζοντας· ὁ δὲ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
 δύλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτείας, καὶ πιητίλια ἀφθαρσίας
 τὴν σὲ κυήσασα, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ
 δύ-

Διάραυ μετωποῖας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξες· ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς σύλλογητός εἰ· Σωμάτων μαλακίας, καὶ φυχῶν αἵρεσιας Θεοχρυσήτελα, τῶν πόθῳ φροσιόντων, τῇ σκέψῃ σου τῇ Θείᾳ, θεραπεύειν αἱτίωσον, ή τὸν Σωτῆρα Χειρὸν ἡμῖν ἀποτεκνσα.

Ωδὴ Η. Ο Ειρμός.

„Τὸν Βασιλέα τῷ Οὐρανῷ ὃν ὑμεῖσι,
„στρατιαὶ τῷ Αγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
„ὑπερυψώτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.
Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σὲ δεομένους,
μὴ παείδης Πάρθενός ὑμνοῦμετας, καὶ
ὑπερυψώντας σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ιαμάτων τὸ δαφιλές ἐπιχέεις, τοῖς
πιστῶς ὑμνεῖσι σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψώσι
τὸν ἄφρασόν σε Τόκον.

Τὰς ἀδυνείας με τῆς φυχῆς ἰατρόνεις, καὶ
παθῶν τὰς οδιώας Παρθένε, ίνα σὲ δο-
ξάζω τὴν Κεχαετωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς φροσβολὰς ἐκδιώ-
κεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν
σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ'. Ο Ειρμός.

„Καείως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν,
οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοις Παρθένε
Ἄγνη, σὺν Ασωμάτοις χορείαις σὲ με-
γαλιώντες.
Τροπαριον.

Πολὺ μου τῷ δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς,
ή τὴ πατὸς ἐκ φροσώπου πᾶν δάκρυον,
απαντήσει Παρθένε Χειρὸν κυήσασα.

X α-

Χαρᾶς μια τὴν παρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ή τῆς χαρᾶς δεξαμενή τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὸν λύπην σέξαφανίσασα.

Διειώ καὶ προσασία, τῷ σοὶ προσφέγοντον, γενεῖ Παρθένε καὶ τεῖχος αὐράδαντος, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σκα ταῖς ἀκτῖσι, λαέμαρευνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας δικόνυσα, τοὺς δύσεβῶς Θεοτόκου σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ὅν τόπω, τῷ τῆς αἰσθησείας, ταπεωωθόντα Παρθένε θεράποδον, ὃς ἄρρωσίας εἰς ρῶσιν μετασκεύαζεσσα.

Καὶ δέδυς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε. Καὶ θυμιᾶ ὁ Ιερός τὸ Θυσιαστείον, καὶ τὸν λαδν, ἢ καὶ τὸν οἶκον, ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις" καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῷ ἔρανῳ, καὶ καθαρωτέραν, λαμπιδόνων ἥλιακῶν, τιῷ λυτρωσαμενίῳ ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὸ Δέσποιναν τὸ Κόσμον ὕμνοις τιμησώμεν.

Αἱ πὸ τῷ πολλῷ μια ἀμαρτιῶν, ἀδενεῖ τὸ σῶμα, ἀδενεῖ μου καὶ ἡ φυχή· πρὸς σὲ καταφέγγω τιῷ Κεχαρετωμένῳ· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύμοι βοῆθοσον.

Δέσποινα καὶ Μήτρ τὸ Λυτρωτό, δέξαι παρακλήσεις, αὐλαξίων σῶν οἰκετῶν· ίγα μεστόσημης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Τεχθόντα· ὡς Δέσποινα τὸ Κόσμον γενεῖ μεσίζεια.

Φάλλομεν προδύμως σοὶ τιῷ ὄδιῳ, ναὶ τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμοκικῶς, μετὰ

πᾶς Προδρόμος καὶ πάντων τῷ Ἀγίῳ, δυσώ-
πει Θοτόκε τῷ οἰκτερῷ σαι ήμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῷ ἀσεβῶν, τῷ μὴ φροσ-
χιωσάντων τινὲς Εἰκόνα σὺ τὸν σεπτὸν, τινὲς
ἱσοριθεῖσαν ύπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λεκάνη ε-
ρωτάτης τινὲς Ὁδηγήτειαν.

Πᾶσαι τῷ Ἀγγέλων αἱ σρατιαι, Πρόδρομοι
Κυρίου, Ἀποστόλων οἱ δωδεκάς, οἱ "Ἄγιοι
πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε φρεσ-
θείαν εἰς τὸ σφράγιον ήμᾶς.

Εἶτα, τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πά-
τερ ήμῶν. Οἱ Ιεράτες. "Οτι σὺ εἶτιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ήχος Πλ. β.

Ἐλέησον ήμᾶς Κύρε, ἐλέησον ήμᾶς.
Ἐπάσης δὲ ἀπολογίας ἀπορεύεται, ταύτην
τοι τὸν ἵκεσίαν ὡς Διαπότυ, οἱ ἀμαρτωλοὶ
φροσφέρομεν, ἐλέησον ήμᾶς. Δόξα.

Κύρε εἰλέησον ήμᾶς, ἐπὶ σοὶ γάρ πε-
ποιῶθαιεν· μὴ ὄργιαθῆς ήμῖν σφόδρα,
μηδὲ μυηθῆς τῷ μὲν αὐτομιῶν ήμῶν· ἀλλ' ἐπί-
βλεψον καὶ νῦν ὡς εὐασλαγχνος, καὶ λύτρω-
σαι ήμᾶς ἐκ τῷ ἐχθρῶν ήμῶν· σὺ δὲ εἰ
Θεὸς ήμῶν, καὶ ήμεῖς λαός σα, παύτες ἔργα
χειρῶν σα, καὶ τὸ ὄνομά σα ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίσι.

Τῆς δύσσαλαγχνίας τὸν πύλην αἴσιον ή-
μῖν, δύλογημενη Θεοτόκε· ἐλπίζωντες
εἰς σα, μὴ ἀσοχήσωμεν· ρύσθείμενοι δασ-
σα τῷ περιτάσσεων· Σὺ δὲ η σωτεία τῆς
γεράς τῷ Χειρίσιαν.

Οἱ Ιεράτες. Εἰλέησον ήμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα.
Ετι

Ἐτι δεδμεθα ὑπὲρ ἐλέγεις, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρί-
σεως, κατευδαίσεως, κυβερνήσεως τὸ δάλα τῷ
Θεῷ (τὸ δεῖνος,) καὶ ὑπὲρ τῷ διαφυλαχθῆναι
τὸν Ἀγίαν Μονὴν ταύτην, ή τὸν οἶκον τῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, γὰρ Απόλυσις. Μετὰ τῶν
Απόλυσιν, ἔως οὗ οἱ ἀδελφοὶ απάζονται
τὴν Εἰκόνα, φάλλονται τὰ παρόντα.

· Ἡχος β'. "Οτε ἐκ τῷ ξύλῳ σε νεκρόν.

Πάντων προσατόνεις ἀγαθὴ, τῷ κατα-
φύγοντων ἐν πίστει τῇ κραταιῇ σου
χειρὶ· ἄλλην δὲ ἵκε ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς
Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ Θλίψεσιν, ἀεὶ μεστί-
τείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμά-
των πολλῶν· Μῆτρα τοῦ Θεοῦ τῷ Τρίσου,
ὅθεν σοι προσπίπτομεν ρῦσαι, πάσις πε-
ρισάσεως τὰς δάλας σα. · Ομοιον.

Πάντων Θλιβομένων ή χαρὰ, καὶ ἀδικ-
υμένων προσάτις, καὶ πειρομένων ἔροφη,
ξείλων τε παράκλισις, καὶ βακτρεία τυφλῶν,
ἀσθενούμενων ἐπίσκεψις, καταπονημένων,
σκέπη· καὶ αὐτίληψις, καὶ ὄρφανῶν βοηθός·
Μῆτρα τοῦ Θεοῦ τῷ Τρίσου, σὺ ὑπάρχεις
ἄχαντε πεῖσσον, δυσωπώμεν σωζεῖται τὰς
δάλας σα. · Ἡχος Ηλ. δ.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεῖσεις τῷ δά-
λων σα, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσις
αὐλύκης, καὶ Θλίψεως. · Ἡχος β'.

Tινι, πᾶσιν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ αἴστι-
θημι, Μῆτρα τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ
τηλικέπων σα.

ΕΤΕ-

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Ε Ι Σ Τ Η Ν

ΤΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τῆς Βασιλέως Κυροῦ Θεοδάρου
Δάκα τῆς Λασιάρεως.

Ωδὴ ἀ. Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

„Αρμαπλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, περαπρ-
„γῦσσα πότε, Μωσαῖκὴ ράβδος, σαυροτύ-
„πως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσα.
„Ισραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὅδίτην διέσω-
„σεν, ἀσμα τῷ Θεῷ αὐτούς λποντα.
Γροπάρειον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὰ
ταπεινώμου φυχιώ· καὶ συμφορῶν
νέφη, τὰς ἐμίλια καλύπτει, καρδίαν Θεο-
νύμοφοιτε· αλλ' ἡ Φῶς τεποῦα, τὸ θέτον
καὶ προσαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρ-
μόσιον.

Ἐξ ἀμεβήπων αὐταγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ὅτε
ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίᾳ, λυ-
πῶστεις πανάχραντε, τῇ χραταιῇ διωάμει-
σα, αὐτομῶ μεγαλύνω, τὸν ἄμεβόν σα συμ-
πάθειαν, καὶ τὸν εἰς ἐμέ σα παράκλισιν.

Orelogio.

Υ

N*υ*η

Ναῦ πεποιθῶς ἐπὶ τίν στίν κατέφυγον,
αὐτίληψιν κραταιαν, καὶ πρὸς τὸν στίν σκέ-
πτίν, ὄλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ χλίνω
Δέσποινα, καὶ Θρησκείαν καὶ σενάζω, μή με
παρέδης τὸν ἀθλιόν, τῷ δὲ Χειστιανῷ κα-
ταφύγον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοῶν ἔταιράτα, τὰ με-
γαλεῖα τὰ σὰ, εἰμὶ δὲ σὺ Κόρη, παύτοτε
προΐστασο, ὑπέρ εμὸς πρεσβόλευσα, τῷ Τίῳ
καὶ Θεῷ σα, τίς ἐκ ποστέτος με κλύδωνος, καὶ
δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δύλεις σε Θεο-
τόκε, ὅτι πάντες μῇ Θεὸν εἰς σὲ καταφέ-
γομεν, ὡς ἄρρικτον τεῖχος καὶ φροσασία.
Επίβλεψον ἐν δύμενει, πανύψυχε Θε-
τόκε, ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ τῷ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς φυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ωδη 2. Ο, Ειρμός.

„Οὐρανίας ἀψίδος ὄροφυργε Κύειε, τῷ
 „Οττῆς Ἐκκλησίας δομῇ πωρ σὺ με σε-
 „ρέωσον, ἐν τῇ αγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφετῷ
 „ἡ ἀκρότης, τῷ πισῶν τὸ σπίλεγμα μόνε
 „Φιλαθέρωπε. Τροπάριον.

Α πορήσας ἐκ πάντων, οδιαιπρῶς χρέες
σοι· φρόφθασον Θερμὴ φροσασία, καὶ
σὲν βοῆθεια, δός μοι τῷ δόύλῳ σου, τῷ
παπεινῷ καὶ ἀπλίῳ, τῷ τὴν σὲν αὐτίληψι
ἐπιζητεῖντι Θερμῷ.

Θαυμάστωσας ὅντως, νικῶ ἐπ' ἑμοὶ Δέσποινα, τὰς δύεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὸ ἐλέησου· ὅπερ δοξάζω σε, καὶ αὐτομνῶ καὶ

γe^-

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ. 507
γεράρω, τώλι πολλώ καὶ ἀμεῖβον πιδέμο-
νται σου.

Καταγίσμε χειμάζει, τῷ συμφορῶν Δέσ-
ποινα, οὐ τῷ λυπηρῶν τρικύμιαι κατε-
ποντίζεσιν· αλλὰ φροφθάσασα, χεῖρά μοι
δὸς βοηθείας, ή Θερμή αὐτίλιψις καὶ φρο-
στασία μι.

Ἄλιθη Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ
τὴν τὴν θανάτην τὸ κράτος ἔξαφανίσασαν· ὡς
ἡνὶ φυσίζωσι, ἐκ τοῦ δεσμῶν τῷ "Ἄδη,
φρὸς ζωὴν ανήγαγες, εἰς γῆν με ῥῦσαντα.
Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τῆς δέλιγεστης Θεο-
τόκη, ὅτι πάντες μετὰ Θεὰν εἰς σὲ καταφεύ-
γομενούς, ὡς ἄρριντος τεῖχος καὶ φροσασία.
Επίβλεψον σὺν δύμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκη, ἐπὶ τῷ εὖλῳ χαλεπῶν τῶν σώματος
κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς φυχῆς με τὸ πᾶλγος.

Ωδὴ δ'. Ο Ειρήνης.

"Σύ με, ἔχοντες, Κύριε, σύ με καὶ διάσ-
μας, σὺ Θεός με, σύ μου ἀγαλλία-
μα, ὁ Πατέρικός κόλπος μηδὲπών, καὶ
τὴν ἡμετέραν, πωχείαν ἐπισκεψάμενος.
διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Αββακύμσοι κραυ-
γάζω· τῇ δυνάμεισιν δέξα φιλαέθρωπε.

Τροπάριον.

Kαὶ πὼ λοιπόν, ἀλλίω σύρίσω αὐτίλι-
ψιν; ποῦ φροσφύγω; πὼ δὲ καὶ σα-
θῆσομαι; τίνα Θερμήν ἔξω βοηθόν, Θλί-
ψεσι τῇ βίᾳ, καὶ ζάλαις οἵμοι κλονύμενος;
εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ Θαρρῶ καὶ καυχά-
μαι, καὶ φροσρέχω τῇ σκέπῃ σὺ σῆσθν με.

Υ 2

Τὸν

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέγεσου,
τὸν πλουσίαν, δωρεᾶς δροσίσαντα, τιῷ
παναθλίαν καὶ ταπεινῶν, Πανάγιε θυχῆς
με, τῷ συμφορῶν καὶ τῷ Θλίψεων, καμί-
νῳ φλογιμεῖσαν, μεγαλιών κηρύττω, καὶ
αφοσρέχω τῇ σκέπῃ σὺ σῶσόν με.

Σὲ τιῷ ἀγνῶν, σὲ τὴν Παρθεύον καὶ ἄστε-
λον, μόνει φέρω, τεῖχος ἀφορσμάχητον,
καταφυγῶν, σκέπαινικραταιαν, ὅπλον σω-
τείας· μή με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς
ἀπηλπισμένων, ἀδειῶν συμμαχία, Θλι-
βορεύον χαρὰ καὶ αὐτίλιψις.

Πῶς ὔξεπεῖν, σὺ κατ' αἰχίαν διωίσομαι,
τὰς ἀμέτρους, οἰκτιρμάς ὡς Δέσποινα, τοὺς
τιῷ εὖτοι παντοτε θυχῆν, δεινῶς Θλιβορε-
ντιν, ὡς ὑδωρ περικυκλώσαντας; ἀλλ' ὡς τῆς
σῆς περονοίας, καὶ τῆς δύεργεστίας, ἣς ἀφρό-
νως ὁ πάλας ἀπώλεσα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δύλιξσυ Θεο-
τόκε, ὅτι πάντες μὲν Θεὸν εἰς σὲ καταφύ-
γομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ αφασία.
Επίβλεψον δὲ μυστεία, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν εὖτοι χαλεπῶν τῇ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἵσαι τῆς θυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ωδὴ ἐ. Ο Ειρμός.

„ Ι' να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆς αφασίτου
„ Ι σου, τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, καὶ ἐκάλυψέ
„ με, τὸ ἀλλότερον σκόπος τὸν δείλαιον;
„ ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ αφδές τὸ φῶς πῶν
„ διπολῶν σου, τὰς δόδούς μου κατέθισμον
„ δέομαι.

Τρο-

Εύχαριστως βοῶσοι, χαῖρε Μητροπάρειον· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε Θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλου, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε προσασίᾳ, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρίᾳ, τὴν εἰς σὲ προσρεχόντων ἐκ πίσεως. Οἱ μισθοτες με μάτια, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκους ἡύβρισισα, καὶ ἐπιζητᾶσι, τὸ πανάθλιον σῶμα απαράξαι μν, καὶ καταβιβᾶσαι, πρὸς γλῦ Ἀγνὸν ἐπιζητᾶσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσθν με.

Ἄλιθη Θεοτόκον, παύτες ἐπιγνόντες σε πάναγνη Δέσμοινα, τὸν ἐκ σὺ πεχθεύτα, Θεὸν λόγον εἰδότες κηρύγγοις, σὺ δυσὶν υσταῖς, θελητικαῖς αὐτεξυσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμου τῆς φύσεως.

Τίσοι δῶρον προσάζω, τῆς δύχαριστίας, αὐθ' ὃν περ ἀπήλαυσα, τῷ σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμεβήτης χρισθητος; τοιγαρῶν δοξάζω, ύμνολογῶ, καὶ μεγαλιώ, σὺ τὸ ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δύλας σὺ Θεοτόκε, ὅτι παύτες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφόργομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν. Επίβλεψον σὺ δύμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τἷων ἐμῶν χαλεπῶν τὰ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς φυχῆς μν τὸ ἄλγος.

Ωδὴ 5'. Ο Είρμος.

» **Τ**ιν δέησιν ἔχεω πρὸς Κύειον, καὶ
» ἀντῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς Θλίψεις,
» ὅτι κακῶν, ή φυχῆς μου ἐπλήσθη, τῷ
Y 3 „ ή

„η ζωή με πλ. Ἀδη φρεσκήγιστο, καὶ δέο-
„μαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀ-
„νάγαγε. Τροπάειον.

Τὰ νέφη τῷ λυπτικῷ ἐκάλυψαν, τὰς
ἀδλίαν μου φυχῶνται καρδίαν, καὶ
σκοτασμὸν, ἐρποιεῖσθαι μοι Κόρη· ἀλλ' οὐ
τίσασα Φῶς τὸ ἀπόρροτον, ἀπέλασον τὰῦ-
τα μακρὰ, τῇ ἐμπινδόσει τῆς Θείας φρεσ-
βείας σύ.

Παράκλησιν ἐν ταῖς Θλίψεσιν οἶδα, καὶ
τῷ νόσων ἰαθόντες γινώσκω, καὶ παντελῆ τοῦ
συνθριμμὸν τῆς Θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς Ζωῆς
ανεξαντλητού, καὶ πάνταν τῷ ἐν συμφορᾷς τοῦ
παχενῶν καὶ σχέσιαν αὐτίληψιν.

Οὐ κρύπτωσκα τὸν βυθὸν τῷ ἐλένε, καὶ τὸν
βρύσιν τῶν ἀπειρῶν θαυμάτων, καὶ τὰς
πυγὰς, τὰς ἀσθνασσὰς δυντῶς, τῆς πορὸς ἐμὲ
συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἀπασιν ὅ-
μολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κιρύγτω, καὶ φθέγγομαι.
Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥστε
μέλισσαι κηείον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμπὺν, κα-
ταχύσαν καρδίαν, καπατιέωσκος τέλει τῷ
Θλίψεων· ἀλλ' εὔροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκ-
των καὶ ρύσιν Πανάγιαντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δέλες σύ Θεο-
τόκε, ὅτι πιστεῖς μὲν Θεὸν εἰς σὲ χαταρόδι-
γομεν, ὡς ἄρριπτον τεῖχος καὶ προσασία.
Ἐπιβλεψον ἐν δύμενεια, πανύμυντε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὰς ἐμινδας χαλεπιδας τοῦ σώμα-
τος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς φυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Κον-

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὸν αὖτα ζητεῖς.

Προσθείσας Θερμὴν, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, εἰλέντος πηγὴν, τὰ Κόσμυα καταφύγιον, ἐκτεγῶς βοῶματέν σοι, Θεότοκε Δέσμοινα περόφθαστον, καὶ ἐκ πιθύνων λύθεισαι ήμᾶς, η μόνη παχέως προσατένεσσα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τῆς κατὰ Λυκαῖον. Κεφ. 1.38.

Τῷ παιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησὺς εἰς Καρμήλ τινά. Γωνὴ δὲ τις ὄνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαείλα, η καὶ παρακαθίσασα παρὰ τὰς πόδας τῆς Ἰησοῦ, ἕκκει τῇ λόγῳ αὐτῇ. Ἡ δὲ Μάρθα περεισσώτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστρέψα δὲ εἶπε· Κύριε, ως μέλεισοι ὅτι η ἀδελφή με μόνην με κατέλιπτε διακονεῖν; εἶπε δὲν αὐτῇ, ἵνα μοι σωσαντιλάβηται. Αποκειθεὶς δὲ ὁ Ἰησὺς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεειμηδᾶς, καὶ τυρβᾶζῃ περὶ πολλά· σύ δὲ εἶ, χρεῖα. Μαείλα δὲ τὴν ἀγαθὴν μεείδα ἔξελέξατο, ἵτις ὡκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς. Εγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τῆς ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία η κοιλία η βασάσασά σε, καὶ μασοὶ δὲς ἐθηλασσας. Αὐτὸς δὲ εἶπε, μεκουῶγε· μακάριοι οἱ ἀκόντες τὸν λόγον τῆς Θεᾶς, καὶ φυλάσσοντες αὐτὸν.

Υ 4.

Ωδὴ

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„Π αῖδες Ἐβραίων ἐν Καιμίνῳ, κατεπά-
τησας τὸν φλόγα θαρσαλέως, καὶ
εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες.
„δίλογητὸς εἴ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Φῶς ἡ τεκνστα Θεοτόκε, σκοτισθεότε με
νυκτὶ ἀμαρτμάτων, φωταγώγησον σὺ,
φωτὸς ἡσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμα-
μον, ἵνα πόδωσε δοξάζω.

Σκέπη γανὴ προσασία, καὶ αὐτίληψις καὶ
καύχημα Παρθένε, γυμνωθεότι μοι ναῦ,
ἀπάσης. βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμις, καὶ
ἔλπις ἀποπισμένων.

Οὐλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ παρδίᾳ τε καὶ
χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῷ σῶν, με-
γάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὡς τῆς τῆς ξηνό-
πτως, καὶ ἀπείρων συναυμάτων.

Βλέψον ἰλέω ὅμματί συ, καὶ ἐπίσκεψαι τὰ
κάκωσιν λεῖ ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ
βλάβης, καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύ-
θωσαι, αμεβήτω συ ἐλέει.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὰς δύλιγες συ Θεο-
τόκε, ὅτι παύτες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφύ-
γομεν, ὡς ἄρριντον τεῖχος καὶ προσαρίσμα.
Ἐπίβλεψον ἐν δύμενείᾳ Πανύμνυτε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τῶν ἐμῶν χαλεπῶν τῶν σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ωδὴ ί. Ὁ Εἰρμός.

„Τὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθεότα, καὶ
ἐν Βάτῳ, Τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
,, θέ-

„ Θεός, τῷ Μωϋσῇ μυσήριον γνωσίσατε,
„ Κύριον ύμνετε, καὶ ὑπεριψῆτε, εἰς πάντας
„ τὰς αἰῶνας. Τροπάριον.

Διὰ στλάγχνα, ἐλέυς σὺ Παρθένε, μὴ
παεῖδης σεμνὴ, ποντάμενόν με σάλψ,
Βιωτικῶν κυράπτων, ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα
βούθείας, καταπονημένω, κακώσεσι τὴν βίζ.
Πειγισάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ αὐάγκαι, εὐ-
ροστά με Ἀγνή, καὶ συμφορὰν τὴν βίου, καὶ
πειρασμού με πάντοθεον ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ
πρόσηπτί μοι, καὶ αἵτιλαβε με τῇ κραταιᾷ
σὺ σκέπῃ.

Ἐπὶ ταῖς ζάλαις ἐφόρωσε λιμνᾶ, ἐπὶ ταῖς
λύπαις, χωραὶ καὶ δύφροσιών· καὶ ἐπὶ ταῖς
νόσοις ταχεινὴν βούθειαν, καὶ ἐπὶ τοῖς κινδύ-
ναις, ρύσιν καὶ ποροσάτιν ἐπὶ τοῖς πειρατηρίοις·
Χαῖρε Θρόνε, πνεύμορφε Κυείου· Χαῖρε
Θεία, καὶ ρεαναδόχει σάμνε· Χαῖρε χρυσῆ
λυχνία, λαμπάς αὐτοῦ· Χαῖρε τῷ Παρ-
θένων, δόξα καὶ Μητέρων ὡραῖσιμα καὶ κλέσες·
Διάστασον ἀπὸ κινδύνων τὰς δάλικες σὺ Θεο-
τόκε, ὅτι παῖτες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφύ-
γομενούς, ὡς ἄρριτον τεῖχος καὶ ποροσασίαν.
Επίβλεψον ἐπὶ δύμανεῖα, Πανόρμυντε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τῶν ἐμπλέκοντων τὸ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἵσσατ τῆς φυχῆς με τὸ ἄλιγος.

Ωδὴ Φ'. Ο Ειρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς
γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς
ἄφετη τοῖς αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ οὐ-
Γατήρες γέγονοι, θέρυχωροτέρα τῷ Οὐ-

„ρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ αὐτῶν,
„Θράπων, ταξιαρχίαι μεγαλιώστι.
Τροπαρίου.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλων Ἀγρί; πεζοσδράμω λοιπὸν, καὶ σωθήσομαι;
ποῦ πορθεῖται; ποίαν δὲ εὑρίσκω καταφυγῶν;
ποίαν θερμῶν αὐτίληψιν; ποίαν ὅπερ
ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω,
εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ
θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν αὐτούσιασθαι διηκοτὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμοιτε,
τὸν αὐτούρομπον ἀξειπεῖν, τῷδε ύπερ νομῆ
θαυμάτων σου, τῷδε πετελεσμούσιν δικαιώσει,
τοῖς πόθῳσι τιμῶσι, καὶ πίσει προσκινεῖσ-
σιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λογοθέται.

Ἐν ὑμνοῖς δίχαιοίσις δοξολογῶ, καὶ γεραέ-
ρω τὸ ἄμεβον ἔλεος, καὶ τὸν πολλῶν, δύ-
ταυτὸν σὺ πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς δύεργε-
σίας τὰς ἀς υπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττε
μεγαλύρω, φυχῇ τε καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ,
καὶ γλώσῃ παντοτε.

Ι ἐν δέσποτιν μη δέξαι τὴν πεντραῦ, καὶ ολαυ-
θυὸν μὴ παεῖδης, καὶ δάκρυα, καὶ σεναγμὸν,
ἄλλα αὐτίλαβο μη ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτίσεις
πληρώσον· δύνασαι δὲ πάντα ὡς πανθυμῆς,
Δεσπότε Θεοῦ Μήτρ, εἰ νόσσεις ἔτι μόνον,
πρὸς τὴν ἄμεινον σικῆαν ταπείνωσιν.

Διάστασον ἀπὸ κινδύνων τὰς δέλεγες τὰ Θεο-
τόκε, ὅτι πάντες μῆτρε Θεὸν εἰς σὲ καταθέ-
γομε, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ φρεσασταν.

Ἐπί-

Επίβλεψον δὲ σύμσείᾳ, Πανύμνητε Θεότηκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπῶν τὸ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς φυχῆς μνα τὸ ἄλγος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Απόσολοι ἐκ περάτων, συναθροιθέστες
ἐνθάδε, Γεθεημανῇ τῷ χωρίῳ, καὶ δύστατέ μν τὸ Σῶμα, καὶ σὺ Τίς καὶ Θεέ μν,
παραλαβέ μν τὸ Πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τὸν Ἀγγέλων, τὸν Θλιβομέσσων ἡ χαρὰ, Χειστιανῶν ἡ αρροστάτις,
Παρθένος Μήτρη Κυρίου, αἵτιλαβοῦ ἡμᾶς
ῥῦσαι, τὸν αἰωνίων βασιάκων.

Καὶ σὲ Μεσίτελαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλανθρωπον Θεόν· μή μν ἐλέγξῃ τὰς αράξεις,
ἐνώπιον τὸν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σὲ Παρθένε, βοηθησόν μοι δὲ τὰχει.

Χρυσοπλοκώπατε πύργε, καὶ δωδεκάπειχε
πόλις, Ἡλιοσάλακτε Θρόνος, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητη θαῦμα, πῶς γαλαζεῖς τὸν Δεασότην;

ΟΙ ΚΟΣΜΟΧΑΡΜΟΣΤΝΟΙ

ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

Πρὸς τὴν νοητὴν Σκάλαν, τὸν Τίμιον
καὶ Ζωοποιὸν Σπαυρὸν τὴν Σωτῆρος
ήμائν Ἰησὸν Χειρονέφελον.

Τροπάρ. Ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ωτειρμακάειτε Σπαυρέ καὶ πανσεβάσ-
μιε, σὲ ωροσκυρύμεν οἱ πισοὶ καὶ μεγαλύο-
μεν, ἀγαλόμενοι τῇ Θείᾳ σου αἰνῆσει,
ἄλλι ὡς βόσπαιον καὶ ὅπλον ἀωροσμάχητον,
πειρφρέρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάετι, τὰς
σοὶ κράζοντας· Χαῖρε Ζύλον μακάρεον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελοι ούρανόθεν, ἀօράτως κυκλοῦσι,
Σπαυρὸν τὸν ζανφόρον εὐ φόβῳ, καὶ
φωτοπάροχον χάρει λαμπρῶς παρεχόμενον,
νιᾶ πῖς πισοῖς βλέποντες ὅξισανται, καὶ
ἴσανται βοῶντες περὸς αὐτὸν ποιῶνται.

Χιᾶρε Σπαυρέ οίκυμποντος φύλαξ.

Χαῖρε η̄ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χεῖρε ὁ πηγάζων ἀρθόνως ιάματα.

Χαῖρε ὁ φωτίζων τὸ Κόσμον τὰ πέρατα.

Χαῖρε Ξύλον ζωομόρφου, ἵνα θάυμάπω
θησαυρέ.

xvii

ΣΙΣ ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΓΑΤΡΟΥ.

Χαῖρε σωθετοῦσόλβιε, καὶ χαέπων παροχεῦ.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον.

Χαῖρε ὅτι ἐτέθης εἰς φοροσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε κρατήρ τῆς νέκταρος ἔμπλεως.

Χαῖρε λαμπτήρ τῆς αὐλᾶς λαμπρότητος.

Χαῖρε δὶς δύλογεῖται ἡ κτίσις.

Χαῖρε δὶς φοροσκυλεῖται ὁ Κτίσις.

Χαῖρε Σύλον μακάρειον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλάνη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει,
φησὶ τῷ Βασιλεῖ Θαρσαλέως τὸ παμπόθητόν συ τῆς Φυχῆς, δύχερέσατόν με τῇ
απεδῇ φαίνεται, ζητεῖσα γὰν τὸ κράτισόν σος
ἔσπαιον ὡς λέγεις κράξον.

Ἀλληλεγγία.

Γυῶσιν ἄγνωτον φορώνν, ἡ Βασίλισσα γυναικα,
ἐβόησε φορὸς τὰς ὑπεργάντας, ἐκ λαζόνων τῆς γῆς δύρειν ἐν τάχει, καὶ δύναε
τὸν Σπαυρὸν ασύσσατε, φορὸς δὲν ἴδεσα ἐφησιν
ἐν φόβῳ, πλεῖν κράζεσσα ἥπω.

Χαῖρε χαρᾶς τῆς δύτως σημεῖου.

Χαῖρε αἵρας τῆς ἀρχαίας λύτρου.

Χαῖρε Θησαυρὸς ἐν γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος.

Χαῖρε ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἄστροις τυπάμενος.

Χαῖρε τετρακτιγοπύρσιτε, καὶ πυρίμορφε
Σπαυρέ.

Χαῖρε χλίμαξ ὑψοστήειτε φροραθεῖσα
ποτέ.

Χαῖρε τὸ τῆρ' Αγγέλων γαλινόμορφον Θαῦμα.

Χαῖρε τὸ τῆρ' δαιμόνων πολυτελέακτον Θαῦμα.

Χαῖρε τερπνὸν τῆς Δόξας κειμήλιον.

Χ αἱ-

ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΤΑΥΡΟΥ. 519

Χαῖρε πυρὸς τῆς πλαστῆς σβεστήρου.

Χαῖρε Σπαυρὲ ἀπορύντων περοσάται.

Χαῖρε σερρὲ δύδρομάντων περοσάται.

Χαῖρε Σύλον μακάριον.

Δικαίωμις ή τὴ ξύλα, ἐπιδέδεικται τότε,
περὸς πίσωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι, καὶ
τὴν ἄφωνόν τε, καὶ νεκρὰν περὸς ζωὴν αἰτεῖνος,
φεικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι
σωτηρίαν, εἰ περ μέλπειν γίνωσται.

Ἄλληλάγια.

Εχεσταὶ ή Ελεύη, τὸ ἀντηπτον ὄπλον, ἀ-
νέδραμε περὸς τὸν ταύτης γόνον. ὁ δὲ
μέγα σκιρτήσας δύθυς, ἐπιγυνάς τὸν μέγι-
στον Σπαυρὸν ἔχαιρε, καὶ ἀλμασιν ὡς ἀσμα-
σιν, ἐβόα περὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαῖρε Σπαυρὲ τὴ φωτὸς δοχεῖον.

Χαῖρε Σπαυρὲ τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε ὁ δοτὴρ χαεισμάτων τὴ πνεύματος.

Χαῖρε ὁ λιμνῶ ποντοπόρων ἀχείματος.

Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα ὥστερ θῦμα
τὸν Χειρόν.

Χαῖρε κλῆμα βόξυν πέπειρον φέρον οἶγον
μυστικόν.

Χαῖρε ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν αὐτέρων φυ-
λάττεις.

Χαῖρε ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων σω-
θλάττεις.

Χαῖρε λαριπόρη τῆς πίσεως γυώμισμα.

Χαῖρε παντὸς τῆς Κόσμου διδσωσμα.

Χαῖρε Θεὺ περὸς θυητὰς δύλογία.

Χαῖρε θυητῶν περὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χ αῖ-

520 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΑΤΡΟΥ.

Χ αῦρε Ξύλον μακάρειον.

Zῆλον σύδοθεν Θεῖον, ἡ Εὐλογίη λαβόσσα,
εἰζήπτει καὶ εὖρε αποδαιίως, τὸν δὲ γῆ
κρυπτομενον Σταυρὸν, καὶ δειπνόμενον δὲ Ου-
ρανῷ Ἀνακτί, ὃν ὑψώσε, καὶ βλέπων τὸ
πολίτισμα, δὲ πίσει ἔφη·
Αλληλεϊα.

Hλιόμορφος ὥφθη ὁ Σταυρὸς δὲ τῷ Κόσ-
μῳ, καὶ πάντες φωτισμός ἐμπληθεύ-
τες, καὶ δραμόντες, ως φορὸς αἰσέρα, Θεωρεῖ-
σι τότον ως καλῶν αἴτιον, δὲ τὰς χερσάς
ταῖς Θείαις ὑψώσαντα· ὃν ὑμνῶντες εἶπον·
Χ αῦρε ἀνγὴ νοιτέ Ήλία.

Χ αῦρε πηγὴ ἀκενάτη μύρε.

Χ αῦρε τὸν Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας αὐάκλησις.

Χ αῦρε τὸν ἀρχόντων τὸν ἄδειον καὶ νέκρωσις.

Χ αῦρε ὅτι αὖντίμενος συνανυφοῖς νῦν ἡμᾶς.

Χ αῦρε ὅτι φροσκυνάμενος καθαγιάζεις τὰς
τυχάς.

Χ αῦρε τὸν Ἀποσόλων κοσμοκήρυκτον κλέος.

Χ αῦρε τὸν ἀθλοφόρων δύμανέστον θάνατος.

Χ αῦρε Σπαυρέ Ἐβραίων ὁ ἔλεγχος.

Χ αῦρε πισῶν αὐθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χ αῦρε δι' ἓν κατεβλήθη ὁ Ἄδης.

Χ αῦρε δι' ἓν αὐτέταλκε χάρεις.

Χ αῦρε Ξύλον μακάρειον.

Oεοβράβευτον Ξύλον, Θεωρίσαστες παύ-
τες, τῇ πούτα νιῶν φροσέλθομεν σκέ-
πη, καὶ ως ὅπλον κρατῶντες αὐτὸν, δι' αὐτῆς
ἔροπτμεν τὸν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ταύοντες
τὸν ἄφαντον, τεῖς χείλεσιν αὐτῷ βοῶμεν.

Αλ-

ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΑΥΡΟΥ. 521
Αληθεία.

Τοῦ δε φῶς οὐρανόθεν, Κανοστωτῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σπαυρὸν τὸ σημεῖον δὶς Αἰσέρων, σὺν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθὺν ἔσασθε τὸ Ξύλον φανερῶσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς ἀντὸν τοιαῦτα.

Χαῖρε βαλῆς τῆς ἀρρήτης πέρας.

Χαῖρε λαῶς δύσεβεντος κέρας.

Χαῖρε πολεμίων ὁ βέπτων τὰς φάλαγγας.

Χαῖρε φλόξ καθάπερ φλέγων τὰς δαίμονας.

Χαῖρε σκῆπτρον ἐπιραΐον τῷ βασιλέως τῷ σρατοῦ.

Χαῖρε βόπον ἀίγτητον τῷ φιλοχρίτῃ λαῶ.

Χαῖρε ὁ τῆς βαρβάρων τῶν ὄφρων καπαβάλλων.

Χαῖρε ὁ τῆς αὐθρώπων τὰς φυχὰς περιπῶν.

Χαῖρε κακῶν πολλῶν ἀμυντέρου.

Χαῖρε καλῶν πολλῶν βραβευτέρου.

Χαῖρε δὶς Χειροφόροι σκιρτῶσι.

Χαῖρε δὶς Ἰδαῖοις θρίψσοι.

Χαῖρε Ξύλον μακάρεον.

Κλίμαξ υρανομήκης, ὁ Σπαυρὸς τῷ Κυρίᾳ ἐγένετο, τοὺς παῖτας αὐδύων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος Οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Αγγέλων σωσικέν παῖτοε, ἀφεύτας τὰν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας φάλλειν.

Αληθεία.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς σὺν "Ἄδη, ἐφώτισας τὰς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ" Άδη τὴν ἀνγὴν μὴ ἐμεγκαυτές

σε

σας ὡς γενροὶ πεπτώκασιν, οἱ τέτων δὲ ρύσαι
θέστες, νιψ ὄρῶντες τὸν Σπαυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε αὐδεῖσασις τεθριψάτων.

Χαῖρε παράκλησις τῷ πενθεύτων.

Χαῖρε τῷ ταμείων τῷ "Ἄδη οὐ κείωσις.

Χαῖρε Παραδεῖσας ξυφῆς οὐ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε ράβδος οὐ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον
σρατόν.

Χαῖρε αὐδεῖς οὐ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε ἔμψυχον Σύλον τῷ λητῷ σωτηρίᾳ.

Χαῖρε εὔσομον ρόδον δύσεβῶν διώδια.

Χαῖρε ξοφὴ πεινώντων τὸν πνεύματι.

Χαῖρε σφραγὶς λινὸς ἔλαβον αὐθρωποι.

Χαῖρε Σπαυρὲ μισητῶν οὐ θύρα.

Χαῖρε οὗτος ρέεθρα χθονται θεῖα.

Χαῖρε Σύλον μακάρειον.

Μόλλοντος Μάϊσέως, τὸ πολύμοχθον
γένος, λυγάσασαι ἐκ τῷ λυμεῶνος,
ἐπεδόθης ὡς ράβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τότε καὶ Θεῷ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη
σας Σπαυρὲ τῷ διωασείαν κράζων.

Αληλύϊα.

Ω̄ Γισμακάρεις Σπαυρέ. Φύλ. 517.

Εἴθ ὅπο τὸν Φαλμὸν Ν'. Καὶ οἱ Κακῶν τῷ
ζωηφόρου Σπαυρῷ παρὰ Κωνσταντίνου Δα-
πόντε· ὃ οὐ ακροσιχίς.

Χαρᾶς δοχεῖον σοὶ περέπει χαίρειν μόνῳ.

Ωδὴ ἀ. Ἡχος δ'. Ο Ειρμός.

"Αὐτοῖξα τὸ σόμα με, καὶ πληρωθήσε-

"τας πνεύματος, καὶ λόγου ἐρδέξομαι

"τῷ ζωηφόρῳ Σπαυρῷ, καὶ ὀφθήσομαι φαι-

„δρῶς

„δρῶς παρηγείζων, τῷ δέ σω γιθόμοσος
„πάτε τὰ θαύματα. Τροπάριον.

Xειστοῦ σκῆπτρον ἄγιον, ἐμψυχωμέσον
σε πνόματα, Σπαυρὲ πατεβάσμιε,
Ἐλσί βλέπουσα, φρεσεφώνει σοι. χαῖρε
Χειτᾶς οὐ δόξα, δι' οὗ δόξας ἀπαντες φρεσ-
σιεῦθημεν.

Αὕτητος διμάρις, Χαῖρε Σπαυρὲ ξισμα-
χάειτε, πισῶν δεομεσθωσά, Χαῖρε οὐ μά-
χαιρε, οὐ ἐκκόπτησα, τὰ κέρατα δαιμόνων,
Χαῖρε ἀγλαβκαρπον δεύδρον πανάγιον.

Ράβδος οὐ βλαστίσασα, Χαῖρε Χειτᾶς τὸν
Ζωήρρων, καρπὸν σέξεις οὐ βωγούσες, Ζωια
καρπούμενα. Χαῖρε αὔδοξον, σημεῖον τοῦ
Δεαστόν, αὐτὸς σαλβάθησονται γῇ τῷ οὐ-
ρανίᾳ.

Αγγέλων ἀγλαῖσμα, Χαῖρε βροτῶν τὸ
διάσωσμα, δαιμόνων πολύστονον, ξαῦμα
παύμετε, Ζωοπάραχε, Σπαυρὲ οὐ σωτεία,
καταπονυμένων τε καὶ οὐ αὐτέλιψις.

Ωδὴ γ'. Ο. Ειρμός.

„Ταῖς σὺς ύμνολόγυς Ζωοδόται, ιάσεων
„ἀφθονος πηγὴ, Θεασον συγκροτσαν-
„τας, πνόματικον σερέωσον, επὶ τῇ θεῖᾳ
„δόξῃ σα, σεφάνων δόξης αἵμιωσον.

Τροπάριον.

Sπαυρὲ οὐ ἀρχὴ τῆς σωτείας, Σπαυρὲ
τῆς Μαρτύρων οὐ χαρὰ, κήρυγμα Α-
ποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέπε
φρέρει τῷ φύλαττε, τοὺς καυχωμέσους τῷ
χράτει σα.

Διώ-

524 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΓΑΥΡΟΥ.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει διωατέ, ὅπου. βοῶμεν χαιρέσοι. Χαῖρε διὸ θεώντασαν, οὐ γῆ καὶ πὰν ψραδία, καὶ ἐθεώδη οἱ αὐθρωποις.

Οὐδός περὶ μονάς τὰς ψραίνες, ἀπάγουσσα χαιρεῖ τὸ λαμπρόν, τῷ Ἰησῷ μου ἔροπαν, χαιρεῖ αὐτάκτων σέφανος, χαιρεῖ Σωτὴρ παγκόσμιος, χαιρεῖ οὐράβδος διδύπτος.

Χαῖρε σὺ οὐράβδος βασιλείας, διαμάρτυρος χαιρεῖ τὸ Χριστόν, οὐράβδος οὐν απέτειλεν, ἐκ τῆς Σιων ὁ Κύριος, χαιρεῖ φυτὸν ἀθανάτου, ωφέπερ σκέπονται ἀπαρτεῖς.

Ωτεισμακάρεις Σπαυρέ. Φύλ. 517.

Εἶπα Οἴκες ἔξ.

Nόμον ὁ τὸ Σιναῖ πῦρ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σπαυρῷ ἐθελούτι προσηλύται ὑπὲρ αὐτούμων αὐτούμως αὐτρῶν, καὶ καπέραν νόμον παλαιὸν ἔλυσεν, ἵνα Σπαυρῷ τὸ δύναμιν ὄρῶντες παύτες γαῖαν βοῶμεν.

Χαῖρε αὐτόρθωσις πεπτωκόπων.

Χαῖρε καπάπτωσις κοσμολάβων.

Χαῖρε Ἀνασάστεως Χειρὶ τὸ ἐγκαίνισμα.

Χαῖρε μοναζόντων τὸ Θεῖον ἐνέργειμα.

Χαῖρε δεύδρον δύσκιόφυλλον, ωφέπερ σκέπονται πισοί.

Χαῖρε ξύλον προφυτόφθεγκτον, πεφυτόμενον τὸ γῆ.

Χαῖρε τῆς Βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμάχια.

Χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιὸν προσαστία.

Χαῖρε Κερτῆ δικαία φανέρωσις.

Χαῖ-

Χ αῖρε βροτῶν πταιόντων καπάχεισις.

Χ αῖρε Σταυρὲ ὄρφανῶν αὐτιλύπτωρ.

Χ αῖρε Σταυρὲ πλετισὰ τῷ πειάτων.

Χ αῖρε Ξύλου μακάριον.

Πέντε θαῦμα ἴδόντες, ξεύον βίον βιώ-
μενοι, τὸν νοῦν εἰς Οὐρανὸν αὖφεντες·
διὰ τὸ δὲ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγκη,
καὶ σαρκὸς πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι
τὰς ἀντὶ βοῶντας·

Αληλύϊα.

Οἶας ἥλθεν εἴκεντος, τὴν Θεότητα ἔ-
χων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος, καὶ
τεχθεὶς ἐκ Παρθενίας Μητρὸς, καὶ φανεῖς τῷ
Κόσμῳ παπεινὸς αὐθρωπος, Σταυρὸν κατα-
δεξάμενος, ἐζώσας τὰς ἀντὶ βοῶντας·

Χ αῖρε Σταυρὲ τῆς εἰρίωντος ὅπλον.

Χ αῖρε βαλβίς τῷ ὁδοιποράντων.

Χ αῖρε σωζομένων σοφία καὶ σήειγμα.

Χ αῖρε λυμαινομένων μωεῖα καὶ συμβούμα.

Χ αῖρε εὔκαρπον ἀθανάτου, καὶ ζωηθόρον φυτόν.

Χ αῖρε αὐθος, ὅπερ ἡ θητεία τῆς στάσης ἡμῶν.

Χ αῖρε ὅτι συνάπτεις τὰ σὺ γῇ σὺν τοῖς οὐρανοῖς.

Χ αῖρε ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῷ πνεύματι.

Χ αῖρε διὸ φθορὰν ἐξωστράκισαι.

Χ αῖρε διὸ οὐδὲ λύπη οὐφανίσαι.

Χ αῖρε καλῶν μυειάσιθμος δλβος.

Χ αῖρε πισῶν μυειάνυμον εὐχος.

Χ αῖρε Ξύλου μακάριον:

Πέπτωκε τῷ δαιμόνων οὐ παμβέβηλος
φάλαγξ, καὶ γενός τῷ Ἑβραίων γί-
γναθη, προσκινιαζόμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ
πατ-

526 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΑΥΡΟΥ.
πάντων, μετὰ πόθεν βλέποντες, φεί δὲ α-
ναβλύζοντα ἡματα τοῖς ἐκβαῶσιν.

Αλληλεϊα.

Ρ' ὑματα συνεστάλη, λογισμοῦ κακοδό-
ξων, παχύτος σου Χειρέ, ἐπὶ ξύλῳ
ἀπορῆσι ἦν ὅντας τὸ πῶς, καὶ Σταυρὸν ὑ-
πέσης, καὶ φθοραὶ πέφραγας· πηεῖς δὲ τὸν
αἵδασιν δαξάζοντες, κακοβοῶρες·

Χαῖρε σοφίας Θεῷ τῷ ὄντος.

Χαῖρε φρονούσις αὐτῷ τῷ βαθός.

Χαῖρε μετρολόγων ἀλόγων ἢ ἄγνοια.

Χαῖρε μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε ὅτι τὴν Ἀνάστασιν εμφανίζεις τοῦ
Χειροῦ.

Χαῖρε ὅτι τὰ παθήματα ανακανίζεις αὐτῷ.

Χαῖρε τῷ φρωτεπλάστῳ τὴν παράβασιν
λύσας.

Χαῖρε τῷ Παραδείσου τὰς εἰσόδους αἴσι-
ξας.

Χαῖρε Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε.

Χαῖρε ἐθνῶν ἀπίστων αὐτίπαλε.

Χαῖρε Σταυρὲ ιαΐδε τῷ νοσήσυται.

Χαῖρε φεί βοηθὲ τῷ βοώντων.

Χαῖρε Ξύλον μακάρευον.

Σύνωσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ τῷ Κόσμῳ
Κοσμήτωρ, κατῆλθε φορὸς αὐτὸν ἀπορ-
ρίτως, καὶ Σταυρὸν ὑπέση Θεὸς ἡν, διὶ οὐ-
μᾶς τὰ πάντα καθ' ήμᾶς δέχεται· διὸ καὶ
λυθρωσάμενος, ήμᾶς ἀκέει παρὰ πάντων.

Αλληλεϊα.

Ω̄ τεισμακάρεις Σταυρέ. Φύλ. 517.

Ωδὴ

Ωδὴ δ'. Ο Είριμός.

Ο καθήμενος ἐν δοξῃ, ἐπὶ Θρόνου
Θεόπτος, ἐν Σταυρῷ τῷ Ξύλῳ, ἥλ-
θεν Ἰησὺς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκιράτῃ πα-
λάμῃ, καὶ διέσωσε, τὰς πραγάζοντας.
δόξα Χεισὲ τῇ διωάμει σύ.

Τροπάρεον.

Ἐ υφημέμισθε σε φροντίδαις ὑποπόδιον λέ-
γοντες, τῷ ποδῶν Κυρία, ἐν φρον-
τιώμισθε Πανάγιε. χαῖρε Σταυρὲ καὶ ὑψοῦ-
μισθε, τὸν ὑψώσαντα, τῷ πεσθσαν φύσιν
παραβάσει φροπάτορος.

Ιορδανὸς μαρτυρεῖ σύ, τῷ φειτῷ θείᾳ
διώματι, Σταυρὲ τῷ Κυρίᾳ, αὐτοχαιτιδεῖς
ἀπέρ λόγον τε, καὶ τόπον δὲς Πατέραρχη, δια-
βαίνοντι, καὶ αἴξας τῷ Ἐλιαγεῖ τὸ σιδήριον.

Ο φις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρίμῳ βλεπό-
μισθε, χαῖρε φῶς Κυρία, τὸ φωτίζον παν-
τα τὰ πέρατα, χαῖρε ὁ σκόλοφ βαρβά-
ρων, ή κατάλιστις, τῷ ξοανών τε, καὶ Ἰου-
δαίων ἀπώλεια.

Νῦσοι ἵπτειρος ή πᾶσα, σῷ τιμίῳ κλεῖ-
ζονται, κλέος Θίκυριντις, Σταυρὲ ζωφόρε
οὐδέματι, ὑψωσαν κέρας ἀπάντων χεισω-
νύμων τε, καὶ κατέβαλε τῶν ἐναντίων τὸ
φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμισθε ὡς ἐμβύχω, χαῖρε Ξύλον
βρισόλβιον, χαῖρε ζωῆς Ξύλον, χαῖρε φρον-
τιώμισθε πάντοτε, ὑπὸ Αγγέλων αὐθρώ-
πων, χαῖρε καύχημα, ψραντὶ καὶ γῆς, σῷ-
σον ημᾶς τῇ διωάμει σύ.

Ωδὴ

Ωδὴ ἡ. Ο Είρμος.

„Εἶση τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δῖ-
„ξησα, σὺ δὲ βισμακάρισον ὁ Ζύ-
„λον, ἔχεσ εἰς ὄφος τὸν ἐπὶ πάντων Θεού,
„καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἥμιν, πᾶσι τοῖς ὑπ-
„υψοῖ σε, σωπείαν δωρέμενος.
Τροπάριον.

Ο πλού Θεοχάλκευτον, ὁ Θυρεός τῆς
πίστεως, κράτος τὸ ἀκραδαντον
μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε οὐ δισ-
τομος, αὐθὶ τῷ πιστῶν, χαῖρε δι' οὗ,
Ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ ἐγείρονται βό-
παια.

Ι ζὺς καὶ ὄχυρωμα, αὐθράπων Σταυρὲ τί-
μιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐσπειρυμένον, ἐπὶ¹
σὲ ἔχουσα χαῖρε κύρυγμα πάντων Προφη-
τῶν, χαῖρε δι' οὗ, οὐ Κόσμος ήγίασται, καὶ
Σαταν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίας οὐδο-
ξε, χαῖρε τῷ παθόντος ἐκστάσιας, οὕτως τὸ
θεῖον πόμα αὐέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχαν-
τον ἀντῷ, αἷμα καὶ ἐπίομα, ἐκτακτήτες οἱ
αὐθρωποι.

Ρειθροῖς θείῃ αἷματος, ἐπαρδεδεῖς Πα-
νάγιε, Σταυρὲ Θεοτίμητε τὰς πίσει, σῳζε
κινδώνων, καὶ τῷ λοιμῷ, καὶ λιμῷ, βοῶντάς
σοι. χαῖρε οὐ πιγὴ, ἄρδεσσα τὰ σύμπαντα,
τὰ σωπέρα νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τῷ σῷ Σταυροῦ τῇ χά-
ριτι, τὸν κνιαυτὸν χριστόποτός σου, τὰς Ιε-
ρέας, τὰς Βασιλεῖς τὸν σράτον, πάντα πε-
ριά-

ριέσιον λαὸν, πιστὰς φροσκιαῖς τάξις, τὸν
Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ωδὴ 5'. Ο Εἱρμός.

Τὸν θείαν ταῦτα καὶ παῖτιμον, τελεύτην
τῆς ἑορτὴς οἱ Θεόφρονες, τῷ Θεοδέγη
μονος, Σταυροῦ τὰς χεῖρας κροτίσωμεν,
τὸν επί αὐτῷ πεθάντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάριον.

Πᾶσαν οὐ γῆ φροσκιαῖς μεν, καὶ τάλα-
μον τῷ θείῳ ὀνόματι, σὲ Σταυρὲ ὄ-
ψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, τῷ
φοβερῷ καύτοις τοῖς δαιμόνων ἀρχαστι.

Εἰ λαὸν γῆθεν τὸ λάβορον, ἐκλάμψω βα-
σιλέτας τπίσημον, Χειρισῶν ήμῶν, γνῶ-
σα τὸ χαῖρέσσοι ἔκραζε, χαῖρε ήμῶν οὐ δό-
ξα καὶ τὸ κραταιώμα.

Ι' δὲ καύτοισοι κραυγάζομεν, χαῖρε Σταυρὲ
Κυρία παντόδοξε, χαῖρε ἐλπὶς ήμῶν, χαῖ-
ρε ὑψῶν ήμᾶς ἀπαντας, τῇ παγκοσμίῳ
ηδη θείᾳ ὑψώσεισθα.

Χαρᾶς ὑπάρξας ὁ φρόξενος, χαίρομεν οἱ
πιστοὶ τῇ διωάμεισθα, καὶ φροσκιαῖς μεν σε,
χαῖρε λαμπτὴ παμφαίστατε, χαῖρε γη-
πίων φύλαξ, καὶ πολυύμνητε.

Ω̄ ξισμακάρεισε Σταυρέ. Φύλ. 517.

Εἴτα Οἴκις ἐξ τὰς λοιπάς.

Τεχος τῆς οἰκυμένης, ὡς Σταυρὲ ζωηφό-
ρε, ἀπόρθητον καὶ θεῖον νόειμον· οὐ δῆ-
τοῦ Ούρωνοῦ καὶ τῆς γῆς καπασκιδάσας σε
Ποιητὴς, ταίνυσι τὰς χεῖρας, ἔσθον ἄκυσ-
μα, καὶ ἀπαντας, ἐκφωνεῖν διδάξας.

Orelogio.

Z

X αὐ-

530 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΓΑΥΡΟΥ.

Χαῖρε ἡ βάσις τῆς εὐσεβεῖας.

Χαῖρε τὸ νῦνος τῆς πληρωχίας.

Χαῖρε Ἀμελήκη νοοτὸν ὁ ἔσπειρμος.

Χαῖρε Ἰακώβος ταῖς χερσὶ φροτυπάμονας.

Χαῖρε σὺ δὲ αὔτιμόρφωσας τὰς παλαιότερές σκιάς.

Χαῖρε σὺ δὲ αὐτοπλήρωσας εὐφρονισθέντες κτις φωνάς.

Χαῖρε ὁ τὸν Σωτῆρα τῷ ἀπαύτων βασόσας.

Χαῖρε ὁ τὸν φθορέα τῷ φυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε δὶς εἰς Ἀγγέλους λεώθημεν.

Χαῖρε δὶς φωτὶ καπισγάδημεν.

Χαῖρε σὲ γὰρ φροσκυνθόμενος τιμῶντες.

Χαῖρε σοι γὰρ φροσφωνθόμενος βοῶντες.

Χαῖρε Ξύλου μακάρειον.

Τυμνος ἀπας μειῆται, συνακολυθεῖν Θέλων τῷ πληθεῖ, τῷ ποτλῶν σὺν διαυράτων, ἐγκαμίων πληθύν καὶ δὲ, αὐτὸροσδέξιωμέν σοι ὁ Σπαυρὲ τίμιε, ωδὲν τελεύμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας. ἥμιν, ἀλλ' εἰς βοῶμεν. Ἀλληλεϊα,

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σπαυρὸς ὁ ζωοδόρητος ἓτος, τὸ γὰρ ἄϋλον δέδεκται φῶς καὶ φρὸς γνῶσιν θείαν δαδεχεῖ ἀπαντας, ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψόμενος τὸν τὴν ἥμῶν, αὐτομελπετε παιᾶτα.

Χαῖρε φωτήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων.

Χαῖρε αἴσηρ τὸν Κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε ἀστραπὴ Χεισοκτόνες ἀμβλωάσσα.

Χαῖρε ἡ βροντὴ τὰς ἀπίστας ἐκπλήττεσα.

Χαῖρε δὲ κατελάμπωσας τῷ Ὁρθοδόξῳ τὰς χορούς.

Χαῖ-

ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΤΑΥΡΟΥ. 53

Χαῖρε ὅτι καπιδάφισας τὸν εἰδώλων πόλιον
Βαμούς.

Χαῖρε ὅπερ ὁ τύπος ὑρανόθεα ἐφαίη.

Χαῖρε ὅπερ ἡ χάρεις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε σαρκὸς σημαίνων τὸν νέκρωσιν.

Χαῖρε παθῶν ὁ πτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε ὃν ὁ Χεισὸς ἐσαυρώθη.

Χαῖρε διὰ ἣν ἀπας Κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Χάρειν δὲναι θελήσας ὁ Χεισὸς τοῖς αὐτοῖς θράψτοις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλῳ ἔκτεινει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βαστάζειαν πᾶσιν ὑρανῶν δίδωσι, τοῖς μόλπισσοις σὺν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν.

Αλητλεία.

Πράλοντές στοὺς ὕμνους, δίφημοντο ἐκ πόθου, ὡς ἔμπυχον Κυρίασε Ξύλον. ἐπὶ σοὶ δὲ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ Δεσπόζων τῷ αἷω δικαίεων, ἥγιαστη, ἐδόξαστο, ἐδέδαξε βοῶν σοι πάντα.

Χαῖρε Σταύρει νοητὴ ρομφαία.

Χαῖρε Ἀγίων Ἀγιον βλέμμα.

Χαῖρε Προφητῶν καὶ Δικαίων φρονήρυγμα.

Χαῖρε τὸ Χεισῷ λαμπροφόρον στρατῆγυμα.

Χαῖρε κάλλος καὶ διάδημα Βασιλέων δύσεβῶν.

Χαῖρε υράτος καὶ ὄχυρωμα Ἱερέων δύλαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἀληθείας δύκλεέσατος Κόσμος.

Χαῖρε τῆς σωτηρίας δύτυχέσατος ὄρμος.

Χαῖρε φαυδρὸν ἀπαντῶν ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε ὕων τῆς Ἀγαρ φυγάδδημα.

532 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΑΥΡΟΥ.

Χαῖρε φωτὸς ἀκιράτη λυχνίᾳ.

Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς Θυμιδίᾳ.

Χαῖρε Σύλον μακάρειον.

Ω παύμνητος Σύλον, τὸ βλαστόσα τὸν
πάπτων Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον, δε-
δεγμένου ἡμῶν τὰς λιτὰς, ἀπὸ πάσης ρῦ-
σαι συμφορᾶς ἀπάντας, καὶ αἰωνίας λύθω-
σαι κολάσεως τὰς σοὶ βοῶντας.

Ἄλιλαῖα.

Καὶ πάλιν. Ἀγγελοι χρανθέσι.

Καὶ, Ὡ Γεισμακάριστε Σταυρέ. Φύλλ. 517.

Ωδὴ ζ. Ο Ειρμός.

„Οὐκ ἐλάβεισαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρο-
„νεις, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυ-
„ρὸς ἀπειλὴν, αὐδρείας πατόσαντες ἔχαιρον
„φάλλοντες, ὑπερύμνητε ὁ τῷ Πατέρων Κύ-
„ριος, καὶ Θεὸς δύλογοῦτος εἶ.

Τροπάρειον.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς ψρὸς τὰ Οὐρανία,
χαῖρε ἡ γέφυρα, χαῖρε σημεῖον σύῳδη,
φλογίνη ρομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε, λυτῆς
ἥλθε δὲ, χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον, ἀ-
νύμνων τινὲς διώαμίν σε.

Γερέων ἡ δύναρέπεια ζωήρρυτε. Χαῖρε Θε-
μέλιος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλιών τοῦ
σύμπαντος, Χαῖρε αἰώνιος, μετανοίας τε
καὶ παρθενίας πύρην, Χαῖρε Σύλον ἀφ-
θαρσίας.

Ρύδον εὔοσμον, αἴθος Χαῖρε ἀμάραντον,
ράβδος βλαστόσασα τινὲς σωτείαν ἡμῶν,
ζωῆς χαῖρε τράπεζα παρατιθέμενον, ἀρ-

τον

τον ἔχουσα, Χαῖρε ἔοφη πεινώντων τε, καὶ λιμένων χειμαζομένων.

Εὐφημεῖσε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ αὐτούς εἰσοι, Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶν, σὺ δὲ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥστερ γῆγας τίς, τὸν ὄρανὸν τὴν ἀβυσσον, ἔως ἄκρων ὄρανίων. Ιλαστήριον ἀπαύτων Χαῖρε τίμιε, Χαῖρε ἡ σύνασις παντὸς τῷ Κόσμου Σταυρὲ, δι’ οὗ ὑψημένε τε σωματοφέμενα, καὶ διάθολος, πίπτει εἰς ἄδου πέταυρον, τὸ ἀντί τοι μασμένον.

Ωδὴ ή. Ο Είρμος.

Παῖδας δίαγεῖς δὲ τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου διεσφύσατο, τότε μεν τυπόμενος, νῦν δὲ ἐνεργόμενος, τὸν Οἰκυμένην ἀπαστατέγειρε φάλλειν σοι· τὸν Κύρεον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψόμενος Σταυρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτείου, τῷ δείᾳ Σταυρῷ πλαστίως ἀρυστώμενα, θεορύτων ἀπαντες, τῆς πλανῆτας τῷ πλάσαντις, νίμις προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει φάλλοντες, τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρία, καὶ ὑπερυψόμενος Σταυρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Μέσον Οὐρανὸς καὶ γῆς ιδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυρία ἀραιότατε· ἵνα αὐτοῖς ἔχωμεν, πρὸς τὰ ἐπικράνια, διὰ τῆς σῆς οἱ αὐθρωποι αὐδόντες φάλλοντες, τὸν τίμιον Σταυρὸν αἰνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

534 ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΑΤΡΟΥ.

Ο' τόπος Κυείν εἰς οἱ πόδες, οἱ ἄγιοι σοὶ
ωρὸς σωτείας ἔσησαν, ὅπου προσκυνέμεν
σε, Σπαυρὲ ἡλιόμορφε, τῷ μὲν αὐτιῶν ἐνέζε-
φημα, τῷ Παποχράτορος, ἢ ἐκλαυτορος ση-
μαῖα τῆς οίκης, κατὰ τὴν Βελίαρ, ἢ Θεοδό-
χος κλίνη.

Ν εκροὶ διὰ σὲ ζωοποιήσας, Θαύτου καὶ
ἡ τὸν Νεκρωτῶν ἐβάσασας, τοφλοὶ αὐτο-
βλέπτεσιν, ἀτὰ διατοίχονται, δάμουνες διώ-
κονται, πάθη αφίσανται, ρυείων ἀγαθῶν
ταριεῖχε, Σπαυρὲ, τὸ Σωτῆρος ἢ κλεῖς τῆς
Παραδείσου.

Ω' θεῖς Καυρατένῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ πρά-
τοι μύσεβείας ὃ παστέβασε, Σπαυρὲ Θεο-
δώρητε, καὶ παυσπερθαῦμασε, ἡλιακᾶς ὑ-
πέρλαυρορος, βολίδας ὅπου σε τὸν Κύρον
ὑμνεῖμεν τὸν δόντα, καὶ ἀπεριβύρτησες παι-
τας τῆς αἰῶνας.

'Ωδὴ Ζ'. ὁ Είρρος.

" **A** πας γηγενῆς, σκιρτάπω τῷ πιούμα-
" τι λαμπαδεχέμινος, πανηγυριζέτῳ
" δὲ, αὖλων Νόων φύσις γεραέρυσα, πε-
" ἵερά Θαυράσια τῆς Θεομήτορος, ἢ βοά-
" των χαίροις παμπακάειτε, Θεοτόκε 'Α-
" γηνί Αειπάρθενε. Τροπάρειον.

Τ' θιανον ἥμαν, Σπαυρὲ παμπακάειτε, τῷ
προσκυνέντων σε, ωρὸς τὰς ἀντολᾶς Χρισ-
τοῦ, τὰς ζωιῶν, ἵνα τοι Χαῖρε κράζωρε,
χαῖρε κατάρας λύζωσες, ὡς ταυτεδούτος
σοι, τὴν Κυείν, καὶ κατάρα λέσσαντος, δί-
λογίαν ἥμιν αὐτεισάξαντος.

*H p-

Η^ν ρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσις ἡ δόξα συ, Σταυρὲ
καὶ ἐπλησε, καὶ τὰ ἐπικρατία· διό σοι Χαῖρε
αἱρὶ κραυγάζομεν, χαῖρε διὸ ἐσώθημεν τὰ
ἔθνη ἀπαντα φροσκιωάντες, Τελαῦτα ἀχώ-
εισον, τὸν Πατέρα Τίὸν σιώ πᾶν Πνεύματι.
Σινὲ εἴ ὁ Σταυρὸς, διὸ πάλαι ἔχισε, Μω-
σῆς τὸν Θάλασσαν, σὺ εἴ ἡ ἐκφύσασα,
Αὐτωνῖτις ράβδος τὰ κάρυα, σὺ τὸ γλυ-
καῦταν Σύλον Μερρᾶς τὰ νάματα, σοὶ βοῶ-
μεν, Χαίροις φροφητόφθευχτε, αὐτηργέ τε-
ρασίων ἐκάσοτε.

Ο^υ λης ἐκ ψυχῆς, τὸ χαῖρε σοι κράζομεν
Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, ἀν-
τὰς, καὶ πόλεις, πλοῖά τε καὶ ιερὰ, καὶ ἀπαντα
τὰ ἐγχειρίματα, σὺ τὸ Θεῖον, Ονομα χα-
ράττοντες, πεποιθότες ὃν σοὶ καὶ βοπάμενοι.
Τ^η ψωσον Χειρέ, ήμῶν λαβέσθουντων σοι, καὶ
φροσκιωάντων μεν, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν,
καὶ τὰ φεικτά συ Θεῖα παθήματα, τὴν πο-
λιτείαν θραῦσον δὲ τὰς αὐτιλέγοντας, ἵνα
γνῶσι, παύτες τὴν ἀντηπον, τὰ τιμία Σταυ-
ρῷ συ τὰς διώσαμιν.

Σφῆσόν με Μηδός, τῇ χάρετι δέομαι τῆς
Παναχαίτισυ, καὶ ζωοποιὸν Σταυρῷ, Θεῖα
δυνάμει, ὃν καὶ ὑπέμενας, ὡς Ἰησὺ μακρό-
θυμε καὶ πολυέλεε, ἵνα σφέσης, ρεῦσαν τὸ
εἰκόνα σὴν, καὶ ὄμοιωσιν φέρον πλατύργημα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ,

ΤΟΝ ΦΤΑΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποέημα Ἰωάννε Μοναχῷ τοῦ Μαυρόποδος,
Φέρων Ἀκροτιχίδα τηνί δε.

Τὸν Ἀγγελον μέλπωσε πὸν Φύλακᾶ μου.
Ωδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννε.

Ωδὴ ἀ. Ἡχος πλ. δ.
Τχεαδ διοδδοσας.

Τὸν ἄγευπτον Φύλακα τῆς ἐμῆς, φυχῆς
καὶ φροσάτιων, τῆς ζωῆς με καὶ ὁδηγὸν, Θεό-
τεν ὃν ἔλαχον υμνῶσε, Ἀγγελε Θεῖο Θεό
παντοκράτορος.

Οἱ θέλων σωθῆναι πάτας βροτός, Ἀγίας
Ἄγγέλας, ὁδηγός καὶ φωταγωγός, ἐπέση-
σας Λόγε τοῖς αὐθρώποις, χειραγωγεύντας
ἡμᾶς φρός τὸν φόβον σὺ.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερᾶ, καὶ μέλαινι γιό-
φῳ καλυπτόμενον τῷ παθῶν, φωτὶ μετα-
νοίας αὔγαστόν με, οἱ ὁδηγός καὶ φροσάτης καὶ
Φύλαξ με.

Αἰσχρῶν ἀνθυμήσεων ὡν ἐμοὶ, πηγάζει
πλημμύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερᾶ, τὰ Θε-

538 ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ
χωείζεσσα τὸν καιῶ μα, ἵδι ἀποξύρακαν ὁ
ἀγίλιπτωρ μα.

Θεοτοκίον.

Γαλινή σὺ Δέσποινα καὶ λιμῆν, τῷ δὲ χε-
ρού σου, εἰς πελάγης αἱρτιῶν· διὰ
σου φοροσρέχω τῷ λιμενὶ, κλυδωνούσαν Κόμινος
σάλῳ ποιεῖσθαι παθῶν.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Γενερῶ τῷ παλένα καὶ χοϊνᾶ πρόμαστος,
ἔσχηκα τὸν ἄπαρξιν· ὅτε τῇ γῇ γῆ
φοροσῆλωματ, αὖλ' ὡς φοροσάτα μα, καὶ Οδη-
γέμα, καὶ φῦσα, ἔτεστον με τὴν ἔφεσιν φορέ-
ται ἔραντα.

Ἐν τούτῃ καὶ ἥμέρᾳ τοῖς πονηροῖς ἔργοις μα,
καὶ παραπικραίνω καὶ Θλίβω, καὶ παροξύσω
σε· καὶ ὧν ἐπέλογτο, ἀπὸ μακρόθεν ἐσ-
νας, τὸν ἐμὸν Ὑπέρραχον παταναγκάζωσε.
Λύπης καὶ αἴθυνίας, παρεπικὸς γίνομαι,
ώς αἱμεταπόντος μενῶν ποὺ αἱδιόρθωτος. Διέ-
μοι δώρησαι, μετασῶσαι γηποίας, καὶ χα-
ροποιῆσαι σε τὸν ἐμὸν Φύλακα.

Οἱ ὄραιν αἰράτως τὸ τῷ Θεῷ παρέστωπον, τῷ
δὲ Οὐρανοῖς καθημένοις, καὶ ἐπιβλέποντος,
ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ βέμειν ταῦτα ποιεύ-
τος, αἴτησαι σωθῆσθαι με "Ἄγιε Ἀγγελε.

Θεοτοκίον.

Nῦν καὶ φρεσία καὶ λόγον δῶρον Θεοῦ εἴ-
ληφα, ὅπως ἐπιγυνθές τὸν Δεσπότιν,
ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεσι,
τινὶ δωρεαδ ἀτιμάσσως, τῷ δοτῆρα ἔβεισα,
Δέσποινα σῶσσόν με.

Kā-

Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ο ώκεισις.

Ο τῆς φυχῆς με φυλακτὴ καὶ τὸ σώμα-
τος, αφορεθείς μοι εἰκ Θεῖς θεῖς Ἀγ-
γελε, Θεομητῶς πάριδε πανάγιε, ἀπειπε
τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας φυχῆς με· φῦ-
σαι τὸ δολίου με, τῷ ποικίλων παγίδων,
καὶ τὸν κοινόν οἰλέσσαι Θεόν, ἵνα ἐν χείσει
παρέξῃ μοι ἄφεσιν.

Ωδὴ δ'. Σύ με ἴχυς Κύρε.

Μή ἔνοῶν, τὸ φοβερὸν Δικαστήριον, ἐν
ῷ μέλλω Σῶτερ παρατίσθαι, τῷ
δεῦναι λόγον περὶ παντὸς, ἔργυτε καὶ λόγυς,
μιδὲ θεατάς τὸ ἀδηλον, εἰς νῦν λαμβάνων
ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω· Οδηγέμε μη ἐγ-
καπαλίπησε με.

Επιμελῶς, πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, γιπιό-
θεν, τῷ οὐκ ἐπαυσάμινος σε, τὸν Ἀντιλή-
πτορα τὸν ἐμὸν, τὸ παραπικράνεν, ἀδέσ-
μοις λόγοις καὶ πράξεσιν, ἀλλ' ἐν μὴ ἐκκα-
κίσης, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, σωμετίζων, φω-
τίζων, σπείζων με.

Λόγια Θεοῦ, μακροδυμίαν μιμέμενος, τοῦ
ἔλθόντος, ὅπως εἰς μετανοίαν, καλέσῃ παν-
τας ἀμαρτωλάς, τῷ ἐκδεχομένῳ, ἀνθάρε-
τον τῷ διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένῳ, τῷ
ἀντὸς Οδηγέμε, ἐπ' ἐμοὶ μακροδύμως πα-
ράμεινος.

Πόρρω Θεῖς, ή ἀμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀ-
γεντον δοῦλον τῷ μάζιον· ἀλλ' οἱ Δεσπότες
μου Ἰησὺς, προσελάβετο με, δύσπλάγχνως
τῷ ὠκειώσαπο· ἐγὼ δὲ τῷ ποσαύτῳ, ἀ-

540 ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ.

Θετῷ αὐτῷ χάρειν, ἔτι Θλίβω καὶ τέ Θετε
Ἄγγελε.

Ως ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἐβασιλέσσε, Βα-
σιλείαν, τὴν μὴ διαπίπτησαι καὶ συνε-
δέσατο Φαλμηκᾶς, ἐκ σὺ Θεομῆτορ, ὡραίο-
τάτους διαφέρειαν, τὴν σάρκα τὸν Αγίαν,
δὲ τῆς θανάτου εἶλε, καὶ κατέβησεν αὐτῇ τὴν
Βασίλειαν.

Ωδὴ ἡ. "Ιχα τέ με ἀπώσσει.

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος, σιωποκον, σιω-
μόντον, "Αγιε" Αγγελε, συμπαρομαρ-
τῦντα, σιωδόδεντα, σιψηπαραμένοντα, τὰ
σωμειώδη, ἀπονθέμενον φέτ μοι, πάντα
ἔξι συγγράμματα ἀσώμετος φέτ;

Ἐν πολλῷ παρρήσα, Θρόνῳ πατεισάμονος
τοῦ Παντοκράτορος, καὶ περιχορούσ' αὐτον, περε
τὸν Βασιλεῖαν τῆς Κτίσεως, τῷ πολλῷ κα-
κῷ με, παραχειδεῖσι μοι συγγράμματα, ἐ^τ Χπεραπεντής με δεῖθητι.

Τὰς βασιλέας ποροβλέπων, καὶ τὰς γημο-
εῖας τὰς αιαμενάσσας με, καὶ τὸν πώρωσί-
ρην, καὶ τὰς αιαληρησίας καὶ τύφλωσιν, ἐλεῶν
στενάζεις, καὶ σκυθρωπάζεις καὶ συγνάζεις,
κατφείας πληρέμενος Ρῦσά με.

Οὐδὲ μίαν φρέσι ὥραν, ἀλλ' οὐδὲ σιγμάνη
καὶ ταῦτης βραχύτερον, συνεχώρισά σοι, τη̄
έμα τέμεργετη καὶ Φύλακι, επ' εμοὶ χαρη-
γαν, καὶ δέφραι Θῆνες παὶ σκυρπῆσαι, αμαρ-
τίαις φει συμφθειράμενος. Θεοτοκίον.

Nέον βρέφος ὥραθη, ὁ ἀπειλοῦστος ἐκ
σοῦ Πανάμωμε! ὁ σπαθιῷ τὰς κά-
πας,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ. 348

πας, καὶ τὰ ὅρη ζυγῷ σήσας γνώσεως, ὁ χορὸς αἰσέρων, διαειθμῶν καὶ βῶλον δρόσου, καὶ αἰθέμαν πνοιά μεταθέμενος. .

Ωδὴ 5'. Τίνων δέποιν εἴκηεσθι τῷρος
Κύριον.

Φιλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλῳ με, καὶ δρμᾶς αναχαιτίζων Δαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν, Θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' εμὲν ανασέλλων ἐκάστοτε, μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ εὑμᾶς, σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν αὐτιλήπτορα. Τὸ πέρτημον καὶ διώδεις ὡς μῦρον, μὴ βδελύξῃ τίνων εὑμεῖς δυσωδίαν, μὴ ἀποσῆς ἀπ' εμὲν μέχρι τέλετος, ἀλλ' ἀδιάσπαστος ἔσο μοι Φύλαξ ἀετὸς καὶ πόλιος τόπους ρυπαρὺς, διερχόμενος γὰρ τὸ μολιώστατο.

Λιβαδίας δακρυορθρύτης ὄμβειζεν, τὸν σεγγάζοντα, ἐν ὕδαστι λόγῳ πᾶς ἔσυντος, ἀντιλαβάπτερῷ, χάριν μοι δῶναι δύσωπει Προσάπο με· ὡς αὐτὸς δι' ἐκείνων καθαρός, οὐ καρδία τοις καθορᾷ τὸν Θεόν.

Αὔλιος ὡς καθαρὸς, καὶ ἄολος, παρετῷς τῷ καθαρῷ καὶ αὐλῷ, καὶ τῷρος αὐτὸν, κεκτημένος πλαστίαν, τίνων παρρήσια, καὶ τὰς οἰκειότητας, δυσώπησον τῷτον ἐκτεινόεις, τὰς φυχαίνεις σωθεῖσαν χαεῖσαι μοι.

Καλόφεισιν ἐνέβοπή καὶ αἰχμήν, τὰς αἰσχρὰς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζυφώδεις, ὁφεις ἐχθρῶν, ὀπιώνα τοῦ σκύλους, οὐ παπεινόμους φυχὴν διαζέλλυσται· αὐτινὸν δὲ σκεπάσσαις Οδηγεῖ, σαῖς λαρυπρᾶς πανιέροις τῷ πτέρυξι.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερυβίμ καὶ Σεραφίμ ὑπέρτερα, τὸν χαμερπῆν τῷ χαμαιζηλον νῦν με, τῆς γενρᾶς τῷ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, φρὸς ἄραβον πόθον υψώσασα.

Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Θεοῦ Λειτηργεῖ, καὶ Φύλαξ με παράστε, τῷ ἀμαρτωλῷ, φέρε μοι συμπαράμεστρον, κακηργίας πάσις με τῷ Δαμόνων ἐκλυθεῖμαν, καὶ φρὸς Θεᾶς Βίβας ὁδηγῶν ζωὴν φροντιζόσας τὴν ἀκήρατον.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰεδαίας.

Μυριάδας τῷ κύκλῳ, συμπιτιθεμένων εἴμοι λητῶν ἀφασῶν, ζητουώτων τὴν θυχήν με, ἀρπάσαι τῷ παράξαι, τῇ πυρίῃ ρόμφαισι, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὲν λίπης βοηθέμε.

Οὐτως μέλλη με κρῖναι, ὁ Κελπὶς καὶ Θεός μου. καὶ πατητεῖν με, τὸν πατακενεύμενον, ὑπὸ τῆς σωμεδότος, φρὸς ἐκείνης τῆς κείσεως, μη ἐπιλάθῃ τῇ σῇ, δέλε Χειρογνωγέμε.

Γαλινὰ χῶν τὸν Μιτέρα, καὶ πηλὸν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλυ βλέπω, ἀδεῶς δὸς Προστάται με· καὶ αὖτα βλέψαι ποτε, φρὸς Οὐρανὸς τὸ κάλλος.

Ως εἰς ὄραιος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρεῖς ὁ ἡλιόμαρφος νῦν, φαιδρῶς παράστημοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἰλαρῶς τε προσβλέμ-

βλέπετε, ἵνα καὶ μέλλω τῆς γῆς, ἀπάρειν· Οὐδηγέ με.

Διὸ πολλάγχα εἶλέγει, διὸ φιλαθρωπίας πειρασίας πολλὴν, τῷ σῶν πτερύγων σκέπῃ, Φρυρέ με σπέπασόν με, ἐκδημάντα τὸ σώματος, ὃς μὴ ἴδειν δυσειδῆ, πρόσωπα τῷ Δαιμόνῳ.

Θεοτοκίον.

H Οὐρανίος πύλη, οὐ στόριος θύρα, οὐ κλίμαξ, οὐ νοητή, διὰ τῆς Θεοῦ κατέβη, τῷ αὐθρωπος αὐέβη, Οὐρανῷ Βασιλείας με, τοῖς οἰκτίρμοῖς σου Σεμνή, αἴξιωσος σὲν δοῦλον.

Ωδὴ ή. Ἐπαπλασίως κάμινον.

M Επάν Θεὸν σὲ ἔλαβον, ἐκ Θεῦ αὐτιλήπτορα, ημὶ χειραγωγὸν, τῷ βοηθὸν τῷ μαρόμαχον, πανάγιον Ἀγγελε. διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ παιδαγωγῶν, τῷ οὐθετῶν τῷ διδάσκων, τὰ δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν υἷν με, ἔως με παρατίσῃς, τῷ Χεισῷ σεσωσμένον.

Οὐταν οἱ Θρόνοι τίθωνται τῷ αἱ Βίβλοι αἴσιγωνται, τῷ ὁ παλαιὸς τῷ ἡμερῶν καθεῖται, καὶ κείνωνται αὐθρωπος, καὶ Ἀγγελοι παριστανται, ημὶ κλονῆται γῆ, τῷ παύται φείσει τῷ βέμει, τῶν σὺν φιλαθρωπίᾳ, ἐπ' ἔροι δεῖξον τότε, τῷ ρῦσαί με γεσφης, Χεισδε καθητεούν.

Νῦν ὡς κηρέον μέλισσαι, πόροις κυκλώστη με, οἱ Θεοστυγεῖς καὶ λυκεώνες Δαιμονες, ὡς αρπαγες, δρυιδες, εἰς δολεραὶ ἀλώπε-

κες,

544 ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ.

κας, καὶ ὡς αἱμοφάγοι, πετεινῶν σαρκοβόρων, κυκλόθεν ἵπτανται μν, σκέπασόν με φρυρέ μν, ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἔαυτά νοσία.

Α' πὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀσακτὶ καταρρέοντα, μετὰ δακτυλοῦς τῆς περοχοῖς παράχου μοι, διὸ ὅλυτος πλινύοντα, εκ κορυφῆς καὶ μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λεπτανθέντα χιτῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θεῖον, εἰσέλθωσε γεραίρων, τὸν ὑπερασπισθέντα μν.

Χεισὲ Ναὸν ὑπάρχοντα, τελεῖ καρδίαν μου πάθεσι, χοίρων νοτῆμ, διατίθην ἐτέλεσα· ἀλλά με διαμάμωσον, ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Βοηθός, ταύτην καθαείσαι, Θυμιδσαι ραντίσαι, ἀράμαστος καὶ μύροις, προσδιχῶν καὶ ἀγνείας, ὡς αὐτὸπάρξῃ πάλιν, Ναὸς Χριστοῦ διώδης.

Ο' Οδηγὸς καὶ Φύλαξ μν, καὶ προσάπτης, καὶ ρύτης μν, τῆς ἀπεγνωσμένης μν ψυχῆς, ὁ ἔφορος, ίωίκα τῆς Σάλπιγγος, τὸ φοβερὸν ἀπήκηπμα, μέλλη με τῆς γῆς, ὀξειασθῆσαι εἰς κείσιν, ἐγγύς μου στῆθι τόπε, ἰλαρδὲς καὶ χαείεις, ἐλπίδι σωτείας, ὀξειάρων μου τὸν φόβον.

Θεοποίον.

Τῷ περβολῇ ἥρηστοτος, δωρεάν με ἐλέησον,
ἢ τῆς ἀστλαγχνίας τελεῖ πηγὴν κυπ-
σασσα· ἐλέους, γάρ ἀξιον τόπον ἔχω τέ προσ-
άξαισοι· τοῦ γάρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς
χρείαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθωδότελον, καὶ Σω-

τι-

πᾶρα τὸν Κόσμον, ἀρρέπως συλλαβεῖσα ἡ
Κεχαειπωμένη.

Ωδὴ Ζ'. "Εφεύξε πᾶσα ἀκοή.

I"δοιμίσε εἴκε δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου φυ-
χῆς παειστάμενον, φαιδρὸν καὶ ἥμερον,
τὸν αὐτιλήπτορα καὶ Προσάτην μου, σὺ πε-
πλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμα μου,
καὶ τὰς ζητῶντάς με, συλλαβεῖν πικράς ἐχ-
θράς φυχαδόντα.

Ως οὐετεῖος Λειτουργός, καὶ ποιῶν αὐτὸν
τὸ Θεῖα Θελήματα, πολλὰν πλατεῖς φρόν-
αυτὸν, τὸν παρρίσιαν "Ἄγιε" Αγγελε· διὸ
Θερρῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτὸν παρακαλεσσον, ως
αὖ σωθεῖς διὰ σῆς, αὔρινῷ τινὶ φροσασίᾳ
καὶ σκέπτικῃ σκέψη.

Ἄπασαν τῶν ἐμίων ζωῶν, σὺ πολλῇ δια-
δραμών μάταιοπτι, τῷ τέλει ἵγγιστα, καὶ
δυστικῶσε τὸν ἐμὸν Φύλακα, γενεῖς μοι ὑ-
περασπιστής, καὶ φρόμαχος ἄμαχος, ὅταν
διέρχωμαι, τοὺς τελώνας τὰ δεινὰ Κοσμο-
χράτορος.

Νοός μου πᾶς παρεκτροπάς, ρέμβασμούς,
αιχραλωσίας, φαιλόπτας, καὶ τινὶ αἰχρό-
νοταν, τῷ αἰαθάρτῳ καὶ ρυπαρῶν λογισ-
μῶν, ἔρεπεν ψυνοίας εἰς καλάς, ρὴ λί-
πης φροσάτα μου, καὶ σγαθὺς λογισμὸς,
κατανύξεως, ἐμπύρε γεννήτορας.

Νίκησον τῷ ἐμῶν κακῶν, Ιητεῖ μονογενεῖς
ὑπεράγαθε, τῇ δύσπλαγχνίᾳ σου, τινὶ ἀ-
μετφέατῳ καὶ πολυπλήθειᾳ, τῷ σῇ ἀύλον
Λειπουργοῦ, θείαις παρακλήσεσιν. ὃν μετε-

546 ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ.

ἐπέσης, πιπόθω ὡς φιλαράρωτος Φύ-
λακα.

Οὐ λίγους σοὶ μετὰ Θεὸν, σωτηρέας, τίνι
ἔλπιδα αὐτήν κα, τῷ ἐμῷ Φύλακι, καὶ κα-
δεμόνι τῷ αὐτιλήπτοι· ποιῶν πρεσβείαν
πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἐμῆς ποίησον, συμφερού-
ταις φροσλαβών, τῷ δὲ Ἀγγέλῳ τῆς χορές,
τῷ δὲ συλλήπτορας.

Θεοτοκίου.

Τοῦ φωτού κέρας δύσεβῶν, καὶ κατέβαλε
Βαρβάρων φρυάγματα, Θεογενῆς μι,
απολιόρκητον διασφύζεται παύτιν τίνι ποτ-
μονιστεῖ, τὸ μεγαστεῖ ὄνομα, καὶ πολυ-
δόξασον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.
Στιχηρὰ φροσόμοια εἰς τὸν αὐτόν. Ἡχος β'.

Οἶκος τῆς Εὐφρατᾶ.

Ωτοῦ Ἀγγελε Θεοῦ, ὁ παρεστὼς ἀμέσως,
τῇ Ἀγίᾳ Τελάδι, μὴ παύσῃ ἰκε-
τῶνται, ὑπὲρ ἐμῆς τῆς δέλτασθ.

Ωτοῦ ἔλαβες ἴχνω, φυλάττειν τίνι ψυχαῖ
μι, παρὰ Θεῷ μὴ παύσῃ, σκέπη τῷ σῶτρῳ
πτερύγων, αὐτῶν σκέπειν ἐκάστοτε.

Χάρεις τῷ Ἰησοῦ τῷ δόντι μοί σε μέγαν,
Φύλακα τῆς ψυχῆς μι, καὶ ὅπλον κατ' ἔχ-
θρῶν μι, Ἀγγελε Θεοτίμη.

Αἴξιωσον κάμε, τυχεῖν τῆς Βασιλείας, τῆς
Θεῷ τῆς ὑψίσου· ἵνα σιν σοὶ κραυγάζω,
τὸν ὕμνον τὸν Τελατάγμον.

Φῶτος δόμπερον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν Φρερέμε-
μὴ παύσῃ φροσατθεῖν, ἵδεῖν κάμε τὸ σέ-
λας, τῆς Τελαπτῆς Θεόπτοτος.

Δέ-

Δόξα, καὶ οὐαῖ. Θεοποίου.

Αγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοπόκε,
μὴ παύσῃ ἵκετεῖν, Παρθένε τὸν Τίον
σα, ὑπὲρ ἐμὲ τὰ δέλεσά.

Εὐχῇ εἰς τὸν ἀυτὸν Φύλακα τῆς τῷ
αὐτῷ πρώτης ζωῆς "Αγγελον.

Αγγέλε, οἱ εφεσῶς τῆς ἀδελίας με
ψυχῆς, τῷ παλαιπάρου μου ζωῆς μὴ
ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλὸν, μὴ δὲ ἀ-
ποσῆς ἀπ' ἐμῦ διὰ τοὺς ἀκρασίας μου, μὴ
δέρης χώραν τῷ πονηρῷ Δαιμονι, κατακυ-
ριεῦσαι με τῇ καταδυνατείᾳ τῷ Θρησκέτε
σώματος· κράτησον τῆς ἀδελίας καὶ παρε-
μένης χειρός με, καὶ ὅδηγησόν με εἰς ὁδὸν
σωτείας. Ναί, "Αγγελε οὐ Θεῖ, ὁ
φύλαξ καὶ σκεπαστής τῆς ἀδελίας με ψυχῆς
καὶ τῆς σώματος, παντα μοι συγχώρησον, ὄ-
σασι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
με, καὶ εἴτι ἡμερον τοὺς σύμερον ἡμέραν,
σκεπασόν με ἐν τῇ παράσῃ συκτί, καὶ δια-
φύλαξόν με ἀπὸ πάσις ἐπιτρέίας τῇ αὐτι-
κειμένῃ, ἵνα μὴ σύτινι ἀμαρτήματι παρορ-
γήσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβεις ὑπὲρ ἐμοῦ
πρὸς τὸν Κύριον, τῷ ἐπιτηρέξαι με ἐν τῷ
φόβῳ αὐτῶν, καὶ αἴτιον αἰαδεῖξαι με δοῦλον
τῆς αὐτῆς ἀγαθόπτως. Αμήν.

*****

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μετὰ τὸν Στίχον, λέγομεν τὸν Βασιλεῦ
Οὐρανίε. Γεισάγιον. Παναγία Τελάς.
Πάπερ ἡμῶν. "Οτι σὺ εἶσιν. Κύρε εἰλεή-
σον, ιβ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν
Πεντηκοσὸν, καὶ σύνθυς τὸν Κανόνα, κα-
τ' Αλφάβιτον.

Ωδὴ ἀ. Δεῦτε λαοῖσι ἄσωμεν. Ἡχος β'.

Αρτος ζωῆς, αἰωνιζόστης γνέθω μοι, τὸ
Σῶμά σου τὸν Αγιον, εὔσπλαγχνε Κύρε,
καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυβόπων
ἀλεξιπτέρον.

Βεβηλωθεῖς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος,
τὸ σὺν ἀγαθή τε Σώματος, καὶ θεία αἴ-
ματος, ανάξιος ὑπάρχω, Χειρέ τῆς μετου-
σίας, ησ με ἀξιώσον. Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθὴ, δύλογημείη Θεόνυμφε, τὸν
σάχαιη ή βλαστίσασα τὸν ἀγεώργυτον,
καὶ σωτήριον Κόσμῳ, ἀξιώσον με τῷτον, βώ-
γοντα σφέζεδαι. Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

"**Ε**ἰ πέβει με τῆς Πίστεως σερεώσας,
επλατυναῖς τὸ σόμα μου ἐπ ἐχθράς
,, με"

"με· δύφραιδη γάρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
,, θάλασσῃ· οὐκ ἔτις" Αγῶς ὡς ὁ Θεός ή-
,, μῶν, καὶ ἥπερ ἔτις δίπλαιος, πλὴν σε Κύρτε.
Τροπάριον.

Δ ακρίων μοι παράχθι Χειτέ ράνδας τὸν
ρύπον τῆς καρδίας με καθαιρέσας, ὡς
αὖ δύσυνεδότης κεκαθαρισθείκος, πίστει φροσ-
έρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ Μετα-
λήψει τῇ θείᾳ Δάρων σε.

Εἰς ἄφεσιν γενέθλωμας τῷ πταισμάτων,
τὸ ἀγρεωτόν σε Σῶμα καὶ Θεῖον Αἶμα,
εἰς Προσύματος Αγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς
φώνην ζωῆς φιλανθρωπε, καὶ πρθῶν καὶ
θλίψεων ἀλλοβίωσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῇ ἄρτῃ βάπτεζα Πανχύια, τῇ ἀ-
ναθετῇ δι' ἔλεον καταβατότος, καὶ Κόσ-
μῳ καινοτέρῳ ζωῆς διδόντος, καμένη ἀξίω-
σον τοῦ αὐτέρευτον, μετὰ φόβῳ γενέσαθαι
τέτη καὶ ζήσεδαι.

Ωδὴ δ'. Ελήλυθας ἐκ Παρθείων.

Η θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυε-
λεε, τυθῆναι ὡς φρόβατον, διὸ βρο-
τῷ ἀμαρτίματα· ὅπερ ἵκετούσε, καὶ τὰ
έμα τέξαλεῖται πλημμελήματα.

Θεράποντον, τῆς φυχῆς με τῷ βαύματι
Κύρε, καὶ ὅλον ἀγίαστον, καὶ κατεξίσ-
σον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσωσα, τῇ μν-
ησικῇ θείᾳ Δείπνῳ ὁ παλαιόπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐπιστλάγχνων σου
Δέσποινα, καὶ τήρει με ἀρρύπον, τὸν σὸν
ἰκέ-

ΑΚΟΛΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΦ. 551

ικέτης καὶ ἄμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος,
τὸν νοητὸν Μαργαρέτην ἀγιάζωμαι.

Ωδὴ ζ. Ο τὰ φωτὸς χαρηγός.

Kαθὼς προέφης Χειρέ, γενέθλῳ δὴ τῷ
σύπτελῃ δάλῳ σὺ, καὶ σὲ ἐμοὶ μεῖνον
ώς οὐπέχει· ίδε γάρ τὸ Σῶμα, ἔωγχο σου
τὸ Θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά συ.

Lόγε Θεὲ καὶ Θεὲ, ὁ αἴθραξ γενόιτο τῷ
σὺ Σάματος, εἰς φωτισμὸν, τῷ ἐσ-
κοτισμένῳ ἐμοὶ καὶ καθαρισμὸν τῆς βεβη-
λαδείσης φυχῆς με τὸ Αἷμά συ.

Θεοτοκίον.

Mαεία Μύτρ Θεὲ, τῇ δύωδίᾳ τὸ σε-
πτὸν σκλίωμα, ταῖς σαῖς δύχαις
σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι· ὅπως τῶν
Ἄγιασμάτων μετέχω τῷ Τόκῳ συ.

Ωδὴ ζ'. Ει πενθανε πταισμάτων.

Nέν φυχήν καὶ καρδίαν ἀγίασον, Σᾶ-
περ καὶ τὸ σῶμά με, καὶ καταξίωσον,
ἀκατακείπως Δέσμοτα, τοῖς φεικτοῖς Μυση-
είοις προσέρχεσθαι.

Eποδείνη παθῶν καὶ τῆς χάριτος, χείπε-
σε προδήκην Ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ
τῆς μεταλήψεως, τῷδε Ἀγίων Χειρῶν Μυση-
είων σε.

O Θεὲ Θεὸς Λόγος ὁ Ἄγιος, ὅλον με ἀ-
γίασον νῦν προσερχόμενον, τοῖς Θείοις
Μυσηρίοις σύ, τῆς Ἀγίας Μητρός σὺ δείσεσθαι.
Κοντάκιον. Ἡχος β'. Τὰ αὖτα ζητῶν.

Tὸν Ἀρτον Χειρέ, λαβεῖν μὴ ὑπερέδης
με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ θείος σὺ
αἷμα-

αἴματος, τῷ δὲ ἀχαΐτῳ Δέσποτα, καὶ φρικτῷ
Μυσηλίων σα, μεταχεῖν ὁ ἄδλιος, μὴ εἰς
πεῖμά μοι γενόιτο· γενόιτο δέ μοι εἰς ζωὴν
αιώνιον καὶ ἀδαίτον.

Ωδὴ Ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ Μεταλήφις Χριστὲ τῷ
ἀδαίτοντος, νῦν Μυσηρίων γεννήτω
μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρε-
τῆς Θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπιδόσιν, πρό-
ξιος μόνε Αγαθὲ ὅπως δοξάζωσε.

Pυθεῖμεν παθῶν, καὶ ἔχθρῶν, καὶ αἰτη-
κῶν καὶ πάσις Θλίψεως, βόρμων καὶ πό-
θω φροσιών σοι νῦν, μετ' ὀλλαβείας φιλαθ-
θρωπε, σα τοῖς ἀδαίτοις καὶ θείοις Μυ-
σηλίοις, καὶ φάλλενσοι· ὀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς
ο τῷ Πατέρων ήμῶν.

Θεοτοκίου.

Σωτῆρα Χειστὸν, οὐ τεκχσα ὑπὲρ νοιῶ
Θεοχαείπατε, ἐκδύσωπῶ σε ναῦ ὁ δε-
λός σα, τιὼν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος· μέλ-
λοντά με νῦν τοῖς ἀχαΐτοις Μυσηλίοις φρο-
έρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμῆ σαρκὸς
καὶ πνεύματος.

Ωδὴ ί. Τὸν δὲ καμίνῳ τῷ πυρός.

Tῶν Οὐρανίων καὶ φεικῶν, καὶ Αγίων
σα Χειστὲ ναῦ Μυσηλίων, καὶ τῷ θείο
σα Δείπνα, καὶ μυσικὴ κοινῶν γενέθαι,
κάμε καταξίωσοι, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεὸς
ο Σωτήρ μα.

Yπὸ τὴν σὴν καταφυγὴν, δισπλαγχνίαν
ἀγαθὲ, κράζωσοι φόβῳ· εἰν ἐμοὶ μεῖ-

τον Σῶπερ, καγγάλως ὡς ἔφης ἐν σοί· ἴδε γὰρ
Φαρρῶν τὸν ἐλέει σκ, βρώγωσε τὸ Σῶμα,
καὶ πίνωσκ τὸ Αἷμα.

Φείτω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεγθῶ
ώσει κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος ὁ φεικτοῦ
Μυστηίου! ὁ διασλαγχήσας Θεός! πῶς θεῖς
Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πυλὸς μετέχω, καὶ
ἀφθαρτοποιῶμαι;

Ωδὴ Θ'. Ανάρχη Γεννήτορος.

Xεισός εἶς γεννάδε, καὶ ἴδετε ὁ Κύρος·
Διὸς ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γάρ πάλαι γενό-
μενος, ἀπαξὲ εἰαυτόν τε προσάξας, ὡς προσ-
φορὰ, Πατεὶ τῷ ἴδιῳ, φέντε σφαγιάζεται,
ἄγιάζων τὰς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιαστείν το Δέσ-
ποτα, φωτισθείω, σωθείν, γενοίμιν
οἴκος σκ, τῇ τῇ Μυστηίων μεθέξει τῷ
ἱερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων, σωθ Πατεὶ καὶ
Πνόματι, δέεργέται πολυέλεε.

Ως πῦρ γεννθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ
Σῶμά σκ, καὶ τὸ Αἷμα Σωτῆρου τὸ
τιμιώτατον· φλέγον ἀμαρτίας τὸν ὕλην, καὶ
ἐμπιστρῶν παθῶν τὰς ἀκαύθας, καὶ ὅλον
φωτίζον με, προσκινεῖν σκ τὸ Θεόπτα.

Θεοτοκίον.

Ηεδὲ σεσωμάτωται, ἐκ τῷ ἄγρεω αἰμά-
των σου· ὅδεν πᾶσα ύμνει σε γενεθ-
Δέσποινα. Νόων τε τὰ πλάνθη δοξάζει, ὡς
διὰ σὺ σαφῶς πατιδόνται, τὸν παύτων Δεσ-
πόζονται, καὶ σιωθεῖται τὸ αὐθρώπινον.
Καὶ δέδύς. "Ἄξιον ἐσίν ὡς ἀλιθῶς. Τε-

554 ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

σάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἰς ἔστιν Ἑορτὴν τῷ Χριστοῦ Γεννῶν, ἡ Ἀλληλουϊα. εἰδ' ό, ταῦτα.

Ὕκος Πλ. β'.

Ἐλένσον ἡμᾶς Κύρε. Φύλ. 116.

Δόξα.

Κύρε ἐλένσον ἡμᾶς. Φύλ. 116.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς δύσπλαγχνίας τὸν πύλην. Φύλ. 117.

Τὸ, Κύρε ἐλένσον, μ'. Καὶ ἡ Εὐχὴ τῶν Διποδείπνων, ὥγους Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, αφθορε, Φύλ. 223.

Τῇ ἐπαύρεον δὲ, μετὰ τὸν τῷ Ωρῶν συνήθη Ἀκολουθίαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ στίχον, εἴτε Βασιλεῦ Οὐρανε. Τρισάγιον, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύρε ἐλένσον, β'. Δεῦτε φροσκιώσωμεν, γ'. Καὶ τὰς παρόντας Ψαλμός.

ΦΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύρεος ποιμαίνει με, καὶ ὑδεῖ με ὑστερίσει. εἰς τόπον χλόης, ἔκει με κατσκιώσασθαι.

Ἐπὶ ὕδατος αὐταύσεως ἔξεθρεψέ με, τὸν θυχιών με επέστρεψα.

Ωδύγησέ με ἐπὶ ξίβους δικαιοσύνης, ἔνεκεν τῆς ὄνοματος ἀυτῆς.

Ἐάν δὲ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θαύάται, καὶ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῖς εἶ. Ή ράβδος σου, καὶ ἡ βακτερία σου, αὗταί με παρεκάλεσσαν.

Ητοί-

Η τοίμαστας ἀνώπιόν με ἔάπεξαν εἰς ἀντίας τῷ Θλιβόντων με.

Ἐ λίπαντας ἐν ἐλαίῳ τὸν κεφαλήν με, γῇ τὸ ποτέριον σὺ μεθύσκου με ὥστε κράτισον. Καὶ τὸ ἔλεός σὺ καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς με.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίῳ εἰς μαρτύρια ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ Οἰκουμένη, καὶ παύτες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ.

Αὗτος ἐπὶ Θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτῶν.

Τίς αναβίσεται εἰς τὸ ὄρος τῷ Κυρίου; Ποῦ τίς σησεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτῷ;

Αὐτῷς χερσὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαφου ἐπὶ ματαίῳ τὸν φυχιὸν αὔτη, καὶ ἐκ ὄμοσης ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὔτη. Οὗτος λῆψεται δύλογίαν παρὰ Κυρίῳ, καὶ ἐλεημοσιῶν παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὔτη.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητῶντων τὸν Κύριον, ζητάντων τὸν αφόσωπον τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρχοντες ὑμῶν, γὰρ ἐπάρθητε πύλαις αἰώνιοι, καὶ εἰσελθεῖσται ὁ Βασιλὺς τῆς δόξης.

Τίς εἶνι οὗτος ὁ Βασιλὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιός γὰρ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρχοντες ὑμῶν, γὰρ ἐ-

πάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελθήσεται ὁ
Βασιλός τῆς δόξης.

Τίς ἐσιν ὅτος ὁ Βασιλός τῆς δόξης; Κύριος
τῷδιδυνάμεων, ἀυτός ἐσιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίσθισα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἔται-
πεινῶθλι σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ὃν τῇ ἐκσάσει μν· πᾶς αὐ-
θρωπος φύσις.

Τι ἀπαποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πατῶν,
ῶν αὐταπέδωκέ μοι.

Ποτέρου σωτερίου λίγοιμαι, καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίας ἐπικαλέσομαι.

Τὰς δύχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναυ-
τίου πατὸς τῷ λαῷ αὐτῷ.

Τίμιος ὄνταπτίον Κυρίας ὁ Θαύματος τῷ Ο-
σίων αὐτῷ.

Ω Κύριε, ἐγὼ δὔλος σὸς, ἐγὼ δὔλος σὸς,
καὶ Τίδος τῆς παιδίσκης σύ, διέρρηξας τοὺς
δεσμάς μν.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ὃν ὄνόματε
Κυρίας ἐπικαλέσομαι.

Τὰς δύχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναυ-
τίου πατὸς τῷ λαῷ αὐτῷ..

Ἐν ἀνταῖς οἴκει Κυρίας, ἐν μέσῳ σου Ἱε-
ρυσαλήμ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεῖα.

Μεταποίας, γένοι τα παρόντα Τροπάρια.
Ἡχος Πλ. β.

Τὰς αἰομίας μου πάρεδε Κύρε, ὁ ἐκ
Παρθενίας πεχθεῖς, καὶ τὸν καρδίαν μου

κα-

καθάρισον, ταῦτα ἀυτῶν ποιῶν τὰ ἀχάραντα
στα Σώματος καὶ Αἵματος, μή με σύγχρονός
από τὰ στα ψροσώπα, ὁ ἀμέβητον ἔ-
χων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν Μετάληψιν τῷ ἀγιασμάτων σα,
πῶς ἀναιδεωθὼ ὁ ἀνάξιος; εὖν δὲ τολ-
μήσωσι ψροσελθεῖν σω τοῖς ἀξίοις, ὁ
χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ Δείπνο,
κατέκρισιν ψροζευκτῶ τῇ πολυαμαρτίτῳ
με ψυχῆ· καθάρισον Κύρε τὸν ρύπον τῆς
ψυχῆς με, καὶ σφρόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε
πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀ-
γγή, σωτηρίας δεόμενος· ἐπίσκεψαι τὴν
ἀδειῶσάν με ψυχήν, καὶ πρέσβεις τῷ Τίφ-
σα, καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὸν ἀφεσιν,
καὶ ἐπαξία δεινῶν, μόρη δὲ λογημάτην.

Τῇ δὲ Ἀγίᾳ. καὶ Μενάλῃ Εἰ. λέγε τό.

Οτε οἱ σύδοξοι Μαθηταὶ ἐν τῷ Νικηπό-
τῳ Δείπνῳ ἐφωτίζοντο, τότε Ἰεδας ὁ
δυτεβῆς, φιλαργυρίας οστήσας ἐσκοτίζετο.
καὶ ἀνδροῖς κειταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κερτίων
παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐρασά, τὸν
διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρε-
σορ ψυχήν, τὸν Διδασκάλον τοιαῦτα τολμήσα-
σαν. Οπερὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξασοι.
Εἴτα τὸ, Κύρε ἐλέησον, μέ. Μετανοίας ὥ-
τας βέλει, καὶ δύνας τὰς παρόντας σίχυς.

Στίχοι.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεωπότε.

A a 3

Φ6-

Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχανεῖ.
Θέου δὲ πίνων Αἴμα πρὸς μετασία,
Πρῶτον καταλάγηθι τοῖς σὲ λυπῆσιν,
Ἐπειτα Θαρρῶν μυσικῶν βρῶσιν φάγε.
"Επεροι Στίχοι.

Πρὸ τῆς μεταχείνειν τῆς φεικώδεις Θυσίας.
Τὰς ζωοποιεῖς Σώματος τὰς Δεαστότι,
Τῷδε πρόσδεξαι τῷ βόπῳ μετὰ βόμη.
Εὐχὴ τῆς Μενάλεως Βασιλείας.

Δέσποτα Κύρει, Ἰησοῦ Χειστέ, ὁ Θεὸς πατήμων, ή πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀδανασίας, ὁ πάσης ὄρατης καὶ ἀοράτης Κτίσεως Δημιουργὸς, ὁ τὰ ανάρχα Πατὴρ συναίδειος Τίδες, καὶ συμαντρχος· ὁ δὲ υπερβολικὸς γαθόπιτος, ἐπ' εἰσχάτων τῷ μέμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ ταυρωθείς, καὶ τυθείς ὑπὲρ τῷ αχαείσων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σὐ Αἴματι αναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθανάτε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καὶ μῆτρας τῆς ἀμαρτωλῆς τὴν μεταώσιαν, καὶ κλῖνον τὸ ζεῖσον ἔμοι, καὶ εἰσάπλεσαι τῷ μήτρατων μου. Ήμαρτον δὲ Κύρει, ημαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ τὴν εἱμὶ ἄξιος αἰτεῖσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισε γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβάτας, καὶ μὴ ὑπακύσας τοῖς σοὶς προστάγμασιν. Άλλαδε σὺ Κύρει, αἰεῖκακος ὢν, μακρόθυμός τε, καὶ πολυέλεος, ό παρέδωκάς με συναπολέσαι ταῖς αἰσομέταις μη, τὴν ἔμικη παύτως αἰαμέσθων ἐπιστροφήν. Σὺ γάρ

ἥν εἶπας φιλανθρωπε διὸ τῷ Προφήτᾳ σου,
ὅτι ὁ Θελήσει Θέλω τὸν Θαύτον τῷ ἀμαρ-
τωλῷ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν ἀντόν. Οὐ
γὰρ βούλει Δέσμοις, τὸ πλάσμα τῷ σῶν
ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ δύδοκεῖς ἐπ' ἀπω-
λείᾳ αὐθρώπων, ἀλλὰ Θέλεις παῖτας σω-
θῆναι, καὶ εἰς ἐπίγυνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
Διὸ καὶ γὼν, εἰ καὶ αὐτοῖς εἴμι τῇ Οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀντὶς τῆς φροσκαίρης ζωῆς,
ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ
ταῖς ἥδοναις δυλώσας, καὶ τὸν σὺν ἀχειώ-
τας Εἰκόνα, ἀλλὰ ποιημα καὶ πλάσμα σὸν
γεγονὼς, ἐκ ἀπογινώσκω τίνῳ ἐμαυτῷ σω-
τείαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμεβήτῳ δύσ-
πλαγχνίᾳ Θαρρήσας φροσέρχομαι. Δέξαι
τὸν καμέ, φιλανθρωπε Χριστό, ὡς τὸν Πόρ-
θεν, ὡς τὸν Λυγίνη, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ
ὡς τὸν Ἀσωτόν, καὶ ἄρόν μν τὸ βαρὺ φορ-
τίον τῷ ἀμαρτιῶν, ὁ τὸν ἀμαρτίαν αἴρων
τὸ Κόσμον, καὶ τὰς ἀδυνείας τῷ αὐθρώπων
ἰώμενος· ὁ τὰς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμέ-
νας φρός σεαυτὸν καλῶν καὶ απανύων· ὁ
μὴ ἐλθῶν καλέσαι δικαίας, ἀλλὰ ἀμαρτω-
λάς εἰς μετανόιαν· καὶ καθάεισόν με ἀπὸ
παντὸς μολυσμῆς σαρκὸς καὶ πνούματος· δι-
δαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σα-
ΐα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυείῳ τῆς σωματι-
στεῶς μου, τῷ ἀγιασμάτων σου τίνῳ μεγίδε
ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ Ἁγίῳ Σώματί
σα καὶ Αἵματι, καὶ ἔξωσε ἐν ἐμοὶ κατοικεῖ-
ται καὶ μείονται, σωμὸν τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Ἅ-

560 ΑΚΟΛΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

γίφσα Πνύματι. Ναὶ Κύρε Ιησὺ Χριστὲ
ὁ Θεός με, καὶ μὴ εἰς κεῖμά μοι γένοιτο ἡ
Μετάληψις τῷ ἀχαίτων, καὶ ζωοποιῶν Μυ-
στηίων σα, μὴ δὲ ἀδειῆς γενοίμενοι ψυχῇ
τε καὶ σώματι, εἰκαὶ τῷ αὐτοῖς αὐτῶν μετα-
λαμβανέν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχει τελε-
ταίας με αὐτονοῦς, ἀκατακείπως ὑποδέχε-
θαι τὴν μετίδα τῷ Ἁγιασμάτων σου, εἰς
Πνύματος Ἅγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰωνίας, καὶ εἰς δύναρόσδεκτον ἀπολο-
γίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβερῷ Βίματός σα. ὅ-
πως αὖ καὶ γὰρ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σα,
μέτωχος γέννωμαι τῷ ἀκηράτων σα ἀγαθῶν,
ἄντα ποίμασας τοῖς ἀγαπῶσι σε Κύρε. Καὶ
οἵς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰω-
νας. Αμήν.

Εὐχὴ ἐπέρα τῆς ὃν Ἅγίοις Πατέρος ἡμῶν
Ιωάννε τῷ Χρυσοσόμῳ.

Κύρε ὁ Θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμί
ἄξιος, καὶ δὲ ἴκανός, ἵνα με υπὸ τὴν
σέγην εἰσέλθῃς τῷ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότε
ὅλη ἔριμος καὶ καταπεσοῦσά εστι, καὶ οὐκ
ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τῷ κλῖται τὴν
κεφαλιά. ἀλλὰ ως ὅξει ὕψους δι' ἡμᾶς ἐπα-
πείνωσας σεαυτὸν, συμμετείλασσον καὶ νιᾶ
τῇ ταπεινώσει μου. καὶ ως κατεδέξω ὅν
απηλαίω καὶ φάτνη ἀλόγων ἀνάκλιθηναι,
ὅπω καταδέξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγων
μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐστιλωμένῳ με σώ-
ματι εἰσελθεῖν. Καὶ ως οὐκ ἀπηξίωσας
εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς ἐν

τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λευφρῷ, ὅπω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς με φυχῆς τῷ λευφρῷ καὶ ἀμαρτωλῷ. Καὶ ὡς ἐκ ἀπώσω τῶν ὁμοίων μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν προσερχομένων καὶ ἀπτομένων σα, ὅπω αὐλαγχνίδητι καὶ ἐπ' ἑμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ προσερχομένῳ, καὶ ἀπτομένῳ σα· καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρύπαρεν ἔκείνης σόμα καὶ ἔναγέτερον, μιδὲ τὰ ἔμμυστα καὶ ἀκάθαρτά με χείλη καὶ βέβηλα, καὶ τῶν ἀκαθαρτῶν με γλῶσσα. Ἀλλὰ γνέσθω μοι ὁ αἴθραξ τῷ παναγίσου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίκσα Αἴματος, εἰς ἀγιασμὸν, καὶ φατισμὸν, καὶ ρῶσιν τῆς ταπεινῆς με φυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἰς κουφοσμὸν τοῦ βάρυς τῷ πολλῶν μου πλημμελημάτων, εἰς φυλακτήρου πάσις διαβολικῆς ἔνεργείας, εἰς ἀποβοτὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας, εἰς ἀπονέκρωσιν τῷ παθῶν, εἰς πειροίσιν τῷ ἔντολῶν σου, εἰς περσεθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ δέ ὡς καπαφρονῶν προσέρχομαι σοι, Χειστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτωσου ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ ἀφισάμφεος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τῆς γνητοῦ λύκου γένωμαι· Διὸ δέομαι σα, ὡς μόνος ὁν "Ἄγιος Δέσποτα, ἀγίασόν με τῶν φυχῶν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τῶν καρδίαν, τοὺς

νεφράς, καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με αὐτούς
καίνισον, καὶ ρίζωσον τὸν φόβον σὺν τοῖς
μέλεσί μι, καὶ τὸν ἀγιασμόν σὺ αὐτεξάλε-
πτον ἀπ' ἐμῷ ποίησον. Καὶ γενὲ μοι βοη-
θός καὶ αὐτιλίπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ
τὴν ζωήν μι, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν
σὺ παρασάσεως μῇ τῇ Ἀγίων σ., δέχαις
καὶ πρεσβείας τῆς παναγίατος Μητρὸς,
τῇ ἀύλων σὺ Λειτεργῶν καὶ ἀγρεατῶν Δυνά-
μεων, καὶ πάντων τῇ Ἀγίων, τῇ ἀπ' αἰώ-
νος σοι διάρεισταντων. Ἄμιν.

Εὐχὴ ἔτερα Συμεὼν τὸ Μεταφραστόν.

Ο μάνος καθαρὸς καὶ ακίρατος Κύριος,
οἱ δὲ οἴκτοι φιλανθρωπίας αὐτοῖς ἕγη-
τον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φροσλαβόμενος φύ-
ραμα ἐκ τῇ ἀγκῶν καὶ παρθυνεκῶν αἰμά-
των τῆς ὑπερφυῶς κυνσάσης σε, Πνεύματος
Θείας ἐπελάσσει, καὶ δύδοκια Πατέρος αἰδίου
Χειρὶ Ιησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη, καὶ
διάβαμις. ὁ τῷ φροσλήμματί σου τὰ ζω-
ποιὰ καὶ σωτήρας Πάθη καταδεξάμενος, τὸν
Σπαυρὸν, τὰς ἥλους, τὸν λόγχην, τὸν θά-
νατον, νέκρωσόν μου τὰ φυχοφθόρα πάθη
τοῦ σώματος. Ο τῇ παφῆ σὺ τὰ τοῦ "Ἄδου
σκυλάδσας Βασίλεια, θάψον μου διὰ τῶν
ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβάλια, καὶ
τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ο
τῇ ἔιμέρῳ σὺ καὶ ζωιφόρῳ Ἀνασάσει τὸν
πεπωκότα Προπάτορα ανασήσας, ανάστη-
σόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολιθίσασα, ἔόπες
μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ο τῇ ἐνδό-
ξῃ

Ξέφ σου Ἀναλίψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ
περόστημα, καὶ πότο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τι-
μήσας τῷ Πατέρᾳ, αὐτῶσσι με διὰ τῆς πόν
Αγίων σὺ Μυστιεῖσαν Μεταλήψεως, τῆς δε-
ξιᾶς μερίδος τῷ σωζομένῳ τυχεῖν. Ο τῇ
επιδημίᾳ τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματος, σκύβῃ
τίμια τὰς ἱεράς σὺ Μαθητᾶς ἐργασάμενος,
δοχεῖον κάμε τῆς ἀντοῦ ανάδειξον ἐπελέ-
σεως. Ο μέλλων πᾶλιν ἔρχεσθαι κεῖναι
τὴν Οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, δύδοκησον κα-
ρεὶ περοῦπατῆσαι σοι ὡς γεφέλαις τῷ Ποτ-
τῷ καὶ Πλάσιμῳ, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγιοις σὺ:
Ἴνα ἀτελετήτως δοξολογῶ, καὶ αὐτοῦ σε σὺν
τῷ αὐτάρχῳ Πατέρᾳ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ
αγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἄει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνῳ. Αμήν.

Εὐχὴ ἐτέρα τῷ αὐτῷ.

Ως ἐπὶ τῷ φοβερῷ σε, καὶ ἀπροσωπολή-
πτου παρεικάσι Βίματος, Χειστὲ ὁ
Θεὸς, καὶ δίκας ὑπέχων, καὶ λόγον ποιέμε-
νος τῷ ἐμοὶ πεπραγμένων κακῶν, οὕτω σή-
μερον πρὸ τῷ φθάσαι τὴν ἡμέραν τῆς κατα-
κείσεώς με, ἐπὶ τῷ ἀγίῳ σε: Θυσιαστείσι
παρειαμένος, ἐνώπιόν σε, καὶ τῷ φοβερῷ
καὶ Ἅγιων Ἀγγέλων σε, καπακαρπόμενος
ὑπὸ τῷ ἴδιᾳ συνειδότος προσφέρω τὰς πονη-
ράς με καὶ ἀθέσμυς πράξεις, θελαμβάνω
ἀντας καὶ διμοσιεύων. Ἰδε Κύριε τὴν ταπεί-
νωσίν μου, καὶ ἀφες πάσας τὰς ἀμαρτίας
με. Ἰδε, ὅτι ἐπλιθύνθησαν ὑπὲρ τὰς ἔρ-
χας τῆς κεφαλῆς με αἱ αὔριαι με. Τέ ξα-

564 ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΔΗΨ.

ακ ἔθραξα κακόν; ποῖον ἀμάρτυμα οὐκ ἐποίησα; ποῖον κακὸν τὸ διετυπωσάμενον τῇ θυχῇ με; "Ηδη δὲ καὶ τοῖς ἔργοις διεθραξάμενοι πορνείαν, μοιχείαν, υπεριφενίαν, ἀλαζονείαν, λοιδορείαν, βλασφημίαν, ἀργολογίαν, βρασμὸν γέλωτος, μέθην, γαστειμαργίαν, ἀδιηφαγίαν, μῆσος, φθόνον, φιλαργυρείαν, φιλοχρηματίαν, πλεονεξίαν, φιλαυτίαν, φιλοθεοξίαν, ἀρπαγὴν, ἄδικίαν, αἰσχροκέρδειαν, ζηλοτυπίαν, καταλαλίαν, παραινομίαν. πᾶσαν μου αἴδησιν, καὶ πᾶν μέλος εμίαντα, ἔφθειρα, ἥχείστα, ἐργαστήριον γενόμενος καθόλευ τῷ Διαβόλῳ. Καὶ οἶδα Κύριε, ὅτι αἱ αὔομέναι μου ύπερηραν τὴν ιεραλίαν μου· ἀλλὰ αὐτοῖς τοῦ πληθός τοῦ οἰκτιρμῶν σὺ, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον τῆς σῆς αὐτοῖς τοῦ πληθός τοῦ οἰκτιρμῶν σὺ, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον τῆς σῆς αὐτοῖς τοῦ πληθός τοῦ οἰκτιρμῶν σὺ. Διὸ, πανθανόμενε Βασιλεῦ, αὐτοῖς τοῖς Κύριε, Θαυμάσωσον καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ τῷ ἐλένοι, δεῖξον τὴν τῆς θυσιώτητός σὺ δικάμαιον, καὶ ἐμφανίσον τὸν ιδιῶτης σὺ σταλάγχην ρόπτης σὺ, καὶ ἐπιτρέφοντα δέξαι με τὸν ἀμαρτωλόν. Δέξαι με, ὡς ἐδέξω τὸν Ἀσωτον, τὸν Ληστήν, τὴν Πόρνην· δέξαι με τὸν ύπερβαλλόντως καὶ λόγω, καὶ ἔργω, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀπόπω, καὶ τὸν θυρηστεῖς ἀλόγων ήμαρτυρότασσοι. Καὶ ὡς τές περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐδέξω, μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, ὅπω δέξαι καὶ μὲ τὸν ἀμαρτωλόν. Πολλὰ ἐπλημμέλησα, καὶ ἥστελγη-

σα,

σα, καὶ ἐλύπησα τὸ Πνεῦμά σου τὸ "Ἄγιον,
καὶ παρεπίκρανα τὰ φιλαὐθρωπα απλάγχυνα
σὺ, καὶ ἔργω, καὶ λόγω, καὶ διανοῖᾳ, σὺ νυ-
κτὶ καὶ ἡμέρῃ, φανερῶς τε, καὶ ἀφανῶς, ἐκκ-
σίως τε, καὶ ακεσίως. Καὶ οἶδα, ὅτι πα-
ρασήσεις τὰς ἀμαρτίας μου ἔμφροσθεί με
τοιαίτας, οἵσεις καὶ πάρεμψ γεγόνασι, καὶ
σιωπεῖς λόγον μετ' ἐμῷ ύπερ ὃν σὺ γνώ-
σαι αἰσύγγνωσα ἔφερα καὶ ἀμαρτίματα. Αλ-
λὰ Κύρε, μὴ τῇ δικαίᾳ σου κείσει, μὴ
πῷ θυμῷ σὺ ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σὺ
παδεύσῃς με. Ἐλεησόν με Κύρε, ὅτι οὐ
μόνον εἰμὶ ἀθενῆς, ἀλλὰ καὶ σόν εἴμι πλάσ-
μα. Σὺ μὲν Κύριε ἐπειρίξας ἐπ' ἐμὲ τὸν
φόβον σὺ, ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν σωπίόν σου
ἐποίησα. Σοὶ δὲ μόνῳ ἡμαρτον· ἀλλὰ δέο-
μαί σὺ, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κείσιν μετὰ τοῦ
δελεστοῦ· εἰνὶ δὲ αὐτοίας παραπρήσης Κύ-
ριε, Κύρε, τίς υποσήσεται; ἐγὼ γάρ εἰ-
μι τὸ πέλαγος τῆς ἀμαρτίας, καὶ ωκείως
ἀξιος, ψεύδεις ἀτεφείσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ
ὑψός τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῷ ἀ-
μαρτιῶν μου, ὃν ωκείων ἀγεθμός. Πᾶσαι
δὲ κακοπραγίαι, καὶ ἐπίνοιαι, καὶ μεθοδεῖαι
σατανικαὶ, διαφθοραὶ, ρόσσεις, μαλακίαι,
παιδοφθορεῖαι, μυησικακίαι, συμβυλίαι πρὸς
ἀμαρτίας, γαργαλισμοὶ, ἀλλατε μυεία
πάθη ωκείων ὅπερι ποτε μηδέ. Ποίοις δὲ οὐ
διεφθάρησαν ἀμαρτίμασι; ποίοις ωκείων
κακοῖς; πᾶσαι ἀμαρτίας διεφεραξά-
μιν· πᾶσαι ἀσωτίας διεφέμιν ς τῇ Λυ-

χῆμα ἡγείωραι ἀπὸ σὲ τῷ Θεῷ μν., καὶ
ἀδρῶπων· τίς αὐτῆσι με τὸν ἐν τοιότοις
κακοῖς, καὶ τοσάτοις περιπεσόνται πλημμελή-
μασιν; Ἐπὶ σοὶ Κύρε τῇπισα ὁ Θεός
μν. εἰ ἔσι μοι σωτείας ἐλπίς, εἰ νικᾷ ἡ
φιλανθρωπίασυ πὲ πλήθη τῷ ἀνομιῶν μν.,
γεννᾷ μοι Σωτῆρ· καὶ κατὰ τὰς οἰκτιρμές σὺ
καὶ τὰ ἐλέησου, ἀνεξ, ἀφες, συγχώρησόν
μοι πάντα ὅσα σοι ἥμαρτον· ὅτε πολλῶν
κακῶν ἡ φυχὴ μν. ἐπλήθη, καὶ τοῦτο ἔσιν
ἔμοι σωτείας ἐλπίς. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἐλεός συ, καὶ μὴ ἀποδώσῃς
μοι κατὰ τὰ ἔργα μν. ἀλλ ἐπίστρεψον, αν-
τιλαβοῦ, βύσαι τινὰ φυχῶν μου ἀπὸ τῶν
συμφυστῶν ἀυτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν περολή-
ψεων. Σῶσόν με σύεκν τῷ ἐλέεζσου· ἵνα
ὅπου ἡ ἀμαρτία ἐπλεόνασῃ, ὑπερπειρο-
σθῆσῃ ἡ χάρις συ· καὶ αἰνέσω, καὶ δοξάσω
σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μν. Σὺ γάρ εἶ Θεός τῷ μετανούντων, καὶ
Σωτῆρ τῷ ἀμαρτανόντων, καὶ σοὶ τὸν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σωθ τῷ ἀνάρχῳ σε Πατέρε,·
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νυῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῷ αἰώνων· Αμήν.

Εὐχὴ Ιωάννου τῷ Δαμασκίῳ.

Δέσποτα Κύρε Ιησοῦ Χειστεὲ ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ὄξουσίαν ἀν-
θρώποις ἀφιεῖται ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος, πάειδέ μου πάντα τὰ ἐν
γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταισματα, καὶ ἀξίω-
σόν

σὸν με ἀκαπτακέίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων
καὶ σύδοξῶν, καὶ ἀχειρῶν, καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς φροσ-
θήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμὸν, καὶ
ἀγιασμὸν, καὶ ἀρραβώνα τῆς μελλουσῆς
ζωῆς, καὶ Βασιλείας, εἰς τέλος, καὶ βοή-
θείαν, καὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς ἐμαυτούς, καὶ εἰς
ἔξαλεντον τὸν πολλῶν με πλημμελημάτων.
Σὺ δέ εἶ Θεὸς ἐλέος, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὰς δόξας αὐτούς
πομένος, σὺν τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Αγίῳ Πνό-
ματι, νῦν, καὶ δέλ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αιώνων. Αμήν.

Εὐχὴ τῆς Μεγάλης Βασιλείας.

Οἶδα Κύρε, ὅτι αὐτοῖς μεταλαμβανών
τὴν ἀχράντην σὺν Σώματος, καὶ τὴν τιμὴν
σου Αἵματος, καὶ σύνοχος είμι, καὶ κεῖμαι ἐ-
μαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακείνω τὸ
Σῶμα καὶ Αἷμα σὺ τὸ Χειρόν καὶ Θεῖ με-
ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σὺ Θαρρῶν, φροσέρ-
χομαί σοι τῷ εἰπόντι· ὁ βρώγων μου τὰ
Σάρκας, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, σὺ ἐμοὶ
μαίει, πάγω σὺ ἀυτῷ. Σπλαγχνίσθητι σὲν
Κύρε, καὶ μὴ παραδεγματίσῃς με τὸν ἀ-
μαρτωλὸν, ἀλλὰ ποίησον μετ' εμοῦ κατὰ τὸ
ἐπεός σὺ καὶ γερέθω μοι τὸ "Αγια ταῦτα
εἰς ἴασιν, καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ
φυλακτέρον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἀγιασμὸν
ψυχῆς, καὶ σώματος" εἰς ἀποθοτικὸν πά-
σις φωτασίας, καὶ πονηρᾶς φράξεως, καὶ
ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάοιαν τῆς σὲν
τοῖς

τοῖς μέλεσί μις ἀνεργυμένης, εἰς παρρησίαν
καὶ ἀγάπην τῶν πρὸς σέ· εἰς διορθωσιν
βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ
τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἀντολῶν, εἰς
Πνύματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν δύπρόσδεκτον
τῶν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βίματός σου, μὴ εἰς
κῆμα, ἢ εἰς κατάκερμα.

Εὐχὴ ἐπέρα ἐκ τοῦ Θείου Ἑρωτήσεων τῆς
Ἀγίας Μεταλήψεως, Ἰωάννου
τῷ Δαμασκίνῳ.

Απὸ ρυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς
καρδίας,
Απὸ ἀκαθάρτου γλάρτης, ἐκ ψυχῆς ρε-
ρυπαμένης,
Δέξαι δέησιν Χεισέμου· καὶ μὴ παρωσά-
μενός μου,
Μὴ τὰς λόγους, μὴ τὰς ἔποις, μηδὲ τῶν
ἀναγκατίαν,
Δός μοι παρρησίᾳ λέγειν ἢ βεβούλευμα
Χεισέμου.
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξό με, τί με δεῖ ποιεῖν
καὶ λέγειν.
Ημαρτον ὑπέρ τῶν Πόρνων, οὐ μαθοῦσα
πὼν κατάγεις,
Μῆρον σέξωνταμενόν, οὐλθε τολμηρῶς ἀ-
λεῖσαι,
Σὺ τὰς πόδας τῷ Χεισῇ μου, τῷ Δεασόπου
καὶ Θεῷ μου.
Ως ἐκείνων τοῦ ἀπώσω, προσελθόσαν ἐκ
καρδίας.

Μηδ'

Μηδέ εμὲ βδελύξῃ Λόγε· σοὺς δὲ πάραχέ
μοι πόδας.

Καὶ κρατῶσαι, καὶ φιλῆσαι, καὶ τῷ ρέσθρῳ
τῇδε δάκρυων,
Ως πολυτιμότῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς
ἀλεῖται.

Πλινθόν με τοῖς δάκρυσί με, καθαρον ἀν-
τοῖς με Λόγε.

Ἄφες καὶ τὰ πταισματά με, καὶ συγγράμπη
πάραχέ μοι.

Οἶδας τῇδε κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ
ἔραματά με,

Καὶ τὰς μώλωπας ὄρᾶς με, ἀλλὰ καὶ τὴν
πίσιν οἶδας.

Καὶ τὴν αροθυμίαν βλέπεις, καὶ τὰς σε-
ναγμάτες ἀκάτεις.

Οὐ λαθαίσεις Θεέ μου, Ποιητά μου, Λυ-
ῖωπά με,

Οὐδὲ σαλαγμὸς δάκρυων, οὐδὲ σαλαγμῆ
τι μέρος.

Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου ἔγνωσαν οἱ ὄφ-
δαλμοί σα.

Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σα, καὶ τὰ μήπω πε-
φραγμάτα,

Γερεαμυκάσοι τυγχανεῖ, ἵδε τὴν ταπεί-
τωσίν μου.

Ιδε με τὸν κόπον ὅσον, καὶ τὰς ἀμαρτίας
πάσας.

Ἄφες μοι Θεέ τῇδε ὅλων· ἵνα καθαρῷ καρδίᾳ,
Περιτρόμῳ διανοίᾳ, καὶ Φυχῇ σωτετειμ-
μένῃ,

Τῷ

560 ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

γίφσε πνέματι. Ναὶ Κύρει Ἰησὸς Χειρὶς
ὁ Θεός με, καὶ μὴ εἰς κεῖμά μοι γένοιτο ἡ
Μετάληψις τῷ ἀχαίτων, καὶ ζωοποιῶν Μυ-
στηίων σε, μὴ δὲ ἀδειῆς γενοίμενοι ψυχῇ
τε καὶ σώματι, ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀυτῶν μετα-
λαμβανέν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχει τελο-
ταίας με αὐτονοῆς, ἀκατακείπως ὑποδέχε-
θαι τὴν μετίδα τῷ Ἁγιασμάτων σου, εἰς
Πνέματος Ἅγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰωνίας, καὶ εἰς δύναρόσδεκτον ἀπολο-
γίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβερῷ Βίβλατός σε. ὅ-
πως αὖ κἀγὼ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σε,
μέτρος γένωμαι τῷ ἀκηράτων σε ἀγαθῶν,
ἄντοι μαστας τοῖς ἀγαπῶσι σε Κύρει. ἐν
οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰώ-
νας. Ἄμιλλ.

Εὐχὴ ἐτέρα τῇ ἐν Ἅγίοις Πατέρος ἡμῶν
Ιωαννὶ τῷ Χρυσοσόμῳ.

Κύρει ὁ Θεός μου, αἰδα ὅτι οὐκ εἴμι
ἄξιος, καὶ δὲ ἴκανος, ἵνα με ὑπὸ τὴν
τέγλην εἰσέλθῃς τῷ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι
ὅλη ἔριμος καὶ καταπεσοῦσά εστι, καὶ οὐκ
ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τῆς κλῖναι τὴν
κεφαλιάν. ἀλλ' ὡς ὅξει ὑπονοεῖς διὰ ήμᾶς ἐπα-
πείνωσας σεαυτὸν, συμμετερέασον καὶ γεν-
τῇ ταπεινώσει μου. καὶ ὡς κατεδέξω ἐν
απηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων θνατιθλῶν,
ὅπως καταδέξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγων
μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐπιλαμένῳ με σώ-
ματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας
εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς ἐν

τῇ

τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεωφῷ, ὅπω κατέδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸ οἴκον τῆς ταπεινῆς με φυχῆς τῷ λεωφῷ καὶ ἀμαρτωλῷ. Καὶ ὡς ἐκ ἀπώσω τῶν ὄμοισαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν φροσερχομένην καὶ ἀπτομένην σα, ὅπω αὐλαγχνίδητι πάντῃ ἐπ' ἑμοὶ πᾶν ἀμαρτωλῷ φροσερχομένῳ, καὶ ἀπτομένῳ σα· καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρύπαρον ἐκείνης σόμα καὶ ἐναγέσερον, μηδὲ τὴν ἑμμυστὰ καὶ ἀκάθαρτά με χείλη καὶ βέβηλα, καὶ τῶν ἀκάθαρτοτέρων με γλῶσσαν. Ἀλλὰ γνέσθω μοι ὁ αἴθραξ τῷ παναγίᾳ σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίασα Αἴματος, εἰς ἀγιασμὸν, πάντα φωτισμὸν, καὶ ρῶσιν τῆς ταπεινῆς με φυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρυς τῷ πολλῶν μου πλημμελημάτων, εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας, εἰς ἀποβοτικὸν ἐμπόθιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας, εἰς ἀπονέκρωσιν τῷ παθῶν, εἰς πειροίησιν τῷ ἐντολῶν σου, εἰς φροσεθῆκεν τῆς θείας σου χάρετος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ δέ οὖς καταφρονῶν φροσερχομαίσοι, Χειστέ ὁ Θεός, ἀλλ' οὓς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθόττι· καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ ἀφισάμσος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τῷ νεκτοῦ λύκου γνώματι· Διὸ δέομαί σα, οὓς μόνος ὁν "Αγιος Δέσποτα, ἀγίασόν με τῶν φυχῶν καὶ τὸ σῶμα, τὸ νοῦν καὶ τῶν καρδίαν, τοὺς

νεφρός, καὶ τὸ ασλάγχυντα, καὶ ὅλον με αἰσκαίνισον, καὶ ρίζωσον τὸν φόβον σὺ ἐν τοῖς μέλεσί μις, καὶ τὸν ἀγιασμόν σὺ αὐξάλεπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γενὲ μοι βοηθὸς καὶ αὐτιλίπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἱρώῃ τὴν ζωὴν μις, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σὺ παρασάσεως μῇ τῷ Ἀγίῳν σύ, δίχαιος καὶ περσβείαις τῆς παναχαίτης σου Μητρὸς, τῷ δὲ ἀύλων σὺ Λειτουργῶν καὶ ἀχρεωτῶν Δυνάμεων, καὶ πάντων τῷ Ἀγίων, τῷ δὲ ἀπ' αἰώνος σοι διάρειησαντων. Αὕτη.

Εὐχὴ ἑτέρα Συμεὼν τὸ Μεταφραστή.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκίρατος Κύριος, ὁ δὲ οἶκτον φιλανθρωπίας αἰενδιήγητον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φροσλαβόμενος φύραμα ἐκ τῷ ἀγνῶν καὶ παρθυνικῶν αἵματων τῆς ὑπερφυῶς κυποάστης σε, Πνύματος θείας ἐπελδύσει, καὶ δόδοκια Πατέρος αἰδίου Χειρὶ Ιησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἱρώη, καὶ διάθαμις. ὁ τῷ φροσλήμματί σου τὰ ζωποιὰ καὶ σωτήρια Πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σπαυρόν, τὰς ἥλους, τὸν λόγγην, τὸν Θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ φυχοφθόρα πάθη τοῦ σώματος. Ο τῷ παρῇ σὺ τὰ τοῦ Ἄδεου σκυλδύσας Βασίλεια, Θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβόλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνύματα διασκέδασον. Ο τῷ βιημέρῳ σὺ καὶ ζωιφόρῳ Ἀνασάσει τὸν πεπτωκότα Προπάτορα αἴσιόςας, αἴστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ καπολιθίσαντα, βόπυς μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ο τῇ ἐνδό-

ξφ

Ἐψ σου Ἀναλίψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ περόσσλημα, καὶ τότο τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τῷ Πατέρᾳ, ἀξιωσόν με διὰ τῆς πῶν Αγίων συ Μυστηρίων Μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῷ σωζομένῳ τυχεῖν. Ο τῇ επιδημίᾳ τῷ Παρακλήτῳ Πνύματος, σκέψη τίμια τῆς Ἱεράς συ Μαθητᾶς ἐργαστάμνους, δοχεῖον κάμε τῆς ἀυτοῦ αὐδεῖξον ἐπελδύσεως. Ο μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κεῖναι τὸν Οἰκυμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διδόκησον καὶ μὲ προϋπαντῆσαι σοι ὡς νεφέλαις τῷ Ποτητῇ καὶ Πλάση με, σὺν πᾶσι τοῖς Αγίοις συ· ἵνα ἀπελευθῆται δοξολογῶ, καὶ αὐσμιῶ σε σὺν τῷ ανάρχωσε Πατέρᾳ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνύματι, οὖν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ με αἰώνων. Αμήν.

Εὐχὴ ἐτέρα τῷ αὐτῷ.

Ως ἐπὶ τῷ φοβερῷ συ, καὶ ἀφροσωπολίτῳ πτου παρειηκὼς Βήματος, Χειστέ ο Θεός, καὶ δίκας ὑπέχων, καὶ λόγον ποιέμενος τῷ ἐμοὶ πεπραγμένων κακῶν, ὅτα σήμερον πρὸ τῷ φθάσαι τὴν ἡμέραν τῆς κατακείσεώς με, ἐπὶ τῷ ἀγίῳ συ· Θυσιαστηίω παειτάμενος, ἐνώπιόν συ, κατακαμπτόμενος ὑπὸ τῷ ίδιᾳ συκειδότος προσφέρω τὰς πονηράς με καὶ ἀθέσμυς πράξεις, θειαμβόλων ἀντας καὶ δημοσιόνων. Ιδε Κύριε τὴν παπείνωσίν μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας με· Ιδε, ὅτι ἐπλιθάνθησαν ὑπὲρ τὰς ἔρχας τῆς κεφαλῆς με αἱ αἴομβαι με. Τί γέ

αὐτὸν ἔπειραξα κακόν; ποῖον ἀμάρτημα οὐκ ἐ-
ποίησα; ποῖον κακὸν ό διετυπωσάμιν ὃν
τῇ Συχῆ με; "Ηδη δὲ καὶ ὃν τοῖς ἔργοις διε-
πειραξάμιν πορνέαν, μοιχείαν, υπεριφα-
νίαν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν,
ἀργολογίαν, βρασμὸν γέλωπος, μέθην, γα-
σειμαργίαν, αδδηφαγίαν, μῆσος, φθόνον,
φιλαργυρίαν, φιλοχρηματίαν, πλεονεξίαν,
φιλαυτίαν, φιλθεδοξίαν, ἀρπαγὴν, ἄδικίαν,
αισχροκέρδειαν, ζηλοτυπίαν, καταλαλιανή,
παρανομίαν· πᾶσαν μου αἰδηποῦν, καὶ πᾶν
μέλος εμίαντα, ἔφειρα, ἡχείαστα, ἔργασ-
τέριον γενόμενος καθόλυ τῷ Διαβόλῳ. Καὶ
οἶδα Κύρε, ὅτι αἱ αἴσοιμαι μου υπερῆραν
τὴν κεφαλὴν μου· ἀλλ' αὐτεἴκαστον τὸ πλῆ-
θος τῆς οἰκτιρμῶν σὺ, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον
τῆς σῆς αὐτοῖς αἴγαθωσιντος, καὶ οὐκ
ἔτιν ἀμαρτία ἡ οικῶστα τὸν φιλανθρωπίαν
σὺ. Διὸ, πανθαῦμασε Βασιλεῦ, αὐτεξίκα-
κε Κύρε, Θαυμάσωσον καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀ-
μαρτωλῷ τὰ ἔλειστα, δεῖξον τὴν τῆς θυσ-
τόπτος σὺ δωάμιν, καὶ εμφανίσον τὸν ἰδιωτὸν
τῆς δύσπλαγχνος ρόπτης σὺ, καὶ ἐπιτρέφοντα
δέξαι με τὸν ἀμαρτωλόν. Δέξαι με, ὡς ἐ-
δέξω τὸν Ἀσωτον, τὸν Λητίνην, τὴν Πόρ-
νην· δέξαι με τὸν υπερβαλλόντως καὶ λόγω,
καὶ ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ, καὶ ἐνθυμή-
σει ἀλόγῳ ἡμαρτηότασοι. Καὶ ὡς τὰς πε-
ρὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν εἰδέξω, μιδσὺ ἀξιον
ἔργασταμενούς, ὅπως δέξαι καὶ μὲ τὸν ἀμαρ-
τωλόν. Πολλὰ ἐπλημμέληστα, καὶ ησέλγη-
σα,

σα, καὶ ἐλύπησα τὸ Πνεῦμά σου τὸ "Ἄγιον,
καὶ παρεπίκρανα τὰ φιλάθρωπα στλάγχνα
σὺ, καὶ ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, σὺ νυ-
κτὶ καὶ ἡμέρῃ, Φανερῶς τε, καὶ ἀφανῶς, ἐκκ-
σίως τε, καὶ ακκσίως. Καὶ οἶδα, ὅτι πα-
ρασήσεις τὰς ἀμαρτίας μου ἔμφροσθεός με
τοιαύτας, οἵας καὶ πάρεμος γεγόνασι, καὶ
σιωπεῖς λόγον μετ' ἐμῷ ύπερ ὃν σὺ γνώ-
σαι ασύγγνωστα ἔφερες ἀμαρτίματα. Άλ-
λα Κύρε, μὴ τῇ δικαίᾳ σου κείσει, μὴ
τῷ Θυμῷ σὺ ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σὺ
παιδόσῃς με. Ἐλέησόν με Κύρε, ὅτι οὐ
μόνον εἰμὶ ἀθενῆς, ἀλλὰ καὶ σύνειμι πλάσ-
μα. Σὺ μὲν Κύριε ἐπεισῆριξας ἐπ' ἐμὲ τὸν
φόβον σὺ, ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν συνώπιόν σου
ἐποίησα. Σοὶ δὲ μόνῳ ἥμαρτον ἀλλὰ δέο-
μαί σὺ, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κείσιν μετὰ τοῦ
δέλλεστον. εἴπεν δὲ τὸ πονηρόν συνώπιόν σου
Κύρε, Κύρε, τίς ύποσήσεται; ἐγὼ γάρ εἰ-
μι τὸ πέλαγος τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὸν εἰμὶ^{τό}
ἄξιος, καὶ δὲ ίκανὸς ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ
ὑψός τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλινθους τοῦ ἀ-
μαρτιῶν μου, ὃν τοῦτο εἶνιν αὐτόμος. Πᾶσαι
δὲ κακοτραγίαι, καὶ ἐπίνοιαι, καὶ μεθοδεῖαι
σατανικαὶ, διαφθοραὶ, ρόσεις, μαλακίαι,
παιδοφθορεῖαι, μυησικαλίαι, συμβυλίαι τορές
ἀμαρτίας, γαργαλισμοὶ, ἀλλατε μυεία
πάθη τοῦ σκέλετον απ' ἐμῷ. Ποίοις δὲ οὐ
διεφθάρησαν ἀμαρτίμασι; ποίοις τοῦ σιωπεχέ-
θησαν κακοῖς; πᾶσαν ἀμαρτίαν διεφερεῖσα-
μένην. πᾶσαν ἀσωτίαν διεθέμενην τῇ Λυ-

χῆμα τὸν ἡγείωραν ἀπὸ σὺν τῷ Θεῷ με, καὶ
αὐθρώπων· τίς αἰσατήσει με τὸν ἐν τοις τοῖς
κακοῖς, καὶ τοσάτοις περιπεσόνται πλημμελή-
μασιν; Ἐπὶ σοὶ Κύρε τὸν ἄλπισα ὁ Θεός
με· εἰ ἔσι μοι σωτείας ἐλπίς, εἰ νικᾷ ἡ
φιλάνθρωπία σὺ πλήθη τῷ ἀνομιῶν με,
γενέ μοι Σωτῆρ· καὶ κατὰ τὰς οἰκτιρμές σὺ
καὶ τὰ ἐλέησου, ἀνεξ, ἀφες, συγχώρησόν
μοι πάντα ὅσα σοι ἤκαρτον· ὅτε πολλῶν
κακῶν ἡ φυχή με ἐπλήθη, καὶ ωκεὶ ἔσιν ἐν
ἔμοι σωτείας ἐλπίς· Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σὺ, καὶ μὴ ἀποδώσῃς
μοι κατὰ τὰ ἔργα με· ἀλλ ἐπίστρεψον, αν-
τιλαβοῦ, βίσαι τὴν φυχὴν μου απὸ τῶν
συμφυσάτων ἀυτῇ κακῷ, καὶ δεινῶν περολή-
ψεων. Σῶσόν με σύεκν τῷ ἐλέγεισου· Ἰνδε
ὅπου ἡ ἀμαρτία ἐπλεόνασεν, ὑπερπερισ-
σόμη ἡ χάρεισσα· καὶ αἰνέσω, καὶ δοξάσω
σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
με. Σὺ γάρ εἶ Θεός τῷ μετανούντων, καὶ
Σωτῆρ τῷ ἀμαρτανόντων, καὶ σοὶ τὸν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σωθ τῷ ἀνάρχῳ σὺ Πατεὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νυῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῷ αἰώνων· Αμιλό·

Εὐχὴ Ἰωάννου τῷ Δαμασκίῳ.

Δέσποτα Κύρε Ιησοῦ Χειστέ ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ὀξεισίαν ἀν-
θρώποις ἀφιεῖται ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος, πάειδέ μου πάντα τὰ ἐν
γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξίω-
σόν

σδν με ἀκαπνείτως μεταλαβεῖν τῶν θείων
καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχαρτῶν, καὶ ζωοποιῶν σου·
Μυστηίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσ-
θήκεων ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμὸν, καὶ
ἀγιασμὸν, καὶ ἀρραβώνα τῆς μελλουσσῆς
ζωῆς, καὶ Βασιλείας, εἰς τεῖχος, καὶ βού-
θείων, καὶ αὐτοῦ τῷ ἔμβολῳ τάντοις, καὶ εἰς
ἔξαλειφτον πολλῶν με πλημμελημάτων.
Σὺ δὲ εἶ Θεὸς ἐλέοντος, καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὰς δόξας αὐτούς
πομένος, σὺν τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ φέτος, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αιώνων. Ἄμιν.

Εὐχὴ τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Οἶδα Κύρε, ὅτι αὐτοῖς μεταλαμβανώ
τῷ ἀχραντίσῃ Σώματος, καὶ τῷ τιμίου
σου Αἵματος, καὶ σύνοχος είμι, καὶ κεῖμα ἐ-
μαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακείνων τὸ
Σῶμα καὶ Αἷμα σὺ τῷ Χειρὶ καὶ Θεῖ με-
ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σὺ θαρρῶν, προσέρ-
χομαέσσοι τῷ εἰπόντι· ὁ βάργαν μου τῷ
Σάρκᾳ, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, σὺ ἐμοὶ
ραΐει, πάγω σὺ ἀυτῷ. Σπλαγχνίδητο σὺ
Κύρε, καὶ μὴ παραδεγματίσῃς με τὸν ἀ-
μαρτωλὸν, ἀλλὰ ποίησον μετ' εμοῦ κατὰ τὸ
ἐπόστος σὺ· καὶ γερέθω μοι τὸ "Ἄγια πᾶτα
εἰς ἴασιν, καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ
φυλακτέρον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἀγιασμὸν
ψυχῆς, καὶ σώματος" εἰς ἀποβοτίων πά-
σης φωτασίας, καὶ πονηρᾶς παράξεως, καὶ
ὑπεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς σὺ
τοῖς

τοῖς μέλεσί μις ἀνεργυαμένης, εἰς παρρήσια
καὶ ἀγάπια τὰς φρός σέ· εἰς διορθωσιν
βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξησιν ἀρετῆς καὶ
τελεότητος· εἰς πλήρωσιν ἀντολῶν, εἰς
Πνύματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν διηρόσδεκτον
τὰς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βίματός σου, μὴ εἰς
κέιμα, ἢ εἰς κατάκειμα.

Εὐχὴ ἐτέρα ἐκ τοῦ Θείου Ἐρωτίσεων τῆς
Ἀγίας Μεταλήψεως, Ιωαννοῦ
τῷ Δαμασκίνῳ.

Α πὸ ρυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς
καρδίας,

Α πὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ φυχῆς ρε-
ρυπωμένης,

Δέξαι δέποτιν Χειτέμου· καὶ μὴ παρωσά-
μενός μου,

Μὴ τὰς λόγους, μὴ τὰς ἔπικες, μηδὲ τὰς
ἀναγκατίας,

Δός μοι παρρήσια λέγειν ἢ βεβούλωμα
Χειτέμου.

Μᾶλλον δὲ καὶ διδαξόν με, τέ με δεῖ ποιεῖν
καὶ λέγειν.

Ημαρτον ὑπέρ τὰς Πόρνεις, ἢ μαθοῦσαι
πά κατάγεις,

Μῆρον ἀξωνησάμενη, ἢ λέθε τολμηρῶς ἀ-
λεῖναι,

Σὲ τὰς πόδας τῷ Χειτῇ μου, τῷ Δεσπότου
καὶ Θεῷ μου.

Ως ἐκείνης ως ἀπώσω, φροσελθύσαν ἐκ
καρδίας.

Μηδ'

Μηδέ εμὲ βδελύξῃ Λόγε· σοὺς δέ πάραχέ
μοι πόδας.

Καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι, καὶ τῷ ρέιθρῳ
τῷ δακρύων,

Ως πολυτιμότῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς
ἀλεῖται.

Πλινόν με τοῖς δάκρυσί μι, καθαρον ἀν-
τοῖς με Λόγε.

Αὐτοῖς καὶ τὰ πταισματά μι, καὶ συγγνώμην
πάραχέ μοι.

Οἶδας τῷ κακῷ τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ

βαύματά μι,

Καὶ τὰς μώλωπας ὄρᾶς μι, ἀλλὰ καὶ τὰ
πίσιν οἶδας.

Καὶ τὰς προθυμίαν βλέπεις, καὶ τὰς στ-
ναγμάτας ἀκύεις.

Οὐ λανθάνεισε Θεός μου, Ποιητέ μου, Λυ-
τρώτα μι,

Οὐδὲ σαλαγμὸς δακρύων, οὐδὲ σαλαγμῆ
τι μέρος.

Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου ἔγνωσαν οἱ ὄφ-
θαλμοί σα.

Ἐπι τὸ βιβλίον δέ σα, καὶ τὰ μήπω πε-
πραγμένα,

Γεχραμμένασοι τυγχάνει, ἵδε τὰς παπεί-
σωσίν μου.

Ιδε μι τὸν κόπον ὅσον, καὶ τὰς ἀμαρτίας
πάσας.

Αὐτοῖς μοι Θεός τῷ ὅλων ἵνα καθαρῷ καρδίᾳ,
Περιτρόμῳ διανοίᾳ, καὶ τυχῇ σωτετειμ-
μένῃ,

Τῷ

570 ΑΚΟΔΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

Τῶν ἀχαίων σου μετάχω, καὶ πανάγιων
Μυστηρίων.

Οἵς Θεῖται, τῷ ζωῆται πᾶς ὁ ἔργων σε
καὶ πίνων,

Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. Σὺ γάρ εἶπας,
Δέσμονά με.

Πᾶς ὁ ἔργων μου τὴν Σάρκα, πίνων δέ
με καὶ τὸ Αἷμα,

Ἐν ἐμοὶ μὲν ἄτος μένει, ἐν αὐτῷ δὲ γένεται
τυγχανόντων.

Αἱ λιθῆς ὁ λέθος παύπις, τῷ Δεσμότῃ καὶ
Θεῖ μου.

Τῶν γάρ θείων ὁ μετέχων, καὶ Θεοποιῶν
Χαρίτων,

Οὐ μὲν ἐγώ ἐγείρομενος, ἀλλὰ μετὰ σὸν
Χειρέ με.

Τῷ φωτὸς τῷ ἔιστηλίᾳ, τῷ φωτίζοντος τὸν
Κόσμον.

Ιγνα γέννητο μὴ μόνος μένω, δίχα σὲ τῷ Ζωοδότῃ,
Τῆς πνοῆς με, τῆς ζωῆς μου, τῷ ἀγαλλιάσ-
ματός με,

Τῆς τοῦ Κόσμου σωτηρίας· διὸ τοῦτο σοι
φροσῆλθον,

Ως ὁρᾶς μετὰ δακρύων, καὶ φυχῆς σωτε-
ρίμασίν τοις,

Λύσσον τῷ ἐμῶν πταισμάτων ἴκετούων τοῦ
λαβεῖν με,

Καὶ τῷ σῶν ζωοπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων
Μυστηρίων,

Μεταχεῖρον ἀκατακείπως! οὐα μέντης καθὼς
εἶπας,

Μετ'

ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ. 57

Μετ' ἐμοῦ τοῦ βίσαθλίου· ἵνα μὴ χωεῖς
διρῶν με,

Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλαύος, ἀφαρπάσῃ με
δολίως,

Καὶ πλαυῖσας ἀπαγάγῃ τῷ Θεοποιῶν σε
λόγων.

Διὸ τότε σοι φροσπίππῳ, καὶ Θερμῷς αὐτοῦ
σοι.

Ω̄ς τὸν "Ασωπον ἐδέξω, καὶ τών Πόρυν
φροσελθεῖσαν,

Οὕπα δέξαι με τὸν πόρυον, καὶ τὸν ἄσωπον
Οἰκτίρμων,

Εἰ φυχῇ σωτεῖμενη, γὰν γάρ φροσερ-
χόμενος σοι,

Οἶδα Σάπερ, ὅτι ἄλλος, ὃς ἔγαν οὐκ εἴ-
πταισθε σοι,

Οὐδὲ ἔφραξε τὰς φράξεις, ἃς ἔγαν κατερ-
γασάμεν.

Αλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὃς οὐ μέγεθος
πταισμάτων,

Οὐχ ἀμαρτημάτων πλῆθος, ὃπερβαίνει τῷ
Θεῖ με,

Τινὰ ποτὲ μακροθυμίαν, καὶ φίλανθρω-
πίαν ἄκρως.

Αλλ' ἐλαίφη σύμπαθείας, τῆς Θερμῷς με-
πτικούντας,

Καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρώμεις, καὶ φωτὸς
ποιεῖς μετόχες.

Κοινωνὺς Θεόπτος σύ, ἐργαζόμενος ἀφθόνως.

Καὶ τὸ ξέπλον καὶ Ἀγγέλοις, καὶ αὐθρώπων
διανοίαις.

Ο μή-

572 ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

Οὐ μιλεῖς ἀυτοῖς πολλάκις, ὡσερ φίλοις σὺ γνωσίοις.

Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτά με πτεροῦ Χειρέ μν.

Καὶ Θαρρῶν ταῖς σαῖς πλυσίαις πρός ή-
μᾶς δίεργεσίαις.

Χαίρων τε, καὶ θέμαν ἄμα, τῷ πυρὸς με-
τάλαμβάνω.

Χόρτος ὁν, καὶ (ξέσον θαῦμα) δροσιζό-
μνος ἀφράτως,

Ωσερ οιώ ἢ βάτος πάλαι, ἢ ἀφλέκτως
χαιρεῖν.

Τοινω δίχαείστῳ γνώμῃ, δίχαείστῳ δὲ
καρδίᾳ,

Εὐχαείσοις μέλεσί μν, τῆς Λυχῆς, καὶ τῆς
σαρκός μν,

Προσκιαῶ, καὶ μεγαλιώ, καὶ δοξάζω σε
Θεέ μν,

Ως δίλογημέον ὅντα, οὐδὲ τε, καὶ εἰς τῆς
αιῶνας.

Εὔχῃ ἐτέρα τῷ Χρυσοσόμῳ.

Ο Θεός, ἄνες, ἄφεις, συγχώρησόν μοι τῷ
πλημμελήματέ μν, δσασοι ἥμαρτον,
εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ διά-
νοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει,
ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον, ως ἀ-
γαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ τῇ αρεσβείᾳ
τῆς παναχάντα σου Μιχός, τῷδε νοερῶν σου
λειτρυῶν καὶ Αγίων Διωάμεων, καὶ πάν-
των τῷδε Αγίων τῷδε ἀπ' αἰῶνός σοι διαρει-
σάντων, ἀκατακείτως διδόκησον δέξασθαι

με

με τὸ "Αγίου ρῷ ἀχραντόν σε Σάμα, καὶ τὸ τίμιον Αἶμα, εἰς Γαστρὶ Φυχῆς τε, καὶ σώματος, τῷ εἰς ὅξαλεντον τῷ πονηρῶν μου λογισμῶν." Οτι σοῦ εἶνι οὐ Βασιλεία, τῷ οὐδὲ διάβατος, καὶ οὐ δόξα, τῷ Πατέρι, τῷ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίᾳ Πνύματος, νῦν, καὶ ἄστι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ παῖδεν, Ἄμιν.

Εὐχὴ ἐτέρα τῷ αὐτῷ.

Οὐκ εἴμι ἕκανός, Δέσποτα Κύρε, ἵνα εἰστήθης ὑπὸ τῶν στύλων τῆς Φυχῆς με· ἀλλ' ἐπειδὴ βάλει σὺ, ὡς φιλανθρωπος, οἰκεῖν ὃν εἶμοι, θαρρῶν προσέρχομαι· κελδεῖς αὐτοπεπάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιύργησας, τῷ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμένον. Πισθίω, ὡς τῷ ποιήσεις· καὶ γάρ Πόροις προστελθεσάσθοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, γέδε Τελώνιαν ἀπεβάλλε μετανοήσαντα, γέδε Ληστῶν ἐπιγνόντα τῶν Βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες ὁ ίνος. Άλλὰ τὰς ὑπὸ τῆς μετασοίας σοι προσαχθεότας ἀπαντας, ὃν τῷ χορῷ τῷ σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων δύλογημένος παύτοτε, νῦν, τῷ εἰς τὰς ἀπεραντικές αἰώνας. Ἄμιν.

Εὐχὴ ἐτέρα τῷ αὐτῷ.

Κύρε Ιησοῦ Χειρέ οὐ Θεός μου, ἄνεις, ἄφεις, ίλαθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείω, καὶ αὐαξίῳ δέλωσου τὰ πταισματα, καὶ πλημμελήματα

καὶ

καὶ παραπτώματά με, ὅσα σοι ἐκ νεότητος
μου μέχει τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας
ἡμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε
ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ
διαιτοήμασι, καὶ επιπλόμασι, καὶ πάσας
με ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ φρεσβείᾳ τῆς
ἀπόρως κυνισθσις σε παναχαύτι, καὶ ἀει-
παρθένες Μαείας τῆς Μιθρός σου, τῆς μό-
νης ἀκαταχώτου ἐλπίδος, καὶ φροσασίας
καὶ σωτείας με, καταξίωσόν με ἀκαπνεί-
τως μεταλαβεῖν τὸν ἀγράπτων, καὶ ἀδαπά-
πων, καὶ ζωοποιῶν, καὶ φερετῶν Μυστοέων
σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν
αιώνιον, εἰς ἀγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ
ράμψην, καὶ λάσιν, καὶ ύγειαν φυχῆς τε καὶ
σώματος· καὶ εἰς σέαλειψιν, καὶ παντελῆ
ἀφανισμὸν τὸν πονηρῶν με λογισμῶν καὶ ἐν-
θυμήσεων, καὶ φρολῆψεων, καὶ νυκτερινῶν
φαντασιῶν, τὸν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευ-
μάτων. "Οτι σὺ ἔσιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύ-
ναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ φροσ-
κιώησις, σωὸν τῷ Πατέρι, καὶ πᾶν Αγίων σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας
τὸν αἰώναν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐτέρα Ιωάννη τῷ Δαμασκηνῷ.

Πρὸς τὸν Θυρῶν τὸν Ναὸν σου παρέστηκα,
καὶ τὸν δεινῶν λογισμῶν ὃν ἀφίστα-
μαι· ἀλλὰ σὺ Χεισὲ ὁ Θεὸς, ὁ Τελώνιος
δικαιώσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ
Λυκῷ Παραδείσου πύλας αἰοίξας, αἴοιξόν
μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου,
καὶ

καὶ δέξαι με φροσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τινὶ Πόρνῳ, καὶ τινὶ Αἰμόρροι· οὐ μὲν γάρ τοῦ πραστέδεσσον ἀφαυμένη, δίχερῶς τινὶ ἴασιν ἔλαβεν· οὐ δὲ τοὺς σους αγαθότας πόδας χρατίσασα, τινὶ λύσιν τῷ ἀμαρτμάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ οὐ ἔλεενδος, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθείων· ἀλλὰ δέξαι με ὥστερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν με τὰ τῆς Φυχῆς αἰδητήρια, καταφλέγων με τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, φρεσβείας τῆς ἀστόρως Τεκνόσης, καὶ τῷ ἐπικρανίῳ Δυνάμεων· ὅτι δύλογοτός εἴ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

Εὔχῃ ἑτέρα τῷ Χρυσοεόμι.

Πιστὸν Κύρε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς οὐ Χειμός, οὐ Τίδης τῷ Θεῷ τῷ Ζῶντος, οὐ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἀμαρτλές σῶσαι, ὃν φρωτότος είμι εὑώ. Ἔτι πιστὸν, ὅτι τότο ἀυτό εἴσι τὸ ἄγαντον Σῶμά σα, καὶ τότο ἀυτό εἴσι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι δὲ σα, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπόματά με, τὰ ἐκουσία, καὶ τὰ ἀκέστια, τὰ δὲ λόγω, τὰ δὲ ἔργω, τὰ δὲ γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ αἰξίωσόν με ἀκατακείπως μεταχεῖν τῷ ἀγαθῶν σα Μυστείων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μετελαβεῖν, λέγε τὰς παρόντας Στίχους τῷ Μεταφραστῷ.

Ιδὼ βαδίζω πρὸς Θείαν Κοινωνίαν.

Πλαστρυγέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μεταστίᾳ.

Πῦρ

576 ΑΚΟΛΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

Π υρ, ὃν ὑπάρχεις τὰς αὐτοῖς φλέγον.
Α λλ' εἰν καθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἰπα λέγε.

Τοῦ δείπνυσου τῷ Μυσικῷ, σήμερον Τις
Θεῶν, κοινωνόν με παράλαβε· ως μὴ ὃν
τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ Μυστέριον εἶπω, ως φί-
λημάσοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰηδας· αλλ' ᾧς
ὁ Λυτῆς ὁμολογῶσοι, μηδὲντι μου Κύριε
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σα.

Εἰπα πάλιν τὰς Στίχας τύπους.

Θ ειργὸν Αἴμα φεύξον αὐθρωπε βλέπων.
Α νθραξ γάρ εἴσι τὰς αὐτοῖς φλέγων,
Θ εὕ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῖ με, καὶ θέφει.
Θ εοῖ τὸ Πνεῦμα, τὸν δὲ νῦν θέφει ξενίως.

Εἰπα τὰ Τροπάρια.

Εν θελξας πόθωμε Χριστὲ, καὶ οὐκοίωσας
τῷ θείῳ σὺ ἔρωτι· αλλὰ κατάφλεξον,
πυεὶ ἀύλῳ τὰς ἀμαρτίας με, καὶ ἐμπλισ-
θῶαι τῆς ἐν σοὶ θυφῆς καταξίωσον, ἵνα
τὰς δύο σκιρπῶν, μεγαλών ἀγαθὲ παρ-
σίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότοις τῷ Αγίων σα, πῶς
εἰσελδύσομαι ὁ αὐτοῖς, εἴας γάρ τολ-
μῆσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χι-
πάν με ἐλέγχει, ὅτι ωκεὶ τὸ γάμου, καὶ
δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Αγγέλων·
καθάρισον Κύριε τὸν ρύπον τῆς φυχῆς με,
καὶ σῶσόν με ὡς φιλαὐθρωπος.

Εἰπα τινὶ Εὐχαῖς.

Δέσποτα φιλαὐθρωπε Κύρε Ιησοῦ Χριστὲ
ὁ Θεός με, μὴ εἰς κεῖμά μοι γενόιτο
τὰ

ΑΚΟΛΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΦ. 577

τὸν Ἀγια τὰῦτα, διὰ τὸ αὐτέλειον εἶναι με,
ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμὸν φυχῆς τε καὶ
σώματος, καὶ εἰς αἵραβῶνα τῆς μετλούσης
Ζωῆς καὶ Βασιλείας. Εμοὶ δὲ τὸ φροσκολ-
λάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν εῖται, τιθεθαι δὲ
τῷ Κυρίῳ τιλι εἰλπίδα τῆς σωτείας μή.
Καὶ πάλιν ὡς αὖτις.
Τοῦ Δείπνου σου τοῦ
Μυστικοῦ.

Ἐπαν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετεγένεται,
Τῶν ζωοποιῶν μυσικῶν Δωρημάτων,
Τοῦ μηνον δέθυνς, δίχαιεισην μέγα,
Καὶ τάδε θερμῶς ἐκ φυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξασοι ὁ Θεός, Δόξασοι ὁ Θεός, Δόξα-
σοι ὁ Θεός.

Εἶτα τὸν Εὐχαριστήριον ταύτην Εὐχήν.

Εὐχαεισῶσοι Κύρειον ὁ Θεός μή, ὅτι ἐκ
απώσωμε τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοι-
νωνόν με γνέθαι τῷ ἀγιασμάτων σὺ κατη-
ξίωσας. δίχαιεισῶσοι, ὅτι με τὸν αὐτέλειον
μεταλαβεῖν τῷ ἀχαύτων σὺ, καὶ ἐπεκρανίων
Δωρεῶν κατηξίωσας. Άλλὰ Δέσποτα φιλαθ-
θρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανῶν τε καὶ αὐτ-
σᾶς, καὶ χαεισάμενος ἡμῖν τὰ φεικτά ταῦ-
τα καὶ ζωοποιάσθαι Μυσήσα, ἐπ' δέργεσί φ-
καὶ ἀγιασμῷ τῷ φυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, δός γνέθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴασιν
φυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποθοπήν παν-
τὸς οὐαρτίου, εἰς φωτισμὸν τῷ ὄφθαλμῶν
τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῷ φυχικῶν
μου διωμάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταιχιστον,
εἰς ἀγάπην αὐτούτου, εἰς πλησμονῶν

578 ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

σοφίας, εἰς περιποίησιν τῷ δύντολῶν σου,
εἰς προδήκνειαν τῆς θείας σου χάριτος, καὶ
τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα δὲ τῷ
ἀγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς
σῆς χάριτος μνημονίῳ διαπαντός, καὶ μη-
κέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ
Δεσμότῃ, καὶ διεργέτῃ· καὶ πατεῖ τῇδε βίον
ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιας, εἰς τὸν
αἰδίον καταντήσω αὐταπαντον, σύνθατο ὁ τῷ
έορταζόντων ἥχος ὁ ἀκαπάπαισας, καὶ οὐτοίς
πέραντος ἡδονὴ τῷ καθαρώντων τῷ σὺν περο-
σώπᾳ τὸ κάλλος τὸ ἄρρεντον. Σὺ γάρ εἶ τοῦ
συντονού ἐφετὸν, καὶ οὐτοίς μεταλήψει τῷ ἀχαρτῷ
τῷ ζωοποιῶν σὺ Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σὺν
αγαθῷ καὶ φιλανθρωπε, φύλαξόν με υπό^{την}
τὸν σκέπτελον σου, καὶ τῇ τῷ περιγγῶν σου
σκιᾷ· καὶ δώρησά μοι δὲ καθαρῷ συνειδό-
τι, μέχρις ἐχάπτε με αὐτονοῖς, ἐπαξίως
μετέχειν τῷ Ἀγιασμάτων σὺν εἰς ἀφεσιν α-
μαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γάρ
εἶ ὁ Ἀρτος τῆς ζωῆς, οὐ πιγή τοῦ ἀγιασ-
μοῦ, οὐ δοτὴρ τῷ ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὸν δό-
ξαν αὐτέμπομεν σωὸν τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ

Εὐχὴ τῷ Μεγάλῳ βασιλείᾳ.

Δέσσοτε Χειστέ ὁ Θεὸς βασιλεῦ τῷ
αἰώνων, καὶ Δικιαρχὲ τῷ ἀπαντῶν, δύ-
χαριτῶσοι ἐπὶ πᾶσιν οἵς παρέχεις μοι α-
γανθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῷ ἀχαρτῷ
καὶ ζωοποιῶν σὺ Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σὺν
αγαθῷ φιλανθρωπε, φύλαξόν με υπό^{την}
τὸν σκέπτελον σου, καὶ τῇ τῷ περιγγῶν σου
σκιᾷ· καὶ δώρησά μοι δὲ καθαρῷ συνειδό-
τι, μέχρις ἐχάπτε με αὐτονοῖς, ἐπαξίως
μετέχειν τῷ Ἀγιασμάτων σὺν εἰς ἀφεσιν α-
μαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γάρ
εἶ ὁ Ἀρτος τῆς ζωῆς, οὐ πιγή τοῦ ἀγιασ-
μοῦ, οὐ δοτὴρ τῷ ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὸν δό-
ξαν αὐτέμπομεν σωὸν τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ

A-

ΑΚΟΛΟΥΘΟ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ. 579

Αγίῳ Πνύματι, νωΐ, καὶ φεῦ, καὶ εἰς τὰς
αιῶνας τῷ αἰώνων. Αμήν.

Τῇ Μεταφραστῇ, διὰ Στίχων.

Οὐδὲς ἔοφλοι μοι σάρκα σὺν ἐκκοσίως,
Οὐ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων αὐαξίας,
Μή δὴ καπαθλέξῃς με, μηδὲ Πλαστρυγέ με.
Μᾶλλον δίελθε περδοὺ μελῶν με σωθέσεις,
Εἰς παντας ἄρμας, εἰς νεφράς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δὲ ακανθας τῷ ὅλων με πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρεάτας.
Τὰς λιώτις σήνεξον ὄσέοις ἄμα,
Αἰδήσεων φότισον ἀπλῶν πυρτάδα.

Οὐλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.

Αἳ σκέπε, φρέρειτε, καὶ φύλαττε με.

Ἐκ παντὸς ἔργυ, καὶ λόγου ψυχοφθόρυ.

Ἄγνιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με.

Κάλλωε, σωμέτιζέ, καὶ φότιζέ με.

Δεῖξόν με σὸν σκλέωμα πνύματος μένυ,

Καὶ μηκέτι σκλέωμα τῆς ἀμαρτίας.

Γένως σὸν οἴκον εἰσόδῳ κοινωνίας,

Ως πῦρ με φούγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν
πάθος.

Πρέσβεις φέρω σοι παντας Ἕγιασμάτως,

Τὰς ταξιαρχίας τε τῷ Ἀσωμάτων.

Τὸν Πρόδρομό σγ, τὰς σοφάς Ἀποσόλυτος.

Πρὸς τοῖς δέ σην "Ἀχαντον ἀγνὸν Μυτέρα.

Ων τὰς λιτὰς εὔαστλαγχνε, δέξαι Χεισέ
μου.

Καὶ φωτὸς πᾶντα τὸν σὸν ἔργασαι λαΐζειν.

Σὺ δὲ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος,

Ημῶν ἀγαθὲ τῷ ψυχῶν καὶ λαμπρότες.

Bb 2

Και

580 ΑΚΟΛΟΥΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ.

Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ, καὶ Δεσπότῃ,
Δόξαν ἀπαυτεῖς πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἐπέρα.

Τὸ δὲ Σῶμά σου τὸ "Ἄγιον, Κύρε Ιησοῦ
Χειροτέλε ὁ Θεὸς ἡμῶν, γείοιτο μοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
εἰς ἀφεσίν ἀμαρτιῶν. Γενοίτο δέ μοι ἡ Εὐ-
χαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν, καὶ δι-
φροσύνην, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δύστερᾳ ἐ-
λδύσεισαν ἀξίωσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν σπῆ-
ναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς Δόξης, πρεσβείας
τῆς· Παναγίαντου σὺ Μητρός, καὶ παύτων τῷ
Ἄγιων· Αμήν.

Εὐχὴ ἐπέρα εἰς τὴν Ὑπεραγίαν
Θεοτόκου.

Παγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς
ἐσκοτισμένης με ζυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ
σκέψη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παραμυθία, τὸ α-
γαλλίαμά μου, δίχαριστῷ σοι, ὅτι οἵω-
σάς με πὲν αὐτοῖς, κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ
ἀγαύτε Σώματος, καὶ τὴν τιμίαν Αἵματος τὴν
Τιμὴν· Άλλ' ἡ τεκνα τὸ ἀλιθινὸν φῶς,
φώτισόν με τὰς νοντὰς ὄφθαλμάς τῆς καρ-
δίας, ἡ τὸν πηγῶν τὸν ἀθανασίας κυήσα-
σα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῷ
ἀμαρτίᾳ, ἡ τὴν ἐλεήμονος Θεὸς φιλόσπλαγ-
χρος Μήτρ, ἐλέησόν με, καὶ δός κατανυξίν
καὶ σωτερίβλω ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ τα-
πείρωσιν ἐν τοῖς διανοίμασί με, καὶ αἰά-

κλη-

ΑΚΟΛΟΤΘ. ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨ. 581

κλησιν ἐν ταῖς αὐχμαλωσίαις πῶν λογισμῶν μι. Καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου αὐτονοῆς, ἀκταπείτως ὑποδέξασθαι τὴν ἀχεαύτων Μυστερίων τὸν ἀγιασμὸν εἰς ἕασιν φυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχε μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν τῷ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. "Οτι δὲ λογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰώνας. Ἀμείω.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΝΤΩΝ
ΧΟΡΟΣ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΦΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

Ἐις τὰς Ἐπταραιάς Δυνάμεις, καὶ εἰς
πολὺτας τὰς Ἀγίας.

Ποίημα τῆς Κυρίας Ἰωσήφ.

Οὐ δέ τις ακροσιχίς κατὰ Ἀλφάβητου.

Ωδὴ ἀ. Ἡγος Πλ. δ'.
Ἀριατλάτη Φαραώ.

Αγαρχεὶς Λόγιος ιεραῖς δεῖσεσι, τῷ Χερου-
βὶ μὲν Σεραφὶ μ., Ἐξαστιῶν Θρόνων, καὶ Θεοφ-
Δυνάμεων, Αγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρ-
χῶν Κυριοτάτων, τὰ σὰ εἰλέη τὰ πλάσια,
δώρησαι ήμῖν ὡς φιλανθρωπος.

Βούθησόν μοι τῆς Κυρίας Πρόδρομε, Χει-
τῆς δεόμενος, τῷ Προφητῶν δῆμος, Ἀ-
ποσόλων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ σρατό-
ματα, τὸν τῷ ὅλῳ Δεσπότην, ἐκδυσαστε-
τε σωθιῶντες, πταισμασι πολλοῖς συν-
χόμενον.

Γιναῖκες Θεῖαι καλῶς αθλήσασαι, καὶ
εξασκήσασαι. Ιεραρχῶν δῆμος, "Ο-
στοις

σιοι καὶ Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες ἀ-
γαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἴκετό σατε,
πίσει τὰς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίου.

Δεδουλωμένον ἕδοντας τοῦ σώματος, τὸν
νῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη,
ὅλον ἐλαυνέρωσον· καὶ δεῖλον γνησιώτατον,
ἀγαθῶν ἔργασίας, τῷ σῇ Τίᾳ με αὐτόν
ἔξον, ὅπως καπά χρέος δοξάζωσε.

Ωδὴ γ'. Ο σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εκ τῷ σκανδάλων τῷ ἐχθρῷ, ὡς Σερα-
φίμ ρύσασθαι με, Ἐξοσίαι Χεραυβίμ
ἴκετόν τοις, Κυριόττες Ἀρχαῖ, καὶ Θρόνοι καὶ
Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶσι,
τὸν Λυΐαττον ἴκετόσατε.

Ζωῆς ἀναρέπε με τυχεῖν, Πρόδρομε Χει-
στὸν ἐκδυσώπει, σὺν Πρόφηταις καὶ
Μαρτύρων χορείας, Αποσόλων ἱερῶν, ἑ-
ραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ Ἱερομαρτύρων, τε-
λεωθεύτων δὶ αἵματος.

Ης ἥξιαθητε βούφης, καὶ δόξης ἀδιαδό-
χε, αἱ ἀθλησασαι Γυναικες αὐδρείως,
καὶ ασκησασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νι-
κήσασαι, πάυτις ἡμᾶς γενέθαι, σὺ μετοχῇ
ἴκετόσατε.

Θεοτοκίου.

Ωεοχαρίπωτε Ἀγνή, μετὰ τῷ· αὐτῷ Ταγ-
μάτων, μετὰ παύτων τῷ σοφῶν Απο-
σόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν
ἴκετόν τε, ὅπως τελείαν λύσιν αμαρτυράπτω
ληψάμεθα.

Ωδὴ

Ωδὴ δ'. Σύ μν ἴχυς Κύρει.

Τόδε Χριστὲ, καὶ μὴ παεῖδης με δέομαι, ἀ-
μαρτίας, πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἵκε-
σίας τῷδε ἱερῶν, πατωτὸς Ἀγγέλων, Μαρ-
τύρων καὶ Ἀποσόλων σὺ, οἰκτείρησόν με σφ-
σον, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας, κληρονόμον με
δεῖξον ὡς εὔσπλαγχνος.

Κύριε Χειρεῖ, Πρόδρομε τὸν ἐσβεσμέ-
νον μν, τῆς χαρδίας, λύχνον νῦν ἐ-
πανάφοι, λύχνος ἥλις τῆς νοητῆς, ἵδη χρη-
ματίσας, καὶ σωὶ Προφήταις ἵκέτοιε, καὶ
πᾶσι τοῖς Αγίοις, ἐν Θερμῇ μετανοίᾳ,
τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν φρόσκαιρον.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλαέ-
θρωπε, μεστίτείας, τῷδε ἐν ὄσιόπτει
Θεραπόδσαντων σε Ἰησοῦ Ιερῶν Γυμνάσων,
Ιεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σὺ. Κηρύκων Ἀπο-
σόλων, καὶ Ιερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτη-
ρίας. αὖτιστον. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, σωματωθεότα κυήσασα,
Παναγία, τῶν καθικέτοιε, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ παντας ιμᾶς σῶσαι, καὶ
τῆς κολάσεως ρύσασαι. Ζωῆς αἰωνιζόσις,
καὶ φωτὸς αἴξιωσαι, καὶ σωὶ τάτοις καλῶς
Θεραπόδσασι.

Ωδὴ ἔ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Νοεραί σε Δυνάμεις, νῦν καθικετόμεσιν
εὔσπλαγχνε Κύρει, Ἐξοσίαι Θρόνοι,
Σεραφίμ Κυειόπτες Ἀγγέλοι, σωὶ τοῖς
Ἄρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἐσο,
τῷ λαῷ σὺ, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος -

Ξερόβπως βιώσας, Πρόδρομε μακάρει
ξέσον με ποίησον, πάσις τιμωρίας,
Ιησὸν δυσωπῶν τὸν φιλαθρωπὸν, σὺν Προ-
φήταις Θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις,
καὶ Μαρτύρων Ἀγίοις σρατόμασι.

Ο τὰς σὰς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας
λαμπτερύνας Κύριε, καὶ σεπτῆ Γυναικῶν,
ἀθλησάντων τὸν Θεῖον κατέλογον, μεγαλύ-
νας τάπων, ταῖς αφροσύχαις οἰκτείρισθε,
ὅ εἶδώς με τὰ ἀμεῖψα πταίσματα.
Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τὸν πανάγιον
ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν,
ἀδυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ δύσσω-
σόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ Θεῖα περάττει,
ἵνα πίσει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

‘Ωδὴ 5. Ιλάδητί μοι Σωτήρ.

Ρυθλῶν με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολά-
σθως, δεκτήτε Χερυθίμ, Θρόνοι Κυριό-
της, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ
Διωκέτεις, τὸν Δεσπότην πάσις Κτίσεως.

Σὺν Ἀποσόλων χοροῖς, καὶ τῷ Μαρτύ-
ρων σρατόμασι, Πρόδρομε Κύρυξ Χρι-
σοῦ, δύρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ὥρᾳ τῆς κεί-
σεως, Ἰησοῦν δυσώπει, τὸν φιλαθρωπὸν
Θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων σερρῶς, Γωναιτε Θε-
κλα ὁξάρχεσσα· ἵκέτει σωὶς ἄνταις,
τὸν εὔσπλαγχνὸν Κύριον, παθῶν ἀμαυρω-
σεως, καὶ πειρατείων, πολυβόπων λύρω-
θηνας ἡμᾶς.

Θεο-

Γ μνῆμέν σε οἱ πισοὶ, Θεοχαρίποτε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμηντον Ἰω, Θεὸν ἀπεκύντας· ὃν δυσώπει Ἀχαούτε, Πόλιν τὴν Λαόν σ汝, ἐπειρήνη διασώζεθαι.

Ωδὴ ζ'. Θεῖ συγκατάβασιν.

Φ ατὸς φῶτα δεύτερα, τῷ πρώτῳ δύτες "Αγιοι Ἀγγελοι, σὺ μεθέξει ἀύλῳ, καὶ πινολβίῳ καταφαιδριώσθε· ὅταν κραυγάξω τὸν νῦν μν φωτίσατε, ἐσκοτισμέον αὐτὸν βίας τοῖς πάθεσι.

Χ ορδὲ ὁ μακάριος, τῷ Ἀποστόλῳ καθητεύεισε, σωὶ τῷ θείῳ Προδρόμῳ, τῷ Ἀθλοφόρῳ καὶ Ἱερῷ Προφητῷ, Ἱεραρχῶν τε Ὁσίων φιλανθρωπε, πάρειδε παύπτων ημῶν τὰ πλημμελήματα.

Ψ υψῆς μου κατέβαλε, Χειτὲ τὸ πόνον καὶ ταύτῃσι οἴκτειρον, τῷ Ἱερομαρτυρῷ, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῷ Ὁσίῳ σου, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταχύνησμε, ήτίκα μέλλω τῷ σῷ, Θρόνῳ παρέσαθαι.
Θεοτοκίου.

Ως Θρόνος πυείμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς Κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθενίσ· σωὶ μακαρίας καὶ ἵεραις Γωναιξί, τῆς Βασιλείας ἀυτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογεῖντα πισῶς τὴν προσασίαν σ汝.

Ωδὴ ί. Ἐππαπλασίως κάμινον.

Ως Χερυβίμ, πυείμορφα, Σεραφίμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξεσίαι, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἀγγελοι, καὶ πατέτες Ἀρχάγγελοι·

καὶ Κυριόττες ἵεραι, σὺν τῷ μακαρίῳ δυσωπεῖτε Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποσόλοις, Ἰεράρχαις Οσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις, οἵμασι ἐλεηθῆσαι.

Δότε οἵμην βούθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολομαῖς, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππο, Ανδρέᾳ, Μάρκῃ, Λυκᾷ, καὶ Ιωάννῳ φίλῳ Χειρὶ, Σίμων ἡγία, παρικάκαισι θεῖοι, καὶ μέγιστοι Ματθία, ἐπιρεῖσις τῇ πλάνᾳ, καταπεποιημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἄλιτακῶν λαμπρότερος, γενιματίσας ἐλλάμψεων, Στέφανος ὁ Πρώτος, Αθλητῶν γενόμενος, σὺν τάπαις ἴκετοις, καταυγαδῆσαι πάντας οἵματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς ἀλλορεῖτε, λαδὸς ὑπερυψήστε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

,Θεοτοκίου,

Ιχυλατεῖν με Πανάγιη, τῷς ὄστιος βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτε ποίησον, ἔχθροὺς καταρράσσουσα, τῷς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς, καπολιθαίνειν τὴν πάθη, ἀπαύσως ἐνοχλεύντας, ἵνα χαίρων ψραυγάζω· λαδὸς ὑπερυψήστε Χερσῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Ἐξέση ἐπὶ τάτῳ ὁ Οὐρανός.

Ως θεῖαι Ἐξυσίαι καὶ Χερυβίμ, Σεραφίμ Κυριόττες, Ἀγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαι, πᾶσαι καὶ Διωάμεις πανδικλεῖται, καὶ λεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν

Θεὸν; καλῶς ἡμᾶς βιῶσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῷ δεινῷ ἀπολυτέρῳ.

Σὺν πάσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρτερος Πρόδρομε, τῷ ἀγαθῷ, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τὰς κακωδίτας πάθεσι, καὶ ταῖς ἐπιρείαις τοῦ πουντρᾶ, ἀεὶ συνεχομένας, καὶ βίᾳ ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστι γεραίρωμεν.

Η Θεία Ἀποσόλων πανδικλεὺς, Δαδεκάς σιών τοῖς Μάρτυσιν ἀπασιν Ἱεροργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς Προφήταις μακαρίοις τε, Οσιοῖς καὶ δίκαιοις αἱ σερρῶς, ἀδλίσασαι Γυμναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν φρεσβείαν, φρὸς τὸν φιλανθρωπὸν ποιησαδε.

Θεοτοκίου.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθὸν, ἐκδύσωπει Τίόν σκ καὶ Κύελον, διαπαντός, τὸν κεκακωμένην ταῖς φροσβολαῖς, τῷ φυχοφθόρῳ Δράκοντος, καὶ σέξαδενίσασαί μου φυχίω, οἰάσασαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις αὐταθίναι, ταῖς φωτοφόροις αναβάσεσι.

Τὰ ἐν Ἀγίοις Πατέρος ὥμῶν

ΚΤΡΙΛΛΟΤ

Ἄρχιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας

Αόγος περὶ Ἐξόδου ψυχῆς, καὶ περὶ¹
τῆς δούτερας Παραστασίας.

Φοβοῦμαι τὸν Θάνατον, ὅτι πικρός μοι
ἐστι. Φοβοῦμαι τὴν γέννησαν, ὅτι ἀτελόν-
τος ἐστι. Φοβοῦμαι τὸν πάρταρον, ὅτι οὐ
μετέχει θέρμης. Φοβοῦμαι τὸ σκότος, ὅτι
οὐ μετέχει φωτός. Φοβοῦμαι τὸν σκώληκα
τὸν ιοβόλον, ὅτι ἀτελόντος ἐστι. Φοβῦμαι
τὰς Ἀγγέλους τοὺς ἐπὶ τῆς Κείσεως, ὅτι
αὐτελεῖμονές εἰσι. Φοβῦμαι ὄννοῶν τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης τὸ φοβερὸν καὶ ἀδέκαστον Δικαστή-
ειον, τὸ Βῆμα τὸ φεικῶδες, τὸν Δικαστὴν
τὸν ἀδέκαστον. Φοβῦμαι τὸν ποταμὸν τοῦ
πιρὸς, τὸν ωρὸ τοῦ βίματος ἐκείνου συρό-
μενον, καὶ σφοδροπάτῃ καχλαζόνται τῇ φλό-
γι.

γί. Φοβοῦμαι τὰς ἡκονημένας ρόμφαιας,
τὰς ἀποτόμας τιμωρεῖσας. Φοβέμαι τὸν Κό-
λασιν τῶν ὡκὲ ἔχουσαν τέλος· πτοῦμαι τὸν
ζόφον τὸν ἀφεγγῆ. Φοβέμαι τὸ σκότος τὸ
ξέωπερον. Φοβέμαι τὸ δεσμὸν τὸ ἄλυτα,
τὸν βρυγμὸν τῶν ὁδόντων, τὸν κλαυθμὸν
τὸν ἀπαραμέθιτον, τὰς ἀφύκτες ἐλέγχους.
Οὐδὲν γάρ καπηγόρων δεῖται ὁ Δικαστής ἐ-
κεῖνος, ψῆτε μαρτύρων, ψῆτε ἀποδείξεων, ψῆτε
ἐλέγχων· ἀλλ' ὅσα ἐπράξαμεν, καὶ ἐλαλή-
σαμεν, καὶ ἐβελδυσάμεθα, φέρει εἰς μέσον
τοῦτο τὸν ὀφθαλμῶν τὸν πεπλημμεληκότων.
Τότε ωδεῖς ὁ παεισάμενος, καὶ Ἐξαρπάζαν
τῆς τιμωρείας· ωπάπτρ, ωμόπτρ, ωχ ύδος,
ψήχι θυγάτρων ὡκὲ ἄλλος τις τὸν συγγενῶν,
ψήγείτων, οὐ φίλος, ωσωήγορος, ωχη-
ματων δόσις, ωπλάτη περιεστία, ωδινα-
σείας ὅγκος, ἀλλὰ ταῦτα παύτα ὥστερ κο-
νις εἰς αποδὸν ἐνῆλλακται, καὶ μόνος ὁ κε-
νόμενος ὑπὸ τοῦτον πεπραγμένων, τῶν
ἐλαλθερῆσαν, οὐ τῶν καταδικάζεσσαν ὑπο-
μένει φῆφον.

Οἱ μοι τῆς σωμεδίσεως ἐλεγχούσις με,
καὶ τῆς Γραφῆς βοώσις, καὶ διδασκέσσις με,
ἀπέχειν τὸν μιασμάτων, καὶ παύτων τὸν
ἐβδελυγμένων ἔργων· οἵμοι, ὅτι τὸν ναὸν
τῆς σώματος ἐφθείρα, καὶ τὸ "Ἄγιόν σα Πνεύ-
μα ἐλύπισα. Ω Θεέ, ἀληθινά σα τὰ ἔρ-
γα, καὶ δικαία οὐ κείσις σε, καὶ δίδειαι αἱ
οδοί σα, καὶ αὐτοῖς ιχνίασα τὰ κείματά σου·
Διὰ τρόσκαιρον ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, αἱ-

Σά-

Θάνατα βασανίζομαι· διὸ καὶ θόνει σάρκος,
πῶ πυεὶ παραδίδομαι. Δικαία ἡ κείσις τῷ
Θεῷ· Ἐκαλέμην, καὶ ωχ ὑπήκυον· ἐδιδα-
σκόμην, καὶ οὐ προσῆχον· διεμαρτύρατό
μοι, ἐγὼ δὲ κατεγέλων· αἴγινώσκων καὶ
ἐπιγινώσκων, οὐκ ἐπίσθον· ἀλλ᾽ ἐν ἀμε-
λείᾳ, καὶ ράθυμίᾳ, καὶ ἀκιδίᾳ, καὶ ἐν πε-
εισαστροῖς καὶ παραχαῖς, καὶ ζάλαις βε-
φῶν, καὶ απατλῶν, καὶ σκιρτῶν, καὶ ἀγαλ-
λόμινος, καὶ σφρανόμινος, ἐδαπταίσα με
τὰ ἔτη, καὶ τὰς μιᾶς, καὶ τὰς ἡμέρας εἰς
τὰ πρόσκαιρα, καὶ φθαρτά, καὶ γῆινα, κο-
πιῶν, καὶ μοχθῶν, καὶ ἀγωνιζόμινος, μὴ
εἰς νουῦ λαμβάνων, οὐ λογιζόμινος, οἶον
φόβον, καὶ βόμον, καὶ ἀγῶνα, καὶ ανάγκην
ἔχει ἡ φυχὴ, δτε τὰ σώματος χωρίζεται.
Παραγίνεται γάρ· ἐφ' ἡμᾶς Σβατιὰὶ καὶ
Διωάμεις οὔραναι, καὶ τῇ ὑπαναπτίων Δυ-
νάμεων οἱ τοῦ σκότους Ἀρχούτες, οἱ Κοδ-
μοκράτορες τῆς πονηρίας, οἱ Τελωνάρχαι,
καὶ Λογοθέται, καὶ Πρακτοφινισταὶ πῦ αέ-
ρος, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ αὐθρωποτόνος Διά-
βολος, ὁ ἐν κακίᾳ διωάστης, οὐ οὐ γλῶσ-
σα ώστε ξυρὸν ἱκονημάτον· περὶ οὐ φη-
σίν ὁ Προφήτης. Τὰ βέλη τοῦ διωατοῦ ἱ-
κονημάτα σὺν τοῖς αὐθραξι τοῖς ἐρημικοῖς·
Καὶ ἐνεδρόει ὡς λέων ἐν τῇ μαῦρᾳ αὐ-
τοῦ. Ὁ Δράκων, ὁ μέγας ὁ ἀποστάτης·
ὁ Ἄδης ὁ πλατιών στόμα ἀντοῦ· ὁ Ἀρ-
χων τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους, ὁ ἔχων τῷ
Θανάτου τὸ κράτος, καὶ βέβηλος τινὶ δίκαιο-

κα-

κατέχων τὴν ψυχὴν, ἐπιφέρων καὶ φυρίζων πάντα τὰ σὺν ἐμοὶ πεπραγμένα, σὺν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ δὲ γνώσει καὶ σὺν ἀγνοίᾳ ανομήματα καὶ ἀμαρτίματα, ἀπὸ τῆς νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ τέλους, τὰς κατελήφθιν. Ἐξερδινῶν λοιπὸν, ὃποῖον φόβον καὶ βόμον δοκεῖς τὴν ψυχὴν ἔχειν σὺ τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινη, Θεωρεῖσαν τὰς φοβερούς, καὶ ἀχέιους καὶ ἀπλεῖς, καὶ αὐτολεῖς καὶ ἀτιθάσις Δαιμονας, ὡς Αἰδίοπας ζοφώδεις παρεπαμένους, ὃν καὶ ἀυτὴ οὐδέποτε μόνη χαλεπωτέρᾳ υπάρχει πάσις κολάσεως· Ὅτι τινας ὠρῶσα οὐ ψυχὴν, Θορυβεῖται, Θροεῖται, ὁδωπάται, παρεπατεῖται, καὶ συστέλλεται, περὸς τὰς τὴν Θεὸν Αγγέλους προσφορὰς· Κατέχεται οὐδὲ η ψυχὴ ὑπὸ τοῦ Αγίου Αγγέλων, διὰ τὸ αέρος παρερχομένη καὶ ὑπουρμένη διείσκει τὰ τελώνια, φυλάττοντα τὴν αὔδον, καὶ κρατοῦντα καὶ διακαλύνοντα τὰς αὐτοβανάστας ψυχάς· ἔκαστον γὰρ τελώνιον τὰς οἰκείας ἀμαρτίας προσφέρει ἀντῆς.

Τὸ μὲν τῆς καταλαλίας, ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώττης ἀπὸ τοῦ δικτύου, καὶ ὅρκου, καὶ ἐπιορκίας, ἀργολογίας τε, καὶ φλυαρίας, καὶ ματαιολογίας, καὶ γαστεριαργίας, παραχήσεις, ἀσωτοποσίας τε οἴνου, καὶ ἀμέριτος γέλωτας καὶ ἀφρεπεῖς, καὶ φιλημάτων ασέμνων καὶ ἀφρεπῶν, καὶ ἀσμάτων πορνιῶν. Οἱ δὲ "Αγιοι" Αγγελοι, οἱ τὴν ψυχὴν ὁδηγοῦντες, προσφέρουσι καὶ ἀυτοὶ ὅσα διὰ

διὰ σόματος καὶ γλώσσης ἐλαλίσαμεν ἀγαθὰ, προσδυχάς δύχαεισίας, θαλμὸς, ὁδὸς, ὕμνους, ἄσματα πνοματικὰ, αἰγαλώσεις Γραφῶν, καὶ ὅσα διὰ σόματος καὶ γλώσσης αγαθὰ τῷ Θεῷ προεπέμψαμεν. Δεύτερον Τελώνιον, ὄρασις ὄμμάτων, καὶ ὅσα ἀπὸ ἀπερπτύς Θέας, καὶ περιέργου καὶ ἀχαλινώτου ὄράσεως, καὶ πνομάτων δολίων. Τείτον Τελώνιον τῆς ἀκοῆς, καὶ ὅσα διὰ τῆς τοιαύτης αἰσθήσεως τὰ ἀκάθαρτα πνομάτα δέχονται. Τέταρτον Τελώνιον ἡ ὄσφρησις, ὀσμῆς τε δύναδος, ἀλειμμάτων, καὶ ἱδονικῆς ὄσφρησεως, ἀπεργυματίας, περιεργασίας, καὶ ἑταερίας πρέπεισ. Πέμπτον Τελώνιον, ὅσα διὰ ἀφῆς χειρῶν πονηρὰ καὶ χαλεπὰ εἰπράχθησαν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς κακίας τελώνια, φθόνυτε καὶ ζήλος, κυνοδοξίας τε καὶ ὑπεριφαύλας, πικείας καὶ ὄργης, ὁξυχολίας τε καὶ θυμοῦ, πορνείας καὶ μοιχείας, καὶ μαλακίας, φόνυτε καὶ φαρμακείας, καὶ τοῦτο λοιπῶν θεοσυγῶν καὶ μαρῶν φράξεων, ὃν ἔκαστον ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ οὐκ εἴ τι λεπτομερῶς διηγήσασθαι; ἐν ἑτέρῳ καιρῷ ταμιδέσθω· καὶ ἀπλῶς οὕτω καθεξῆς ἔκαστον πάθος θυχῆς, καὶ πᾶν ἀμάρτυρα, ίδίας Τελώνας ἔχει, καὶ φορολόγους. Φυχὴ οὖτις παῦτα, καὶ μείζονα, καὶ πλείονα τούτων θεωροῦσα, ὅποιον φόβον, καὶ ἔρμορ, καὶ κλάνον δοκεῖς ἔχειν, ἔως ὅτου ἡ ἀπόφασις ἔλθῃ; Κανὶ ἡ ἐλευθερία ἀυτῆς γενίται, ἐκείνη ἔστιν ἡ ὥρα. ἐπώδυ-

νος, καὶ ἐπικενδωος, καὶ πολυστράκτος,
καὶ απαραμέθητος, ἔως αὐτὸν τὸ ἀπο-
βυτόμενον. Αἱ γὰρ θεῖαι Διαμάρεις ἴσαν-
ται κατὰ φρόσωπον τῷ ἀκαθάρτῳ πυν-
μάτῳ, καὶ αὗται καλάς ἐπιφέρουσι φράξεις
διὰ τε λόγων, καὶ ἔργων, καὶ λογισμῶν, καὶ
ἔννοιῶν. Κατανοεῖ ἡ φυχὴ, μέσον ἰσταμέ-
νη ἐν φόβῳ καὶ βόμβῳ ἔως οὗ ἐκ τοῦ φρά-
ξεων, καὶ τῷ ἔργῳ, καὶ λόγῳ ἀντὶς, οὐ
καπαχειθεῖσα δεσμοδεύῃ, οὐ δικαιωθεῖσα
ἐλεύθερωθῇ. Τοῦτο ιδίων γὰρ ἀμαρτμάτων
ἴκαστος ταῖς σειραῖς σφίγγεται· καὶ ἐάν τι
ἀκτία, δίστεβῶς ζήσασα, καὶ θεαρόσως βιώ-
σσα, παραλαμβάνουσιν ἀυτὴν Ἀγγελοι.
καὶ λοιπὸν ἀμέμενος οὔσα, πορθέται,
ἔχουσα σιωδοπόρους τὰς Ἀγίας Διμά-
ρεις, κατὰ τὸ γενέαμμαν. Ως δέ φριμε-
γομένων πάντων οὐ κατοικία ἐν σοι. Τότε
πληροῦται τὸ εἰρημένον. Ἀπέδρα ὁδυών,
λύπη, καὶ συναγμός. Τότε ἀπαλλαγεῖσα
τῷ πονηρῷ, καὶ σταφῷ, καὶ φοβερῷ πυνθ-
μάτῳ ἐκείνῳ, πορθέται εἰς ἐκείνην τὴν
αὐτοκλάλιτον χαράν. Ἐαν δὲ δύρεθῇ ὅτι
μελεῖα καὶ ἀσωτίᾳ ζήσασα, ἀκούει τὴν
δεινοτάτην ἐκείνην φωνήν. Ἀρθήπω ὁ ἀσε-
βῆς, ἵνα μὴ τὸν τοῦτον δόξαντα Κυείου. Τότε
ἀυτὴν καταλαμβάνουσιν ὥμέραι ὄργης, καὶ
θλίψεως, καὶ αὐάγκης, καὶ συνοχωέας, η-
μέραι σκότους καὶ γυνόφου. Τότε ἀφείτες
ἀυτὴν οἱ Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ Ἀγγελοι, πα-
ραλαμβάνουσιν ἀυτὴν οἱ Αἰθίοπες ἐκεῖ-

γοι δαίμονες, καὶ τύπτοντες ἀυτῷ ἀνηλεῖς,
κατάγουσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ διχάσαντες
ἀυτῷ, ρίπτωσιν ἀυτῷ δεδεμένῳ δεσμοῖς
ἄλυτοις, εἰς γῆν σκοτεινήν καὶ ζοφεραν̄,
εἰς τὰ κατώτερα μέρη, ἐν τοῖς καταχθο-
νίοις, καὶ δεσμωτείοις, καὶ φυλακαῖς τοῦ
Ἄδεων· σύντα τυγχανόντες αποκεκλεισμένοι
αἱ φυχαὶ τοῦ ἀμαρτωλῶν, τοῦ ἀπ' αἰῶνας
κεκοιμημένων, καθὼς φησὶν ὁ Ἰωάννης.
γῆν σκοτεινήν καὶ ζοφεραν̄, εἰς γῆν σκότους
αἰωνίου, ἵνα ἔστι φέγγος, ωδὲ ζωὴ βρο-
τῶν, ἀλλὰ ὅδιον αἰώνιος, καὶ λύπη ἀτελότη-
τος, καὶ κλαυθμὸς ἀπαυτος, καὶ βρυγ-
μὸς ὁδόντων ἀσίγητος, καὶ σναγμοὶ αὐτο-
μητοι· ἕκεῖ οὐαὶ διαφαντός· ἔκεῖ, οἵμοι,
οἵμοι· ἔκεῖ κράζεσι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ βούθων·
βοῶσι, καὶ οὐδεὶς ἔστιν ὁ ρύμενος· ὃν ἔστι
διηγήσαθαι τὴν αὐτῆκളιν ἐκείνων· ὃν ἔστι
εἰπεῖν διὰ γλώττης τας ὅδιας τοῦ ἔκεισθε
κατακειμένων καὶ αποκεκλεισμένων φυχῶν·
Αἴδιατε πᾶν σόμα αὐθρώπου φανερώσατε
τὸν φόβον καὶ τὸν βόμον ἐκεῖνον· οὐκ ἔστιν
χείλη αὐθρώπου ἰχύοντα εἰπεῖν τὴν πε-
ρίτσασιν καὶ τὸν κλαυθμὸν αὐτῷ· Στραζύ-
σι διβωκεῖς καὶ ἀπαύστως, ἀλλὰ οὐδεὶς ὁ
ἔλεων· κράζουσιν ἐκ βάθους, ἀλλὰ οὐδεὶς ὁ
εἰσακόων· ἐποδύρονται, ἀλλὰ οὐδεὶς ὁ ρύμε-
νος· αὐτακαλύπτεται καὶ κόπτονται, ἀλλὰ οὐδεὶς
ὁ απλαγχυζόμενος.

Τόπε, πώς ή καύχησις τῷ Κόσμῳ τάτου;
πώς ή κανοδοξία; πώς ή βουφή; πώς ή ἀπό-
λαυ-

-λαυσίς; ποῦ ἡ απατή; πὼ ἡ φαντασία;
 -ποῦ ἡ αἴπαυσις; ποῦ ὁ κόσμος; πὼ τὰ
 γρήματα; πὼ ἡ δύχεια; πὼ τότε ἡ τερ-
 πνότης; πὼ ἡ αἰδεῖα τῆς σαρκός; ποῦ τὸ
 κάλλος τῷ γνωστῶν τὸ φύδες καὶ αἰωφε-
 λές; ποῦ τότε ἡ παρρησία ἡ αναιδής καὶ
 αὐάρχωτος; ποῦ τότε ὁ καλλωπισμὸς τῷ
 ἴματίων; πὼ ἡ ἥδονὴ τῆς ἀμαρτίας ἡ αἰά-
 θαρτὸς καὶ συγχαρτή; πὼ οἱ τὸν βδελυραδ
 τῷ ἀρρενοκοιτῶν ἥδονίων ἡγούμενοι; πὼ οἱ
 τὰ μῆρα καὶ τὰ ἀλείμματα ἀλειφόμενοι καὶ
 καπνιζόμενοι; ποῦ οἱ μετὰ τυμπάνων καὶ
 κιθάρας τὸν οἶνον πίνοντες; πὼ τότε ἡ κα-
 ταφρόνησις τῷ ἐν ἀφοβίᾳ ζώντων; ποῦ ἡ
 φιλαργυρεία, καὶ ἡ φιλοχρηματία, καὶ ἡ ὅξ
 ἄντρος ἀστλαγχνία; ποῦ τότε ἡ ἀπαθρω-
 πος ὑπεριφανία, ἡ πάντα βδελυσσομένη,
 καὶ ἔαυτην λογιζόμενη εἶναί τι; πὼ τότε ἡ
 καὶ ματαία τῷ αὐθρώπων δόξα; πὼ
 ἡ λαγνεία, καὶ ἡ ἀπολασία; πὼ ἡ διω-
 σία, καὶ ἡ τυραννίς; ποῦ τότε Βασιλές;
 ποῦ Ἀρχαν; πὼ Ἡγούμενος; ποῦ οἱ ἐπ'
 ὅξουσιῶν; ποῦ οἱ γαυειῶπτες ἐπὶ πλήθει
 πλούτου, πωχοὺς μὴ ἐλεῦντες, καὶ τὰ Θεῖα
 καταφρονῦντες; πὼ τὰ Θέατρα καὶ τὰ κυνή-
 για; ποῦ τότε οἱ μετεωριζόμενοι καὶ με-
 ἔριαζοντες, καὶ ἀμερίμνως βιοωπτες; ποῦ
 τὰ μαλακὰ ἐνδύματα καὶ στραμναὶ αἱ μα-
 λακαὶ καὶ ἀπαλαί; πὼ αἱ ψηφιλαὶ οἰκοδο-
 μαὶ, καὶ τὸ εὖρος τῷ 50ῶν; ποῦ οἱ ἐ-
 φοβίᾳ ζήσαντες; τότε ἰδόντες Θαυμάσουσι,
 καὶ

καὶ φείξουσι, καὶ καπαλαγάντες ὀλολύξουσι, παραχθέντες σαλδυθῶσι· ἔόμοις αὖτοὺς ἐπιλάβοι, καὶ ὡδῖνες ὥσει τικτάσις· ἐν πνεύματι βιαίῳ σωτεριβήσονται ἀφανίζόμενοι. Ποῦ τότε ἡ σοφία τῇ Σοφῶν; ποῦ τῇ Ρητόρων ἡ δύγλωττία, καὶ τὰ μάταια αὐτῶν πανουργόματα; οὐαὶ, ἐπαράχθησαν ἐσαλδύησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη; ποῦ Σοφός; ποῦ χαρματός; ποῦ συζητής τοῦ αἰῶνος τούτου; Ὡ άδελφοί ανάλογίσαθε ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ἡμᾶς διδόντας λόγον καθ' αὑτόν; ὃν ἐπωράξαμεν, εἴτε μεγάλων, εἴτε μικρῶν; μέχρι γάρ τοῦ ἀργεῖ λόγος ἀπολογίαν δώσομεν τῷ δικαίῳ Κριτῇ. Ποταπὸς δὲν δεῖ ἡμᾶς εἶναι εἰν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ; Εαὐδὲ εὕρωμεν χάριν ἀνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα χαρὰ δέχηται ἡμᾶς ἀφοειζομένους ἐκ δεξιῶν τῆς Βασιλέως· ποταπὸς δεῖ εἶναι ἡμᾶς εἰς τὴν χαραν ἐκείνην τὸν αὐτοκλάτιτον, ὅταν εἴπῃ ὁ Βασιλός τῇ Βασιλεύντων τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ μετὰ ἴλαιρότητος; Δεῦτε οἱ δύλογημενοι τοῦ Πατέρος μν, κληρονομίσατε τὴν ἱτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου. Τότε κατακληρογομήσομεν ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ, ἀοφθαλμὸς ὡς εἶδε, καὶ ἡς ὡς ἦκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐθρώπου ὡς αὐτέβη, ἀντομασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν. Τότε λοιπὸν ἀμέερμοι ἐσμεν, μηκέτι πτούμενοι μηδεμίαν πτοησιν.

'Αγα-

Αναλογισθέα δὲ ταῦτα γὰρ τὰ τῷ ἀμαρτωλῷ ἀπελθότον κόλασιν, ὅταν εἰσάγωνται εἰς τὸ Βῆμα τὸ φοβερόν· οἵα αἰχμή ἀυτοὺς λίγεται ἐνώπιον τοῦ Δικαίου Κετῶν, μὴ ἔχοντας λόγον ἀπολογίας· οἵα ἐνέργοπή λίγεται ἀυτοὺς ἀφοειζομένους ἐξ ὀλονύμων τοῦ Βασιλέως· οἵον σκότος ἐπιπέσει ἐπ' ἀυτοὺς, ὅταν λαλήσῃ φρὸς ἀντὸς ἡρῷον ἀντός, καὶ ἐν τῷ θυμῷ ἀυτῶν παράξῃ ἀντάξ· ὅταν εἴπῃ φρὸς ἀντάξ· Πορρόνεδε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἱπομασμένον τῷ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἀντοῦ. Οἵμοι, οἵμοι, οἵαν Θλίψιν, καὶ οδυσίαν, καὶ συνοχωέαν, καὶ φόβον, καὶ βόρεον δέξεται τὸ πνεῦμα ἀντός, ὅταν γένηται κραυγὴ πασῶν τῷ ἐπτραπίων Διωάμεων λέγουσα· Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν "Ἄδην. Οὐαὶ, οὐαὶ, οἵον μέλος ἀλαλάζοσι Θρίωντες, καὶ πανθοιώτες, καὶ ὄλολύζοντες, κοπτόμενοι, ἀπαγόρουνος κολαθῆναι πικρῶς εἰς ἀπελόπτυας αἰῶνας. Οἵμοι, οἵμοι, οἵός ἐστιν ὁ τόπος, ὅπου ἐίναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῷ ὄδόντων, ὁ καλούμενος Τάρταρος, ὃν καὶ ἀυτὸς ὁ Διάβολος φέρεται. Οὐαὶ, οὐαὶ, οἵα ἐστὶν ἡ Γέεννα τῷ πυρὸς τῷ ἀσβέτῃ, καίοντος, καὶ μὴ φωτίζοντος. Οἵμοι, οἵμοι, οἵός ἐστιν ὁ ἀκοίμητος καὶ ιοβόλος σκάλης. Οὐαὶ, οὐαὶ, οἵον δεινόν ἐστι τὸ σκότος ἐκεῖνο τῷ ἐξώτερον καὶ ἀεὶ μένον. Οἵμοι, οἵμοι, οἵοι εἰσὶν οἱ ἄγγελοι ἐκεῖνοι,

νοι, οἱ ἐπὶ τῷ κολάσεων ἀστλαγχνοὶ καὶ
τὸν εἰλέημονες· ὄνειδίζουσι γὰρ, καὶ ἐπιπλήττοντος
τούσι δεινῶς· Τότε οἱ κολαζόμενοι κράζε-
σιν ἔκτυῶς, καὶ ὁ σώζων ὧν ἔστι· Κεκρά-
ξονται δὲ περὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσακεστε-
ται ἀυτῶν· Τότε γνώσονται, ὅτι μάταια
ἀυτοῖς ἀπίστη πάντα τὰ τοῦ βίου, καὶ ἂν ἐδό-
κουει ἐνταῦθα χρηστὰ εἶναι, καὶ χαρμονῆς
πλήρη, χολῆς καὶ ιοῦ πικρῷ πικρότερα δύ-
ρεθίσονται· Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅταν
οἱ δίκαιοι ἐκ δεξιῶν ἴσωσι, καὶ κατένοι θλί-
βονται· ὅταν οἱ ἀμαρτωλοὶ πενθοῦσι, ηὖτε
οἱ δίκαιοι χαίρουσιν· ὅταν οἱ δίκαιοι ἐσρ-
τάζουσι, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ οδύρονται· ὅ-
ταν οἱ δίκαιοι ἐν γαλιώῃ, καὶ οἱ ἀμαρτω-
λοὶ ἐν χειμῶνι καὶ συμφορᾷ· Οὐαὶ τοῖς
ἀμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι δοξάζονται,
καὶ καταδικάζονται· οὐαὶ τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι κορεύνωσι πα-
τὸς ἀγαθῶν, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὑπερούμενοι
τυνάζονται· οὐαὶ πᾶσι ἀμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ
δίκαιοι μακαρίζονται, καὶ κατένοι ὄνειδίζον-
ται· Οἱ δίκαιοι ἐν ἀγιασμῷ, οἱ δὲ ἀμαρ-
τωλοὶ ἐν ἐμπορησμῷ· Οἱ δίκαιοι ἐγκωμιά-
ζονται, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ ταλανίζονται· Οἱ
δίκαιοι ἐν μοναῖς Ἀγίων, οἱ δὲ ἀμαρτω-
λοὶ ἐν ἔξοειδίαις αἰωνίω· Οἱ δίκαιοι ἀκού-
σοταί τὸν Δεῦτε οἱ δίλογημονοι τοῦ Πα-
τέρος μου, κληρογομίσατε τηλὺ ἡπιμασμέ-
νην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσ-
μου· οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ ἀκούσονται τὸν Πο-

ρδύε-

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΦΥΧΗΣ.

βοι

ρόλεσθε ἀπ' ἐμῷ οἱ κατραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, τὸ ἥπαμασμένον τῷ Διαβόλῳ,
καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶν. Οἱ δίκαιοι εἰς Πα-
ράδεισον, οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσ-
βετον· οἱ δίκαιοι ἔυφῶσιν, οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἔυχονται· οἱ δίκαιοι χορδύσσουν, οἱ δὲ ἀ-
μαρτωλοὶ δεσμοῦνται. Οἱ δίκαιοι ἄδεστιν,
οἱ ἀμαρτωλοὶ θρηνῦσιν. Οἱ δίκαιοι τὸ Τρι-
σάγιον, οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ ξισάθλιον. Οἱ
δίκαιοι τὸ ἄσμα, οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ χάσμα.
Οἱ δίκαιοι εἰς κόλπας Αβραὰμ, οἱ ἀμαρ-
τωλοὶ εἰς βράσματα Βελίαρ. Οἱ δίκαιοι εἰς
ανάπαυσιν, οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς κατάκελσιν.
Οἱ δίκαιοι δροσίζονται, οἱ ἀμαρτωλοὶ φλο-
γίζονται. Οἱ δίκαιοι δύφραινονται, οἱ ἀ-
μαρτωλοὶ τῇ λύπῃ ξυραίνονται. Οἱ δίκαιοι
μεγαλυνόνται, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ τίκονται.
Οἱ δίκαιοι υψώνται, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ πε-
πεινῦνται. Οἱ δίκαιοι θάλπονται, οἱ δὲ
ἀμαρτωλοὶ μελαίνονται. Οἱ δίκαιοι τῇ ἀ-
γαθῶν κορώνηψιται, οἱ ἀμαρτωλοὶ κλονί-
ζονται. Τὰς δικαίας θρέψει θέα Θεῶν, τὰς
ἀμαρτωλάς λυπήσει θέα πυρός. Οἱ δίκαιοι
σκεῦος ἐκλογῆς, οἱ ἀμαρτωλοὶ σκεῦος γεσύ-
νης. Οἱ δίκαιοι χυσός πεπυρωμένος, ηγή-
ἄργυρος δόκιμος, καὶ λίθοι τίμιοι, οἱ ἀμαρ-
τωλοὶ ξύλα, καλάμη, ηγή χόρτος, πυρός
ὑπέκαυμα. Οἱ δίκαιοι σῆτος Βασιλείας,
οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄχυρα ἀπωλείας. Οἱ δίκαιοι
απόρος ἐκλεκτός, οἱ ἀμαρτωλοὶ ζιζανία πυ-
ρός. Οἱ δίκαιοι ἄλας Θεῖον, οἱ ἀμαρτω-

λοὶ βρῶμος, καὶ δυσωδία. Οἱ δίκαιοι Ναοὶ Θεῶν αμίαντοι, οἱ ἀμαρτωλοὶ Ναοὶ Δαιμόνων μεμιασμένοι. Οἱ δίκαιοι σὲ τῷ νυμφῶνι, οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς χάρος ἀπέραντον. Οἱ δίκαιοι σὲ φωτοφανεῖας, οἱ ἀμαρτωλοὶ σὲ ζόφῳ Θιέλην. Οἱ δίκαιοι μετὰ Ἀγγέλων, οἱ ἀμαρτωλοὶ μετὰ Δαιμόνων. Οἱ δίκαιοι σὺν Ἀγγέλοις χορδύσιν, οἱ ἀμαρτωλοὶ μετὰ Δαιμόνων θρινύσιν. Οἱ δίκαιοι μέσον τῆς φωτὸς, οἱ ἀμαρτωλοὶ μέσον τοῦ σκότου. Οἱ δίκαιοι ὑπὸ τῆς Παρακλήτης παρακαλεῖνται, οἱ ἀμαρτωλοὶ σὺν τοῖς Δαιμοσι τιμωροῦνται. Οἱ δίκαιοι παρίσανται τῷ Θρόνῳ τῷ Δεσποτικῷ, οἱ ἀμαρτωλοὶ παρίσανται τῷ ζόφῳ τῷ τιμωρητικῷ. Οἱ δίκαιοι διαπαντός βλέπεται τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἀμαρτωλοὶ διαπαντός ἵσανται κατὰ πρόσωπον τῆς Διαβόλου. Οἱ δίκαιοι μυζηταὶ Ἀγγέλοις, οἱ ἀμαρτωλοὶ μυζηταὶ Δαιμοσι. Οἱ δίκαιοι ἴκεσίαν προσφέρυσιν, οἱ ἀμαρτωλοὶ θρίων ἄπαιστον. Οἱ δίκαιοι αὖτοι, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ κατώ. Οἱ δίκαιοι σὲ Οὐρανῷ, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ σὲ τῇ Ἀβύσσῳ. Οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς θανάτον ἀπωλείας. Οἱ δίκαιοι σὲ χειρὶ Θεοῦ, οἱ ἀμαρτωλοὶ σὲ τόπῳ Διαβόλου. Οἱ δίκαιοι μετὰ τῆς Θεῶν, οἱ ἀμαρτωλοὶ μετὰ τῆς Σατανᾶ.

Οὐαὶ πᾶς ἀμαρτωλοῖς, ὅτε ἀφοείζονται ἀπὸ τῆς Δικαιίων. Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅτε γυμνεύνται αἱ πράξεις αὐτῶν, καὶ αἱ βυλαὶ

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΦΥΧΗΣ. 603

λαὶ τῷ παρδιῶν φανερῦνται. Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅτε οἱ σωματισμοὶ τῷ νοὸς ἐλέγχονται, καὶ αἱ συγκαπαθέσεις τῷ πονηρῷ λογισμῷ ζυγοσαττῦνται, καὶ ταλαιπωβέται ἡ διαίνοια. Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅτε μισεύνται ὑπὸ τῷ Ἅγιων Ἀγγέλων, καὶ βδελύσσονται ὑπὸ τῷ Ἅγιων Μαρτύρων. Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅτι ἐκβάλλονται ἐκ τοῦ υμφῶνος. Οὐαὶ τινὶ τότε μεταμέλειᾳ. Οὐαὶ τινὶ τότε Θλίψι. Οὐαὶ τινὶ τότε ἀνάγκῃ. Οὐαὶ τινὶ τότε καταγῆδα. Δεινὸν τὸ χωριδίων αἴπο τῷ Ἅγιων, ἀργαλεώτερον τὸ χωριδίων αἴπο τῷ Θεῷ, ἄτιμον τὸ δεθῆναι χεῖρας καὶ πόδας, καὶ εἰς τὸ πῦρ βλυθῆναι, Θλιβερὸν τὸ ἐκπεμφθήναι εἰς τὸ σκότος τὸ σκέπτερον τὸ γυνοφερὸν, ἔτιζεν τὰς ὁδόντας, καὶ πήκεδαι. Βαρὺ τὸ απαύσως κολάζειται, πονηρὸν τὸ φλογίζεσθαι τινὶ γλῶσσαν, αἴσυμπαθὲς τὸ αἰτεῖν ράνιδα ὕδατος, καὶ μὴ λαμβάνειν, πικρὸν τὸ ἄντρον εἶναι, καὶ βοῶν, καὶ μὴ βοηθεῖται. Ἀπιράβατος ἡ φάραγξ, καὶ ἀμέβητον τὸ χάος, ἀφυκτος ὁ ἀποκλειθεὶς, αἵαπόδρατος ὁ κατεχόμενος, αἵαπέρβατον τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς, ἀσπλαγχνοὶ οἱ πρηταὶ, σκοτεικὸν τὸ δεσμωτήριον, ἀλυτοὶ τὰ δεσμὰ, αἵασταστοι αἱ ἀλύσεις, ἀχεροὶ καὶ ἀτίθασοι οἱ ὑπηρέται τῆς φλογὸς ἐκείνης. Βαρεῖαι αἱ κασίδες αἱ τιμωρητικαὶ ἐκεῖναι, τερρόι οἱ ὄνυχες καὶ ἀθραυσοι, σκληρὰ τὰ βύνδυρα, θολώδεις καὶ καχλάζουσαι αἱ πίσαι, δυσώδεις τὸ

θέαζον, αὐθρακώδεις αἱ πλίναι ἔκεῖναι,
ἄσβετος ἡ πυρὰ, κνιαγώδης ηγὸν βρωμώδης
ὁ σκάληξ, ἀσυγχώριτον τὸ κειτέρον, ἀ-
προσωπόλιπτος ὁ Δικαῖος, ἀπροφάσιτος ἡ
ἀπολογία, κατεξιγμένα τὰ φρόσωπα τὰ
τῷ Δυνατῶν, πυνιχροὶ οἱ Δυνάσται, πω-
χεὶ οἱ Βασιλεῖς, ἴδιῶται οἱ Σοφοί, μωροὶ
καὶ ἄδεκτοι οἱ Ρήτορες, ἀφρονες οἱ πλάστοι,
αἴκινα τὰ κολακόδιματα τῷ πλατογενάφων,
φαεραὶ αἱ καμπύλαι τῷ ράδιόργων, τη-
λαυγεῖς αἱ έροχιαι τῷ πλεονεκτῷ, βρωμώ-
δης τῷ φυλαργύρων ἡ ὄσμη, φαερὰ τῷ υ-
ποκειτῷ ἡ ὑπαλότης, οἰνόπλινγοι οἱ ἐπι-
θέται, πάντα γυμνὰ ηγὸν τεῖχαχιλισμένα
ἐγώπιον ἀντῷ. Οὐαὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, βέ-
βιλοι, καὶ ἐναγεῖς, καὶ ἀκάθαρτοί εἰσιν ἐγώ-
πιον τῷ Θεῷ. Πῶς μεμίανται ἀντῷ αἱ φυ-
χαὶ; πῶς βρωμώσιν ἀντῷ τὰ σώματα ἐκ
τῆς λαγνείας, καὶ ἀκολασίας; πῶς ἐμόλυ-
νων τὰ σώματα, ηγὸν ἐμίαναν τὴν φυχίων,
μὴ φυλάξαστες τὴν σολίων τῷ Ἀγίᾳ Βαπ-
τίσματος; πῶς αἴσαιχιώτως, καὶ αὔερυθρεά-
σως τῷ κραυπάλῃ καὶ τῷ μέδῃ τῆς ἀσωτίας,
τὴν ὅζοδήκηων τῆς κοιλίας, τὸν ἀσκὸν τῆς
γαστρὸς, τῇ ἀυταρκείᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ μὴ σοι-
χήσαντες, ἀλλὰ τὸ πλεῦτον ἀντῷ ἀντῷ ἐμ-
πιστόσαντες, έυφυλῶς εἰς τὰς ἥδονας ὡς
χοῖροι τῷ βορβόρῳ ἐγκαλινδόμενοι, τὰς ἡ-
μέρας καὶ τὰς ἔπη ἀντῷ ἐδαπαίησαν, μετεω-
ειζόμενοι δὲ λογισμοῖς ρύπαροῖς, καὶ φαύ-
λαις ἐνοίαις, αργολογίαις, καὶ θυμελικοῖς
ἄσ-

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΦΥΧΗΣ. 603

φυμασι; Πῶς ἥλλοιώθησαν τὸν καρδίαν αὐτῷ τῇ πωρώσει, εἰς γάρ μὴ λαβόντες τὸν σιώπαξιν τὸν Χειτό, καὶ τινὰ ἀπόταξιν τοῦ Διαβόλου; πῶς ἐξεῖπτοσαν τῆς δύνειας ὅδον, τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας βαδίσαντες, καὶ τῷ ὑπνῳ τῆς ράθυμίας ἐκδόντες, εἰς πέπειρον τῆς Γεσένης ἔστησαν ποτίσαντες; πῶς ἀπηλλοθεῖσθησαν τὸ φωτός τῷ ἀρετῷ, ἀγαπήσαντες τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ βαδίσαι αὐτὸς τῆς πλατείας καὶ δύρυχώρας ὅδον, τῆς ἔριβου τῆς κακίας; Πῶς επελάθοντο τῆς τὸ Κυρίαν καὶ Θεοὺς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιδημίας, καὶ τῷ πολλῶν καὶ αρεξιχνιάσων αὐτῷ δέργεσιῶν, καὶ καθαρισμάτες μὲν δὲ ὑδατος τὸ Θείαν Βαπτίσματος, καὶ Πνύματος Ἀγίαν, καὶ σολιδάτες τῷ μύρῳ τῆς ἀγαλλιάσεως, διὰ δὲ μικραὶ ἥδοντι, μισητὸν καὶ συγχαντικόν, ἀθετήσαντες τὰς τοιαύτας, καὶ τηλικαύτας δωρεᾶς, ἐδελώθησαν πνύματι πορνείας καὶ μοιχείας; Οὐαὶ τοῖς καταλείψασι τὸν Τιοθεσίαν, καὶ ἀκολυθήσασι ταῖς τὸ Κόσμυ ἥδοναις· ωὐαὶ τοῖς ἐπομένοις ταῖς τὸ Κόσμυ συντυχίαις· οὐαὶ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας· ωὐαὶ τοῖς καταλείπουσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας· ωὐαὶ τοῖς περιπατῶσιν ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας· ωὐαὶ τοῖς καταλιμπάνσι τινὶ ἥμέραν τῆς Θεογνωσίας· ωὐαὶ τοῖς ἐμπεπλησμένοις τῇ κακῇ σιωπῇ τὸ γέλωτος· ωὐαὶ τοῖς καλλωπιζομένοις φρούς τὸ ἔωσαι φυχᾶς, εἰς συντυσίαν

καὶ λαγνεῖσας ἀκολασίας ἀκαθάρπου· ἀλη-
θῶς γὰρ ἄγκιστρόν εἶται τὸ Διαβόλον ὁ καλ-
λωπισμός· τοῖς δὲ ποδάσι, καὶ ζυπάσι, καὶ
θέλασι σφράγεισι, μισητός εἶναι.

Οὐαὶ τοῖς διαβάλλεσιν ἐν τῷ εὐρίσκοντι· οὐαὶ
τοῖς παρακροατοῦσι, καὶ συμβαλλομένοις, καὶ
παραχοποιοῖσι· οὐαὶ τοῖς ομηύσοι διὰ φιλη-
δονίαν· οὐαὶ τοῖς ἐπιόρχοις· οὐαὶ τοῖς γα-
σεμάργυροις, ὃν δὲ Θεὸς οὐ κειλίσθε· οὐαὶ τοῖς
μεθύσοις· Μακάριος δὲ διὰ θρησκείας εἴαστον
δύτελίζων, καὶ παπεινῶν διὰ τὸν Θεόν, καὶ
ἄξεσθεντον, καὶ κατακείνων· διὰ τοιότος ὑπὸ^{τοιότος}
Θεῷ ὑψίστῳ υπῆγεται, καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων ἐ-
πανεῖται, καὶ ἐν τῇ Κείσει ὡς δίωνύμων
ζῆται· Μακάριος αὐτῷ πρωτόποτος διὰ καρτε-
ρῶν ἐν προσδίχαιοις, καὶ ὑπομετάντητος την-
τείαις, καὶ χαίρων τῷ αἰχμηπνήσαις, καὶ αὐτο-
παλατῶν καὶ αποσοβῶν τὴν ὑπνον, κάμπτων
τὸ γόνατα εἰς δοξολογίαν Θεῷ, κρούων
τὸ σῆνος, τύπτων τὸν πρόσωπον, ύψων τὰς
χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, αἴρων τὸ δόμινον εἰς
Οὐρανὸν πρὸς Κύρεον, ἐνιοῖς τὸν ἐπὶ θρό-
νον δόξης καθήμενον, καὶ καρδίας ἐπέζευσται,
καὶ νεφέλες εὑρισκόνται· Οὐ δέ τοιότος ἀπο-
λαύσει τῷ αἰώνιῳ ἀγαθῶν, καὶ γός, καὶ
ἀδελφὸς, καὶ φίλος, καὶ κληρονόμος Θεῷ γε-
νήσεται· Τάχα λάμψει τὸ πρόσωπον ὡς ὁ
Ἡλίος ἐν ἡμέρᾳ Κείσεως, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ Βασιλείᾳ· Οὐ
μετ' ἄγαπῶν τέλος αλίθεια, φίλος Θεῷ δίείσκεται· διὰ δὲ φύ-
δη ἐνδελεχίζων, φίλος Δαιμόνων γένεται.

'Ο

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΦΥΧΗΣ. 607

Οὐ μισῶν τὸν δόλον, λυθῆσθαι τῆς ἀφάς.
 Οὐ υπομεῖναν τὰς πειρασμάτας, ὡς ὁμολογητὴς σεφαῦται ἐνώπιον τῷ Βίματος τῷ Χριστῷ. Οὐ γογγύζων καὶ δυσπεπτόμενον ταῖς συμπιπτάσαις συμφοραῖς καὶ ταῖς συμβανάσαις Θλίψειν ἀκιδιῶντες καὶ βλασφημῶν, ὃτος πεπλαύνται, καὶ φρεσύας καθφάς ἔχει. Οὐ πρᾶος, καὶ ἐπιτεκνής, καὶ παπεινόφρων, ὑπὸ Θεῶν ἐπαινεῖται, μακαρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλων, ἐγκωμιάζεται ὑπὸ τοῦ αὐτού παντού, ὁ δὲ πικρὸς, καὶ ὁξύθυμος, καὶ ὁξύχολος κεκατάρχει ἀπὸ Θεῶν· τότε οὐ βρῶσις, βόρεις πικείας Δαιμόνων, ὁ δὲ οἶνος, θυμὸς δρακόντων, καὶ οὐ πόσις ἴδιος ἀστίδος εἰίστος. Οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὄφεσι τὸν τὸν Θεοῦ δόξαν· οἱ δὲ βέρυκτωμένοι τὸν νοῦν, ἐνοπῆται τὸν Διάβολον· οἱ τὰ φαῦλα ποράξαντες, καὶ τὰ ἄποπτα ἐνοοῦντες, καὶ τὰ κακὰ λογιζόμενοι εἰς τὸν πλησίον, κωλύσαντιν ἀντὸς τῆς θείας κοινωνίας. Οἱ τὸ περσικὸν φυκίοις ὑγραίνοντες, καὶ φίμερυθρῶν τὰς παρειὰς ἐβούτες καὶ λαμκαίνοντες, καὶ δι' ἐστρέπονται κατόπερ τοὺς σολιζόμενος πορὸς τὸ ζωγρῆσαι καὶ σαγηνεῦσαι φυχὰς εἰς ἀκολασίαν, καὶ ἐπιθυμίας ἀπόπτες, καὶ ἔρωτας σατανικάς, ὃν ημέρᾳ Κείσεως Θεοσεβεῖς ωχὸς δύείσκονται, ἀλλ' οὐς καταφρονηταὶ τοῦ ἐντολῶν τὸ Θεόν κολάζονται. Οἱ περιεργαζόμενοι κάλλος ἀλλόβριον, τῆς καλλονῆς τῆς Παραδείσου σεριθήσονται. Οἱ ἐπιχαίροντες ἐπὶ ππώσει ἑτέρων, ἐαυτὸς ππωμα-

τίζεσιν. Οἱ ἐπιθυμεῖντες τὰ ἀλόβητα, τὸ
ἴδια περιδίδοσι, καὶ ἀπόλλωται. Οἱ κυρό-
δοξοί, καὶ ὑπερήφανοι, καὶ αὐθωπάρετκοι
μὲν τὸ Διαβόλου καταδικάζονται. Οἱ ὑπο-
χειται μετὰ τὸ Σατανᾶ τιμωρεῦνται· οἵ τοῦ
σῶμα παρὰ τὸ δέον ἔφοντες, λιμοκτονεῖσται
τὴν φυχὴν. Οἱ δὲ γνώσει, καὶ αὖτις αἰχγ-
κης ἀμαρταῖοντες, καὶ μὴ μετανοεῖντες, μηδὲ
ἀπίστων κολάζονται. Οἱ λέγοντες, δὲ νεό-
της ἀμαρτίσωμεν, καὶ δὲ γῆρᾳ μετανοίσω-
μεν, ὑπὸ Δαιμόνων ἐμπαῖζονται, καὶ χλούδε-
ζονται, καὶ ὡς ἐκκρίτως ἀμαρταῖοντες, τῆς
μετανοίας εὐκαιρίανται, ἀλλ' δὲ νεότητι ὑπὸ^{τῆς} τῆς Θεοτάτης δρεπανῆς θεεῖζονται ὡς Ἀμ-
μών ὁ τὸ Ἱσραὴλ Βασιλεὺς ὁ καὶ τὸν Θεὸν
παροργίσας διὰ τῆς πονηροῦς αὐτῷ λογιτ-
μοῦς, καὶ τῆς βεβήλως ἀντεῖνοί αις. Οἱ δὲ
λέγοντες, σήμερον ἀμαρτίσωμεν, καὶ αὖτον
μετανοίσωμεν, οἵ τοις τοι εἰματαιάθησαν ὅτι
τοῖς λογισμοῖς αὐτῷ, καὶ ἐσκοτίθη ἢ αὐτός
κατεστος αὐτῷ καρδία, καὶ τὴν σήμερον ἀπώ-
λεσαν, τὸ σῶμα φθείραντες καὶ μιανάντες, καὶ
τὴν φυχὴν μολιώναντες, καὶ τὸν γενν ζοφω-
σαντες, καὶ τὸν διαβοιαν θολώσαντες, καὶ τὸν
σιωεῖδησιν βορβορώσαντες, τοιαὶ δὲ αὖτον
ἐκλάπησαν. Οἱ γάρ μὴ κλαίοντες διὰ τὸ
πτῶμα τῆς πορνείας, καὶ μὴ πενθεῖντες διὰ
τὸν βόρβορον τῆς μοιχείας, καὶ μὴ θρίψι-
ντες διὰ τὸ πέταυρον τῆς αρρενοκοιτίας, καὶ
μὴ ὄλολύζοντες διὰ τὴν μαλακίαν, εἰ δύ-
νανται ὄλοφύχως μετανοῆσαι περὶ τὰ ἀπελ-
θόν.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΟΥ ΦΥΧΗΣ. 609

Θόντα ἀμαρτίματα, ὃτε διορθώσασθαι τὰ
μέλλοντα. Οἱ γάρ μὴ ζητῶντες ἀπέρ απώ-
λεσαν, καὶ τὰ σωζόμενα ωκεάνησαν. Οἱ
μὴ φιλίζοντες τὸν φυραστὸν τῆς ἐνθάδικης,
καὶ τὰ κεφάλαια ζημιῶνται. Οἱ μὴ κοπιῶν-
τες γνεγχῶς, καὶ οὐφορτες ἐν δύχαις, αἰχ-
μαλωτίζονται ὑπὸ αἰχρῶν λογισμῶν· οἱ δὲ
αἰχμαλωτιδεῖτες, δελδύνονται τῇ κακῇ συ-
νηθείᾳ ἄκοντες καὶ μὴ βιβλόμενοι. Οἱ μὴ
ἀγρυπνοῦντες οὐφόντως ἐν τῇ φαλαριδίᾳ, κλέ-
πτονται. Οἱ μὴ χειροροῦντες ἐν τῇ ἀκροά-
σει τῷ Θείῳ Γραφῶν, αὖτε ὑπνῷ τῆς φα-
θυμίας ἔαυτοὺς ἐκδόντες, μετὰ τῷ πορ-
μωρῷ Παρθένουν ἀποκλειδόνται. Οἱ τὰ
δπλα τῆς γνησίας φίπτοντες, ὑπὸ τῆς γα-
τειμαργίας σκελίζονται, καὶ ὑπὸ τῆς πορ-
νομοιχῆς αἴαιρενται ἀμαρτίας. Οἱ τὰς τοῦ
Θεοῦ ἀντολὰς μὴ φυλάξαντες, ὑπὸ Δαιμό-
νων τιβώσκονται, καὶ γεσόνη πυρὸς καταδι-
κάζονται. Οἱ τῆς Ἔκκλησίας, καὶ τῆς κοι-
νωνίας ἔαυτοὺς μακρύνοντες, ἔχθροὶ τῷ Θεῷ
γίνονται, καὶ Δαιμόνων φίλοι. Αἰχμαέδω-
σαν αἱ Αἵρεσεις τῷ ἀδέων Αἵρετικῶν, κα-
λυπτέθω τὸ γένος τῷ ἀπίστῳ, ἀπολέθω
ἡ σωμαγωγὴ τῷ Ἰαδαίῳ, ἐμφρατέθω τὰ
ἀκάθαρτα σόματα τῷ ἀριησοδέῳ Ἐβραίῳ.
Οἴταν ὁ δοκιμάζων τὰς καρδίας, καὶ τὰς γε-
φροὺς ἐπέζων, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίσομον, διῆκνύμενος μέχρι με-
εισμῆς σαρκὸς, καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ
μελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμητεων καὶ ἐνοιῶν,

κάθηται δικαίων· τότε δὴ, τότε όκοι οὐράνιοις
τινάς ἐκ πολλῶν, ἀλλὰ παῖτας ἐκκαλυπτο-
μένες ὅφει· γὰρ οὔτε δορὰ τῷ περιβάτῳ τὸν
λύκον διώσαται καλύψαι, οὔτε παιδίσσις τῷ
ἔργῳ, τῷ αὐτοδέσε αποκρύψαι λογισμόν.
Οὐκ ἔστι γάρ Κείσας ἀφανῆς τῷ Κείναντι,
ἀλλὰ παῖτας γυμναὶ καὶ τεῖχη λιστρούσαι τοῖς
οφθαλμοῖς αὐτῷ. Οὐκέντι περὶ τοῦ Θεοῦ
ἐντολῶς σαρκικοῖς αὐτιστέξαμεντα πάθεσι,
ταπεινώσωμεν λογισμὸς κενοδόξους, ἐπινα-
στῶμεν τῷ Διαβόλῳ περὸς μάχην, θύμα-
πόσωρεν εἰς υἱόν τινα διαδοκαν, ποιήσω-
μεν λογισμὸς ἀμαρτίας, κτησώμεντο περο-
διεγυμνερρισόν, σωματίδησιν αὐτόλατου, ἐγ-
κράτειαν ἀτελεῖτον, κητείαν αὐτόποκερτον,
ἄγαπτεν αὐτοροσωπόληπτον, ἀγνείαν αὐτό-
θετον, σωφροσύνην φρίσατον, ταπείνωσιν
αὐτόπτλον, φαλμαδίαν ἀπαυσον, αὐτάγνω-
σιν ἀκειδοξον, γορυκλυσίαν αὐτόπερίφακον,
δένσιν δικεκτῆ, βίον καθαρὰν, λόγον ἀλι-
θινή, ἐνοδοχείαν ἀγόργυρον, υπομονὴν διά-
ρεσον, ἐλεημοσιάν αὐτέξέπεισον. Τινὲς δέ
χολίαν ἐξαστρακίσωμεν, τὴν ὄργην διώξω-
μεν, τινὲς ἀκιδίαν ἐξεπέσωμεν, τὸν θυμὸν
ἀποκτείνωμεν, τινὲς λύπην μαράνωμεν, τὰ
φιλαργυρίαν ἐπραΐωμεν. Μή φοβισθῶμεν
τὸν κοινὸν θανάτον, τὸν τὸ γένους τῷ αὐ-
θρώπων θεειτινόν, ἀλλὰ τὸν ὄλοθροντὸν τῷ
αὐθρώπων· θανάτος γάρ κυείως, οὐχὶ ὁ
χωρίζων τινὲς τύχην ἀπό τοῦ σώματος,
ἀλλ-

αλλ' ὁ χωρίζων τινὸς φυχῶν ἀπὸ τῆς Θεᾶς.
 Οὐ Θεοῖς ζῶσιν ἐσιν, ὁ δὲ τῆς ζωῆς χωρίζο-
 μενος τέθυντε, τὴν πορὸς Θεὸν παρρησίαν,
 ὡς τινὸς ζῶσιν ἀποβαλάν. Καὶ επειδὴ,
 θανάτος ὁ Διάβολος, ὁ τὴν θανάτην Πατήρ,
 ἵσαται ὡς αὐτίκαλος ἴχυρός καθοπλιζό-
 μενος, ἵνα ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀγίαις ἡμέραις
 παλαιόσῃ, καὶ ρίψῃ, καὶ εἴπῃ· Ἐνίκησα τὰς
 Χειρὶς στρατιώτας, καλλος δεῖξας γυναι-
 κῶν, καὶ ὅπὸ τῆς ἀκοῆς ἐκρέμασα αὐτοὺς,
 κανοδοξίᾳ καὶ γαστεριαργίᾳ βοδείσας. Ἐ-
 δραξάμενοι αὐτῷ τῆς κόμης τῷ ἀρετῇ,
 καὶ σκελίσας ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ γαργαλί-
 σας τῇ οἰνοποσίᾳ, ὥθησας ἔρριψα εἰς βό-
 θρον πορνείας. Μὴ δὲν χαροποιήσωμεν τὰς
 ἀκαθάρτας Δαιμονίας, διότι ὁ ἡμέτερος Θεὸς
 παύτων ἐσὶ Σωτὴρ καὶ Δαιρόνων ὄλευτός.
 Επεὶ τούτουν τῷ ἡμεῖς σώματι συμπεπλέγ-
 μενα, καὶ θανάτῳ ὑπάρχουσιν ἐσμέν, ἀγω-
 νισώμενα γενναίως, ἵνα τὰς ἀκαθάρτας γι-
 κήσωμεν δαιμονίας. Εαὐτὸν τὸν φοβον τὸν
 θαυματὸν τῇ καρδίᾳ, καὶ τὸν μυῆμα τοῦ
 θανάτου ἐν τῇ φυχῇ περιφέρωμεν, εἰ τῷ
 παύτες οἱ Δαιμονες καθ' ἡμῶν ὄπλιζονται,
 ἀλλ' ὥστε πειράζοντες, ὡς τεῖχος ἡμᾶς
 δέρνησσονται, διὸ τὸ εἶναι τὸν Κύριον ἡμῶν
 μετ' ἡμῶν.

Οὐ τι ἀυτῷ φορέπει δόξα, τιμὴ, καὶ κρά-
 τος, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώναν. Αμιλ.

ΣΤΝΟΨΙΣ ΜΙΚΡΑ

ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ
ΤΠΟΘΕΣΕΩΝ.

ΣΤΝΑΘΡΟΙΣΘΕΙΣΑ

Από τῷ ιερῶν Κανάων, καὶ Ἀγίων Πατέρων.

Κανὼν Ξγ'. τῷ Ἀποσόλων.

Εἴτις Ἐπίσκοπος, οὐ Πρεσβύτερος, οὐ Διάκονος, οὐ ὅλαις τῇ καπελόγου τῇ Ἱερατικῇ, φάγη κρέας ἢν αἴματι ψυχῆς ἀυτῷ, οὐ θηρεύλωτον, οὐ θυντηριαῖον, καθαρεῖσθω, εἰ δὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφορεύεσθω.

Κανὼν Ξδ'. τῷ ἀυτῷ.

Εἴτις Κληρικός δύρεθῇ τῷ Κυριακῇ, οὐ μέραν νησδύων, οὐ τῷ Σάββατῳ, πλὴν τῷ εἰδός καὶ μόνῃ, καθαρεῖσθω, εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφορεύεσθω.

Κανὼν Ξδ'. τῷ ἀυτῷ.

Εἴτις Ἐπίσκοπος, οὐ Πρεσβύτερος, οὐ Διάκονος, οὐ ὑποδιάκονος, οὐ Ἀναγνώστης, οὐ Φάλης, τῷ ἀγίᾳ Τεαταρακοσίῳ οὐ νησδίει, οὐ τεβέάδα, οὐ παρασκόλι, καθαρεῖσθω, ἐκπός εἴμη δι' αἵθισται σωματικῶν

τινῶν ἐμποδίζοιτο, ἐαὐτὸν δὲ λαῖκος ἔη, ἀφοεῖσθω.

Κανὼν ὥ. Λαοδικείας.

Οὕτι οὐ δέτει τοῦ Τεσαρακοστῆ τῇ υπέρρᾳ ἑβδομάδαις τινῶν πέμπτην λύειν, καὶ ὅλων τινῶν Τεσαρακοστῶν ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν τὴν Τεσαρακοστήν νησδέειν, ξηροφαγεύσας.

Σημείωμα τῷ Βαλσαμώνος εἰς τόπου τὸν Κανόνα

Σημείωσαι δέ απὸ τῆς παρόντος Κανόνος, ὅτι κυρίως μία ἐσίνη ἡ νησεία ἡ τεσαρακονθήμερος ἡ τῷ Πάχα. Εἰ γάρ ἦσσαν πολὺ ἄλλαι, εμνήσθην αὐτὴν καὶ τέτων ὁ Κανὼν· πλὴν κατὰ τὰς ἄλλας νησίμυες, ἵγετο τοῦ Ἀγίων Αποσόλων, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Θεοτόκης, καὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Χεισῆς, νησδύοντες, ωκεῖς αὐχεινθησόμενα.

Κανὼν ιέ. Πέμπτη Αλεξανδρείας.

Οὐκ ἐγκαλέσειτις ἡμῖν παραπρυμένοις τεββάδα, καὶ παρασκεύαι, σὺν αἷς καὶ νησδέειν ἡμῖν καὶ παράδοσιν ἀλλογες φροσετέπειτο· τὸν μὲν δῆ τεββάδα, διὰ τὸ γινόμενον συμβέλιον ὑπὸ τοῦ Ἰαδαίων, ἐπὶ τῇ φροδοσίᾳ τῆς Κυρίου, τινῶν δὲ Παρασκεύαι, ὅτι ἀντὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε. Κυριακὴν δὲ χαρμοσύνης ἡμέραν ἀγομεν, διὰ τὸν αὐταντα σὺν αὐτῇ, σὺν δὲ γόνατα κλίνειν παρειλίφαμεν.

Κανὼν νέτης τῆς σὺν Τράλλῳ Σεπτέμβριος.

Ἐπειδὴ μεμαθήκαμεν τὰς σὺν τῷ Ρωμαίων πόλει σὺν ταῖς ἀγίαις τῆς Τεσαρακοστῆς ἡμέραις, καὶ νησείαις, τοῖς ταύτης Σάββασι

της δένειν, παρὰ τὴν παραδοθεῖσαν Ἐκκλησίας τικεὶν Ἀκολυθίαν, ἐδοξεῖ τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ, ὡστε κρατεῖν καὶ ἐπὶ τῷ Πρωμαίων Ἐκκλησίᾳ ἀπαρασταλέως τὸν κανόνα, τὸν διαγορδόντα. Εἴτις κληρικὸς δίρεθῇ τῇ ἀγίᾳ Κυριακῇ καὶ τὸ Σάββατον γινεῖν, πλὴν τῆς σάρκας καὶ μόνου, καθαρείσθω· εἰ δὲ λαϊκὸς, αφοργεῖσθω.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

Τῷ Ἀγίᾳ Νικηφόρῳ τῷ Ὄμολογοντῷ.

Οτι δεῖ γινεῖν τὸς Μοναχὸς τῇ τεῷ ἀδι τῆς Τυροφάγου καὶ τῇ παρασκευῇ, περὶ μετὰ τὴν τὴν Προηγιασμένων ἀπόλυτην ἐδένειν τυρὸν ἀπὸ αὐτοῦ δίρεθῶσιν· αὐταρέπτεε δὲ ὁ Καράς ψήσας τῷ Ἰακώβῳ τὸ δόγμα, καὶ τὴν τὴν Τεῷ αδιτῇ αἴρεσται.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ 13.

Τῷ ἀγιωτάτῳ Πατρὶ ἀρχῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κύριῳ Μάρκῳ, ἦ Απόκεισις τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείᾳ Κυρίῳ Θεοδώρου τῷ Βαλσαμών.

Οκαταλύων τὰς τεῷ ἀδας, καὶ παρασκευὰς ὅλες τὴν χρόνου, αὖδι σωματικῆς ἀδενείας, κολαζεται κατὰ τὸν Κανόνα τῷ Ἀγίῳ Αποστόλῳ· ὑπέξελέ μοι τὰς τεῷ ἀδας, καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀποκρέω, τῆς τυροφάγης, τῆς Διακανησίμης, καὶ τῆς δωδεκανημέρης.

Εν

Εἰς ταύταις γάρ καὶ διὰ πρέστος ἀκινδυνώς καταλύομεν, ὅτι καὶ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύσοντες οἱ Ἀρμεῖοι, διὰ τὸ Ἀρτζιβέριον· κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς περιόδου ἀποκρέω, διὰ τὰς Νινδίτες, καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγης νηστεύοντες οἱ Τερβαδῖται οἱ αἵρετικοὶ νησείαι μεγάλων. Ήμεῖς δὲν αὐτισμάτοντες τόποις, καταλύομεν, ἵνα μὴ δόξωμεν ὄμοφρονεῖν αὐτοῖς· πλὴν καὶ τότο γεννίσται, ὅταν τις μετὰ τοῦ Τερβαδιτῶν, ή Ἀρμεῖων σιωπαυλίζηται.

Κατὰ δὲ τὴν Ἐβδομάδα τῆς Διακαύνοιμος, ἀκινδυνώς πρεωφαγήσομεν κατὰ τὴν αὐτὴν τερβάδα, καὶ παρασκεψί· ως μίσθιος γάρ λογίζεται κυρώνυμος τὸ ἐπταήμερον τότο διάσημα.

Πρέπει λοιπὸν κάθε πιστὸς νὰ φυλάττῃ τὰς παραδεδομένας υποτείαις, καὶ ἐκείναις, ὅποις κοινῶς ὅλοι οἱ Χεισιανοὶ φυλάττουσι, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ὑποκάπω εἰς ἀράν, κατὰ τὸν 13'. Κανένα τῆς ἐν Γάγγρᾳ Συνόδῳ λέγοντας ἔτως·

Κανὼν 13'. τῆς ἐν Γάγγρᾳ Συνόδῳ.

Εἴτις χωρίς σωματικῆς ανάγκης ὑπεριφενδόντο, καὶ τὰς παραδεδομένας νησείας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ φυλασσόμενάς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραλύοι, ἀποκυρώντος ὃν αὐτῷ σίκείς λογισμός, ανάθεμα ἔσω.

Ηγενόντος, ὅποιος ἀπὸ τὰς πιεζές Χεισιανάς, δίχως σωματικὴν αἰδούσειαν, ἕθελεν ὑπεριφανεύεσθαι, καὶ ταῖς Νησείαις, ὅποις εἶναι πα-

ρα-

616 ΣΤΝΟΦΙΣ ΜΙΚΡΑ.

ραδεδομέναις εἰς τὸ κοινόν, καὶ ὅποῦ εἴησε
φυλαττομέναις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ θελε-
ταῖς παραλύσῃ, ἢ χαλάσῃ, μὲ λογισμὸν
τέλειαν ἀποφασισικῶς, αὐτάθεμα νὰ εἴναι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ νγ'.

Τῷ Πατρίαρχῷ Ἀλεξανδρείας Κυρία Μάρκη.

Αἱ Νιστεῖαι ωρὸς τῆς ἑορτῆς τῇ Ἀγίᾳ
Ἀποσόλων, καὶ τῆς Χειρὸς Γεννήσεως, καὶ
τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, καὶ τῆς
Σωτῆρος, ἀπαραέτιτοι εἰσιν, ἢ συγχωρ-
τέαι, καὶ αδιάφοροι;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Θεοδώρῳ τῷ Βαλσαμῶν Πατρίαρχῳ
Ἀντιοχείας.

Ημεῖς σκοπήσαντες τὰ περὶ τόπου, ἀπο-
λογέμεθα, ὅτι ὡς αἰάγκης φρονγάνται γη-
τεῖαι ωρὸς τῇ τεαγάρων τούτων Ἑορτῇ, ἢ
γην ωρὸς τῆς ἑορτῆς τῇ ἀγίαιν Ἀποσόλων,
τῆς Γεννήσεως τῆς Χειρὸς, τῆς Μεταμορφώ-
σεως τῆς Χριστῆς, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς Κοι-
μήσεως τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, πλὴν ἐπταή-
μεροι· μία δὲ ἡ τεαγαρακοφήμερος γητεῖα
εἶσιν, ἢ τῇ ἀγίου καὶ μεγάλῳ Πάθῳ· εἰδέ
τις καὶ πλέον τῇ ἐπταήμερῶν, κατὰ τὰ
Ἑορτὰ τῇ Ἀγίᾳν Ἀποσόλων, καὶ κατὰ
τὰ Ἑορτὰ τῆς Γεννήσεως τῆς Χειροῦ τη-
σδέει· ἢ ἐκοντί, ἢ ἀπὸ κηποεικῆς τυπικῆς

συ-

ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. 617

συνωθέμενος, καταγινώσκεται. "Οπως δέ καὶ διὰ τὸ πρὸ ἐκάστης πάσων τῷ τεατάρων Ἑορτῇ ἐπταῦμερον νησεῖαν εἶς αὐάγκης νησδέν οφείλομεν, ἐδηλώθη δὲ τῷ γεγονότι παρὸντι μῶν χάριν πάτε συκοδικῷ Τόμῳ.

Ἐκ τῷ Τόμῳ τῆς σύώσεως ἐπὶ Καισαρίνῃ καὶ Ῥωμανῷ τῷ Βασιλέων, εἰς τὰ 910.
ἔτη ἀπὸ Χειρού

Τελεῖ τὸ συνεισεῦται μόνον ἀξιωθήσεται ὁ Τριγαμος τῆς Μεταλλίφεως τῷ Μυσηρίων· ἀπαξ μὲν δὲ τῇ σωτηρίᾳ τῷ Χριστῷ, καὶ Θεῷ ἡμῶν Ἀνασάσει, δούτερον δέ σοι τῇ Κοιμήσει τῆς ἀγανάτης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοπόκου, καὶ τοῖς δὲ τῇ Γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ Χειρού τῷ Θεῷ ἡμῶν, διὰ τὸ καὶ δὲ ταύταις περιγειθαί νησεῖαν, καὶ τὸ εἰκότες ὄφελος.

Συμεὼν Θεοφαλονίκης.

Αἱ λοιπαὶ νησεῖαι, καὶ ἀπασαι μὲν κατὰ περάδοσιν ἀρχαίαι, ὡς ἡ συνήθεια μαρτυρεῖ, καὶ αἱ απὸ ἀρχῆς διαπάξεις, καὶ ὁ τῆς σύώσεως Τόμος αὐτῷ μεμνημένος, καὶ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν, ὃ τὸν θεοβάτατον Σάββαν, καὶ μετ' αὐτὸν τὸν εἰκόνα Δαμασκοῦ Θεολόγον συγχραῖεις ἔχει καὶ νομοθέτας. Καὶ ἡ μὲν τὸ πεαταρακονθημέρα νησεία τυποῖ τὴν Μωϋσέως νησείαν, ὃς πεαταράκοντας ἡμέρας καὶ νύκτας νησδύσας, τὸν νόμον ἐδέξατο. Ἡμεῖς δὲ νησδύοντες πεαταράκοντα, τὸν ζῶντα Λόγον εἰκότες Παρθενίου πεχθεύτα καὶ βλέπομεν καὶ λαμβάνομεν.

H

Η ηπεία δὲ τῷ Ἀποσόλων, διὰ τὸν πάτω τιμὴν, ὅτι πλείστων ἀγαθῶν διὰ αὐτὸν ἀξιεύμεθα.

Η δέ γε τὸ Αὐγάνου Νηπεία εἰς τιμὴν ὑπάρχει τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Μικροῦ.

Τινὲς μὲν τὸ φασὶ, καὶ διὰ τὸ δύο εἶναι Εορτὰς τὸν τοιαύτην ηπείαν, τῆς τε Μεταμορφώσεως, καὶ Κοιμήσεως. Εγὼ δὲ αὐτοῖς οὐμίζω, καὶ τῷ δύο μεμυῶθαι Ἑορτῇ, τῆς μὲν, ως φωτισμῷ παραπίστας, τῆς δὲ ως ἰλασμῷ, καὶ μεσιτείας ἐπέρ οἵμῶν.

Κεφάλαιον ρι. Τῷ Τυπικῷ Ἱεροσολυμιτικῷ τῷ Ὅσιᾳ καὶ Θεοφόρῳ Πατρὶ οἵμῶν Σάββᾳ τῷ Ἡγιασμάτου, ἦ απὸ τοῦ ἀπορθμοῦ τῷ Τυπικῷ διὰ ταῖς αὐταῖς ἔστις Νηπείαις.

Γίνωσκε, ὅτι ἀπὸ ταύτην τὴν οἵμεραν, ἵγοις ἀπὸ τὴν πρώτην τὸ Αὐγάνου Μηνὸς, ἔως ταῖς ιδί. τῷ αὐτῷ καθαυτοῦ μεθα, ηπειδόντες, ως αὐτὸν καὶ εἰς ταῖς λογιαῖς τεωταρακοσαῖς τῷ Χειστῷ Γεννῶν, καὶ τῷ Ἀγίῳ Ἀποσόλων, διὰ τὴν προσκύνησιν τῷ τιμίων Ξύλων, καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν τῆς Τπεραγίας Θεοτόκου, καὶ διὰ ταῖς αδεσέσιαις, ὃπερ συμβαίνεσσιν εἰς τὸν καιρὸν τῶτον.

Οὐ λοιπὸν ἀπέχεσσιν ἀπὸ τυεῖ, καὶ αὖγά, καὶ ὄφαλον· πολλοὶ δὲ καὶ ἀπὸ λάδι· πάρεξ εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Τὸς Πατριάρχεως Νικολάου.

Η' οὐτείσα τὸς Αὐγύστου πρότερον δύσα, ὥστε
ρον μετεπέθη, διὰ τὸ ταῖς ἐθνικαῖς ταύτην
συμπίπτειν οὐτείσαις· πλὴν ἔτι πολλοὶ τὸν
νησείαν ταύτην κατεβοσιν·

"Οτι κάθε Χεισιανὸς πρέπει νὰ ἑορτᾶζῃ
καὶ νὰ χολάζῃ τὸν Κυριώνυμον ἡμέραν.

Κάθε Χεισιανὸς χρεωσεῖ νὰ ἑορτᾶζῃ
ὅλαις ταῖς Κυελακαῖς τοῦ χρόνου· ὁ-
μοίως καὶ τῶν διακανήσιμον Ἐβδομάδα ὅ-
λην τὸς Πάσχα, καὶ νὰ χολάζῃ εἰς ταῖς Ἀ-
γίαις Ἐκκλησίαις, νὰ ακύη τὰς φαλμοὺς
καὶ σμυνὲς καὶ πινδυματικὰς ὠδὰς, καὶ νὰ συν-
εορτᾶζῃ μὲ τὸν Χειστὸν, καὶ νὰ προσέχῃ
εἰς τῶν αὐλάγνωσιν τῆς Θείων Γραφῶν, καὶ
εἰς τὰ Θεῖα Μυσήεια, κατὰ τὸν ξένοντα.
Κα-
νόνα τῆς ἐν Τρέλλῳ Σωοδόν, καὶ τὸν κ.θ.
Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Σωοδόν, λέγον-
ται ἕπτας.

Κανὼν κ.θ. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Σωοδόν.

Οὐ δεῖ Χριστιανὸς Ἰεδαῖζειν, καὶ ἐν τῷ Σαβ-
βάτῳ χολάζειν, ἀλλ' ἐργάζεσθαι αὐτὸς ἐν
τῇ ημέρᾳ, τῶν δὲ Κυελακῶν προτιμῶντας,
εἴτε δώμαντο, ἀφ' ἑσπέρας, σχολάζειν ὡς
Χεισιανός· εἰδὲ δύρεθειν Ἰεδαῖσαι, ἔσπω-
σαν αὐθεντικά παρὰ τὸ Χειστό.

Παραγγέλλει ὁ Κανὼν ὅτος νὰ μὴ χολά-
ζειν οἱ Χεισιανοὶ τὸ Σάββατον, καὶ νὰ ιου-
δαῖζειν, ἀλλὰ νὰ χολάζειν τῶν Κυελακῶν,
καὶ τιμεῖν τὸν σωτήριον Ἀνάστασιν τὸ Χρι-
στό,

τοῦ, καὶ νὰ ἀπέχειν ἀπὸ τὰ ἔργόχειρα, καὶ
νὰ φροσεδρόων εἰς ταῖς Ἀγίαις Ἐκκλη-
σίαις, αὐτὸν διώναται οἱ πιστοί· διατὶ εἰ ἐκ
πνοίας, ή ἄλλης τινὸς αὐάγκης κατὰ τὴν
Κυριῶνυμον ἔργασται τις, οὐ φροκειματι-
θήσεται, (καθὼς σέξιγεῖ ὁ Βαλσαμὸν εἰς
τὸν τὸν Κανόνα). Καὶ ἦτος μὲν ὁ Κα-
νὼν ταῦτα.

Η' δὲ ν' δ'. Νεαρὰ τῷ Βασιλέως χυρῷ Λέον-
τος τῷ σοφῷ, καὶ αὐτὸς τὸς γεωργίας διαεῖ-
ζεται χολάζειν κατὰ τὴν Κυριῶνυμον, καὶ
σε ταῖς Ἐκκλησίαις χολάζειν, καὶ δοξολο-
γεῖν τὸν Θεὸν, καὶ ὅχι νὰ ἀναχολάσῃ εἰς
ἔτερα ἄπακτα ἔργα, δηλαδὴ εἰς παίγνια,
καὶ ἔτερα αὐόσια· καὶ ὅχι μόνον τότο, αὐλαὶ
καὶ ὄσοι εἶναι ὑπανδροί νὰ ἀπέχειν καὶ ἀπὸ
τὴν σωματικὴν μίξιν, κατὰ τὸν Κανόνα
τῷ Ἀγίᾳ Διονυσίου Αλεξανδρείας. Λέγει
δὲ ὅτις.

Οἱ σιωπικῶντες Σαββάτῳ, καὶ Κυριακῇ,
τῆς φρὸς ἀλλῆλως ἀπεχέδωσαν ποινιατίας,
διὰ τὸ ἐν ταύταις τὴν πνευματικὴν θυ-
σίαν αὐαφέρειν τῷ Θεῷ.

Κανὼν μ. Ζ'. Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Σωοῦ.
Οὕτι ω̄ δεῖ τῇ Τεσαρακοσῆ ἄρτον φρέ-
ρεν, εἰμὶ ἐν Σαββάτῳ, καὶ Κυριακῇ μόνον.

Κανὼν ι.ά. Τῆς αὐτῆς.

Οὕτι ω̄ δεῖ ἐν Τεσαρακοσῆ Μαρτύρων γε-
νεθλίον ἐπιτελεῖν, αὐλαὶ τῷ Ἀγίῳ Μαρ-
τύρων μνεῖαν ποιεῖν ἐν τοῖς Σάββασι, καὶ
Κυριακαῖς.

Κα-

Κανὼν ιβ'. Τῆς ἀυτῆς.

Οὕτις εἰ δεῖ ἐν Τεσσαρακοσῇ Γάμῳ, οὐ γε νέθλια ἐπιτελεῖν.

Κανὼν ιβ'. Τῆς ἐν Τρέλλῳ.

Διὸς ὅλης τῆς Τεσσαρακοσῆς, πλὴν Σαββάτου ηῷ Κυελακῆς, ψῆ τῆς ἡμέρας τῆς Εὐαγγελισμοῦ, οὐδὲ Προηγιασμούων Λειτουργία τελεῖσθω.

Κανὼν κ. θ'. Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου.

Οὕτις εἰ δεῖ ἴδιωτικές Φαλμάς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ωδὲ ἀκανόνισα βιβλία, ἀλλὰ μόνα τὰ Κανονικὰ τῆς Κανῆς, ηῷ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν ί. Τῆς ἐν Καρθαγείᾳ.

Τὰ Πάθη τῷ Μαρτύρῳ αὐτογνωσκέσθωσαν, λίκνα αἱ ἐπόσιαι ἀυτῷ ἡμέραι ἐπιτελεύται.

Κανὼν λγ'. Τῆς ἐν Τρέλλῳ.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἄμβωνος μὴ αὐτογνωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, ηῷ μὴ τυχῶν σύλλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, αφοειζέθω.

Κανὼν ιδ'. Τῆς ἀυτῆς.

Καὶ ὁ μὴ χειροδεσίας τυχῶν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ιερὰς ἐπ' ἄμβωνος βίβλας μὴ αὐτογνωσκέτω· χειροδεστέίτω δὲ Ἀναγνώσας καὶ ὁ Ἡγόμενος ἐν πᾶσι ἰδίῳ Μοναστείῳ, εἰ Ιερωμένος εἴη, καὶ παρ' Επισκόπῳ χειροδεσίαν ἔχει, ηῷ Χωρεπίσκοπος, κατ' επιβολήν Επισκόπῳ.

Κανὼν έ. Τῆς ἀυτῆς.

Οἱ φάλλοντες, μετὰ πολλῆς φοροσοχῆς ηῷ κα-

καταρύξεως φαλλέπωσαν, βοσις ἀπάκτοις καὶ
αὐταρμόσοις μὴ χρώμυσοι.

Κανὼν 1. Τῆς ἡνίου Λαοδικείᾳ.

Καὶ αὖτε τῷ πανονικῷ φαλλῷ, οὐκ ἀπὸ
διφθέρας ἐπ' ἄμβωνος φαλλόντων, μηδὲν
στο 'Εκκλησίᾳ φαλλέπω.

Σχόλιον.

Διφθέρας ἔνται θα τὰς βίβλας καλεῖ, διὰ
τὸ μεμβράνας αὐτὰς εἶναι· διφθέραι γάρ
τὰ δέρματα.

Οὐ κ'. Τῆς α'.

Ἐν Κυριακῇ, οὐκ ταῖς τῆς Πεντηκοστῆς
ἡμέραις γόνυ τις μὴ κλινέπω.

Οὐ Ενιαυκοσὸς τῆς ἐν Τρύπῃ.

Αἱ πόλεις Ἐπειρυνῆς εἰσόδου τῷ Σαββάτου
γόνυ τις μὴ κλινέπω, μέχρι τῆς Ἐπειρυνῆς
τῆς Κυριακῆς εἰσόδου.

Οὐ ζ'. Τῷ Πατριάρχᾳ Νικολάῳ.

Τὸ κλίνειν ἐν Σαββάτῳ γόνυ, παρὰ τοῦ
Κανόνος οὐ κεκάλυται· οἱ πολλοὶ δὲ διὰ
τὸ μὴ νησεῖσθαι ἐν Σαββάτῳ γίνεσθαι, οὐδὲ
γόνυ κλίνεσθαι.

Κανὼν ἀ'. Τῶν Ἀγίων Ἀποσόλων.

Κ ληροκὸς ἀπας, οὐ λαικὸς, εἰμὶ δι' ἀσκη-
σιν, γάμον, καὶ πρεῶν, οὐδὲ οἴνον, ἀλλὰ βδε-
λυατόμυνος ἀπέχοιτο, οὐ διορθάσθω, οὐ κα-
θαρείσθω.

Τῷ ἐν Τρύπῃ ξγ'.

Οὐ εσθίων αἷμα ζώου, οἴωδήποτε ἔόπω,
κληροκὸς μὲν καθαρείσθω, λαικὸς δὲ ἀφο-
ειζέσθω.

Ο

‘Ο . Θ'. Τῆς ἀυτῆς.

Οἱ τέλειοι Εκκλησιαστικῶν Προΐσταμενοι, μάλιστα μὲν διὰ παντὸς, σχεδόντως δὲ καὶ ταῖς Κυριακαῖς διδασκέτωσαν, ἐκ τοῦ Θείου Γραφῶν τὰ τῆς Γραφῆς σχεδόντως λόγια.

Τέλος Πατριάρχα Νικηφόρου.

Δεῖ μεταδιδόναι τῆς Θείας Κοινωνίας τῷ αὐτούς ντι, ἀποθανεῖν κινδυνεύοντες, καὶ μετὰ τὸ γένεσαθαι βρώσεως.

Τέλος αὐτῆς.

Χρὴ τὰ ἀβάπτιστα νήπια, εἰςδέ δέρεθη τις εἰς τόπον, μὴ ὅντος Ἱερέως, βαπτίσαι· εἰ βαπτίσει δὲ καὶ ὁ Ἰδιος Πατέρ, οὐδὲ δίποτε αὐθαρπος Χειριστός, οὐκ ἔστιν ἀμαρτία.

‘Ο . Σ'. Τιμοθέος Αλεξανδρείας.

Λαϊκὸς ὄντες βαπτιστεῖς, εἰ σχεδόντως, μὴ μεταλαμβανέτω· εἰδὲ ἐκ πειρασμοῦ δάιμονος, μεταλαμβανέτω, ἵνα μὴ χάραν δῶματος αὐτῷ.

Ο . Π'. Τῆς δὲ Τράπλω.

Οἱ ἐπὶ Βησιν ἔζησις Κυριακαῖς, αὐλαγκης διχα βαρυτάτης, τῆς Εκκλησίας ἀπολιμπανόμενος, κληρικὸς μὲν καθαρεῖδω, λαϊκὸς δὲ ἀφοειζέσθω.

Ο . Ξά. Τῆς ἀυτῆς, καὶ ὁ β'.

Τέλος Μεγάλως Βασιλείας.

Οἱ μαντεσιν, οὐ τοῖς λεγομένοις ἐκαποντάρχοις ἑαυτάς δεδωκότες, ὡς τι παρέκεινων μαθησόμενοι τέλος ἀπορρίπτων, ἔξαετίαν ὑποπιπτέτωσαν, οὐδὲ οἱ φωνεῖς ἐπιτιμάθωσαν.

σαν· κατὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ φονεῖς ἐπισυρόμενοι, καὶ οἱ τύχηι, καὶ εἰμαρμέναι, καὶ γνωμονούσαι φροντύντες, καὶ οἱ λεγόμενοι νεφοδιῶκται, καὶ γυναικεῖ, καὶ φυλακτέροι, καὶ μαύτεις· ἐπιμένοντες δὲ, Ἐκκλησίας ἀπορρίπτειν σαν.

Ο κό. Τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ.

Καὶ ὁ μαντιδόμενος, καὶ εἰσαγαγών τινας εἰς τὸν οἶκον ἐπὶ αὐτέρσει φαρμακείας, ή καθάρσει, διὰ πεποτείας, ή ἔξαετίας τὴν τελείαν τυγχανέτω.

Ο ζ'. Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Α' ρειανοί, Μακεδονιανοί, Σαββατιανοί, Ναβατιανοί, Τεσαρεσκαιδεκατῖται, Τεβραΐται, καὶ Ἀπολλιναειςαὶ φροσερχόμενοι, τῷ ἀγίῳ μόνῳ μύρῳ χριέθωσαν, πᾶς αἴρεσεις ἐγχειράφως πρότερον αναθεματίσαντες· οἱ δὲ τοῦ λοιπῶν αἱρέσεων, ὡς Ἐλινες δεχέθωσαν, καὶ καπιχύμενοι βαπτιζέθωσαν.

Σχόλιον.

Οἱ τῶν Ἀγαριων παῖδες βαπτιζόμενοι παρὰ τῷ ὄρθοδόξῳ Ἱερέων ἀκόντων, οὐκ δύσεβεῖ διανοίᾳ τῷ φροσαγόντων ἀυτοὺς, ἀλλὰ ὡς φαρμακείᾳ, ή ἐπαοιδίᾳ χρωμένων, εἰ φροσέλθοισι ἀλλιθῶς τῇ πίστει, αὐτοβαπτιζόνται· ταῦτα γάρ σωματικῶς ἀπεφαίδη, ὡς ὁ Βαλσαμὼν λέγει.

Ο δ'. Τῆς ζ'.

Οἱ χρυσίον, ή ἀργύρειον, ή ἔτερον εἶδος τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτήμ, καὶ διάτι τούτων τῆς Λειπουργίας ἀπείργων τινὰ, ή ἀφοείζων,

Ζων, ἡ σεπτὸν ωλέιων Νάδον, μὴ γίνεσθαι
σε αὐτῷ τὰς Δειτουργίας, ὑπόκεισθαι ταυ-
ταπάθεια.

Ο λβ'. Τῶν Ἀποσόλων.

Αὐτοεισμένος Ἱερεὺς παρ' ἑτέρου μὴ δε-
χέσθω, εἰ μὴ τύχοι παχέως πελστήσας ὁ
αφοείσας.

Ο δ'. Τῶν Πατέρων Νικολάου.

Ο ἄλογος δεσμὸς αὐτῷ χύρος, καὶ παρ' Αρ-
χιερέως λύεται.

Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας.

Η ἐν ἀφεδρῷ γυνὴ ἢ μεταλλῆται ἔως ἣ
καθαρθῆ.

Η Κατηχυμένη, ἐαν ἐν βύσει γένηται, ἔως
καθαρθῆ, ἢ βαπτίζεται.

Ο ις'. Λεοντος Βασιλέως.

Ο ρίζοις πεζῇ τῷ τεκνοῦ γυναικῶν, αἱ
τῇ φυσικῇ καθαρούνται ρύσει, ἑτέρας ρῦ.
ἐπικειμένης αὐταῖς ἐπικινδυνούσου αδενείας,
μέχρι τεασαράκοντα ἡμερῶν ὑπερτίθεσθαι.

Ἐκ τῷ Κανονῶν τῷ Αποσολικῷ.

Εὐχέσθωσαι Ὅρθρῳ, Φίτῃ Ὡρᾳ, 5'. δ'.
Ἐσέρᾳ, καὶ ἀλεκτοροφωνίᾳ. Ὅρθρῳ, δί-
χαριστήτες τῷ Θεῷ, ὅτι παρῆλθεν ἡ νύξ,
ἐπελθούσης ἡμέρας. Τείτῃ, ὅτι ἐν αὐτῇ
γέγονεν ἡ τῷ Κυρίᾳ ἀπόφασις. Ἐν τῇ 5'.
ἔσαυρῷ θη. Τῇ δ'. πᾶ παύτα ἐκινήθη. Τῇ
Ἐσέρᾳ, δίχαριστήτες τῷ Θεῷ, ὅτι δεδω-
κεν εἰς αἴάπαυσι τῷ ἡμερινῷ κόπων τὴν
νύκτα. Ἀλεκτοροφωνίᾳ, ὅτι διαγγελίζεται
τὴν ἡμέραν πρὸς ἐργασίαν τῷ ἐργῶν τῷ φωτός.

Τῶν ἀυτῶν.

Ἐπιτελέσθω τοῖς κεκοιμημένοις ἔτι, διὸ
τὸν αὐταῖς αὐταῖς ἕιμερον· καὶ σύνατα εἰς αὐτό-
μνησιν τῷ περιόντων καὶ τῷ κεκοιμημένῳ·
καὶ πασσαράκοντα, καθὼς καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς
λαὸς ἐπέζησε Μωσῆς· καὶ συνιαύσια ἐκ
τῷ ὑπαρχόντῳ αὐτοῖς διδόσθω, εἰς αὐτό-
μνησιν αὐτῶν· ἀσεβεῖς δὲ γένος ὁ κόσμος ὅ-
λος ὄντει, δοθεῖς ὑπὲρ αὐτῶν.

Κανὼν Σ'. Τῶν Ἀποσόλων.

Παύταις τὰς εἰσιόντας πιστύς καὶ τῷ Γρα-
φῷ ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῷ
Προσδιχῇ καὶ τῇ ἀγίᾳ Μεταλήψει, ὡς α-
παξίαν εμποιουμέντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφορί-
ζεδαι χρή.

Κανὼν πγ'. Τῆς στο Τράλλω.

Σώματες νεκρῷ οὐ μεταδοτέον τῷ ἀγίασ-
μάτων.

Κανὼν πέ. Τῆς αυτῆς.

Ἴερῷ σόδον ὡς εἰσάγεται κτῆνος, εἰμὲν κα-
πιλαβύσης στο σόδῷ μεγίστης αὐλαγής.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Παράγγελμα πρὸς Ἱερέα.

Σπέδασον ὡς Ἱερεῦ σαυτῷ παραστῆσαι
έργατίων αὐτοπαίχιων, ὅρθοτομοιῶται τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας· μιδέ ποτε στῆς εἰς
σινάξιν, ἔχθρων ἔχων καπάτιος, οὐα μὴ
φυγαδόσῃς τὸν Παρακλητούς· ἐπειδή μέρα συν-
άξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐπειδή
τῇ Ἐκκλησίᾳ μεσάνω φροσύνης καὶ αὐτογ-
νωσκε, μέχει τῆς ὥρας, οὐ γὰρ σε δεῖ τε-
λέσαι τὴν Θείαν Μοσαγωγίαν· καὶ οὕτω
παραστηθῆναι σὺ καταγύξει καθαρῇ καρ-
δίᾳ τῷ ἀγίῳ Θυσιαστοέω· μὴ παραβλέ-
πων σὲ θεού κάκεῖθεν, ἀλλὰ φείκῃ καὶ φό-
βῳ παρεστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ·
μὴ διὰ Θεραπείας αὐθρωπίνων ἀποσπύ-
γης τὰς δύχας, οὐ σωτέμης, μιδέ λάβης
φρόσωπον, ἀλλ' ὅρα πρὸς μόνον τὸν φρο-
κείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιεσπώσας κύ-
κλῳ Δυνάμεις· ἀξιον σαυτὸν ποίησον τῶν
ἱερῶν Καυόνων· μὴ συλλειπούργει οἵς ἀπα-
γορεύουσι· βλέπε τίνι παρεστηκας, πῶς
ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως· μὴ ἐπι-
λάθῃς τῆς Δεσποτικῆς Ἐντολῆς, καὶ τῆς
τοῦ Ἀγίων Ἀποσόλων· μὴ δότε, γάρ φη-
σι, τὰ ἄγια τοῖς κυσὶ, καὶ τοὺς μαργα-
ρίτας μὴ βάλετε ἐμφροσθεν τῷ χοίρων·

ὅρα μὴ παραδῷς τὸν Τίδυ τῷ Θεῷ εἰς χεῖ-
ρας ἀναξίων· μὴ σύβαπτης τῷδε ὄνδροῖς τῆς
γῆς, μιδέ ἀντὸν τὸν τὸ διάδημα πεφυκείμε-
νου ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· τοῖς δὲ τῆς Μεταλή-
ψεως ἀξίοις μεταδίδε δωρεαν, ὡς καὶ ἀντὸς
ἔλαβες· οἵσι οἱ Θεῖοι Κανόνες ωκείων
πτυσι μὴ μεταδίδε· ὅρα μὴ σέ αμελείας,
σῦς, μῆς, ἢ ἄλλοι, ἀφιγται τῷδε θείων Μυ-
σηίων, μιδέ νοτιοδῶσιν ἢ καπνιδῶσιν, ἢ
χειριδῶσιν ὑπὸ αὐτέρων, καὶ αναξίων· Ταῦ-
τα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσων; σεαυτὸν σώ-
σεις καὶ τὰς ἀκόντας σγ.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Περὶ Τίτλων καὶ χρόνων ἀμαρτημάτων.

1. Οχειροτονῶν ὑπερόρια, καθαιρέσθω.
2. Ο ἐπὶ χρήματι χειροτονῶν, σιώ τῷ χειροτονημένῳ καθαιρέσθω.
3. Κληρικὸς ἔγγυας διδός καθαιρέσθω.
4. Κληρικὸς τόκου λαμβανῶν, οὐ παυσθῶ, οὐ καθαιρέσθω.
5. Ιερεὺς πιστὸν, οὐ ἀπιστον τύπτων, καθαιρέσθω.
6. Γυραικαὶ δεῖ εἰν Θυσιαστηίῳ εἰσιέναι.
7. Η Παρθενίᾳ δυολογήσασσα, καὶ ἐκπεστσα, ἔχει ἐπιτίμιον, ἔτη 16.
8. Οι μαντούδιμοις ἐπὶ αἰτίσει τινῶν, ἔτη 5.
9. Ο μαύτεστιν ἔσαιτον ἐπιδός, ἔτη η'.
10. Ο τὸν Χειστὸν ἀρνησάμενος, ὃν τῷ τελεί τῷ βίᾳ ἀξιέσθω τῷ ἀγεασμάτων.
11. Ο χωεὶς ἀνάγκης τινὸς τῷ εἰς Θεὸν πίσιν παραβὰς, ἔτη 1β'. ο δὲ διὰ βασιών, ἔτη η'.
12. Ο γοντείαν, καὶ φαρμακείαν σέξαγορδίαν, τὸν τῷ φοκέως χρόνον σέξομολογήσεται.
13. Ο ἀκροτελάζων ἔσαιτον, κληρικὸς μὲν καθαιρέσθω, λαϊκὸς δὲ ἀφοείσθω ἔτη τεία, καὶ κληρικὸς μὴ χινέσθω.

14. Ἡ κατ' ἐπιτίθδσιν φθαρεῖσα, ἔτη 1.
15. Ὁ ἐξστίως φονδόνων, ἔτη χ'.
16. Ὁ ἀκουστώς, ἔτη 1. καὶ κλιεγκός μὴ γινέσθω.
17. Ὁ μοιχδόνων, ἔτη 1έ.
18. Ὁ τινὰ συωμμένην ἀπωθήμενος, καὶ ἄλλην ἀγόμενος, ἔτη 1έ.
19. Ὁ εἰς ἐλσύθερον τῷμα πορνοῦν πόρνος, ἔτη ζ'.
20. Ὁ ἀρσενοκοίτης, ἔτη 1έ.
21. Ὁ κτυνοβάτης ὡς ὁ ἀρσενοκοίτης.
22. Ἡ ἀδελφομιξία, ἔτη χ'.
23. Ὁ τῇ ἴδιᾳ ἀδελφῇ συμμιαιούμενος, χωεζόμενος διλονότι τῆς φράξεως, ἔτη 1β'.
24. Ὁ κλέπτης, ἔτη β'.
25. Ὁ ἐπίορκος, ἔτη 1.
26. Ὁ τυμβορύχος, ἔτη 1.
27. Ἡ αμελησασα τοῦ κυήματος δι' ἑρμίων, ἢ ἀποείλαν τῷ ἐπιτιδείων, αὐστηνώσ.
28. Τῷ ἡμαρτικότων τὸ ἐπιτίμια, κατὰ τὸ ἴδιωμα τῆς περιεάσεως ἐπιτείνεται, καὶ θρίεται ἀπὸ τῆς δεσμεύτε, καὶ λύεται τινὰ ὅξεσταν λαβόντος.
29. Ὁ δεσμεῦν καὶ λύειν ὅξεσταν λαβὼν, ἀτινοστρ τῷ ἡμαρτικότων ἐν τῷ φορορρήθεντων, μεγάλην ὄρῶν συντέιβην, ἐλαττώσει τὸν χρόνον.
30. Ὁ τῇ μητρὶ ἐπιμανεῖς, ὡς ἡ ἐπιμανεῖς τῇ ἀδελφῇ.

A:

Αἱ πρὸς αὐάγκην γινόμεσαι φθοραὶ, αὐδί-
θενται ἔσωσαν. ὡς τῷ οὐτὸν δέλη, εἰ ἐ-
βιάστη παρὰ τὴν ιδίαν δεασότην, αὐδίθυντο.
Ηγανὴ ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ κυήσασα, τῷ
ἀμελήσασα τοῦ κυήματος, πέμπει τὸ φόνου
ἔγκληματι ὑποκείθω.

Οὐ εἰ βίας ἐπιορκήσας, ἐπτοιχίον. οὐ δὲ αὐδο-
αὐάγκης, ἐπτοιχίον. Μη χρόνῳ κείνῃ, ἀλ-
λὰ βόπῳ τὴν ἐπιτίμια.

Κανὼν ι. Τῆς ἐν Τρούλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος,
τόκες, ἢ τὰς λεγομένας ἐκατοσάς λαμβά-
νων, ἢ παυσάδων ἢ καθαιρείθω.

Τῆς αὐτῆς. Κανὼν ιδ'.

Πρεσβύτερος πρὸ τοῦ βιάκοντα ἐπῶν μὴ χει-
ροτονείθω κανὴ πάντι ὃ ἂν θρωπος ἀξιος.
όμοιώς τῷ Διάκονος μὴ χειροτονείθω πρὸ
τοῦ εἰκοσιπέτε χρόνων. τῷ Τυποδιάκονος
μὴ τοτοῦ τοῦ εἰκοσι χρόνων. οὐ δὲ παρὰ
τὰς ὁρισθεῖτας χρόνους χειροτονηθεῖς, κα-
θαιρείσθω.

Τῆς αὐτῆς. Κανὼν κβ'.

Οὐ χειροτονηθεῖς ἐπὶ χείρισμασι, συγκαθαι-
ρείθω πέμπτη χειροτονήσασι.

Τῆς αὐτῆς. Κανὼν κγ'.

Οὐ τῆς ἀχαΐτου μεταδιδόσι κοινωνίας, τῷ
όβολον, ἢ εἰδός τι οἰονται ἀπαιτῶν, καθαι-
ρείθω. οὐ δὲ χάρεις ἢ πιφράσκεται.

Τῆς αὐτῆς. Κανὼν πθ'.

Οἱ μὴ γινώσκοντες, μηδὲ μαρτυρούμενοι
βαπτισθῶνται, βαπτιζέθωσαν.

Dd 4

Κα-

632 ΣΥΝΟΨ. ΜΙΚ. ΠΕΡΙ ΝΗΓΕΙΩΝ.

Κανὼν β'. Τῦς ζ'. Σωδὸς.

Οὐσιηθόμενος Ἐπίσκοπος, γνωσκέπω τὸ
Φαληρεον, καὶ διαγινωσκέπω ὅτι αὐταγινώ-
σκει, εἰχάπλως, ἀλλέρδινητικῶς, ὁμοῖως
τὰς ιερὰς Κανόνας, τὸν Ἀγιον Εὐαγγέλιον,
τινὰ τὰς Ἀποσόλας Βίβλους, καὶ πᾶσαν τὰς
Θείαν Γραφῶν· εἰδὲ μὴ χειροτονεῖσθω.

Οἱ ίδι. Τῶν Ἀποσόλων.

Τὰς δύσεβειαν Ιεράς μὴ διδάσκων, ἀφ-
ράζεθω· εἰσιμούων δὲ, καθαιρείσθω.

Τὰς Αγίας Κυρίλλας.

Μηδεὶς δύω Πόλεων Ναοῖς κληρούθω..

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΡΟ-

—————
ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ

ΟΛΟΝ ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Ποίημα Χριστοφόρου Παΐσκια, καὶ Ἀνθυπάτου
τοῦ Μιτυλήνατου.

—————
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι..

A'. Συμεών αἰνιγνεῖθω μοι, οὐ περ Στύλος τὸ γνώεισμα. β'. Καὶ σὺ τούτῳ Μάμας ὁ περιβόητος. γ'. Καὶ ὁ Θαυμάσιος Ἀνθίμος. δ'. Βαβύλας ὁ εὑδόξος. ε'. Ζαχαρίας ἡ ηλεινάς.. σ'. Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος.. ζ'. Σωζῶν εὑδόξος. ♫ ι. Τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτρ. θ'. Σιω Τοκεῦσι.. ι. Μηνοδώρα, Νυμφοδώρα, καὶ Μηδεδώρα αἱ Μάρτυρες.. ΙΑ'. Θεοδώρας ἡ ἀσκησις.. ΙΒ'. Αὐτονόμου ἡ ἀθλησις.. Ιγ'. Καὶ τῆς Ἀναστάσεως τὰ Εγκαίνια.. ♫ Ιδ'. Καὶ τὰ Σταυροῦ

D d 5.

η Ἀνύψωσις, ἀξίως τιμάσθωσαν. 16'. Σὺ Νικήτα τῷ σερρῷ. 15'. Εὐφημία ἡ σέδοξος. 16'. Ἐλπὶς Πίσις πε., καὶ Ἀγάπη σὺν Θείῳ. 17'. Εὔμενίω. 18'. Δορυμέδοντι Τροφίμῳ. κ'. Καὶ παγγενῆς ὁ Εὐσάθιος.

ΚΑ'. Ιωνᾶς συμδοξάζεται. κβ'. Ο Φωκᾶς ὁ αἰδίμος. ✚ κγ'. Καὶ Προδρόμος Θείως τιμέα Σύλληψις. κδ'. Καὶ ἡ καλλίνικος Πρώτη Θλασ. κε'. Μεντ' ὅν Ευφροσύνη πε., καὶ ὁ Εὐαγγελιστής. ✚ κσ'. Ιωάννης Ἀπόστολος. κζ'. Καὶ Ἐπάχαεις, καὶ Καλλίστρατος ἄρα. κη'. Καὶ Χαείπων. κθ'. Σιών ἀυτοῖς Κυριακός πε. λ'. Καὶ Ἀριενίας Γρηγόριος.

Ο ΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος Πλ. δ'.

Τῇ ύμνῃ καλέσωμεν Ἀγιοι.

Α'. Υμνοις Ἀγανίας τιμήσωμεν. β'. Ιγνίας τὴν Παρθείον, καὶ σεπτὸν Κυπριανὸν. γ. Διονύσιον τὸν μέγαν. δ'. Ιερόθεον διπ. ε. Χαειτίνων; σ'. Καὶ Θωμᾶν τὸν χρυσαπόσολον. ζ. Τὸν Βάκχον, σιών ἀντῷ δὲ καὶ τὸν Σέργιον. η. Τιλί Πελαγίαν τιλίν σέδοξον. θ. Τὸν τὸν Ἀλφαίου Ἰάκωβον. ι. Εὐλάμπιον, Εὐλαμπίαν τε τιλίν παύσεπτον.

ΙΑ'. Θεῖον νιῶν δοξάσωμεν Φίλιππον, Φίλο-

λανίλας τῶν Ὀσίαν. 1β'. Πρόβον, Τά-
ραχον σεπτον, Ἀνδρόνικον τὸν γενναιόν.
1γ'. Κάρπον Πάπυλον ὄμω. σινδ. τέτοις.
1δ'. Καὶ τὰς πεελ τὸν Ναζάελον. Αἰσθί-
θω, σὺν ἀντοῖς. 1ε'. Καὶ ὁ Θεόπνευτος,
Λεκιανός. 1ζ'. Ὁ Λουγινός τε. 1η'. Σὺν
Ωσπέ. ✟ 1η'. Λουκᾶς εὐδοξος, ὁ βέλ-
τισος. 1θ'. Ιωήλ. κ'. Καὶ ὁ Αρτέμιας.
ΚΑ'. Αἴνετ τὸν σεπτὸν Ἰλαείανα. κβ'.
Καὶ Ἀβέρκιον. κγ'. Καὶ μέγας Ἀδελ-
φόθεον ὄμω. κδ'. Καὶ Ἀρέθαν ςὴ συν-
άνθλους. κε'. Νοταρίους τε σοφούς. σινδ
τούτοις. ✟ κσ'. Καὶ Διημήτειον. κζ'.
Καὶ Νέσορα, Κυρίαν τῷ Δουλίδας τοὺς
Συμμάρτυρας. κη'. Τερσότιον, τῷ τῶν
παίσεπτον. κθ'. Ἀναστασίαν, Αβρά-
μιον. λ'. Ζηνόβιον, Ζηνοβίαν. λά'. Και
Ἐπίμαχον.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ αροσόμοια. Ἡχος. Πλ. β'.

Ολέων ἀποθέμανοι.

✟ A'. Δεῦτε δύφυμίσωμα, σινδ Ἀναρ-
γύρων δυάδι. β'. Τὰς πεελ Ἀκίνδυνον.
γ'. Καὶ τὰς σινδ Ἀκεψίμῃ γενναιόφρο-
νας· τὰς σεπτὰς περάξεις τε. δ'. Ιωαννι-
κίου. ε'. Επισήμαι, Γαλακτίωνα, τῷ
τὸν τῆς Πίσεως. σ'. Ομολογητῶν Παῦ-
λον εὐδοξον. ζ'. Τὸν κράτισον Ἰερωνί-
α. ✟ η'.

- ✝ ή. Καὶ τὸν Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον,
• ✝ Μεθ' ὧν τίς Ὁσίαν, Μαρφώναν. 1.
• Καὶ Ὁρέστην ἀθλητὴν. 1 d. Μίνων τὸν
μέγαν καὶ Βίκτωρα, καὶ σερρόπ. Βικτόνιον.
ΙΒ'. Θεῖον Ἐλεήμονα. ✝ 1 γ. Καὶ Ἰωά-
ννην σὺν τάτῳ, τὸν ὄντως Χριστόστομον,
κοινῷ παύτερού ματι αὐτοῦ οὐσώμεν. ✝ 1 δ.
Μαθητὴν ἀεισον, τῆς Χεισῆ Φίλιππον.
1 ε. Σαμωνᾶν, Γερέαν, Ἀβιβον, μεθ' ὧν
τὸν σύδοξον. ✝ 1 ζ. Εὐαγγελιστὴν καὶ
Απόστολον, Ματθαῖον τὸν Θεόφρονα,
1 η. Τὸν Θαυματηρού τε Γρηγόρειον. 1 ι.
Πλάτωνα γραντῶν. 1 θ. Καὶ Θεῖον Ρω-
μιον, καὶ Αβδιού. 1 ι. Δεκαπολίτην,
Γρηγόρειον, παῖν χειροράτετον.
✝ ΚΑ. Παρθένου Εἰσέλδσιν, τίς εἰς
Ναὸν τῆς Κυρίου. 1 β. Κικηλίαν Μάρτυ-
ρα. 1 γ. Καὶ τὸν Ἀμφιλόχιον ὕμνοις
σέτωμεν. Ορθαλμὸν Γρήγορον, τῆς τῇ
Ακραγάντων. 1 δ. Τὸν τῆς Ρώμης Θεῖον
Κλήμαρτα, Ἀλεξανδρείας τε, Πέτρον,
✝ 1 ε. Αἰκατερίναν, Μερκουρίον. 1 ζ.
Αλύπτιον τὸν σύδοξον. 1 η. Καὶ τὸν εἰκ.
Περσίδος Ιάκωβον. 1 ί. Στέφανον τὸν
Νέον. 1 θ. Ειρηνάρχον, Παράμονον ὄ-
μοι. ✝ 1 λ. Καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν κάλ-
λισον, τῆς Χεισῆ Απόστολον.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ.

Στιχηρά φροσέμοια. Ἡχος πλ. β'.
Αἱ Ἀγγελικαῖ.

Α'. Α" σμασι Ναέμ - β'. Αββακούμ. γ'.
Καὶ Σοφονίας. ✕ δ'. Ἰελιανῶ, καὶ Βαρ-
βάραν δεξιοῦμαι. ✕ ε'. Τὸν Σάββαν τε
τὸν μέγαν. ✕ σ'. Καὶ τὸν Θεῖον Νι-
κόλαον. ζ'. Ἄμα Αμβροσίῳ. η. Παπ-
πίω. ✕ δ'. Καὶ τὴν σεπτήν τοῦ Σύλλητον
Αἴνυν. ι. Μίλωναν σύδοξον, τὸν καλλικέ-
λαδον φημί, καὶ τὸν Σιμοδίαν αὐτόν.

ΙΑ'. Στύλου Δανιήλ. ✕ ιβ'. Γεραιρέσθω
αῷ Σπυρίδων. ιγ'. Σωάθλος τεῖχος, ή
μετὰ τῆς Ευρατίας. ιδ'. Σωὶ τέτοις δὲ
καὶ Θύρσος. ιε'. Καὶ τερρός Ελευθέριος.
ιζ'. Αγγαῖος. Προπάτορες, Πατέρες;
ιζ'. Καὶ Δανιήλ, τεχάς τε Παΐδων. ιη'.
Ζωὴ πανσεμινος. ιθ'. Καὶ Βονιφάτιος ὁ-
μᾶ. ιη'. Καὶ Θεῖος Ἰγνάτιος.

ΚΑ'. Ἰελιανῆς. κβ'. Μυῆμίων καὶ Ἀνασ-
σίας. κγ'. Κρήτης Αθλητῶν, Δέκα. κδ'.
Καὶ τῆς Εὐγενίας. ✕ κέ'. Τῆς ἐκ Παρ-
θεύου Κόρης, τοῦ Θεοῦ μου Γεωνίσεως;
✦ κσ'. Όμολογητῆς Εὐθυμίας. ✕ κζ'.
Τῆς αθλητοῦ φρέσου Στεφανού. κη'. Καὶ
δισμυείων τῆς Μαρτίρων. κθ'. Πλήθυς
Νηπίων τε. λ'. Καὶ Ἀνυσίας τῆς σεπτῆς.
λά. Καὶ Μελανῆς σέβομεν.

ΙΑΝ.

ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Στιχυρὰ προσόμοια. Ἡχος β'.
"Οτε ἐκ τῆς ξύλων.

† Α'. Θέλων, περιτέμνεται Χειστός -
- ἥλθε δὲ πληρώσαι τὸ Νόμον, καὶ κατα-
- λῦσαι αὐτὸν· πότῳ σωτιμάσθω νῦν,
- Μέγας Βασίλειας. β'. Ρώμις Πάπας τε
- Σίλβεστρος. γ'. Καὶ ὁ Μαλάχιας. δ'.
Γόρδιος ὁ αὐδοξος. ε'. Παῦλος Θιβῶν ὁ
Βλαστός. † σ'. Θεῖος Βαπτισμὸς τοῦ
Σωτῆρος. † ζ'. Προόρομος. η'. Οσία
Δομινίκα. θ'. Πολύδεκτος. ι'. Νύσσης τε
Γρηγόρειος.

† ΙΑ'. Γυνοῖς, Θεοδόσιοι σεπτοῖς, τὸν
Κοικοβιάρχην αἰκέσω. 1β'. Τατιανὴν τὸν
τεμνήν. 1γ'. Μάρτυρα Σεβατόνικου, Ἐρ-
μύλων Σωάθλον. 1δ'. Ραιθὴ τῆς Ἀβ-
βαδᾶς τε, καὶ ὅρους Σιναίου. 1ε'. Θεῖον
Καλυβίτων τε. 1σ'. Καὶ Πέτρος Ἀλυσίτ.
† 1ζ'. Ἄρτα Ἀντωνίω Οσίω. † 1η'.
Καὶ Ἀθανασίω. Κυριλλω. 1δ'. Καὶ σὺν
Μακαρίῳ. † 1η'. Τὸν Εὐθύμιον.

ΚΑ'. Μυήρη, καὶ Μαξίμου τὸ σεπτιτὸν. κβ'.
Μάρτυς Ἀναστάτιος Πέρσης, καὶ ὁ Τι-
μόθεος. κγ'. Κλήμης, Ἀγαθάγγελος.
κδ'. Οσία Ξενίτε. † κε'. Θεολόγος
Γρηγόρειος. κσ'. Σιν τῷ Ξενοφῶντι.
† κζ'. Ὁλβιος Χρυσόστομος. κη'. Ἐ-
φραίμ

φραιμ ὁ "Οσιος. κθ'. Ἐτι ηδὲ Ἰγνάτιος
μέγας. λ'. Πάπας ὁ Ἰπόλυτος Ράμης.
λα. Κύρος, Ἰωαννης τε αἰκείδωσαν.

ΦΕΤΡΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος ἀ.
Τῶν ἄρασίων ταχυμάτων.

Α'. Υ μνείσθω Τρύφων ἢ μέγας. ✟ β'.
Τ παπαντὶ τοῦ Χειτζ. γ. Καὶ Συμεὼν
ἢ Πρέσβυτος. δ'. Καὶ Ἰσίδωρος ἄμα. ε'.
Α γάδη. σ'. Καὶ Βακάλος Σμύρνης ποι-
μιώ. ζ'. Καὶ Ηαρθαῖος εὐδοξος. η'. Ο
ετραπλάτης Θεοδωρος σιω ἀντοῖς. θ'.
Νικηφόρος. ι'. Χαραλάμπης τε.

ΙΑ'. Βλασιον πάντες συμφώνως αὐδοφημή-
σωμεν. ιβ'. Καὶ Μελετίου χάριν. ιγ'.
Τοῦ Μαρτινιανὸν τε. ιδ'. Αὐξεστίου σιω
τέτοις τὸν δύχλεη. ιέ. Καὶ τὸν Θεον Ὁ-
νήσιμον. ισ'. Πάμφιλον μέγαν. ιζ'. Καὶ
Τύρωνα τὸν σεπτόν. ιη'. Ράμης Πάπας
τε τὸν Λέωντα.

ΙΘ'. Σὺν τῷ Ἀρχίππῳ γεραίρω. κ'. Κα-
τανῆς Λέοντα. κα. Τιμοθεον τὸν μέγαν.
κβ'. Καὶ Προτέρον Θεον. κγ'. Πολύ-
παρπον τὸν Σμύρνης. ✟ κδ'. Καὶ Κεφα-
λῆς, τῷ Προδρόμῳ τὸν εὔρεστον. κέ. Σιω
Ταρασίω. κς'. Πορφύρον, κὴ σιω σοί.
κζ'. Ω Προκόπιε. κη. Βασίλειον.

ΜΑΡΤΙΟΣ.

Στιχηρὰ πορσόμοια. Ἡχος δ'.
Ἡθελον δάκρυσιν ἔξαλεῖται.

Α'. Υμνοις τιμάσθω ἡ Εὐδοκία. β'. Ογκιναῖος Νέσωρ ἀματε καὶ Θεόδοτος. γ'. Σω Ευέροπίω. δ'. Καὶ Γερασίμω. ε'. Κόνων. σ'. Δύο αὐδρες καὶ πεισαράκοντα. ζ'. Εφραίμ Ποιμὴν τῆς Χερσῶνος. η'. Καὶ σὺν θείῳ Θεοφυλάκτῳ. ✚ θ'. Μαρτύρων, ὃν πᾶσα πληθὺς Τεσαράκοντα.

Γ'. Πρέπει Κοδράτῳ. ια'. Καὶ Σωφρονίῳ.
ιβ'. Καὶ τῷ Θεοφαίῃ ἄσματι. ιγ'. Νηπόρῳ τῷ. ιδ'. Υμνοις Αλέξανδρος σύριμείσθω. ιε'. Όλυμπᾶς. ισ'. Σαβῖνος, Πάπας. ιζ'. Αλέξιος. ιη'. Κύριλλος φίλος Κυελού. ιθ'. Χρύσανθός τε καὶ Δαρεία. κ'. Κόρακέππα Παρθένοι. κά'. Ιάκωβος Οσιος.

Κβ'. Τέρπου Βασίλειος καὶ γ'. Κράτει Νίκων. κδ'. Σκύρτα Ζαχαρία. Χαῖρε Θεοχαείτωτε. ✚ κέ'. Εὐαγγελίζου χαραμεγάλιος. κσ'. Γαβρεὴλ αἰνῶσε. κζ'. Τιμῶ Μαξώναν δέ. κη'. Καὶ Ιλαείωνα σέβω. κθ'. Τὸν Βραχήσιον μέλπω. λ'. Κλίμακος Ιωάννου. λά'. Σεπτὸν καὶ Ιάκωβον.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια. Ἡγος Πλ. δ'.
Ω τῇ περαδόξῃ Θαύματος.

Α'. Οἰωνέτην αἰνέσωμεν, Μαρίαν. **Β'.**
Τίποι σεπτόν. **γ'**. Καὶ Νικήταν τὸν ἔν-
δοξον. **δ'**. Καὶ τὸν Ἀγαθόποδα. **έ'**. Καὶ
Θεόδολον σωματού. **ς'**. Τὸν Κλαυδίον
τε. **ζ'**. Καὶ τὸν Εὐτύχιον. **η'**. Σὺν Γεωρ-
γίῳ. **θ'**. Τὸν Ἡραδίωνα. **ι'**. Καὶ τὸν
Εὐτύχιον. **ιδ'**. Καὶ στερρὸν Τερψύτιον,
καὶ σὺν αὐτοῖς. **ιβ'**. Πίσει δόφημάσωμεν,
Αὐτύκαν Μάρτυρα.

ΗΓ'. Τὸν τῇ Παρείου Βασίλειον. **ιδ'**. Καὶ
τὸν Μαρτίνον τιμῶ. **ιέ'**. Καὶ Ἀείσαρχον
εὑδοξον. **ις'**. Καὶ τὸν Θεῖον Κρήσκυτα,
Χιονίαν, Ἀγάπιν τε. **ιζ'**. Περσῶν Ποι-
μενά τὸν Θαυμαστὸν Συμεών. **ιη'**. Τῶν
Γοτθῶν. Σάββαν. **ιδι'**. Πέρυντις Θεόδω-
ρον. **κ'**. Ἄλλον Θεώδωρον, Τειχινᾶν αἰ-
νέσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς. **κρ'**. Τὸν Ἱε-
ρομάρτυρα, Ιαννυάρελον.

ΚΒ'. Μεγαλιμέθω Θεόδωρος, ὁ Συκεώτης
οἵμι. **† κγ'**. Καὶ ὁ Μάρτυς Γεώργιος.
κδ'. Στρατηλάτης Σάββας τε. **† κδ'**.
Μάρκος μέγας Ἀπόστολος. **κς'**. Ο Βα-
σιλέμις τε ὁ Ἀμασίας φωτίρ. **κζ'**. Καὶ
τῇ Κυρίου ὁ ἀδελφὸς Συμεών. **κη'**. Ετι-
Γάσων τε, ὁ κλεινός Ἀπόστολος, καὶ σὺν
αυ-

ἀντοῖς. κ' Θ'. Μέμνων. Χ'. Καὶ Ἰάκωβος,
τὸς Ζεβδαῖος Τίος.

ΜΑΓΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος ἀ.
Πανδόφημοι Μάρτυρες.

Α'. Σωὶ Ἱερεμίᾳ σε ὑμῶ. β'. Θεῖς Ἀ-
θαύσιε. γ.. Σὺν σοὶ σερρόν τε Τιμόθεον,
καὶ Μαύραν Μάρτυρα. δ'. Τὸν Ὁλβιανόν
τε. ε'. Εἰρήνην τὸν παύσεμνον. σ'. Ἰωβ
χαρτεειχόν. ζ'. Καὶ Ἀκάκιον. η'. Καὶ
τὸν Ἀπόστολον, Ἰωάννην. θ'. Χεισορό-
ρουντε, Ἡσαΐαν. ι'. Ζηλωτήν τε Σέμιανα.
ΙΑ'. Μάκιον τὸν σύδοξον τιμῶ. ιβ'. Κύ-
ψης Ἐπιφανίου. ιγ'. Καὶ Γλυκεεῖαν τὴν
Μάρτυρα. ιδ'. Καὶ τὸν Ἰσίδωρον. ιέ'.
Σωὶ τῷ Παχωμίῳ. ισ'. Ἀλέξανδρον
παύσεπτον. ιζ'. Αὐδρόνικον Χειστὴν τὸν
Ἀπόστολον. ιη'. Καὶ Διονύσιον. ιθ'. Καὶ
Παΐκιον τὸν σύδοξον. κ'. Καὶ τὸν Θεῖον
Ιακώδη Θαλάτταιον.

† ΚΑ'. "Αμα Κωνσταντίνῳ σε φδαῖς, ω̄
Ελσύη σέφομεν. κβ'. Σωὶ Βασιλίσκῳ,
Συνάδων τε. κγ'. Μιχαὴλ ἀρρέδρον, Θαυ-
ματῆ τε ὅργος. κδ'. Συμεὼν, κὴ εῦρεσιν.
† κέ. Προδρόμος Θείς Κάρας. κξ'. Καὶ
Κάρπον τε. κζ'. Καὶ τὸν Ἐλλάδιον. κη'.
Τιὼ σεπτῶν Θεοδοσίαν τε. κθ'. Ἰσα-
κιον. λ'. Ἐρμέαν τε Μάρτυρα.

ΙΟΥ.

ΓΟΥΝΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος δ'.

· Ος γεννᾶει σὲ Μάρτυστ.

Α'. Πουσῖνον ὑμνήσωμεν. **β'**. Ἱερὸν Νικηφόρου τε. **γ'**. Δικαιοτάνον τε Μεγαλομάρτυρα. **δ'**. Σὺν Μητροφανέᾳ. **έ.** Εὐσάθιον. **ς.** Ποιμένα πανάειστον. **ζ'**. Καὶ Δωρθεού σεπτὸν, καὶ Θεόδοτον σύδοξον. **η.** Καὶ Θεόδωρον, τὸν σεπτὸν στρατιλάστην. **θ'.** Σωτῆ Κυρίλλῳ. **ι.** Αυτονέψ αὐτοφόρῳ. **ιά.** Βαρθολομαῖον, Βαρνάβαν τε.
ΙΒ'. Επανείδω Οὐέφελος. **ιγ'**. Ή σομιὴ Α' κυλίνατε. **ιδ'**. Μεδ' ᾧν Ελισαῖος Προφητικώτατος. **ιέ.** Αμμένες. **ις'**. Καὶ Τιγχῶν Επίσκοπος. **ιζ'**. Σαβέλ καρπορόξυχος, Μαγνήλ, καὶ Ισμαΐλ. **ιη.** Καὶ Λεοντίος σύδοξος. **ιθ'**. Καὶ ὁ Ζάσιμος. **κ'**. Καὶ Ιάδας ὁ μύστης τῆς Κυρίας. **κά.** Μάρτυς Ἰελιακός. **κβ'**. Καὶ σωτῆ αὐτῆς ὁ Εὐσέβιος.

ΚΓ'. Αχειππίνα πολύαθλος. *** κδ'**. Καὶ Προδρόμου ἡ Γεννησίς. **κε.** Καὶ ἡ Φολρωνία αἰδοφημείδωσαν. **κς'**. Τῶν Θεοσαλῶν Δαβὶδ καύχημα. **κζ'**. Σαμψὼν Εερώπατος. **κή.** Ιωαννὺ τῷ δισῶν, καὶ τῆς Κύρας ἡ εὑρεσίς. *** κθ'**. Πέτρος, Παῦλός τε, οἱ φωτίσαντες πᾶσαν Οἰκουμένην. *** λ'**. Καὶ τῷ δώδεκα προκείτων, Μυτῶν Κυρίας ἡ Σύναξις.

ΙΟΥ-

ΙΟΤΑΙΟΣ.

Στιχηνὰ προσόμοια. Ἕχος Πλ. ♫
Ω τῷ παραδόξῳ Θαύματος.

Α'. Θείες Ἀναργύρους ἄσμαστ, τὰς απὸ
Ρώμης ύμνω. **β'.** Καὶ Ἐδῆτος πατέσ-
σιν, Ἀγρῆς Θεοράτορος. **γ'.** Καὶ τὸν
Θέον Τάκινθον. **δ'** Αὐδρέαν Κρύπτης.
ε'. Καὶ Ἀθανάσιον, τὸν δὲ τῷ Ἀθῷ.
ϛ'. Καὶ τὸν Σισώλωτε. **ζ'.** Κυριακὴ ύ-
μνω. **η'.** Καὶ σερρὸν Προκόπιον, μεθ' ᾧν
αινῶ. **ϛ'.** Κάστρην, Πατερμύθιον. **ι'.** Νι-
κοπολίτας τε.

ΙΑ'. Δεῦτε Εὐφημίαν ἀπαντες, αἱδερημή-
σωρει τινῶ, τινὲς τῇδε. Ὁραν Δικάστεια.
ιβ'. Πρόκλον, Ἰλαερίωνα. **ιγ'.** Σαββαϊ-
τίωτε Στέφανον. **ιδ'** Ακύλαν, Ίουστον.
ιθ'. Καὶ Ιουλίτταν σεμνίω, μετὰ Κυρ-
κου. **ιε'** Αθηνογένεια τε, καὶ μαθητὸς
ἀυτοῦ. **ϟιζ'.** Καὶ Μαείναν Μάρτυρα,
καὶ σὺν αὐτῷ. **ιη'.** Αἰμιλιανὸν αἰνῶ. **ιδ'**
Δια. **ϟικ'.** Ηλίαν τε.

ΚΑ'. Υμνοις τιμῶ καὶ τὸν φρόνιμον, διὰ
Χειστὸν δὲ Σαλὸν, Συμεὼν ὄντως εὔδο-
ξον. **κβ'.** Καὶ Χεισῆ Μαθήτειαν, τινὲς
Μαείαν τὸν παύσεμνον. **κγ'.** Φωκᾶ λε-
ταῖαν τινὲς αἴσκοροισιν. **κδ'** Χεισίναν.
ϟιε'. Ανναν. **κϛ'.** Καὶ τὸν Ἐρμόλαον.
ϟιζ'. Πακτελεύμονα. **κη'.** Πρόχορον.
ϟιδ'.

καὶ ζ'. Καλλίνικον. λ'. Σιλεωνὸν, Σίλας.
τάξ. Καὶ Ευδόκιμον, τὰ πάντα δόκιμον.

ΑΤΓΟΥΣΤΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος δ'.

Ο ὅξ εὐτίστη κλιθέεις.

Α'. Σὺν Σολομόνῃ ὑμνεῖσθω Ἐλεάζαρ,
ἐπτά Μακκαβαιοῖς τε. β'. Καὶ Πρωτομάρ-
τυρος, οὐ ἐκ Σιών Ἀνακόμισις. γ'. Δαλ-
μάτος, Φαῦσος, καὶ Ἰσαάκιος ὁ πολύα-
θλος. δ'. Ἀνακομιζόμενος τῆς Εύδοκίας
μεκρός. ε'. Καὶ ὁ γενναῖος Εύσύγνιος.
☩ 5'. Καὶ τῷ Χριστῷ μν., τῷ Θεονθράπῳ
οἱ Μεταμόρφωσις. ζ'. Ἡ σωματείδω καὶ
Δομέτιος, σὺν τοῖς κλεινοῖς Μαθηταῖς
ἀυτοῦ. η'. Καὶ ὁ Αἰμιλιανός. θ'. Καὶ
Μαρθίας. ι'. Καὶ Λαυρεότιος.

ΙΑ'. Εὔπλας ὁ Μάρτυς ἀξίως ἐπανείδω.
ιβ'. Ἀνίκητος Φώτιος, καὶ οἱ Μετάθεσις.
ιγ'. Ἡ τῷ Μαξίμου τῷ λάμψαντος, ἐν
τῇ γενναίᾳ, ὄμολογίᾳ τῷ Ποσειτῷ καὶ Θεῷ.
ιδ'. Τάποις σωματείδωσαν Μιχαήλας αὐ-
δόξος. ☩ 1ε'. Καὶ οἱ σεβάσμιοι Κοίμη-
σις τῆς Θεοτόκης. 15'. Καὶ Διομῆδης ὁ πε-
ριβόητος. ζ'. Μύρων ὁ Θεῖος. εη'. Φλῶ-
ρος. Δαῦρος τε. θ'. Καὶ στρατηλάτης
Αὐδρέας ὁ αὐδόξος. κ'. Τῆς δύχης τε τὸ
τέκνον, Σαμυὴλ ὁ ἱεράτατος.

ΚΑ'. Βάσα σὺν τέκνοις τιμάσθω οἱ Θεό-
φρος.

φρον. κβ'. Στερρός Ἀγαθόνικος. κγ'.
 Λοῦπος ὁ αὐδοξός. κδ'. Τίτος ὁ Θεῖος
 Απόστολος. κέ. Βαρθολομαίου, τοῦ σε-
 μιοτάτου ἡ αἴσακόμιστις* ὅ, τε καρτερότυ-
 χος. κζ'. Ἀδειανὸς σωῦ ἀντοῖς, καὶ
 Ναπαλία ἡ παθοειδος κζ'. Ποκύλη ὁ
 Θεῖος. κή. Καὶ ὁ Αἰθίοψ Μωσῆς ὁ τί-
 μιος. ✕ κθ'. Ἀποτομήτη ἡ αἰδεσιμος,
 τοῦ Προδρόμου. λ'. Ἀλέξανδρος αὐδοξός.
 λά. Πανστίμου τε Ζώνης, Θεοτόκου γ
 Καπέθεσις.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Α

Αρχόμενα από τοῦ 1817. ως καταλήγουσα
εἰς τὸ 1836.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Ε Τ Ο Τ Σ

1817. φων. ζτητ.

Ι' οδικτιώνος ε'.
Η' λίχ κύκλοι ιζ'.
Σελιώνς κύκλοι ί.
Θεμέλιον Σελιώνς κγ'.
Παραμονὴ τῷ Χριστῷ Γεννῶν ἡμ. Κυριακῇ.
Κρεωφαγία, ἡμέραι λέ.
Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Ιαννυαείω ιδ'.
Ε' ωθινὸν ιά. Ήχος Πλ. δ'.
Η' Αποκρέα, Ιαννυαείω κή.
Τῷ Εὐαγγελ. τῇ μεγάλῃ Κυρ. τῷ Πάχα.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίω κδ'.
Λατίνων Πάχα, Μαρτίω κέ.
Τὸ Αγίου Πάχα, Μαρτίω κέ.
Τῆς Αγαλήφεως, Μαΐω γ'.
Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω ιγ'.
Τῶν Αγίων Παύτων, Μαΐω κ'.
Η' Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ἡμέραι λθ'.
Η' μνήμη ἀυτῶν, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.

Π Α-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1818. φωιή. ζεκτ'.

Γ. υδικτιῶνος σ'.

Ηλίας κύκλοι 1η.

Σελιώης κύκλοι 1ά.

Θεμέλιον Σελιώης δ'.

Παραμονὴ τῇ Χεισῇ Γεννᾶν ήμέρᾳ β.

Κρεωφαγία, ήμέραι νέ.

Τὸ Τελεθρίου ἀρχεται, Φορτασίω γ'.

Εὐθυδόν ε. Ἡχος Πλ. α.

Η Ἀποκρέα, Φορτασίω ζ'.

Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ β. τῆς ε. Εβδομάδ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίω β'.

Λατίγων Πάχα, Μαρτίφ ι.

Τὸ Αγίου Πάχα, Απριλίω 1δ'.

Τῆς Αναλίψεως, Μαΐω κ'.

Τῆς Παντοκρῆτος, Ιουνίω β'.

Τῶν Αγίων Παντων, Ιουνίω δ'.

Η Νικεία τῇ Αγίων Αποσ. ήμέραι 1δ'.

Η μηίμη ἀντῶν, ήμέρᾳ Σαββάτῳ.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1819. φων. ζτηζ.

Ινδικτιῶνος ζ'.

Ηλία κύκλοι ιθ'.

Σελιώης κύκλοι ιβ'.

Θεμέλιον Σελιώης ιέ.

Παραμονὴ τῷ Χριστῷ Γεννῶν ἡμέρᾳ γ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.

Τὸ Τετράδιον ἀρχεται, Ιαννυαείω κς'.

Εωθινὸν ἀ. Ἡχος ἀ.

Η Ἀποκρέα, Φοιρυαείω θ'.

Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ γ'. τῆς σ'. Εβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Απριλλίω ἀ.

Λατίνων Πάχα, Μαρτίω λ'.

Τὸ Αγιον Πάχα, Απριλλίω σ'.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω τε'

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κέ.

Τῶν Αγίων Παύτων, Ιενίω ἀ.

Η Νησεῖα τῷ Αγίων Αποσ. ἡμέραι κζ'.

Η μνήμη ἀυτῶν, ἡμέρᾳ Κυριακῆ.

Oratio.

Εε

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1820 φων'. Στιχ. Βίσεκτος.

Πασχαλιῶνος ἡ.
 Ήλίας κύκλοι κ'.
 Σελιώνις κύκλοι εγ'.
 Θεμέλιον Σελιώνις κε'.
 Παραμονὴ τῇ Χειρὶ Γεννῶν ἡμέρᾳ σ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λθ'.
 Τὸ Τερψίδιον ἀρχεται, Ιανναείω εή.
 Εὐθυνὸν ἀ. Ἡχος ἀ.
 Ή Ἀποκρέα, Φεβρυαείω ἀ.
 Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ Ἁγίᾳ, ἢ μεγάλῃ ἐ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίω κά.
 Λατίνων Πάχα, Μαρτίω κά.
 Τὸ Ἀγιον Πάχα, Μαρτίω κή.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐω σ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω εσ'.
 Τῶν Ἁγίων Παντων, Μαΐω κγ'.
 Ή Νισεία τῇ Ἁγίων Ἀποσ. ἡμέραι λσ'.
 Ή μνήμη ἀντζέ, ἡμέρᾳ γ'.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1821. φωνά. Στραθ'.

Ι' νδικτιῶνος δ'.
Ηλίας κύκλοι κά.

Σελήνης κύκλοι εδ.

Θεμέλιον Σελήνης ζ'.

Παραμονὴ τῇ Χειρὶ Γεννᾶν ἡμέρᾳ σ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραις νά.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεταῖ, Ἰαυνασίω λ'.

Εὐθινὸν δ. Ήχος δ'.

Η' Ἀποκρέα, Φορεασίω γ'.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ σ. πῆς ἐ. Εβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Απριλίω δ'.

Λατίνων Πάχα, Απριλίω ι.

Τὸ Ἀγιον Πάχα, Απριλίω .

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐω ηδ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κδ'.

Τῷ Ἀγίων Παύτων, Ιουνίῳ ἐ.

Η' Νησεία τῇ Ἀγίων Ἀποσ. ἡμέραις κγ'.

Η' μηνὸν αὐτῷ, ἡμέρᾳ δ'.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1822. αωκβ'. ζτλ'.

Ι γδικτιῶνος ἱ.

Η' λίχ πύκλοι κβ'.

Σελιώνις πύκλοι εέ.

Θεμέλιον Σελιώνις εή.

Παραμονὴ τῷ Χειρὶ Γεννᾶν ὥμερᾳ Σαβ.

Κρεωφαγία, ὥμεραι μγ'.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Ἰαννυαείω κβ'.

Ε' ωθητὸν ἀ. Ἡχος ἀ.

Η' Ἀποκρέα, Φελρυαείω ἐ.

Τῷ Εὐαγγελ. τῷ Σαββάτῳ τῷ Δαζάρῳ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίω κδ'.

Δατίγων Πάρχα, Μαρτίω κδ'.

Τὸ Ἀγιον Πάρχα, Αθωρελλιώ β'.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω εά.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κά.

Τῶν Ἀγίων Παίτων, Μαΐω κή.

Η' Νικεία τῷ Ἀγίων Ἀποσ. ὥμεραι λά.

Η' μηνή μην ἀντῶν, ὥμερα ἐ.

ΠΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1823. φωνγ'. ζτλά.

Ιεροδικτιῶνος εά.

Ηλίας κύκλοι κγ'.

Σελιώνις κύκλοι εσ'.

Θεμέλιον Σελιώνις κθ'.

Παραμονή τῷ Χριστῷ Γεννῶν ἡμ. Κυριακῇ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Φορβαείω ιά.

Εὐθινὸν ἐ. Ἡχος Πλ. ᾱ.

Η Ἀποκρέα, Φορβαείω κέ.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ Κυριακῇ τῆς γ'. Εβ.

Νομικὸν Φάσκα, Απριλλίω ιζ'.

Δασίγνων Πάχα, Μαρτίω εἴη.

Τὸ Αγιον-Πάχα, Απριλλίω κβ̄.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω λά.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ιουνίω ί.

Τῶν Αγίων Παντων, Ιουνίω ιζ'.

Η Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ἡμέραι ιά.

Η μηνή μη αὐτῷ, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΤΕ

1824. φωκδ. Ξτλβ'. Βίσεκτος.

Πασχαλιώνος ιβ'.
 Η' λίγ κύκλοι κδ'.
 Σελιώης κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελιώης ί.
 Παραμονή τῇ Χειρῶ Γεννῶν ἡμέρᾳ γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τετάρτιον ἀρχεται, Ιανυαείω κε'.
 Ε' ωθινὸν ιά. Ἡχος Πλ. δ'.
 Η' Αποκρέα Φεβρουαείω θ'.
 Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ γ'. τῆς σ'. Εβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Απριλίω σ'.
 Λατίνων Πάχα, Απριλίω σ'.
 Τὸ Αγιον Πάχα, Απριλίω σ'.
 Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω ιε'.
 Τῆς Ποντικοστῆς, Μαΐω κέ.
 Τῶν Αγίων Παντῶν, Ιανίω ά.
 Η' Νησεία τῇ Αγίων Αποσ. ἡμέραι κζ'.
 Η' μυήμη αὐτῷ, ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1825. φωνέ. Στλγ'.

Ιδικτιώνος ιγ'.

Ηλία κύκλοι κέ.

Σελιάνης κύκλοι ιή.

Θερέλιον Σελιάνης κά.

Παραμονὴ τῷ Χριστῷ Γεννῶν ήμέρᾳ ἐ.

Κρεωφαγία, ήμέραι λή.

Τὸ Τελόδιον ἀρχεται, Ιαυναείω ζ'.

Εὐθινὸν ἀ. Ἕχος ἀ.

Η Ἀποκρέα, Ιαυναείω λά.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῷ Αγίᾳ, ς μεγάλῃ ἐ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίω κέ.

Δατίνων Πάχα, Μαρτίω κβ.

Τὸ Αγίου Πάχα Μαρτίω κη.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω σ'.

Τῆς Ποντικοστῆς, Μαΐω ισ'.

Τῶν Αγίων Πατῶν, Μαΐω κγ'.

Η Νικεία τῷ Αγίων Αποσ. ήμέραι λσ'.

Η μνήμη ἀντρί, ήμέρᾳ γ'.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1826. φωνε'. ζτλδ.

Ιηδικτιῶνος εδ'.
 Ήλία κύκλοι κε'.
 Σελιών πύκλοι εδ'.
 Θεμέλιον Σελιών β.
 Παραμονὴ τῷ Χειρῷ Γεννῶν ήμέρα δ.
 Κρεωφαγία, ήμέραι ξ.
 Τὸ Τειχόδιον ἀρχεταὶ, Φορραεῖων η.
 Εὐαθίνον ε. Ἡχος Πλ. α.
 Ή Ἀποκρέα, Φευρραεῖων β.
 Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ δ. τῆς δ. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Απριλίων γ.
 Δατίνων Πάχα, Μαρτίων δ.
Τδ "Αγίου Πάχα, Απριλίων γ.
 Τῆς Ἀγαλήψεως, Μαΐων η.
 Τῆς Περπηκοσῆς, Ιενίων ζ.
 Τῶν Αγίων Παύπτων, Ιενίων εδ'.
 Ή Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ήμέραι εδ'.
 Ή μνήμη αὐτῷ, ήμέρα β'.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΔΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΤΣ

1827. φωκζ'. ζτλέ.

Παδικτιῶνος εέ.
 Ήλίς πύκλοι κζ'.
 Σελιώης πύκλοι ἀ.
 Θεμέλιον Σελιώης γγ'.
 Παραμονὴ τῷ Χειρὸς Γευνῶν ἡμέρᾳ σ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Ἰαυγαείω κγ'.
 Ε'ωθινὸν ιά. Ἡχος Πλ. δ'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεύργαείω σ'.
 Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ σ. τῆς σ'. Ἐρδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Αφριλίω β'.
 Δατίνων Πάχα, Αφριλίω γ'.
 Τὸ Λγιον Πάχα, Αφριλίω γ'.
 Τῆς Ἀναελήφεως, Μαΐω ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κβ'.
 Τῶν Αγίων Παύτων, Μαΐω κθ'.
 Η' Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ἡμέραι λ'.
 Η' μνήμην ἀυτῷ, ἡμέρᾳ δ'.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1828. φωκή. Σταλι. Βίσεντος.

Ιγδικτιῶνος ἀ.

Ηλίσ κύκλοι κ.π.

Σελιώνις κύκλοι β'.

Θεμέλιον Σελιώνις κέ.

Παραμ. τῷ Χριστῷ Φεννῶν ἡμέρᾳ Σαββ.

Κριστοφαγία, ἡμέραι λέ.

Τὸ Τελώδιον ἄρχεται, Ἰαννικαείω κέ.

Εωθινὸν ιά. Ἡχος Πλ. δ'.

Η Ἀποκρέα Ἰαννικαείω κ.δ'.

Τὸ Εὐαγγελ. τῇ μεγ. Κυριακῇ π. Πάχα.

Νομικὸν Φόσκα, Μαρτίω κβ'.

Λατίνων Πάχα, Μαρτίω κ.η.

Τὸ Ἅγιον Πάχα, Μαρτίω κέ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐω γ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω ιγ'.

Τῶν Ἅγίων Παύπτων, Μαΐω κ'.

Η Νησεία τῷ Ἅγιων Ἀποσ. ἡμέραι λθ'.

Η μνήμη ἀυτῷ, ἡμέρᾳ σ'.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1829. αωνού. ζελζ.

Ιηδικτιῶνος β'.

Ηλία κύκλοι ἀ.

Σελιών κύκλοι γ'.

Θεμέλιον Σελιών σ'.

Παραμονὴ τῷ Χειτῷ Γεννῶν ἡμέρᾳ β'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νέ.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Φερεταῖσι γ'.

Εὐθυνὸν ἐ. Ἡχος Πλ. ἀ.

Η Ἀποκρέα, Φερεταῖσι ζ'.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ β'. τῆς ἐ. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Απριλλίῳ 1.

Δατίνων Πάχα, Μαρτίῳ ζ'.

Τὸ Αγιον Πάχα, Απριλλίῳ 18.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κγ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ιουνίῳ β'.

Τῶν Αγίων Παντων, Ιουνίῳ δ'.

Η Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ἡμέραι εδ'.

Η μνήμη ἀυτῷ, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1830. φωλ'. ζελη.

Πασχαλιώνος γ'.
 Ηλίου κύκλοι β'.
 Σελήνης κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης εζ'.
 Παραμονή τῇ Χειρὸν Γεννῶν ἡμέρᾳ γ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μεξ'.
 Τὸ Τελώδιον ἄρχεται, Ιανναεῖω κε'.
 Εώθινὸν ἀ. Ἡχος ἀ.
 Ή Αποκρέα, Φεβρυαεῖω θ'.
 Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ δ. τῆς σ'. Εβδόμη.
 Νομικὰ Φάσκα, Μαρτίω λ'.
 Λατίνων Πάχα, Μαρτίω λ'.
 Τὸ Αγιον Πάχα, Μαρτίω σ'.
 Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω ιε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κέ.
 Τῶν Αγίων Παύπον, Ιουνίω ἀ.
 Ή Νησεία τῇ Αγίων Αποσ. ἡμέραι κζ'.
 Ή μνήμη αὐτῷ, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑ-

**ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ**

1831. φωλάδ., Σταθ.

Ινδικτιῶνος δ.

Ηλίας κύκλοι γ'.

Σελιώης κύκλοι ἐ.

Θεμέλιον Σελιώης κ.π.

Παραμονὴ τῇ Χριστῷ Γεννῶν ἡμέρᾳ δ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.

Τὸ Τευχόιον ἀρχεται Φορραείῳ ή.

Εὐθινὸν ἐ. Ἡχος Πλ. ἀ.

Η Ἀποκρέα, Φορραείῳ κβ'.

Τῇ Εὐαγγελισμῷ τῇ δ. τῆς δ. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσια, Αστριδίῳ ε.η.

Λατίνων Πάχα, Μαρτίῳ κβ'.

Τῇ Αγίου Πάχα, Αστριδίῳ ιδ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐῳ κ.η.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ιανίῳ ζ'.

Τῶν Αγίων Παντων, Ιανίῳ ιδ.

Η Νησ. τῇ Αγίων Αποσ. ἡμέραι ιδ.

Η μνήμῃ αὐτῷ, ἡμέρᾳ β'.

Π Α-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1832. φωλβ. Ζρυμ'. Βίσεπτος.

Ινδικτιῶνος ἐ·
 Ήλία κύκλοι δ'.
 Σελιώης κύκλοι σ'.
 Θεμέλιον Σελιώης θ'.
 Παραμονὴ τῇ Χειρὶ Γεννῶν ημέρᾳ σ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι κά.
 Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Ιαννιαείω λά.
 Ε' αθινὸν ἀ. Ἡχος ἀ.
 Ή Ἀποκρέα, Φαρικαείω εδ'.
 Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ σ'. πῆς ἐ. Εβδομ.
 Μομικὸν Φάσκα, Απριλίω ζ'.
 Λατίνων Πάχα, Απριλίω, σ.
 Τὸ Αγιον Πάχα, Απριλίω ι.
 Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω εθ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κεθ'.
 Τῶν Αγίων Παντων, Ιουνίω ἐ.
 Ή Νικεία τῇ Αγίων Αποσ. ημέραι κγ'.
 Ή μηνύμη αὐτῇ, ημέρα δ'.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ

ΤΟΥ ΣΤΟΥ

1833. φωλγ'. ζεμά.

Τετδικτιῶνος σ'.

Ηλίας κύκλοι ἐ.

Σεληνῆς κύκλοι ζ'.

Θερέλιου Σεληνῆς ς'.

Παραμονὴ τῷ Χριστῷ Γοννῶν ἡμέρᾳ Σαββ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεται Ιανυαείω κβ'.

Εῳθινὸν ἀ. Ἡχος ἀ.

Η Ἀποκρέα, Φερεναείω ἐ.

Τῷ Εὐαγγελ. τῷ Σαββ. τῷ Ἀγ. Δαζάρε.

Νομικὸν Φάσκα, Αφριλίω κζ'.

Δατίνων Πάχα Αφριλίω ζ'.

Τὸ Ἀγιον Πάχα, Αφριλίω β'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐω ιά.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κά.

Τῶν Ἀγίων Παύτων, Μαΐω κή.

Η Νησ. τῷ Ἀγίων Ἀποσ. ἡμέραι λά.

Η μνήμη αὐτῷ, ἡμέρα ἐ.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΔΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1834. φωλδ. ζεμβ.

Ι. νδικτιῶνος ξ'.
 Ήλία κύκλοι 5'.
 Σεληών κύκλοι ί.
 Θεμέλιον Σεληών α.
 Παραφορή τῷ Χειτῶ Γεννῶν ήμέρᾳ δ'.
 Κρεωφαγία, ήμέραι ν γ'.
 Τὸ Τευθρόν ἀρχεται, Φορραείω α.
 Ε'ωθινὸν γ'. Ηχος γ'.
 Ή' Αποκρέα, Φορραείω εέ.
 Τῷ Εὐαγγελισμῷ τῇ δ'. πᾶς έ. Εβδομ..
 Νομικὸν Φάσκα, Απριλίω εέ.
 Δατίνων Πάχα, Μαρτίω λ'.
Τὸ Αγίου Πάχα, Απριλίω κβ'.
 Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω λά..
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ιουνίω ί.
 Τῶν Αγίων Πάντων, Ιουνίω ιξ'.
 Ή' Νησεία τῷ Αγίων Αποσ. ήμέραι εά.
 Ή μηνὶ μη ἀντζέ, ήμέρᾳ 5'.

ΠΑ-

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1835. φωχέ. Στρυγ'.

Ινδικτιώνος ή.

Ηλίας κύκλοι ζ'.

Σελιώνις κύκλοι δ'.

Θεμέλιον Σελιώνις ιβ'.

Παραμονή τῷ Χριστῷ Γεννῶν ήμέρα γ'.

Κρεωφαγία, ήμέραι μή.

Τὸ Τελώδιον ἀρχεται, Ιαννυαείω κζ'.

Εὐθινὸν ἀ. Ἡχος ἀ.

Η Ἀποκρέα, Φεύρεαείω ιζ'.

Τε Εὐαγγελισμός τῇ β'. τῆς δ'. Εβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Απριλλίω δ.

Δατίνων Πάσχα, Απριλλίω εδ'.

Τὸ Αγιου Πάσχα, Απριλλίω ζ'.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐω ες'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐω κε'.

Τῶν Αγίων Παύτων, Ιουνίω β'.

Η Νικεία τῷ Αγίων Αποστολέων ημέρας κε'.

Η μηνίμη ἀυτῷ, ήμέρα Σαββάτῳ.

ΠΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1836. φωλισ'. ζερμδ'. Βίσεντος.

Ινδικτιῶνος Φ'.
 Ήλίας κύκλοι ἡ.
 Σελιώνις κύκλοι ἓ.
 Θεμέλιον Σελιώνις κγ'.
 Παράμονή τῷ Χειρὶ Γεννῶν ἡμέρᾳ δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τελώδιον ἄρχεται, Ιανναείρι Φ'.
 Εὐθυνὸν ιά. Ἡχος Πλ. δ.
 Η' Ἀποκρέα Φεύρυαείρι ἡ.
 Τῷ Ευαγγελισμῷ τῇ ἀγίᾳ, καὶ μεγάλῃ δ'.
 Νομικὸν Φάσια, Μαρτίω κδ.
 Αατίνων Πάχα, Αωριλίφ γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάχα, Μαρτίω κδ'.
 Τῆς Ἀναλίτεως, Μαΐῳ ζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐῳ ιζ'.
 Τῶν Ἅγιων Παντων, Ιουνίῳ κδ.
 Η' Νησεία τῷ Ἅγιων Ἀποσ. ἡμέραι κγ'.
 Η' Μείρη οὐρῷ, ἡμέρᾳ β'.

KA-

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

Ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐβδομάδος ἀρχεται
ὁ κάθε Μῆνας.

ΚΤΚΛΟΙ
ΤΟΤ ΗΔΙΟΤ

	Επακτι·	1	2	3	9	10	5	6
Μῆνες.		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	5	Γ	Z	A	B	Γ	Δ	Ε
Α'πριλλ.	1	B	Γ	Δ	E	Γ	Z	Α
Μάιος.	3	Δ	E	Γ	Z	A	B	Γ
Ι'γνιος.	6	Z	A	B	Γ	Δ	E	Γ
Ι'γλιος.	1	B	Γ	Δ	E	Γ	Z	Α
Α'ύγουστος.	4	E	Γ	Z	A	B	Γ	Δ
Σεπτέμβ.	7	A	B	Γ	Δ	E	Γ	Z
Οκτώβρ.	2	Γ	Δ	E	Γ	Z	A	B
Νοέμβρ.	5	Γ	Z	A	B	Γ	Δ	Ε
Δεκέμβρ.	7	A	B	Γ	Δ	E	Γ	Z
Ιαννιαρ.	3	Δ	E	Γ	Z	A	B	Γ
Φεβριαρ.	6	Z	A	B	Γ	Δ	E	Γ

ΕΡ-

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τοῦ δίεισκεν ἀπὸ ποίαν ἡμέραν ἄρχουται
οἱ Μῆνες, καὶ εἰς ποίαν ἔορτάζεται ὁ
κάθε "Αγιος·

Εάν θέλης νὰ εὕρῃς ἀπὸ ποίαν ἡμέραν
τῆς ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ κάθε Μήνας εἰς
τὴν αὐτικρὺ Σκάραν, συχάσῃ τὰς Κύκλους
τῇ Ἡλίᾳ τὰς σημειωμένας εἰς τὸ μέπωπον
ἀυτῆς, καὶ κράτσον τὸν Κύκλον, ὅπῃ βέ-
χει εἰς τὸν Χρόνον τοῦ ζητούμενου μίανός.
Σκέψου εἰς ποῖον ὁσπιτόπουλον γίνεται ἡ
γωνία, ἥγεν αὐτικείζει ὁ Μῆνας καὶ ὁ Κύ-
κλος, καὶ ἐκεῖ δίεισκεις σημειωμένηιαν τὴν
ἡμέραν καθ' λιγὸν ἄρχεται ὁ Μήνας. Τὸ Α,
διπλοῦ Κυριακῆ, τὸ Β, Δευτέρα, τὸ Γ, Τρί-
τη, τὸ Δ, Τετάρτη, τὸ Ε, Πέμπτη, καὶ τὰ
λοιπὰ ὄμοιώς.

Θέλομεν νὰ μάθωμεν ἀπὸ ποίαν ἡμέ-
ραν ἄρχησεν ὁ Απρίλιος τῇ 1812. ἔτους.
Α' πὸ τὸ Παχάλιον τῇ ἀυτῇ Χρόνου βλέπω
ὅτι ὁ Κύκλος τῇ Ἡλίου ἦτον 12. Σκέπτο-
μαι εἰς τὴν Σκάραν ὅτι ὁ Κύκλος 12, καὶ
ὁ Απρίλιος χηματίζεσθαι τὴν γωνίαν, ἥτοι
αὐτικείζειν εἰς τὸ ὁσπιτόπυλον, ὅπου εἶναι
σημειωμέναν τὸ Β, ἥγεν ἡ Δευτέρα, ὅθει
συνάγω ὅτι ὁ Απρίλιος τῇ 1812, ἄρχησεν
ἀπὸ Δευτέραν.

Διὰ

Διὰ νὰ δύρης τὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου καὶ
χωεὶς νὰ θεωρήσῃς τὰ Παχάλια, φθάνει
νὰ ήξερης ὅτι ὁ Ἡλιος δὲν ὑπερβαίνει τὰς
28 Κύκλες, καὶ ὅτι τῷ 1801 ἔτει εἶχε Κύ-
κλον 1, τῷ 1802 εἶχε Κύκλον 2, καὶ ὅταν
καθεξῆς ἔως εἰς τὰς 1828, ὅτε θέλεις ἔχῃ
Κύκλον 28, καὶ εἰς τὰς 1829, ἀρχιζόμενος
πάλιν μετέβυτες Κύκλον 1.

Ἄσις ἴδεμεν λοιπὸν χάριν παραδείγματος
ἀπὸ ποίαν ημέραν τῆς Ἐβδομάδος ἀρχεται
ὁ Ἱάννιος τῷ 1813 ἔτει. Εἴπαμεν αἰώτερω
ὅτι τῷ 1813 ἔτει ὁ Ἡλιος ἔχει Κύκλον 13.
Εἰς τὴν Σκάραν ὁ Κύκλος 13, καὶ ὁ Ἱάννιος
αὐτικείζει εἰς τὸ ὄστριτόπλανον Α, τὸ ὅποῖον
δηλοῖ Κυριακήν. ὅθεν λέγομεν ὅτι ὁ Ἱάννιος
τῷ 1813 ἔτει ἀρχεται ημέρα Κυριακῆ.

Σημείωσαι ὅτι ἐάν θέλης νὰ εὕρης ἀπὸ
ποίαν ημέραν ἀρχεται ὁ Ἰαννουάριος, ή ὁ
Φεβρουάριος, πρέπει νὰ κρατήσῃς τὸν Κύ-
κλον τῆς Χρόνου, ὅπως προηγεῖται, ἵγανταν ἡπον
προτιτεύμος εἰς ἐκεῖνον, τοῦ ὅποίου ζητεῖς
τὸν σύνα ή τὸν ἄλλον τῇδε δύο ρηθίσυπον μη-
νῶν. "Εσω εἰς παραδείγμα ὁ Ἰαννουάριος
τῷ 1812 ἔτει. Χρεία εἶναι, ως προείρηται,
νὰ κρατήσω τὸν Κύκλον τῷ 1811, ἵγανταν τὸν
Κύκλον 11, καὶ μὲ τῶν διείσκω τὸ ζητό-
μενον, κατὰ τινὰ αἰώτερω διδασκαλίαν.

Διὰ νὰ δύρης δὲ ηὖτε εἰς ποίαν ημέραν
τῆς ἐβδομάδος ἔορτάζεται σύνας "Αγιος, ζή-
τει πρῶτον ἀπὸ ποίαν ημέραν ἀρχεται ὁ
Μίλας, εἰς τὸν ὅποῖον ἔρχεται ὁ ζητούμε-
νος

νος "Αγιος." Επειτα μέσα τὰς ἡμέρας α-
πὸ τῶν ἀρχιμενίων ἔως εἰς τῶν ἡμέρων
τοῦ Ἀγίου.

Παραδείγματος χάρεν θέλομεν νὰ μάθωμεν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐβδομάδος εἴχαμεν τὰ Χειστήγεα τῷ 1814. ἔτος. Δείχνεταις ἡ Σκάρα ὅτι ὁ Κύκλος τῆς Ἡλίου 14, καὶ ὁ Δεκέμβριος Μένας αντικείζονται εἰς τὸ ὄσπιτόπλον Γ, ὥπερ διλοῦ τὴν Τείτην. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι τῷ 1814 ἔτει ὁ Δεκέμβριος ἀρχεται ἡμέρᾳ Τείτη. "Εως τῶν ἄλλων Τείτων εἶναι ἡμέραι 8, ἔως τῶν ἄλλων εἶναι ἡμέραι 15, ἔως τῶν ἄλλων εἶναι ἡμέραι 22, Τετάρτη 23, Πέμπτη 24, Παρασκευὴ 25, ἐπειδὴ ἡξῆδρομεν ὅτι εἰς τὰς 25 εἶναι τῆς Χεισοῦ ἡ Γερύνησις." Αρα ἡ Ἑορτὴ τῆς Χεισοῦ Γεννήσεως τῷ 1814 ἔτει ἡτον ἡμέρᾳ Παρασκευῆ.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΠΑΝΤΟΤΙΝΟΝ

ΙΩΝΑ ΓΙΑ ΛΛΙΝΑ

ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Σελ. Κύκλ.	Μέρης.	Αστριος.	Μέρης.	Ιδίωσ.	Ιδίωσ.	Αυγάστος.	Σεπτεμβρ.	Οκτώβρ.	Νοέμβριος.	Δεκέμβριος.	Γενναρίου.	Φεβρουαρ.
1	15	14	33	12	11	10	9	8	7	6	5	4
2	4	3	2	1.31	30	29	28	27	26	25	24	23
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
5	1.31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1.31	30	29	28
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
10	6	5	4	3	2	1.31	30	29	28	27	26	25
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3
13	3	2	1.31	30	29	28	27	26	25	24	23	22
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1.31	30
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8
18	8	7	6	5	4	3	2	1.31	30	29	28	27
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19,	18	17	16

ΕΡ-

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τῇ δίεισκεν τὴν ἡμέραν τῆς Μηνὸς καθ' ἣν
γίνεται ἡ Σελήνη.

ΙΩΝΑ ΓΙΑΛΛΙΝΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

ΕἛ μὲν Θέλης νὰ εῦρῃς εἰς πολὺν ἡμέραν τῆς
δοθεύτος Μήνας γίνεται ἡ Σελήνη εἰς τὴν
ἀντικρὺ Σκάραν στοχάσου εἰς τὴν ἄκραν
ἀυτῆς πὼς εἶναι σημειωμένοι οἱ Κύκλοι τῆς
Σελήνης, καὶ κράτησον τὸν Κύκλον, ὅποῦ
ἔχει εἰς τὸν Χρόνον τῷ ζητημάτῳ Μήνας.
Σκέψου εἰς τὴν Σκάραν πὼς πίπτει ὁ ζη-
τημάτος Μήνας, καὶ εἰς ποῖον ὀσπητόπελον
σχηματίζεται ἡ γωνία, ἢγεντινον αὐτικεῖται ὁ
Κύκλος καὶ ὁ Μήνας, καὶ ἐκεῖ δίεισκεις τὸ
ἡμέραν, εἰς πὰν ὅποιαν γίνεται ἡ Σελήνη.

Διὰ νὰ μάθῃς δὲ τίνα Κύκλον ἔχει ἡ
Σελήνη εἰς τὸν Χρόνον τῷ ζητημάτῳ μήνας,
ὅρα τὰ Παχάλια εἰς Φύλλ. 647, ἔως Φύλ-
λα 566, καὶ ἐκεῖ δίεισκεις τὸν Κύκλον. "Ε-
πειτα σράφε εἰς τὴν Σκάραν, καὶ μεταχει-
είσθαι ἀντὶν ὡς αὐτέρω ἐδιδάχθης.

Θέλομεν νὰ εὑρωμεν παραδείγματος χά-
ριν κατὰ τὸν χρόνον 1812 εἰς ποίαν ἡμέ-
ραν τοῦ Απριλίου ἔγινεν ἡ Νέα Σελήνη.

Εἰς

Εἰς τὸ Παχάλιον τοῦ αὐτοῦ Χρόνου βλέπομεν ὅτι ὁ Κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 5. Εἰς δὲ τὴν Σκάφαν ὁ Κύκλος 5, καὶ ὁ Ἀφρίδιος χιματίζουσι τὴν γωνίαν, πηγοὺς αὐτικείζεν εἰς τὸ ὄστρητό πλανού, ὃπου εἶναι σημειώμενόν τὸ 30. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι ἡ Νέα Σελήνη ἔχει τὰς 30. Ἀφρίδιος δὲ ἔτει 1812.

Σημείωσαν, ὅτι ὅσα ὄστρητοπουλα ἔχεσθαι πιπλοῦν ἀειθρόν, δηλῶσιν ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν Μήνα ἡ Σελήνη γίνεται δύο φορᾶς, καθὼς βλέπεται εἰς τὸν Κύκλον 5 τῆς Σελήνης τῷ Μαρτίῳ, ἐπειδὴ ἀυτὴ γίνεται εἰς τὴν αφρώτην, καὶ πάλιν εἰς τὰς 31 τῷ αὐτῷ Μήνος.

Διὰ νὰ εὕρηξ τὸν Κύκλον τῆς Σελήνης καὶ χωρὶς νὰ τὸν ζητήσῃς εἰς τὰ Παχάλια, φθάνει νὰ οἴξεις ὅτι ἡ Σελήνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 19 Κύκλες. Εἰς τὸ 1808 ἐμεβέβασμεν Κύκλον 1, εἰς τὸ 1809, Κύκλον 2, καὶ καθεξῆς πηγαίνομεν ἔως εἰς τὰς 19, καὶ τοτε μετράμεν πάλιν Κύκλον σόοα.

Κατὰ τῶν λοιπὸν τὸν τρόπον ἀς ἴδεμεν εἰς τὰς πόσας Ὁκτωβείς τῷ 1813 ἔτες γίνεται ἡ Νέα Σελήνη. Απὸ τὰς 1808, ἔως τὰς 1813, μετράμεν Χρόνους 5. Εἰς τὰς 1808 ἔχαμεν Κύκλον Σελήνης 1. Λοιπὸν εἰς τὰς 1813 ἔχομεν Κύκλους 6. Εἰς τὰς Σκάφας ὁ Κύκλος 6, καὶ ὁ Ὁκτωβελος χιματίζει τὴν γωνίαν, πηγοὺς αὐτικείζεν εἰς τὸ ὄστρητό πλανού, ὃπου εἶναι σημειώμενόν τὸ

13. Δῆλον ἄρα ὅτι εἰς τὰς 13. Ὀκτωβρίας
τὸ 1813 ἔπεις γίνεται ἡ Νέα Σεληνή.

Σημείωσαι πρὸς τάποις ὅτι αὐτὸς Θέλης να
εὑρῆς εἰς ποίαν ἡμέραν γίνεται ἡ Σεληνή
τὸν Ἰανουάριον ἢ τὸν Φεβρουάριον, τότε αφέ-
πει νὰ κρατήσῃς τὸν Κύκλον τῷ χρόνῳ, ὁ-
ποῦ αφορογεῖται, ἵγενε εἶναι αφοττερώδες ἐ-
κείνη, τῷ ὅποιού ζητεῖς τὸν σῖα ἢ τὸν ἄλ-
λον τῷ ρήθρού των δύο Μήνων. Παραδείγ-
ματος χάρην ζητῶ πότε γίνεται ἡ Σεληνή
τὸν Ἰανουάριον τὸ 1813 ἔπους. Χρεία εἶναι
νὰ κρατήσω τὸν Κύκλον τὸ 1812, ὁ ὅποιος
πάτον 5, ηγή μὲ τοῦτον διείσκω τὴν ζητούμε-
νην ἡμέραν.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ

ΤΟ ΑΓΙΩΝ ΠΑΣΧΑ.

ΚΤΚ. ΣΕΛ.	ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΑΣΚΑ.	ΚΤΚ. ΣΕΛ.	ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΑΣΚΑ.
A 2	Απριλ.	ΙΑ 12	Απριλ.
B 22	Μαρτίου.	ΙΒ 1	Απριλ.
Γ 10	Απριλ.	ΙΓ 21	Μαρτίου.
Δ 30	Μαρτίου.	ΙΔ 9	Απριλ.
Ε 18	Απριλ.	ΙΕ 29	Μαρτίου.
Ϛ 7	Απριλ.	ΙϚ 17	Απριλ.
Ζ 27	Μαρτίου.	ΙΖ 5	Απριλ.
Η 15	Απριλ.	ΙΗ 25	Μαρτίου.
Θ 4	Απριλ.	ΙΘ 13	Απριλ.
I 24	Μαρτίου.	* *	* *

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ε αὐτὸς θέλης νὰ μάθῃς πότε γίνεται τὸ Αγιον Πάχα, εῦρε πορώτον τὸν Κύκλον τῆς Σελλίνης τὸ ζηταμένον Χρόνου, ἐπειτα σκέψου τὸ αἴωνις Κανόνιον, ὅπερ εστιμειῶθη τὸ Νομικὸν Φάσκα μὲ τὸν Κύκλον τῆς Σελλίνης. Οὕτω μὲ τὴν Ἐρμηνείαν, Φύλλα 668. δέξισκεις ἀπὸ ποίαν ήμέραν ἀρχιωῶ ὁ Μήνας τὸ Νομικὸν Φάσκα, καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἀρχιστε ὡς μετάξεις ἔως εἰς τὸ τέλος τῷ ήμερῶν επὶ αὐτὸν Νομικὸν Φάσκα, εἰς ποίαν ήμέραν τελειώνει, καὶ ἡ πορώτη Κυριακῇ, ἥπερ ἀκολυθεῖ, εἶναι τὸ "Αγιον Πάχα.

Εἰς τὸν χρόνον 1813, ἔχαμεν Κύκλον τῆς Σελλίνης, ὁ ὅποῖος εἰς τὸ Κανόνιον αὐτικείζει μὲ τὴν ήμέραν 7. Απριλλίου. Διὰ τῆς Ἐρμηνείας 670. δέξισκομεν ὅτι ὁ Απείλιος ἀρχινῷ ήμέρᾳ Τείτη. Λοιπὸν μετροῦμεν οὕτω. Τείτη μία. δ. δύο. ἔ. τρεῖς. σ'. τέσσαρες. ζ'. πούτε. Κυριακῇ, ἔξη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ήμέραν, ἥγεν τὴν Κυριακήν, εἶναι τὸ Νομικὸν Φάσκα. Ακολύθως συμπεραίνομεν ὅτι τῇ ἐφεξῆς Κυριακῇ, δηλαδὴ τῇ 13. τοῦ Απριλλίου εἶναι τὸ "Αγιον Πάχα.

ΕΤΑΓ.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Εάρχης ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα διὰ αὐτὸν ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ σθὲν, ὅτι γέγονεν. Εν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ οὐ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τοῦ αὐτοῦ παπά. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, καὶ οὐ σκοτίᾳ αὐτὸν οὐ κατέλαβεν. Έγένετο αὐτῷ παπά μεταλμένος παρὰ Θεῷ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρεῖσαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι διὰ αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἔκεινος τὸ φῶς,

Ff 3

αλλά

ἀλλ' ἡναὶ μαρτυρίσῃ πειλ τῷ φωτός. Ἡ τὸ
φῶς τὸ αληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντες αὐτο-
πον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τῷ Κέσ-
μῳ λιώ, καὶ ὁ Κόσμος διὰ αὐτῆς ἐγένετο, καὶ
ὁ Κόσμος αὐτὸν ωκεανός. Εἰς τὰ ἴδια ἥλ-
θε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν καὶ παρέλαβον. "Οσας
δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σέξουσίαν,
τέκνα Θεοῦ γενέθαι, τοῖς πιστούσιν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ ωκεανοί αἴματαν, ωδὲ ἐκ
Θελήματος ταρκίδες, ωδὲ ἐκ Θελήματος αἵ-
δρες, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγενέθησαν. ΚΑΙ Ο
ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕΤΟ, καὶ ἐσκινώ-
σεν ἐν ἡμῖν. Καὶ ἐθεασάμεθα τινῶν δέξια
αὐτοῦ, δόξαν ως μανογενούς παρὰ Πατέρος,
πλήρης χάριτος καὶ αἰλιθείας. Ἰωάννης μαρ-
τυρεῖ πειλ αὐτῆς, καὶ πέκραγε λέγων· Οὗτος
λιώ διπον· ὁ ὅπιστα μου ἐρχόμενος, ἔμ-
προδέν μια γέγονεν, ὅτι πρῶτος μια λιώ. Καὶ
ἐκ τῆς πληρώματος αὐτῆς ἡμεῖς πάντες ἐλα-
βούμενοι, καὶ χάριν αὐτοῖς χάρετος. "Οτε ὁ Νό-
μος διὰ Μωϋσέας ἐδόθη. Ἡ χάρις καὶ η ἀ-
ληθεία διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΤΑΤΡΟΣΙΣ

Τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ταῦτα εἶπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ πέραν τὰ χειμάρρα τὴν κήδρων, ὅπου λᾶς κατπος, εἰς ὃν εἰσῆλθε αὐτὸς, καὶ εἰ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἡδει δὲ καὶ Ἰηδαῖς ὁ παραδίδοντος αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι ποιλάκις σωμάχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῆς Μαθητῶν αὐτοῦ. Οὗτον Ἰηδαῖς λαβὼν τὸν αὐτοῖς, καὶ ἐκ τῆς Ἀρχιερέων καὶ Φαρσαλίων ὑπηρέτων, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φασῶν, καὶ λαμπτάδων, καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς ἐν εἰδώλοις πάντες τὰ ἔρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκείθησαν αὐτῷ. Ἰησοῦς τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι. Εἰσῆκει δὲ καὶ Ἰουδαῖς ὁ παραδίδοντος αὐτὸν μετ' αὐτῶν. Ως οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ ἐπεσού χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπιράψας τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκείθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ

Ἐν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφέτε πούπις ὑπάγειν. "Ινα πληρωθῆ ὁ λόγος ὃν εἶποι, ὅτι, Οὓς δέδωκάς μοι, ὡς ἀπώλεσα σὲ ἀυτῷ οὐδέσθα. Σίμων ὁ Πέτρος, ἔχων μάχαιραν, εἶλκυσεν ἀυτῶν, καὶ ἐπαίσε τὸν τὸ Αρχιερέως δεῖλον, καὶ ἀπέκοψεν ἀυτῷ τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν. Λῦ δὲ ὄγκος τῷ δεῖλῳ Μάλχος. Εἶποι δὲν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὸν μάχαιρά σα εἰς τὴν Θήκην· τὸ ποτέρου, δὲ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, αὐτὸν πίω ἀντό; Ἡ δὲν απεῖρα καὶ ὁ Χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῷ Ιεδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐδισσαν αὐτόν. Καὶ ἀπίγαγον αὐτὸν φρός· Αντανεπέρατον· λῦ δὲ παρθερὸς τοῦ Καιδφαδός λῦ Αρχιεροῦς τὰ ψιλάτα ἐκείνα. Ἡν δὲ Καϊάφας ὁ συμβιβλόστας τοῖς Ιεδαίοις, ὅτι συμφέρεται αὐτῷ θραπον ἀπολέθαι ὑπὲρ τῷ Λαζ. Ήκολόθει δὲ τῷ Ἰησῷ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής εκεῖνος λῦ γνωστὸς τῷ Αρχιερεῖ, καὶ συκειθῆλθε τῷ Ἰησῷ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Αρχιερέως. Ο δὲ Ηέρος εἰσῆκεν φρός τῇ Θύρᾳ τοῦ. Εξῆλθον δὲν ὁ Μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς λῦ γνωστὸς τῷ Αρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ Θύρᾳ τῷ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν Ηέρον. Λέγει δὲν ἡ παιδίσκη ἡ Θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μή καὶ σὺ εἴκενος, ὡς εἰμί. Εἰςῆκεσταν δὲ οἱ δεῖλοι, καὶ οἱ ὑπηρέται, αὐθρακιαν πεποικότες, ὅτι Φύχος λῦ, καὶ εἴθερμαίγοντο· Μηδὲ μετ' αὐτῷ ὁ Πέτρος ἔφως καὶ θερμαϊό-

μεσας. Ο οιων Ἀρχιερεὺς ὑρώπισε τὸν Ἰησὸν πεεὶ τῷ Μαθητῇ αὐτῷ, καὶ πεεὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκείθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παύτοτε ἐδίδαξα σὲ τῇ Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ ὅπου παύτοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ σὲ χριπτῷ ἐλάλησα οὐδενί. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώπισον τοὺς ἀκινοάτας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς. Ἰδε, οὗτοι οἵδαστι, ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῷ ὑπηρετῷ παρεστικῶς, ἔδωκε ράπτισμα τῷ Ἰησῷ, εἰπών· Υπάς ἀποκεένη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκείθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρισον πεεὶ τοῦ κακοῦ· εἰδὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέσειλον αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος ἐσὼς καὶ Θερμανόμενος. Εἶπον δὲν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ εἰς τῷ Μαθητῇ αὐτοῦ εἶ; Ἡρυήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἰς εἰκ τῷ δελτῶν τῷ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὅν, οὐκ απέκοψε Πέτρος τὸ ὀτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κύπρῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν δὲν πρυνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ δύνεως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Αὔγουστι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῷ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· οὗ δὲ πρωὶ, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μηδανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάχα. Ἐξῆλθον οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτάς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ αὐτού πατρόπου τότε; Ἀπεκείθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μή

βώ έτος κακοποιός, όχι αὖσοι παρεδώκαμεν
άυτόν. Εἶπον δέντοις ὁ Πιλάτος· λαβε-
τε αὐτὸν ύμεῖς, ηγὸν κατὰ τὸν Νόμον ύμῶν
χείνατε αὐτόν. Εἶπον δέντοις οἱ Ἰudeῖοι·
ημῖν δέντ εἴστιν ἀποκτεῖναι χθεσθα. Ἰνα δέ
λογος τῷ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε, σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ ἐμελλον ἀποθνήσκειν.
Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πρατώρειον πάλιν ὁ
Πιλάτος, ηγὸν ἐφάνησε τὸν Ἰησούν, καὶ εἶπεν
άυτοῖς· Σὺ εἶ δέντ Βασιλεὺς τῆς Ἰudeίας; Α-
πεκρίθη ἀυτοῖς ὁ Ἰησούς· ἀφ' ἑαυτῷ σὺ τῷ
λέγεις, οὐδὲν δέντοις εἶπον περὶ ἐμοῦ; Απε-
κρίθη δέντ Πιλάτος· μήτι ἔγὼ Ἰudeίος είμι;
τὸ δένθιος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρεδω-
κάνσεν ἐμοί· τί εποίησας; Απεκρίθη δέντ
Ἐπούλης· οὐδὲν δέντ Βασιλεία οὐδὲν ἐστιν ἐκ τοῦ
Κόσμου τότε· εἰ δέντ τὸν Κόσμον τότου οὐδὲν
Βασιλεία οὐδὲν, οἱ υπηρέται αὖσοι ἐμοὶ
πήγωνται, Ἰνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰude-
ίοις· τοῦ δέντ Βασιλεία οὐδὲν ἐστιν
ἐπεῦθεν. Εἶπεν δέντοις ὁ Πιλάτος· οὐκάν
Βασιλεὺς εἶ σύ; Απεκρίθη δέντ Ἰησοῦς· σὺ
λέγεις, δότι Βασιλεὺς είμι ἔγὼ· ἔγὼ εἰς
τῷ γεγονόντι, ηγὸν εἰς τότο ἀλήλυθα εἰς
τὸν Κόσμον, Ἰνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ.
Πᾶς δέντ οὐ εἰς τῆς ἀληθείας, ακέει μου τῆς
φωνῆς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί εἶτι
ἀληθεία; Καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τὸν Ἰudeίον, ηγὸν λέγει αὐτοῖς· ἔγὼ
ἀδεμίαν αἰτίαν δέχονται τοις αὐτοῖς. Εσι δέ
σωτηρίαν ημῖν Ἰνα σᾶσα ημῖν ἀπολύσω τῷ

τῷ

τῷ Πάρχα. Βέλεθε δὲ ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
Βασιλέα τῆς Ἰudeᾶς; Ἐκραύγασαν δὲ πά-
λιν πάτες, λέγοντες· μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν
Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λυτής. Τό-
τε δὲ ἐλαβούσης ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, ηὐλήθη
μασίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλεξαρτες
στέφανον ὡς ἀκαθάνην, ἐπέθηκαν ἀυτῷ τῇ
κεφαλῇ, ηὐλήθησαν τορφυρῷ περιέβαλον
αὐτόν. Καὶ ἐλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλὺς τῆς
Ιουδαῖας· καὶ ἐδίδεν αὐτῷ βασιλίσματα. Ἐ-
ξῆλθον δὲ ἔξω πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε, ὅτι οὐδὲν οὐδερίαν αἴτιαν δύ-
ρισκω. Ἐξῆλθον οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν
τὸν ἀκαθάνινον σέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἴ-
μάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ αὐτοκράτος·
Οὗτοι δέ εἰδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑ-
πηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· ἄρον, ἄ-
ρον, σαύρωσον αὐτόν. Λέγετε αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σαυρώσα-
τε· εἶναί γαρ οὐχ δύείσκω οὐδὲν αἴτιαν.
Απεκείθησαν αὐτῷ οἱ Ιουδαῖοι· ἥμεῖς Νό-
μον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν Νόμον ἥμῶν ὀφεί-
λει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Τίδην Θεόν ἐποίη-
σαν. "Οτε δὲ ἤκαστον ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν
λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὸν Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησῷ·
πόθεν εἶ σύ; Οὐ δέ Ἰησοῦς ἀπόκεισιν οὐκ
ἔδωκε αὐτῷ. Λέγετε δὲ ἔξω αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ὡς οὐσίαν
ἔχω σαυρώσατε, καὶ ὡς οὐσίαν ἔχω ἀπο-

λῦσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες
ξέσυστακτὸν κύδειμάν ματέρα, εἰ μὴ ἦν σοι
δέδομεσθον αἴκωντος· διὰ τοῦτο ὁ παρδιδός με
σοὶ, μεῖζονα ἀμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτης ἐ-
ζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ
Ἰudeῶντος ἔκραζον λέγοντες· οὐκάν τοντον ἀπο-
λύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τῆς Καίσαρος· πᾶς ὁ
Βασιλέας ἑαυτὸν ποιῶν, αὐτοὶ λέγουσι τῷ Καί-
σαρι. Οἱ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν
λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθι-
ψεν ἐπὶ τῆς βῆματος, εἰς τόπον λεγόμενον
Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν
δὲ παρατυθεὶς τῇ Πάχᾳ, ὥρα δὲ ωστε ἐ-
χτι· καὶ λέγει τῆς Ἰουδαίων· Ἰδε ὁ Βασι-
λὸς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἔκραυγασαν· ἄρον, ἄ-
ρον, σαύρωσον αὐτόν. Δέγει αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀ-
πεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· γάρ ἔχομεν Βα-
σιλέα, εἰρήνη Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδω-
κεν αὐτοὺς αὐτοῖς, ἵνα σαυρωθῇ. Παρέλα-
βον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπηγάγον. Καὶ βα-
σάζων τὸν Σπαυρὸν αὐτῷ, σχῖζενθεν εἰς τὸν
λεγόμενον Κραύσου τάπον, οἵς λέγεται Ἐ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν εἰσαύρωσαν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, συντεῦθεν, καὶ
συντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἔχεσθε δὲ
καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς
Σπαυρᾶς· Ιησοῦς οὐχι μαρτύριον. ΙΗΣΟΥΣ Ο
ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ, Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ
ἀέγρωσαν τῷ Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς
Πό-

Πόλεως ὁ τόπος, ὅπῃ ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς
 καὶ οὗ γεγεννήθη Ἐβραῖος, Ἐλλήνις,
 Ρωμαῖος· Ἐλεγον δὲ τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρ-
 χιερεῖς τῷ Ιudeάων· Μὴ γένθε, Ὁ βασι-
 λὸς τῷ Ιουδαίων· αὐλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε·
 Βασιλεὺς είμι τῷ Ιουδαίων· Ἀπεκρίθη ὁ
 Πιλάτος· οὐ γένεσθα, γέγενθα. Οἱ οικ-
 στρατιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλα-
 βον τὴν ἴματιαν αὐτῷ, καὶ ἐποίησαν τέωσαν
 μέρι, ἐκάστῳ στρατιωτῇ μέρος, καὶ τὸν χι-
 πῶνα. Ήν δὲ ὁ χιπὼν ἄρραφος, εἰ τῷ μῶ-
 θεῖ υφαντὸς διὰ ὅλου. Εἴπον οικοῦσις ἀλ-
 λήλους· μὴ χίσωμεν αὐτὸν, αὐλλὰ λάχω-
 μεν περι αὐτὸν, τίνος ἔσται, ἵνα η Γραφὴ
 πληρωθῇ η λέγυσσα· Διεμερέσσαντα τὸ ἴμα-
 τιά μη εαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματιον μου
 ἐβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν δὲ στρατιῶται ταῦ-
 τα ἐποίησαν. Εἰςήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυ-
 ρῷ τῷ Ἰησῷ η Μήτρα αὐτοῦ καὶ η Ἄδελφὴ
 τῆς Μητρὸς αὐτῆς, Μαρία η τὴν Κλωπᾶ, καὶ
 Μαρία η Μαγδαληνή· Ἰησοῦς δὲ ιδὼν την
 Μυτέρα καὶ την Μαδητῆν παρεστᾶται, οὐ η-
 γάπα, λέγει τῇ Μυτερὶ αὐτῇ· Γυναι, ιδε
 οὐ Τίος σύ. Εἶπα λέγει τῷ Μαδητῇ· ιδοὺ
 η Μήτρα σύ· καὶ αὐτὸν ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλα-
 βει οἱ Μαδητῆς αὐτηνεὶς εἰς τὰ ιδία. Μετά
 ταῦτα εἶδας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι παύτα οὐδηὶ τετέ-
 λεσται, ἵνα πληρωθῇ η Γραφὴ, λέγει Δι-
 λῶ. Σκεῦος δὲ ἐκεῖτο ὅξους μεγόν· οἱ δὲ
 πλήστατες ἀσύγχρονοί εἰσαν, καὶ υσώπῳ πει-
 θόμενοι, παρθενεύκαν αὐτὸν τῷ σόφειται. "Οτε
 88

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΤΡΙΣΚΕΙΝ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Εάν θέλης νὰ μάθῃς πότε γίνεται τὸ Αῖγιον Πάχα, εῦρε φωρῶτον τὸν Κύκλον τῆς Σελλίων τὸ ζητήμα τοῦ Χρόνου, ἐπειτα σκέψου τὸ αὖτον Κανόνιον, ὅπως ἐστημεώθη τὸ Νομικὸν Φάσκα μὲ τὸν Κύκλον τῆς Σελλίων. Οὕτω μὲ τὴν Ἐρμιωείαν, Φύλλα 668. δίεισκεις ἀπὸ ποίαν ἡμέραν ἀρχινᾶ ὁ Μλῶας τὸ Νομικὸν Φάσκα, καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἀρχινσεις νὰ μετέχῃς ἔως εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρων επὶ αὐτῷ Νομικὸν Φάσκα, εἰς ποίαν ἡμέραν τελειώνει, καὶ ἢ πωρώτη Κυριακῇ, ἥπερ ἀκολύθει, εἶναι τὸ "Αγιον Πάχα.

Εἰς τὸν χρόνον 1813, εἶχαμεν Κύκλον τῆς Σελλίων, ὁ ὅποῖος εἰς τὸ Κανόνιον αντικείζει μὲ τὴν ἡμέραν 7. Απριλίου. Διὰ τῆς Ἐρμιωείας 670. δίεισκομεν ὅτι ὁ Απείλλιος ἀρχινᾶ ἡμέρᾳ Τείτη. Λοιπὸν μετροῦμεν οὕτω. Τείτη μία. δ. δύο. ἐ. τρεῖς. σ'. τέσσαρες. ζ'. πέμπτε. Κυριακῇ, ἔξη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἔγχν τὴν Κυριακὴν, εἶναι τὸ Νομικὸν Φάσκα. Ακολύθως συμπεραίνομεν ὅτι τῇ ἐφεξῆς Κυριακῇ, δηλαδὴ τῇ 13. τοῦ Απριλλίου εἶναι τὸ "Αγιον Πάχα.

ΕΤΑΓ-

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Εἰς ἀρχῇ λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν
πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὐ-
τος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι-
ὰυτὸν ἐγένετο, καὶ χωρὶς ἀυτοῦ ἐγένετο οὐδὲ
σῦ, ὁ γέγονος. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τοῦ αὐθεντικοῦ. Καὶ τὸ
φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, καὶ ἡ σκοτίᾳ
ἀντὸν οὐ κατέλαβε. Ἐγένετο αὐθεντικός ἀ-
πειταλμένος παρὰ Θεῷ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωά-
νης. Οὗτος ἦλθε εἰς μαρτυρεῖσαν, ἵνα μαρ-
τυρήσῃ περὶ τῶν φωτὸς, ἵνα πάντες πιστύ-
σωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,

Ff 3

αλλά

678 ΕΤΑΓΓΕΛ. ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝ.

ἀλλ' ἵνα μαρτυρίου περὶ τὸ φωτός. Ἡ τὸ φῶς τὸ αληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντας αὐτὸν πον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τῷ Κέσμῳ λοῦ, καὶ ὁ Κόσμος διὰ αὐτὸν ἐγένετο, καὶ ὁ Κόσμος αὐτὸν ωκεανός. Εἰς τὰ ἴδια ἡλιθεῖς, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ωκεανός. Οὓς δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σέξουσίαν, τέκνα Θεοῦ γενέθλαι, τοῖς πιστούσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ ωκεανοί αὐτοῖς, ωδὲ ἐκ θελήματος ταρκός, ωδὲ ἐκ θελήματος δρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕΤΟ, καὶ ἐσκιώωσεν ἐν ἡμῖν. Καὶ ἐθεασάμεθα τινὰ δέξαντα αὐτοῦ, δόξαν ὡς μανογενοῦς παρὰ Πατέρα, πληρῆς χάριτος καὶ ἀληθείας. Ιωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ πέκραχε λέγων· Οὗτος λοῦ διὰ εἰπον· ὁ ὅπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν με γέγονεν, ὅτι πρῶτος με λοῦ. Καὶ ἐκ τῆς πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλαύνομεν, καὶ χάειν αὐτὶ χάειτος. Οτε ὁ Νάμος διὰ Ματθίας, ἐδόθη. Η χάεις καὶ ἡ ἀληθεία διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΤΑΥ-

Σ Τ Α Τ Ρ Ω Σ Ι Σ

Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅξελθε σωθ τοῖς Μαδηταῖς ἀντὶ πέραν τῷ χειμάρρῳ τῷ κεδρῷ, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν ἀντὸς, καὶ οἱ Μαδηταὶ ἀντὸς. Ἦδε δὲ καὶ Ἰηδαῖς ὁ παραδίδοὺς ἀυτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις σωνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκοῦ μετὰ τῷ Μαδητῷ ἀντοῦ. Οὗτον Ἰηδαῖς λαβὼν τιλιανεῖραν, καὶ ἐκ τῷ Ἀρχιερέων καὶ Φαρσαλίων ὑπηρέταις, ἔρχεται ἐκοῦ μετὰ φασῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς δὲν εἶδως πάντα τὰ ἔρχόμενα ἐπ' ἀυτὸν, ὅξελθὼν, εἶπεν ἀυτοῖς· τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκείθησαν ἀυτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει ἀυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι. Εἰσῆκει δὲ καὶ Ιούδας ὁ παραδίδος ἀυτὸν μετ' ἀυτῶν. Ως δὲν εἶπεν ἀυτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ ἐπεσον χαμαί. Πάλιν δὲν ἀυτοὺς ἐπηρώτησε τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκείθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ύμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ

Ἐν. ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφέτε πούτης ὑπάγειν. Ἰνα-
πληρωθῆ ὁ λόγος ὃν εἶπο, ὅτι, Οὓς δέ-
δωκάς μοι, ἥκι απώλεσα τὸν αὐτὸν οὐδεία. Σίμων ἦν Πέτρος, ἔχων μάχαιραν, εἶλκυ-
σαν αὐτῶν, καὶ εἴπαισε τὸν τὸν Ἀρχιερέως
δόλον, καὶ απέκοψεν αὐτὸν τὸ ὡτίον τὸ δε-
ξιόν. Λῦ δὲ ὄνομα τῷ δόλῳ Μάλχος. Εἰ-
πεν ἐν ὁ Ἰησὺς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὸν μά-
χαιρά σα εἰς τὴν Θήκην· τὸ ποτέρου, ὃ
δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, αὐτὸν πίστιν ἀντό; Ἡ
ἐν αὐτῷ τὸν ὁ Χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται
τοῦ Ἰηδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἤδη-
σαν αὐτόν. Καὶ απήγαγον αὐτὸν φρόν. Ἀν-
ταξαν φρῶτον· λῦ δὲ παρθερός τοῦ Καιδφα,
ὅς λῦ Ἀρχιερός τῷ σκιαστῇ ἐκείνῳ. Ἡν δὲ
Καιδφας ὁ συμβιτλός τοῖς Ἰηδαίοις, ὅ-
τι συμφέρει τῷ αὐτρωπον ἀπολέθαι ὑπέρ
τῷ Δαᾶ. Ἦκολεθεὶ δὲ τῷ Ἰησῷ Σίμων Πέ-
τρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής
ἐκεῖνος λῦ γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισ-
ῆλθε τῷ Ἰησῷ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιε-
ρέως. Οὐ δὲ Ηέρος εἰσῆκεν φρόν τῇ Θύρᾳ
τοῦ. Εξῆλθον ἐν ὁ Μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς
λῦ γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ Θυ-
ρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Ηέρον. Λέγει ἐν
ἡ παδίσκῃ ἡ Θυρώρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ
σὺ ἐκ τῷ Μαθητῶν εἰ τῷ αὐτρωπον τῷ;
Λέγετε ἐκεῖνος, ἥκι εἰμί. Εἰσῆκεσαν δέ οἱ
δόλοι, καὶ οἱ ὑπηρέται αὐτρωπαν πεποι-
κότες, ὅτι τύχος λῦ, καὶ εὔθεμαίνοντο. Μη-
δὲ μετ' αὐτῷ ὁ Πέτρος ἔσως καὶ θερμανό-

μεσας. Ο οω̄ Ἀρχιερεὺς ὥρώτησε τὸν Ἰησὸν περὶ τῷ Μαθητῇ αὐτῷ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκείθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παύτοτε ἐδίδαξα ἐκ τῆς Συναγωγῆς καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ ὅπου παύτοτε οἱ Ιουδαῖοι συνέρχονται, καὶ τὸ κρυπτὸν ἐλάλησα οὐδεν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκινότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς. Ἰδε, οὗτοι οἴδαστεν, ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἶς τῷ ὑπηρετῷ παρεικάσας, ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησῷ, εἰπών· Φτως ἀποκεένη τῷ Αρχιερεῖ; Ἀπεκείθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰδέ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέβειλον αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον φρὸς Καιάφαν τὸν Αρχιερέα. Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος ἐσώς καὶ Θερμανόμυνος. Εἶπον δὲν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῷ Μαθητῇ αὐτοῦ εἰ; Ἡρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἰς ἐκ τῷ δελτῶν τῷ Αρχιερέως, συγγενῆς ὧν, οὐδὲ πέκοψε Πέτρος τὸ ὡτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον εν τῷ κύπω μετ' αὐτοῦ; Πάλιν δὲν ἥρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ διδέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Αγούσει τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῷ Καιάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· λέν δὲν φρωτί, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μηδενῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάχα. Ἐξῆλθεν ουδὲν ὁ Πιλάτος φρὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορία φέρετε κατὰ τοῦ αὐθρώπου τάτα; Ἀπεκείθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ

καὶ τοῖς καποκοιδέσ, ἐκ αὐτοῖς παρεδόκαμεν
ἀυτὸν. Εἶπον δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λαβε-
τε ἀυτὸν υμεῖς, καὶ κατὰ τὸν Νόμον υμῶν
χείνατε ἀυτὸν. Εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ Ἰudeῖοι·
ὑμῖν ἐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι ἄδεια. Ἰνα δὲ
λόγος τῷ Ἰησοῦ πληρωθῆ ὃν εἶπε, σημαί-
νων ποίῳ Θανάτῳ ἐμελλον ἀποδημήσκειν.
Εἰσῆλθε οὖν εἰς τὸ Πρατώριον πάλιν ὁ
Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε
ἀυτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Ἰudeίων; Ἀ-
πεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγώ Ἰudeῖος είμι;
τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδω-
καν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Απεκρίθη δὲ
Ἐπούλης· οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
Βασιλεία οὐδὲν, οἱ οὐπιρέται αὐτὸι οὐδὲν
πήγαντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰude-
ίοις· ταῦτα δέ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
ἐπεῦθεν. Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκέτι
Βασιλεὺς εἶ σύ; Απεκρίθη δὲ Ἰησοῦς· σὺ
λέγεις, ὅτι Βασιλεὺς είμι ἐγώ· ἐγώ εἰς
τόπο γεγόνημαι, καὶ εἰς τόπο ἀληθοῦσα εἰς
τὸν Κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ.
Πᾶς δὲ ὁ ὥν εἰς τῆς ἀληθείας, ακύρων τῆς
φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· τί ἐστιν ἀ-
ληθεία; Καὶ τοῦτο εἶπὼν, πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τὸν Ἰudeίουν, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ
οὐδεμίαν αἰτίαν δέρεσκω σύ αὐτῷ. Ἔσι δὲ
σιωπήσεια υμῖν ἵνα σᾶν υμῖν ἀπολύσω σύ

۷۶

τῷ Πάχα. Βέλεθε δὲ ὑπὸ ἀπολύσω τὸν
Βασιλέα τῆς Ἰudeῶν; Ἐκραύγασαν δὲ πά-
λιν πάτες, λέγοντες· μή τοῦτο, αλλὰ τὸν
Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λητός. Τό-
τε δὲ ἐλαβεστὸν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐ-
μασίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλεξαυτες
στέφανον δὲ ἀκαθάν, ἐπέθηκαν ἀυτῷ τὴν
κεφαλὴν, καὶ ἴματιον πορφυρὸν περιέβαλον
ἀυτόν. Καὶ ἐλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλὺς τῆς
Ιουδαίων· καὶ ἐδίδεν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐ-
ξῆλθε δὲ ἔξω πάλιν ὁ Πίλατος, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε, ὅτι ὁνδὲ αὐτῷ οὐδερίαν αἰτίαν δύ-
ρισκω. Ἐξῆλθε δὲ οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν
τὸν ἀκαθάνιον σέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἴ-
ματιον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ αὐτρωπός. Ο-
τι δὲ εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑ-
πηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· ἄρον, ἀ-
ρον, σαύρωσον αὐτὸν. Λέγετε αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σαυρώσα-
τε· εἴγαδε όχι δύεσκαν σε αὐτῷ αἰτίαν. Απεκείθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς Νό-
μου ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν Νόμον ἡμῶν ὀφεί-
λει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Τίδυ Θεός ἐποίη-
σεν. "Οτε δὲ ἤκαστος ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν
λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθε εἰς
τὸν Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησῷ·
πόθεν εἶ σύ; Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπόκεισιν οὐκ
ἔδωκε αὐτῷ. Λέγετε δὲ αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι δέσουσί αι
ἔχω σαυρώσασθε, καὶ δέξεσθαί τοι ἔχω ἀπο-

λῦσαι σε; Ἀπεκείθη ὁ Ἰησὸς· οὐκ ἔχεις
εἰδουσίαν ψέματος κατ' ἡμῶν, εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον αἴωνα· διὰ τοῦτο ὁ παρδιδός με
σοὶ, μείζονα ἀκαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτων ἐ-
ζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσμα αὐτοῦ. Οἱ δὲ
Ἰudeῖοι ἔκραζον λέγοντες· οὐκ ἔτοντος ἀπο-
λύσης, οὐκ εἶ φίλος τῷ Καίσαρε· πᾶς ὁ
Βασιλέας ἑαυτὸν ποιῶν, αὐτιλέγει τῷ Καί-
σαρι. Οἱ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν
λόγον, ἤγαχεν ἔξω τὸν Ἰησὸν, καὶ ἐκάθι-
σεν ἐπὶ τῷ βῆματος, εἰς τόπον λεγόμενον
Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾷ. Ήν
δὲ παραπλὴν τῷ Πάγῳ, ὥρα δὲ ὥστε ἔ-
χεν· καὶ λέγει πτῆς Ἰεδαίοις. Ἰδε ὁ Βασι-
λὸς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἔκραύγασαν· ἄρον, ἄ-
ρον, σαύρωσον αὐτόν. Δέχεται αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀ-
πεκείθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν Βα-
σιλέα, εἴμι Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδω-
καν αὐτοὺς αὐτοῖς, ἵνα σαυρωθῇ. Παρέλα-
βον δὲ τὸν Ἰησὸν, καὶ ἀπῆγαν· Καὶ βα-
σάζων τὸν Σπαυρὸν αὐτᾶς, στύλῳ θεραπεύεις τὸν
λεγόμενον Κραύσου τόπον, ὃς λέγεται Ἐ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ, ἅπου αὐτὸν εἰσαύρωσαν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, στύλῳ θεραπεύεις,
καὶ στύλῳ θεραπεύεις, μέσον δὲ τὸν Ἰησὸν. Ἔχασε δὲ
καὶ τίτλον στὸν Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῷ
Σπαυρῷ· ἦν δὲ γεγεννημένον. ΙΗΣΟΥΣ Ο
ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ, Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ
αὐτούς τοὺς Ιουδαίους, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς

Πό-

Πόλεως ὁ τόπος, ὅπῃ ἐσαυρῶν ὁ Ἰησῆς·
 καὶ νῦν γεγαμμένον Ἐβραϊσὶ, Ἐλλήσι,
 Ρωμαϊσί. Ἐλεγον δὲ τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρ-
 χιερεῖς τῷ Ιudeίᾳ· Μὴ γέφε, Οὐασι-
 λὸν τῷ Ιudeίᾳ· αλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε·
 Βασιλὸς εἰμι τῷ Ιudeίᾳ. Ἀπεκρίθη ὁ
 Πιλάτος· ὁ γέρεσφα, γέρεαφα. Οἱ οὐρ-
 στρατιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησὸν, ἔλα-
 βον τὰ ἴματα αὐτῷ, καὶ ἐπείσαν τέωσαν
 μέρη, ἐκάστη στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χι-
 πῶνα. Ήν δὲ ὁ χιπὼν ἄρραφος, ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 οὐφαντὸς δι' ὅλου. Εἴπον οὖτε πρὸς αλ-
 λήλους· μὴ χίσωμεν αὐτὸν, αλλὰ λάχω-
 μεν πεεῖ αὐτὸν, τίνος ἔσται, ἵνα ή Γραφὴ
 πληρωθῇ ή λέγεσσα. Διεμερέσαντο τὰ ἴμα-
 τιά μη εαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου
 ἐβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν δὲ στρατιῶται πᾶ-
 σαι ἐποίησαν. Εἰςήκεισαν δὲ πάρα τῷ Σταυ-
 ρῷ τὸν Ἰησὸν αὐτὸν καὶ ή Αδελφὴ
 τῆς Μητρὸς αὐτῷ, Μαρία η τῆς Κλωπᾶ, καὶ
 Μαρία η Μαγδαληνή. Ἰησῆς δὲ ιδὼν τὴν
 Μητέρα τὸν Μαδητῶν παρεσάτα, ὃν ή-
 γάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτῷ· Γυναι, ιδε
 ἐ Τίος σύ. Εἶτα λέγει τῇ Μαδητῇ· ιδοὺ
 η Μητρός σύ. καὶ απ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλα-
 βει οἱ Μαδητῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἔδια. Μετὰ
 ταῦτα εἰδὼς ὁ Ἰησῆς, ὅτι πάντα ἦδη τετέ-
 λεσται, ἵνα τελειωθῇ η Γραφή, λέγει Δι-
 τῶ. Σκεῦος δὲ ἐκείτο ὅξους μετόν· οἱ δὲ
 πλήστατες απόγυνον ὅξας, καὶ υστόπω πει-
 θάτες, περιπονεγκαν αὐτῷ τῷ σόματι. "Οτε

ὅν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησὺς, εἶπε· Τετέλεσμι. Καὶ κλίνας τῷ κεφαλῇ, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. Οἱ δὲ Ιεδαιοί, ἵνα μὴ μένῃ ἐπὶ τῷ Σταυρῷ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκεύῃ λῦ, (λῦ δὲ μεγάλη ἡ μέρα ἐκείνη τῷ Σαββάτῳ) ἤρατοσαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατέαγωσιν αὐτῷ τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῆσιν.³ Ήλθον δὲ οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ μὲν ὄφρους κατέκαψαν τὰ σκέλη, καὶ τὰ ἄλλα τὰ συσαυρωθεότος αὐτῷ.⁴ Επὶ δὲ τὸν Ἰησὸν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἦδη τεθυκότα, καὶ κατέκαψαν αὐτὸν τὰ σκέλη. Άλλος δὲ εἰς τὴν στρατιωτῶν λόγυχη αὐτὸν τὸν πλόραν ἔνυξε, καὶ δύνατος εἰς τὸν λαβεῖν αἷμα καὶ ὑδωρ. Καὶ ὁ ἐωρακὼς μεμαρτύρικε, καὶ ἀληθινή ἔστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Κάκενος οἶδος, ὅτι ἀληθῆ λέγεται, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστύσητε. Εγένετο δὲ ταῦτα, ἵνα ἡ γέαφη πληρωθῇ. Οἵτοι δὲ σωτειρίστεται απὸ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἐτέρα γέαφη λέγεται.⁵ Οὗτοι δὲ εἰς ὃν ἐξεκόπτοσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤρατοσε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Αειμαδαίας, ὁν Μαθητὴς τῷ Ἰησῷ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸ φόβον τῆς Ιεδαιῶν, ἵνα ἀρῃ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος.⁶ Ήλθε δὲ ἡρῷος Νικοδημος, ὁ ἐλθὼν ὄφρος τῷ Ἰησοῦν υπετός τὸ ὄφρον, φέρων μίγμα σμύρνης, καὶ ἀλόνις, ὥστε λίγρας ἐκατόν.⁷ Ελαβον δὲ τὸ Σῶμα τῷ Ἰησῷ, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν ὁδονίοις μετὰ τῆς ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστιν τοῖς

τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζεται. Ἡν δέ τὸ τῷ
τόπῳ, ὅπου ἐσάυρόθη, κῆπος, καὶ τὸν τῷ
κύπεω μημεῖον κανὸν, τὸν δὲ οὐδέπω ὑδεῖς
ἐτέθη. Ἐλεῖ δὲ διὰ τῶν παρασκευῶν τοῦ
Ιαδαίου, ὅτι ἔγγυς ἦν τὸ μημεῖον, ἐθήκε
καὶ τὸν Ἰησοῦν. Τῇ δὲ μιᾷ τῇ Σαββάτῳ
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἐρχεται φροντίδι, σκοτίας
ἔτι ψυχῆς, εἰς τὸ μημεῖον, καὶ βλέπει
τὸν λίθον ὥρμασθον ἐκ τῆς μημείου. Τρέχει
δὲ, καὶ ἐρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὅρατ τὸν Κύριον ἐκ
τῆς μημείου, καὶ τὸν οἴδαμεν πᾶς ἐθηκαν αὐ-
τὸν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
Μαθητὴς, καὶ ἥρχετο εἰς τὸ μημεῖον. Ἐ-
τρεχον δέ οἱ δύο ὄμώ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθη-
της φροέδραμε πάχιον τὸν Πέτρον, καὶ ἥλθε
πρῶτος εἰς τὸ μημεῖον. Καὶ παρακύψας,
βλέπει κείρασμα τὸ ὄδονια, ὃ μετὰ τοῦ
ἥλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκο-
λυθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθε εἰς τὸ μημεῖον,
καὶ θεωρεῖ τὰ ὄδονια κείρασμα, καὶ τὸ συδά-
ριον, δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στυγά, οὐ μετὰ
τοῦ ὄδονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρίς ὑπετυ-
λγυμέσθον εἰς σῦν τόπον. Τόπει δὲ τοῦ
καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς
τὸ μημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίσδυσε. Οὐδέ-
πω δὲ ἔδεισαν τῶν χαροῦν, ὅτι δεῖ αὐτὸν
ἐπιγερεῖν αἰσθητούν. Απῆλθον δὲ πάλιν
πρὸς ἐκεῖτας οἱ Μαθηταί. Μαρία δὲ εἰσῆ-
κει πρὸς τὸ μημεῖον πλαίσια ἔξω. Ότις δέ
ε-

ἔκλαιε, παρέκυψε εἰς τὸ μητριεῖον. Καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους σὺν λόγοις καθεξόμενος, σὰν φορὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ σὰν φορὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγεται αὐτῇ ἔκεινοι· Γυναῖκε τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν με, καὶ εἴδε πώς ἐθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἶπεντα, ἐσράφη εἰς τὴν ὄπισθην, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησὸν ἐστῶτα, καὶ εἴκη ἦδε, ὅτι ὁ Ἰησὸς εἶναι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησὸς· Γυναῖκε, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκεῖσθαι ὅτι ὁ υππερός εἶναι, λέγει αὐτῷ. Κύρε, εἰ σὺ ἐβάσασας αὐτὸν, εἰπέ μοι, πώς ἐθηκας αὐτὸν, καὶ γῶν αὐτὸν ἀρώ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησὸς· Μαρία· στραφεῖσθαι ἔκεινη, λέγει αὐτῷ· Ραββυνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησὸς· μή μου ἄπτου· ὅπως δὲ αἰσθέβηπα φορὸς τὸν Πατέρα με· πορθύει δὲ φορὸς τῆς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Αὐταίνω φορὸς τὸν Πατέρα με, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν με, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία καὶ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλουσσα πτῆς Μαθητᾶς, ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ στᾶσσα εἶπεν αὐτῇ· Οὕτης αὐτὴν ὁφίας τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινη, τῇ μητρὶ τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Θυρᾳν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ σωματικοί διὰ τὸν φόβον τῷ Ἰουδαίων· ἥλθεν ὁ Ἰησὸς, καὶ ἐγένη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρίνη ὑμῖν. Καὶ στῦτο εἶπαν, ἐδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλούτραν αὐτῶν. Ἐχάρησαν αὖτις οἱ Μα-

Θηταί, ὑδόντες τὸν Κύρον. Εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησὺς πάλιν. Εἰρώνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσαλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέρπω ὑμᾶς. Καὶ τότε εἶπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα "Ἄγιον." Αὐτῷ δέ
ἀφῆτε τὰς φίμαρτίας, ἀφίσυται αὐτοῖς, αὐτῶντας πρατήτε, κεκράτικαται. Θωμᾶς δὲ,
εἰς ἐκ τοῦ δωδεκατοῦ, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
πεπλεύσας μετ' αὐτῷ, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησὺς. Ἔ-
λεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· ἔωράν
χαμοι τὸν Κύρον. Οὐ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ταῦτα μὴ τοῦτο οὐδὲ ταῦτα χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύ-
πον τοῦ ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν με
εἰς τὸν τύπον τοῦ ἥλων, καὶ βάλω τὴν χει-
ρά με, εἰς τὴν πλάνταν αὐτῷ, καὶ μὴ πινδύ-
σω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὅκτω, πάλιν ἦσαν ἔ-
στω οἱ Μαθηταί αὐτῷ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ-
τῷν. Ἐρχεται ὁ Ἰησὺς τῷ Θυρῶν κεκλεισ-
μένῳ, καὶ ἔστι εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰ-
ρώνη ὑμῖν. Εἶπα. λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε
τὸν δάκτυλόν σου ὡδε, καὶ τοῦτο τὰς χειράς
με, καὶ φέρε τὴν χειρά συ, καὶ βάλε εἰς τὴν
πλάνταν με· καὶ μὴ γίνε ἀπίστος, ἀλλὰ πι-
στός. Καὶ ἀπεκείθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὁ Κύρος με καὶ ὁ Θεός με. Λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησὺς· ὅττι ἔωρακάς με, πεπίσθι-
κας; μακάρεσσοι μη ἰδόντες, καὶ πισθίσαν-
τες. Πολλὰ μὲν τὸν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίη-
σαν ὁ Ἰησὺς ἐνώπιον τῷ Μαθητῷ αὐτοῦ,
ἀλλὰ τοῦτο γεγεννημένα ἐν τῷ Βιβλίῳ τάτῳ.
Ταῦτα δὲ γέγραψαν ἵκα πιστεύσητε, ὅτε

Ιησοῦς ἐντιπάτησεν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἵνα πιστύσῃς, ζωλεὶς ἔχητε σὺ τὸ ὄπόματε
ἄντε. Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πά-
λιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς ἐπὶ τῆς Δα-
λάσσης τῆς Τιβεριάδος. Ἐφανέρωσε δὲ οὐ-
τῷς. Ἡσαν ὅμη Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς
ὁ λογόμυχος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
Καισάρειας Γαλιλαῖος, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς Μαθητῶν ἀντεῖ δύο. Λέγεται
αὐτοῖς Σίμων Πέτρος. Τπάγω ἀλισθεῖν.
Λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν
σοί. Ἐξῆλθον, καὶ αὐτέβησαν εἰς τὸ πλοῖον
δύναμις, καὶ ἐπεινὴ τῇ νυκτὶ ἐπέβασαν οὐ-
δείς. Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἦσιν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸν αἰγαλόν· καὶ μερὶς τοις ἥδεισαν οἱ
Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ
Ιησοῦς· Παιδία, μήτι φροσφάγιον ἔχετε;
Απεκρίθησαν αὐτῷ· οὐ. Ο δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τὸ πλοῖον
τὸ δίκτυον, καὶ δύρησετε. Ἐβαλούσιν οὖν, καὶ
ὡς ἔτι αὐτὸν ἐλκύσαντες ἰχθυσαν ἀπὸ τῆς πλη-
θύας τοῦ ἵχθυον. Λέγει ἐντός ὁ Μαθητής ἐ-
πεῖνος, διν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ ὁ
Κύριός ἐστε. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας,
ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπικινδύτην διεζώσα-
το, (ιεῦ δὲ γυμνὸς) καὶ ἐβαλεῖς ἑαυτὸν εἰς
τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τὸ
πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ δὲ ἦσαν μακραῖς ἀπὸ
τῆς γῆς, αἷλλοι ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων,
σύροντες τὸ δίκτυον τοῦ ἵχθυον. Ήτος οὖν
ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπασιν αὐθρα-
κισσα

καὶ κειμένηι, καὶ ὄψαειν ἐπικείμενον, καὶ
ἄρτου. Αἴγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε
ἀπὸ τοῦ ὄψαειν, ὃν ἐπικάστε γαῖαν· Αὐτό-
βι Σίμων Πέτρος, καὶ εἶλκυσε τὸ δίκτυον
εἰπὲ τῆς γῆς, μεσσὸν ἰχθύων μεγάλων ἐκα-
τὸν πεντάκοντα τεραῶν· τῷ δὲ τοσούτῳ ὅγτων,
τὰ ἔχισθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· δεῦτε ἀφεισθάτε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα-
το Μαδητῶν ἐξεπάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ;
εἰδότες ὅτι ὁ Κύριος ἐστιν· Ἐρχεται οιοῦ ὁ
Γιοὺς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ διδωσιν
αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαειν ὄμοιόν τοις. Τοῦτο ἦδε
τερίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαδηταῖς
αὐτῷ, ἐγερθεὶς ἐκ τοκράν· "Οτε οιοῦ ἡβίσκη-
σαι, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σί-
μων Ἰωάννα, αγαπᾶς με πλειον τάπων; Λέ-
γει αὐτῷ· ταῦ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρτία μα. Λέ-
γει αὐτῷ πάλιν δάμπτερον· Σίμων Ἰωάννα, α-
γαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· ταῦ Κύριε, σὺ
οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· ποίμα-
νε τὰ ψρόβατά μα. Λέγει αὐτῷ τὰ δέιπνα·
Σίμων Ἰωάννα, φελεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέ-
τρος, ὅτε εἶπεν αὐτῷ τὰ δέιπνα, φιλεῖς με,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας,
σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ ψρόβατά μα. Άμιλ,
άμιλ, λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώνυμος
σταυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπας ἥδελες, ὅταν
δὲ γηράσῃς, ἐκτινεῖς τὰς χειράς σου, καὶ
ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἵσει ὅπου ἡ θέλεις.

Τοῦ-

Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων, πούω θωάτῳ
δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τότε εἶπὼν, λέγει
ἀυτῷ· ἀκολύθει μοι. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέ-
τρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἤγάπα ὁ
Ἰησοῦς, ἀκολυθῶντα, ὃς καὶ αὐτεπεστιν ἐκ
τωῦ δείπνῳ, ἐπὶ τὸ σῆδος αὐτῷ, καὶ εἶπε·
Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδίδούς σε; Τοῦτον
ἔδων ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε,
ὅτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐαν ἀν-
τὸν Θέλω μαζεῖν ἔως ἔρχομαι, τί πορὸς
σέ; σὺ ἀκολύθει μοι. Ἐξῆλθεν δὲ ὁ λό-
γος ὅτος εἰς τὰς Ἀδελφὰς, ὅτι ὁ Μαθητὸς
ἐκεῖνος ωκεὶ ἀποδυνήσκει· καὶ ωκεὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ωκεὶ ἀποδυνήσκει, ἀλλ' εἰνὶ ἀν-
τὸν Θέλω μαζεῖν ἔως ἔρχομαι, τί πορὸς σέ;
Οὗτος ἐστιν ὁ Μαθητὸς ὁ μαρτυρῶν περὶ
τόπων, καὶ γεάφας πάντα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἄληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτῷ. Ἐσι δὲ καὶ
ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, οὐ-
τινα εἰνὶ γεάφηται καθ' εὑ, ωδὲ ἀντὸν οἴ-
μαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι πᾶν γεαφόμενα. Βε-
βλία. Αμιλ.

Π Ι Ν Α Ζ
ΣΤΝΟΠΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Σύμβολον τῆς Ἀγίας Ἀθανασίας Πατριάρχεως Αλεξανδρείας.	Φύλ.	3
Αἱ μετὰ τὸ ἐγερθέναι ἀληστήρειοι Εὐχαῖ.		9
Τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν.		12
Τὸ τῆς Σαββάτου Μεσονυκτικόν.		38
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν.		51
Αἱ κολυθία τῆς Ὁρθρά.		54
Οἱ κατ' Ἕχον Τελαδίκοι Τύμναι.		67
Αἱ σύνεια Ωδαί.		72
Τὰ κατ' Ἕχον Φωταγωγικά.		94
Εἰς αποσειλάσεια τῆς ὅλης Ἐβδομάδος.		96
Οἱ Αἴνοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.		97
Η' Πρώτη, Τεέτη τε, καὶ Ἔκτη Ὁρα, συμ τοῖς Μεσωείοις αὐτῶν.		107
Τὰ Τυπικὰ μετὰ τῆς ψροσικάσσης αὐτῆς Ἐργαλείας.		140
Αἱ κολυθία τῆς Τραπέζης, ψρὸ δὲ τῆς Ἀρίστης, καὶ μετὰ τὸ Αετον.		151
Περὶ		

Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας, καὶ διὰ τί γέγονε.	Φύλ. 156
Η' Εὐνάπη "Ωρα μετὰ τῶν Μεσαερίου ἀυτῆς.	158
Αὐτολεθία τῆς Ἐπειρυνῆς.	169
Εὐχὴ τῆς Τραπέζης μετὰ τὸν Ἐπε- ρινόν.	181
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον.	183
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον.	218
Μηωλόγιον τῆς ὅλης Ἐνιαυτοῦ διεξοδί- κώπετον μετὰ πατέων τῆς Τροπα- ρίων, καὶ τῆς Χρονολογίας τοῦ κα- θ' ἐκάστην ἡμέραν Ἄγιων.	222
Αὐτολυτίκια, καὶ Κορνάκια τῆς Τετρα- δίας, καὶ Πεντηκοσαεῖς.	397
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἅγιων Πατέων.	425
Αὐτολυτίκια, Θεοτοκία, καὶ Ὑπακοαὶ τῆς Ὁκτωήχυ.	426
Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς θαλλόμενα μετὰ τὸν Ἀμαρον Ἀνασάσιμα Τροπαεῖα.	432
Τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ ὄμοίως θαλλό- μενα Νεκράσιμα.	434
Θεοτοκία Ἀπολυτίκια τῆς ὅλης Ἐνιαυτῆς.	436
Αὐτολυτίκια τῆς ὅλης Ἐβδομάδος.	454
Αὐτολεθία τῆς Ἀκαδίσης "Τμύν.	457
Κανὼν Κατανυκτικὸς εἰς τὸν Κύριον ἵμῶν Ἰησοῦν Χεισόν.	481
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπερα- γίαν Θεοτόκου.	491
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν ἀντίλα Αἴτιπάρθενον Δέσποινα.	505
	Ἀκά-

Α' κάθιστος "Τυμνος εἰς τὸν Ζωοπόιον Σταυρὸν εἰς ΚΔ'. Οἶκας.	Φύλλα 517
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν "Αγγελον. τὸν Φύλακα τῆς Φυχῆς.	537
Α' κολυθία τῆς Αγίας Μεταλλίτεως.	549
Κανὼν ἴκετέριος εἰς τὰς ἐπιφρανίες Δυ- νάμεις, καὶ εἰς παῦτας τὰς Αγίας.	583
Τῷ Αγίᾳ Κυρίλλῳ Λόγος περὶ Εξό- δου Φυχῆς, καὶ περὶ τῆς Δούτερας Παρεστίας.	590
Σωόφις μικρὸς περὶ τῷ Νηστειῶν τῷ ὅλῳ Ενιαυτῷ.	612
Κανόνες Εὐχλησιαστικοὶ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.	618
Τῷ Μεγάλου Βασιλείου παράγγελμα φρός Ιερέα.	627
Τῷ ἀντὶ περὶ Τίτλῳ καὶ Χρόνῳ ἀμαρ- τμάτων.	629
Προσόμοια κατ' Επιτομῶν τῷ σὲ τῷ Μίκωλογίῳ Αγίων.	633
Παχάλιον εἰπὼν Εἴκοσι.	647
Κανόνιαν τῷ δίεσκεν σὲ ποίᾳ ημέρᾳ ἀρχεται ἔκαστος Μίκη.	667
Σελινοδρόμιον Παντοτινόν.	671
Κανόνιον τῷ δίεσκεν τὸ ἄγιον Πάχα.	675
Τὸ καὶ Ιωάννινον Εὐαγγέλιον τῆς Λαμ- πρᾶς.	677
Τοῦ ἀντὶ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Σπαύ- ρωσιν.	679

ΓΛΥΚΤΣ

Έκδότης καὶ Τυπογράφος.

Ta' 17. iug. 1825. Ħaqba - op. kro
Barrakha k' uoġġi dixxar.

Ta' 30. iug. 1825 Ħaqba q's Regħiex.

Ta' jo ell-Miex 1825. Ħaqba k' Biebiex.

Ta' 7. iug. 1825 Ħaqba ra' idherdu
ta' Dukkorar dixx-ebek. għall-kun
dixx-ebek.

Ta' Ħażżeppa ħaqba ra' idherdu ja' ksej
k' uoġġi ell-ixx-żgħiġi L-żgħiġi 13. iug. 1825.

Ta' 19. aġor 1825. Ħaqba ra' idherdu
ja' ksejja. k' uoġġi.

Ta' 1. oktober 1825. Ħaqba ra' corpor-
parti k' ja' ksejja. N. uoġġi l-impawn.

Ta' 1. Novem. 1826 o' nispias xejx-żi
kieni minn-daxx uoġġi's minn.

Ta' 1. dekemb. 1826 Ħaqba ra' ovu fuq
ja' kieni minn-niex.

130,128

recovered from
R. W.

Digitized by Google